

අනුදීපනීපාඨ

1. චිත්තසංඛගහඅනුදීපනා

අනන්තඤ්ඤාණං නත්වාන, ලොකාලොකකරං ජිනං;
කරිස්සාමි පරමත්ථ-දීපනියා නුදීපනිං.

[තත්ථ, ලොකාලොකකරන්ති දසසහස්සිලොකධාතුයං චතුස්සව්වධම්මදෙසනාලොකකාරකං. පරමත්ථදීපනීති එත්ථ අත්ථො දුට්ඨො පධානත්ථොව පරියායත්ථොව. තත්ථ පධානත්ථො පරමත්ථොනාම, පධානත්ථොතිව පදවාක්‍යානං මුඛ්‍යත්ථො උජුකත්ථො. පරියායත්ථොපි කොචි, යුත්තරූපො අත්ථො පරමත්ථො යෙව. පරමත්ථංදීපෙතිපකාසෙතිපරමත්ථදීපනී]. තංපර මත්ථදීපනිංකරොන්තොආචරියො පටමංතාව බුද්ධස්සභගවතො පණාමංකරොති “උදයාසස්සා”තිආදිනා.

තත්ථ “උදයා”ති උදයනොඋග්ගමනනො. “යස්සා”ති යස්ස සබ්බඤ්ඤබුද්ධමහාසුරස්ස. “එකස්සා”ති අදුතියස්ස, අසදි සස්සවා. “සද්ධම්මරංසිජාලිනො”ති එත්ථසද්ධම්මොතිසත්ථුසා සනධම්මොවුච්චති. තත්ථව චතුරාසිතිසහස්සධම්මක්ඛන්ධසංඛිතො දෙසනාසද්ධම්මොඉධාධිප්පෙනො. සද්ධම්මසංඛිතානංරංසිජාලංඅස්ස අත්ථිති සද්ධම්මරංසිජාලි. තස්සසද්ධම්මරංසිජාලිනො. “පබුජ්ඣංසු”ති විකසිංසු, චතුස්සව්වඤ්ඤාණවිකාසංතඤ්ඤාණසම්පුල්ලං පාපුණිංසු. “ජනම්බුජා”ති ජනසංඛිතානාඅම්බුජා. තත්ථජනානාම ඉධබොධනෙයාසත්තා අධිප්පෙනා, යෙසබ්බඤ්ඤදෙසනං සුත්ථා චතුස්සව්ව ධම්මං බුජ්ඣස්සන්ති. අම්බුජාතිපද්‍රුමා. “ජාතික්ඛෙන්තෙමහාසරෙති” ජාතික්ඛෙන්ත සංඛිතානෙ ජනම්බුජමහාසරෙ. තත්ථ ජාතික්ඛෙන්තං නාමදසසහස්ස චක්කවාලං, යං එකං බුද්ධක්ඛෙන්තන්ති වුච්චති. යත්ථ ව මහාබොධිසත්තානං බුද්ධභාවත්ථාය පටමමහාභිනිභාරකාලාදීසු එකජ්ජභාරෙතපට්ඨිකම්පනාදීනිපවත්තන්ති. යත්ථවසත්තාදෙවබුභ්වානො බුද්ධපරිසාහොන්ති. ජාතික්ඛෙන්තෙමහාසරෙයස්ස එකස්ස සද්ධම්මරංසිජාලිනො මහාසුරස්ස උදයා තස්මිං ජාතික්ඛෙන්තෙ මහාසරෙ ජනම්බුජාපබුජ්ඣංසුතියොජනා.

“තං මහාසුර”න්ති සබ්බඤ්ඤබුද්ධමහාසුරියමණ්ඩලං. ජනම්බුජ සත්තානෙසුපවත්තං මහන්තං මොහතමංනුදති අපනෙති, සද්ධම්මරංසිජාලං විස්සජ්ජන්තො අන්තරධාපෙතිති මහාමොහතමොනුදො. තං “මහාමොහතමොනුදං”.

එවං බුද්ධස්සපණාමං කත්වා අත්තනා ඉච්ඡිතං පණාමජ්ජයොජනං පරිණාමෙන්නො “සඤ්ජාත”න්තිආදිමාහ. “සොමහාසුරොමය්හං හදයෙ සඤ්ජාතං තමොඛන්ධං පනුදන”න්තියොජනා. තත්ථ “සඤ්ජාත”න්ති සුට්ඨජාතං, අනමතග්ගෙසංසාරෙ දළ්භං පවත්තන්ති අත්ථො. “තමොඛන්ධ”න්ති මහාමොහතමොඛන්ධං. සබ්බකිලෙසතමොඛන්ධං වා. අන්තරායකරානි උපවිළකොපසාතකකම්මානිපි තමොඛන්ධෙ සංඛිගහිතානි එව. තථා රොගාදයො අන්තරාය ධම්මාපි තමොජාතිකාවචනමොතමපරායනොතිආදීසු. “පනුදන”න්ති පනුදතු, අපනෙතු, අන්තරධාපෙතු.

එවං සජ්ජයොජනං පණාමං කත්වා ඉදානි සනිදානං ගන්ථජ්ජපට්ඨඤ්ඤං කරොන්තො “පොරාණකෙහි”තිආදිමාහ. තත්ථ නිදානං නාම ගන්ථජ්ජපට්ඨඤ්ඤාය ආසන්නකාරණං. කතධංපනතන්ති, සාරත්ථාහිමානීනං යාවනඤ්චසංඛිගහස්සවිපුලත්ථතා ව.

තත්ථ ද්විති ගාථාහි සකාරණං යාවනං දස්සෙති. පුන ද්විති ගාථාහි සඋපමංවිපුලත්ථතංදස්සෙති. “තස්මා”තිආදිනා ගන්ථජ්ජකාර ගන්ථගුණෙහි සහගන්ථජ්ජපට්ඨඤ්ඤං දස්සෙති. තත්ථ ආදිගාථායං “අභිධම්මත්ථසංඛිගහෙ පොරාණකෙහි විඤ්ඤාහි වණ්ණිකා බහුවණ්ණනා ඉධලොකම්භිදිස්සන්ති”ති යොජනා. “වණ්ණනා”ති පොරාණට්ඨකායො වුච්චන්ති. එවඤ්චසති කස්මා අභිනවං වණ්ණනං යාවන්තිති. “යෙ සාරත්ථාහිමානීනො, තෙ තාහිබහුහි පොරාණවණ්ණනාහිතුට්ඨිං නවින්දන්ති. තස්මා තං යාවන්ති”තියොජනා. එතෙන අජ්ජසාරත්ථා එව තාපොරාණවණ්ණනායොතිපි දීපෙතියෙව. තත්ථ “තුට්ඨි”න්ති සන්තුට්ඨිං. නවින්දන්තිනපට්ඨිගන්ති. “යෙ”තියෙජනා.

සාරත්ථමෙව අභිමානෙන්නි, විසෙසෙන නන්දන්තිසීලෙනානි සාරත්ථාහිමානීනො. තෙනවින්දන්තිතිපුරිමෙනසම්බන්ධො. පුන “තෙ”ති තාහි තුට්ඨිං අවින්දන්තා තෙජනා. “ම”න්ති අත්තානං නිද්දිසති. “සංඛිගම්මා”ති සමාගන්ත්වා. යස්මා පරමත්ථස්සදීපනං යාවන්ති, තස්මා ඉම්ස්සාට්ඨකාය “පරමත්ථදීපනී”ති නාමංපි සිද්ධංහොති. “මහණ්ණෙවෙ”ති මහාසමුද්දෙ. “රතනානි”ති සුවණ්ණරජතාදීනි රතනානි. “උද්ධරිත්වා”ති උද්ධං ආහරිත්වා. “යට්ඨිජකංචි”තියට්ඨිජනංපි. යත්තකං ඉච්ඡන්ති, තත්තකංචිති අධිජ්ජායො. “දජ්ජෙය්‍යං”ති දදෙය්‍යං. කාමං දදන්තුති අත්ථො. එයාදිවචනානං අනුමති අත්ථෙපවත්තනනො. “නවත්තබ්බාවඋනතා”ති මහණ්ණෙවෙරතනානං

උනන්දුකරනා නවත්තබව. කස්මා, අපරිමාණ රතනාධිපානත්තා මහාසමුද්දස්ස. යතො සො සාගරොති වුවවති, සානංධනරතනානං ගෙහගබ්බසද්දසත්තාසාගරොති හිස්ස අත්ථො.

“තථෙවෙත්ථා”ති එතස්මිං අභිධම්මත්ථ සඬගහෙතථෙව. “විසුලත්ථා”ති මහන්තා අත්ථා. “රතනුපමා”ති මහණ්ණෙවෙ රතනසද්දසා. “සතක්ඛත්තුංසී”ති අනෙකසතවාරංසී. “වණ්ණෙය්‍යුං”ති කාමංවණ්ණෙන්තු. “පරියාදින්නා”ති පරිතො අනවසෙසතො ආදින්නා ගතිනා. පරික්ඛිණාති වුත්තං හොති. “නගෙස්සරෙ”ති නගෙස්සන්ති නභවිස්සන්ති. “තස්මා”ති යස්මාව යාවන්ති, යස්මාව පරියාදින්නානගෙස්සන්ති, තස්මා. “තාසුචණ්ණනාසු”ති තාසු පොරාණටිකාසු. “වණ්ණන”න්ති අභිනවචණ්ණනං, අභිනවටිකංකරිස්සන්ති සම්බන්ධො. කිදිසංවණ්ණනං කරිස්සතිති ආහ “නානාසාරත්ථ සම්පුණ්ණ”න්තිආදි. තත්ථ “උත්තානපදබ්‍යඤ්ජන”න්ති උත්තානපදඤ්ච උත්තානවාක්‍යඤ්ච. “නාතිසඬබෙපචිත්ථාර”න්ති නාතිසඬබෙපනාතිචිත්ථාරඤ්ච. මන්දා බුද්ධි යෙසං තෙ මන්දබුද්ධිනො. “මන්දා”ති මුදුකා. “බුද්ධි”ති ඤාණං. මන්දබුද්ධිනො සොතුජනෙ පබොධෙති විකාසෙති, ඤාණ විකාසංපාපෙතිති මන්දබුද්ධිප්පබොධනා. “කරිස්ස”න්ති කරිස්සාමි. “ත”න්ති තංවණ්ණනං. “පරමත්ථෙසුපාටවත්ථිනොසුණන්තු”ති යොජනා. පටුනොභාවොපාටවං. පටුනොති බ්‍යත්තස්සපණ්ඩිතස්ස. පාටවෙන අත්ථො යෙසං තෙ පාටවත්ථිනො. ඉතිසද්දො පරිසමාපනඡොතකො. සො හි ගන්ථාරබ්බවිධානස්ස ඉධපරිසමාපනං පරිනිට්ඨානං ඤාපෙතුං ගන්ථාරබ්බවාක්‍යස්සපරියන්තෙ යොජිතො. අවයව වාක්‍යානං පියොජීයතියෙව. එසනයොසබ්බත්ථ.

ගන්ථාරබ්බගාථාවණ්ණනානිට්ඨිතා.

1. එවං ගන්ථාරබ්බවිධානං කත්වා ඉදානි ආදිගාථාය සම්බන්ධං දස්සෙන්තො “අභිධම්මත්ථසඬගහ”න්තිආදිමාහ. සම්බන්ධන්ති කාරණප්ඵලසංයොගං. තත්ථ ගාථාපවත්තනං කාරණං නාම. පඤ්චපිණ්ඩත්ථ දස්සනං එලං නාම. කාරණප්ඵලසංයොගො සම්බන්ධොනාම. “සප්පයොජනෙ”ති එලප්පයොජනසහිතෙ. ගන්ථෙන අභිධාතබ්බො කථෙතබ්බොති ගන්ථාහිධෙය්‍යො. නිපතස්ස කම්මං නිපච්චං. නිපච්ච කිරියා, නිපච්චාකාරො, නිපච්චකාරස්සකරණන්ති සමාසො. “සා”ති රතනත්තයවන්දනා. දස්සිතාතිසම්බන්ධො. “අභිතිතා”ති කථිතා. පකාසිතාති වුත්තං හොති. “පධානත්ථභූතා”ති අධිප්පෙතත්ථභූතාති අධිප්පායො. දුට්ඨොති අත්ථොවචනත්ථො ව අභිධානත්ථොව. තත්ථ ගච්ඡතිති ගතො, පුරිසොති වුත්තෙගච්ඡති පදෙන වුත්තො යොකොචි ගච්ඡන්තො වචනත්ථොනාම. පුරිසොති පදෙනදස්සිතො පධානත්ථො අධිප්පෙතත්ථො අභිධෙය්‍යත්ථො නාමාති. “අභිධම්මත්ථා”ති.

තත්ථ වුත්තාහිධම්මත්ථා, චතුධා පරමත්ථතො;
චිත්තං චෙතසිකං රූපං, නිබ්බානමිති සබ්බථා. ති

එවං වුත්තා අභිධම්මත්ථා. එවං වුත්තත්තයෙවෙ තෙවත්තාරො අභිධම්මත්ථා එව ඉධපධානත්ථභූතාති ව, - පධානත්ථාඑව ඉධගන්ථාහිධෙය්‍ය භාවෙන අධිප්පෙතාති චචිඤ්ඤායතිති අධිප්පායො.

කෙච්ඡනවදෙය්‍යුං, තෙඅභිධම්මත්ථා සඬගහප්පකරණං පත්තා විසුං සඬගහත්ථානාමහවෙය්‍යුං, නඅභිධම්මත්ථා නාම. ඉධ ව සඬගහත්ථා එව අභිධෙය්‍යභාවෙන අධිප්පෙතාති වුත්තං අභිධෙය්‍යො අභිධම්මත්ථ සඬගහප්පදෙනාති. වුවවතෙ. තෙඅභිධම්මත්ථා සඬගහප්පකරණං පත්තාපි අභිධම්මත්ථා එවනාම හොන්ති, න විසුං සඬගහත්ථානාම. තත්ථ වුත්තාහිධම්මත්ථාහිති වුත්තං, නතුචුත්තං තත්ථ වුත්තාසඬගහත්ථාති. එවඤ්චසති සඬගහිතභාවමත්තං විසිට්ඨං හොති. තදෙව ඉධ අභිධෙය්‍යො නාම සියාති වුත්තං “සඬගහිතභාවොපි අභිධෙය්‍යො යෙවා”තිආදි. තත්ථ “සඬගහිතභාවො”තිචිත්තසඬගහො, චෙතසිකසඬගහොතිආදිනා සඬගහණකිරියා. සා සඬගහිතෙහි ධම්මෙහි අඤ්ඤා නහොති. තෙස්වෙවධම්මෙසුසඬගහ්හතිති වුත්තං “සඬගහිතභාවොපි අභිධෙය්‍යො යෙවා”ති. කිඤ්චාපිතෙහි අඤ්ඤානහොති, තෙ ස්වෙව සඬගහ්හති. සාපන ගන්ථස්සපධානත්ථො නහොති. ඉධ ව පධානත්ථොව අධිප්පෙතොති වුත්තං “තංනසුන්දර”න්ති. කස්මා නසුන්දරන්ති ආහ “නහිසො”තිආදි. එන්ථවහිසද්දො ඉමස්ස වාක්‍යස්සහෙතුවාක්‍යභාවං ඡොතෙති. එසනයොපරත්ථපි. “ඉතොපට්ඨාය වා”තිආදි ගන්ථ ගරුදොසවිච්ඡන්තං. තත්ථ “ඉමස්සසඬගහස්සා”ති ඉමස්සඅභිධම්මත්ථසඬගහස්ස. “දුතියා”තිදුතියාටිකා. “ද්වෙපි”ති ද්වෙපිටිකායො. “විසුද්ධිමග්ගෙහාටිකා”ති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන කතාපරමත්ථමඤ්ඡුසානාමටිකා. සා බ්‍රම්මරට්ඨෙ තිරියපබ්බතවාසිනා ථෙරෙනකතං වුළුටිකං උපාදාය මහාටිකාති පාකටා. තංසන්ධායෙනං වුත්තං.

ගන්ථප්පකාරොව පකාරවන්තෙහි ධම්මෙහි සහෙවසිජ්ඣති, විනා නසිජ්ඣතිති අධිප්පායෙන “සොඅභිධම්මත්ථපදෙනා”ති වුත්තං. කාමඤ්ච සො තෙහි සහෙවසිජ්ඣති, විනානසිජ්ඣති. අභිධම්මත්ථපදං පන සඬගහණකිරියාපකාරංන වදනීති වුත්තං “තං නසුන්දර”න්ති. දුට්ඨං නාම අන්වත්ථනාමං රුළුනාමන්ති. තත්ථ, අත්ථානුගතං නාම අන්වත්ථනාමං, යථා සුඛිතස්සජනස්ස සුඛොතිනාමං. අත්ථරහිතං ආරොපිතං නාම රුළුනාමං, යථා දුක්ඛිතස්සජනස්ස සුඛොති නාමං. ඉධ පන අන්වත්ථනා මන්තිදස්සෙතුං “අත්ථානුගතා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “අත්ථානුගතා”ති සකත්ථානුගතා. සද්දප්පවත්තිතිමත්තානුගතාති වුත්තං හොති. “ගන්ථසමඤ්ඤා”ති ගන්ථසම්මුති. ගන්ථස්සනාමන්ති වුත්තං හොති. සඬගහගන්ථොනාම පාළියංතත්ථ තත්ථ විප්පකිණ්ණෙධම්මෙ එකත්ථ සභාගරාසිකරණවසෙන පවත්තො ගන්ථො. තං උග්ගණ්හන්තො අප්පකෙන ගන්ථෙනබ්‍රුකෙධම්මෙසුබෙනජානාති.

“තදුග්ගහපරිපුච්ඡාදිවසෙනා”ති තස්සඋග්ගහොව පරිපුච්ඡාචාති ද්වන්දො. ආදිසද්දෙන ධාරණාදීනි සඬගණ්හාති. තත්ථ පාඨස්සවාචුග්ගතකරණං උග්ගහොනාම. උග්ගහි තස්සපාඨස්ස අත්ථග්ගහණං පරිපුච්ඡානාම. “අනායාසනො”ති නිද්දුක්ඛෙන. “ලද්ධිබ්බංඵලානුඵල”න්ති සම්බන්ධො. සරූපතො අවබුද්ධිකානං සරූපාවබ්බොධො. ආදිසද්දෙන ලක්ඛණාවබ්බොධො රසාව බ්බොධොතිආදිං සඬගණ්හාති. අනුපාදාපරිනිබ්බානං අන්තො පරියොසානං යස්සාති අනුපාදාපරිනිබ්බානන්තං. තත්ථ “අනුපාදාපරිනිබ්බාන”න්ති තණ්හාදිට්ඨිති ඛන්ධෙසු අනුපාදායපරිනිබ්බානං. අනුපාදිසෙස පරිනිබ්බානන්ති චුත්තං හොති. “ඵලානුඵල”න්ති ඵලඤ්චෙව අනුඵලඤ්ච. තත්ථ “ඵල”න්ති මූලජඵලං. “අනුඵල”න්ති පරම්පරජඵලං. පයොජෙතිති “පයොජනං”. පයොජෙතිති නියොජෙති. කිං නියොජෙති. ඵලත්ථිකංජනං. කත්ථ නියොජෙති. ඵලනිබ්බත්තකෙකම්මෙ. කිමත්ථාය නියොජෙති. තස්සකම්මස්ස කරණත්ථායාති. ඵලානුභවනත්ථාය තත්ථතත්ථ ඵලානුභවනකිව්වෙසු පසුජ්ජියතිති පයොජනන්ති පිචදන්ති. “සාමත්ථියතො”ති වචනසාමත්ථියතො. කිං වචනසාමත්ථියන්ති. කාරණවචනං ඵලංපිදීපෙති. ඵලවචනං කාරණංපිදීපෙති. යථානං අසුකස්මී රටියෙ සම්මාදෙවො චුටියොති චුත්තෙ තං රටියංසු භික්ඛන්ති විඤ්ඤායති. අසුකරටියං සුභික්ඛන්තිචුත්තෙ තස්මී රටියෙ සම්මාදෙවො චුටියොති විඤ්ඤායතිති. පයොජනං පන අභිධම්මත්ථ සද්දෙන දස්සෙතබ්බං නත්ථී, සඬගහවචනසාමත්ථියෙනෙව සිද්ධං හොතිති අධිප්පායෙන “සඬගහසද්දෙනා”ති චුත්තං. සාමත්ථියදස්සෙනෙ පන සුට්ඨ පරිපුණ්ණවචනං ඉච්ඡිතබ්බං හොති. ඉතරථා අනිට්ඨත්ථජපසඬගොපි සියාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තං න සුන්දර”න්ති වත්ථා “නභී”තිආදිනා හෙතුචාකොසන තදන්ථං සාධෙති.

2. ඵලං සජ්ජයොජනෙ පඤ්චපිණ්ඩත්ථෙති ඵත්ථ පඤ්චපිණ්ඩත්ථෙ දස්සෙත්ථා ඉදානි තෙසංපඤ්චන්තං පිණ්ඩත්ථානං විසුංවිසුං පඤ්චජ්ජයොජනාති දස්සෙත්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. “තත්ථා”ති තෙසුපඤ්චසු පිණ්ඩත්ථෙසු. නසඬබ්බාතබ්බන්ති අසඬබ්බොයාං. සඬබ්බාතුංඅසක්කුණෙයාන්ති අත්ථො. නපමෙතබ්බන්ති අජ්ජමෙයාං. පමෙතුං අසක්කුණෙයාන්ති අත්ථො. ඵලං කිව්වපච්චයානං කත්ථවි සක්කත්ථ දීපනං හොති. සකච්චනං පාළිච්චනෙන සාධෙතුං “යථාහා”ති පුච්ඡිත්ථා පාළිගාථං ආහරි. තත්ථ “යථාහා”ති කථං ආහ ඉච්චෙවත්ථො. අනන්තරෙ චුත්තස්ස අත්ථස්ස සාධකං වචනං කථං පාළියං ආහ, කථං අට්ඨකථායං ආහ, කථං ටීකායං ආහාති ඵලං යථාරහං අත්ථො වෙදිතබ්බො. “තෙතාදිසෙතිබ්බුතෙ අකුතොහයෙ පුජයතො”ති යොජනා. තත්ථ “තෙ”ති බුද්ධ බුද්ධ සාවකෙ. “තාදිසෙ”ති තථා රූපෙසී ලක්ඛන්ධාදිගුණ සම්පන්නො. “නිබ්බුතෙ”ති කිලෙස නිබ්බානෙන නිබ්බුතෙ. නත්ථී කුතොචි හෙතුතො හයං යෙසං තෙ අකුතො හයා. අනාගාමී ඛිණ්ණසවා. “හය”න්ති චිත්තත්තාසහයං. “පුජයතො”ති පුජෙත්තස්ස. “තං පයොජන”න්තිතස්සාරනන්තය වන්දනාය පයොජනං. “සඬගහකාරා”ති බුද්ධසොසත්ථෙරාදයො පච්ඡිම අට්ඨකථාකාරා චුච්චන්ති. තෙහි පොරාණට්ඨකථාසු තත්ථ තත්ථ විජ්ජකිණ්ණෙපකිණ්ණකච්චිවිජ්ජයෙයුත්තට්ඨානෙසු සඬගහෙත්ථා අභිනව අට්ඨකථායො කරොන්ති. තස්මා සබ්බාඅභිනවඅට්ඨකථායො සඬගහා නාම හොන්ති. තෙ ව ආචරියා සඬගහකාරා නාම. තෙන චුත්තං “සඬගහකාරාති බුද්ධසොස. පෙ.... චුච්චන්ති”ති. තෙ අන්තරාය නිවාරණමෙව ඉච්ඡන්තිති කථං විඤ්ඤායතිති වෙ. තෙසං වචනෙන විඤ්ඤායතිති දස්සෙතුං සඬගහකාර ගාථං ආහරි. “රතනත්තයෙකතස්ස ඵතස්සනිපච්චකාරස්ස ආනුභාවෙන අන්තරායෙ අසෙසතොසොසෙත්ථාති යොජනා. “හි”ති ඤාපකහෙතු ජොතකො. “චුත්ත”න්ති අට්ඨසාලිනියං චුත්තං.

3. “කථඤ්චහොති”ති සම්බන්ධො. ඉති අයං පුච්ඡා. “චුච්චතෙ”ති විසජ්ජනා කථියතෙ. “හි”තිවිත්ථාරජොතකො. “වන්දනා කිරියාහිනිජ්ජාදකො පුඤ්ඤජ්ජවාහො”ති සම්බන්ධො. “අනෙක...පෙ.... වාරෙ”ති අච්චන්ත සංයොගත්ථෙ උපයොග වචනං. “පුඤ්ඤාභිසන්දො”ති පුඤ්ඤාභිසොනො, පුඤ්ඤජ්ජවාහොති තස්සෙව වෙච්චනං. “සො ව පුඤ්ඤාතිස්සයො හොති”ති සම්බන්ධො. කස්මා සො පුඤ්ඤා තිස්සයො හොතිති. ඛෙත්ත සම්පත්තියා ව අජ්ඣාසය සම්පත්තියා ව හොතිති දස්සෙතුං “අනුත්තරෙසු”තිආදිමාහ. සංවඩ්ඪිත්ථාති සංවඩ්ඪිතො. පුඤ්ඤාභිසන්දො. සංවඩ්ඪිතස්සභාවො සංවඩ්ඪිතත්තං. සුගන්ධෙහිවිය සුපරිසුද්ධංවත්ථං පරිභාවිශිත්ථාති පරිභාවිතො. පුඤ්ඤාභිසන්දොයෙව. පරිභාවිතස්ස භාවො පරිභාවිතත්තං. උභයත්ථාපි හෙතු අත්ථෙ නිස්සක්කච්චනං. “මහාජුතිකො”ති මහාතෙජො. “මහජ්ඵලො”ති මූලජඵලෙන මහජ්ඵලො. “මහානිසංසො”ති ආනිසංසජ්ඵලෙන මහානිසංසො. ආනිසංසජ්ඵලන්ති ව පරම්පරා ඵලං චුච්චති. අඤ්ඤං පුඤ්ඤං අතික්කමන්තො සයති පවත්තතිති අතිස්සයො. පුඤ්ඤඤ්ච තං අතිස්සයොචාති පුඤ්ඤාතිස්සයො. අතිස්සයපුඤ්ඤං, අධික පුඤ්ඤන්ති අත්ථො. “සො අනුබලං දෙති, ඔකාසලාහං කරොති”ති සම්බන්ධො. කථඤ්ච අනුබලං දෙති, කථඤ්ච ඔකාසලාහං කරොතිති ආහ “සයං පයොග සම්පත්තිභාවෙය්ත්ථා”තිආදිං. තත්ථ පයොගසම්පත්තිනාම අතිත පුඤ්ඤකම්මානං බලවතරං උපත්ථම්මකකම්මං හොති. “බහිද්ධා”ති බහිද්ධසන්තානතො. “විපත්තිපච්චයෙ සම්පත්තිපච්චයෙ”ති යොජෙතබ්බං. තත්ථ, විපත්තිපච්චයානාම-රාජතොවා වොරතොවා-තිආදිනා ආගතා දුක්ඛුජ්ජත්තිපච්චයා. සම්පත්තිපච්චයානාම කායචිත්තානං සජ්ජාය පච්චයා. චත්තාරො පච්චයා ව උපට්ඨාකකුලානි ව ආරක්ඛ දෙවතාදයො ව සුබුජ්ජත්ති පච්චයා. තෙහි පච්චයෙහි පාමොජ්ජ බහු ලස්ස ථෙරස්ස සන්තානෙ රත්තිදිවං පිතිපස්සද්ධිසුබසමාධිතං පවත්තියා අජ්ඣාත්තභූතා උතුචිත්තාහාරා ව අති පණ්ණා හොන්ති. තෙහි සමුට්ඨිතා සරීරට්ඨකධාතුයො ව අතිපණ්ණා ඵව හුත්ථා උපබුහන්ති. තත්ථ සරීරට්ඨකධාතුයො නාම පථවි ආදයො වාතපිත්තසෙම්භාදයොව. “අනුබලංදෙති”තිඅභිනවංථාමබලං පවත්තෙති. “පුඤ්ඤන්තරස්සා”ති පවත්තිවිපාකජනකස්ස බහුවිධස්ස පුඤ්ඤ කම්මස්ස. “අථා”ති තස්මී කාලෙති අත්ථො. “බලවබලවන්තියො හුත්ථා”ති පකති බලතො අතිබලවන්තියො හුත්ථා. “තස්මී ථෙරසන්තානෙ”ති සම්බන්ධො. “ඉට්ඨජ්ඵලසනපුරිතෙ”ති ඉට්ඨජ්ඵලභූතානං රූපසන්තතිතං සනෙන පුරිතෙ. “ඔකාසො නාම නත්ථී”ති පතිට්ඨානොකාසො නාම නත්ථී. “ඉති”ති තස්මා. “දුරතො අපනිතානෙව හොන්ති”ති සම්බන්ධො. ඉට්ඨජ්ඵලසන්තානං විබාධන්ති නිවාරෙත්තිති ඉට්ඨජ්ඵලසන්තානවිබාධකාති උපපිළකුපසාතකකම්මානි. අනිට්ඨජ්ඵල සන්තාන ජනකානි, අකුසල ජනක කම්මානි, අපුඤ්ඤ කම්මානිති තානිතිවිධානි අකුසලකම්මානි දුරතො අපනිතානෙව හොන්ති, තෙසං විපාකස්ස අනොකාසකරණෙනාති අධිප්පායො. තෙනාහ “නභී”තිආදිං. “තතො”ති

තස්මා අපුරුකු කම්මානං දුරතො අපනිතත්තා. අභිවාදෙනබ්බානං මාතාපිතු සමණබ්බාගමණාදිනං. අභිවාදනකම්මෙගරුංකරණං අභිවාදන සීලං නාම. තං අස්ස අත්ථිති අභිවාදනසීලී. ගුණවුද්ධවයවුද්ධෙ අපවෙනි අත්තානං නිවචුත්ති කරණෙන පුපෙතිසීලෙනාති වුද්ධාපවාසී. උභයත්ථාපිසම්පදාන වචනං. එවන්තිආදිති ගමන වචනං. නිගමන්ති ව නිවය්ඨගමනං. තස්මාතිආදි ලද්ධගුණ වචනං. ලද්ධගුණොති ව තංතංපසඩ්ඨ විසොධනං. පරිපුර්ණං කත්වා ලද්ධොවිසුද්ධො අත්ථො වුවති. තථා වචන සාමත්ථියෙන ලද්ධො අත්ථන්තරොපි අයම්ඨ අධිප්පෙනො. “නකෙවලක්ඛෙව ථෙරස්සෙව අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථං හොති”ති යොජනා. “සොතුනක්ඛෙවගහණ කිව්ව සම්පජ්ජනත්ථ”න්තිසම්බන්ධො. සුණන්තිති සොතාරො. තෙසං. “ගණන්තාන”න්ති උග්ගණන්තානං. “වන්දනාසිද්ධියා”තිර තනත්තයෙවන්දනා පුරුකුසස්සිද්ධිතො. ජවනවිනිවිජයෙ යස්මා අත්තරාය නිවාරණංනාම දිට්ඨධම්මෙ ඉච්ඡිතබ්බං ඵලං හොති. දිට්ඨ ධම්මො ව පථම ජවනස්ස විපාකක්ඛෙන්තං. තස්මා උපත්ථම්භන කිව්වං පත්ථාපි පථම ජවන වෙනනා එව ඉධපරියත්තාති අධිප්පායෙන “දිට්ඨධම්මවෙදනීයභූතා”ති වුත්තං. සා පන පථම ජවන වෙනනා උපත්ථම්භන කිව්වං පත්ථාපි සබ්බදුබ්බලා ඵවසියා. කස්මා, අලද්ධාසෙවනත්තා. සෙස වෙනනායො එව බලවතියො සිද්ධං. කස්මා, ලද්ධා සෙවනත්තාති දිට්ඨබ්බං. “සත්තජවනපක්ඛෙ අධිප්පෙනත්තා උපලද්ධබ්බත්තා තං නසුන්දර”න්ති සම්බන්ධො. “ඉති”ති වාක්‍යපරිසමාපනං. “යථා අප්පමත්තකං හොති. එවමෙව අප්පමත්තකං හොති”ති යොජෙතබ්බං. “තථාහී”ති තතො එවාති අත්ථො. පට්ඨානෙපි=කබ්බිකාරොආභාරො ඉමස්සකායස්ස ආභාර පච්චයෙනපච්චයො=තිවිභත්තො. ඉතරථා ‘කබ්බිකාරො ආභාරො ආභාරසමුට්ඨානානං රූපානං ආභාරපච්චයෙන පච්චයො’ති විභත්තො සියාති. “අධුනාවා”ති ඉමස්මිං භවෙ ඵව. ඵවං වන්දනායපයොජනං දිපෙත්වා ඉදානි සෙසානං පිණ්ඩත්ථානං පයොජනං දිපෙතුං “යස්මාපනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ, “ආදිනොවිදිතෙසති”තිආදිමිහි-භාසිස්සං අභිධම්මත්ථ සඩ්ඨගහ-න්ති පදං සුත්ථා වික්ඛාතෙසති, “උස්සාහොජායති”. ඉමං උග්ගහෙන්වා සුදුල්ලභෙ අභිධම්මත්ථෙ ව අනායාසෙන ජානිස්සාම, තම්මුලකස්ස ව අනුපාදා පරිනිබ්බානන්තස්ස පයොජනස්සභාගිතො භවිස්සාමාති චිත්තුප්පාද සම්භවතොති අධිප්පායො.

පිණ්ඩත්ථානුදිපනා නිට්ඨිතා.

4. පදත්ථෙ. “බුජ්ඣ්ඣි”ති අක්ඛාසි. “එත්ථා”ති එතස්මිං පදෙ. ව සද්දො වාක්‍යාරම්භ ජොතකො. වාක්‍යාරම්භොති ව මූලවාක්‍යෙ යං යං වත්තබ්බං අවුත්තං, තස්ස තස්ස කථනත්ථාය අනුවාක්‍යස්ස ආරම්භො. බුජ්ඣනකිරියාවුවිතිඤාණං. කථංපනඅවිපරිත්තෙව පවත්තො සම්මාසද්දො අසෙස බ්‍යාපනං දිපෙතිති පුච්ඡාය පුරිමත්ථමෙ වබ්‍යතිරෙකතො ව අත්ථයතො ව පුන විත්ථාරෙත්තො “තථාහී”තිආදිමාහ. තත්ථ, “තථාහී”ති තස්ස වචනස්ස අයං විත්ථාරොති ජොතෙති. “අවිපරිත්ත”න්ති කිරියාවිසෙසන පදමෙතං. “අත්තතො විසයෙ ඵවා”ති අත්තතො ඤාණවිසයෙ ඵව තෙසං විසයොවාති සම්බන්ධො. යස්මා එකොපි ධම්මො කාලදෙසසන්තානාදිභෙදෙන අනන්ත භෙදො හොති. තස්මා පදෙසඤාණිකා පච්චෙකබුද්ධාදයො එකධම්මංපි සබ්බාකාරතො ජානිතුං න සක්කොන්ති. තෙනාහ “තෙහි”තිආදි. තත්ථ “සබ්බාකාරතො”ති සභාවතො, භෙතුතො, පච්චයතො, ඵලතො, නිස්සන්දතො, කාලතො, දෙසතොතිආදිනා ආකාරෙන. “යත්ථා”ති යස්මිං අවිසයෙධම්මෙ. “තෙ විපරිත්තං බුජ්ඣෙය්‍යං, සො අවිසයො නාමධම්මොනත්ථී”තියොජනා. තං විත්ථාරෙත්තො “තෙහි”තිආදිමාහ. තත්ථ, “නියද්ධගතෙ”ති තීඝ්‍යකාලෙසු ගතෙ පවත්තෙ. “අද්ධාමුත්තකෙ”ති කාලත්තයවිමුත්තකෙ. “භත්ථමණිකෙවියා”ති භත්ථ තලෙ ය්පිතමණිරතනාතිවිය. “සබ්බෙ ධම්මා”තිආදි පාළියාධිකං. තත්ථ, “ආපාන”න්ති අභිමුඛං පනනං. ආබාධන්තිපි පායො, ඔත්ථරිත්වා උපට්ඨානන්ති අත්ථො. “සබ්බක්ඛුමභාහවඩ්ඨ”න්ති සබ්බෙසංසබ්බක්ඛුමුද්ධානං පච්ඡිමභවෙ පටිසන්ධිතො පට්ඨාය පවත්තං අට්ඨසු මහාවිපාකෙසු පථමමහාවිපාකං භවඩ්ඨ විත්තං. “තත්ථා”ති තස්මිං මහාහවඩ්ඨෙ. “නිව්චකාලං උපට්ඨහන්ති”ති සබ්බකාලං උපට්ඨානාකාර පත්තා හුත්වා නිට්ඨන්ති. කස්මා, කස්සවි ආවරණස්ස අභාවතො. ඉදංපිහි එකං උපට්ඨානං නාමාති. “ආවජ්ජනායා”ති මනොද්චාරාවජ්ජන විත්තෙන. ධම්මා මහන්තා. භවඩ්ඨං පරිත්තකං. තස්මා පරිත්තකං භවඩ්ඨං එකක්ඛණෙ මහන්තානං ධම්මානං නපහොතිති වොදකස්ස අධිප්පායො. “නවොදෙනබ්බමෙත”න්ති එතං යානං නවොදෙනබ්බං. “පරමුක්කංසපත්තාන”න්ති එත්ථ “උක්කංසො”ති අවිචුග්ගමො අවිචුත්තරො. පරමො උක්කංසො පරමුක්කංසොතිවිග්ගහො.

එවං සම්මාසද්දස්ස අත්ථං විවාරෙත්වා ඉදානි සංසද්දස්ස අත්ථං විවාරෙත්තො “සංසද්දොපනා”තිආදිමාහ. තත්ථ, “උපසග්ගො”ති උපසග්ගපදං. “පටිවෙධධම්මෙසු”ති පටිවිච්ඡමුප්පාදාදිනං පටිවිජ්ඣනක්ඛාණෙසු. නත්ථී ආවරියො එතස්සාති අනාවරියො. සමාසන්තෙ කකාරෙන සහ අනාවරියකො. අනාවරියකස්ස භාවො අනාවරියකතා. තං අනාවරියකතං. තතියා රූප්පසමාපත්ති නාම ආකික්ඛෙවක්ඛායතනජ්ඣානං. තං භගවා ආලාරස්ස සන්තිකෙ උග්ගණන්තාති. චතුත්ථාරූප්පසමාපත්ති නාම නෙවසක්ඛා නාසක්ඛායතනජ්ඣානං. තං උදකස්සසන්තිකෙ උග්ගණන්තාති වුත්තං “ආලාරුදකමුලිකා”ති. “අනලඬ්ඛරිත්වා”ති ආවජ්ජනසමාපජ්ජනාදිවසෙන අනලඬ්ඛරිත්වා. අනාසෙවිත්ථාති වුත්තං හොති. “ජඩ්ඨිතත්තා”ති එතාසමාපත්තියොනාලං බොධාය, අථ බො යාවදෙව තතිය චතුත්ථාරූප්පභවජ්ජපටිලාභාය සංවත්තන්තිති එවං ආදිනවං දිස්වා ජඩ්ඨිතත්තා. “බුජ්ඣනකිරියායා”ති පටිවෙධක්ඛාණස්ස. “කුතො පටිවෙධධම්මා”ති කා කුතො පටිවෙධධම්මා හොන්ති. පටිවෙධධම්මා එව ව බුද්ධභාවායපදට්ඨානාහොන්තිති අධිප්පායො.

පාළියං. “පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසුධම්මෙසු”ති ඉමස්මිං භවෙ ඉතො පුබ්බෙ කස්සවිසන්තිකෙ අනනුස්සුතෙ සුවතුස්සව්ව ධම්මෙසු. “අභිසම්බුජ්ඣ්ඣි”තිපදෙ අභිසම්බොධිසඩ්ඨානං අරහත්තමග්ගක්ඛාණං වුත්තං. තදෙව ඤාණං සබ්බක්ඛුතක්ඛාණස්ස පදට්ඨානං හොති. තප්පච්චයා තදනන්තරා එවසබ්බක්ඛුතක්ඛාණං පාතුබ්භවතිති වුත්තං.

“තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානං පාපුණාති” නි. “තදනන්තරා” නි ව අරහත්ත මග්ගවිටියාව වතුන්තං පච්චෙක්ඛන වාරානඤ්ච අනන්තරෙ කාලෙති අත්ථො. “නිමිත්තත්ථෙ” නි නිමිත්ත හෙත්ථත්ථෙ. “භූමිම” නි අවිධිකපාසුආගතං සත්තමිච්ඡන්තියානාමං. තාසු හි පච්චත්තවචනං, උපයොගවචනං, කරණ වචනං, සම්පදාන වචනං, නිස්සක්කවචනං, සාම්චවනං, සුම්මවචනන්ති එවං අනුක්කමෙන සත්තන්තං චිහන්තීතං නාමානි ආගතානීති.

“දසබ්බඤ්ඤාණෙසු” නි යානායාන කොසල්ලඤ්ඤාණාදීසු දස ඤාණබලෙසු. “වසිභාව” නි එත්ථ අත්තනො වසං වත්තෙතුං සමත්ථතා සබ්බානොසත්ති විසෙසො වසොනාම. වසො එතස්ස අත්ථිති වසි-වසිගණෙතිආදීසු විය. වසිනො භාවො වසිභාවො. තං වසිභාවන්ති අත්ථො. තෙනාහ “වසිභාව” නි ඉස්සරභාවන්ති. කත්ථවි පන “වසි” නි ඉත්ථිලිඛිගපදංපි දිස්සති=තත්ත්වමා පඤ්චවසියො ආවජ්ජනවසිසමාපජ්ජනවසි=තිආදීසු.

සම්මාසම්බුද්ධපද.

5. අතුලපදෙ . අනෙකෙහිගුණපදෙහි පවත්තිතාවන්දනා “අනෙකගුණපදවිසයානාම”. “ඉතිකිංදුතියෙනා” නි ඉති තස්මා දුතියෙන අතුලපදෙන කිං පයොජනං අත්ථිති අත්ථො. “නන සමත්ථා” නි නසමත්ථා න හොතිති යොජනා. සමත්ථා එවාති අධිප්පායො. “මත්තකාරිනො” නි පමාණකාරිනො. “ථෙරො ව තෙසං අඤ්ඤතරො”, තස්මා මත්තං න කරොති, දුතියං අතුල පදං ආහරිති අධිප්පායො. “අපිවා” නි කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. “නකෙවලං වන්දනාය අන්තරායතිවාරණමෙව ඉච්ඡි තබ්බං හොති” නි යොජනා. “වන්දනායා” නි වන්දනාහෙතු. සොපි පඤ්ඤාපාටවාදි අත්ථො. “ගත්ථපාරිසුද්ධියා” නි ගත්ථදොසානාම පදදොස වාකාදොස අත්ථදොසාදයො අත්ථි. තෙහි දොසෙහි ඉමස්ස ගත්ථස්ස පාරිසුද්ධියා. කථං පන වන්දනාය පඤ්ඤාපාටවාදි අත්ථොසම්භවතිති චූත්තං “අනුස්සතිට්ඨානෙසු” නිආදි. අනුස්සතිට්ඨානානි නාම බුද්ධ ධම්ම සම්පූර්ණාදීති. චිත්තසමාධානං ආවහතිති චිත්තසමාධානාවහො. “තික්ඛාසුරාහුත්ථාවහති” නි ගම්මිරෙසු අත්ථ බාඤ්ජන පදෙසු අමන්දා විස්සට්ඨා හුත්ථා වහති. “තදත්ථායපි” නි පඤ්ඤාපාටවාදි අත්ථායපි. ගුණනාමපදානං ගුණත්ථොනාමවිග්ගහ වාකොසු පාකටො, සිද්ධපදෙසු අපාකටො. තස්මා තානි විග්ගහත්ථං අජානන්තානං සන්තිකෙ නාම මත්තානි සම්පජ්ජන්තිති චූත්තං “යථාචූත්ත වචනත්ථයොගෙපි... පෙ... පවත්තත්තා” නි. “සභාවනිරුත්තිං ජානන්තාන” නි මාගධ භාසං ජානන්තානං. මාගධභාසාහි මූලභාසානි ව අරියභාසානි ව මාගධභාසානි ව පාළිභාසානි ව ධම්මනිරුත්තිති ව සභාවනිරුත්තිති ව චූච්චති. “භාවත්ථසුඤ්ඤ” නි එත්ථ ගුණනාමානං ගුණත්ථො භාවත්ථො නාම. සො එවසකත්ථොති ව වචනත්ථොති ව විග්ගහත්ථොති ව චූච්චති. කිරියනාමාදීසු එසෙවනෙයො. “සත්ථු” නි සත්ථුනො. “සමඤ්ඤාමත්ත” නි නාමසඤ්ඤාමත්තං භවිතුං නාරහති. තථාහි අනාට්ඨිස්ඨිකොසෙට්ඨි රාජගහං අනුපත්තො බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නොති සුත්ථා උදානං උදානෙසි=සොසොපි බො එසොදුල්ලහො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො=ති. තස්මා බුද්ධොති නාමංපි ලොකෙ මහන්තං සුදුල්ලංගුණපදං හොති. සම්මාසම්බුද්ධ නාමෙවත්තබ්බමෙවනත්ථිති. “සභාවනිරුත්තිං අජානන්තානං පන පදසහස්සං චූච්චමානංපි” නි තිට්ඨතු එකං අතුලපදං, පදසහස්සංපි චූච්චමානං සත්ථුසමඤ්ඤාමත්තමෙව සම්පජ්ජති. තාදිසාහි ජනා ඉදං ලොකෙ මහන්තං ගුණපදන්තිපි නජානන්ති. භාවත්ථං කිංජානිස්සන්ති.

“අතුලො” නි අඤ්ඤෙන සො අසදිසොති වා, අඤ්ඤො වාතෙන සදිසොතස්සන්තිවිවා, - ද්විධාපිඅත්ථොලබ්භති. සාධකගාථායං “පටිපුග්ගලො” නි යුගග්ගාහිපුග්ගලො. කිඤ්චාපි මක්ඛලි පුරණාදයො විසුංවිසුං - අහං සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවි - තිව, අහං සම්මාසම්බුද්ධො-තිව පටිජානන්තා යුගග්ගාහිනො හුත්ථා විවරන්ති. ධම්මතො පන සිනෙරු පබ්බත රාජස්ස සන්තිකෙ සක්ඛර කථලානිවියසම්පජ්ජන්තිති. “අනච්ඡරිය” නි නතාව අච්ඡරිතබ්බං හොතිති අත්ථො. “බුද්ධභූතස්සා” නි බුද්ධභාවං භූතස්සපත්තස්ස. “යං බුද්ධ භූතස්ස අතුලත්තං, එතං අනච්ඡරිය” නි යොජනා. යදි වෙතං අනච්ඡරියං හොති, කතමං පන තාව අච්ඡරියං භවතිති ආහ “සම්පතිජාතස්සා” නිආදි. තත්ථ “සම්පතිජාතස්සා” නි අප්පෙවජාතස්සපි අස්ස භගවතො. කථං අතුලතා පඤ්ඤායතිති ආහ “තදාහි” නිආදි. “එකඛිගණානි” නි එකතලානි. තදාහි බොධිසත්තස්සපුඤ්ඤානුභාවෙන අතිමහන්තො ඔභාසො පාතුබ්භවති. = උළාරො ඔභාසො පාතුරහොසි අතික්කම්මදෙවනං දෙවානුභාව=න්තිති චූත්තං. තෙන ඔභාසෙන එරිතා සබ්බෙ පථවි පබ්බතාදයො ජාතිඵලිකක්ඛන්ධාවිය සුප්පසන්නා හොන්ති. දසසහස්ස වක්කවාළානි එකතලං හුත්ථා පඤ්ඤායන්ති. තෙන චූත්තං “අනෙකානි වක්කවාළසහස්සානි එකඛිගණානි අහෙසු” නි. “පරමාය පූජායාති ථුතිමඛිගලවචනපූජාය. “ලොකස්සා” නි සබ්බ සත්තලොකතො. එවං අච්ඡම්භි වාවං නිච්ඡාරෙසි ධම්මතාය සඤ්චොදිතත්තානි අධිප්පායො. තත්ථ “අච්ඡම්භිවාව” නි විසාරදවාටං. ආසහිං වාවන්තිපි පායො. උත්තමවාටන්ති අත්ථො. “නිච්ඡාරෙසි” නි උදාහරති. ඉදම්පි අනච්ඡරියං, අඤ්ඤං පිතතො අච්ඡරියතරං අත්ථිති දස්සෙතුං “යදාපනා” නිආදි ආරද්ධං. පාරමිතා ගුණෙහි තෙන සදිසො කොචිතත්ථෙව ථපෙත්වා අඤ්ඤෙ ව මහාබොධි සත්තෙති අධිප්පායො. “අස්සා” නි තෙන සදිසස්ස. “නත්ථිභාවො දිපෙතබ්බො” නි සම්බන්ධො. “දිපෙතබ්බො” නි බුද්ධවංසපාළිතො ආහරිත්වා දිපෙතබ්බො. “කුතොසාවකබොධිසත්තානං සතසහස්සං සක්ඛිස්සති” නි යොජනා. පාරමියො පකාරෙනවිචිතන්ති එතෙනානි පාරමිපච්චයො. ඤාණං. තංපනඤාණං මහාබොධිසත්තානං එව උප්පන්නං නහොති. පච්චෙක්ඛනොධිසත්ත සාවකබොධිසත්තානංපි උප්පන්නමෙව. තදෙව ව සබ්බෙසංපි බොධිසත්තානං නියතබ්බාකරණප්පටිලාහෙ පධානකාරණන්ති දස්සෙතුං “සාවකබොධිසත්තාපි” නිආදි චූත්තං. තත්ථ බොධිචූච්චතිවිමොක්ඛඤ්ඤාණං. අරියමග්ගස්සෙතං නාමං. බොධිමිහිසජන්ති ලග්ගන්තිති බොධිසත්තා. “ලග්ගන්ති” නි තප්පටිලාහත්ථාය නියත චිත්තා හොන්තිති අත්ථො. බොධි අත්ථාය පටිපන්නා සත්තා බොධිසත්තානිපි යුජ්ජති. බුද්ධ සුඤ්ඤෙපිලොකෙ කම්මස්සකතාඤාණෙ යත්ථා වට්ටදුක්ඛතො මොක්ඛධම්මපරියෙසිනො සත්තානි චූත්තං හොති. “සම්භාර ධම්මෙ” නි දසවිධෙ පාරමි ධම්මෙ. වට්ටං අනුසරන්ති අනුගච්ඡන්තිති වට්ටානුසාරිනො.

පථවියං පංසුචුණ්ණානි විය පකතියා වපුචුභුතාජනානි පුචුජ්ජනා. මහන්තාපුචුජ්ජනානි මහාපුචුජ්ජනා. වට්ඨානුසාරිනො ව තෙ මහාපුචුජ්ජනාවානි සමාසො. තෙසං භාවොති විග්ගහො. අයං භාවොයෙව තෙසං භූමීති ව චුච්චති. අත්ථතො පන මොක්ඛධම්මනිරපෙක්ඛතා එව. අවිජන්දිකතානිපි චුච්චති. “ඔක්කන්තා”ති පට්ටියා. තයොනියතා, බොධිසත්තනියතො ව චුළසොතාපන්නනියතො ව අරිය සොතාපන්නනියතො ව. තත්ථ බොධිසත්තනියතො බොධිසම්භාරබලෙන සිද්ධො. චුළසොතාපන්න නියතො පච්චයාකාරානුබොධඤ්ඤාණබලෙන. අරියසොතාපන්න නියතො සොතාපත්ති මග්ගඤ්ඤාණ බලෙන. තෙසු බොධිසත්තනියතො ඉධ අධිප්පෙතොති චුත්තං “එකෙන පරියායෙනා”තිආදි. වත්තබ්බමෙවනත්ථිතෙසං ද්විත්තං බොධිසත්තානං පාරම් පච්චයඤ්ඤාණ සම්පත්තියා විනා නියතබ්බාකරණ ලාභා සඬකාය එව අභාවතොති අධිප්පායො.

පදසිද්ධිවිචාරෙයං චුත්තං විභාවනියං=තුලායසම්මතොතුලොයා. තුලොයා එව තුලොයකාර ලොපවසෙනා=ති. තංසන්ධාය “ය කාරස්සවාචසෙනා”ති චුත්තං. යඤ්චචුත්තං තත්ථෙව=අථවාසම්මතත්ථෙ අකාරපච්චයවසෙන තුලායසම්මතොතුලොය=ති. තං සන්ධාය “අකාරස්සවාචසෙනා”ති චුත්තං. තත්ථ “තුලායා”ති ලොකෙ ධාරණතුලාසදිසාය පඤ්ඤායාති අත්ථො. “සම්මතො”ති සමං කතො. නහි තුලසද්දො භවිතුං නයුත්තො. යුත්තො එවානි අධිප්පායො. කථං විඤ්ඤායනීති ආහ “තුලයිතු”න්තිආදි. තත්ථති “තුලයිතු අසක්කුණෙයො”තිවචනෙන තස්සකම්මසාධනත්තංදස්සෙති. “කම්මසාධනෙනෙවා”ති පුබ්බෙ-තුලයිතබ්බො අඤ්ඤෙන සහ පමිතබ්බොති තුලොති එවං ඉධචුත්තෙන කම්ම සාධන වචනත්ථෙව. “තදත්ථසිද්ධිතො”ති තස්ස විභාවනියං චුත්තස්ස දුට්ඨස්ස අත්ථස්ස සිද්ධිතො. “තතො”ති තුලසද්දතො. වින්තාය කිං පයොජනං අත්ථි. නත්ථියෙවානි අධිප්පායො. වදති සිලෙනාති වත්තා. වාදී පුග්ගලො. වත්තතො ඉච්ඡාවත්තිවිඡා. වත්තුං ඉච්ඡාවත්තිවිඡානිපිවදන්ති. වත්තිවිඡං අනුගතො සම්මුති සඬකෙතවොහාර සිද්ධත්තාති සමාසො. “එත”න්ති එතං ද්විධාසිද්ධවචනං. “චෙ”ති චෙවදෙයා. “නා”ති නයුත්තං. “යථාසුත්ත”න්ති තුල ඉති සුත්තං. “යුත්ත”න්ති යථාසුත්ත නියාමෙනෙව යුත්තං වජ්ජෙත්වා. “අස්සුත්තස්සා”ති ධාරණතුලාපරියායස්ස ඉත්ථිලිඬගතුලාසද්දස්ස. තතොයෙවයකාර යුත්තස්සතුලාසද්දස්ස ව අස්සුත්තස්ස. ඉත්ථිලිඬගෙසති, තතොපි එකො අකාරොති කත්වා සම්මතත්ථෙ දුතියො තද්ධිත අකාරොපි අස්සුත්තොයෙවනාමහොති. “පරිකප්පනායා”ති පරිකප්පෙත්වා කථනාය. පයොජනාභාවතො න යුත්තන්තිසම්බන්ධො. අතුලපදං.

6. එවං ද්විත්තං පදානං පදත්ථ සංවණ්ණනං කත්වා ඉදානි තෙසංයෙව අත්ථුද්ධාරසංවණ්ණනං කරොන්තො “ඉමෙහි පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “සම්පදා”ති සම්පත්තියො. “බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම” සමතිං සපාරම්මිතං පරිපුරණං. “මහාවජිරඤ්ඤාණ”න්ති භගවතො ආසවක්ඛයඤ්ඤාණම්පි චුච්චති. තස්ස පුබ්බභාගෙ බුද්ධභාවත්ථාය අනුපදධම්මවිපස්සනාවසෙන ඡන්තිංස කොටි සත්තසහස්ස සඬානං දෙවසිකං වළඤ්ජනකප්ඵලසමාපත්තීනං පුබ්බභාග විපස්සනාඤ්ඤාණම්පි මහාවජිරඤ්ඤාණන්ති චුච්චති. සබ්බම්පෙතං මහාටිකායං චුත්තං. “මහාබොධියා”ති සබ්බඤ්ඤ බුද්ධානං අභිසම්බොධි සඬානස්ස අග්ගමග්ගඤ්ඤාණස්ස. පතියාන්ති පහාතබ්බො ධම්මා එතෙනාති පහානං. පජහන්ති පහාතබ්බොධම්මෙඑතෙනාතිවා පහානන්ති කත්වා තං අග්ගමග්ගඤ්ඤාණම්පිතං විපස්සනාඤ්ඤාණම්පි පහානන්ති චුච්චතිති ඉමිනා අධිප්පායෙන “පහානසම්පදායං වා සා සඬග්ගිතා”ති චුත්තං. පඤ්චස්සිලානි. පාණානිපාතස්ස පහානංසීලං, වෙරමණ්ණීසීලං, චෙතසිකංසීලං, සංවරොසීලං, අවිතික්කමොසීලන්තිආදීසුච්චය එත්ථති පහානසීලං නාම යථා චුත්තෙන අත්ථෙත වෙරමණ්ණීසීලමෙවානි යුජ්ජති. පහානං නාම කොට්ඨම්මො නහොතීති අධිප්පායෙ පන සතිපහාන සීසෙන පහානසාධකං තදෙවඤ්ඤාණද්වයං උපවාරෙනපහානන්ති ගහෙනබ්බං. ඉතරථා පහානසම්පදා නාම අසාරා අඵලානි ආපජ්ජෙයාති. පච්චෙකබුද්ධ බුද්ධසාවකා කිලෙසෙ පජහන්තාපි වාසනාය සහ අප්පජහනතො චිත්ත සන්තානෙ මොහවාසනාය විජ්ජමානන්තා සබ්බඤ්ඤ භාවං නගවිජන්ති. තස්මා යථාතෙසං කිලෙසප්පහානං පහානසම්පදා නාම නහොති. නතථාසබ්බඤ්ඤබුද්ධානන්ති ආහ “සහවාසනායා”තිආදි. විභාවනියංඤ්ඤාණසම්පදා පථමං චුත්තා. තතො පහාන සම්පදා. ටිකායං පන පහානසම්පදා පථමං චුත්තා. තතො අධිගම සම්පදානාම චුත්තා. තතො ඤාණසම්පදා. පහානසම්පදායඤ්ච අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං දස්සිතං. අධිගම සම්පදානි ව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණප්පට්ඨානො චුත්තො. ඤාණසම්පදායම්පන තෙහි ද්විති ඤාණෙහි අවසෙසානිදසබලඤ්ඤාණාදීනිසබ්බඤ්ඤාණානිදස්සිතානි. ඉධපි ටිකානායමෙව සම්භාවෙන්තො “පහානසම්පදායෙවපනා”තිආදිමාහ. “සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණප්පදට්ඨානං”න්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සපදට්ඨානං, ආසන්න කාරණං. “න හි මග්ගඤ්ඤාණතො අඤ්ඤා පහානසම්පදානාම අත්ථි”. පරමත්ථතො නත්ථිති අධිප්පායො. ඉදඤ්ච විසුද්ධිමග්ගෙ=පහානන්ති කොට් ධම්මොනාම නත්ථි අඤ්ඤානු චුත්තප්පකාරානං පාණානිපාතාදීනං අනුප්පාදමත්තතො=ති ආගතත්තා චුත්තං. පහායකධම්මසමාදානෙන පන පහාතබ්බ ධම්මානං අනුප්පාදො නාම එකොපණික ධම්මොහොති. එකං සන්ති පදං හොති. තථාහි චුත්තං පටිසම්භිදා මග්ගෙ=උප්පාදො භයං, අනුප්පාදො බෙමන්ති සන්තිපදෙ ඤාණං. පවත්ති භයං, අප්පවත්ති බෙමන්ති සන්තිපදෙඤාණං=න්ති. තද්ධිගප්පහානං පනතද්ධිගඅනුප්පාදො නාම. වික්ඛම්භනප්පහානං වික්ඛම්භන අනුප්පාදො නාම. සමුච්ඡෙදප්පහානං සමුච්ඡෙද අනුප්පාදො නාමාති වත්තබ්බං. ඉධ පන අනුප්පාද සම්පාසකං විපස්සනා ඤාණඤ්ච මග්ගඤ්ඤාණඤ්ච උපවාරෙන පහානන්ති අධිප්පෙතං. කස්මා, උපරිඤ්ඤාණ සම්පදාදීනං පච්චයන්තාති දට්ඨබ්බං. “සම්පදාසඬකරො”ති සම්පදාසම්භෙදො, සම්පදාසම්මිස්සො. “ඤායාගත”න්ති යුත්තිතො ආගතං. “සීලාදිගුණෙහි”ති සීල සමාධි පඤ්ඤා විමුක්ති විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සන ගුණෙහි. “ඉද්ධිධම්මෙහි”ති ඉද්ධිවිධානිඤ්ඤාදීහි ඉද්ධිගුණෙහි. “ලක්ඛණානුබාඤ්ජනප්පට්මණ්ඩිතස්සා”ති ද්වන්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණෙහි ව අසීති බුද්දකලක්ඛණෙහි ව පට්මණ්ඩිතස්ස. “ආසයො”ති චිත්ත සන්තානෙ අධිසයිතො ඉච්ඡාවිසෙසො. “අප්ඤ්ඤාසයස්සා”ති අලොභප්ඤ්ඤාසයාදිකස්සඅප්ඤ්ඤාසයස්ස. “උළාරතා”ති පණිතතා. “හිතප්ඤ්ඤාසයතා”තිහිතකාමතා. අපරිපාක ගතින්ද්‍රියානං සන්තානං ඉන්ද්‍රියපරිපාකකාලාගමනඤ්ච එත්ථ වත්තබ්බං. “අභිඤ්ඤාතාන”න්ති අතිපාකටානං. “ද්වෙපහානසම්පදා”ති ද්වෙපහාන සම්පදා ඤාණසම්පදා. සම්මාසම්බුද්ධපදෙ. “සාමං සච්චානි අභිසම්බුජ්ඣති”ති එත්ථ

අභිසම්බෝධසංඛාරානං අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං ගතිනං. තඤ්ච පභානකිච්චප්පධානං හොති. “තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤානං පත්තො”ති එත්ථ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. “බලෙසු ව වසිභාව”න්ති එත්ථ දසබලඤ්ඤාණානි ගතිතානි. තෙන වුත්තං “ද්වෙ...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධපදෙනවිභාවිතා”ති.

සම්පදානිට්ඨිතා.

7. සසද්ධම්මගණුත්තමපදෙ. යථා=සසඬ්ඝංලොකනායකං නමස්සිස්සං=ති එත්ථසහසද්දස්ස සමවායත්ථත්තා අහංලොකනායකඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච නමස්සිස්සන්ති එවං සමවායත්ථො විඤ්ඤායති. තථා ඉධපි සම්මාසම්බුද්ධඤ්චසද්ධම්මඤ්ච ගණුත්තමඤ්ච අභිවාදියාමීති එවං කිරියාසමවායත්ථො සහසද්දෙන දීපිතොති දස්සෙතුං “දුරතොහං...පෙ.... එවමිදං දට්ඨබ්බ”න්ති වුත්තං. “ඉද”න්ති සසද්ධම්මගණුත්තමපදං. එත්ථ ව “සමවායො”ති ද්විත්තං තිණ්ණං බහුතං වා අත්ථානං එකස්මිං දබ්බෙවා ගුණෙවාකිරියායවාසමං අවෙච්ච අයනංපවත්තනං සමවායො. පච්චානුතාප පච්චානුමොදනාදියානෙසු=අහං පුබ්බෙදානං නදදිස්සං, සීලං නරක්ඛිස්සං. - අනෙකජාති සංසාරං සන්ධාවිස්සං=න්තිආදිනා අතීතෙපිකාලෙ අනාගතවචනං පසුප්පතිති ආහ “නමස්සිස්ස”න්ති නමස්සිංති. “ගුණිභුතාන”න්ති සමාසපදෙ විසෙසනභුතානං, අප්පධානභුතානන්ති අත්ථො. අබ්භූත තබ්බාවෙවායං ඊකාරො. යථා, කාකො සෙතී භවති, බකො කණ්ඨිභවති. එත්ථ ව “සෙතී භවති”ති අසෙනපුබ්බො සෙනොභවති. “කණ්ඨිභවති”ති අකණ්ඨපුබ්බො කණ්ඨොභවතිති අත්ථො. තථා ඉධපි. බුද්ධං ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්චවන්දිත්වා-තිආදියු විසුංවිසුං පධානත්තා අගුණභුතාපි ධම්මසඬ්ඝා ඉධසමාසපදෙ අඤ්ඤපදත්ථස්සගුණභුතාහොන්ති. අයං අබ්භූතතබ්බාවත්ථො නාම. “අභිවාදිතභාවො”ති වුත්තෙ තපච්චයස්ස බහුලං අතීතකාලවිසයත්තා පුබ්බෙගන්ථාරම්භකාලෙ ධම්ම සඬ්ඝානංපි ථෙරස්ස වන්දනාසිද්ධි දස්සිතා හොති. “අභිවාදෙනබ්බ භාවො”ති වුත්තෙපන තබ්බපච්චයස්සකාලසාමඤ්ඤවිසයත්තාන තථා දස්සිතා හොති. දානං දාතබ්බං, සීලං රක්ඛිතබ්බන්තිආදියු විය ධම්මසඬ්ඝානාමසබ්බකාලංපි අභිවාදෙනබ්බාති. එවං ධම්මසඬ්ඝානං සබ්බකාලංපි අභිවාදනාරහගුණො එව දස්සිතොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ, “අභිවාදන”න්ති ඉදං කිරියාසමවායදස්සනතො වුත්තං. කාලවිසෙසං පන නදිපෙතියෙව. “අත්තතො නිදස්සනො”ති සපුත්තදාරො ආගතොති අත්තනා නිහරිත්වා දස්සිතෙන පයොගෙන. සොභි පයොගො කිරියා සමවායස්සෙව. නගුණසමවායස්සාති. එත්ථ ව ථෙරස්ස වන්දනාවචනෙ ථෙරො ඉමෙහි යෙවපදෙහි රතනත්තයංනිද්ධිවරෙ හිවන්දතිති ගහෙත්වා “අභිවාදියා”ති එත්ථ අභිවාදියාධිති ව අත්ථං නිහරන්ති. අප්පධාන කිරියාපදෙ පන තදත්ථ නිහරණං අසම්භාවෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ “අපිවා”ති කිඤ්ච වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථපොතෙන අයං නිපාතසමුදයො. “ගන්ථප්පටිඤ්ඤායා”ති ගන්ථප්පටිඤ්ඤාවචනෙන. “සහසට්ඨත්වා”ති එකතො සම්බන්ධිත්වා.

වචනත්ථෙ . සධනො පුරිසො, ධනවාපුරිසො-ති ආදයො සමාසනද්ධිතසද්දා යෙභුයොන අතිස්සයත්ථ දීපකා හොන්ති. නභි අප්පකෙන ධනෙන තථා වොහරන්ති. තස්මා ඉධාපි තථා රූපං අතිස්සයත්ථං දස්සෙතුං “අත්තනානිමිතෙන...පෙ.... සරණභුතො”ති වුත්තං. තත්ථ, “අත්තනානිමිතෙනා”ති අත්තනා උප්පාදිතෙන. “නභි”තිආදිනා තදත්ථමෙව බානිරොකතො විවරති. තත්ථ, “පරනිමිතෙනා”ති බුද්ධනිමිතෙනාති අධිප්පායො. “තථා ථොමන”න්ති සසද්ධම්ම ගණුත්තමන්ති ථොමනං. “ඉදංපි”ති දුතියත්ථ සම්පිණ්ඩනෙ අයංපිකාරො. නකෙවලං පුරිමපද්ද්වයමෙව සත්ථු අසාධාරණගුණපදං හොති. අථ බො ඉදංපි පදං සත්ථු පච්චෙකබුද්ධාදිහි අසාධාරණ පදමෙවහොතිති යොජනා.

ධම්මවචනත්ථෙ. “ධාරෙති”ති වහති. ගාථායං “රක්ඛති”ති අපායාදිදුක්ඛතොරක්ඛති. “යෙස”න්ති කිලෙසානං. “ඉමස්මිං අත්ථෙ”ති කිලෙසසමුව්ඡින්නදනසංඛාරානෙ ධාරණත්ථෙ. “නිබ්බානඤ්චනිප්පරියායතො ධම්මො නාමා”ති කස්මා වුත්තං, නනු නිස්සරණප්පභානමෙව නිබ්බානස්ස කිච්චං, ඉදඤ්ච සමුව්ඡෙදප්පභානන්ති වොදනං පරිහරන්තො “අරියමග්ගාහි”තිආදිමාහ. “නිබ්බානෙන සහෙව හුත්වා”ති ආරම්මණාධිපතිභූතං ආරම්මණු පනිස්සයභූතඤ්ච නිබ්බානං අත්තතො පතිට්ඨං කත්ථාති අධිප්පායො. අපිව, සමුව්ඡෙදොති ව නිස්සරණන්ති ව අත්ථතො සමානගතිකං හොති. තස්මා නිස්සරණංපි මුඛ්‍යධාරණ මෙවාති දට්ඨබ්බං. නිස්සරණමෙවවා පධානධාරණන්ති පියුප්පතියෙව. “ධාරණුපායොයෙවහොති”. නමුඛ්‍යධාරණං. කස්මා, සමුව්ඡෙද කිච්චාභාවතො. “එතෙපඤ්ච පරියායධම්මායෙව”. කස්මා, නිබ්බානස්සවියමග්ගානං සමුව්ඡෙද කිච්චෙ අසභායත්තාති. එත්ථ ව “සාමඤ්ඤප්ඵලානි”ති සමණස්ස භාවො සාමඤ්ඤං. අරියමග්ගස්සෙන නාමං. සාමඤ්ඤස්සඵලං සාමඤ්ඤප්ඵලං. දුතියවිකප්පෙ අකිච්ච පච්චයභූතාපි කෙච්ඡිකපච්චයා කම්මත්ථෙගතා කිච්චපච්චයානංපි අත්ථං දීපෙති. යථා, දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතන්ති වුත්තං “ධාරණාරහො”ති. “යථා වුත්ත ධම්මා යෙවා”ති පඤ්චමුඛ්‍යධම්මා, පඤ්චපරියායධම්මායෙව. “කෙච්”ති වත්තාරො මග්ගා. පුන “කෙච්”ති නිබ්බානමෙව. බහුවචන සොතෙපතිතත්තා එත්ථ බහුවචනං රුළං. පුන “කෙච්”ති වත්තාරො සාමඤ්ඤප්ඵල ධම්මා. “කෙච්”ති පරියත්ති ධම්මො. එත්ථාපි බහුවචනං සොතෙපතිතමෙව. “ධාරෙන්න”න්ති ධාරෙන්නං පුග්ගලං. තතීය විකප්පෙ “අපතමානං වහන්ති”ති අපතමානං කත්ථා වහන්ති. වතුත්ථ විකප්පෙ “එත්ථා”ති එතස්මිං ධම්මෙ. ධම්මොවදීපං එතෙසන්ති ධම්මදීපා. ධම්මොව පටිසරණං එතෙසන්ති ධම්මප්පටිසරණා. ධම්මදීපා භික්ඛවෙ භවථ ධම්මප්පටිසරණා, අනඤ්ඤප්පටිසරණා තිහි වුත්තං. ලද්ධා පතිට්ඨා එතෙසන්ති ලද්ධප්පතිට්ඨා. යුප්පතියෙව. ධම්මදීපපාඨානුලොමත්තාති අධිප්පායො. ධම්මවිචාරණායං, වොදකොපටිපත්ති ධම්මං දසවිධ ධම්මතො අඤ්ඤංමඤ්ඤමානො “කස්මා”තිආදිනා වොදෙති. සො පන පටිපත්ති ධම්මො තතො අඤ්ඤාන හොති, තත්ථෙව අත්තොගධොති දස්සෙන්නො “සොපනා”තිආදිමාහ. “මග්ගස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදා හොති”ති යථා අම්බරුක්ඛො අම්බපුප්ඵඅම්බප්ඵලස්ස පතිට්ඨා භාවෙන පුබ්බභාග නිස්සයො හොති. කස්මා, ඉතොයෙවතස්ස පුප්ඵප්ඵලස්ස

ජාතන්තා එන්ටේවසං වඩිඞිතන්තා ව. තථා පටිපත්ති ධම්මොපි අරියමග්ගප්ඵලස්සපතිට්ඨාභාවෙන පුබ්බභාගුපනිස්සයප්පටිපදාහොති. කස්මා, ඉතොයෙව තස්සජාතන්තා එන්ටේවසං වඩිඞිතන්තා ව. චුත්තඤ්ඤෙන මහාවග්ග සංයුත්තෙ. සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවෙ යෙකෙවි මෙඛිජගාමභුතගාමාචුඩ්ඞිං විරුළිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති. සබ්බෙනෙ පට්ඨං නිස්සාය පට්ඨං පතිට්ඨාය. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුසීලං නිස්සාය සීලෙපතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඞිගිකං මග්ගං භාවෙන්තො චුඩ්ඞිං විරුළුතිං වෙපුල්ලං පාපුණාති ධම්මෙසුති. “පුබ්බවෙනනාවියදානෙ”ති යථා තිවිධං පුඤ්ඤං, දානමයං පුඤ්ඤං සීලමයං පුඤ්ඤං භාවනාමයං පුඤ්ඤන්ති චුත්තෙ දානවත්ථු පරියෙසනතො පට්ඨාය දානං ආරබ්භපවත්තා සබ්බා පුබ්බභාග වෙනනා දානවචනෙ සඞ්ගහිතා දානන්තවෙව සඞ්ඛ්‍යාංගතා. එවං සො පටිපත්ති ධම්මො අරිය මග්ගවචනෙ එවසඞ්ගහිතො, අරියමග්ගො ත්වෙව සඞ්ඛ්‍යාං ගතොති චුත්තං හොති.

ඉමස්මිං ධම්මසංසන්දනෙ අපරමිපි වත්තබ්බං වදන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යදග්ගෙනා”ති යෙනකාරණකොට්ඨාසෙන ධාරණුපායොතිආදිනා කාරණභාගෙනාති අත්ථො. වන්දනං අරභ තීති වන්දනෙය්‍යා. තස්මිං වන්දනෙය්‍යා. “පුපුජ්ජනකල්‍යාණකො”ති එත්ථ තිවිධො කල්‍යාණකො විනයකල්‍යාණකො සුත්තන්තකල්‍යාණකො අභිධම්මකල්‍යාණකොති. තත්ථ විනයෙ පඤ්ඤත්තාය කල්‍යාණප්පටිපත්තියා සමන්තාගතො භික්ඛු විනයකල්‍යාණකො නාම. සො ඉධ භික්ඛු පාතිමොක්ඛ සංවරසංවුතො විහරති ආචාර ගොවර සම්පන්නො, අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාචි සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති එත්ථ වෙදිතබ්බො. තත්ථ විනයෙ පඤ්ඤත්තාකල්‍යාණප්පටිපත්තිදුට්ඨා, ආදි බ්‍රහ්මවරියකසීලං අභිසම්මාරිකසීලන්ති. තත්ථ, උභතොවිභවිගපරියාපන්නං සීලං ආදිබ්‍රහ්මවරියකං නාම. ඛන්ධකපරියාපන්නං සීලං අභිසම්මාරිකං නාම.

සුත්තන්තෙසු චුත්තාය කල්‍යාණප්පටිපත්තියා සමන්තාගතො ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා සුත්තන්ත කල්‍යාණකො නාම. සො චතුභි භික්ඛවෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බං දුග්ගතිභයං සමතික්කන්තො හොති. කතමෙහි චතුභි. ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති ඉති පිසො භගවා...පෙ.... සත්ථාදෙවමනුස්සානං, බුද්ධො, භගවාති. ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො...පෙ.... පච්චත්තං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤුහිති. සඞ්ඝෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති සුප්පටිපන්නො භගවතො සාවකසඞ්ඝො...පෙ.... අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්සාති. අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොතිති එත්ථ වෙදිතබ්බො. තත්ථ බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදො නාම අරභං, සම්මාසම්බුද්ධො, තිආදිකානං ගුණපදානං අත්ථ ජානනඤ්ඤාණෙන යුත්තො පසාදො. අරියෙහිකාමීයන්ති ඉච්ඡියන්තිති අරියකන්තාති. සුපරිපුද්ධස්ස ආජීවට්ඨමකසීලස්සෙනං නාම. වත්තාරම්භාති භික්ඛවෙ සොනාපත්තිසඞ්ගාති. කතමාති වත්තාරි. සප්පුරිසසංසෙවො, සද්ධම්මස්සවනං, යොනිසො මනසිකාරො, ධම්මානු ධම්මප්පටිපත්තිතිආදීති ඛණ්ඩි සුත්තන්තාති ඉධ වත්තබ්බාති.

අභිධම්මෙ වා සුත්තන්තෙසු වා චුත්තාය කල්‍යාණප්පටිපත්තියා සමන්තාගතොගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා අභිධම්මකල්‍යාණකො නාම. සො ඉධ සුතවා අරියසාවකො අරියානං දස්සාචි අරිය ධම්මස්සකොවිදො අරියධම්මෙසු විනීතො. සො රූපං අත්තතො න සමනුපස්සතිති එත්ථ වෙදිතබ්බො. තත්ථ, “සුතවා”ති එත්ථ ඛන්ධා, යතන, ධාතු, පටිච්චසමුප්පාද, සතිපට්ඨානා, දීප්පු උග්ගහ පරිපුච්ඡා විනිච්ඡයඤ්ඤාණ සමන්තාගතො ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා සුත වා නාමාති අට්ඨකථාසු චුත්තො. සො එව පුපුජ්ජන කල්‍යාණකොති ව චුච්චති.

දුට්ඨෙ පුපුජ්ජනා චුත්තා, බුද්ධෙනාදිච්චඛන්ධුතා;
අන්ධො පුපුජ්ජනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුපුජ්ජනො. ති

ව චුත්තං. අඞ්ගුත්තරෙ පන චතුක්කතිපාතෙ කතමො පුග්ගලො අප්පස්සුතො සුතෙන උපපන්නො හොති. ඉධෙකච්චො ධම්මං සුණාති එකායපි වාතුප්පදිකාය ගාථාය අත්ථ මඤ්ඤාය ධම්ම මඤ්ඤාය ධම්මා නු ධම්මප්පටිපන්නො හොති. අයං අප්පස්සුතොසුතෙන උපපන්නොති චුත්තං. සුතවාති ව සුතෙන උපපන්නොති ව අත්ථතො එකන්ති. පුපුජ්ජන කල්‍යාණකො සඞ්ඝෙ සෙක්ඛෙසුසඞ්ගහිතො. චුත්තංහෙනං පරිවාරෙ කෙ සික්ඛන්තිති. පුපුජ්ජන කල්‍යාණකෙන සද්ධිං සත්ත අරියපුග්ගලා සික්ඛන්ති. අරභා ඛිණාසවො සික්ඛිතසික්ඛොති. දක්ඛිණ විභවිගසුත්ත අට්ඨකථායං පන. ති සරණ සරණං ගතො උපාසකොපි සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෙ සඞ්ගහිතොති චුත්තං. තත්ථ, සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නොනාම සොනාපත්ති මග්ගට්ඨො අරියපුග්ගලො. “සොහිසඞ්ගහිතො”ති සම්බන්ධො. “එත්තාවතා පටික්ඛිත්තං හොති”ති සම්බන්ධො. “සඞ්ඝෙ අසඞ්ගහිතො”ති සඞ්ඝසංසරණං ගච්ඡාමිති ව, සුප්පටිපන්නො භගවතො සාවකසඞ්ඝොති ව, එවරූපෙසු යානෙසු ආගතෙ සඞ්ඝ වචනෙ අසඞ්ගහිතො. “න හිතං සරණං ගච්ඡන්තස්සසරණගමනං සම්පජ්ජති”ති ඉදං සඞ්ඝසංසරණං ගච්ඡාමිති එත්ථ සඞ්ඝ වචනෙතස්සපුග්ගලස්ස අසඞ්ගහිත භාවසාධනත්ථං චුත්තං. තෙනාහ “තං පටික්ඛිත්තං හොති”ති. සවෙ පන සබ්බං භගවතො සාවකසඞ්ඝං අනුද්ධස්සතමෙව පුග්ගලං සඞ්ඝසංසරණං ගච්ඡෙය්‍ය ආයස්මන්තං සරණං ගච්ඡාමිති. සරණ ගමනං න සම්පජ්ජතියෙව. අථ සබ්බං භගවතො සාවකසඞ්ඝං උද්දිස්ස තස්ස සන්තිකෙ සරණං ගච්ඡෙය්‍ය සඞ්ඝ සරණං ගච්ඡාමිති. සම්පජ්ජතියෙව . ඉදඤ්ච දහරකාලෙ සබ්බප්පථමං සරණගමනං සන්ධාය චුත්තං. ඉදඤ්ච සරණ ගමනං නාම සකිං ගහෙන්වා රතනත්තයෙ සද්ධිං අප්භන්තස්ස යාවජීවංපි න හිජ්ජති. පුනප්පුනං ගහණ කිච්චං තත්ථී. පුනප්පුනං ගණ්හන්තෙපි දොසොනත්ථී. පුනප්පුනං පුඤ්ඤං වඩ්ඞති. සබ්බප්පථමං ගහණකාලෙ ව අඤ්ඤෙන දින්නන්තා ලද්ධං නහොති. අත්තනොච්චි හෙදෙන ලද්ධං හොති. තස්මා අඤ්ඤස්ස සන්තිකෙ අග්ගහෙන්වා සයමෙව වච්චෙදං ගණ්හන්තස්ස ගහට්ඨස්ස සරණ ගමනං සම්පජ්ජතියෙව. තථා සබ්බාති ගහට්ඨසීලානීති. සාමණෙර සරණ

ගමනම්පන භික්ෂුනාදින්තමෙව ලබ්භති. තඤ්ච බො උභින්තං පියානකරණ සම්පත්තියා සති එවාති දට්ඨබ්බං. “වො”ති තුම්භාකං. යොධම්මො ව දෙසිතො යොවින යොවපඤ්ඤත්තො. “මෙව්වයෙනා”ති මමාතික්කමෙන. මයි පරිනිබ්බතෙති චූත්තං හොති. සත්ථා හවිස්සති පාඨසෙසො. “සංවණ්ණිතො”ති සුට්ඨුතරං වණ්ණිතො ථොම්මො. “කලාණප්පට්ඨපත්තියං ධිතොපි”ති තිස්සකලාණප්පට්ඨපත්තියං ධිතොපි. “අට්ඨිතොපි”ති සබ්බප්පට්ඨපත්තියාහිරො දුස්සිලොපාපධම්මොති අධිප්පායො. විසෙසනො පන විනයප්පට්ඨපත්ති එව ඉධ පරියත්තාති දට්ඨබ්බා. “සො”ති සොදුස්සිලො පාපධම්මො. අත්තනොපි සරණං නහොති. අවස්සං අපායගාමීයෙව සො හොතිති අධිප්පායො. “කුතො සරණං හවිස්සති”ති යොජනා. “අනෙකෙසු සුත්තසහස්සෙසු”ති විනයෙපි බහුති ගරහසුත්තපදාති දිස්සන්ති සුත්තන්තෙසුපි. විසෙසනො පන අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදිසු.

සද්ධම්මවචනත්ථෙ. කිලෙසෙසමෙන්ති වූපසමෙන්ති සන්තොති වචනත්ථං සන්ධාය “සම්මකිලෙසාන”න්ති චූත්තං. සත්ත සද්දො පන පසත්ථෙව, පූජිතෙව, සප්පුරිසෙව, පණ්ඩිතෙව, දිස්සති ඉමං අභිධානත්ථං සන්ධාය “පසත්ථාන”න්ති ආදිචූත්තං. “සච්චොවා ධම්මො සද්ධම්මො”ති යොජනා. එතෙන සභාවතො අත්ථිසංවිජ්ජති සන්තොති දස්සෙති. “සො”ති අඤ්ඤතිත්ථිය ධම්මො. “ධාරෙන්තස්සා”ති සචන්ද්‍රග්ගධාරණප්පට්ඨප්පජනාදිවසෙන ධාරෙන්තස්ස. අභිතොයෙව සම්පජ්ජති, යෙභුයොන දුග්ගති විපාකත්තාති අධිප්පායො. “අයං පනා”ති සත්ථු සද්ධම්මො පන. “තථා ධාරෙන්තස්සා”ති අයං මෙ භිතොති ධාරෙන්තස්ස භිතොයෙව සම්පජ්ජති, සුගති නිබ්බාන සම්පාපකත්තාති අධිප්පායො.

“සමානදිට්ඨිසිලාන”න්ති සමානදිට්ඨිකානං සමානසිලානඤ්ච. එතෙන සමානදිට්ඨිසිලා ජනා ගණියන්ති එත්ථාති ගණො. සංභතියන්ති එකතොකරියන්ති එත්ථාති සඬ්ඝොති ඉමමත්ථං දිපෙති. සහ එකතො ධම්මං වරන්ති සහධම්මිකා. එකස්ස සත්ථුතො ධම්ම විනයෙ පබ්බජිතා. තෙසං සහධම්මිකානං. හගවතො සාවකසඬ්ඝො උත්තමගණො නාම. යෙ කෙච්ච ලොකෙ සඬ්ඝවා ගණවා. තථාගතස්ස සාවකසඬ්ඝො තෙසං අග්ගමක්ඛායාති හි චූත්තං. සොයෙව ඉධ ගණුත්තමොති චූච්චති විසෙසන පර නිපාත වසෙනාති අධිප්පායො. උත්තමසද්දස්ස ගුණනාමත්තා “ගුණමිතියෙව පවත්ති”ති චූත්තං. “තෙනා”ති උත්තම සද්දෙන. “ගණොති සඬ්ඝොයෙව චූච්චති” සඬ්ඝසද්දස්ස පි සමුහට්ඨෙ නිරුජ්ඣත්තා, “සො විනයකම්මෙසු පසිද්ධො”ති පඤ්චසඬ්ඝො චතුර්ග්ගසඬ්ඝො, පඤ්චවග්ගසඬ්ඝො, දසවග්ගසඬ්ඝො, විසතිවග්ගසඬ්ඝො, අතිරෙකවිසතිවග්ගසඬ්ඝො, චතුර්ග්ගකරණියං කම්මං, පඤ්චවග්ගකරණියං කම්මන්ති ආදිනා පසිද්ධො පාකට්ටො. දක්ඛිණා චූච්චති කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්ච සද්දභිත්වා ආයති. විපාකප්ඵලප්පටි ලාභත්ථාය දින්තං දානකම්මං දක්ඛන්ති වඬ්ඞන්ති සත්තා එතායාති කත්වා. තං දක්ඛිණං පටිග්ගණ්හිතුං අරහතිති දක්ඛිණෙයො. “අරහති”ති ව අනුත්තර පුඤ්ඤක්ඛෙන්ත විසෙසන්තාදායකෙන ඉච්ඡිත පත්ථිතස්ස ආයති. ඵලස්ස සුට්ඨසම්පාදනවසෙන දායකස්ස ව අවිරාධනතො අසඬ්ඝොයාප්පමොයාවඬ්ඞි ආවහනතො ව පටිග්ගණ්හිතුං අරහති. එවරුපංභිදානං නාම උළාරදානං හොති. තං යෙසුදුස්සිලෙසුදියාති. තෙසං ඛෙන්ත දුට්ඨත්තා දායකෙන ඉච්ඡිතපත්ථිතං ඵලං න සම්පාදෙති. නිප්ඵලං වා හොති. අප්පජ්ඵලං වා. එවංසති, තෙ දායකඤ්ච විරාධෙන්ති නාම. පුඤ්ඤප්ඵලානි ව විනාසෙන්ති නාම. සයඤ්ච තංදානං පටිග්ගණ්හිතො වා පරිභොගතො වා සද්ධාදෙයාං විනිපාතනතො වා දුග්ගති භාගිතො හොන්ති. තස්මාතෙ එවරුපං දානං පටිග්ගණ්හිතුං නාරහන්තිති. “උපසම්පදාකම්මං සම්මුති නාමා”ති එකෙන පරියායෙන සම්මුති කම්මං නාම. තඤ්චි කාමංතෙර සසුසම්මුති කම්මෙසුනාගතං. ඤත්ති චතුත්ථ කම්මඵලා වා සඬ්ඝාත්තාය පන සඬ්ඝසම්මුතියා සිද්ධත්තා තෙන පරියායෙන සම්මුති කම්මන්ති චූච්චති. “උපසම්පන්නභූමිං පත්වා”ති උපසම්පන්නභූමි සඬ්ඝානං උපරිධානන්තරං පත්වා. තථා හි චූත්තං විනයෙ භික්ෂු විභඩ්ගෙ. ඤත්ති චතුත්ථෙත කම්මෙන අකුප්පෙන ධානාරහෙනාති. තත්ථ, “ධානාරහෙනා”ති උපසම්පන්න භූමිසඬ්ඝානං ධානන්තරං පාපෙතුං අරහෙනාති අත්ථො. “උපසම්පන්නභූමි”ති ව උපසම්පන්න සීලං චූච්චති. “විනයකම්මෙසු පසිද්ධො”ති. සුණාතුමෙහන්තෙ සඬ්ඝො තිආදිසු පාකට්ටො. අපිච “සම්මුති සඬ්ඝො”ති, දෙවසඬ්ඝාසමාගතාතිආදිසු විය බහුතං සමුහනට්ඨෙන ලොකසම්මුතියා සිද්ධොසඬ්ඝො සම්මුති සඬ්ඝොතිපි යුජ්ජති. “අරියපුග්ගලසමුභො”ති පුට්ඨජනකලාණකො භික්ෂු පුබ්බෙ චූත්තනයෙන සොනාපත්ති මග්ගට්ඨෙ සඬ්ගහිතොති, තෙන සහ අට්ඨවිධො අරිය පුග්ගලසමුභො. “සම්මුති සඬ්ඝෙ අන්තොගධොයෙවා”ති එතෙන දක්ඛිණෙයාසඬ්ඝො නාම විසුං නවත්තබ්බො. තස්මිඤ්ච නවත්තබ්බෙ සති, සම්මුති සඬ්ඝොතිපි වත්තබ්බ කිච්චං නත්ථි. හගවතො සාවකසඬ්ඝො ත්වෙව වත්තබ්බං හොතිති දස්සෙති. සච්චමෙනං. ඉධ පන සඬ්ඝවචනෙන ආගතට්ඨානස්ස දුට්ඨත්තා සඬ්ඝස්ස දුට්ඨතා චූත්තා. තත්ථ සම්මුති සඬ්ඝස්ස ආගතට්ඨානං විනයකම්මෙසුති චූත්තමෙව. ඉදානි අරියසඬ්ඝස්ස ආගතට්ඨානං දස්සෙන්තො “තථාපි”ති ආදිමාහ. තත්ථ සරණ ගමනං...පෙ.... අනුස්සතිට්ඨානෙසු උපසම්පන්නභූතො භික්ෂුසඬ්ඝොව ගහෙතබ්බො. දක්ඛිණාවිසුද්ධිට්ඨානෙන පන පුග්ගලිකදානෙසු චතුභි සොනාපත්තියඬ්ගෙහි සමන්තාගතො උපාසකොපි සාමණෙරොපි යුජ්ජති. සඬ්ඝික දානෙසු පන භික්ෂුසඬ්ඝොව. “තථා තථා සංවණ්ණෙත්වා”ති ආහුනෙයො, පාහුනෙයො, දක්ඛිණෙයො, අඤ්ජලිකරණියො, අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්සා, තිආදිනාසුට්ඨ ථොමෙන්වා. සො දක්ඛිණෙයා සඬ්ඝො. “පුට්ඨජන සඬ්ඝො”ති ඉදං අරිය සඬ්ඝෙන විනාකෙවලං පුට්ඨජනසඬ්ඝං සන්ධාය චූත්තං. එත්ථ ව සඬ්ඝ වචනෙන සඬ්ඝ පරියාපන්නො එකොපි භික්ෂු ගහෙතබ්බො. සො සචෙ පුට්ඨජනො හොති, අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං නහොති. යදි අරිය පුග්ගලො හොති, අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං හොති.

දක්ඛිණවිභඩ්ගසුත්තෙ සඬ්ඝිකදානෙ හවිස්සන්ති බො පනානන්ද ගොත්‍රභූතො කාසාවකණ්ඨා දුස්සිලා පාපධම්මා. තෙසංපි සඬ්ඝං උද්දිස්ස දානං දස්සන්ති. තදාපානන්ද සඬ්ඝගතං දක්ඛිණං අසඬ්ඝොයාං අප්පමොයන්ති වදාමිති චූත්තත්තා සඬ්ඝිකට්ඨානං පත්වා කොචි භික්ෂු දක්ඛිණෙයා සඬ්ඝෙ අසඬ්ගහිතොති නත්ථිති දට්ඨබ්බො.

බෙත්තං දුසෙන්තිති බෙත්තදුට්ඨානි. තිණානි. බෙත්තදුට්ඨා කිලෙසා. චුත්තඤ්ඤිධම්මපදෙ.

තිණදොසානි බෙත්තානි, රාගදොසා අයංපජා;
තස්මාහි විතරාගෙසු, දින්නං හොති මහජ්ඵලං.

තිණදොසානි බෙත්තානි, දොසදොසා අයංපජා;
තස්මාහි විතදොසෙසු, දින්නං හොති මහජ්ඵලං.
තිණදොසානි බෙත්තානි, මොහදොසා අයංපජා;
තස්මාහි විතමොහෙසු, දින්නං හොති මහජ්ඵලන්ති.

ඉධ පන සාතිස්සයතො බෙත්තදුට්ඨෙ කිලෙසෙ දස්සෙතුං “සක්කායදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡානුසයාන”න්ති චුත්තං.
“සබ්බාලා”ති සත්තස්ස විජ්ජමානස්සභාවො සබ්බාවොතිවිග්ගහො. “අස්සා”ති පුටුප්පන සඬ්ඝස්ස. “සද්ධම්මපදෙ
චුත්තනායෙනා”ති අපිට්ඨයදග්ගෙනාති චුත්තනායෙන.

සසද්ධම්මගණුත්තමපදත්ථානුදීපනී නිට්ඨිතා.

8. “අභිවාදියා”ති සුඛිහොතිසප්පුරිසානි එවං අභිවදාපෙත්වා. අභිවාදනඤ්ඤ ව්‍යාම වන්දනාමෙවාති චුත්තං
“වන්දිත්වා”ති. වන්දන්තොහි වන්දනෙයො චුද්ධෙ තථා වදාපෙති නාම. තථා වදනඤ්ඤ වන්දනෙයානංචුද්ධානං
වත්තං. “පච්චුපට්ඨාපෙත්වා”ති පට්චුඛං උපට්ඨාපෙත්වා. “තිට්ඨා”ති ද්වාර හෙදෙන තිට්ඨා. “වන්දනෙයාන”න්ති
ඛුද්ධාදීනං. “නිපජ්ජන්තො”ති නිපතන්තො. “අවන්දියෙසු”ති භික්ඛූහි අවන්දිතබ්බෙ සුනවකතරාදීසු. “ගුණපදානී”ති
ගුණදීපකානි අරහං සම්මාසම්ඛුද්ධොතිආදිපදානි. එත්ථවකායෙනවන්දනීතිආදි උපචාර වචනං හොති. යථා චක්ඛුනා
රූපං පස්සති. තථාහි චුත්තං අට්ඨකථාසු චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කරුණවසෙන චක්ඛුති ලද්ධවොහාරෙන රූපදස්සන
සමත්ථෙන චක්ඛු විඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා. පොරාණා පනාහු චක්ඛු රූපං න පස්සති, අවිත්තත්තා. විත්තං න පස්සති,
අචක්ඛුත්තා. ද්වාරාරම්මණ සඬ්ඝට්ටනෙ පන සති චක්ඛු පසාදවත්ථු කෙනවිත්තෙන පස්සති. ඊදිසි පනෙසා කථා
ධනුනා විජ්ඣානීතිආදීසු විය සසම්භාර කථානාම හොති. තස්මා චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති චක්ඛු විඤ්ඤාණෙන රූපං
දිස්වාති අයමෙවෙත්ථ අත්ථොති. එත්ථහි “කායෙනා”ති කාය විඤ්ඤන්තිසඬ්ඛානං ද්වාර රූපං කරුණං හොති. තස්මා
චක්ඛුනාති වචනෙ උපචාර වචනෙ සති කායෙනාති වචනංපි උපචාර වචනන්ති විඤ්ඤායති. තථා චක්ඛුනාති පදෙ
චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙනාති අත්ථෙ සති කායෙනාති පදෙපි කායකම්මෙනාති අත්ථො විඤ්ඤායති. වාචය වන්දනී,
මනසාවන්දනී,ති පදෙසුපි එසනෙයො. එවඤ්ඤ සති, කාය කම්මෙනවන්දාමි, වචිකම්මෙන වන්දාමි, මනොකම්මෙන
වන්දාමි, තිහි කම්මෙහි වන්දාමිති ඉදමෙව මුඛ්‍යවචනන්ති සිද්ධං හොති. සබ්බමිදං ඉන්ද්‍රිය සංවරසීලට්ඨානෙන
අට්ඨකථාසු ආගතත්තා චුත්තං. චක්ඛුනාති ඉදං පන මුඛ්‍ය කරුණ වචනමෙව සම්භවති. කස්මා, චක්ඛුස්ස
දස්සනසඬ්ඛාතස්ස චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු පුරෙජානන්ද්‍රියපච්චයවිසෙසත්තා. සොතෙන සද්දංසුත්වාතිආදීසුපි
එසනෙයො.

කායෙනවන්දනී, වාචයවන්දනී,ති එත්ථ තංකායවචිච්ඤ්ඤන්ති රූප ද්වයං කිඤ්ඤාපි සහජාත වෙනනා කම්මෙන
ජාතං හොති. න තං වෙනනාකම්මං විඤ්ඤන්ති ද්වයෙනජාතං. එවං සන්තෙපි තං රූප ද්වයං තස්සාවෙනනාය
කායවන්දනාකම්ම, වචිවන්දනාකම්ම සිද්ධියා උපනිස්සය පච්චයවිසෙසො හොති. යථාතං මානිතො ජාතො පුත්තො
චුද්ධි පත්තො තං තං කම්මෙසු මාතුයා බල චූපනිස්සයො හොති. එවඤ්ඤ කත්වා තං රූපද්වයං අභිධම්මෙ
ද්වාරරූපන්ති චුත්තං. තස්මා ‘කායෙන, වාචයා,ති ඉදංපි මුඛ්‍ය කරුණ වචනමෙවාති දට්ඨබ්බං. කායෙනාති පන
කායකම්මෙනාති අත්ථෙ සති, තස්සකම්මස්ස වන්දනාකිරියාය සහ අහෙදො ආපජ්ජනීති වෙ. නාපජ්ජනී. කස්මා
වෙනනාහං භික්ඛවෙ කම්මං වදාමි, වෙනයිත්වා කම්මං කරොති ‘කායෙන, වාචය, මනසාති ඉමස්මිං සුත්තෙ යථාහි
“වෙනයිත්වා”ති පුරිමවෙනනාහි වෙන යිත්වා . “කම්මං කරොති”ති පච්ඡිමං සන්තිට්ඨාපන වෙනනා කම්මං කරොතිති
අත්ථො. තථා ඉධපි පුරිමපච්ඡිමවෙනනා සම්භවතොති. එත්ථ හි “කායකම්මෙනා”ති පුරිමවෙනනා කම්මං ගස්හති.
“වන්දනී”ති පච්ඡිම සන්තිට්ඨාපනවෙනනාකම්මන්ති.

9. “රචයන්තො”ති විදහන්තො. “රචයිස්සති”ති අපච්චක්ඛෙ අතීතෙ අනාගතවචනං. “පොත්ථකාරුළ්භ”න්ති
පොත්ථක පත්තෙසුලිඛනවසෙන ආරුළ්භං.

10. අභිධම්මත්ථපදෙ. “අභිධම්මෙ”ති අභිධම්මජ්ජකරණෙ. “එත්ථ, එතෙනා”ති වචනෙහි සඬ්ඛගසද්දස්ස
එකසෙසවිධානංපි විඤ්ඤායති. “අඤ්ඤංපාළිද්වයං චූච්චති”. කස්මාතං පාළිද්වයං අභිධම්මො නාමාති චුත්තං
“තඤ්ඤා”තිආදි. “යථාපවත්තෙ”ති අත්තෙනො පච්චයානුරූපං පවත්තෙ. “පරමත්ථධම්මෙ එවා”ති ද්වෙ මෙ භික්ඛවෙ
පුග්ගලා, තයොමෙභික්ඛවෙ පුග්ගලාතිආදිනා පඤ්ඤන්තිවොහාරෙන පවත්තාපි දෙසනා පරමත්ථ ධම්මෙහි විනා
නපවත්තති. පරමත්ථ ධම්මානං නානත්තවසෙනෙව පුග්ගලානං නානත්තසම්භවතො. තස්මා පරමත්ථධම්මෙ එව
දීපෙති. න ආණාට්ඨානං දීපෙති. “ද්විසුධම්මෙසු”ති නිද්ධාරණෙ භූමිවචනං. “යොඉතරතො”ති නිද්ධාරණං.
“යො”ති යො ධම්මො. “ඉතරතො”ති ඉතර ධම්මතො සුත්තන්ත ධම්මතො. “එවඤ්ඤ කත්වා”ති ඉමිනාකාරණෙනාති
අත්ථො. අට්ඨකථාසු චුත්තන්ති සම්බන්ධො. දෙසෙනබ්බප්පකාරානං අනවසෙසවිහත්තිවසෙන අතිරෙකතා, සුද්ධ
ධම්මාධිට්ඨාන දෙසනා පවත්තිවසෙන විසෙසනා යොජෙතබ්බා. “යතො”ති යස්මා අනවසෙසවිහත්තිතො,

අතිවිත්ථාරදෙසනාභාවතොති චුත්තං හොති. කස්මා දෙවෙසු එව දෙසෙන්නීති ආහ “න හි මනුස්සා”තිආදිං. තත්ථ “න හි මනුස්සා පටිග්ගහෙතුං සක්කොන්නී”ති සම්බන්ධො. “පවත්තනායොගා”න්ති පවත්තනත්ථාය පහොන්නං. “කථාමග්ග”න්ති දෙසනාකථාපබන්ධං. “එකමාතිකානු බන්ධා”ති කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මාතිආදිකං එකං අභිධම්ම මාතිකං අනුගතා. “තස්සා”ති අභිධම්මස්ස. අතිරෙක විසෙසතන්ති සම්බන්ධො. “තත්ථා”ති තිස්සං අට්ඨසාලිතියං. ආදිමිහියෙවතත්ථ කෙනටියෙන අභිධම්මො, ධම්මාතිරෙක ධම්මවිසෙසටියෙ නා-ති වත්ථා තදන්ථං විත්ථාරෙන්නො සුත්තස්සෙහි පත්ථා පඤ්චක්ඛන්ධා එකදෙසෙනෙව විභත්තා, නනිප්පදෙසෙන. අභිධම්මං පත්ථා පන නිප්පදෙසෙනෙව විභත්තා-ති චුත්තං. තෙනාහ “ධම්මනාමිකාන”න්තිආදිං. “ධම්මො පනා”ති පාළිද්වයමාහ. “එවං සන්නෙපී”ති අට්ඨසාලිතියං එවං විචාරිතෙපිසති. “සබ්බජෙට්ඨකො”ති තිණ්ණං පිටකානං මජ්ඣිමනිකායෙවිසංකො. කස්මා සබ්බජෙට්ඨකො සියාති ආහ “විනයං විවණ්ණෙන්නස්සෙහි”තිආදිං. තත්ථ “විවණ්ණෙන්නස්සා”ති ගරහන්තස්ස. වරති පවත්තනීති වක්කං. ලොකස්මිං කෙනවි සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිනා වා පටිනිවත්තිතුං අසක්කුණෙයාං ආණ්ඩානං ආණ්ඩක්කං නාම. තථා අසක්කුණෙයාං දෙසනා විධානං ධම්මවක්කං නාම. තත්ථ, යො පන භික්ඛු මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවති, පාරාජිකො හොති අසංවාසො-තිආදිනා නයෙන පවත්තං ආණ්ඩානං ආණ්ඩක්කං නාම. වත්තාරිමාති භික්ඛවෙ අරියසච්චානි-තිආදිකං දෙසනා විධානං ධම්මවක්කං නාම. තදුභයංපි කොවි භිත්දිතුං පාරාජිකං වා භික්ඛුං අපාරාජිකං කාතුං වතුස්සච්චං වා ධම්මං අසච්චං කාතුං නසක්කොති. අථ බො කරොන්නොයෙව දෙවදත්තොවිය ආපායිකො හොති. පාරාජිකොව භික්ඛු අත්තානං සුද්ධං අකරොන්නො අපායගාමියෙව හොති. එවං සබ්බෙසු විනය සික්ඛාපදෙසු. එවං කෙනවි පටිනිවත්තිතුං අසක්කුණෙයාන්තා තදුභයංපි අප්පට්චත්තියං වක්කං නාම හොති. “විනයො නාම සාසනස්ස මූල”න්ති විනයෙ ධීතෙ භික්ඛුසඬ්ඝො පඤ්ඤායති. භික්ඛු සඬ්ඝෙ පඤ්ඤායන්නෙ තිවිධොපිසද්ධම්මොපඤ්ඤායති, තිවිධංපි සත්ථුසාසනං තිව්ධං. එවං විනයො තිව්ධස්සසාසනස්ස මූලං හොතීති. කථස්ථපරියන්තිසද්ධම්මෙ පඤ්ඤායන්නෙ තිවිධංපි සාසනං තිව්ධං. චූළවතෙ. තත්ථ සාසනං තිව්ධංති තිත්තකංකාලං තිව්ධංති. පඤ්චවස්සසහස්සාති තිව්ධංති පොරාණට්ඨකථාසුකථාසිංසු. මිච්ඡාවාදිනොපනවදන්ති විනයෙ චූළවග්ගෙහික්ඛුනික්ඛන්ධකෙ සවෙ ආනන්ද මමසාසනෙමාතුගාමො පබ්බජ්ජං නලභෙයා. වස්සසහස්සං සද්ධම්මො තිට්ඨෙයා. ඉදානි මාතුගාමස්ස පබ්බජ්ජා අනුඤ්ඤාතා ගොතමියා පුනප්පුනං ආයාචනං උපාදාය. පඤ්චෙවදානි ආනන්ද වස්සසනාති සද්ධම්මොයස්සතීති චුත්තං. කස්මා බුද්ධසාසනං පඤ්චවස්සසනාති එව තිට්ඨති. තතොපරං එකදිවසංපි න තිට්ඨති. ඉදානි සාසනප්පට්ඨ රූපකමත්තං හොතීති. තං තෙසං මිච්ඡා වචනමත්තං. “පඤ්චෙවවස්සසනාති”ති ඉදං පන සන්නිට්ඨාන වචනං නහොති. මාතුගාමානං ආදීනව දීපනමත්තවචනං. සො ව ආදීනවො අට්ඨගරුධම්මෙ සණ්ඨපෙත්ථා සත්ථාරා එව පටිබාහිතො. පුන “වස්සසහස්ස”න්ති ඉදමෙවසන්නිට්ඨාන වචනං ජාතන්ති. එත්ථපිකෙවිචදන්ති වස්සසහස්සමෙව සාසනං තිට්ඨති, තතොපරං එකදිවස මත්තංපි න තිට්ඨති, අන්තරධායති. තදා සීමායොපි අසීමා හොන්ති. පච්ඡානාසු උපසම්පාදිතාපි අනුපසම්පන්නා හොන්ති. ඉදානි සාසනප්පට්ඨ රූපකමත්තං හොතීති. ඉදංපි තෙසං අත්ථස්ථකාරණස්ථ අදිස්ථා අජානිත්ථා චුත්තත්තා මිච්ඡා වචනමත්තං හොති. අයං පනෙත්ථ අත්ථො. “වස්සසහස්සං සද්ධම්මො තිට්ඨෙයා”ති වස්සසහස්සමෙව සද්ධම්මො අපරිභායමානො තිට්ඨෙයා. තතොපරං පන න තිට්ඨෙයා, අනුක්කමෙන පරිභායමානො ගච්ඡෙයාති. කථං පන අපරිභායමානො තිට්ඨති, කථස්ථ පරිභායමානො ගච්ඡති. චූළවතෙ. පඤ්චසඬ්ඝො වෙදිතබ්බො. යෙසු සඬ්ඝෙ සුසද්ධම්මො තිට්ඨති. කතමෙ පඤ්ච. බිණ්ණසඬ්ඝො, අනාගාමිසඬ්ඝො, සකදාගාමිසඬ්ඝො, සොනාපන්නසඬ්ඝො, පුටුප්පනකලාණකසඬ්ඝො,ති. තත්ථ, වස්සසහස්සබ්බන්තරෙ සබ්බෙපඤ්චසඬ්ඝො පඤ්ඤායන්ති. එවං වස්සසහස්සං සද්ධම්මො අපරිභායමානො තිට්ඨති. තතොපරං බිණ්ණසඬ්ඝො න පඤ්ඤායති. සෙසානි වත්තාරිවස්සසහස්සානි අනුක්කමෙන සෙසානං වතුන්තං සඬ්ඝානං බෙත්තානි ජාතානි. එවං තතොපරං පරිභායමානො ගච්ඡති අයමෙත්ථ අත්ථො. කාරණං චූළවතෙ. “සද්ධම්මො තිට්ඨෙයා”ති එත්ථ තිවිධො සද්ධම්මො ‘පරියන්තිසද්ධම්මො, පටිපත්තිසද්ධම්මො, පටිවෙධසද්ධම්මො,ති. සො එව තිවිධං සාසනන්ති ව චූළවති. තත්ථ, පරියන්ති සද්ධම්මො නාම සාට්ඨකථානිතිණ්ණිපිටකානි. සොව එතරහි පරිපුණ්ණො තිට්ඨති. කථං පරියන්ති සාසනං පට්ඨරූපකමත්තං හවෙයා. භික්ඛු ව පරියන්තිකම්මිකා අනෙක සතසහස්සමත්තා පඤ්ඤායන්ති. කථස්ථෙදං සාසනං තතොපරං එකදිවසංපි න තිට්ඨෙයා. තෙ ව භික්ඛු සීලප්පට්චත්තියං ධීතා අනෙක සතසහස්සමත්තා එතරහි සන්ධිස්සන්ති. කථස්ථ පටිපත්ති සාසනං තතොපරං න තිට්ඨෙයා. පරියන්තියාව පටිපත්තියාව තිට්ඨමානායපටිවෙධසද්ධම්මොපි න තිට්ඨති න වත්තබ්බො. යථාහි-එකො ධනසෙට්ඨි නාම අත්ථී. සො පුත්තධිතු පරම්පරානං අත්ථාය මහත්තාරතනනිධියො භූමියං බහුසුට්ඨානෙසු නිදහිත්ථා යපිතා හොන්ති. පොත්ථකෙසු ව තෙසං පවත්තිං පරිපුණ්ණං ලිබ්බිත්ථා යපෙති. තත්ථ නිමිසු ව පොත්ථකෙසු ව අක්ඛරෙසු ව ධරන්තෙසු තෙනිධියො තස්සන්ති අන්තරධායන්ති න වත්තබ්බොයෙව. එවමිදං සාසනං දට්ඨබ්බං. තත්ථහි නිධීනංනිධානභූමිසද්ධං තෙපිටකං බුද්ධවචනං, ධනරතනසද්ධානි ධම්මරතනානි. යථා ව සෙට්ඨිවංසෙජාතො බලසම්පන්නො පූරිසො පොත්ථකං පස්සිත්ථා සුට්ඨු බණන්තො තානිරතනානි ලභිස්සති යෙව. එවමිධපි බලසම්පන්නො භික්ඛු දෙසනාධම්මං සුත්ථා සුට්ඨු පටිපජ්ජන්තො තානිධම්මරතනානි ලභිස්සති යෙව. ලභමානෙ ව සති, කථං තානිධම්මරතනානි අන්තරහිතානි. සීමානස්ථ පවත්තිවානිවත්ති වා ආණ්ඩක්කස්සෙව විසයො හොති. න ධම්මවක්කස්ස. යස්ථ චුත්තං-පඤ්චෙවවස්සසනාතිසද්ධම්මො යස්සතීති ව, - වස්සසහස්සං සද්ධම්මො තිට්ඨෙයාති ව. ඉදස්ථ වචනං ධම්මවක්කමෙව හොති, න ආණ්ඩක්කං. බද්ධසීමායො ව නිවත්තමානා ද්විති කාරණෙහි නිවත්තන්ති අන්තරධායන්ති. ආණ්ඩක්කභූතාය කම්මවාචාය සමුහනනෙන වා, සාසනස්ස වා අන්තරධානෙන. තත්ථ වස්සසහස්සපරියන්තෙ කම්මවාචාය සමුහනනස්ථ නත්ථී. සාසනන්තරධානස්ථ නාම අනාගතෙ ධාතුපරිනිබ්බානෙන පරිච්ඡින්නං හොති. ධාතුපරිනිබ්බානෙහි ජාතෙ සබ්බං ආණ්ඩක්කං විගතං හොති, අන්තරධායති. ධම්මවක්කං පන දෙවලොකෙසු යාචානාගතබුද්ධකාලාපි පවත්තිස්සතියෙව ආලවකපුච්ඡාගාථායො විය. අපිවයො වො ආනන්ද මයා ධම්මො ව විනයො ව දෙසිතො පඤ්ඤත්තො. සො වො මමච්චයෙන සත්ථා-ති චුත්තං. සොවති පිටකභූතො ධම්මවිනයො සත්ථා එතරහි තිවිධංපි සාසනං ලොකස්ස දීපෙන්නො පකාසෙන්නො තිට්ඨති. යතොබුද්ධභාසිකානං

දෙවමනුස්සානං නානා බාහිරකෙහි ජනෙහි අසාධාරණො මහත්තො ඤාණාලොකො එතරහි විජ්ජොතමානො පවත්නති. තෙහි සබ්බඤ්ඤාඤාණාලොකො දෙසිනාති එතරහිධරමානාති චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධ සහස්සාති සුත්වා අනමතග්ගෙසංසාරෙ අනන්තාසු ලොකධාතුසු සබ්බංලොකත්තයප්පවත්තිඤ්ච, සබ්බංධම්මප්පවත්තිඤ්ච, සබ්බඤ්ඤාඤාණානුගතිකෙන සුත්තමයඤ්ඤාණෙන ජානන්ති. ආයතිඤ්ච සග්ගත්ථාය ච මග්ගඵලනිබ්බානත්ථාය ච නානාපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි ආරහන්ති, පබ්බජන්ති. පරියත්තිං පරියාපුණන්ති. පටිපත්තිං පුරෙත්ති. භාවනංභාවෙන්ති. ඉදං සබ්බං සාසනප්පටිරූපකමත්තං න භොති. එකන්ත සාසනං භොති. කස්මා, යථා ධම්මං යථා විනයං පටිපජ්ජනතො. ඉමාය ච පටිපත්තියා ආයතිං සග්ගමග්ගඵල නිබ්බානප්පටිලාභාය සංවත්තතිකත්තාති. එත්තාවතා සබ්බං මිච්ඡාවාදීනං මිච්ඡාවචනං විධම්මංවිද්ධංසිතං භොතිති.

පණාමගාථාවණ්ණනා.

11. දුතියගාථාවණ්ණනායං. “ආදිගාථායා”ති පථමගාථාවාකොන. “තං තං පයොජනසහිතෙ”ති තෙනතෙනපයොජනෙන සහිතෙ. “පඤ්ච අත්ථෙ”ති පඤ්චපිණ්ඩත්ථෙ. “තෙඅභිධම්මත්ථෙ”ති අභිධම්මත්ථපදෙ දීපිතෙ තෙඅභිධම්මත්ථෙ. “තත්ථා”ති තිස්සං දුතියගාථායං. “නතු වුත්ත”න්ති නපනපකරණංපි පුබ්බෙචුත්තං භොති. අභිධම්මත්ථා කුතොපුබ්බෙචුත්තා භොන්තිති යොජනා. එවංතිසු අත්ථවිකප්පෙසු පථමස්ස කාලවිරොධං දස්සෙත්ථා ඉදාති දුතිය තතියානං සද්දතොවිරොධං වත්තුං “නවා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ආදිමිහි යෙවා”ති එතෙන යදාකදාවි පච්චාමසනං අප්පධානන්ති දස්සෙති. “අප්පධානපදානී”ති අභිධම්මත්ථසඬගහන්ති ඉමස්මිං එකස්මිං සමාසපදෙ පුරිමාති විසෙසන පදානි. තත්ථ සබ්බථාපි චුත්තාති යොජිතෙ සති, තස්මිං අභිධම්මත්ථසඬගහප්පකරණෙ තස්මිං අභිධම්මත්ථ පදෙවා සබ්බථා මයා චුත්තාති අත්ථො භොති. සො න යුජ්ජති. තස්මිං අභිධම්මෙ බුද්ධෙන භගවතා සබ්බථා චුත්තාති අත්ථො යුජ්ජති. අප්පධානපදං පච්චාමසනීති දොසොපන ආපජ්ජතෙව. තෙනාහ “එවඤ්ඤිසති”තිආදිං. තත්ථ, “එවඤ්ඤිසති”ති අට්ඨසාලිනියං විය ඉධ අභිධම්මත්ථසඬගහපදං පච්චාමසන්තෙ සති. හිසද්දො ඵල වාක්‍යාපොතකො. ලද්ධගුණපොතකොතිපි යුජ්ජති. “පටික්ඛිත්තා භොති” තස්මිං අභිධම්මත්ථසඬගහපදෙ මයා සබ්බථා චුත්තාති අත්ථස්ස සම්භවතො. න කෙවලං සො එව දොසො ආපජ්ජති. අපරොපිදොසො අත්ථීති දස්සෙතුං “සාහි”තිආදිමාහ. ධාතුකථායං චුත්තෙනසඬගහසඬගහාදිප්පකාරෙනාති යොජනා.

12. පරමත්ථපදවණ්ණනායං. විසෙසනපදං නාම කත්ථවි භූතකථනත්ථායවා පයුජ්ජති කණ්භොකාකො, සෙතොබකො,ති. කත්ථවි අඤ්ඤතිවත්තනත්ථාය වා පයුජ්ජති නිලොපටො, නිලංපුජ්ජ, න්ති. ඉධ පන අඤ්ඤ නිවත්තනත්ථායාති දස්සෙතුං “දුට්ඨානිහිසච්චානී”තිආදිමාහ. පඤ්ඤාපියතිතිපඤ්ඤත්ති. පඤ්ඤාපනඤ්ච නාම සමග්ගානං ජනානං වොහාරෙන ව සම්පටිච්ඡනෙන වානි ද්විතී අඬගෙහි සිජ්ඣතිති ආහ “තෙවමහාජනා”තිආදිං. “තස්මාතෙ සම්මුති සච්චන්ති චුච්චන්ති”ති සම්බන්ධො. “සම්මතත්තා”ති වොහරිත්තාවෙව සම්පටිච්ඡිත්තා ව. “වච්චසච්චරිතිසච්චාන”න්ති එත්ථ වච්චසච්චං නාම මුසාවාදරහිතං සච්චවචනං. චිරතිසච්චං නාම සම්මාචාචාරිති. සාහි මුසාවාදාදිහි වච්චසච්චරිතෙහි චිරමණමත්තෙන වච්චසච්චන්ති චුච්චති. “වත්ථුභූතත්තා”ති අධිට්ඨානභූතත්තා. සම්මුතිසච්චන්ති චුච්චන්ති, සම්මතත්තා සම්මුති ව, සා සච්චානං වත්ථුභූතත්තා සච්චඤ්චාති කත්ථා. සම්මුතියා සිද්ධං සච්චං සම්මුතිසච්චන්තිපි යුජ්ජති. “සම්මාපටිපජ්ජන්තා”ති පාණො නහන්තබ්බො, සබ්බෙසත්තා අවෙරා භොන්තුතිආදිනා සම්මාපටිපජ්ජන්තා. “සබ්බලොකියසම්පත්තියො”ති දානසීලාදීනං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනං ඵලවිපාකභූතා සබ්බලොකියසම්පත්තියො. සබ්බෙ “බොධිසම්භාරධම්මෙ”ති දානපාරමිසීලපාරමිආදිකෙපාරමිධම්මෙ. “ආරාධෙත්ති”ති සම්පාදෙත්ති. “මිච්ඡාපටිපජ්ජන්තා”ති දුට්ඨවරිත දුරාජීවමිච්ඡාජීවාදීනං වසෙන මිච්ඡාපටිපජ්ජන්තා. “එවං මහත්තං සම්මුති සච්ච”න්ති එතෙන අහං පරමත්ථ සච්චමෙවගණ්භාමීති සම්මුති සච්චං නහින්දිතබ්බං. හින්දන්තොහි සබ්බසම්පත්තිහි පරිබාහිරො අස්සාති දස්සෙති. කථඤ්ච තං හින්දතිති. සත්තො නාම නත්ථී. සත්තස්ස භවතොසඬකන්ති නාම නත්ථී. භවතිබ්බත්තකං කුසලාකුසලකම්මං නාම නත්ථීති ගණ්හන්තො උච්ඡෙදදිට්ඨියං තිට්ඨති. සබ්බසම්පත්තිහි පරිබාහිරො භොති. අපාය පුරකො භවතිති. “විජ්ජමානන්තෙවෙව ගණ්භාපෙති”ති සඤ්ඤා චිත්තදිට්ඨි විපල්ලාසානං වත්ථුභාවෙන ගණ්භාපෙති. තෙනාහ “සක්කායදිට්ඨි”තිආදිං. “එවං විපරිතඤ්ඤි සම්මුතිසච්ච”න්ති එතෙනසම්මුති සච්චමෙවදල්ලං ගහෙන්වා පරමත්ථ සච්චං නහින්දිතබ්බං. හින්දන්තොහි තාහි දිට්ඨිහි නමුච්චති. කථඤ්ච තං හින්දති. බන්ධෙ වා බන්ධමුත්තකෙවා අත්තජීවෙ ගහෙන්වා තෙව අත්තජීවා පරමමරණා උච්ඡිජ්ජන්තිති ගණ්හන්තො උච්ඡෙදදිට්ඨියං තිට්ඨති. තෙ ව අත්තජීවා භවාහවෙසුසස්සතා හුත්වා භවතොහවං සංසරන්ති සන්ධාවන්තිති ගණ්හන්තොසස්සතදිට්ඨියං තිට්ඨති. “නවිසංවාදෙත්ති”ති විපරිතං නාපාදෙත්ති. “තං පනා”ති සභාවසච්චං පන. අනුභවනහෙදමත්තං උපාදායෙව වෙදනා සුඛාති චුත්තා. සබ්බාකාරතො සුඛභූතත්තා වෙදනා සුඛාති චුත්තා නභොති. “සබ්බාපිවෙදනා දුක්ඛා ඵවා”ති පධානත්ථො. තත්ථ අනුභවනහෙදො තිට්ඨො. සාතතො වා අනුභවනං, අස්සාතතො වා, මජ්ඣක්තතො වා. “දුක්ඛා ඵවා”ති භයට්ඨෙන දුක්ඛා ඵව. භයට්ඨෙනාති ව සංසාර භයදස්සිතිභායිතබ්බට්ඨෙන. සුඛො විපාකො යෙසං තෙ සුඛවිපාකා. තෙභූමකකුසලා. “කුසලසම්මතා”ති එතෙන සභාවසච්චෙවි එතෙවොහාරා ලොකසම්මුති නිස්සිතාති දීපෙති. “සාසවතා”ති ආසවෙහි සහිතභාවො. “සංකිලෙසි කතා”ති සංකිලෙස ධම්මෙහි සංයුත්තභාවො. ඔසෙහි ව යොගෙහි ව උපාදානෙහි ව පත්තබ්බභාවො “ඔසනියයොගනිය උපාදානියතා”. අධිකා අත්තා අජ්ඣන්තා. බහිද්ධාරුක්ඛෙරූපධම්මාරුක්ඛස්ස අත්තානාම සාරට්ඨෙන. සාබායං රූපධම්මා සාබාය අත්තානාම සාරට්ඨෙන. සත්තසන්තානපරියාපන්තා පන රූපාරූපධම්මා තණ්භාපරිග්ගහ දල්ලට්ඨෙන තතො බහිද්ධා අත්තතො අධිකා අත්තාති අත්ථෙත අජ්ඣන්තාති ලොකසම්මුති භොති. තෙනාහ “අජ්ඣන්තතිකඤ්චා”තිආදිං. දුක්ඛනිරොධ මග්ගභාවො ව, ඉති ඉදං වතුක්කං අරියසච්චං නාමාති යොජනා. “ඉදමෙවා”ති ඉදං වතුක්කමෙව. “අවලමාන”න්ති එතෙන අරියසද්දස්ස අත්ථං දීපෙති. තෙභූමක ධම්මානං සුඛතා

නාම වලා හොති. කස්මා, අනිච්ච ධම්මත්තා. තෙ ධම්මෙසුඛාති ගහෙන්වා අත්තනො අප්ඤ්ඤානිදං කරොන්තා අවිරෙතෙව දුක්ඛං පාපුණන්ති. තෙ ධම්මෙ දුක්ඛාති ඤ්ඤාතා තෙහිවිමුත්තා පුත දුක්ඛං පාපුණන්ති නත්ථි. එසනසො සෙසඅරියසච්චෙසු. “තෙසු”තිආදිමිහි දුට්ඨානිහි සච්චානිහි වුත්තෙසු ද්විසු සච්චෙසු. “තෙන වුත්ත”න්තිආදි ලද්ධගුණවචනං. “යො විනා අඤ්ඤාපදෙසෙනා”ති එත්ථ අඤ්ඤාපදෙසො නාම අට්ඨධම්ම සමොධානං නිස්සාය සංසර්ගයානං පඤ්ඤායති, පටසණ්ඨානං පඤ්ඤායති, තං සණ්ඨානං අත්තනො සභාවෙන විනා අඤ්ඤාපදෙසෙන සිද්ධං හොති. යාපනවිත්තන කිරියා නාම අත්ථි. යං විත්තන්ති වුවචති. සා අඤ්ඤාපදෙසෙන සිද්ධා න හොති. අත්තනො සභාවෙනෙවසිද්ධා. එසනසො ඵ්ඝනකිරියා, වෙදගිතකිරියා, දීප්පති. ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යොවිනා අඤ්ඤාපදෙසෙනා”තිආදිමාහ. “විත්තෙනපරිකප්පෙන්වා”ති මනොවිඤ්ඤාණ විත්තෙන අවිජ්ජමානං සණ්ඨානං විජ්ජමානං කත්වා. “සච්චගහං කත්වා”ති සරිරං කත්වා. වත්ථු දබ්බසහිතං කත්වාති වුත්තං හොති. “විත්තමයොවිත්තනිමිතො”ති සුපිනන්තෙ දිට්ඨරූපානි විය විත්තෙනපකතො විත්තෙන නිමිමිතො. කස්මා සභාවසිද්ධො පරමත්ථො නාමාති ආහ “සොහි”තිආදි. “සන්ති”ති එතෙන අසධාතු වසෙන අත්ථොති සිද්ධං වුත්තං. සද්දාබුද්ධිහි අරණියතො උපගන්තබ්බතො අත්ථොතිපිචදන්ති. “ඉතරතො”ති පරිකප්පසිද්ධතො. “පරමො”ති අධිකො. තෙනාහ “උක්කංසගතො”ති. එතෙන පරමසද්දස්ස අධිකත්ථං වදති. ඉදානි තස්ස උත්තමත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිවුත්තං. තත්ථ, ඉමස්මිං බුද්ධසාසනෙ පඤ්චසාසන කිව්වාති මහත්තානි අභිඤ්ඤෙය්‍යානං ධම්මානං අභිජානනං. පරිඤ්ඤෙය්‍යානං පරිජානනං. පහාතබ්බානං පහානං. සච්ඡි කාතබ්බානං සච්ඡිකරණං. භාවෙනබ්බානං භාවනාති. තත්ථ සබ්බෙපි පරමත්ථං ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යා නාම. දුක්ඛ සච්චධම්මා පරිඤ්ඤෙය්‍යා නාම. සමුදය සච්චධම්මා පහාතබ්බා නාම. සාමඤ්ඤප්ඵලානි ච නිබ්බානඤ්ච සච්ඡිකාතබ්බා නාම. මග්ගසච්චධම්මා භාවෙනබ්බා නාම. තෙසු ධම්මෙසු තෙසං කිව්වානං සිද්ධියා ඉමස්මිං සාසනෙ සාසනාකිව්වං සිද්ධං හොති. නිට්ඨානං ගච්ඡති. තෙ ව ධම්මා එව රූපානං සාසන කිව්වානං අවිරාධකත්තා අවිසංවාදකත්තා උත්තමට්ඨොන පරමත්ථා නාම හොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යෙ”තියෙජනා. “අය”න්ති අයං ධම්මො. “තස්සා”ති තස්සඅභිඤ්ඤෙය්‍යාස්ස, තස්සපරිඤ්ඤෙය්‍යාස්ස, තස්සපහාතබ්බස්ස, තස්සසච්ඡිකා තබ්බස්ස තස්සභාවෙනබ්බස්සාති සම්බන්ධො. පරමත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

“තං නසුන්දර”න්ති ඛ්‍යාඤ්ජනතො නසුන්දරං. නකෙවලං ඛ්‍යාඤ්ජනතොයෙව නසුන්දරං, අත්ථතොපි නසුන්දරමෙව. චතුසච්ච ධම්මාහි පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණස්සෙපි ගොවරා හොන්ති. පඤ්චඤෙය්‍යා ධම්මා පන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙව. තත්ථ චතුසච්ච ධම්මා නාම පරමත්ථ ධම්මා එව. පඤ්චඤෙය්‍යාධම්මා පන සබ්බ පඤ්ඤත්තියා සහ සබ්බපරමත්ථ ධම්මා. සබ්බඤ්ඤාබුද්ධානං චතුසච්චාහි සම්බොධො ධම්ම පඤ්ඤත්තියා සහ සිජ්ඤාති. පච්චෙකබුද්ධානං චතුසච්ච සම්බොධො ධම්මපඤ්ඤත්තියා සහ නසිජ්ඤාති. තස්මා තෙ සයං පටිච්චිදං චතුසච්ච ධම්මං නාම පඤ්ඤත්තියං නිහරිත්වා පරෙසං දෙසෙතුං න සක්කොන්ති. තෙසං චතුසච්චසම්බොධො මූගස්ස සුපිනදස්සනං විය හොතිති අට්ඨකථාසු වුත්තං. තස්මා පඤ්ඤත්තියා සහ පඤ්ච ඤෙය්‍යා ධම්මා එව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස ගොවරාති සක්කාවත්තුන්ති.

පරමත්ථපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. විත්තවචනත්ථෙ. නහි සා ආරම්මණෙනවිනා ලබ්භති. විත්තෙතිති වුත්තෙ කිං විත්තෙති, ආරම්මණං විත්තෙතිති එවං ආරම්මණභූතෙන කම්මපදෙන විනා අසම්භවතො. තස්මා ඉධ විත්තනානි දට්ඨබ්බා, තස්මා අස්ස නාමං සිද්ධන්ති දට්ඨබ්බන්ති සම්බන්ධො. සුත්තමයඤ්ඤාණං, විත්තාමයඤ්ඤාණං, න්ති එත්ථ ආරම්මණස්ස භූතසභාව විත්තාපි අත්ථි, සාපඤ්ඤාඵවාති තං නිවත්තෙතුං “ආරම්මණං...පෙ.... ණුපලද්ධියෙවා”ති වුත්තං. විත්තං, මනො, මානසං, විඤ්ඤාණං, න්ති සබ්බං විත්තස්ස නාමං. ආරම්මණ පච්චයප්පට්ඨිද්ධං හොති. න අඤ්ඤාපච්චයප්පට්ඨිද්ධං. න ච අඤ්ඤාපච්චයෙන ලද්ධං නාමං. එවරූපස්ස ආරම්මණ චජානන සඬ්ඛාතස්ස අත්ථන්තරස්සබොධකං නහොතිති දස්සෙතුං “සන්තෙසු වා”තිආදිවුත්තං. “එතෙනා”ති ඉදං කත්තුනො කිරියාසාධනෙ අනිස්සයුපකාරකං කරණ සාධනං වදන්ති දස්සෙතුං “තඤ්ඨි”තිආදිවුත්තං. “විත්තනමත්ත”න්ති එත්ථ මත්තසද්දො විසෙසනිවත්ති අත්ථොති, තෙන නිවත්තිතං අත්ථං දස්සෙති “සබ්බෙපිහි”තිආදිනා. “විග්ගහො වා”ති සරිරං වා. පච්චයෙන ආයත්තා පච්චයායත්තා. “ආයත්තා”ති සම්බන්ධා. වත්තනං වුත්ති. උප්පජ්ජනං වා ධීති වා. පච්චයායත්තා වුත්ති එතෙසන්ති “පච්චයායත්ත වුත්තිනො”. “ථාමෙනා”තිආදි අඤ්ඤාමඤ්ඤාචෙවචනානි. “එකං භාවසාධනමෙව පධානතො ලබ්භති”ති ඉදං ධම්මානං තං තං කිරියා මත්තභාවං සන්ධාය වුත්තං. කිරියාමත්තභූතාපි පන තෙ ධම්මාසයං නානාපච්චයා වත්ථායං ධීතා වා හොන්ති නානාපච්චයුප්පන්තාවත්ථායං ධීතා වා. තස්මා පරමත්ථ පදෙසුපි යථාරහං තදඤ්ඤාසාධනානං පටිලාභො අවාරිතො හොති. ඉතරථා හෙතු පච්චයො, ආරම්මණ පච්චයො, සහජාතපච්චයො, නිස්සයපච්චයොතිආදීසු කථං භාවසාධනං යුත්තං සියාති. “පධානතො”ති මුඛ්‍යතො. “අභෙදස්ස විත්තනස්සභෙදකරණ”න්ති ඉදං විත්තෙතිති විත්තන්තිකතං කත්තුසාධනං සන්ධාය වුත්තං. “සිලාපුත්තකස්සා”ති භෙසජ්ජමුලානං පිසනසිලාපොතකස්ස. තස්ස සරිරං නාම විසුං අඬගං නත්ථි. අභින්නංපි හින්නං කත්වා වුවචති “සිලාපුත්තකසරිර”න්ති. ඉදං අභෙදස්සභෙදකරණං නාම අභුතරූපං හොති. පයොජනෙ සති වත්තබ්බං, අසති න වත්තබ්බන්ති ආහ “තථාකරණඤ්චා”තිආදි. තත්ථ “පරපරිකප්පිතස්සා”ති පරෙහි අඤ්ඤාතිත්ථා වරියෙහි පරිවිත්තිතස්ස. “සතිහි...පෙ.... කප්පනායා”ති සචෙ අත්තා අත්ථි, අත්තා විත්තෙති, තස්මා අත්තා විත්තොනාමාතිආදි වත්තබ්බං. න වත්තබ්බං විත්තෙතිති විත්තන්ති, විත්තස්ස කිරියාමත්තත්තා. න පන අත්තාදිකො කත්තා නාම අත්ථි. තස්මා කිරියා මත්තමෙව කත්තාරං කත්වා “විත්තෙතිති විත්ත”න්ති වුත්තං. තෙන විඤ්ඤායතිලොකෙ අත්තාදිකොකත්තා නාම නත්ථිති. ඉදං අභෙදස්සභෙද පරිකප්පනාය පයොජනන්ති වුත්තං හොති. “අත්තප්පධානො”ති කිරියාසාධනෙ බහුතංකාරකානං මජ්ඣෙ සයංපධානො

සයංපෙට්ටියකො හුන්වා. “තංකත්තුභාව” න්ති ලොකෙසිද්ධං කත්තුභාවං. “පුන කරණභාව” න්ති පුන ලොකෙ සිද්ධං කරණභාවං. එවං චිත්තස්ස වචනත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස අභිධානත්ථං දස්සෙත්තො “අපිචෙත්ථා” නිආදිමාහ. යථායං යෙ ඉමෙ තිරච්ඡානගතා පාණා චිත්තාචිත්තා. එවං චිත්තං විචිත්තං යං අඤ්ඤං අත්ථි, තං අඤ්ඤං එකතිකායංපි නසමනුපස්සාමි-ති යොජනා. “නිකාය” න්ති සත්තජාතිසමුහං. “නිස්සක්කෙ කරණවචන” න්ති විභත්තාපාදානත්ථෙ කරණවචනං. එතෙන තතො වරණතො චිත්තතොති අත්ථං වදති. ගාථායං. “තං තං සභාවො” ති විජානනචුසනාදිකො සභාවො, අග්ගිස්සඋණ්භොවිය. “කිච්චසම්පත්තියොරසො” ති තෙන තෙන ධම්මෙන කරණකිච්චඤ්ච, තං කිච්චං කත්වා ලද්ධො සම්පත්තිගුණො ව. අග්ගිස්ස වත්ථුමිති පරිපාවනකිච්චං විය, ඔභාසනගුණොවිය ව. “ගය්භාකාරො” ති ඤාණෙන ගහෙතඛිබ්බො තස්ස තස්ස ධම්මස්ස ධජභූතො ආකාරො. සම්පත්ති රසොයෙව චුච්චති. “එලංවාපි” ති කාරියජ්ඣෙං වාපි, අග්ගිස්ස ධූමොවිය. “ආසන්නකාරණ” න්ති අත්තනො අනන්තරෙ එලතිඛිබ්බත්තකං කාරණං, අග්ගිස්ස අග්ගිකාරක පුරිසො විය. “අල” න්ති සමත්ථා. “විබුද්ධිනො” ති විසෙසබුද්ධි සම්පන්නස්ස පණ්ඩිතස්ස. “පුබ්බසිගමරස” න්ති ආරම්භගුණපදානරස කිච්චං. “සන්ධාන පච්චුපට්ඨාන” න්ති නිරන්තරජ්ඣවත්තාකාරපච්චුපට්ඨානං. “නාම රූපපද්ධිතා” න්ති එස්සාදිනාමඤ්ච වත්ථු රූපඤ්චචිත්තස්සපද්ධිතානං.

චිත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. “වෙනසි භව” න්ති චිත්තස්මිං පාතුභූතං. “එතෙන සිද්ධා භොන්ති” ති සම්බන්ධො. “සා එව එස්සාදිනං ජාති. යාචිත්තස්සජරා, සා එව එස්සාදිනංජරා” නිආදිනා යොජෙතඛිබ්බං. “එකවණ්ඨුපති බන්ධානී” ති එකෙන වණ්ඨුදණ්ඩකෙන උපතිබන්ධානී. “එකජාතියාදි උපතිබන්ධා” ති එකජාතිකථා දිවසෙන උපතිබන්ධා. “වෙ” ති වෙවදෙයා. “නා” ති න වත්තඛිබ්බං. ගාථායං. “ධම්මා” ති නාමක්ඛන්ධ ධම්මා. “මනසා එවා” ති කත්තුභූතෙන මනෙන එව. “පකතා” ති පවත්තිතා. “නිම්මිතා” ති නිජ්ඣාදිතා. “චිත්තකිරියා භූතා එවා” ති ආරම්භං විජානන්තං චිත්තං චුසනාකාරං ජනෙත්වා ව විජානාති. සො චුසනාකාරො එස්සොති චුච්චති. අවසෙසා පන සබ්බෙපි වෙනසිකධම්මා එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජන්ති. එස්සො හෙතු එස්සො පච්චයො වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උපාදාය. සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස. සඛ්ඛාරක්ඛන්ධස්ස උපාදායාති හි චුත්තං. එවං සන්තෙපි චිත්තමූලකත්තා චිත්තනිස්සිතත්තා ව තෙපිධම්මා චිත්තකිරි යාභූතා එව භොන්ති. “එතෙනා” ති එතෙනගාථාපදෙන. විභාවතියං පන එකාලම්භකතා මත්තෙන විභාවෙති. පරිපුණ්ණාති වෙ තසිකඛිගාති උපරි ථෙරෙන සයමෙව වක්ඛමානත්තාති අධිප්පායො. ඉධ පන පදත්ථවිභාවනට්ඨානත්තා පරිපුණ්ණෙහි අඛිගෙහි විභාවෙතුං වට්ටතිති ආහ “තං නසුන්දර” න්ති. “වත්ථුමිති” ති පටකොට්ඨකාදිමිති. “නානාචිත්තකම්මානී” ති හත්ථි අස්සරූපාදිති. විජානනමත්තං චිත්තං, කුසලන්ති වා අකුසලන්ති වා වත්තඛිබ්බං නත්ථි. නානාවෙනසිකෙ හි යුත්තත්තා එව තථා වත්තඛිබ්බං භොති. චුත්තංහෙතං භගවතා. පහස්සරම්ඨං හික්ඛෙව චිත්තං. තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨන්ති. තෙනාහ “උදකං වියචිත්ත” න්තිආදිං.

වෙනසිකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. රූප්පතිති පදං කත්තරිවාහෙතුකම්මනිවාසිද්ධං. රූප්පනඤ්චවිකාරාපත්ති එවාති දස්සෙතුං “සීතුණ්හාදිති” නිආදි චුත්තං. තත්ථ “විසමජ්ජවත්තිවසෙනා” ති ධාතුනං විසමජ්ජවත්තිවසෙන. ධාතුක්ඛො භවසෙනාති චුත්තං භොති, “කෙනරූප්පති” ති එත්ථ “කෙනා” ති හෙතු අත්ථෙවා හෙතු කත්තරිවා කරණවචනං දට්ඨඛිබ්බං. තථා සිතෙනාතිආදිසුපි. ධංසමකසා නාම සුවිමුඛා බුද්දකමක්ඛිකාවෙව මහන්ත මක්ඛිකා ව. වාතා නාම පුරත්ථිමවාතාදයො. ආතපො නාම සුරියාතපො. සරිංසපානාම අභි විච්ඡික සතපදිකාදයො. තෙසං සම්පස්සෙහිපි රූප්පති. මරණං වා ගච්ඡති, මරණ මත්තං වා දුක්ඛං. “යෙ ධම්මා” ති ද්වාදසවිධා සජ්ජපිසරූපධම්මා. “අඤ්ඤෙස” න්ති සොළසන්තං අජ්ජපිසරූපානඤ්ච අරූපධම්මානඤ්ච. “තෙසු” ති නිද්ධාරණෙහුමිමං. ඉදානි පාළියා සද්ධිං මුඛාරූප්පනං සංසන්දෙත්තො “සමාගමො වා” නිආදිමාහ. සමාගමො ව නාම අඤ්ඤමඤ්ඤාභිසට්ටනං චුච්චතිති සම්බන්ධො. ආපානාගමනඤ්ච ආරම්භකරණඤ්ච යථෙත්වාති යොජනා. “මහාභූතානමෙව වා” ති ආපොධාතු වජ්ජිතානං තිණ්ණං මහාභූතානමෙව වා. “විකාරං ආපජ්ජති” ති වත්ථා තමෙවත්ථං විවරන්තො “යස්මිං බණ්ණෙ” නිආදිමාහ. “සයංපි විකාරපත්තා භොන්ති” ති තෙමහාභූතාසයංපි පකතිං විජහිත්වා ඔමත්තාධිමත්තභාවං පාපුණන්තිති අත්ථො. “ඔමත්තාධිමත්තරූපසන්නතිනඤ්චා” ති පරම්පරතො උප්පජ්ජමානා රූපසන්නතියො සන්ධාය චුත්තං. එවං පාළිනෙයන විපත්තිවසෙන රූප්පනං වත්ථා ඉදානි විපත්ති වා හොතු, සම්පත්ති වා. පුරිමපච්ඡි මසන්නතිනං විසදිසජ්ජවත්තිභූතො විකාරොපි එකෙන පරියායෙන රූප්පනංනාමාති කත්වා පුන තං රූප්පනං දස්සෙත්තො “අපිචෙත්ථා” නිආදිමාහ. “සට්ටනවසෙන රූප්පන ධම්මාන මෙවා” ති ආපානාගමනාදිවසෙන රූප්පනධම්මෙහිවිනා අභිසට්ටනවසෙනරූප්පන සභාවානං රූපධම්මානමෙව සිද්ධන්ති පුච්ඡා. “සවිග්ගහා භොන්ති” ති දබ්බ සණ්ඨානාකාරසහිතා භොන්ති. කස්මා, ඔළාරිකසභාවත්තා. බහුනඤ්චරූපකලාපානං එකක්ඛණෙ එකාබ්දධහාවෙනපවත්තත්තා. අරූපධම්මාති සණ්ඨසුබ්බසභාවා ව භොන්ති. සචෙ අනෙකසතසහස්සානිපි එකතො පවත්තෙය්න. දබ්බසණ්ඨානභාවං නගම්ඝසන්නියෙව. එකස්මිඤ්ච සත්තසන්නානෙ එකක්ඛණෙ එක කලාපොව පවත්තති. කස්මා, අනන්තර පච්චයුපතිබන්ධෙන පවත්තත්තා. තස්මාතෙ සවිග්ගහාන භොන්ති. රූපධම්මා පන ඔළාරික සභාවා ව භොන්ති. බහුනං සන්නිවයෙසති දබ්බසණ්ඨානත්ථාය සංවත්තන්ති. එකක්ඛණෙ ව බහුකලාපාපි එකාබ්දධාහුත්ථා පවත්තන්ති. තස්මා තෙසවිග්ගහාභොන්ති.

“සිතාදිග්ගහණසාමත්ථියෙනා”ති සිතෙනපි රුප්පති, උණ්හෙනපි රුප්පතිතිආදිනා ලොකස්ස පච්චක්ඛතො පාකටස්ස සිතාදිවචනස්සසාමත්ථියෙන. තඤ්ඤි වචනං ලොකස්ස අපාකටං අරුපධම්මානං රුප්පනං ඉධනාධිප්පෙනත්ති දීපෙනිති අධිප්පායො. “වොහාරො නාමා”ති නාමසඤ්ඤා නාමාති චුත්තං හොති. “ලොකොපචාරෙනා”ති බහුජනස්ස උපචාරෙන වොහාරෙන කට්තෙන. “පාකට නිමිත්තවසෙනෙවා”ති පාකටස්ස සද්දප්පවත්තිනිමිත්තස්ස වසෙනෙව. “සිතාදිග්ගහණෙන විනාපි”ති පිසද්දෙන සිතාදිග්ගහණසාමත්ථියෙනපිති දීපෙනි. එවං සත්තෙපි පාළිසාධකං නාම න සක්කාසඛිඛත්ථ ලද්ධං. පාකටනිමිත්ත වචනමෙව සඛිඛත්ථ සාධාරණත්ති දට්ඨබ්බං. “තප්පසඛිගතිවත්ති”ති තස්ස අරුපධම්මානං රුපතාපසඛිගස්ස නිවත්ති. “ඉද්ධිවිකුඛිඛනාවසප්පවත්තා”ති එත්ථ ඉද්ධිවිකුඛිඛනානාමඉද්ධියානානප්පකාරමාපනං. “රුපතා සිද්ධි”ති රුපත්ති නාම සඤ්ඤාසිද්ධි. “ඉදං පනා”ති ඉදං රුපං පන. “අනුග්ගහනං සිතාදිනං වසෙනා”ති කිඤ්චාපිපාළියං සිතාදිවචනං උපසාතකානං සිතාදිනං වසෙන චුත්තං. තෙව බ්‍රහ්මලොකෙ තත්ථි. අනුග්ගහකා එව අත්ථි. තෙසංවසෙනාති අධිප්පායො. “පාළියං නිද්දිට්ඨානී”ති සඤ්ජානාතීති ඛො භික්ඛවෙ තස්මා සඤ්ඤාති චුච්චති. කිඤ්ච සඤ්ජානාති. නිලංපි සඤ්ජානාති, පිතම්පි සඤ්ජානාති-තිආදිනා ව, විජානාතීති ඛො භික්ඛවෙ තස්මා විඤ්ඤාණන්ති චුච්චති. කිඤ්ච විජානාති. මධුරංපි විජානාති, අම්බිලංපි විජානාති-තිආදිනා ව-පාළියං නිද්දිට්ඨානී.

රුපපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. නිබ්බානපදෙ. “බත්ඨාවා”ති භවත්තරෙ අපායාදිසු භවිස්සමානා බත්ඨාවා. න භි අතීත ධම්මා, නිබ්බායන්ති නාම, සත්තෙ පිළෙත්වා නිරුද්ධත්තාති අධිප්පායො. පච්චුප්පන්නා ව ධම්මා එතරහි පිළෙත්ති, අවස්සං උප්පජ්ජමානා අනාගතධම්මා ව අනාගතෙ පිළෙස්සන්ති, කටං තෙ නිබ්බායන්ති නාමාති ආහ “පච්චුප්පන්නෙසු...පෙ.... වත්තබ්බමෙව නත්ථි”ති. “විසයෙහුම්ම”න්ති විසයාධාරෙහුම්මං. විසයාධාරො නාමමනුස්සාහුම්මං ගච්ඡන්තිතිආදිසු විය මුඛ්‍යාධාරො නහොති. තෙන පන විනා අඤ්ඤත්ථ තං කිරියං කාතුං නසක්කොති. තස්මා ආධාරභාවෙන පරිකප්පිතො ආධාරොති දස්සෙතුං “යථාආකාසෙ”තිආදිචුත්තං. යථා සකුණානං පක්ඛන කිරියා නාම ආකාසෙන විනා අඤ්ඤත්ථ නසිජ්ඣති. තථා වට්ඨුක්ඛධම්මානං නිබ්බුති කිරියාපි නිබ්බානෙන විනා අඤ්ඤත්ථ නසිජ්ඣතිති දස්සෙතුං “යෙහිතෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ “යෙ”ති යෙනිවිධවට්ඨුක්ඛසන්තාපධම්මා. හිසද්දොනිපාතො. තෙසද්දො වචනාලඬිකාරො. “තබ්බිතිමුත්ත”න්ති නිබ්බානවිතිමුත්තං. නිබ්බුතිඨානං නාම නත්ථි. තස්මා නිබ්බානං තෙසං නිබ්බුති කිරියාය විසයා ධාරොභොතීති අධිප්පායො. යථා අයං පදීපො නිබ්බායති. තථාධීරා නිබ්බන්තීති යොජනා. “තං තං කිලෙසානං වා”ති තෙ සංතෙසංකිලෙසානං වා. “බත්ඨානං වා”ති අනාගතභවෙසු බත්ඨානං වා. “පුන අප්පට්ඨසන්ධිකභාව”න්ති සන්තානස්ස පුන පටිසන්ධානාභාවං පාපුණන්ති අරියා ජනා. යථා මග්ගෙ කරුණවචනං දිස්සති අද්ධා ඉමායපට්ඨපත්තියා ජරාමරණම්භා පරිමුච්චිස්සාමීතිආදිසු. න තථා නිබ්බානෙන ආහ “මග්ගෙවියා”තිආදි. නිබ්බානෙපනහුම්මවචනමෙව දිස්සති යත්ථනාමඤ්චරුපඤ්ච. අසෙසං උපරුජ්ඣතිතිආදිසු. තස්මා නිබ්බානෙ කරුණ වචනං න දිස්සති, කරුණ ලක්ඛණස්සෙව අභාවතොති දස්සෙතුං “න ව නිබ්බාන”න්තිආදි චුත්තං. කරුණ ලක්ඛණං නාමකත්තුතො සහකාරී පච්චයභාවො. නනු අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා නිබ්බායන්තීති දිස්සන්ති. සච්චං, තත්ථ පන විසෙසෙන කරුණ වචනං. න කරුණකාරකෙ. තඤ්ඤි සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතුයාතිවත්තනත්ථං චුත්තන්ති.

නිබ්බානපදවණ්ණනා.

දුතියගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

18. කාමාවචරපදෙ. “කාමීයති”ති ඉච්ඡීයති. නිමිත්තස්සාදවත්ථු මජ්ඣිමට්ඨකථායං ආගතං. “තෙකාමීයන්ති”ති තෙ අච්චිනිරයාදයො ඉච්ඡීයන්ති. “තත්ථ උප්පන්නානම්පි”ති අච්චිනිරයාදිසු උප්පන්නානංපි සත්තානං. “භවතිකන්ති නාම හොති”ති භවසඬ්ඛානං අත්තනො බත්ඨං එතං මම, එසොභමස්මි, එසොමෙ අත්තාති ගණ්හන්ති තණ්හා භවතිකන්ති නාම. සා තෙරයිකසත්තානංපි අත්ථියෙව. “කාමෙ අච්චරති”ති කාමෙපරියාපන්නං හොති. කාමෙ අත්තොගධං හොති. රුපාරුපහුම්සු උප්පන්නංපි රුපාරුපසඬ්ඛානං නගච්ඡති. කාමසඬ්ඛානමෙව ගච්ඡති. කාමගණනමෙවගච්ඡන්ති අත්ථො. “තීසුභවෙසු උප්පන්නානිපි”ති කාමරුපාරුපසත්තසත්තානෙසු උප්පන්නානිපි න තත්‍රපරියා පන්නානෙව හොන්ති. තත්‍ර අපරියාපන්නානෙව හොන්තිති අධිප්පායො. “කාමාවචරතාපන්නිදොසො”ති කාමාවචර ධම්මාති වත්තබ්බතා පත්තිදොසො. “රුපාවචරතාදිමුත්තිදොසො”ති ඉමෙ රුපාවචර ධම්මා න හොන්ති, අරුපාවචර ධම්මා න හොන්ති, ලොකුත්තර ධම්මා න හොන්තිති එවං වත්තබ්බතාපන්නි දොසොති චුත්තං හොති. එසනෙයො “රුපාරුපාවචරතාපන්නි දොසො කාමාවචරතාමුත්ති දොසො” තිපදෙසු. අච්චරසද්දස්ස උප්පන්නත්ථෙ ගහිතෙපි එතෙදොසා නාපජ්ජන්ති. කස්මා, ලොකෙ යෙහුයානායතබ්බහුලනායානංපි සබ්බාවාති ඉමමත්ථං වදන්තො “නනුයෙහුයා චුත්තිවසෙනපි”තිආදිමාහ. තත්ථ “කෙසඤ්චි”ති කෙසඤ්චි පුග්ගලානං වා ධම්මානං වා. යථාමිගලුද්දකො ගාමෙ වරන්තොපි වනෙ වරණබහුලත්තා වනවරකොති නාමං ලභති. රාජභත්ථි අඤ්ඤත්ථ වරන්තොපි සඬ්ඛාමෙ වරණබහුලත්තා සඬ්ඛාමාවචරොති නාමං ලභති. අයං යෙහුයානෙයො නාම. යස්මිං වනෙ අම්බරුක්ඛාපි අත්ථි, අඤ්ඤරුක්ඛාපි අත්ථි. අම්බරුක්ඛබහුලත්තා පන තං වනං අම්බවනන්ති නාමං ලභති. එවං සිම්බලිවනාදිසු. අයං තබ්බහුලනෙයො. ඉධ පන භූමියො තබ්බහුලනෙයෙන කාමරුපාරුප නාමං ලභන්ති, ධම්මා යෙහුයානෙයෙන කාමාවචරාදි නාමං ලභන්තිති. එවං ගහිතෙ සති, තෙ දොසානා පජ්ජන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තස්මා ඉධපි...පෙ.... දොසොති”තිආහ. “නා”ති න කොච්චොසො නත්ථි. අත්ථි එවාති අධිප්පායො. “තස්මාස්සා”ති එත්ථ “අස්සා”ති අච්චරසද්දස්ස. “තථා අත්ථං අග්ගහෙත්වා”ති උප්පජ්ජන්නත්ථං අග්ගහෙත්වා. “පරිග්ගහිනියා

කාමතණ්ණාය කතෝ”ති තථා පරිග්ගාහිනියා කාමතණ්ණාය ගොවරවිසයත්තානායතණ්ණාය කතොනාම හොති. එතෙන කාමෙතිති කාමො, කාමතණ්ණා. අවචරති එත්ථාති අවචරං. කාමස්ස අවචරන්ති කාමාවචරං. කාම තණ්ණාය ගොවරවිසයත්තා කාමාවචරන්ති අයමත්ථොපි සිජ්ඣති.

රූපෙ අවචරතිති රූපාවචරං. “රූපෙ”ති සොළසවිධාරූපභූමියා. “අවචරති”ති තත්ථ පරියාපන්නභාවෙන පවත්නති. අරූපෙ අවචරතිති අරූපාවචරං. “අරූපෙ”ති චතුර්ඛිධාරූපභූමියා. “අවචරති”ති තත්ථ පරියාපන්නභාවෙන පවත්නතිති ඉමමත්ථං වදති “රූපාරූපාවචරෙසුපි අයංන යො නෙතඛිබ්බො”ති. රූපෙ භවො රූපං. රූපතණ්ණා. අරූපෙ භවො අරූපං, අරූපතණ්ණා. රූපස්ස අවචරං රූපාවචරං. අරූපස්ස අවචරං අරූපාවචරන්ති ඉමමත්ථං දිපෙති “තෙසු පනා”තිආදිනා. “අනු”ති ඉමස්මිං යානෙ. යදිපි ලොභො, රාගො, කාමො, තණ්ණා, තිසඛිබ්බමපෙතං ලොභස්ස වෙච්චනං හොති. රූපරාගො අරූපරාගොති පන විසුං විහත්තත්තා ඉධ කාමසද්දෙන තං දඤ්ඤොලොභො ගය්හති. “සඛිබ්බොපි ලොභො”ති එතෙන සස්සතුච්ඡෙද දිට්ඨිසහගතොපි සඬගහිතොති දට්ඨඛිබ්බං.

19. “රූපාරූපසද්දා තාසු භූමිසු නිරුල්භා”ති අනිමිත්තා හුත්වා නිරුල්භාති අධිජ්ජායො. ඉදානි සනිමිත්තං නයං වදති “අපිචා”තිආදිනා. “නිස්සයොපචාරො”ති යානුපචාරො, යථා සඛිබ්බොගාමො ආගතොති. “නිස්සිතො පචාරො”ති යානුපචාරො. යථා ධජා ආගච්ඡන්තිති. “යං එතස්මිං අන්තරෙ”ති යෙ එතස්මිං අන්තරෙ ඛන්ධධාතු ආයතනා. යං රූපං, යා වෙදනා, යාසඤ්ඤා, යෙ සඬ්ඛාරා, යංවිඤ්ඤාණන්ති යොජනා. “සුච්ඡද”න්ති යෙභුයාදි නයෙහි අනාකුලත්තාසුච්ඡදං. “කිං චික්ඛෙපෙනා”ති චිත්තචික්ඛෙපෙන කිං පයොජනන්ති අත්ථො.

20. “ලුප්පනප්පලුප්පනට්ඨොනා”ති හිප්පනප්පහිප්පනට්ඨොන. “යත්ථා”ති යස්මිං තෙභුමකෙ ධම්මසමූහෙ. “නිච්ඡති”ති නිච්චං විසති, උපගච්ඡති. “තස්සා”ති මිච්ඡාග්ගාහස්ස. “තෙස”න්ති ලොකුත්තර ධම්මානං. “යෙස”න්ති ලොකිය ධම්මානං. “ලුප්පන”න්ති ඛණිකභවිගෙන හිප්පනං. “පලුප්පන”න්ති සණ්ඨානභෙදෙන සන්තතිච්ඡෙදෙන නානප්පකාරතො හිප්පනං. නිබ්බානං පන ඉධ න ලඛ්භති චිත්තසඬගහාධිකාරත්තාති අධිජ්ජායො. සො ච අපරියාපන්නභාවො, විසුං එකාවතුත්ථි අවත්ථා භූමිනාමාති යොජනා.

චතුර්භූමිවිභාගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

21. “හීන”න්ති සද්ධාසතිආදිහි සොභණ්ණධම්මෙහි අයුත්තත්තාහීනං. “සඛිබ්බහීන”න්ති ලොභාදිහි පාපධම්මෙහි යුත්තත්තා සඛිබ්බ චිත්තෙහි හීනතරං. “තදත්ථො”ති උපරිමානං චිත්තානං සොභණ්ණසඤ්ඤාකරණසුඛත්ථො. “ආදිතො”තිආදිමිති. “විට්ඨිචිත්තවසෙනාති එතං මම, එසොභමස්මි, එසොමෙ අත්තාති එවං පවත්තස්ස භවතිකන්ති ජවනවිට්ඨිචිත්තස්ස වසෙන. එවඤ්ඤාසති, කිං කාරණං ලොභමූලචිත්තස්සපථං වචනෙති ආහ “අකුසලෙසු පනා”තිආදිං. “ද්විභිවට්ඨමුලෙහි”ති ලොභමොභසඬ්ඛාතෙහි ද්විභි වට්ඨමුලෙහි.

22. “සිනිද්ධචිත්ත”න්ති සාතවෙදනායුත්තත්තාලුචිත්තං න හොතිති අධිජ්ජායො. සුමනස්සභාවොති චූත්තෙ කායිකසුඛවෙදනායපි පසඬගො සියාති චූත්තං “මානසික...පෙ... නාම”න්ති. “සුමනාහිධානස්සා”ති සුමනනාමස්ස. “පවත්තිනිමිත්ත”න්ති පවත්තියා ආසන්න කාරණං. කථං පන භාවො පවත්තිනිමිත්තං නාමහොතිති ආහ “භවන්ති... පෙ... කත්ථා”ති. නිමිත්තෙ භූමිමං. තථාහි භාවො නාම සද්දප්පවත්තිනිමිත්තන්ති චූත්තං. ඉදානි නිමිත්ත ලක්ඛණං දස්සෙත්තො “යථාහී”තිආදිමාහ. “තත්ථා”ති තස්මිං පයොගෙ. “දන්ත නිමිත්ත”න්ති දන්තකාරණා. “තං වෙදනා නිමිත්ත”න්ති තං වෙදනාකාරණා. එත්ථ සියා, “එතස්මිත්ති නිමිත්තෙ භූමිම”න්ති චූත්තං, නිමිත්තඤ්චනාම අකාරකං අසාධනං, තං කථං සාධනවිග්ගහෙ යුජ්ජතිති. අධිකරණ සාධනානුරූපත්තා සද්දප්පවත්තිනිමිත්තස්සාති දට්ඨඛිබ්බං. එතෙනාති ච එතස්මාති ච හෙතු අත්ථෙ උභයවචනන්ති වදන්ති. ආසන්නභෙතු නාමසාධනාරූපො භවතිති තෙසං අධිජ්ජායො. සුට්ඨු කරොති, පකතිපච්චයෙන අනිජ්ජන්තං කම්මං අත්තෙනා ඛලෙන නිජ්ජාදෙතිති සඬ්ඛාරො. “පුබ්බාහිසඬ්ඛාරො”ති පුබ්බභාගෙ අභිසඬ්ඛාරො. පයොජෙති නියොජෙතිති පයොගො. උපෙති ඵලසඬ්ඛාරො අත්ථො එතෙනාති උපායො. “ආණත්තියාවා”ති පෙසනායවා. “අජ්ඣෙසනෙන වා”ති ආයාචනෙන වා. “තජ්ජෙත්ථා වා”ති භයං දස්සෙත්ථා වා. “තං තං උපායං පරෙ ආචික්ඛ”න්ති. කථං ආචික්ඛන්තිති ආහ “අකරණ”තිආදිං. “තස්මිං තස්මිං කම්මෙ පයොජෙතිතිකත්ථා ඉධ සඬ්ඛාරො නාමා”ති යොජනා. “පච්චය ගණො”ති පකතිපච්චයගණො. “තෙනා”ති සඬ්ඛාරෙන. “සාධාරණො”ති කුසලාකුසලාඛ්‍යාකතානං සාධාරණො. “දුට්ඨොන සඬ්ඛාරෙනා”ති පයොගෙන වා උපායෙන වා. “යො පන තෙනසහිතො”තිආදිනා පුබ්බෙචූත්තමෙවත්ථං පකාරන්තරෙනපාකටං කාතුං “සොපන යදා”තිආදි චූත්තං. “ඉති”තිආදි ලද්ධගුණ වචනං. “පච්චයගණස්සෙවනාම”න්ති පච්චයගණස්සෙව විසෙස නාමන්ති චූත්තං හොති. උප්පන්නත්ථෙ ඉකපච්චයොති කථං විඤ්ඤායතිති ආහ “යස්මිං සමයෙ”තිආදිං. “පාළිය”න්ති ධම්මසඬ්ඛණපාළියං. “අසල්ලක්ඛෙත්ථා”ති අවිත්තෙත්ථා ඉච්චෙවත්ථො. සඛිබ්බමෙතං නයුජ්ජනියෙව. කස්මා, පාළිඅට්ඨකථාහි අසංසන්දනත්තා, අත්ථයුත්තිබ්‍යඤ්ජනයුත්තිනඤ්ච අවිසදත්තාති අධිජ්ජායො. “ත”න්ති චිත්තං. “එතෙනා”ති පුබ්බප්පයොගෙන. “යථාචූත්තනායෙනා”ති තික්ඛභාවසඬ්ඛාතමණ්ඩනවිසෙසෙන. “සො පනා”ති පුබ්බප්පයොගො පන. “ඉති”ති තස්මා. “තං නිබ්බන්තිතො”ති තෙන පුබ්බප්පයොගෙන නිබ්බන්තිතො. “විරජ්ඣත්ථා”ති අයුත්තපක්ඛෙපන්තිත්ථා. එතෙනපටික්ඛිත්තා හොතිති සම්බන්ධො. ගාථායං. “චිත්තසම්භවි”ති චිත්තස්මිං සම්භුතො. විසෙසො සඬ්ඛාරො නාමාති යොජනා. සලොමකො, සපක්ඛකොත්තාදිසුචියාති චූත්තං. සාසවා ධම්මා, සාරම්මණා ධම්මාත්තාදිසුචියාති පන චූත්තෙ යුත්තතරං. “පාළිඅට්ඨකථා සිද්ධ”න්ති පාළිඅට්ඨකථාතො සිද්ධං. අපිචයත්ථවිසුද්ධිමග්ගාදිසු අසඬ්ඛාරං චිත්තං, සසඬ්ඛාරං චිත්තන්ති ආගතං. තත්ථ අයං පච්ඡිමනායො යුත්තො.

උපායසමුච්ඡිකස්ස අනෙකසතසම්භවතො “ඉද්දව නයදස්සනමෙවා”ති වුත්තං. “උදාසිනභාවෙනා”ති මජ්ඣිමනිකායෙහි. “යතො”ති යස්මා. විකාරපත්තො භොති. තතො අධිමත්තපස්සනං විඤ්ඤායනීති යොජනා.

23. ඉදානි සහගතවචන සම්පයුත්තවචනානි විවාරෙන්තො “එත්ථවා”තිආදිමාරභි. “න පන තෙ හෙදවන්තා භොන්ති”ති කස්මා වුත්තං. න නු තෙපිවක්ඛු සම්ඵස්සො, සොනසම්ඵස්සො, තිආදිනා ව, කාමචිතක්කො, ඛායාපාදවිතක්කො, තිආදිනා ව, දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, න්තිආදිනාව හෙදවන්තා භොන්තිති. සච්චං. තෙ පන හෙදා ඉමං චිත්තං භින්නං න කරොන්ති. තස්මා තෙ හෙදවන්තාන භොන්තිති වුත්තා. න ව තෙසං අයං විකප්පො අත්ථිති සම්බන්ධො. “ඉමස්මිං චිත්තෙ”ති ලොභමූලචිත්තෙ. “කත්ථවි”ති කිස්මිඤ්ච චිත්තෙ. යෙවාපනානි වුත්තෙ සුඛමමෙසු ආගතානියෙවාපනකානි. “අඤ්ඤෙහි”ති දොසමූලමොහමූලෙහි. නනුතානිපි ඉධ ගහෙතඛිබානීති සම්බන්ධො. “නා”ති න ගහෙතඛිබානි. කස්මානි ආහ “තෙසුහි”තිආදිං. තෙපි ඉධ නගහෙතඛිබා සියුං. න පන න ගහෙතඛිබා. කස්මා, වෙදනාය ව සයං හෙදවන්තත්තා, දිට්ඨිසඛිබාරානඤ්ච විකප්පසඛිභාවානි අධිජ්ජායො.

24. “සොමනස්සස්සකාරණ”න්ති සොමනස්සප්පත්තියා කාරණං. සොමනස්සප්පත්තියා කාරණෙ වුත්තෙ තං සහගත චිත්තප්පත්තියාපිකාරණං සිද්ධං භොතිති කත්වා තමෙව වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “සොමනස්සප්පට්ඨිසන්ධිකොහි”තිආදිං. හිනෙන වා...පෙ.... ආරම්මණෙන සමායොගො, තෙන සමායුත්තස්සාපි චිත්තං උප්පජ්ජමානන්තිආදිනා වත්තබ්බං. තථා ඛායනමුත්තියංපි. උපෙක්ඛාකාරණෙ “ඛායනමුත්තී”ති ඉදං දොමනස්සප්පසඛිගපරිහාරවචනං. අප්ඤ්ඤායොවුච්චති අප්ඤ්ඤාවුත්තං ගෙහං. දිට්ඨිසඛිබාතො අප්ඤ්ඤායොයස්සානි දිට්ඨප්ඤ්ඤායො. තස්ස භාවො දිට්ඨප්ඤ්ඤායො. “අයොනිසො උම්මුජ්ජන”න්ති අනුපායතො ආභුජනං, මනසිකරණං. “චිත්තා පසුතවසෙනා”ති ගම්භිරෙසු ධම්මෙසු චිත්තාපසවනවසෙන, විමංසා වඩ්ඪනවසෙන. “දිට්ඨකාරණමෙවා”ති දිට්ඨං කාරණප්පට්ඨපකමෙව. තෙනාහ “සාරතොසච්චතො උම්මුජ්ජන”න්ති. “තඛිබ්පරිතෙනා”ති තතො විපරිතෙන. අදිට්ඨප්ඤ්ඤායො, දිට්ඨිවිපත්තපුග්ගලපරිප්පනතා, සද්ධම්මසවනතා, සම්මාචිතක්කඛ්ඤා, යොනිසො උම්මුජ්ජනඤ්ච දිට්ඨිවිප්පයොගකාරණන්ති වත්තබ්බං.

“ඉමෙසං පන චිත්තානං උප්පත්තිවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙගහෙතඛිබ්බ”න්ති විසුද්ධි මග්ගෙගන්ධ නිද්දෙසතො ගහෙතඛිබ්බං. වුත්තඤ්ඤිතත්ථ. යදා භිතත්ථිකාමෙසු ආදිනාවොතිආදිනාන යෙන මිච්ඡාදිට්ඨිං පුරෙක්ඛිත්වා භට්ඨකුට්ඨො කාමෙවා පරිභුඤ්ජති, දිට්ඨමඛිගලාදීනි වා සාරතොපච්චෙති සභාව තික්ඛෙන අනුස්සාහිතෙනචිත්තෙන. තදා පථමං අකුසල චිත්තං උප්පජ්ජති. යදා මන්දෙන සමුස්සාහිතෙන චිත්තෙන, තදාදුතියං. යදා මිච්ඡා දිට්ඨිං අපුරෙක්ඛිත්වා කෙවලං භට්ඨකුට්ඨො මෙටුනං වා සෙවති, පර සම්පත්තිං වා අභිජ්ඣායති, පරහණ්ඩං වා හරති සභාවතික්ඛෙනෙව අනුස්සාහිතෙන චිත්තෙන. තදා තතියං. යදා මන්දෙන සමුස්සාහිතෙනචිත්තෙන, තදා චතුත්ථං. යදා පන කාමානං වා අසම්පත්තිං ආගම්ම අඤ්ඤෙසං වා සොමනස්සහෙතුනං අභාවෙන චතුසුපි විකප්පෙසු සොමනස්සරහිතාභොන්ති, තදාසෙසානි වත්තාරි උපෙක්ඛාසහගතානි උප්පජ්ජන්තිති.

ලොභමූලචිත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

25. දොසමූලචිත්තෙ. “විරූප”න්ති දුට්ඨං, ලුද්දං. දුම්මනස්ස භාවොති වුත්තෙ කායිකදුක්ඛවෙදනායපි පසඬගො සියාති වුත්තං “මානසික...පෙ.... නාම”න්ති. පටිභඤ්ඤති බාධති. “සන්තත්තෙ”ති සන්තාපිතෙ.

26. “හෙදකරො”ති අඤ්ඤමඤ්ඤවිසෙසකරො. “හෙදකරාන භොන්ති”ති ඉමස්ස චිත්තස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤවිසෙසකරාන භොන්ති. දොමනස්සග්ගහණං පසඬගතිවත්තනත්ථං ගහිතන්ති යොජනා. පසඬගොති වනානප්පකාරතො සජ්ජනං ලග්ගනං. කථං පසඬගොති ආහ “යදාහි”තිආදිං. “තුට්ඨිං පවෙදෙන්ති”ති තුට්ඨාමයං ඉමෙසං මරණෙනානිආදි වික්ඛන්ති. එවං සහගතප්පසඬගං නිවත්තෙන්වා සම්පයුත්තප්පසඬගං නිවත්තෙතුං “පටිසග්ගහණංපි”තිආදි වුත්තං. තිරච්ඡානගතපාණවධෙ අපුඤ්ඤං නාම නත්ථි. ආදිකප්පතො පට්ඨාය මනුස්සානං යථාකාම පරිභොගත්ථාය ලොකිස්සරියෙනථාවරට්ඨායිනා නිම්මිතත්තාති අධිජ්ජායො. “විස්සට්ඨා”ති අනාසඬකා. “අඤ්ඤෙවා”ති අඤ්ඤෙ වා ජනෙ. විමති එව වෙමතිකං. වෙමතිකං ජාතං යෙසං තෙ වෙමතිකජාතා. පුරිමචිත්තස්සලොභසහගතභාවො ඉමානිඅට්ඨපි ලොභසහගතචිත්තානිනාමානි ඉමිනා වුළුනිගමනෙ නෙව සිද්ධොවියාති යොජනා. වුළුනිගමනෙන පටිසසම්පයුත්ත භාවෙසිද්ධෙ දොමනස්සසහගතභාවොපි තෙනසිද්ධො යෙවාති කත්වා “තෙසං ගහණං”ති වුත්තං. “තෙස”න්ති දොනස්සපටිසානං. ඉමස්මිං චිත්තෙ ඉස්සාමච්ඡරියකුක්කුච්චානිවට්ඨනමිද්ධානි ව අනියතයොගීනි ව භොන්ති යෙවාපනකානි ව. තෙනාහ “පුරිමචිත්තෙ”තිආදිං. දොමනස්සං ඉමස්මිං චිත්තෙ අත්ථි, අඤ්ඤචිත්තෙසු නත්ථි, තස්මා අසාධාරණ ධම්මො නාම. අනඤ්ඤසාධාරණ ධම්මොතිපි වුච්චති. “යථානං”ති තං නිදස්සනං තදුදාහරණං යථා කතමන්ති අත්ථො. “උපලක්ඛෙති”ති සඤ්ඤාපෙති. ආතපංතායතිරක්ඛිති ආතපත්තං. සෙතච්ඡත්තං. ලද්ධං ආතපත්තං යෙනානි ලද්ධාතපත්තො. රාජකුමාරො. සො ආතපත්තං ලද්ධොති වුත්තෙ සබ්බං රාජසම්පත්තිං ලද්ධොති විඤ්ඤායති. තස්මා ඉදං උපලක්ඛණ වචනං ජාතන්ති දට්ඨබ්බං. “උභින්න”න්ති ද්විත්තං දොමනස්ස පටිසානං. පුබ්බෙ දොමනස්සසහගතන්ති වත්වා නිගමනෙ පටිසසම්පයුත්තචිත්තානිති වුත්තත්තා “ඉමස්ස...පෙ.... සිද්ධිතො”ති වුත්තං.

27. “අනිට්ඨලොකධම්මෙහි”ති අලාභො ව, අයසොව, නින්දාව, දුක්ඛඤ්ඤාවානි චතුහි අනිට්ඨලොකධම්මෙහි. “තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති අහං අලාභාදිහි මාසමාගච්ඡිති පත්ථෙත්තස්සපි කුතොමෙථත්ථලොකෙතං පත්ථනා පුරණං

සබ්බකාලං ලබ්භාති අත්ථො. “ලබ්භා”ති ච කම්මන්තරිපකං පාටිපදිකපදං. ඉමෙසං උප්පත්තිවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙ සබ්බෙපතොව චුත්තං තස්ස පාණාති පාතාදිසු නික්ඛමන්දප්පවත්තිකාලෙ පවත්තිවෙදිතබ්බාති.

දොසමුලචිත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

28. මොහමුලචිත්තෙ. “මුලන්තරවිරහෙනා”ති අඤ්ඤමුලචිරහෙන. සංසප්පතීති සංසප්පමානා. එවං නු බො, අඤ්ඤථානු බොති එවං ද්විධා ඵරයති කම්පතීති අත්ථො. වික්ඛිපතීති වික්ඛිපමානං. “නියමනත්ථ”න්ති ඉදං විචිකිච්ඡාසම්පයුත්තං නාමාති නියමනත්ථං. ඉදඤ්ඤි පටිසසම්පයුත්තං විය නිගමනෙන සිද්ධං න හොති. “ඉධ ලද්ධොකාසං හුත්වා”ති මුලන්තර විරහත්තා එව ඉධලද්ධොකාසං හුත්වා. පකති සභාවභූතං, ඉති තස්මා නත්ථිති යොජනා. “අනොසක්කමාන”න්ති පච්ඡතො අතිවත්තමානං. “අසංසිද්ධාන”න්ති හෙට්ඨතො අපතමානං. උභයෙන අබ්බොවර්තීන්තන්ති චුත්තං හොති. “අතිසම්මුල්භතායා”ති මුලන්තර විරහෙන මොහෙන අතිසම්මුල්භතාය. “අතිවඤ්ඤායා”ති සංසප්පමානවික්ඛිපමානෙහිවිචිකිච්ඡද්ධවිවෙහි අතිවඤ්ඤාය. “සබ්බන්තපි”ති සබ්බෙසුපි ආරම්මණෙසු. අට්ඨකථායං සඬ්ඛාර හෙදෙන අවිජ්ජාය දුට්ඨභාවොව චුත්තො. කථං චුත්තො. අවිජ්ජා අප්පට්ඨත්ති මිච්ඡා පට්ඨත්තිතො දුට්ඨා තථා සසඬ්ඛා රාසඬ්ඛාරතොති චුත්තො. “නිවිධභාවොවා”ති ඉමස්මිං විත්තෙසඬ්ඛාරවිමුත්තාය අවිජ්ජාය සද්ධිං නිවිධභාවොව. ඉමෙසං ද්විත්තං විත්තානං උප්පත්තිවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙසබ්බෙපතොවචුත්තං තස්සඅසන්තිට්ඨානවික්ඛිපකාලෙපවත්ති වෙදිතබ්බාති.

29. “සබ්බන්තපි”ති නිපාතසමුදායො වා හොතු අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චතො වා, විසුං නිපාතොවාති එවං සබ්බන්තපකාරතොපි. අකුසලපදෙ අකාරො විරුද්ධත්ථො. යථා අමිත්තො, අසුරො, තිදස්සෙතුං “අකුසලාති”තිආදිමාහ. “පට්ඨවිරුද්ධභාවො”ති මොහාදිහි අකුසලෙහි විරුද්ධභාවො. භාවනංනාරහන්තීති “අභාවනාරහා”. කථං පන භාවනංනාරහන්තීති ආහ “පුනප්පුන”න්තිආදි. “නියාමං ඔක්කමන්තාපි”ති පඤ්චානන්තරිය කම්මභාවෙන නියතමිච්ඡාදිට්ඨිභාවෙන ච නියාමං ඔක්කමන්තාපි. අපායං භජන්තීති අපායභාගිතො. කම්මකාරකා. තෙසං භාවො. තාය. “වට්ටසොතනියතෙ”ති සංසාරවට්ට සොතස්මිං නියතෙ. “ටීරතරපත්තා”ති සමාධිවසෙන ටීරතරභාවං පත්තා. ඉදාති තමෙවත්ථං පකාරන්තරෙන විභාවෙතුං “අපිවා”තිආදිමාහ. “සියු”න්ති පදං ධාතුපච්චයෙහි සිද්ධං නිජ්ජන්තපදං නාම නහොති. කස්මා, ඉධපරිකප්පත්ථස්ස අසම්භවතො. නිපාතපදං හොති. කස්මා, අනෙකත්ථානා සම්භවතො. ඉධ පන භවන්ති සද්දෙන සමානත්ථො. තෙනාහ “නිපාතපදං ඉධ දට්ඨබ්බ”න්ති.

අකුසලවණ්ණනා.

30. අහෙතුකචිත්තෙ. “සබ්බනිහින”න්ති සබ්බචිත්තෙහි හිනං. පුන “සබ්බනිහින”න්ති සබ්බාහෙතුකෙහි හිනං. “ත”න්ති අකුසල විපාකං.

31. සුත්තපාළියං, “කට්ඨ”න්ති සුක්ඛදාරු. “සකලික”න්ති ඡිත්තදිනථාලිතං කට්ඨක්ඛණ්ඩකං. “ථුස”න්ති විහිසුඬ්ඛකං. “සඬ්ඛාර”න්ති කච්චරං. වක්ඛුඤ්ඤවරුපෙ ච පට්ඨව යංවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති. තං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණන්ත්ථෙව චුච්චතිතිආදිනා යොජෙතබ්බං. තත්ථ “රුපෙ”ති රූපාරම්මණාන . “සද්දෙ”තිආදිසුපි එසනයො. එත්ථ ච විඤ්ඤාණාති එකවත්ථු නිස්සිතාති හොන්ති. තස්මා වත්ථු ද්වාරෙසු එකච්චනං චුත්තං. ආරම්මණාති පන එකවිඤ්ඤාණෙනාපි බහුති ගහිතාති. තස්මා ආරම්මණෙසු බහුවචනං. “දුක්ඛයති”ති දුක්ඛං කරොති. නාමධාතු පදඤ්ඤෙන. යථා අත්තානං සුබ්බෙති විණෙතිති සද්දවිදු. ධාතුපාඨෙසු පන සුබ්බදුක්ඛතක්කිරියායංති චුත්තං. තක්කිරියාති ව සුබ්බකිරියා දුක්ඛ කිරියාති අත්ථො. සාතකිරියා අස්සාතකිරියාති චුත්තං හොති. ච සද්දො ඔකාසත්ථොති කත්වා “දුක්කරං ඔකාසදාන”න්ති චුත්තං.

32. “වක්ඛුස්ස අසම්භින්නතා”ති වක්ඛුපසාදරූපස්ස අභින්නතා. තස්මිඤ්ඤි හින්තෙසති අන්ධස්ස වක්ඛුස්ස රූපානිනුපට්ඨහන්තීති. “සොතස්සඅසම්භින්නතා”තිආදිසුපි එසනයො. “ආලොකසන්තිස්සයප්පට්ඨාහො”ති වක්ඛු ච ආලොකෙසති කිච්චකාරී හොති. අසති නහොති. තථා රූපඤ්ඤා. තස්මා ආලොකො තෙසං විසයවිසයිභාවුපගමනෙ සන්තිස්සයො හොති. තස්ස ආලොකසන්තිස්සයස්ස පට්ඨාහො. එසනයො ආකාසසන්තිස්සයාදිසු. ඉමෙසං අඬ්ඟානං යුත්ති දීපනා උපරිරූපසඬ්ඛගෙ ආගමිස්සති. “අට්ඨකථාය”න්ති අට්ඨසාලිනියං. තත්ථ “තස්මිං පන ආපානං ආගච්ඡන්තෙපි ආලොකසන්තිස්සයෙ අසති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං නුප්පජ්ජති”ති වචනං අසම්භාවෙන්තො “තං විනා ආලොකෙනා”තිආදිමාහ. “අභාවදස්සන පර”න්ති අභාවදස්සනප්පධානං.

33. විපාකච්චනත්ථෙ. විපච්චතිති විපාකං. විපච්චතිති ච විපක්කභාවං ආපජ්ජති. පුබ්බෙ කතකම්මං ඉදාති නිබ්බන්තිං පාපුණාතිති චුත්තං හොති. ඉදාති තදත්ථං පාකටං කරොන්තො “අයඤ්ඤ අත්ථො”තිආදිමාහ. අට්ඨකථායං ආයුහන සමඬ්ඛිතාපි ආගතා. ඉධ පනසා වෙනනා සමඬ්ඛිතාය සඬ්ඛිතාති කත්වා “වතස්සො සමඬ්ඛිතා”ති චුත්තං. සමඬ්ඛිතාති ච සම්පන්නතා. “තං තං කම්මායුහන කාලෙ”ති පාණාති පාතාදිකස්ස තබ්බිරමණාදිකස්ස ච තස්ස තස්ස දුට්ඨවර්තසුචරිතකම්මස්ස ආයුහනකාලෙ. සමුච්චින්නකාලෙති අත්ථො. “සබ්බෙසො අභාවං පත්වාන නිරුජ්ඣති”ති යථා අබ්බාකත ධම්මානිරුජ්ඣමානා සබ්බෙසො අභාවං පත්වා නිරුජ්ඣන්ති. තථා නනිරුජ්ඣන්තිති අධිප්පායො. “සබ්බාකාර පරිපුර”න්ති පාණාතිපානං කරොන්තස්ස කම්මානු රූපාබහුකාය වම්මනො විකාරා සන්දිස්සන්ති.

එසනගො අදින්නාදානාදීසු. එවරුපෙහි සබ්බෙහි ආකාර විකාරෙහි පරිපූරං. “නිදහින්වා වා”නි සංශ්ඨපෙත්වා එව. “යංසන්ධායා”නි යංකිරියාවිසෙසනිධානං සන්ධාය.

ගාථායං. “සජ්ජ”නි ඉමස්මිං දිවසෙ. “බිරං වමුච්චති”නි යථා බිරං නාම ඉමස්මිං දිවසෙ මුච්චති. පකතිං ජහති. විපරිණාමං ගව්ඡති. න තථා පාපං කතං කම්මන්ති යොජනා. කථං පන භොතිති ආහ “දහන්තං බාලමන්වෙති”නි. “භස්මාඡන්තොවපාවකො”නි ඡාරිකා ඡන්තොවිය අග්ගි. “සො පනා”නි කිරියා විසෙසො පන. “විසුං එකො පරමන්ථ ධම්මොතිපි සඬ්ඛං න ගව්ඡති”නි විසුං සම්පයුත්ත ධම්ම භාවෙන සඬ්ඛං න ගව්ඡතිති අධිප්පායො. සො හි කම්මපච්චයධම්මන්තා පරමන්ථ ධම්මො න භොතිති න වත්තබ්බො. තෙනාහ “අනුසයධාතුයො වියා”නි. “සො”නි කිරියාවිසෙසො. “ත”න්ති කම්මං වා, කම්මනිමිත්තං වා, ගතිනිමිත්තං වා. “තදා ඔකාසං ලහති”නි විපච්චනත්ථාය ඔකාසං ලහති. ඔකාසං ලහිත්වා පච්චුපට්ඨානීති අධිප්පායො. “තත්ථා”නි තාසු ව තුසුසමඬ්ඛිතාසු. “ඉති”නි ලද්ධගුණවචනං. “එවඤ්ච කත්වා”නිආදි පුන ලද්ධගුණවචනං. “පාළිය”න්ති ධම්මසඬ්ඛගණි පාළියං. “කම්මසන්තානතො”නි අරුපසන්තානං එව වුච්චති. “යෙ පනා”නි ගන්ථකාරා පන. “තෙස”න්ති ගන්ථකාරානං. ආපජ්ජනීති සම්බන්ධො. තෙසං වාදෙති වා යොජෙතබ්බං. යඤ්චඋපමං දස්සෙන්නීති යොජනා. “තත්ථා”නි තස්මිං වචනෙ. න ව න ලහන්තිති යොජනා. “තදා”නි තස්මිං පරිණතකාලෙ. “නාළ”න්ති පූජ්ථථලානං දණ්ඩකං.

34. “සම්භවො”නි පසඬ්ඛකාරණං. අභිවිසෙසෙන වරණං පවත්තනං අභිවාරො. විසෙස වුත්ති. න අභිවාරො බ්‍යභිවාරො. සාමඤ්ඤ වුත්ති. පක්ඛන්තරෙන සාධාරණතාති වුත්තං භොති. පක්ඛන්තරෙන සාධාරණතා නාමපක්ඛන්තරස්ස නානප්පකාරතො සජ්ජනමෙව ලග්ගනමෙවාති වුත්තං බ්‍යභිවාරස්සාති පසඬ්ඛගස්ස ඉච්චෙවත්ථොති. එත්ථවාතිආදිනා සම්භවබ්‍යභිවාරානං අභාවමෙව වදති. අකුසලභෙතුහි ව සභෙතුකතා සම්භවො නත්ථිති සම්බන්ධො. “තෙස”න්ති අකුසලවිපාකානං. “අබ්‍යභිවාරොයෙවා”නි බ්‍යභිවාරරහිතොයෙව.

35. “පඤ්චද්ධාරෙ උප්පන්න”න්ති පඤ්චද්ධාරවිකාරං පට්ඨිව උප්පන්නත්තා වුත්තං. තෙනාහ “තඤ්ඤි”නිආදිං. එසනගො මනොද්ධාරාවජ්ජනෙපි.

යදි හි අයමත්ථොසියා, එවඤ්චසති, අයමත්ථො ආපජ්ජනීති සම්බන්ධො. “තෙස”න්ති වීථිවිත්තානං. උප්පාදසද්දොනියතපුල්ලිඬ්ඛොති කත්වා “ටිකාසු පන...පෙ.... නිද්දිට්ඨං” සියාති වුත්තං. “වුත්තනගො”නි සම්පයුත්තභෙතුචරහතොති වුත්තනගො. විපච්චන කිච්චං නාම විපාකානං කිච්චං. විපාකුප්පාදනකිච්චං නාම කුසලාකුසලානං කිච්චං. “තං තං කිරියාමත්තභූතාති”නි ආවජ්ජන කිරියා භසනකිරියාමත්තභූතාති. පටිසන්ධිභවඬ්ඛවුත්තිවිත්තාති නාම කෙවලං කම්මවෙගුක්ඛිත්තභාවෙනසන්තානෙපතිතමත්තත්තා දුබ්බල කිච්චාති භොන්ති. පඤ්ච විඤ්ඤාණාති ව අසාරානං අබලානං පසාදවත්ථුනං නිස්සාය උප්පන්නත්තා දුබ්බලවත්ථුකාති භොන්ති. සම්පට්ඨිජනාදීති ව පඤ්චවිඤ්ඤාණානුබන්ධ මත්තත්තා දුබ්බල කිච්චට්ඨානාති භොන්ති. තස්මා තාති සබ්බාති අත්තතො උස්සාභෙනවිනා කෙවලං විපච්චනමත්තෙන පවත්තන්ති. “විපාකසන්තානතො”නි පඤ්චද්ධාරාවජ්ජනඤ්ච මනොද්ධාරාවජ්ජනඤ්ච භවඬ්ඛවිපාකසන්තානතො ලද්ධපච්චයං භොති. වොට්ඨබ්බනං පඤ්චවිඤ්ඤාණාදි විපාකසන්තානතො ලද්ධපච්චයං. “ඉතරාති පනා”නි භසිතුප්පාදවිත්ත මහාකිරියවිත්තාදීති. “නිරනුසයසන්තානෙ”නි අනුසයරහිතෙ බිණ්ණසවසන්තානෙ. “උස්සාභරහිතාති එවා”නි යථා රුක්ඛානං වාතපූජ්ථාති නාම අත්ථි. තාති ඵලප්පාදකසිනෙහරහිතත්තා ඵලාති න උප්පාදෙත්ති. තථා තාති ව විපාකුප්පාදකණ්ණාසිනෙහරහිතත්තා උස්සාභබ්‍යාපාර රහිතාති එව.

36. වෙදනාවිවාරණායං. “පිචුපිණ්ඩකානං වියා”නි ද්විත්තං කප්පාසපිචුපිණ්ඩකානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඛට්ඨනං විය උපාදාරුපානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඛට්ඨනං දුබ්බලමෙවාති යොජනා. “තෙසං ආරම්මණභූතාන”න්ති තිණ්ණං මහාභූතානං. “කායනිස්සයභූතෙසු”නි කායනිස්සයමහාභූතෙසු. “තෙහි”නි පඤ්චවිඤ්ඤාණෙහි. “පුරිමවිත්තෙනා”නි සම්පට්ඨිජනවිත්තෙනා. “ත”න්ති අකුසලවිපාකසන්තීරණං. පටිසෙන විනා නප්පවත්තති. කස්මා නප්පවත්තතිති ආහ “එකන්තාකුසලභූතෙනා”නිආදිං. “අබ්‍යාකතෙසු අසම්භවතො”නි අබ්‍යාකත විත්තෙසු යුජ්ජිතුං අසම්භවතො. කම්මානුභාවතො ව මුඤ්චිත්වා යථාපුරිමං විපාකසන්තානං කම්මානුභාවෙන පවත්තං භොති. තථා අප්පවත්තිත්වාති අධිප්පායො. “කෙනච්චි”නි කෙනච්චි විත්තෙන. “විසදිසවිත්තසන්තාන පරාවට්ඨනවසෙනා”නි පුරිමෙනවිපාක විත්ත සන්තානෙන විසදිසං කුසලාදි ජවන විත්තසන්තානං පරතො ආවට්ඨා පන වසෙන. තථාහිදං විත්තද්වයං පාළියං ආවට්ඨනා, අත්ථාවට්ඨනා, ආභොගො, සමන්තාභාරොති නිද්දිට්ඨං. “සබ්බත්ථාපි”නි ඉට්ඨාරම්මණෙපි අනිට්ඨාරම්මණෙපි. “අත්තතො පච්ඡා පවත්තස්ස විත්තස්ස වසෙනා”නි අත්තතො පච්ඡා පවත්තං විත්තං පට්ඨිව න වත්තබ්බොති අධිප්පායො. “අත්තතො පච්චයෙහි එව සො සක්කා වත්තු”න්ති අත්තතො පච්චයෙසු බලවත්තෙසු සති, බලවා භොති. දුබ්බලෙසු සති, දුබ්බලො භොතිති සක්කාවත්තුන්ති අධිප්පායො. “විසදිස විත්තසන්තාන”න්ති වොට්ඨබ්බනකිරියවිත්තසන්තානං.

37. සඬ්ඛාර විවාරණායං. “විපාකුද්ධාරෙ”නි අට්ඨසාලිනියං විපාකුද්ධාර කථායං. “උභයකම්මෙනපි”නි සසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි, අසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි. “ථෙරරෙනා”නි මහාදත්තත්ථෙරරෙන. “තදුභයභාවාභාවො”නි සසඬ්ඛාරික අසඬ්ඛාරිකභාවානං අභාවො. “තානිපි හි අපරිබ්‍යත්තකිච්චානියෙවා”නි එත්ථ ආවජ්ජන ද්වයං ජවනානං පුරෙවාරික කිච්චත්තා අපරිබ්‍යත්තකිච්චං භොතු. භසිතුප්පාදවිත්තං පන ජවනකිච්චත්තා කථං අපරිබ්‍යත්තකිච්චං භවෙය්‍යාති. තම්පි සබ්බඤ්ඤුතඤ්ඤාණාදීනං අනුචාරිකමත්තත්තා අපරිබ්‍යත්තකිච්චං නාම භොතිති.

“අට්ඨමභාවිපාකෙසු විය වත්තබ්බො”නි මභාවිපාකානං සසඬ්ඛාරිකා සඬ්ඛාරිකභාවො පුරිමභවෙ මරණාසන්නකාලෙ ආරම්භානං පයොගෙන සහ වා විනා වා උපට්ඨානං පටිච්ච චුත්තො, තථා වත්තබ්බොති අධිප්පායො.

38. “දුබ්බල කම්මනිබ්බත්තෙසු”නි පටිසන්ධි භවඬග චුතිකිච්චානි සන්ධාය චුත්තං. “දුබ්බලචත්ථු කිච්චට්ඨානෙසු”නි වක්ඛාදිවත්ථුකෙසු ආවජ්ජනාදි දුබ්බලකිච්ච දුබ්බලට්ඨානිකෙසු. “තත්ථා”නිආදිනා තදත්ථං විවරති. තත්ථ “වික්ඛෙපයුත්ත”න්ති වික්ඛෙපකිච්චෙන උද්ධව්චෙනයුත්තං හුත්වා. “කප්පට්ඨිතිකං” නාම සඬ්ඝභෙදකම්මං. ඡසුවත්ථු රූපෙසු හදයවත්ථුමෙව සුවණ්ණරජනං විය සාරවත්ථු හොති. ඉතරානි ඵලිකානිවිය පසාදමත්තත්තා අසාරානි හොත්තිති චුත්තං. “වක්ඛාදිසු දුබ්බලචත්ථුසු”නි. දස්සනාදිනි ව කිච්චානි ජවන කිච්චස්ස පුරෙවරත්තා බුද්දකිච්චානි හොත්ති. තෙනාහ “දස්සනාදිසු”නිආදිං.

39. ඉධ දීපනියං ඉච්චෙවන්ති පදං අට්ඨාරසානිපදස්සවිසෙසනන්ති කත්වා “සබ්බථාපිති පදස්ස...පෙ.... වෙදිතබ්බො”නි චුත්තං. විභාවනියං පන තං සබ්බථාපිති පදස්ස විසෙසනන්ති කත්වා “සබ්බථා පිතිකුසලාකුසලවිපාකකිරියාභෙදෙනා”නි චුත්තං.

අභෙතුකචිත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

40. සොභණචිත්තෙසු. අචුත්තාපි සිද්ධා හොති. යථා අට්ඨවිත්තානි ලොකුත්තරානීති ව චුත්තෙ අචුත්තෙපිසිඤ්ඤානි සෙසවිත්තානි ලොකියානීති ව සඋත්තරානීති වානි අධිප්පායො. “අත්තසම්භිතො”නි අත්තනා පාපකම්මෙන සමන්නාගතෙ. “අනිච්ඡන්තෙ යෙවා”නි සවෙපි අවිචිනිමිත්තස්සාදවත්ථු විය කෙචි ඉච්ඡන්තු. අජානන්තානං පන ඉච්ඡා අප්පමාණන්ති අධිප්පායො. “සොභග්ග පත්තියා”නි ඵත්ථ සුභගස්ස භාවො සොභග්ගන්ති විග්ගහො. සුභගස්සානි ව සුසිරිකස්ස.

41. “යාථාවතො”නි යථා සභාවතො. ඵත්ථ සියා ජානානීති ඤාණන්ති චුත්තං, කිං සබ්බං ඤාණං යාථාවතො ජානානීති. කිඤ්චෙත්ථ. යදි සබ්බං ඤාණං යාථාවතො ජානානි. ඵචං සති, ඤාණෙන චිත්තෙන්තානං අජානනං නාම නත්ථි, විරජ්ඣනං නාම නත්ථිති ආපජ්ජති. අථ සබ්බං ඤාණං යාථාවතො න ජානානි, කත්ථවි ජානානි, කත්ථවි න ජානානි. ඵචඤ්චසති, යත්ථ ජානානි, තත්ථෙව තං ඤාණං හොති. යත්ථ න ජානානි, තත්ථ තං ඤාණමෙව න හොතිති ආපජ්ජති. චුච්චතෙ . ඤාණෙන චිත්තෙස්සාමිති චිත්තෙන්තානංපි යත්ථ යත්ථ යාථාවතො ජානනං න හොති, තත්ථ තත්ථ ඤාණ විජ්ජයුත්ත චිත්තං හොති. ඤාණජප්පි රූපකා ව ධම්මා අත්ථි චිත්තඤ්ච චිත්තකො ව, විචාරො ව, දිට්ඨි ව. ඵතෙහි චිත්තෙන්තාපි අහං ඤාණෙන චිත්තෙමිති මඤ්ඤන්ති. “දෙය්‍ය ධම්මපටිග්ගාහක සම්පත්ති”නි දෙය්‍යධම්ම චත්ථු සම්පත්ති, පටිග්ගාහක පුග්ගල සම්පත්ති. “අබ්‍යාපජ්ජලොකුපපත්තිතා”නි ඵත්ථ අබ්‍යාපජ්ජලොකො නාම කායිකදුක්ඛ චෙතසික දුක්ඛ රහිතො උපරිදෙවලොකො වා බ්‍රහ්මලොකො වා. උපපජ්ජනං උපපත්ති. පටිසන්ධිවසෙන උපගමනන්ති අත්ථො. අබ්‍යාපජ්ජලොකං උපපත්ති යස්ස සො අබ්‍යාපජ්ජ ලොකුපපත්ති. තස්ස භාවොති විග්ගහො. “කිලෙස දුරතා”නි සමාපත්ති බලෙන වා, අඤ්ඤතරජ්ජපිපත්තියා වා, වික්ඛම්භිත කිලෙසතා වා, අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්න කිලෙසතා වා.

තෙසං උප්පත්ති විධානං විසුද්ධි මග්ගෙ බන්ධනිද්දෙසෙ ඵචං චුත්තං. යදාහි දෙය්‍යධම්ම පටිග්ගාහකාදි සම්පත්ති. අඤ්ඤං වා සොමනස්සභෙතුං ආගම්ම භට්ඨතුට්ඨො අත්ථිදින්නන්තාදිනායජ්ජවත්තං සම්මාදිට්ඨිං පුරෙක්ඛිත්වා අසංසිද්ධන්තො අනුස්සාහිතොපරෙහි දානාදිනි පුඤ්ඤානි කරොති, තදාස්ස සොමනස්සසභගතං ඤාණ සම්පයුත්තං චිත්තං අසඬ්ඛාරං හොති. යදා පන චුත්තනායෙන භට්ඨතුට්ඨො සම්මාදිට්ඨිං පුරෙක්ඛිත්වා අමුත්ත වා ගතාදිවසෙන සංසිද්ධානො වා පරෙහි වා උස්සාහිතො කරොති, තදාස්ස තදෙව චිත්තං සසඬ්ඛාරං හොති. ඉමස්මිඤ්ඤි අත්ථෙ සඬ්ඛාරොති ඵතං අත්තනො වා පරෙසං වා වසෙන පවත්තස්ස පුබ්බජ්ජයොගස්සාධිවචනං. යදා පන ඤාති ජනස්ස පටිපත්ති දස්සනෙන ජානපරිවයාබාලදාරකා හික්ඛු දිස්වා සොමනස්ස ජානාසභසා කිඤ්චි දෙව හත්ථගතං දදන්ති වා වන්දන්ති වා, තදා තතියං චිත්තං උප්පජ්ජති. යදා පන දෙවවන්ද්වාති ඤාතීහි උස්සාහිතා ඵචං පටිපජ්ජන්ති, තදා චතුත්ථං චිත්තං උප්පජ්ජති. යදා පන දෙය්‍යධම්ම පටිග්ගාහකාදීනං අසම්පත්ති. අඤ්ඤෙසං වා සොමනස්සභෙතුං අභාවං ආගම්ම චතුසුපි විකප්පෙසු සොමනස්සරහිතා හොත්ති. තදා සෙසානි වත්තාරි උපෙක්ඛාසභගතානි උප්පජ්ජන්තිති.

42. අට්ඨපිති ඵත්ථ පිසද්දෙන ඉමානි චිත්තානි න කෙවලං අට්ඨෙව හොත්ති . අථ ඛො තතො බහුනිපි බහුතරානිපි හොත්තිති ඉමං සම්පිණ්ඩනත්ථං දීපෙතිති දස්සෙතුං. “තෙනා”නිආදිචුත්තං. දසසු පුඤ්ඤකිරියාවත්ථුසු දිට්ඨුජු කම්මං නාම ඤාණ කිච්චං. තං කථං ඤාණ විජ්ජයුත්ත චිත්තෙහි කරොන්තිති. චුච්චතෙ. ඤාණ සම්පයුත්ත චිත්තෙහි දිට්ඨිං උජුංකරොන්තා තෙසං අත්තරත්තරා ඤාණසොතෙ පතිතවසෙන ඤාණවිජ්ජයුත්ත චිත්තෙහිපි කරොන්තියෙව. සබ්බෙසත්තා කම්මස්සකානිආදිනා, බුද්ධො සොභගවා, ස්වාක්ඛාතො සො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සො සඬ්ඝො, තිආදිනා වානි දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “ඉමානි අට්ඨ චිත්තානි”නිආදිං. තත්ථ දසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි නාම ‘දානං, සීලං, භාවනා, අපවායනං, වෙය්‍යාවච්චං, පත්තිදානං, පත්තානුමොදනං, ධම්මස්සවනා, ධම්මදෙසනා, දිට්ඨුජු කම්මං, තෙහි ගුණිතානි වඩ්ඪිතානි. තානි ව අට්ඨජ්ජ ආරම්මණෙසු උප්පජ්ජන්ති. තිණ්ඤික ව කම්මානි කරොන්තා තෙ හෙව අට්ඨහි කරොන්ති. තානියෙව ව සබ්බානි අත්ථි හීනානි, අත්ථි මජ්ඣිමානි, අත්ථි පණිතානි. තස්මා පුන අනුක්කමෙන ආරම්මණාදිහි වඩ්ඪනං කරොති. තත්ථ “තානි යපෙතබ්බානි”නි සම්බන්ධො. “සුද්ධිකානි”නි අධිපතිහි

අම්ප්පිතානි. “ඉති කත්වා”ති ඉති මනසි කරිත්වා. තථා ඤාණවිජ්ජයුත්තානි ද්වෙසහස්සානි සතං සට්ඨි ව හොන්තිති යොජනා. “විමංසාවජ්ජිතෙහි”ති විමංසාධිපති වජ්ජිතෙහි. “තථාගුණිකානි”ති සබ්බානි පුඤ්ඤකිරියාදීහි සමං ගුණිකානි. “කොසල්ලෙනා”ති කොසල්ලසඬ්ඛානෙන. “නානාවජ්ජනවිටීය”න්ති ඤාණවිජ්ජයුත්ත විටීහි විසුං භූතාය ආවජ්ජනාය යුත්ත විටීයං. “තෙනෙවා”ති විමංසාධිපතිභූතෙන තෙනෙව උපනිස්සයඤ්ඤාණෙන. එවං සන්තෙපි න සක්කාභවිතුන්ති සම්බන්ධො.

43. වචනත්ථෙ “රුජ්ජනට්ඨෙයනා”ති කුදනට්ඨෙයන. “අභිතට්ඨෙයනා”ති භිතවිරුද්ධට්ඨෙයන. “අනිපුණට්ඨෙයනා”ති අසණ්භා සුබ්බමට්ඨෙයන. “අනිට්ඨවිපාකට්ඨෙයනා”ති අනිට්ඨං විපාකං එතෙසන්ති අනිට්ඨ විපාකානි. තෙසං භාවො අනිට්ඨ විපාකට්ඨො. තෙන අනිට්ඨ විපාකට්ඨෙයන. “තජ්ජපි පක්ඛන්තා”ති රාගාදීහි පටිපක්ඛන්තා. එවං පරියායන්ථ සඬ්ඛාතං අභිධානන්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි අට්ඨකථාසු ආගතං වචනන්ථං දස්සෙති කුච්ඡිතෙතිආදිනා. තත්ථ “කුච්ඡිතෙ”ති ජෙගුච්ඡිතබ්බෙ, නින්දි තබ්බෙ වා. වාලෙන්ති තද්ධිගජ්ජහනවසෙන, කම්පෙන්ති වික්ඛම්භනජ්ජහනවසෙන, විද්ධංසෙන්ති සමුච්ඡෙදජ්ජහනවසෙන. “තනුකරණට්ඨෙයනා”ති සල්ලිඛනට්ඨෙයන. “අන්තකරණට්ඨෙයනා”ති පරියොසානකරණට්ඨෙයන. “අපි වා”තිආදි දීපනීතයදස්සනං. “කොසල්ල සම්භූතට්ඨෙයනා”ති මහාඅට්ඨකථානායො. තත්ථ, කුසලස්ස පණ්ඩිතස්ස භාවො එකාසල්ලං. ඤාණං. තෙන සම්භූතං සඤ්ජාතං කොසල්ල සම්භූතං තිවිග්ගහො.

44. “බලවකම්මෙනා”ති තිහෙතු කුක්කට්ඨ කම්මෙන. “දුබ්බල කම්මෙනා”ති තිහෙතුකොමකෙන වා ද්විහෙතුක කුසල කම්මෙන වා. “කෙහිවි ආවරියෙහි”ති මොරවාපි වාසි මහාදත්තත්ථෙරං සන්ධාය චුත්තං. “සඬ්ඛනකාරෙනා”ති හද්දන්ත බුද්ධසොසත්ථෙරෙන. “සන්තිහිත පච්චයවසෙනා”ති ආසන්තෙ සණ්ඨිතපච්චය වසෙන. පච්චුජ්ජන්ත පච්චයවසෙනෙවාති චුත්තං හොති. උපට්ඨිතානි කම්මාදීනි ආරම්මණානි. පවත්තානි මහාවිපාකානි. “අවිපාක සභාවතො”ති අවිපච්චනසභාවතො. අවිපාකුජ්ජාදනසභාවතොති චුත්තං හොති. “අට්ඨකථාය”න්ති ධම්මසඬ්ඛනිකට්ඨකථායං. “ඉධා”ති මහාවිපාකචිත්තෙ. “තථා අජ්ජවත්තියා වා”ති දානාදිවසෙන අජ්ජවත්තීතො ව.

45. මහාකිරියචිත්තෙ. “උපරි”ති විටීසඬ්ඛග්ගෙ තදා රම්මණ නියමෙ. “සයමෙවා”ති අනුරුද්ධත්ථෙරෙනෙව. “චක්ඛති”ති චුච්චිස්සති. “යථාරහ”න්ති ඛිණ්ණසවසන්තානෙ උජ්ජන්තානං මහාකිරියානං අරහානුරූපං. භූතකථන විසෙසනං තෙන නිවත්තෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස අභාවාති අධිජ්ජායො. “තං”ති සහෙතුකග්ගණං. “බ්බාවච්ඡෙදකවිසෙසන”න්ති අහෙතුක විපාකකිරිය චිත්තානඤ්ච සබ්බාචාතජ්ජසඬ්ඛග්ගස්ස අවච්ඡෙදකං විසෙසනං. “යථා සක්ඛර කථලිකංපි මච්ඡගුම්බංපි තිට්ඨන්තංපි වරන්තංපි පස්සති”ති වචනෙ සක්ඛර කථලිකං තිට්ඨන්තං, මච්ඡගුම්බං තිට්ඨන්තංපි වරන්තංපි පස්සතිති එවං යථා ලාභ යොජනා හොති. තථා ඉධ පිති.

46. “යදිද”න්ති යා අයං දීපන සමත්ථතා, “ඉදං සාමන්ථිය”න්ති යොජනා. අයං සමත්ථ භාවොති අත්ථො. හෙදවචනෙ වොදනායාති සම්බන්ධො. රචනාගාථායං. “එතානි”ති සොහණ කාමාවචර චිත්තානි. “පුඤ්ඤ පාප ක්‍රියාහෙදා”ති පුඤ්ඤ පාප ක්‍රියාහෙදෙන.

47. කතමෙ ධම්මා කාමාවචරා. හෙට්ඨතො අවිචිතිරයං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො පරනිම්මිත වසවත්තිදෙවෙ අත්තො කරිත්වාති එවං පාළියං නිද්දිට්ඨන්තා ඉධකාමසද්දෙන සහොකාසාකාමභූමි චුච්චතිති ආහ “කාමෙ කාමභූමිය”න්ති. පරියාපන්තානි පාඨසෙසො. “ක්‍රියා වා”ති එත්ථ ව සද්දො පන සද්දන්ථො. ඉති සද්දො ඉච්චෙවං සද්දන්ථො. එතෙන පටිසිද්ධාති සම්බන්ධො. “ඉධා”ති ඉමස්මිං චිත්තසඬ්ඛග්ගෙ. “තස්සා”ති සබ්බථාසද්දස්ස. භවො නාම ඉන්ද්‍රිය බද්ධසන්තානගතො ධම්ම සමුහො චුච්චති. ඉධ පන කාමාවචරා ධම්මාති පදෙ කාමසද්දො. සො ව පට්ඨි පබ්බතාදීහි සද්ධිං සබ්බං කාමභූමිං වදන්ති චුත්තං “භූමිපරියායො වා”තිආදි. “ඉන්ද්‍රියානින්ද්‍රියබද්ධ ධම්ම සමුහො”ති ඉන්ද්‍රියබද්ධ ධම්ම සමුහො සත්තසන්තානාගතො, අනින්ද්‍රියබද්ධ ධම්ම සමුහො පට්ඨි පබ්බතාදි ගතො. තත්ථ ජීවිතින්ද්‍රියෙන අනාබද්ධො අනායත්තො අනින්ද්‍රියබද්ධොති.

ඉතිකාමචිත්තසඬ්ඛග්ගදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

48. රූපාවචරචිත්තෙ. “සමුදිතෙනා”ති පඤ්චඬ්ඛ සමුදිතෙන. පඤ්චන්තං අඬ්ඛානං එකතො සාමග්ගිභූතෙනාති අත්ථො. පඤ්චන්තඤ්චි එකතො සාමග්ගියං සතියෙව අජ්ජනා හොති, නො අසති. සාමග්ගියන්ති ව සුට්ඨු බලවතාය සමග්ගහාවෙති අත්ථො. “පටිපජ්ජිතබ්බන්තා”ති පත්තබ්බන්තා. කුමානං දුට්ඨං ආරම්මණුපනිජ්ජකානඤ්ච ලක්ඛණු පනිජ්ජකානඤ්චාති ආහ “කසිණාදිකස්සා”තිආදි. ඉධ පන ආරම්මණුපනිජ්ජකානං අධිජ්ජෙතං. උපනිජ්ජකානන්ති ව කසිණ නිම්න්තාදිකං ආරම්මණං වෙතසා උපගන්ත්වානිජ්ජකානං ඔලොකනං. කුමානසද්දස්සකුමාපනත්ථොපි සම්භවතිති චුත්තං “පච්චනික ධම්මානඤ්ච කුමාපනතො”ති. අග්ගිතා විය කට්ඨානං කිලෙසානං දස්සනතොති අත්ථො. එකග්ගතා එව සාතිස්සය යුත්තා අජ්ජනාපත්තකාලෙති අධිජ්ජායො. පුබ්බහාගෙ පන පට්ඨජ්ජකානෙ වික්කස්ස බලවහාවො ඉච්ඡිතබ්බො. “සාහි”තිආදිනා තදන්ථං විවරති. සාහි එකග්ගතාති ව චුච්චතිති සම්බන්ධො. එකො අත්තාසභාවො අස්සාති එකත්තං. එකත්තං ආරම්මණමස්සාති එකත්තා රම්මණං. එකග්ගතා. තස්ස භාවොති විග්ගහො.

අග්ගසද්දො කොටි අත්ථො, කොට්ඨාසට්ඨොවා. “තථා පවත්තනෙ”ති විත්තස්ස එකග්ගහාවෙන පවත්තිං. “ආධිප්පව්ගුණයොගෙනා”ති අධිපතිභාවගුණයොගෙන. ඉන්ද්‍රියපච්චයනාගුණයොගෙනාති වුත්තං හොති. සායෙව එකග්ගතා එකග්ගතා, සමාධි,ති ව වුච්චති සම්බන්ධො. “සමාධි”ති පදස්ස-සං-ආධි-ති-වා, සමආධිති-වා, ද්විධා පදවිජෙදො. තත්ථ සංඋපසග්ගො සම්මාසද්දත්ථො. සමසද්දො පන ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙතිතිආදිසු විය නාමිකසද්දොති ද්විධා විකප්පං දස්සෙන්නො “සායෙව විත්ත”න්තිආදිමාහ. සායෙව විත්තං-සමමා ව ආධියතිති සමාධි, සායෙව විත්තං-සමඤ්ච ආධියතිති සමාධිති ද්විධා විකප්පො. තත්ථ සමමා වාති සුන්දරෙන. ආධියතිති ආදහති. ආදහනඤ්ච යපනමෙවාති වුත්තං “යපෙති”ති. සමඤ්චාති අවිසමඤ්ච. “තත්ථොවා”ති තස්මිං ආරම්මණෙ ඵව. “ලිනුද්ධව්වාහාවා පාදනෙනා”ති ලීනස්ස ව උද්ධව්වස්ස ව අභාවො ලිනුද්ධව්වාහාවො. තස්ස ආපාදනං ආපජ්ජාපනන්ති විග්ගහො. විවිධෙන විත්තස්ස සංහරණං විසාහාරො, න විසාහාරො අවිසාහාරො. සායෙව ව නිද්දිට්ඨා. ඉති ඵවං ඉමෙසු ද්විසු අත්ථොසු එකග්ගතා ඵව සාතිස්සයසුත්තාති යොජෙතබ්බං. ඵවං පන සති, එකග්ගතා ඵව ක්කුන්තන්ති වත්තබ්බා, න විතක්කාදයොති වොදනං පරිහරන්තො “විතක්කාදයොපනා”තිආදිමාහ. අපිසද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. පනසද්දො පක්ඛන්තරත්ථො. තස්සා එකග්ගතාය. “සා තිස්සය”න්ති අතිස්සයෙන සහ. “ඔසක්කිතු”න්ති සංසිද්ධං. “නං”ති විත්තං. “සංසප්පිතු”න්ති ඵවං නු ඛො අඤ්ඤාපානු ඛොති ද්විධා වඤ්චලිතුං. “උක්කණ්ඨිතු”න්ති අඤ්ඤාභිමුඛි භවිතුං. ආරම්බන්ති වුත්තං හොති. උද්ධං සාතං යෙනාති උද්ධස්සාතං. “සාතං”ති සාරත්තං. “උපබ්බුතිතං”ති භුසංවඩ්ඪිතං. “සන්ත සභාවත්තා”ති උපසන්ත සභාවත්තා. “තථා අනුග්ගහිතා”ති ආරම්මණාභිමුඛකරණාදිවසෙන අනුග්ග හිතා. සමාධිස්ස කාමච්ඡන්දනීවරණප්පට්පක්ඛන්තා “සයං...පෙ.... නිවාරෙත්වා”ති වුත්තං. “නිව්චලංයත්වා”ති අප්පනාකිව්වමාහ.

ඵවං උපනිජ්ඣානත්ථං දස්සෙත්වා ක්කුපනත්ථං දස්සෙන්නො “තෙසු වා”තිආදිමාහ. “තප්පව්වතිකා”ති තෙසං ක්කුන්තභිග ධම්මානං පව්වතිකා පට්පක්ඛා. “මනස්මිං පි”ති මනොද්වාරෙපි. පගෙව කායවිද්වාරෙසුති ඵවං සම්භාවනත්ථො චෙත්ථ පිසද්දො. අපිසද්දොපි යුජ්ජති. “ක්කුපිතා නාම හොන්ති”ති ක්කුන්තභිග ධම්මග්ගිහී දඩ්ඨානාම හොන්ති. “ඵවං සන්තෙපි තෙසං සමුදායෙ ඵව ක්කුන්ත වොහාරො සිද්ධො”ති යොජනා. “ධම්ම සාමග්ගිපධාන”න්ති ක්කුන්තට්ඨානෙ ක්කුන්තභිග ධම්මානං මග්ගට්ඨානෙ මග්ගභිග ධම්මානං ඛොධිට්ඨානෙ ඛොජ්ඣකභිග ධම්මානං සමග්ගභාවප්පධානං.

ඵවං සඛිගහකාරානං මනියා ක්කුන්තං වත්වා ඉදාති අපරෙසානං මනියා තං දස්සෙතුං “අපරෙ”තිආදිමාහ. අපරෙ පන වදන්තිති සම්බන්ධො. තත්ථ “යථා සකංකිව්වානී”ති සස්ස ඉදං සකං. සස්සාති අත්තනො. ඉදන්ති සන්තකං. යානියාති අත්තනො සන්තකානීති අත්ථො. “ඉති”ති තස්මා. “පට්ඨානෙ ක්කුන්තපච්චයං පත්වා...පෙ.... සාධෙත්තියෙව”. වුත්තඤ්ච තත්ථ. ක්කුන්තපච්චයොති ක්කුන්තභිගාතික්කුන්තසම්පයුත්තකානං ධම්මානං තං සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං ක්කුන්තපච්චයෙන පච්චයො. මග්ගපච්චයොති මග්ගභිගාති මග්ගසම්පයුත්තකානං ධම්මානං තං සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං මග්ගපච්චයෙන පච්චයොති. “පඤ්චසමුදිතාදීනී”ති පඤ්චසමුහ දසසමුහානී. “පට්මජ්ඣානාදිභාවස්සෙවවා”ති පට්මජ්ඣානාදි නාමලාභස්සෙවවාති අධිප්පායො. “ක්කුන්තභාවස්සා”ති ක්කුන්තනාමලාභස්ස. “තථාවිධකිව්වවිසෙසාහාවා”ති තථාවිධානං ආරම්මණාභිනිරොපනාදීනං කිව්ව විසෙසානං අභාවතො.

49. “එත්ථ සියා”ති එතස්මිං යානෙ පුච්ඡාසියා. “අභිග හෙදො”ති පට්මජ්ඣානෙ පඤ්ච අභිගානී, දුතියජ්ඣානෙ වත්තාරි අභිගානී තිආදිකො අභිගහෙදො. “පුග්ගලජ්ඣාසයෙනා”ති පුග්ගලස්ස ඉච්ඡාවිසෙසෙන. ඉති අයං විසජ්ජනා. “සො”ති සො පුග්ගලො. “හි”ති විත්ථාර ජොතකො. විතක්කො සභායො යස්සාති විතක්කසභායො. “විතක්කෙ නිබ්බන්දනී”ති ඔලාරිකොවතායං විතක්කො, නිවරණානං ආසන්නෙ ධීතොති ඵවං විතක්කෙ ආදීනවං දිස්වා නිබ්බන්දනී. තස්ස අජ්ඣාසයොති සම්බන්ධො. විතක්කං විරාජෙති විගමෙති අතික්කමාපෙතිති විතක්කවිරාගො. විතක්කවිරාගො ව සො භාවනා වාති සමාසො. “උත්තරුත්තරජ්ඣානාධිගමෙන”ති උත්තර උත්තරක්කුන්තප්පට්ටලාහෙ. අජ්ඣාසය බලෙන පාදකජ්ඣානසදිසං න හොතිති සම්බන්ධො. වෙනොපණ්ඨි ඉජ්ඣාතිති සම්බන්ධො. “විසුද්ධත්තා”ති සීලවිසුද්ධත්තා.

50. සඛිබාර හෙදව්වාරණායං. “සඛිබාර හෙදො න වුත්තො”ති පට්මජ්ඣාන කුසල විත්තං අසඛිබාරිකමෙකං, සසඛිබාරිකමෙකන්තිආදීනා න වුත්තොති අධිප්පායො. “සො”ති සඛිබාර හෙදො. “සිද්ධත්තා”ති සඛිබාර හෙදස්ස සිද්ධත්තා. කථං සිද්ධොති ආහ “තථාහි”තිආදිං. සුඛා පට්පදා යෙසං තානි සුඛප්පට්පදානි. තෙසං භාවොති විග්ගහො. “යො”ති යොගීපුග්ගලො. “ආදිතො”තිආදිමිහි. “වික්ඛම්භෙන්නො”ති විමොචෙන්තො වියොගං කරොන්තො. දුක්ඛෙන වික්ඛම්භෙතිති සම්බන්ධො. “කාමාදීනවදස්සනාදීනා”ති අධිගාරකාසු පමාකාමාබ්‍රහ්මදුක්ඛාබ්‍රහ්මාසාසා, ආදීනවො එත්ථගියොයාතිආදීනා කාමෙසුආදීනවං දිස්වා. ආදිසද්දෙන විතක්කාදිසු ආදීනවදස්සනං සඛිගය්හති. “තෙනෙවා”ති කාමාදීනවදස්සනාදීනා ඵව. එත්ථ අභිඤ්ඤාහෙදෙන සඛිබාර හෙදො න වත්තබ්බො, පට්පදා හෙදෙනෙව වත්තබ්බොති දස්සෙතුං “ඛිප්පාභිඤ්ඤාජ්ඣානානංපි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ, අභිජානනං අභිඤ්ඤා. ඛිප්පාසීසා අභිඤ්ඤා යෙසං තානි ඛිප්පාභිඤ්ඤානී. දන්ධා අසීසා අභිඤ්ඤා යෙසං තානි දන්ධාභිඤ්ඤානී. ක්කුන්තානී. “යදි ඵව”න්ති ඵවං පට්පදා හෙදෙන සඛිබාර හෙදො යදි සියාති අත්ථො. “වළඤ්ජනකාලෙ”ති සමාපත්ති සමාපජ්ජනකාලෙ. පට්ඨන්ධකා නාම අත්තරාශිකා. “සන්තිහිතාසන්තිහිතවසෙනා”ති ආසන්නෙ සණ්ඨිතාසණ්ඨිතවසෙන. සුද්ධං විපස්සනායානං යෙසං තෙ සුද්ධවිපස්සනායානිකා. “සුද්ධං”ති සමප්ප්ඣානෙන අසම්මිසං. “සත්ථොන හනිත්වා”ති පරෙ න සත්ථොන හනනතො ඡිත්තදනතො. “සහසා”ති සීඝ්‍රතරෙන. “මරන්තානං

උප්පන්න” නි මරණාසන්නකාලෙ උප්පන්න” නි අධිප්පායො. අනාගාමිනො හි සුද්ධ විපස්සනායානිකාපි සමානා සමාධිස්මිං පරිපුරකාරිනො නාම භොන්ති. ඉච්ඡන්තෙ සුසති කිඤ්චි නිමිත්තං ආරබ්භමනසිකාර මත්තෙනපි ඤානං ඉප්ඤ්ඤති. තෙනාහ “තංපි මග්ගසිද්ධගතික” න්ති. “රුපිබ්‍රහ්මලොකෙ” නි ඉදං අට්ඨන්තං සමාපත්තිනංපි තත්ථ පාකතිකභාවං සන්ධාය චුත්තං. අරුපි බ්‍රහ්මලොකෙ පන එකා එව සමාපත්ති පාකතිකාසම්භවති. උපපත්තිසිද්ධප්ඤ්ඤානානං භවන්තරෙ සන්තිහිත පච්චයභෙදෙන සඬාර භෙදො චුත්තො, සො කථං පච්චෙනබ්බොති ආහ “එකස්මිං භවෙපි...පෙ.... යුත්තානි භොන්ති” නි. එකස්මිං භවෙසබ්බප්පමං ලද්ධකාලෙ සඬාර භෙදස්ස ආසන්නත්තා වළඤ්ජනකාලෙපි සො එව සඬාර භෙදො සියාති ආසඬාකාසම්භවතො ඉදං චුත්තං. තෙන භවන්තරෙ උපපත්ති සිද්ධප්ඤ්ඤානානං සන්තිහිත පච්චයභෙදෙන සඬාරභෙදෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථිති දස්සෙති. ඉදානි තානි මග්ග සිද්ධප්ඤ්ඤාන උපපත්ති සිද්ධප්ඤ්ඤානානි සන්තිහිතපච්චයං අනපෙක්ඛිත්වා මග්ගක්ඛණ උපපත්තික්ඛණෙසු සිද්ධකාලෙ ඤානුප්පත්ති පටිපදාය එව සබ්බසො අභාවං ගහෙන්වා අපරං විකප්පං දස්සෙතුං “ඤානුප්පත්ති පටිපදා රහිතත්තා වා” නිආදි චුත්තං. එවං මහග්ගකානානං අට්ඨකථාවසෙන සිද්ධං සඬාර භෙදං වත්වා ඉදානි පාළිවසෙනාපි සො සිද්ධො යෙවාති දස්සෙතුං “අපිවා” නිආදි ආරද්ධං. දුක්ඛප්පටිපදාපුබ්බකානං ද්විත්තං දන්ධාහිඤ්ඤාඛිප්පාහිඤ්ඤාසමාධිනං. “එත්තාවතා” නි එතං පරිමාණං අස්සාති එත්තාවං. එත්තාවත්තෙන. එත්ථ සියා, කස්මා ඉධ සඬාරභෙදො න චුත්තොතිආදිනා වචනක්කමෙන සිද්ධො භොතිති සම්බන්ධො. සෙසං සුවිඤ්ඤායං.

51. විභාවනිපායෙ. පරිකම්මං නාම පට්ඨි, පට්ඨි, ආපො, ආපො-නිආදිකං, රූපං අනිච්චං, රූපං දුක්ඛං, රූපං අනත්තා-නිආදිකඤ්චභාවනාපරිකම්මං අධිකාරො නාම පුබ්බභවෙකතභාවනාකම්මං. පුබ්බභවෙකානමග්ගඵලානිපත්ථෙත්වා කතං දානසිලාදි පුඤ්ඤකම්මඤ්ච. “ඉදං තාවනායුප්පති” නි එත්ථ තාවසද්දො වත්තබ්බන්තරාපෙක්ඛෙන නිපාතො. තෙන අපරංපි වත්තබ්බං අත්ථිති දීපෙති. පුබ්බාභිසඬාරො දුට්ඨො පකති පුබ්බාභිසඬාරො, පයොගපුබ්බාභිසඬාරොති. තත්ථ පරිකම්ම පුබ්බාභිසඬාරො පකති පුබ්බාභිසඬාරො නාම, අයං පකති පච්චයගණො එව. පුබ්බෙ චුත්තො පුබ්බප්පයොගො පයොගපුබ්බාභිසඬාරො නාම . සො එව ඉධාධිප්පෙනොති දස්සෙතුං “නහි” නිආදිමාහ. “අන්තමසො” නි අන්තිම පරිව්ඡෙදෙන. “ආලොපහික්ඛා” නාම එකා ලොපහික්ඛා. සො පරිකම්මසඬාරානපුබ්බාභිසඬාරො. ඤානානි ව සබ්බානි උප්පන්නානි නාම නත්ථිති සම්බන්ධො. “ඉති” නි තස්මා. “සො” නි භාවනාභිසඬාරො. “තෙසං” නි සබ්බෙසංපි ඤානානං. න හි ලොකියප්ඤ්ඤානානි නාම...පෙ.... අත්ථි, ඉමෙසං සත්තානං සබ්බකප්පෙසුපි කප්පවිනාසකාලෙ ඤානානි භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොක පරායනතා සබ්භාවාති අධිප්පායො. “පුබ්බෙ සමට්කම්මෙසු කතාධිකාරස්සා” නි ආසන්නභවෙකතාධිකාරං සන්ධාය චුත්තං. දුරභවෙ පන සමට්කම්මෙසු අකතාධිකාරො නාම කොචි නත්ථිති. “එවමෙවා” නි එවං එව. විපාකප්ඤ්ඤානෙසු සඬාර භෙදස්ස පුබ්බ කම්මවසෙන වත්තබ්බත්තා “කුසල ක්‍රියප්ඤ්ඤානෙසු” නි චුත්තං. “අට්ඨානිආදිකො පච්ඡිම විකප්පො නාම” අට්ඨා පුබ්බාභිසඬාරෙතෙව උප්පජ්ජමානස්ස නකදාව අසඬාරිකභාවො සම්භවතිති අසඬාරිකන්ති ව, බ්‍යභිචාරාභාවතො සසඬාරිකන්ති ව න චුත්තන්ති අයං විකප්පො. තත්ථ අසඬාරිකන්ති ව න චුත්තන්ති සම්බන්ධො. “බ්‍යභිචාරා භාවතො” නි අසඬාරිකභාවෙන පසඬාභාවතො. සසඬාරිකන්ති ව න චුත්තං. යදි වුවවෙය්‍යා. නිරත්ථ කමෙවතංභවෙය්‍යා. කස්මා, සම්භව බ්‍යභිචාරානං අභාවතො. සම්භවෙ බ්‍යභිචාරෙ ව. විසෙසනං සාත්ථකං සියාති හි චුත්තං. න ව නිරත්ථකවචනං පණ්ඩිතා වදන්ති. කස්මා, අපණ්ඩිතලක්ඛණත්තා. සති පන සම්භවෙ ව බ්‍යභිචාරෙ ව, තථා සක්කා වත්තුං. කස්මා, සාත්ථකත්තා. සාත්ථකමෙව පණ්ඩිතා වදන්ති. කස්මා, පණ්ඩිත ලක්ඛණත්තාති අධිප්පායො.

52. පටිපදා අභිඤ්ඤාවචන්ථානෙ. “නිමිත්තූපාදතො” නි පටිභාගනිමිත්තස්ස උප්පාදතො. සුඛාපන පටිපදා, පච්ඡාදන්ධං වා බිප්පං වා උප්පන්නං ඤානං සුඛප්පටිපදං නාම කරොතිති යොජනා. “පුබ්බභවෙ” නි ආසන්නෙ පුබ්බභවෙ. අන්තරායිකධම්මා නාම ‘කිලෙසන්තරායිකො ව, කම්මන්තරායිකො ව, විපාකන්තරායිකො ව, පඤ්ඤන්ති විතික්කමන්තරායිකො ව, අරියුපවාදන්තරායිකො ව. තත්ථ තිස්සො නියතමිච්ඡාදිට්ඨියොකිලෙසන්තරායිකො නාම. පඤ්චානන්තරායිකම්මානි කම්මානි කම්මන්තරායිකො නාම. අහෙතුක ද්විභෙතුකප්පටිසන්ධිවිපාකා විපාකන්තරායිකො නාම. හික්ඛු භාවෙධිතානං විනය පඤ්ඤන්තිං විතික්කමිත්වා අකතප්පටිකම්මො විතික්කමො පඤ්ඤන්තිවිතික්කමන්තරායිකො නාම. පටිකම්මෙපනකතෙ අන්තරායිකො න භොති. අරියපුග්ගලානං ජාතිආදීහි උපවදිත්වා අක්කොසිත්වා අකතප්පටිකම්මං අක්කොසනං අරියුපවාදන්තරායිකො නාම. ඉධපි පටිකම්මෙ කතෙ අන්තරායිකො න භොති. සෙසෙසු තිස්ස පටිකම්මං නාම නත්ථි. ඉමෙ ධම්මා ඉමස්මිං භවෙ ඤානමග්ගානං අන්තරායං කරොන්තිති අන්තරායිකා නාම. තෙහි විමුත්තො අන්තරායික ධම්ම විමුත්තො නාම. “කල්‍යාණප්පටිපත්තියං යිතො” නි සිලවිසුද්ධි ආදිකාය කල්‍යාණප්පටිපත්තියං පරිපුරණ වසෙන යිතො. “ඡින්නපලිබොධො” නි ආවාසපලිබොධාදීනි දසවිධානි පලිබොධකම්මානි ඡින්නත්වා යිතො. “පහිතත්තො” නි, යන්තං පුරිසථාමෙන පුරිසපරක්කමෙන පත්තබ්බං, න තං අපත්වා විරියස්ස සණ්ඨානං භවිස්සතිති එවං පවත්තෙන සම්මප්පධාන විරියෙන සමන්තාගතො. සො හි පහිතො පෙසිතො අනපෙක්ඛිතො අත්තභාවො අනෙතානි පහිතත්තොති වුවිච්ඡි. “නසම්පජ්ජතිති නත්ථි”. සවෙ පඤ්චපධානියඬගසමන්තාගතො භොතිති අධිප්පායො. පඤ්චපධානියඬගානි නාම සද්ධාසම්පන්නතා, අසාධෙය්‍යං, ආරොග්‍යං, අලීනවිරියතා, පඤ්ඤවන්තතා,ති.

52. විපාකප්ඤ්ඤානෙ. “මුදුහුතං” නි භාවනා බලපරිත්තත්තාමන්දහුතං. මන්දහුතත්තා ව දුබ්බලං. “නානා කිච්චට්ඨානෙසු වා” නි දස්සනසවනාදියු. “හිතෙසුපි අත්තභාවෙසු” නි අහෙතුක ද්විභෙතුකපුග්ගලෙසුපි. “අසදිසංපි” නි තිහෙතුකුක්කට්ඨංපි කම්මං අහෙතුකවිපාකංපි ජනෙතිතිආදිනා අසදිසංපි විපාකං ජනෙති. “භවඬගට්ඨානෙසු යෙවා” නි එත්ථ භවඬග සද්දෙන පටිසන්ධිට්ඨාන චුතිට්ඨානානිපි සඬගස්හන්ති. “කුසලසදිසමෙවා” නි පට්ඨප්ඤ්ඤානකුසලං

පට්මජ්ඣාන විපාකමෙව ජනෙති, දුතියජ්ඣාන කුසලං දුතියජ්ඣාන විපාකමෙව ජනෙතිතිආදිනා කුසල සද්ධිමෙව විපාකං ජනෙති. “කුසලමෙව...පෙ.... ක්‍රියජ්ඣානං නාම හොති” අභෙදු පචාරොනාති අධිජ්ජායො. හෙදම්පි අභෙදං කත්වා උපචාරො වොහාරො අභෙදු පචාරො.

54. සඬගහගාථා වණ්ණනායං. ඥානානං හෙදො ඥානානෙදො. අත්ථතො පන ඥානෙහි සම්පයොගහෙදො ඥානානෙදොති චුත්තො හොතිති ආහ “ඥානෙහි සම්පයොගහෙදො”ති. පට්මජ්ඣානිකං චිත්තන්තිආදිනා යොජෙතබ්බං. “තමෙවා”ති රූපාවචර මානසමෙව. විභාවතියං පන උපරිසඬගහගාථායං ඥානඬග යොගහෙදෙන, කත්වෙකෙකන්තු පඤ්චධාති වචනං දිස්වා ඉධ ඥාන හෙදෙනාති ඥානඬගෙහි සම්පයොගහෙදෙනාති චුත්තං. එවං සන්තෙපි ඉධ ඥානානෙදස්ස විසුං අධිජ්ජෙතත්තා “අඤ්ඤොහි ඥානානෙදො”තිආදි චුත්තං.

රූපාවචරචිත්තදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

55. අරූපචිත්තදීපනියං. “භුසො”ති අතිරෙකතරං. “සරූපතො”ති පරමත්ථ සභාවතො. නත්ථි ජට්ඨා එත්ථාති අජට්ඨො. අජට්ඨො ආකාසොති අජට්ඨාකාසො. “පරිච්ඡින්නාකාසො”ති ද්වාරවිඡිද්දවාතපානවිඡිද්දාදිකො ආකාසො, යත්ථ ආකාස කසිණ නිමිත්තං උග්ගණ්හන්ති. කසිණ නිමිත්තං උග්ගාටෙන්වා ලද්ධො ආකාසො කසිණුග්ගාටිමාකාසො, කසිණං උග්ගාටෙන නිබ්බන්තො කසිණුග්ගාටිමොති කත්වා. රූපකල්‍යාපානං පරිච්ඡෙදමත්තභූතො ආකාසො රූපපරිච්ඡෙදාකාසො. “අනන්තභාවෙන ඵරියති”ති වතුරඬගුලමත්තොපිසො අනන්ත නාමං කත්වා භාවනාමනසිකාරෙන ඵරියති. “දෙවනං අධිට්ඨානවත්ථු”ති මහිද්ධිකානං ගාමනගර දෙවනං බලිජ්ජට්ඨග්ගණ්ට්ඨානං චූච්චති, යත්ථ මනුස්සා සමයෙ කුල දෙවතානං බලිං අභිභරන්ති. “බලිං”ති පූජනිය වත්ථු චූච්චති. “තස්මිං”ති කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ. “තදෙවා”ති තං ආරම්මණමෙව. කුසලජ්ඣානං සමාපන්නස්සවා, විපාකජ්ඣානෙන උපපන්නස්සවා, ක්‍රියජ්ඣානෙන දිට්ඨධම්ම සුඛ විභාරස්සවා, තියොජෙතබ්බං. අනන්තන්ති චූච්චති, යථාපට්ඨිකසිණෙ පවත්තනතො ඥානං පට්ඨිකසිණන්ති චූච්චති. “එකදෙසෙ”ති උජ්ජාදෙවා ධීතියං වා භඩ්ගෙවා. අන්තරහිතත්තා අනන්තන්ති චූච්චති. “අනන්ත සඤ්ඤතෙ”ති අනන්ත නාමකෙ. “අනන්තන්ති භාවනාය පවත්තත්තා”ති ඉදං පට්ඨා රූපවිඤ්ඤාණං අනන්තන්ති එවං පුබ්බභාග භාවනාය පවත්තත්තා. “අත්තතො ඵරණාකාර වසෙනා”ති පුබ්බභාගභාවනං අනපෙක්ඛිත්වාති අධිජ්ජායො. “නිරුත්ති නයෙනා”ති සකත්ථෙ යපච්චියං කත්වා නකාරස්සලොපෙන. “පාළියා නසමෙති”ති විභඬග පාළියානසමෙති. “අනන්තං ඵරති”ති අනන්තං අනන්තන්ති ඵරති. “පට්ඨා රූපවිඤ්ඤාණාභාවො”ති තස්ස අභාව පඤ්ඤන්තිමත්තං. “නෙවත්ථි”ති නත්ථි. “අස්සා”ති චතුත්ථා රූපජ්ඣානස්ස. අට්ඨාතිආදිසු “පට්ඨසඤ්ඤා කිච්චස්සා”ති ඛ්‍යාත්තසඤ්ඤා කිච්චස්ස. “සඬබාරාවසෙස සුචුම්භාවෙන විජ්ජමානත්තා”ති ඉමස්ස අත්ථං විභාවෙන්තො “එත්ථවා”තිආදිමාහ. “මුද්ධභූතං”ති මත්ථකපත්තං. “දෙසනාසිසමත්තං”ති රාජා ආගච්ඡතිතිආදිසු විය පධාන කථාමත්තන්ති චුත්තං හොති. “තස්සෙවා”ති පට්ඨා රූපවිඤ්ඤාණස්සෙව. කුසලභූතං පට්ඨා රූපවිඤ්ඤාණං පුට්ඨජ්ජනානඤ්ච සෙක්ඛානඤ්ච කුසලභූතස්ස දුතියාරූපවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං හොති. අරහා පන තිව්ධො. තත්ථ, එකොපට්ඨා රූපපෙය්ත්වා අරහත්තං පත්වා පට්ඨාරූපං අසමාපජ්ජිත්වා ව දුතියා රූපං උජ්ජාදෙති. තස්ස කුසලභූතං පට්ඨා රූපං ක්‍රියභූතස්ස දුතියා රූපස්ස ආරම්මණං. එකොපට්ඨා රූපපෙය්ත්වා අරහත්තං පත්වා පුන තමෙව පට්ඨා රූපං සමාපජ්ජිත්වා දුතියා රූපං උජ්ජාදෙති. එකො දුතියා රූපපෙය්ත්වා අරහත්තං ගච්ඡති. තෙසං ද්විත්තං ක්‍රියභූතං පට්ඨා රූපවිඤ්ඤාණං ක්‍රියභූතස්සෙව දුතියාරූපස්ස ආරම්මණං. තෙනාහ “විඤ්ඤාණං නාමා”තිආදි.

අරූපචිත්තානුදීපනා.

57. ලොකුත්තරචිත්තෙ. “ජලජ්ජවාහො”ති උදකධාරාසඬසාවො. “පභවතො”තිආදිපවත්තිට්ඨානතො. “යථාහා”ති කථං පාළියං ආහ. “සෙය්‍යාදී”න්ති සො කතමො. “අයං පි”ති අයං අරියමග්ගොපි. එකචිත්තක්ඛණිකො අරියමග්ගො, කථං යාව අනුපාදිසෙස නිබ්බානධාතුයාසවති සන්දතීති ආහ “ආනුභාවජ්ජරණවසෙනා”ති. පාළියං ගඬගාදීති පඤ්චන්තං මහානදිනං නාමාති. “සමුද්ද නින්තා”ති මහාසමුද්දාහිමුඛං නින්තා නමිතා. “පොණා”ති අනුපතිතා. “පබ්භාරා”ති අධොවාහිතා. “කිලෙසානං”ති අනුපගමනෙ කම්මපදං. පාළියං “සට්ඨො”ති උදක පුණ්ණසට්ඨො. “නිකුජ්ජො”ති අධොමුඛං යපිතො. “නොපච්චාව මතී”ති පුන නොගිලති. “න පුනෙති”ති න පුන එති නුපගච්ඡති අරියසාවකො. “න පච්චෙති”ති න පටි එති. තදත්ථං වදති “න පච්චාගච්ඡති”ති. එවං තං අනිවත්තගමනං පාළිසාධකෙහි දිපෙත්වා ඉදානි යුත්තිසාධකෙහි පකාසෙතුං “යථා වා”තිආදිමාහ. “යතො”ති යං කාරණා. “තෙ”ති පුට්ඨජනා. “දුස්සිලා”ති නිස්සිලා. “උම්මත්තකා”ති පිත්තුම්මත්තකා. “බිත්ත චිත්තා”ති ජට්ටිතපකති චිත්තායක්ඛම්මත්තකා. “දුප්පඤ්ඤා”ති නිප්පඤ්ඤා. “එළමුගා”ති දුප්පඤ්ඤාය එව පග්ගරිතලාල මුඛ මුගා. “තස්මිං මග්ගෙ එවා”ති අට්ඨඬගිකෙ අරියමග්ගෙ එව. සො පන මග්ගො පට්ඨ මග්ගො, දුතිය මග්ගො, තතිය මග්ගො, චතුත්ථ මග්ගො,ති චතුර්විධො හොති. “ආදිතො පජ්ජනං”ති චතුසු මග්ගෙසු ආදිමිති පට්ඨ මග්ගසොතස්ස පජ්ජනං ගමනං. පට්ටලාහොති චුත්තං හොති. “සොතාපත්තියා”ති සොතස්ස ආපජ්ජනෙන. “අධිගම්මානො”ති පට්ටලභමානො. සබ්බෙ බොධිපක්ඛිය ධම්මා අනිවත්ත ගතියා පවත්තමානා සොතොති චූච්චන්තිති සම්බන්ධො. සම්බොධි චූච්චති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං. උපරිසම්බොධි එව පරායනං යෙසං තෙ උපරිසම්බොධි පරායනා. පරායනන්ති ව පටිසරණං. කථං සොතාපත්ති වචනං මග්ගෙන සමානාධිකරණං හොතිති චුත්තං “පට්ඨ මග්ග සඬබාතාය සොතාපත්තියා”තිආදි. “මග්ගෙති”ති ගවෙසති. මාරොන්ත ගමනොනිරුත්තිනායෙන මග්ගොති සිජ්ඣතිති චුත්තං “කිලෙසෙ මාරොන්තො ගච්ඡතිති මග්ගො”ති.

58. සකදාගාමී මග්ගෙ. “සකිං ආගච්ඡති”ති ඉතොගන්ත්වා පුන ඉධ ආගච්ඡතිති අත්ථො. “සීලෙනා”ති පකතිසභාවෙන. කාමලොකං ආගච්ඡන්ති එතෙහිති කාමලොකාගමනා. කිලෙසා. තෙසං සබ්භාවෙන විජ්ජමානාවෙන. පාළියං “එකච්චස්ස පුග්ගලස්සා”ති කත්තු අත්ථෙසාමිවචනං. එකච්චෙන පුග්ගලෙන අප්පභිනා නීති සම්බන්ධො. “සභ්බාතං”ති සභායභාවං. “ආගාමීහොති”ති වත්වා තමෙවත්ථං වදති “ආගන්ත්වා ඉත්ථත්ත”න්ති. ආගච්ඡති සීලෙනාති ආගන්ත්වා. ඉත්ථං භාවො ඉත්ථත්තං. ඉමං කාමත්තභාවං ආගන්ත්වා, තස්මා ආගාමී නාම හොතිති යොජනා. “අයඤ්ච අත්ථො”ති පටිසන්ධිවසෙන සකිං ඉමං ලොකං ආගච්ඡතිතිආදිකො අත්ථො. “කිලෙස ගතිවසෙනා”ති කාමලොකා ගමන කිලෙස ගතිවසෙන. මග්ගසභායෙන ඤානෙන වික්ඛම්භිතා කිලෙසා මග්ගෙන සමුච්ඡින්න ගතිකා හොන්ති. අයං මග්ගසභායොඤානානුභාවො නාම. තෙනාහ “න හි”තිආදිං. “දෙවලොකතො”ති එත්ථ බ්‍රහ්මලොකොපි සඬගගිතො. පච්ඡිමස්මිං පන අත්ථෙ සතීති යොජනා. ආගමනසීලො ආගන්ත්වා. න ආගන්ත්වා අනාගන්ත්වා. “තෙනා”ති අනාගමනෙන. “නානත්ථා සම්භවතො”ති ද්විසු ඉත්ථත්තසද්දෙසු එකස්මිං ඉමං කාමාවචර ලොකන්ති එකස්මිං ඉමං මනුස්ස ලොකන්ති එවං නානත්ථානං අසම්භවතො. පාළියං “සබ්බා ඛජ්ඣො”ති වෙනොදුක්ඛ සඬබ්බාතෙන චෙතසිකරොගා බාධෙන සගිතො. තෙනාහ “තෙහි පටිසානුසයස්සා”තිආදිං. තත්ථ “තෙ”ති පුපුජ්ජන සොනාපන්න සකදාගාමීනො. සබ්බා ඛජ්ඣානාමාති සම්බන්ධො. “පච්ඡිමස්ස වාක්‍යස්සා”ති ආගන්ත්වා ඉත්ථත්තං සොනාපන්න සකදාගාමීනො තෙන දට්ඨබ්බාති වාක්‍යස්ස. “ද්විසු සකදාගාමීසු”ති ආගන්ත්වා ඉත්ථත්තන්ති වුත්තත්තා තෙන අත්ථෙත සකදාගාමීනාමකෙසු ද්විසු සොනාපන්න සකදාගාමීසු. “පුරිමස්සා”ති සොනාපන්නස්ස. “අනඤ්ඤ සාධාරණෙ නෙවා”ති දුතිය ඵලට්ඨාදිහි අසාමඤ්ඤෙනෙව. බ්‍රහ්මලොකෙධීතානං සොනාපන්නානං සත්තක්ඛත්තු පරම තාදිභාවො නත්ථි විය දුතිය ඵලට්ඨානං සකදාගාමී භාවොපි නත්ථි. තෙනාහ “පථම දුතිය ඵලට්ඨාපි”තිආදිං. “තස්මා”තිආදි ලද්ධගුණවචනං. “ඉති කත්වා”ති ඉමිනා කාරණෙන. “හෙට්ඨු පරුපපත්තිවසෙනා”ති උපරිතො ආගන්ත්වා හෙට්ඨුපපත්ති ව, හෙට්ඨො ආගන්ත්වා උපරුපපත්ති වාති එවං හෙට්ඨුපරුපපත්තිවසෙන. “එවඤ්ච කත්වා”තිආදි දුතිය ලද්ධ ගුණවචනං. “පඤ්චන්තං ඉධ නිට්ඨා”ති පඤ්චන්තං පුග්ගලානං ඉධ කාමලොකෙ නිට්ඨා අනුපාදිසෙස නිබ්බානපත්තිති වුත්තං හොති. “සො පනා”ති සකදාගාමී පුග්ගලො පන. යෙසං පන අට්ඨකථා වරියානං අත්ථො, තෙසං අත්ථෙසො සකදාගාමී පුග්ගලො පඤ්චවිධොව වුත්තො, න ඡට්ඨො පුග්ගලොති යොජනා. යෙසං පන ඉමං ලොකන්ති අත්ථො, තෙසං අත්ථෙ ඡට්ඨොපි ලබ්භතිති දස්සෙතුං “මහාපරිනිබ්බාන...පෙ.... ආගතො යෙවා”ති වුත්තං. තත්ථ “සකිං ආගමනට්ඨෙන ආගතො යෙවා”ති සකිං ආගමනට්ඨෙන සකදාගාමීසු ආගතොයෙව. සබ්බඤ්ඤ චූද්ධාපි පථම ඵලට්ඨ භූතා සත්තක්ඛත්තු පරමතායං සණ්ඨිතා වියාති යොජනා. එත්ථ ව “සත්තක්ඛත්තුපරමතායං”ති සත්තක්ඛත්තු පරමභාවෙ. ඉදඤ්ච නිදස්සන වචනමත්තං. සබ්බඤ්ඤ චූද්ධාපි දුතිය ඵලට්ඨභූතා සකිං ආගමනප්පකතියං සණ්ඨිතායෙව හොන්ති. කස්මා, තස්මිං බණෙ තං සභාවානති වත්තනතොති අධිප්පායො. සබ්බොපි සො ඡබ්බිධො පුග්ගලො ඉධ...පෙ.... දට්ඨබ්බො. එතෙන යං වුත්තං විභාවනියං පඤ්චසු සකදාගාමීසු පඤ්චමකොව ඉධාධිප්පෙනොති. තං පටික්ඛිත්තං හොති. කස්මා, පඤ්චමකො එව ඉධ සකදාගාමීපදෙ අධිප්පෙනෙසති ඉතරෙ වත්තාරො කත්ථ අධිප්පෙනා සියුන්ති වත්තබ්බත්තා. ජනකභූතො සමානො. “ඤායාගතා එවා”ති යුත්තිතො පරම්පරාගතා එව. තෙනාහ “යථා”තිආදිං. “අවිරුද්ධො”ති ඤායෙන අවිරුද්ධො.

59. ඔරම්භාගො නාම හෙට්ඨාභාගො කාමලොකො. ඔරම්භාගාය සංවත්තන්තිති ඔරම්භාගියාති කාමරාග බ්‍යාපාද සංයොජනාදිති. “සො”ති අනාගාමී පුග්ගලො.

60. මහප්ඵලං කරොන්ති සීලෙනාති මහප්ඵල කාරිනො. තෙසං භාවො “මහප්ඵල කාරිතා”. සීලාදි ගුණො. “අරහති”ති පටිග්ගහිතුං අරහති. “අරහතො”ති අරහත්තස්ස. “නිබ්බවනං”ති නිරුත්ති. විග්ගහ වාක්‍යන්ති වුත්තං හොති. සුද්ධිකසුඤ්ඤතාය තථා න වචිත්තාති, සුඤ්ඤතප්පටිපදාය තථා න වචිත්තාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. තත්ථ “සුද්ධික සුඤ්ඤතායා”ති සුද්ධිකසුඤ්ඤතාවාරෙ. “සුඤ්ඤතප්පටිපදායා”ති සුඤ්ඤතප්පටිපදාවාරෙ. “සච්ච සතිපට්ඨාන විහඬිගෙසු පනා”ති සච්ච විහඬිග සතිපට්ඨාන විහඬිගෙසු පන, සබ්බං විත්ත වඩ්ඪනං පාළි අට්ඨකථාසු දෙසනාවාරෙ විචාරෙත්වා වෙදිතබ්බං.

61. ඵලචිත්තෙ . සොනාපන්නියා අධිගතං ඵලං සොනාපන්නි ඵලං. තත්ථ “අධිගතං”ති පටිලද්ධං. අට්ඨකිගික ඵලං සන්ධාය “තෙන සම්පයුත්ත”න්ති වුත්තං. “නිරුත්ති”ති විග්ගහො.

62. තනුභූතෙපි කාතුං න සක්කොති, කුතො සමුච්ඡින්නිතුං. “තානී”ති ඉන්ද්‍රියානි. “පටු නී”තිතික්ඛානි. “සො”ති වතුත්ථ මග්ගො. “තා වා”ති රූපරාග, අරූපරාග, මාන, උද්ධච්ච, අවිජ්ජාදයො ව. “අඤ්ඤෙ වා”ති තෙහි දසහි සංයොජනෙහි අඤ්ඤෙ අභිරිකානොත්තප්පාදිකෙ, සබ්බෙපි පාප ධම්මෙ ව.

63. කිරිය විත්ත විචාරණායං. න ගහිතං ඉති අයං පුච්ඡා. අභාවා ඉති අයං විසජ්ජනාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “අස්සා”ති කිරියානුත්තරස්ස. “නිරනුසයසන්නානෙපි”ති අනුසය රහිතෙ අරහත්ත සන්නානෙපි. “ඉති”ති වාක්‍ය පරිසමාපනමත්තං. “චුච්චතෙ”ති විසජ්ජනා කට්ඨයතෙ. පුන අනුප්පජ්ජනං අනුප්පාදො. අනුප්පාදො ධම්මො සභාවො යෙසං තෙ අනුප්පාද ධම්මා. තෙසං භාවොති විග්ගහො. විපාකඤ්ච ජනෙතිති සම්බන්ධො. කථං ජනෙතිති ආහ “කුසල...පෙ.... කත්වා”ති. තත්ථ, “කත්වා”ති සාධෙත්වා. සවෙපි කරෙය්‍යාති යොජනා. “කොච්චි”ති අබ්‍යන්තො කොච්චි අරියසාවකො. තදා ඵල විත්තමෙව පවත්තෙය්‍යාති සම්බන්ධො. “පටිබාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යා”ති අප්පටිබාහියො ආනුභාවො අස්සාති සමාසො.

64. “ආදි අත්ත පදෙස්වෙ වා” නිආදිමිහි ද්වාදසා කුසලානිති ව, අත්තෙ ක්‍රිය විත්තානි විසතිති ව පදෙසු. රූපෙ පරියා පන්තානි විත්තානි. අරූපෙ පරියා පන්තානි විත්තානි. “පට්මාය භූමියා පන්තියා” නි පට්මභූමිං පාපුණිතුං. “සාමඤ්ඤ ඵලං අධිප්පෙතන්ති චුත්තං” අට්ඨසාලිතියං. අත්ථතො පන ධම්ම විසෙසොති සම්බන්ධො. මග්ග ඵල නිබ්බාන සම්බානො ධම්ම විසෙසො ලොකුත්තරභූමි නාමානි යොජනා. අවත්ථා භූමි ඵව නිප්පරියායභූමි. කස්මා, අවත්ථා වත්තානං ධම්මානං සරූපතො ලද්ධන්තා. ඉතරා ඔකාසභූමි නිප්පරියාය භූමි න හොති. කස්මා, පඤ්ඤත්තියා මිස්සකත්තා. “ධම්මානං තං තං අවත්ථා විසෙසවසෙනෙව සිද්ධා” නි එතෙන අවත්ථා භූමි ඵව පධාන භූමිති දස්සෙති. කාමතණ්හාය විසයභූතො ඔළාරිකාකාරො කාමාවචරතා නාම. භවතණ්හාය විසයභූතො මජ්ඣිමාකාරො රූපාරූපාවචරතා නාම. තාසං තණ්හානං අවිසයභූතො සණ්ඨ සුබ්බාකාරො ලොකුත්තරතා නාම. භීතානං අකුසල කම්මානං වසෙන භීතා අපායභූමියො. පණීතානං කුසල කම්මානං වසෙන පණීතා සුගති භූමියො. තත්ථ ව නානා අකුසල කම්මානං වා නානා කුසල කම්මානං වා ඔළාරික සුබ්බතා වසෙන නානා දුග්ගති භූමියො නානා සුගති භූමියො ව සිද්ධා හොත්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අපි වා” නිආදිමාහ.

65. ගාථාය පුබ්බද්ධං නාම-ඉත්ථ මෙකුන නචුති, ජ්ජහෙදං පන මානසන්ති පාදද්වයං. අපරද්ධං නාම එකවිසසනංවාථ, විහජන්ති විචක්ඛණාති පාදද්වයං. තං ඉමිනා න සමෙති. කථං න සමෙති. ඉමිනා වචනෙන සකලමිපි ගාථං එකුන නචුතිජ්ජහෙදං මානසං එකවිස සනං කත්වා විහජන්ති-ති එවං එකවාක්‍යං කත්වා යොජනං ඤාපෙති. “පට්මජ්ඣාන සදිසට්ඨොනා” නි ලොකිය පට්මජ්ඣාන සදිසට්ඨොන. යං චතුරඬ්ඨිකං, තං සයමෙව දුතියජ්ඣානන්ති සිද්ධං. යං තියඬ්ඨිකං, තං සයමෙව තතියජ්ඣානන්ති සිද්ධං. යං දුවඬ්ඨිකං, තං සයමෙව චතුත්ථජ්ඣානන්ති සිද්ධං. යං පුන දුවඬ්ඨිකං, තං සයමෙව පඤ්චමජ්ඣානන්ති සිද්ධං. “එවං චුත්ත” නි විභාවනියං ඥානඬ්ඨිවසෙන පට්මජ්ඣාන සදිසත්තා පට්මජ්ඣානඤ්චාති එවං චුත්තං. විතක්කාදි අඬ්ඨපාතුභාවෙන පඤ්චධා විහජන්ති සම්බන්ධො. න ඉතරානි ලොකියජ්ඣානානි සාතිස්සයතො ඥානානි නාම සියුං. කස්මාති ආහ “තානි හි” නිආදි. තත්ථ “තානි” නි ලොකියජ්ඣානානි. “උපෙච්චා” නි උපගන්ත්වා. “ඥාපෙත්ති” නි දහන්ති. පකතියා එව සිද්ධො හොති, න පාදකජ්ඣානාදිවසෙන සිද්ධො. “කිච්ච” නි පඤ්චඬ්ඨික භාවත්ථාය කත්තබ්බ කිච්චං. “තෙන පච්චය විසෙසෙනා” නි පාදකජ්ඣානාදිනා පච්චය විසෙසෙන. “තස්මිං” නි පච්චය විසෙසෙ. යථාලොකියජ්ඣානෙසු උපචාරභූතා භාවනා කාචි විතක්ක විරාග භාවනා නාම හොති...පෙ.... කාචි රූප විරාග භාවනා නාම. අසඤ්ඤි ගාමිනං පන සඤ්ඤා විරාග භාවනා නාම හොති. එවමෙවන්ති යොජනා. “සා” නි උපචාර භාවනා. “උපෙක්ඛා සහගතං වා” නි එත්ථ වා සද්දෙන රූපසමතික්කමං වා සඤ්ඤා සමතික්කමං වාති අචුත්තං විකප්පෙති. ආදිකම්මිකකාලෙ එවං හොතු, වසිභූතකාලෙ පන කථන්ති ආහ “ඥානෙසු” නිආදි. නානාසත්තියුත්තා හොතිති වත්ථා නානාසත්තියො දස්සෙති “කාචි” නිආදිනා. යා උපචාර භාවනා. “විතක්කං විරාජෙතුං” නි විතක්කං විගමෙතුං. අත්තතො ඥානං අවිතක්කං කාතුන්ති චුත්තං හොති. තෙනාහ “අතික්කාමෙතුං” නි. සා උපචාර භාවනා. සෙසාසුපි උපචාර භාවනාසු.

66. (ක) “සා විපස්සනා” නි චූට්ඨානගාමිති විපස්සනා. “විපස්සනා පාකතිකා එවා” නිකාචි විරාග භාවනා නාම න හොතිති අධිප්පායො. “නියාමෙතුං” නි අවිතක්කමෙව හොතුති වදමානා විය වචත්ථපෙතුං. “අධිප්පායො” නි පාදකවාදිත්ථෙරස්ස අධිප්පායො. “සම්මසියති” නි ඉදං ඥානං අනිච්චං බයට්ඨොන, දුක්ඛං භයට්ඨොන, අනත්තා අසාරකට්ඨොනානි සම්මසියති සමනුපස්සියති. තං අට්ඨකථාය න සමෙති. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ. යතො යතො සමාපත්තීතො චූට්ඨාය යෙ යෙ සමාපත්ති ධම්මෙ සම්මසින්වා මග්ගො නිබ්බන්තිතො හොති. තං තං සමාපත්ති සදිසොව හොති. සම්මසිතසමාපත්ති සදිසොති අත්ථොති. එත්ථ හි “යතො යතො සමාපත්තිතො චූට්ඨායා” නි එතෙන පාදකජ්ඣානං කමිතං හොති. “පාදකජ්ඣානෙ සති” නි එතෙන අයං වාදොපි පාදකජ්ඣානෙන විනා නසිජ්ඣාතිති දස්සෙති. “විපස්සනාපි...පෙ.... පත්තා හොති” නි එතෙන ඉමස්මිං වාදෙපි විපස්සනා නියාමො ඉච්ඡිතබ්බොති දස්සෙති. තෙනාහ “යථාලොකියජ්ඣානෙසු” නිආදි. කාමඤ්චෙත්ථ...පෙ.... අවිරොධො චුත්තො විය දිස්සති. කථං. පඤ්චමජ්ඣානතො චූට්ඨාය හි පට්මජ්ඣානාදිති සම්මසනො උජ්ජන්තමග්ගො පට්මත්ථෙරවාදෙන පඤ්චමජ්ඣානිකො, දුතිය වාදෙන පට්මාදිජ්ඣානිකො ආපජ්ජන්ති ද්වෙපි වාදා විරුජ්ඣන්ති. තතිය වාදෙන පනෙත්ථ යං ඉච්ඡති, තං ඥානිකො හොතිති තෙ ව වාදා න විරුජ්ඣන්ති, අජ්ඣාසයො ව සාත්ථකො හොතිති එවං අවිරුද්ධො චුත්තො හොතිති. එත්ථ පන යං ඉච්ඡති, තං ඥානිකො හොති. ඉච්ඡාය පන අසති, විරොධොයෙව. තෙනාහ “ඉමෙ පන වාදා. ...පෙ.... විරොධො පරිහරිතුං” නි. පාළියං “අජ්ඣන්තං සුඤ්ඤතං මනසි කරොති” නි අජ්ඣන්තසන්තානෙනං තං ඥානඤ්ච ඥානසහගතඤ්ච බන්ධ පඤ්චකං නිච්ච සුඛ අත්ත ජීවතො සුඤ්ඤතං මනසි කරොති. “න පක්ඛන්දති” නි න පටිසති. “සන්තිසාදෙනබ්බං” නි සන්තිසින්තං කාතබ්බං. “එකොදිකාතබ්බං” නි එකමුඛං කාතබ්බං. “සමාදහාතබ්බං” නි සුට්ඨු යපෙනබ්බං. “නිස්සායා” නි පාදකං කත්වාති අධිප්පායො.

67. (ක) වාදවිචාරණායං. උපචාර භාවනා එව උපරිජ්ඣානෙ ඥානඬ්ඨිගං නියාමෙතිති චුත්තං. හෙට්ඨා පන අජ්ඣාසයො එව උපරිජ්ඣානෙ ඥානඬ්ඨිගං නියාමෙතිති චුත්තං. තත්ථ “අජ්ඣාසයො එවා” නි එව සද්දෙන පාදකජ්ඣානං නිවත්තෙති. “ඉධ උපචාර භාවනා එවා” නි එව සද්දෙන අජ්ඣාසයං නිවත්තෙති. එතෙසු හි ද්විසු සහ භාවිසු උපචාර භාවනා එව පධානං හොති. අජ්ඣාසයො පන තස්ස නානා සත්තියොගං සාධෙති. “අජ්ඣාසය සාමඤ්ඤං සණ්ඨාති” නි මග්ගෙ යං ලද්ධබ්බං හොති, තං ලබ්භතු, මය්හං විසෙසො නත්ථිති එවං අජ්ඣාසය සාමඤ්ඤං සණ්ඨාති. “තස්මි” නි අජ්ඣාසය විසෙසෙ. “සො” නි අජ්ඣාසය විසෙසො. කස්මා යුත්තන්ති ආහ “ඉච්ඡි නිච්ඡිතං... පෙ.... නිබ්බන්තනං” නි. “සබ්බජ්ඣානෙසු විණ්ණවසිභූතානං” නි ඉදං සමාපජ්ජන්ති ව නිබ්බන්තන්ති ව පද ද්වයෙ සම්බන්ධ වචනං. “විපස්සනා විසෙසත්ථාය එවා” නි චූට්ඨාන ගාමිති විපස්සනා විසෙසත්ථාය එව. යස්මා පන අට්ඨසු සමාපත්තිසු එකෙකාය සමාපත්තියා චූට්ඨාය චූට්ඨිත සමාපත්ති ධම්ම සම්මසනං ආගතං, න පන අඤ්ඤජ්ඣාන

සම්මසනං. තස්මා පාදකප්ඤ්ඤානමෙව පමාණන්ති යොජනා. පාළිපදෙසු “ගහපති”ති ආලපන වචනං. “විච්චිවෙවා”ති විච්චිවිත්තං ඵලං. විචිත්තො විගතො හුත්වා ඵලං. “උපසම්පජ්ජා”ති සුට්ඨ සම්පාපුණිත්වා. “ඉති පටිසංඝේවික්ඛති”ති ඵලං පටිවචෙක්ඛති. “අභිසංඝේවෙතසිත”න්ති සුසං සම්පිණ්ඩිතං, සංවිදහිතං. “තත්ථ ධීතො”ති තස්මිං පටමජ්ඣානෙ අපරිභිනො හුත්වා ධීතො. “මෙත්තාවෙනො විමුත්ති”ති මෙත්තාඤ්ඤානසංඛිතානා වෙනොවිමුත්ති, අඤ්ඤත්ථ අලග්ගනවසෙන විත්තස්ස පවත්ති. තථා කරුණා වෙනොවිමුත්ති. මුදිතා වෙනොවිමුත්ති. “විවෙකජ”න්ති කායවිවෙක විත්තවිවෙකානං වසෙන ජාතං. “පීති සුඛං”ති පීතියා ව සුඛෙන ව සම්පන්නං. අථවා, විවෙකෙහි ජාතානි පීති සුඛානි අස්සාති විවෙකජං පීති සුඛං. මජ්ඣෙකි නිග්ගහිතාගමො. රූපමෙව රූපගතං, වේදනා ඵල වේදනා ගතන්තිආදිතා සමාසො. ගතසද්දො ව පදපුරුණමත්තෙ දට්ඨබ්බො. “තෙනෙව ධම්ම රාගෙන තායධම්මනන්දියා”ති විපස්සනානි කන්තිමාහ. සහත්ථෙ ව කරුණ වචනං. ඔපපාතිකො හොතිති සම්බන්ධො. “තත්ථ පරිනිබ්බාසි”ති බ්‍රහ්මලොකෙ අවස්සං පරිනිබ්බාය න ධම්මො. තෙනාහ “අනාවත්ති ධම්මො තස්මා ලොකා”ති. “පාදකප්ඤ්ඤානමෙව පමාණං”න්ති පාදකප්ඤ්ඤානමෙව මග්ගෙඤ්ඤානසංඛිතං නියාමෙස්සති, න සම්මසිතප්ඤ්ඤානන්ති අධිප්පායො. “පාදකං අකත්වා”ති ආසන්නෙ අසමාපජ්ජිත්වාති වුත්තං හොති. “යං යං ඤානං ඉච්ඡන්ති”ති මග්ගෙ ඉච්ඡන්ති.

66. (බ) “තථා විධො”ති තථා පකාරො. ආසන්නෙ වුට්ඨිතස්සෙව ඤානස්ස. “විත්තසන්නානං විසෙසෙතුං”ති සචෙ පාදකප්ඤ්ඤානං පටමජ්ඣානං හොති, තතො පරං පවත්තං විත්තසන්නානං විතක්කෙ නින්නං හොති, විතක්කෙ පක්ඛන්දති. අථ පාදකප්ඤ්ඤානං දුතියජ්ඣානං හොති. තතො පරං පවත්තං විත්තසන්නානං විචාරෙ නින්නං හොති, විචාරෙ පක්ඛන්දතිආදිතා නයෙන විත්තසන්නානං විසෙසෙතුං. “යං තත්ථ වුත්තං” තියං විචාවතියං වුත්තං.

වේදනා විචාරණායං. “න සිද්ධො”ති සිද්ධො න හොති. “අඤ්ඤා”ති අඤ්ඤාන පකාරෙන. ගහිතෙ සතීති යොජනා. පාදකප්ඤ්ඤානාදීනං වසෙන සිද්ධොති ගහිතෙ සතීති වුත්තං හොති. “යාය කාය වි වේදනාය යුත්තා හුත්වා”ති සොමනස්ස වේදනාය වායුත්තා හුත්වා උපෙක්ඛා වේදනාය වා යුත්තා හුත්වා. “තෙහි නියමිතාය ඵකෙකාය මග්ග වේදනායා”ති පාදකප්ඤ්ඤානාදීහි නියමිතාය මග්ගෙ සොමනස්ස වේදනාය ඵල වාසද්ධිං සට්ඨෙය්‍යා මග්ගෙ උපෙක්ඛා වේදනාය ඵල වාති අත්ථො. වේදනා නාම ඵකං ඤානසංඛිතං හොති. තස්මා මග්ගෙඤ්ඤානසංඛිත නියමෙ සිද්ධෙ මග්ගෙ වේදනා නියමොපි සිද්ධො. තානි පන පාදකප්ඤ්ඤානාදීනි මජ්ඣෙ වුට්ඨාන ගාමිනි විපස්සනායං නකිඤ්චිනියාමෙන්ති. ඵලඤ්ච සති, පාදකප්ඤ්ඤානාදීහි නියමිතාය මග්ගෙ ඵකෙකාය වේදනාය සද්ධිං ද්වෙ ද්වෙ විපස්සනා වේදනායො සට්ඨෙය්‍යා. මග්ගෙ සොමනස්ස වේදනාය වා සද්ධිං ද්වෙ විපස්සනා වේදනායො සට්ඨෙය්‍යා. මග්ගෙ උපෙක්ඛා වේදනාය වා සද්ධිං ද්වෙ විපස්සනා වේදනායො සට්ඨෙය්‍යාති වුත්තං හොති. ඵලඤ්චසති ඵකවිථියං ජවනානි හින්ත වේදනානි සියුං. තඤ්ච න යුජ්ජති. තස්මා මග්ගෙ වේදනා නියමො පාදකප්ඤ්ඤානාදි නියමෙන සිද්ධො න හොති, විපස්සනා නියමෙනෙව සිද්ධොති අධිප්පායො. තානි පන පාදකප්ඤ්ඤානාදීනි මජ්ඣෙ වුට්ඨාන ගාමිනි විපස්සනායං න කිඤ්චි න නියාමෙන්ති. වේදනං නියාමෙන්ති යෙවාති දස්සෙතුං “තංපි න යුජ්ජති”ති වත්වා “පාදකප්ඤ්ඤානාදීනං වසෙනවා”තිආදිමාහ. “ජ නෙක්ඛම්මස්සිතා උපෙක්ඛා”ති ඵකාව චතුත්ථජ්ඣානු පෙක්ඛා ඡසු ආරම්මණෙසු සොමනස්සානි පජහින්වා පවත්තත්තා ඡ නෙක්ඛම්මස්සිතා උපෙක්ඛා නාම හොති. “ජ නෙක්ඛම්මස්සිතානි සොමනස්සානි”ති ඵකං වපටමජ්ඣාන සොමනස්සං ඡසු ආරම්මණෙසු ඡ ගෙහස්සිතානි පජහින්වා පවත්තත්තා ඡ නෙක්ඛම්මස්සිතානි සොමනස්සානි නාම හොත්ති. අට්ඨකථායඤ්ච වුත්තන්ති සම්බන්ධො. “පට්ඨාදීනි ව තිණි ඤානානි”ති චතුක්කනායෙ තිණි සොමනස්ස ඤානානි පාදකානි කත්වා. “සුද්ධසංඛිතාරො ව පාදකෙකත්වා”ති ආරම්මණ භාවෙන පාදකෙකත්වාති අධිප්පායො. අයඤ්ච පාදකප්ඤ්ඤානාදීනං වසෙන වුට්ඨාන ගාමිනි විපස්සනායඤ්ච මග්ගෙ ව වේදනා පරිණාමො අට්ඨසාලිතියංපි විත්ථාරතො වුත්තො. “අමානුසි රතී හොති”ති මනුස්සානං ගෙහස්සිතරතීං අතික්කම්ම ධීතත්තා අමානුසි නාම රතී හොති. “සම්මධම්මං විපස්සතො”ති සම්මා අනිච්ච ලක්ඛණ ධම්මං පස්සන්තස්ස හික්ඛුනොති සම්බන්ධො.

67. (බ) “ඤානසංඛිතයොගහෙදෙනා”ති වුත්තං, ඤානයොගහෙදො පන අධිප්පෙතො. “පඤ්ච විධෙඤ්ඤාන කොට්ඨාසෙ”ති පඤ්චක නයවසෙන වුත්තං. ඉධ විත්ත හෙදස්ස අධිප්පෙතත්තා ඤානහෙදෙති ව ඤානන්ති ව වුත්තෙපි විත්තමෙව අධිප්පෙතන්ති දට්ඨබ්බං.

ගාථායොජනාසු. “අපරාපි යොජනා වුත්තා”ති අථවා රූපාවචරං විත්තං අනුත්තරඤ්ච පට්ඨාදිජ්ඣාන හෙදෙන යථා ගස්හති, තථා ආරුප්පඤ්චාපි පඤ්චමෙඤ්ඤානෙ ගස්හතීති ඵලං අපරාපි යොජනා වුත්තා. “පටිත්තත්තා”ති උච්චාරිතත්තා. අන්තිමගාථා වණ්ණනායං. “යථා”ති යෙන පකාරෙන. “තං සංඛිතං”ති ඵක විසසනසංඛිතං. බුජ්ඣන්තීති බුධා. “ආභා”ති ව “ආහු”ති ව වත්තමානකාලෙපි ඉච්ඡන්ති සද්දවිදුති වුත්තං “කථෙන්නි වා”ති. ඉදඤ්ච වචනං පුබ්බෙ “ඉත්ථමෙකුත නවුති...පෙ.... විහජන්ති විචක්ඛණා”ති ගාථාය නිගමනන්ති ඤාපනත්ථං “විහජන්ති විචක්ඛණා”ති වුත්තං හොති”ති වුත්තං.

ඉතිපරමත්ථජිපනියානාමට්ඨකායඅනුදිපනියං

විත්තසංඛිතහස්සඅනුදිපනා නිට්ඨිතා.

2. වෙනසිකසඩගහඅනුදීපනා

68. එවං චිත්ත සඩගහස්ස දීපනිං කත්වා වෙනසික සඩගහස්ස දීපනිං කරොන්තො පටමං පුබ්බාපරානු සන්ධිඤ්ච ආදිගාමාය පයොජන සම්බන්ධඤ්ච දස්සෙතුං. “එවං”තිආදි මාරද්ධො. තත්ථ “අනුපන්න”න්තිආදිමිචි චිත්තං වෙනසිකං රූපං, නිබ්බානමිතිසබ්බානි එවං අනුක්කමො චුත්තො. තෙන අනුක්කමෙන අනුපන්නං. හෙතු විසෙසනඤ්චෙනං. යස්මා චිත්තසඩගහානන්තරං වෙනසික සඩගහො අනුපන්නො, තස්මා ඉදානි තං සඩගහං කරොතිති දීපෙති. චත්තාරි සම්පයොග ලක්ඛණානි ‘එකුප්පාදතා, එක නිරොධතා, එකා රම්මණතා, එක චත්ථුකතා,ති. “වෙනසි යුත්තා”ති චිත්තස්මිං නියුත්තා. චිත්තං නිස්සාය අත්තනො අත්තනො කිව්වෙසු උස්සුක්කං ආපන්නාති අත්ථො. “වෙනසා වායුත්තා”ති චිත්තෙන වා සම්පයුත්තා. චිත්තෙන සහ එකිභාවං ගතාති අත්ථො. “සරූපදස්සන”න්ති සඩ්ඛ්‍යාසරූපදස්සනං. සිද්ධපදං නාම පකති පච්චයෙහි නිප්ඵන්ත පදං. “පුබ්බන්තො”ති එකස්සසඩ්ඛිත ධම්මස්ස පටම භාගතො. උද්ධං පජ්ජනං නාම කතමන්ති ආහ “සරූපතො පාතුහවන”න්ති. ධාතු පාඨෙසු-ජනිපාතුභාවෙ-ති චුත්තත්තා ආහ “ජාතීති චුත්තං හොති”ති. “සරූප විනාසො”ති සරූපතො පාතුහවන්තස්ස භාවස්ස විනාසො අන්තරධානං. “එවං පරත්ථ පි”ති පරස්මිං එකාලමිකණුවත්ථුකාදිපදෙපි. “එක චිත්තස්සපි බහුදෙවා”ති වක්ඛු විඤ්ඤාණං රූපං පස්සන්තං එකමෙව රූපං පස්සතිති නත්ථි. අනෙකානි එවරූපානි එකතො කත්වා පස්සති. සොත්ථිඤ්ඤාණාදිසුපි එසෙව නයො. එවඤ්ච කත්වා පාළියං. වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛු විඤ්ඤාණං. සොත්ථිඤ්ච පටිච්ච සද්දෙ ව උප්පජ්ජති සොත්ථිඤ්ඤාණන්තිආදිනා වත්ථුද්වාරෙසු එකවචනං වත්වා ආරම්මණෙසු බහුවචනං කතන්ති. “එකත්තං උපනෙත්වා”ති වක්ඛු විඤ්ඤාණෙ බහුනිපි රූපාරම්මණානි රූපතා සමඤ්ඤෙන එකිභාවං කත්වා එකං ආරම්මණන්තෙව චුත්තන්ති අධිප්පායො. සද්දාරම්මණාදිසුපි එසෙව නයො. තං න සුන්දරං. කස්මා. අත්ථ විසෙසස්ස අවිඤ්ඤාපනතො. කොපනායං අත්ථ විසෙසොති. යාවිත්තස්ස ජාති, සායෙව එස්සාදිනන්තිආදිකො අත්ථො. තෙනාහ “අථ බො”තිආදිං. අධිප්පොතා එකුප්පාදතා. එස නයො එක නිරොධනාදිසු. “මූලට්ඨකාය”න්ති රූපකණ්ඩමූලට්ඨකායං. “සහෙවා”ති එකතො එව. “උප්පාදාදිප්පවන්තිතො”ති උප්පාදස්ස ව ජීරණස්ස ව නිරොධස්ස ව පවත්තිතො. “උප්පාදාදයො”ති උප්පාද ජීරණ නිරොධා. ජාතිජරාමරණානිති චුත්තං හොති. “වෙනසිකාමතා”ති වෙනසිකා ඉති විඤ්ඤාතා. “භාවප්පධානං”ති එකුප්පාද භාවො එකුප්පාදොති චුත්තො. තථා එක නිරොධාදිසු. යථා ඉදංපි සඩ්ඝෙරතනං පණිත-න්තිආදිසු අයං රතන භාවො පණිතොති හෙත්ථ අත්ථො. “යෙ”ති යෙ ධම්මා. “සහජාත පච්චයුප්පන්න රූපානි පි”ති සහජාතපච්චයතො උප්පන්නානි රූපානිපි. වෙනසිකානි නාම සියුන්ති සම්බන්ධො. “තදා යත්ත චුත්තිතායා”ති චිත්තායත්තචුත්තිතාය. “වෙනොයුත්තානි”ති හෙතු විසෙසනං. තදෙව හෙතුමන්ත විසෙසනන්ති ව හෙතු අත්තො නීතවිසෙසනන්ති ව හෙතු අත්තො ගධවිසෙසනන්ති ව වදන්ති. “තෙස”න්ති චිත්තස්ස සහජාතපච්චයුප්පන්නරූපානං. “නානුභොන්ති”ති නපාසුණන්ති. “න හි සක්කා ජාතිතුං”ති එතෙන භූතකථන විසෙසනානි එතානීති දීපෙති. භූතකථනංපි සමානං වත්තිච්ඡාවසෙන බාවච්ඡෙදකංපි සම්භවති. “වයොපඤ්ඤායති”ති විනාසො පකාසති. “ධීතායා”ති තිට්ඨ මානාය වෙදනාය. අඤ්ඤො පකාරො අඤ්ඤථා. අඤ්ඤථා භාවො අඤ්ඤථත්තං. ජරාවසෙන පරිණාමොති චුත්තං හොති. යො පට්ඨිධාතුයා උප්පාදො, යා ධීති, යා අභිනිබ්බන්ති, යො පාතුභාවො. එසො දුක්ඛස්ස උප්පාදො, එසා රොගානං ධීති, එසො ජරාමරණස්ස පාතුභාවොති යොජනා. “ඉතරථා”ති ඉතො අඤ්ඤථා ගහිතෙ සතීති අත්ථො. එකස්මිං රූපාරූපකලාපෙ නානා ධම්මානං වසෙන බහුසු උප්පාදෙසු ව නිරොධෙසු ව ගහිතෙසුති චුත්තං හොති. “විකාරරූපානං”ති විඤ්ඤත්ති ද්වය ලහුනාදිත්තයානං. සබ්බානිපි උපාදාරූපානි චතුන්තං මහාභූතානං උපාදාය පවත්තත්තා මහාභූත ගණනාය වත්තාරි වත්තාරි සියුංති ඉමිනා අධිප්පායෙන “සබ්බෙසමපි වා”තිආදිචුත්තං. සබ්බෙසමපි වා වක්ඛාදිනං උපාදාරූපානං එකෙකස්මිං කලාපෙ බහුභාවො වත්තබ්බො සියාති යොජනා. කස්මා බහුභාවො වත්තබ්බොති ආහ “චතුන්තං මහාභූතාන”න්තිආදිං.

යදි එවං, එකස්මිං චිත්තුප්පාදෙ ලහුනාදිනිපි එකෙකානි එව සියුං, අථ කිමත්ථං ද්වෙ ද්වෙ කත්වා චුත්තානීති ආහ “කායලහුතා චිත්ත ලහුතාදයොපනා”තිආදිං. “ඉමමත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්වා”ති ඊදිසං විනිවිජයත්තං අචිත්තෙත්වාති අධිප්පායො. විභාවනිපාඨෙ “චිත්තානුපරිවත්තිතො”ති එතෙන චිත්තෙන උප්පජ්ජිත්වා තෙනෙව චිත්තෙන සහනිරූපීකූතවසෙන චිත්තං අනුපරිවත්තිස්ස. “පසඩගා”ති වෙනසිකතා පසඩගො. “පුරෙතරමුප්පජ්ජිත්වා”ති පුරෙතරං එකෙන චිත්තෙන සහ උප්පජ්ජිත්වාති අධිප්පායො. “චිත්තස්සහඩගක්ඛණෙ”ති අඤ්ඤස්ස සත්තර සම චිත්තස්ස හඩගක්ඛණෙ. තථා රූපධම්මානං පසඩගො න සක්කා නිවාරෙතුං තියොජනා. “පසඩගො”ති වෙනසිකතා පසඩගො. “අලමති පපඤ්චෙනා”ති අභිධම්මෙ වෙදනාත්තිකෙට්ඨකාසු විය අති චිත්ථාරෙන නිරන්ථකං හොතිති අත්ථො. “නිරන්ථකං”ති විභාවනියං පපඤ්චො නිරන්ථකො එවාති අධිප්පායො.

69. එස්සවචනත්ථෙ. “චුසති”ති ආරම්මණං ආහනති, සඩ්ඝට්ටෙති. තඤ්ච සඩ්ඝට්ට නං නදොසපට්ඨස්ස විය ආරම්මණස්ස විබාධනං හොති, අථ බො භමරස්ස පදුම පුප්ඵෙසු පුප්ඵර සග්ගහණං විය විජානන මත්තෙ අයත්ථා ආරම්මණ රසපාතුභාවත්ථං යථාරම්මණං සංහතන මෙවාති දස්සෙතුං. “චුසනඤ්චෙත්ථා”තිආදිමාහ. “ආහව්වා”ති ආහනිත්ථා සම්පාපුණිත්ථා. “උපහව්වා”ති තස්සෙව වෙවචනං. අයමත්ථො කථං පාකටොති ආහ “යතො”තිආදිං. තත්ථ “යතො”ති යං කාරණා. “තදනුභවන්ති”ති තං ආරම්මණ රසං අනුභවන්ති, වෙදනා පාතුභවති, වෙදනා පාතුභාවං දිස්වා ආරම්මණප්චුසනං ඤාණෙ පාකටං හොතිති අධිප්පායො. ස්වායං චුසන ලක්ඛණො, සඩ්ඝට්ටනරසො, සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො, ආපාතා ගතවිසය පදට්ඨානො. තත්ථ සන්තිපාතො නාම තිණ්ණං තිණ්ණං ද්වාරා රම්මණ විඤ්ඤාණානං සඩ්ගති සමාගමො සමොධානං. තථාහි චුත්තං. වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛු විඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඩ්ගති එස්සො තිආදි. “සඩ්ඝට්ටනරසො”ති ආරම්මණෙ සම්මදෙව සට්ටන කිව්වො. සඩ්ඝට්ටන කිව්වත්තා

එව තිණිණි සන්නිපාතො හුත්වා ධම්ම චිත්තාඤ්ඤාණස්ස පටිමුඛං උපට්ඨාති පකාසතිති. “සන්නිපාත පච්චුපට්ඨානො”. පච්චුපට්ඨානානි වා පඤ්ඤාණං වුවවති ධජොරප්පස්ස පඤ්ඤාණන්ති එත්ථ විය. සන්නිපාතාකාරො පච්චුපට්ඨානං යස්සාති සන්නිපාතපච්චුපට්ඨානො. වෙදනාපච්චු පට්ඨානො වා. ධුමොවිය අග්ගිස්ස. වෙදනාඵලං පච්චුපට්ඨානං යස්සාති චිග්ගො. අට්ඨසාලිනියං පන කස්මා පනෙත්ථ එස්සො පට්ඨං වුත්තො තිපුච්ඡිත්වා මහාඅට්ඨකථා වාදොතාව දස්සිතො. චිත්තස්ස පට්ඨානිනිපාතත්තා. ආරම්මණස්මිඤ්ඤි චිත්තස්ස පට්ඨානිනිපාතො හුත්වා එස්සො ආරම්මණං චුසමානො උප්පජ්ජති. තස්මා පට්ඨං වුත්තො. එස්සෙන චුස්සිත්වා වෙදනාය වෙදයති. සඤ්ඤාය සඤ්ජානාති. වෙනනාය වෙනති. තෙන වුත්තං චුට්ඨො භික්ඛවෙ වෙදෙති, චුට්ඨො සඤ්ජානාති, චුට්ඨො වෙනෙති. අපි ව අයං එස්සො නාම යථාපාසාදං පත්වා ථම්මො නාම සෙසද්ධිං සම්භාරානං බලවපව්වයො. එවමෙව සහජාත සම්පයුත්ත ධම්මානං බලව පව්වයො හොති. තස්මා පට්ඨං වුත්තොති. සධ්ගහකාරෙන පන ඉදං පන අකාරණං, එකක්ඛණස්මිඤ්ඤි උප්පන්න ධම්මානං අයං පට්ඨං උප්පන්නො අයං පච්ජාති ඉදං වත්තුං න ලබ්බා. බලවපව්වයභාවෙපි එස්සස්සකාරණං න දිස්සතිති එවං තං වාදං පටික්ඛිපෙත්වා ඉදං වුත්තං දෙසනා වාරොනෙව එස්සො පට්ඨං වුත්තොති. තත්ථ “දෙසනාවාරෙ නෙවා”ති දෙසනාක්කමෙනෙව, තතො අඤ්ඤං කාරණං නත්ථිති අධිප්පායො. තෙසු පන ද්විසු වාදෙසු මහාඅට්ඨකථා වාදො එව යුත්තො. යඤ්ඤි තත්ථ වුත්තං චිත්තස්ස පට්ඨානිනිපාතො හුත්වාති. තත්ථ පට්ඨානිනිපාතොති ඉදං කිව්වජ්ජමානත්තා වුත්තං. න පනඤ්ඤෙති වෙනසිකෙහි විනා විසුං පට්ඨං උප්පන්නත්තා. යථා තං යෙ කෙචි භික්ඛවෙ ධම්මා අකුසලා අකුසලභාගියා අකුසලපක්ඛිකා. සබ්බෙ තෙ මනොපුබ්බිගමා, මනො තෙසං ධම්මානං පට්ඨං උප්පජ්ජතිති ඉමස්මිං සුත්තෙ කිව්වජ්ජමානත්තා මනො තෙසං ධම්මානං පට්ඨං උප්පජ්ජතිති වුත්තං. න පන සබ්බවෙනසිකෙහි විනා විසුං පට්ඨං උප්පන්නත්තාති දට්ඨබ්බං. බලවපව්වය භාවෙපි එස්සස්සකාරණං දිස්සතියෙව. එස්සොහෙතු එස්සො පව්වයො වෙදනාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤා පනාය. එස්සො හෙතු එස්සො පව්වයො සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤා නාය. එස්සො හෙතු එස්සො පව්වයො සධ්ධාරක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායාති හි වුත්තං. තස්මා සබ්බෙසං වෙනසිකානං ධම්මානං එස්සජ්ජමානත්තා එව එස්ස බලවපව්වයත්තා එව ව එස්සො පට්ඨං වුත්තොති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව චිත්තං ආරම්මණ විජානනට්ඨෙත එස්සාදිනං සබ්බවෙනසික ධම්මානං පුබ්බිගමං හොති, පධානං, ජෙට්ඨකං. එස්සො පන ආරම්මණ සබ්බිට්ඨනට්ඨෙත සබ්බෙසං වෙනසික ධම්මානං පුබ්බිගමො හොති, පධානො, ජෙට්ඨකොති අයං ද්විත්තං විසෙසොති. එත්ථ වොදකො චුසනං නාම සප්පට්ඨසරුපානං එව කිව්වන්ති මඤ්ඤමානො “නනුවා”තිආදිනා වොදෙති. “නනුවා”ති වොදෙධිති දිපෙති. “අප්පට්ඨසභාවා”ති හෙතුවිසෙසනං. “කිඤ්චි”ති කිඤ්චිවත්ථුං. අයං පන එස්සො. “චිත්තස්ස විකාරා පත්තිං”ති වලන කම්පන ථම්මන ජෙගුච්ඡ භය තාස ජම්භිතත්තා දිවසෙන විකාරා පජ්ජනං. “වෙදනා විසෙසුප්පත්තිං”ති සුබ්බවෙදනීයං එස්සං පට්චිව සුබ්බවෙදනා, දුක්ඛවෙදනීයං එස්සං පට්චිව දුක්ඛ වෙදනාතිආදිනා නයෙන එස්ස විසෙසානුරූපං වෙදනා විසෙසුප්පත්තිං සාධෙති. එත්ථ ව චුසනං නාම දුට්ඨං රූපජ්ජුසනං, නාමජ්ජුසන, න්ති. තත්ථ රූපජ්ජුසනං නාම ථොට්ඨබ්බ ධාතුනං කිව්වං. නාමජ්ජුසනං දුට්ඨං එස්සජ්ජුසනං, ඤාණජ්ජුසන, න්ති. තත්ථ ඤාණජ්ජුසනං නාම ඤාණජ්ජුපට්චෙධො. අපි ව ඤානමග්ග ඵල නිබ්බානානං පටිලාභොපි චුසනන්ති වුවවති. චුසන්ති ධීරා නිබ්බානං. යොගක්ඛෙමං අනුත්තරං. චුසාමි නෙක්ඛමං සුබ්බං. අපුපුජ්ජන සෙවිතන්ති-ආදීසු. ඉදං උපමා මත්තං සියා, කස්සවි මන්ද පඤ්ඤස්සාති අධිප්පායො. “ඉද”න්ති ඛෙච්ඡපාද වචනං. විඤ්ඤස්ස පන අනිපාකට එස්ස නිදස්සනෙන අප්පාකට එස්ස විභාවනං යුත්තමෙව. තෙනාහ “අනිපාකටාය පනා”තිආදිං.

70. වෙදනාවචනත්ථෙ. “තංසමඛගිපුග්ගලානං වා”ති වෙදනා සමඛගිපුග්ගලානං වා. “සාතං වා”ති සාධුරසං වා. “අස්සාතං වා”ති අසාධුරසං වා. “කිං වෙදයති”ති කතමං වෙදයති. “සුබ්බමිපි වෙදයති”ති සුබ්බමිපි වෙදනං වෙදයති. අථවා “කිඤ්චවෙදයති”ති කප්ඤ්චවෙදයති. “සුබ්බමිපි වෙදයති”ති සුබ්බං හුත්වාපි වෙදයති. සුබ්බ භාවෙන වෙදයතිති වුත්තං හොති. එවං සෙසපදෙසුපි. “කිව්වන්තරඛ්ඛාවා”ති අඤ්ඤාකිව්වඛ්ඛාවා. අධිපති භාවො ආධිපච්චං. ඉන්ද්‍රිය කිව්වං. “එවඤ්ච කත්වා”ති ලද්ධගුණවචනං. රාජාරහ භොජනං රාජග්ගභොජනං. “සුදසදිසනා”ති රඤ්ඤොභත්තකාරසදිසනා. තත්ථ සුදො රඤ්ඤොභත්තං පවන්තො රසජානනත්ථං ථොකං ගහෙත්වා ජිව්හග්ගෙ යපෙත්වා රසං විමංසති. යට්ඨිතං පන භුඤ්ජිතුං අනිස්සරො. රාජා එව යට්ඨිතං භුඤ්ජිතුං ඉස්සරො. රාජා විය වෙදනා. සුදො විය සෙසවෙනසික ධම්මා.

71. සඤ්ඤාවචනත්ථෙ. “සඤ්ජානාති”ති සුට්ඨු ජානාති. සුට්ඨුජානනඤ්ච නාම න විඤ්ඤාණස්ස විය විවිධජානනං හොති. න ව පඤ්ඤාය විය යථාභුතජානනං හොති. අථ බො භුතං වා හොතු, අභුතං වා. යං යං ඡ හි විඤ්ඤාණෙහි විජානාති, පඤ්ඤාය වා පජානාති. තස්ස තස්ස පච්ජා අප්පමුස්සකරණ මෙවාති වුත්තං. “පුනජානනත්ථං සඤ්ඤාණං කරොති”ති. තත්ථ “සඤ්ඤාණ”න්ති නිමිත්ත කරණං. භවන්තරං පත්වාපි අප්පමුට්ඨභාවං සාධෙති ඔපපාතික පුග්ගලානන්ති අධිප්පායො. තෙහි පුරිමං අත්තනො භවං ජානන්ති. ගබ්භසෙයාකාපි කෙචි පුරිමං භවං ජානන්ති, යෙජාතිස්සර පුග්ගලාති වුවවන්ති. තත්ථ “අප්පමුට්ඨභාව”න්ති අනට්ඨභාවං. මිච්ඡාහිනිවෙස සඤ්ඤා නාම අනිව්වෙ නිව්වන්තිආදිප්පවත්තා සඤ්ඤා. “බොධෙතු”න්ති බුජ්ඣාපෙතුං. “දාරුතච්ඡකසදිසාති ව වුත්තා”ති දාරුතච්ඡකො නාම කට්ඨවඛ්ඛිකී. සො කට්ඨක්ඛන්ධෙසු නිමිත්තකාරිහොති. සුතච්ඡිතජිත්තෙසු කට්ඨෙසු නිමිත්තාති කත්වා යපෙති. පච්ජානාති ඔලොකෙත්වා කට්ඨාති කම්මෙ උපනෙති. “හත්ථි දස්සක අන්ධසදිසා”ති එත්ථ එකො කිර රාජා කෙළිප්පසුතො හොති. සො ජව්වන්ධානංයානෙ එකං හත්ථිං ආනෙත්වායපෙත්තො ජව්වන්ධෙ ආහ ජානාථ හො තුම්භෙ හත්ථිත්ති. තෙ හත්ථිං ජානිස්සාමාති පරාමසිත්වා අත්තනො පරාමසිතං තං තං අභිගමවහන්ථිති අහිනිවිසන්ති. දළ්භං සල්ලක්ඛෙත්ති. පුන රාජා තෙ පුච්ඡි කීදිසො හො හත්ථිති. තෙ රඤ්ඤො හත්ථිසණ්ඨානං ආචික්ඛන්තා විවාදං ආපජ්ජන්ති. ආචික්ඛනමෙව රඤ්ඤොභත්ථිදස්සනන්ති කත්වා තෙ හත්ථිදස්සක අන්ධාති වුවවන්ති. “උපට්ඨිතවිසයග්ගහණං”ති රත්තියං අන්ධකාරෙ රජ්ජුක්ඛණ්ඩං පස්සන්තස්ස සප්පසණ්ඨානං උපට්ඨාති. සො උපට්ඨිතං සණ්ඨානමත්තං සප්පොති ගණ්හාති. එවං උපට්ඨිතවිසයග්ගහණං හොති. මිගපොතකානඤ්ච

අරඤ්ඤබෝධානං ජායමානං පුරිසසංඝායානං උපට්ඨානං. තෙ උපට්ඨානං සංඝායානං පුරිසොති ගණිතවා සො අමිහෙ පහරෙයාති පලායන්ති. චුත්තා අට්ඨසාලිනියං.

72. වෙනනාවචනත්ථෙ. වෙනෙතිති වෙනනා. වෙනනඤ්ඤත්ථ අභිසන්ධානං වා චුච්චති පකප්පනං වා ආයුහනං වාති එවං තිධා අත්ථවිකප්පං දස්සෙතුං “සම්පයුත්ත ධම්මෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ “අභිසන්දහති”ති අභිමුඛං සන්දහති, සංයොගං කරොති. තෙනාහ “පුනප්පුනං සට්ඨෙති”ති. “සට්ඨෙති”ති සම්බන්ධති. “පකප්පෙති වාතෙ”ති අථවා තෙ සම්පයුත්ත ධම්මෙ පකාරතො කප්පෙති, සප්පෙති. තෙනාහ “සංවිදහති”ති. “සංවිදහති”ති ත්වං චුසනකිච්චං කරොති, ත්වං වෙදයිත කිච්චං කරොති, ත්වං සඤ්ජානනකිච්චං කරොති ආදිනා වදමානා විය සංවිදහති. “ආයුහතිවාතෙ”ති අථවා තෙසම්පයුත්ත ධම්මෙ භුසො බ්‍රහ්මයති, රාසිං කරොති. තෙනාහ “ආරම්මණෙ සම්පිණ්ඩෙති”ති. “සමොසරන්තෙ”ති එකතො ඔසරන්තෙ. සඛිගමන්තෙ. “සා”ති වෙනනා. “තායා”ති වෙනනාය. “තස්මිං”ති රූපාදිකෙවා ආරම්මණෙ. පුඤ්ඤාපුඤ්ඤ කිච්චෙවා. පචත්තමානාය සතියා. ජෙට්ඨසිස්සො නාම බ්‍රහ්ම සිස්සෙසු ජෙට්ඨභූතො සිස්සො. තස්මිං සප්ඤ්ඤායන්තෙ සෙසා සබ්බෙ සප්ඤ්ඤායන්තියෙව. තෙන සො උභයකිච්ච සාධකො හොති. එවං මහාවච්ඡකීපි.

73. එකග්ගතාවචනත්ථෙ. එකත්තාරම්මණං නාම එකාරම්මණස්සපි බ්‍රහ්ම සභාවෙසු එකසභාවසඛිධානං ආරම්මණං. “තස්මිං” විත්තස්මිං. “නිවාතෙ”ති වාතරහිතෙ පදෙසෙ. “දීපවච්ඡිනං”ති දීපජාලානං.

74. ජීවිතින්ද්‍රියවචනත්ථෙ. “ඉස්සරභාවො චුච්චති” භාවජ්ජධාන නයෙනාති අධිප්පායො. “අභිභවිත්වා”ති ජීවන කිච්චෙ අත්තතො වසං වත්තාපෙත්වාති චුත්තං හොති. විත්ත සන්තානං ජීවන්තං හුත්වාති සම්බන්ධො.

75. මනසිකාරවචනත්ථෙ. සමාසමජ්ඣෙ සකාරාගමො. කරධාතූයොගෙ ඊකාරාගමො ව දට්ඨබ්බො. අලුත්ත සත්තම් පදන්ථි කෙච්චි. එවං සති ඊදිසත්තං නසිජ්ඣති. “අසුඤ්ඤං”ති අරිත්තං. “පටිපාදෙති”ති පටිපජ්ජනං කිච්චසාධනං කාරාපෙති. අත්ථතො නියොජෙති නාමාති ආහ “යොජෙති”ති. “ඉදමෙව ද්වයං”ති ආවජ්ජන ද්වයං. “තං”ති තං ද්වයං. උපත්ථම්භිතං හුත්වා ආරම්මණෙ නින්තං කරොතිති සම්බන්ධො. “යොනිසො”ති උපායෙන හිතසුඛ මග්ගෙන. “අයොනිසො”ති අනුපායෙන අහිත අසුඛ මග්ගෙන. “සමුදාවිණ්ණනින්නනියාමිතාදිහි”ති එත්ථ සමුදාවිණ්ණං නාම ආවිණ්ණ කම්මවසෙන සුට්ඨ පුනප්පුනං ආවරිතං. නින්තං නාම ඉදං නාම පස්සාමි, ඉදං නාම කර්ස්සාමිති පුබ්බෙ එව අප්ඤ්ඤායෙන නින්තං. නියාමිතං නාම ඉදං නාම කත්තබ්බං, ඉදං නාම න කත්තබ්බං, කත්තබ්බං කරොමි, අකත්තබ්බං නකරොමිති එවං නියාමිතං. “අසති කාරණ වසෙසෙ”ති භවභිග්ග විත්තං විචිචිත්තූප්පත්තියා අසති, විචිචිත්තාති ව කායචිත්තානං අකල්ලාදිකෙවා අධිමත්තස්ස ආරම්මණන්තරස්ස උපට්ඨානෙවා අසති. “සාධාරණා”ති එත්ථ සංසද්දෙ බිත්ථු ලොපො, දිස්ත්තඤ්ඤාති ආහ “සමං ධාරොන්තිති සාධාරණා”ති.

76. විතක්කවචනත්ථෙ. “තථා තථා සඛිකප්පෙත්වා”ති කාමසඛිකප්පාදිනං තෙක්ඛම්මසඛිකප්පාදිනඤ්ඤවවසෙන තෙන තෙන පකාරෙන සුට්ඨ විත්තෙත්වා. “තං”ති ආරම්මණං. “තෙ”ති සම්පයුත්ත ධම්මෙ. “අවිතක්කම්පි විත්තං”ති පඤ්ඤවිඤ්ඤාණ විත්තඤ්ඤ වුත්තියා දිජ්ඣාන විත්තඤ්ඤ. “අපිවා”ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. “දුතියජ්ඣානාදිති වා”ති දුතියජ්ඣාන විත්තාදිති ව. “උපචාර භාවනා වසෙනා”ති සමුදාවිණ්ණ වසිභූතාය උපචාර භාවනාය වසෙන. “කිං වා එතායයුත්තියා”ති සවිතක්ක විත්තසන්තානෙන ආදිකාය යුත්තියා කිං පයොජනං අත්ථිති අත්ථො. කිඤ්චි පයොජනං නත්ථිති අධිප්පායො. ආරම්මණං ආරොහතියෙව ආරම්මණෙන අවිනාභාවචුත්තිකත්තා. “තං”ති විත්තං. නියාමකො නාම නාවං ඉච්ඡිත දිසාදෙසනියොජකො. “අකුසලං පත්වා”ති චුත්තං. කුසලං පත්වා පන කථංති. කුසලං පත්වාපි පතිරූපදෙසාවාසාදිවසෙන සමුදා විණ්ණ නින්තාදිවසෙන ව ලද්ධ පච්චයෙ සති විත්තම්පි සද්ධාසති ආදයොපි ආරම්මණ රූහනෙ ථාමගතා එව. අලද්ධ පච්චයෙ පන සති අකුසල භාවෙ ධන්වා ථාමගතං හොති. “මනසිකාර චිරිය සතීනං”ති භාවනා බලපත්තා නන්ති අධිප්පායො. එවං පන සති, විතක්කස්ස ඔකාසො නත්ථිති. අත්ථි. සඛිකප්පන කිච්ච වසෙසත්තා. තඤ්චි කිච්චං අඤ්ඤෙසං අසාධාරණං, විතක්කස්සෙව කිච්චන්ති දස්සෙන්නො “විතක්කොපනා”ති ආදිමාහ. “සාරම්මණ සභාවා”ති හෙතු වසෙසනමෙතං. “තථා චුත්තො”ති විතක්කොති චුත්තො.

77. විචාරවචනත්ථෙ. “විචරති”ති එකමෙකස්මිං එව ආරම්මණෙ විචිධෙන චරති, පචත්තති. සභාවාකාරො නාම නිලජිතාදිකො අගම්භිරො ආරම්මණ සභාවො ව ආරම්මණස්ස නානා පචත්තාකාරො ව. “අනුමජ්ජනවසෙනා”ති පුනප්පුනං මජ්ජනවසෙන සොධනවසෙන. විතක්කො ඔළාරිකො ව හොතිති ආදිනා යොජෙතබ්බං. “ඔළාරිකො”ති විචාරතො ඔළාරිකො. එවං සෙසපදෙසු. “සංඝ්ඤාහිසානො වියා”ති සංඝ්ඤාහිසානෙන පට්මුප්පත්තසද්දො වියාති වදන්ති. තථාහි විචාරො සංඝ්ඤාස අනුරවො විය චුත්තොති. දණ්ඩකෙන සංඝ්ඤාස අභිසාත කිරියා වා සංඝ්ඤාහිසානො. තථාහි ආරම්මණෙ වෙනසො පට්මාහි නිපාතො විතක්කොති ව, ආහනන පරියාහනන රසොති ව චුත්තං. “සංඝ්ඤානුරවො වියා”ති සංඝ්ඤාස අනුරවසද්දො විය.

78. අධිමොක්ඛවචනත්ථෙ. “සංසප්පනං”ති අනවත්ථානං. “පක්ඛතො මුච්චනවසෙනා”ති එවං නු බොති එකො පක්ඛො, නොනු බොති දුතියො පක්ඛො. තාදිසම්භා පක්ඛතො මුච්චනවසෙන.

79. විරියවචනත්ථෙ. “විරස්සා”ති විස්සට්ඨස්ස. සො ව කායවච්ඡතො කම්මෙසු පච්චු පට්ඨිතෙසු සිතුණ්හාදි දුක්ඛ භයතො අලින චුත්තිවසෙන පවත්තොති ආහ “කම්මසුරස්සා”ති. එතෙන අනොත්තප්පිං නිවත්තෙති. අනොත්තවච්ඡි පාපසුරො, අයං කම්ම සුරොති. “මහත්තං පිකම්ම”න්ති කුසිතස්ස මහත්තන්ති මඤ්ඤිතං කම්මං. එවං සෙසෙසු. “අප්පකතො ගණ්හාති”ති අප්පකභාවෙන ගණ්හාති. අප්පකමෙවිදන්ති මඤ්ඤිති චුත්තං හොති. “අත්ත කිලමං”ති කායචිත්තක්ඛෙදං. “තං”ති විරියං. “තථාපවත්තියා”ති කම්මසුරභාවෙන පවත්තියා. “හෙතුචෙ වා”ති එතෙන භාවසද්දස්ස අත්ථං වදති. “කායචිත්ත කිරියාභුතං”ති එතෙන කම්මසද්දස්ස අත්ථං. “විධිනා”ති තස්ස පවත්තියා පුබ්බාභිසඬ්ඛාර විධානෙන. තමෙව විධානං කම්මෙසු නෙතඛික්ඛන්තා නයොති ව, උපෙනඛික්ඛන්තා උපායොති ව චුච්චතිති ආහ “නයෙන උපායෙනා”ති. තමෙව විධානං දස්සෙති “විරියවතො”තිආදිනා. “ඊරන්ති”ති ඵරයන්ති. “කිච්ච සම්පත්තියා”ති ආරම්මණ විජානන චුසනාදි කිච්ච සම්පත්ති අත්ථාය. ඛ්‍යාවටාති කායචිත්තාති යෙසන්ති විග්ගහො. “ඛ්‍යාවටාති”ති උස්සාහිතාති. “චුඤ්ඤපත්ථම්භන සදිසං”ති ජිණ්ණස්ස ගෙහස්ස අපතනත්ථාය සාරත්ථම්මහෙන උපත්ථම්මහනසදිසං. උපත්ථම්මහකත්ථම්මහසදිසන්තිපි වදන්ති. “සබ්බ සම්පත්තිනං මූලං”ති සබ්බාසං ලොකිය සම්පත්තිනං ලොකුත්තර සම්පත්ති නඤ්ඤ මූලං. කස්මා, පුඤ්ඤකම්ම සම්පත්තියා ව පාරමි පුඤ්ඤසම්පත්තියා ව පතිට්ඨානත්තා. සතිහි පුඤ්ඤකම්මසම්පත්තියා සබ්බා ලොකිය සම්පත්ති සිජ්ඣති. සති ව පාරමි පුඤ්ඤ සම්පත්තියා සබ්බාලොකුත්තර සම්පත්ති සිජ්ඣති. එතෙන භීත විරියො නාම සබ්බ සම්පත්තිතො පරිබාහියොති දීපෙති.

80. පිතිවචනත්ථෙ. “පිනයති”ති පිනෙති, පිනං කරොතිති ආහ “තප්පෙති”ති. තොසෙතිති අත්ථො. “තුට්ඨිං”ති තුසිතං, පහට්ඨං. “සුභිතං”ති සුධාතං, සුපුණ්ණං, වද්ධිතං. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං “වඩ්ඪෙති”ති චුත්තං. “පිනන්ති”ති තප්පන්ති, ජොතන්ති, විරොචන්ති, දිවා තප්පතිආදිචෙවොතිආදිසු විය. බුද්ධිකා පිති නාම ලොමහංස න මත්තකාරිකා පිති. ඛණ්ණා පිති නාම ඛණ්ණෙ ඛණ්ණෙ විජ්ජුප්පාදසදිසා පිති. ඔක්කන්තිකා පිති නාම සරිරං ඔක්කම්ත්වා ඔක්කම්ත්වාභිජ්ජන්ති පිති. උබ්බෙගාපිති නාම කායං උදග්ගං කත්වා ආකාසෙ උල්ලඬ්ඝාපෙත්ති පිති. ඵරණා පිති නාම කප්පාසවත්තියං ඵරණකතෙලං විය සකලකායං ඵරණවසෙන පවත්තා පිති.

81. ඡන්දවචනත්ථෙ. “අභිසන්ධි”ති අභිලාසො, අභිකඬ්ඛනං. “කත්තුසද්දො”ති කර්මාතු වසෙන චුත්තං. “සබ්බකිරියා පදාති”ති සබ්බාති තුම්ච්ඡත්ථ කිරියා පදාති. “අත්ථිකො”ති අසිද්ධො හුත්වා සාධෙතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො අස්සාති අත්ථිකො. ඉච්ඡන්තොතිපි වදන්ති. “ආරාධෙතුකාමනා වසෙනා”ති සාධෙතු කාමතාවසෙන, සම්පාදෙතු කාමතා වසෙන. උසුං සරං අ සන්ති බිපන්තිති ඉස්සාසා. ඉකාරස්ස උකාරො. ධනුග්ගහ. “යසෙන වා”ති පරිවාරෙන වා, කිත්ති සද්දෙන වා. “සරෙ”ති කණ්ඩෙ. විභාවතිපායෙ නානාවාද සොධනත්ථං අයඤ්චාතිආදිචුත්තං. “යදග්ගෙනා”ති යෙන කාරණ කොට්ඨාසෙන. සඬ්ඛිතාති සම්බන්ධො. “විස්සජ්ජිතබ්බ යුත්තකෙනා”ති විස්සජ්ජිතබ්බ යොග්ගෙන. “තෙන අත්ථිකො යෙවා”ති පද්දධාරො. “සො න යුජ්ජති”ති සො අත්ථො න යුජ්ජති. “බිපිත උසුනං”ති පුබ්බභාගෙ බිපිත උසුනං. “අත්ථතො පනා”ති අධිප්පායත්ථතො පන. “හත්ථප්පසාරණං වියා”ති ලොකෙ කිඤ්චි ඉච්ඡන්තස්ස ජනස්ස හත්ථප්පසාරණං වියාති අධිප්පායො. “ථාමපත්තො”ති අධිපති භාව පත්තොති චුත්තං හොති. තෙනාහ “තථාහෙසා”තිආදි. “තණ්හාය හත්ථෙ ධීනා”ති උපවාර වචනමෙතං. තණ්හාය පරිග්ගහිතාති චුත්තං හොති. නසක්ඛිස්සන්තියෙව, නො නසක්ඛිස්සන්ති. තස්මා වෙදිතබ්බමෙතං ඡන්දොයෙව තණ්හාය බලවතරොති. කස්මා බලවතරොති. ආදීනවානිසංස දස්සනඤ්ඤාණෙන යුත්තත්තාති.

82. “පකිරන්ති”ති පත්ථරන්ති. “සමානා”ති සාවජ්ජෙහි යුත්තා සාවජ්ජා, අනවජ්ජෙහි යුත්තා අනවජ්ජාති එවං සදිසා, සාධාරණා.

අඤ්ඤසමානරාසිමිහිඅනුදිපනා නිට්ඨිතා.

83. අකුසලරාසිමිහි. “මුය්හති”ති ඤාතබ්බස්සඤ්ඤායා ධම්මස්ස අඤ්ඤාණ වසෙන සම්මුය්හති, චිත්තස්ස අන්ධභාවො හොති. වතුරඬ්ඛනමො නාම ‘කාළපක්ඛ වාතුද්දසි දිවසො, අඬ්ඬරත්ති සමයො, තිබ්බවනසණ්ධො, බහලමෙසවිජන්තො,ති අයං වතුරඬ්ඛනමො. සො වක්ඛුස්ස අන්ධභාවං කරොති. එවං තස්ස තමස්ස වක්ඛුස්ස අන්ධභාවකරණං විය. ඤාණගතිකො හොතිති දට්ඨබ්බො අට්ඨකථා නයෙන. තමෙව අට්ඨකථා නයං දස්සෙතුං “තථා හෙසා”තිආදි චුත්තං. අභිධම්මට්ඨිකායං පන මිච්ඡා ඤාණන්ති මිච්ඡා විතක්කො අධිප්පෙනො. සො හි මිච්ඡා සඬ්ඝප්පො හුත්වා නානප්පකාර චිත්තා පවත්ති වසෙන ඤාණගතිකො හොති. මොහො පන චිත්තස්ස අන්ධි භූතො , නානාවිත්තන කිච්ච රහිතො, කථං ඤාණගතිකො භවෙය්‍යාති තස්ස අධිප්පායො. “පාප කිරියාසු”ති දුච්චරිත කම්මෙසු. “උපාය චිත්තාවසෙනා”ති කතකම්මස්ස සිද්ධත්ථාය සත්ථාචුධාදිවිධානෙසු නානාඋපාය චිත්තාවසෙන. අප්පටි පජ්ජනං අප්පටි පත්ති. ඤාණ ගතිං අගමනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අඤ්ඤාණමෙව චුච්චති”ති. “ඤාණගතිකා”ති ඤාණප්පවත්තියා සමානප්පවත්තිකා. ලොහො ඤාණ ගතිකො මායාසායෙය්‍යා කම්මෙසු විචිත්තප්පවත්තිකත්තා. විචාරො ඤාණ ගතිකො. තථාහි සො ඤානඬ්ඛනෙසු විචිකිච්ඡාය පටිපක්ඛොති චුත්තො. චිත්තස්ස ඤාණ ගති කතා විචිත්තත්ථාවකෙන චිත්තසද්දෙන සිද්ධො. තෙ ව ධම්මා සබ්බ සත්තෙසු ඤාණ ගතිකා න හොන්ති. ඤාණුපතිස්සයං ලභිත්වා එව හොන්තිති දස්සෙතුං “තෙහි”තිආදිමාහ. තෙ සාධෙත්තිති සම්බන්ධො. පකතියා විඤ්ඤාජාතිකා නාම තිහෙතුකප්පටි සන්ධිකා. අඤ්ඤප්පටි සන්ධිකාපි බොධිසත්ත භූමියං ධීනා වා පඤ්ඤාපසුත භවතො ආගතා වා. සුතපරියත්ති සම්පන්නා නාම ද්විහෙතුකප්පටි සන්ධිකාපි ඉමස්මිං භවෙ බහුස්සුත සම්පන්නා ව පරියත්ති කම්ම සම්පන්නා ව.

84. අභිරික්කවවනත්ටේ. “න හිරියනි”නි නාම ධාතු පදමෙතං. හරායනි ලජ්ජනීති හිරි. හරෙ ලජ්ජායංති ධාතු. න හිරි අභිරිති වවනත්ටේ. “රුචිං උප්පාදෙත්වා”නි ගාමසු කරස්ස ගුප්තාසි දස්සනෙ විය විත්තරොවන විත්ත ඛමනං උප්පාදෙත්වා. අත්තානං පාපකම්ම ලිම්පතො විත්තස්ස අලිනතා අපිගුව්ඡනං නාම. අත්තානං අසප්පුරිස භාවපත්තිනො විත්තස්ස අලිනතා අලජ්ජා නාම.

85. අනොත්තප්පවවනත්ටේ. “න භායනි”නි පාපකම්මං භයනො න උපට්ඨාති. “න උත්තසනි”නි පාපකම්මං හෙතු න කම්පති. “තාසු”නි පාපකිරියාසු. “අසාරජ්ජමානං කත්වා”නි සුරං විස්සට්ඨං කත්වා. අසාරජ්ජං නාම සුරභාවො. අනුත්තාසො නාම පාපකම්ම හෙතු විත්තස්ස අකම්පනං. ගාථායං. අපිගුව්ඡනසිලො පුග්ගලො අපේගුව්ඡී. “පාපා”නි පාපකම්මතො. “සුකරො”නි ගාමසුකරො. සො ගුප්තො අපේගුව්ඡී. අභිරිකො පාපතො අපේගුව්ඡීති යොජනා. අභායනසිලො අභිරු. “සලභො”නි පටඬිගො. “පාවකා”නි දීපජාලම්භා. සලභො පාවකම්භා අභිරු විය අනොත්තව්වි පාපතො අභිරුති යොජනා.

86. උද්ධව්වවනත්ටේ. “උද්ධරනි”නි උක්ඛිපති. ආරම්මණස්මිං න සන්ති සීදති. වික්ඛිපතීති චුත්තං හොති. “වට්ටෙත්වා”නි ආවට්ටෙත්වා. “විස්සට්ඨගෙණ්ඩුකො වියා”නි විස්සප්පිතො සාරගෙණ්ඩුකො විය. “ධජපටාකා වියා”නි වාතෙරිතා ධජපටාකා විය.

87. ලොභවවනත්ටේ. “ලුබ්භනි”නි ගිජ්ඣති, අභිකඬ්ඛති. අභිසජ්ජනං අභිලග්ගනං. මක්කටං ආලිම්පති ඛන්ධති එතෙනාති මක්කටා ලෙපො. “තත්ත කපාලෙ”නි අග්ගිනාසන්තත්තෙ සට කපාලෙ. තෙලස්ස වත්ථම්භි අඤ්ජනං අභිලග්ගනං තෙලඤ්ජනං. රජ්ජනං පටිසජ්ජනං රාගො. තෙලඤ්ජන භූතො රාගො තෙලඤ්ජන රාගො. න කිලෙසරාගො. රත්ති දිවං පවත්තනට්ඨෙන තණ්හා එව නදිසොතසදිසත්තා තණ්හා නදී. “සත්තානං”නි පුපුජ්ජන සත්තානං. “සුක්ඛකට්ඨසාඛාපලාසතිණකසටානී”නි සුක්ඛ කට්ඨකසටානී, සුක්ඛ සාඛා කසටානීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. කසට සද්දෙන අසාරභාවං දිපෙති. “නදී වියා”නි පබ්බතෙයා නදී විය.

88. දිට්ඨිවවනත්ටේ. “දස්සනං”නි පරිකප්පනා සිද්ධෙසු මිච්ඡා සභාවෙසු විපරිත දස්සනං. තෙනාහ “ධම්මානං”නිආදිං. තත්ථ “ධම්මානං”නි රුපාරූප ධම්මානං, අතිවිචතාදි ධම්මානඤ්ච. “යාථාච සභාවෙසු”නි භූතසභාවෙසු. භූතසභාවො හි යථා ධම්මං අවති රක්ඛතීති අත්ථෙන යාථාවොති චූචිවති. අත්තානං පණ්ඩිතං මඤ්ඤන්තීති පණ්ඩිත මානිනො. පටිවෙධඤ්ඤාණං නාම අරිය මග්ගඤ්ඤාණං. පරමං චජ්ජන්ති දට්ඨබ්බා ලොකෙ මහාසාවජ්ජට්ඨෙන තං සදිසස්ස අඤ්ඤස්ස චජ්ජස්ස අභාවතොති අධිප්පායො.

89. මානවවනත්ටේ. “මඤ්ඤති”නි භූතසභාවං අතික්කම්ම අධිකං කත්වා අභමස්මිතිආදිනා තෙන තෙන අභූතාකාරෙන මඤ්ඤති. තෙනාහ “අභං ලොකෙ”නිආදිං. තත්ථ “කට්ඨකට්ඨිගරො වියා”නි සුක්ඛදාරුක්ඛන්ධො විය. සො පන උපන්ථම්භිතො මඤ්ඤතීති සම්බන්ධො. “අත්තානං අවිචුග්ගනං මඤ්ඤති”නි පුග්ගලං මානෙන අභින්නං කත්වා චුත්තං. “උන්නති ලක්ඛණො”නි උන්නමන සභාවො.

90. දොසවවනත්ටේ . වණ්ඤෙන කායවච්ඡි මනොකම්මෙන සමන්තාගතො වණ්ඤිකො. වණ්ඤිකස්ස භාවො වණ්ඤික්කං. “පහතාසිවිසො වියා”නි දණ්ඤෙන පහතො ආසිවිසො විය. “විසප්පනට්ඨෙනා”නි සකලකායෙ විවිධෙන සප්පනට්ඨෙන, ඵරණට්ඨෙන. ඉදඤ්ච තං සමුට්ඨාන රුපානං ඵරණ වසෙන චුත්තං. “අසනිපාතො වියා”නි සුක්ඛා සනිපතනං විය. “දාවග්ගිවියා”නි අරඤ්ඤග්ගි විය. “සපත්තො වියා”නි දුට්ඨවෙරි විය. “විසසංසට්ඨපුතිමුත්තං වියා”නි යථා මුත්තං නාම පකතියා එව දුග්ගන්ධත්තා පටිකුලත්තා දුරෙ ඡට්ටනීයන්ති අභිතමෙව හොති. පුන පුතිභාවෙ සති, දුරතරෙ ඡට්ටෙනබ්බං. විසසංසට්ඨෙපන වත්තබ්බමෙවනත්ථී. සබ්බසො අභිතරාසි හොති. එවං දොසොපි තං සමඬිගිනො තස්මිං බණෙ පරෙසං අමනාපියනං ආපාදෙති. අත්තහිත පරහිත විනාසඤ්ච කාරෙති, පරම්මරණා අපායඤ්ච පාපෙතීති සබ්බසො අභිතරාසි හොති. තෙන චුත්තං “විසසංසට්ඨපුති මුත්තං විය දට්ඨබ්බො”නි.

91. ඉස්සාවවනත්ටේ. දුට්ඨා ඉස්සාලද්ධසම්පත්ති විසයා වලභිතබ්බ සම්පත්ති විසයා ව. තත්ථ ලද්ධ සම්පත්ති විසයං තාවදස්සෙති “පරෙසං පකතියා”නිආදිනා. ලද්ධ සම්පත්තිග්ගහණෙන අතීත සම්පත්තිපි සඬිගිතාති දට්ඨබ්බා. ඉස්සාපකතිකාහි කෙවි අසුකො නාම පුබ්බෙ එවං සම්පත්තිකො අහොසීති වා, අභං පුබ්බෙ එවං සම්පත්තිකො අහොසිති වා සුත්වා නසහන්තියෙව. තං වචනං සොතුංපි න ඉවඡන්තීති. අසුකොතිආදිනා ලභිතබ්බසම්පත්ති විසයං දස්සෙති.

92. මච්ඡරියවවනත්ටේ. “මම එවා”නි මමපක්ඛෙ එවාති අධිප්පායො. “ගුණජානං”වාති අත්තනිච්ජ්ජමානං සිප්පච්ජ්ජාදි සම්පත්ති ගුණජානං වා. “චන්ත්‍ර වා”නි ධනධඤ්ඤාදිචන්ත්‍ර වා. “අවිජ්ජාරිකතාවසෙනා”නි අඤ්ඤෙන තං සිප්පච්ජ්ජාදිකං වා ධනධඤ්ඤාදිකං වා මය්භං දෙහීති චුත්තෙ පරහිතත්ථාය දාතබ්බ යුත්තකං දස්සාමිති එවං විත්තෙසති, පරහිතජ්ජරණාවසෙන තං විත්තං විජ්ජාරිකං නාම හොති. දෙහීති වචනම්පි සොතුං අනිච්ඡන්තො පරහිතත්ථාය අවිජ්ජාරික විත්තො නාම හොති. එවං අවිජ්ජාරිකතාවසෙන වරති පවත්තතීති මච්ඡරඤ්ච කාරස්ස ඡ කාරං කත්වා. තථා පවත්තං විත්තං. පුග්ගලො පන මච්ඡරීති චූචිවති. “තං”නි ලද්ධසම්පත්ති. “පරෙහි සාධාරණං දිස්වා”නිආදිනා යොජෙතබ්බං. සාධාරණන්ති ව ද්විසන්තකං වාති සන්තකං වා භවිස්සමානං, පරෙහි වා පරිභුඤ්ජියමානං. “නිග්ගුහනලක්ඛණං”නි රක්ඛාවරණගුත්තිභිසඬිගොපන සභාවං. අත්තනා ලද්ධ සම්පත්ති නාම

ඉස්සාය අවිසයො. ලභිතබ්බසම්පත්ති පන උභය සාධාරණං. තස්මා තත්ථ උභින්නං විසෙසො චත්තබ්බොති තං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. “යස්ස ලාභං න ඉච්ඡති”ති අත්තනා ලභතු වා මාවා, කෙවලං පර සම්පත්තිං අසහන්තො යස්ස පරස්ස ලාභං න ඉච්ඡති. “චිත්ත විසාතො”ති චිත්ත විහඤ්ඤානං. “අත්තනා ලද්ධං ඉච්ඡති”ති පරො සම්පජ්ජතු වා මාවා, යත්ථ පරලාභෙසති, අත්තනා න ලභිස්සති, තත්ථ අත්තනාව ලද්ධං ඉච්ඡති. යත්ථ අත්තනා ව ලභති, පරො ව ලභති, තත්ථ විසාතො නත්ථීති අධිප්පායො. “අලබ්භමානකං චිත්තෙන්වා”ති අත්තනා අලභිස්සමානං සල්ලක්ඛෙන්වා.

93. කුක්කුච්චවචනත්ථෙ. “කිරියා කතං”ති කත සද්දස්සභාව සාධනමාහ. එවං වචනත්ථං දස්සෙන්වා අභිධෙය්‍යත්ථං දස්සෙන්තො “අත්ථතො පනා”තිආදිමාහ. “අනුසොවන වසෙනා”ති පච්ඡා පුනප්පුනං චිත්තසන්තාපවසෙන. සො කුකතන්ති චුච්චතීති සම්බන්ධො. “කුසල ධම්මෙසු”ති පුඤ්ඤ කිරියවත්ථු ධම්මෙසු චිත්ත පරියාදානාය එව සංවත්තති. කුක්කුච්ච සමඬ්ඨි පුග්ගලො පුඤ්ඤකම්මං කරොන්තොපි චිත්ත සුඛං න ලභති. බහුජන මජ්ඣෙකෙ වසින්වා නානාකිච්චාති කරොන්තො නානා තිරච්ඡාන කථං කථෙන්නො චිත්ත සුඛං ලභති. තදා තස්ස පුඤ්ඤකම්ම කරණත්ථාය චිත්තං පරියාදියති, පරික්ඛියාති. චිත්තවසං ගච්ඡන්තො විවරති. එවං චිත්ත පරියාදානාය එව සංවත්තති. “අට්ඨකථායං”ති අට්ඨසාලිතියං. “කතා කතස්ස සාවජ්ජානවජ්ජස්සා”ති පුබ්බෙ කතස්ස සාවජ්ජකම්මස්ස, අකතස්ස අනවජ්ජ කම්මස්ස. කම්මත්ථෙසාම්චවනං. “අභිමුඛගමනං”ති ආරම්භ කරණවසෙන චිත්තස්ස අභිමුඛජ්ජවත්තනං. එතෙන පටිමුඛං සරණං චිත්තනං පටිසාරොති දස්සෙති. “අකතං න කරොති”ති අකතං කාතුං න සක්කොතීති අධිප්පායො. එවං කතං න කරොතීති එත්ථපි. “විරූපො”ති විභවිජො අසොභණො. “කුච්ඡිතො”ති ගර්භිතබ්බො. නනු පුබ්බෙ චිත්තූප්පාදො කුච්ඡිතොති වුත්තො. අට්ඨකථායං පන විජ්ජට්ඨසාරො කුච්ඡිතොති වුත්තො. උභයමෙන න සමෙතීති. නො න සමෙති, අඤ්ඤානු පපත්තීතොති දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. “යෙන ව කාරණෙනා”ති කතාකතං පටිච්ච තිරත්ථක චිත්තජ්ජවත්ති කාරණෙන. සො චිත්තූප්පාදොව කුකතපදෙ ගහෙතුං යුත්තො, නවිභාවතියං විය කතාකත දුච්චරිත සුවරිතන්ති අධිප්පායො. නනු විභාවතියම්පි සො චිත්තූප්පාදොව උපචාර නයෙන ගතීතොති වෙ. යුත්ති වසෙන ව අට්ඨකථාගමෙන ව මුඛ්‍යතො සිද්ධෙ සති, කිං උපචාර නයෙන. තෙනාහ “විභාවතියං පනා”තිආදිං. කුකතස්සභාවො කුක්කුච්චං, අකාරස්ස උකාරං කත්ථාති අයං අට්ඨකථානායො. ඉදාති සද්දස්සත්ථනායෙන අපරං වචනත්ථස්ස අධිප්පායත්ථස්ස දස්සෙතුං “අපි වා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ “ධාතුපාඨෙසු”ති අක්ඛරධාතුප්පකාසනෙසු නිරුත්ති පාඨෙසු. පඨන්තියෙව, නො න පඨන්ති. තෙ ව අත්ථා වෙනසො විජ්ජට්ඨසාරො මනො විලෙඛොති එවං පාළියං. වුත්තෙහි කුක්කුච්චපරියායෙහි සමෙන්නියෙව. තස්මා අයං අපරොනායො ඉධ අවස්සං චත්තබ්බො යෙවාති දිපෙති. විජ්ජට්ඨ සාරිපුග්ගලො ව තං තං පුඤ්ඤකම්මං කරොන්තොපි විජ්ජට්ඨ සාරග්ගිනා ද්විතමාන චිත්තො පුඤ්ඤකම්මෙ චිත්තජ්ජසාදං නලභති. චිත්ත සුඛං න චිත්තද්ධි. කිං ඉමිනා කම්මෙනාති තං පභාය යත්ථ චිත්ත සුඛං චිත්තද්ධි, තත්ථ විවරති. එවං විජ්ජට්ඨසාරො පුඤ්ඤකම්මෙනො සඬ්ඛිකොවනං නාම භොතීති. කිලෙසසල්ලිඛනං නාම සන්තුට්ඨි සල්ලෙඛජ්ජපත්තියං ධීතස්ස තද්ධිගජ්ජභානාදිවසෙන තං තං කිලෙසජ්ජභානං චුච්චති. “අනුත්ථනනාකාරෙනා”ති පුනප්පුනං විලපනාකාරෙන. සඬ්ඛිකොවතීති චත්ථා තස්ස උභයං අත්ථං දස්සෙන්තො “කුසලකම්ම සමාදානෙ”තිආදිමාහ. නම්මුමිපි න දෙති. කුතො සමාදාතුං වා වඩ්ඪෙතුං වා දස්සතීති අධිප්පායො. “තනුකරණෙනා”ති දුබ්බකරණෙන. විසෙසනට්ඨෙකරණ වචනං. “සො”ති ධම්මසමුභො. තං පන කුක්කුච්චං. කෙච්චි පන කුක්කුච්චං පච්චුජ්ජන්ත සුවරිත දුච්චරිතා රම්මණම්පි අනාගත සුවරිත දුච්චරිතා රම්මණම්පි කජ්ජෙන්නි. තං පටික්ඛිපන්නො “තෙනා”තිආදිමාහ. මහානිද්දෙසපාඨෙ ද්විතාකාරෙහි උජ්ජජ්ජති කුක්කුච්චං වෙනසො විජ්ජට්ඨසාරො මනොවිලෙඛොති පාඨො. “කතත්තා වා”ති අකත්තබ්බස්ස කතත්තා ව. “අකතත්තා වා”ති කත්තබ්බස්ස අකතත්තා ව. කෙච්චි පන අයං විජ්ජට්ඨසාරො නාම කදාචි කස්සචි කෙනචි කාරණෙන පුබ්බෙකත සුවරිතම්පි අකත දුච්චරිතම්පි ආරබ්භ උජ්ජජ්ජති. උම්මත්තකසදිසඤ්ඤි පුච්ච්ජන චිත්තන්ති වදන්ති. තං පටික්ඛිපන්නො “එතෙනා”තිආදිමාහ. සො පන කෙසඤ්චි වාදෙ විජ්ජට්ඨසාරො නාම දොමනස්සං භොති, න කුක්කුච්චන්ති අධිප්පායො. සොච බො ද්විධා භාවො. අපායභයෙන තජ්ජියන්ති තාසියන්තිති අපායභය තජ්ජිතා. “න අඤ්ඤෙසං”ති සුවරිත දුච්චරිතං අජානන්තානං අමනසිකරොන්තානස්ස ව භොති. කථං විඤ්ඤායතීති වෙ. සුවරිතදුච්චරිත නාමෙන අනුසොවනාකාරස්ස දස්සිතත්තාති වුත්තං “අකතං මෙ”තිආදි. යාථාවමානො නාම සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යො භමස්මීති සදිසස්ස සදිසොභමස්මීති හිතස්ස හිතොභමස්මීතිආදිනා පවත්තො භුතමානො. යඤ්චකුක්කුච්චං උජ්ජජ්ජතීති සම්බන්ධො. “අකත්ථා”ති තං කලාණ කම්මං අකත්ථා. “කත්ථා”ති තං පාපකම්මං කත්ථා. ඉදං පන පුබ්බෙකතා කතකාලෙ එව අයාථාවං භොති. අනුසොවන කාලෙපන යාථාවමෙව. “හත්ථ කුක්කුච්චං”ති එත්ථ සඬ්ඛිකොවනත්ථො න ලබ්භති. කුච්ඡිත කිරියත්ථො එව ලබ්භති. හත්ථලොලතාහි හත්ථ කුක්කුච්චන්ති චුච්චති. පාදලොලතා ව පාදකුක්කුච්චං. තෙනාහ “අසංයත කුක්කුච්චං නාමා”ති. යං පන කුක්කුච්චං. “තං”ති තං වත්ථුං. කුක්කුච්චං කරොන්තීති කුක්කුච්චායන්තා. නාමධාතු පදඤ්ඤෙන. කජ්ජති නු බො, න නු බො කජ්ජතීති එවං විනය සංසයං උජ්ජාදෙන්තාති අත්ථො. “කුක්කුච්චජ්ජකතායා”ති කුක්කුච්චෙත අපකතාය අභිභූතාය. “අත්තනො අවිසයෙ”ති ආණාවක්කයානෙ. ආණාවක්ක සාමිනො බුද්ධස්සවිසයන්තා අත්තනො සාවක භූතස්ස අවිසයෙති අත්ථො. යෙ පන කරොන්තියෙව කුක්කුච්චායන්තා පීති අධිප්පායො. “ආපත්තිං”ති දුක්කට්ඨපත්තිං.

94-95. ටිනම්ඳ්ඨවචනත්ථෙසු. “චිත්තං මන්දමන්දං කත්ථා”ති චිත්තන කිච්චෙ අතිමන්දං පරිදුබ්බලං කත්ථා. චිත්තං ගිලානං මිලානං කත්ථාති වුත්තං භොති. “අජ්ඣොත්ථරතී”ති අභිභවති. ආරම්භ විජානනෙ වා ජවනකිච්චෙ වා පරිහිනථාමලං කරොති. “ටියතී”ති පදං පාළිවසෙන සිද්ධන්ති ආහ “ටිනං ටියනා”තිආදිං. “අකම්මඤ්ඤභූතෙ කත්ථා”ති කායකම්මාදීසු අකම්මක්ඛමෙ පරිදුබ්බලෙ කත්ථා. [මුග්ගරෙන පොථෙත්ථා ටියාති වුත්තං භොති]. “තෙ”ති චිත්ත වෙනසිකෙ සම්පයුත්ත ධම්මෙ. “ඔලියාපෙන්වා”ති අවලිනෙ අවසිද්ධන්තෙ කත්ථා. තෙනාහ “ඉරියා පථං

පි”තිආදිං. ටීනං චිත්තං අභිභවති, විජානන කිව්වස්ස ගෙලඤ්ඤත්තා ටීනස්ස. මිද්ධං චෙතසිකෙ අභිභවති, ථුසනාදි කිව්වස්ස ගෙලඤ්ඤත්තා මිද්ධස්සාති අධිප්පායො.

96. විචිකිච්ඡාවචනත්ථෙ. “විකිච්ඡනං”ති රොගාපනය නත්ථෙ කිතධාතුවසෙන සිද්ධං සඬබ්බ කිරියා පදන්ති ආහ “ඤාණප්පට්ඨකාරොති අත්ථො”ති. “පට්ඨකාරො”ති ව රොගස්ස පට්පක්ඛ කම්මං. “ඵතායා”ති නිස්සක්ඛවචනං. විචිනන්ති ධම්මං විචිනන්තිති විචිනො. ධම්ම චිමංසකා. කිච්ඡති කිලමති ඵතායාති කිච්ඡා. විචිනං කිච්ඡාති විචිකිච්ඡාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “සභාවං”තිආදිමාහ. “විචිකිච්ඡති”ති සඬබ්බධාතූපදං. තඤ්ච කඬබ්බායං චත්තන්ති දස්සෙතුං “විචිකිච්ඡති චා”තිආදි චුත්තං. ද්විධා ඵළයති කම්පතිති ද්වෙළකං. තථා පචත්තං චිත්තං. ද්වෙළකස්ස භාවොති විග්ගහො. “බුද්ධාදිසු අට්ඨසු”ති බුද්ධෙ කඬබ්බති, ධම්මෙ කඬබ්බති, සඬසෙ කඬබ්බති, සික්ඛාය කඬබ්බති, පුබ්බන්තෙ කඬබ්බති, අපරන්තෙ කඬබ්බති, පුබ්බන්තා පරන්තෙ කඬබ්බති, ඉද්දප්පච්චයනා පට්චිව සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඬබ්බතිති ඵචං චුත්තෙසු අට්ඨසු සද්ධෙය්‍යා චත්ථුසු. තත්ථ “බුද්ධෙ කඬබ්බති”ති ඉතිපි සො භගවා අරහංතිආදිනා චුත්තෙසු බුද්ධගුණෙසු අසද්දහන්තො බුද්ධෙ කඬබ්බති නාම. ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මොතිආදිනා චුත්තෙසු ධම්ම ගුණෙසු අසද්දහන්තො ධම්මෙ කඬබ්බති නාම. සුප්පට්පන්නො භගවතො සාවකසඬසොතිආදිනා චුත්තෙසු සඬසගුණෙසු අසද්දහන්තො සඬසෙ කඬබ්බති නාම. තිස්සන්තං සික්ඛානං වට්ට දුක්ඛතො නිය්‍යානට්ඨෙසු අසද්දහන්තො සික්ඛාය කඬබ්බති නාම. අත්තතො අතීත භවස්ස අත්ථි නත්ථිභාවෙ කඬබ්බන්තො පුබ්බන්තෙ කඬබ්බති නාම. අත්තතො පරම්මරණා අනාගත භවස්ස අත්ථි නත්ථිභාවෙ කඬබ්බන්තො අපරන්තෙ කඬබ්බති නාම. තදුභයස්ස අත්ථි නත්ථි භාවෙ කඬබ්බන්තො පුබ්බන්තා පරන්තෙ කඬබ්බති නාම. ඉමස්මිං භවෙ අත්තතො ඛන්ධානං පට්චිව සමුප්පාදෙ ච පට්චිව සමුප්පන්නභාවෙ ච කඬබ්බන්තො ඉද්දප්පච්චයනා පට්චිව සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඬබ්බති නාම. “චිමති වසෙනා”ති චෙමතිකභාවෙන. පචත්තමානා විචිකිච්ඡා. විචිකිච්ඡා පට්ඨපකා නාම සබ්බ ධම්මෙසු අප්පට්ඨනබුද්ධිනං සබ්බඤ්ඤ බුද්ධානං ඵච නත්ථිති චුත්තං “අසබ්බඤ්ඤානං”තිආදි.

අකුසලරාසිමිභිඅනුදිපනා නිට්ඨිතා.

97. සද්ධාවචනත්ථෙ. “සන්තිසින්නං”ති අවලිතං. “සුට්ඨ”ති අනස්සන්තං අවලන්තඤ්ච කත්වා. “ධාරෙති”ති ඵචමෙව භොතිති සල්ලක්ඛණවසෙන ධාරෙති. තථා යපෙතිති. සද්දහන්ති චා සද්ධා සම්පන්නා සත්තා. සද්ධාතුං අරහන්තිති සද්ධෙය්‍යාති. අකාලුස්සං චුච්චති අනාවලං චිත්තං. අකාලුස්සං ඵච අකාලුස්සියං. තස්ස භාවොති විග්ගහො. “ඔකප්පනා”ති අභොසාධු අභොසුට්ඨති අධිමුච්චනවසෙන චිත්තනා. “මිච්ඡාධිමොක්ඛො යෙවා”ති දිට්ඨිසම්පයුත්තො අධිමොක්ඛොයෙව. “චිත්තෙ අසති”ති ධනෙ අසති. ධනඤ්ඤි චිත්තන්ති චුච්චති. යං යං ඉච්ඡති, තං තං චින්දන්ති ඵනෙනාති කත්වා. “තෙසං”ති මනුස්සානං.

98. සතිවචනත්ථෙ. “සරතී”ති අනුස්සරති. “කතාති”ති පුබ්බෙකතාති. “කත්තබ්බාති”ති ඉදාති චා පච්ඡා චා කත්තබ්බාති. කල්‍යාණ කම්මං නාමපකායා චිත්තස්ස රතිට්ඨානං න භොති. පාප කම්මමෙව චිත්තස්ස රතිට්ඨානං භොති. තස්මා කල්‍යාණ කම්මෙ ඵච අප්පමප්ප්ඡතුං විසුං සතිනාම ඉච්ඡිතබ්බා. පාපකම්මෙ පන විසුං සතියා කිව්වං නත්ථි. සබ්බෙයි චිත්තචෙතසිකා ධම්මා අපමත්ත රූපා භොන්ති. තෙනාහ “ඉතරාපනා”තිආදිං. “සතියෙව න භොති”ති විසුං සති නාමකො ඵකො චෙතසිකොයෙව න භොති. කතමා පන සා භොතිති ආහ “කතස්සා”තිආදිං. තත්ථ කතස්ස අප්පමප්ප්ඡනං නාම කෙසඤ්චි අනුමොදනවසෙන කෙසඤ්චි අනුසොවනවසෙන අප්පමප්ප්ඡනං. කත්තබ්බස්ස අප්පමප්ප්ඡනං නාම නිව්වකාලමිපි කාතුං අභිමුඛතා. “කතස්සා”ති චා භුමිමත්ථෙ සාමිවචනං. තථා සෙසෙසු ද්විසු පදෙසු. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. “නියුත්තො”ති අප්පමත්තො හුත්වා බ්‍යාචට්ඨකාය චිත්තො. සබ්බෙසු යානෙසු ඉච්ඡිතබ්බාති සබ්බන්ථිකා. සා හි ඡසු ද්වාරෙසු චිත්තස්ස ආරක්ඛ කිව්වා භොති ඉන්ද්‍රිය සංවරණ ධම්මන්තා. තස්මා ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ලොභමුලචිත්තස්ස අනුප්පප්ප්ඡන්තථාය සා ඉච්ඡිතබ්බා, අනිට්ඨා රම්මණෙ දොසමුල චිත්තස්ස, මප්ප්ඤ්ඤාරම්මණෙ මොහමුල චිත්තස්සාති. අපි ව, බොප්ප්ඤ්ඤ භාවනා යානෙසු ඉදං සුත්ත පදං චුත්තං. තස්මා භාවනා චිත්තස්ස ලීනට්ඨානෙපි සා ඉච්ඡිතබ්බා ලීනපක්ඛතො චිත්තස්ස නිවාරණත්ථායාතිආදිනා යොජෙතබ්බා.

99-100. භිරිමත්තප්පවචනත්ථෙසු. “කායදුච්චරිතාදිහි ලප්පති”ති තානිකාතුං ලප්පති. තානි භීනකම්මානි ලාමකකම්මානිති භීලෙන්වා තතො අත්තානං රක්ඛිතුං ඉච්ඡති. තෙනාහ “ඡිගුච්ඡති”ති. “උක්කණ්ඨති”ති විරුප්ඤ්ඤා, වියොගං ඉච්ඡති. “තෙහි යෙවා”ති කාය දුච්චරිතාදිහියෙව. “උබ්බිප්පති”ති උත්තසති, භයතො උපට්ඨාති. ගාථාසු. “අලප්පියෙසු”ති අලප්පිතබ්බෙසු කල්‍යාණ කම්මෙසු. “ලප්පරො”ති ලප්පන්ති. “අභයෙ”ති අභායිතබ්බෙ කල්‍යාණකම්මෙ. යස්මා පන සප්පුරිසා අත්තානං පරිහරන්තිති සම්බන්ධො. “භිරියා අත්තති ගාරවං උප්පාදෙන්වා”ති අත්තතො ජාතිගුණාදිකං චා සීල ගුණාදිකං චා ගරුං කත්වා මාදිසස්ස ඵච රූපං පාපකම්මං අයුත්තං කාතුං. යදි කරෙය්‍යං, පච්ඡා අත්තානං අසුද්ධං ඤාත්වා දුක්ඛිදුම්මතො භවෙය්‍යන්ති ඵචං භිරියා අත්තති ගාරවං උප්පාදෙන්වා. “ඔත්තප්පෙන පරෙසු ගාරවං උප්පාදෙන්වා”ති පරානුවාදභයං භායිත්වාති අධිප්පායො. තත්ථ පරානුවාදභයං නාම පරෙසං සාධු ජනානං ගරභා භයං. අඤ්ඤම්පි අපායභයං සංසාර වට්ටභයඤ්ච ඵත්ථ සඬගස්භනියෙව. ලොකංපාලෙන්තිති ලොකපාලා. “ලොකං”ති සත්තලොකං. “පාලෙන්ති”ති අපාය භයතො රක්ඛන්ති.

101. අලොභවචනත්ථෙ. අකාරො විරුද්ධත්ථොතිආහ “ලොභප්පට්පක්ඛො”ති. ලොභස්ස පට්චිරුද්ධොති අත්ථො. පට්චිරුද්ධතා ව පභායක පභාතබ්බ භාවෙන චෙදිතබ්බාති දස්සෙතුං “සොභී”තිආදිමාහ . තත්ථ සො

නෙක්බම්මාතු වසෙන හුත්වා පවත්නීති සම්බන්ධො. “හිත සඤ්ඤිතෙසු”ති ඉදං මෙ අත්ථාය හිතාය සුඛායාති එවං සඤ්ඤිතෙසු. “ලග්ගතවසෙනා”ති අමුඤ්ඤිතකාමතාවසෙන. තෙස්වෙව පවත්නීති සම්බන්ධො. “භවභොග සම්පත්තියො ගුප්ථාසිං විය හීලෙත්වා”ති ඉදං බොධිසත්තානං වසෙන නිදස්සන වචනං. තත්ථ “හීලෙත්වා”ති ගරහිත්වා. නික්බමන්ති එතෙනාති නෙක්බම්මො. සො එව ධාතුති නෙක්බම්මාතු.

102. අයං නයො දොසප්පට්ඨස්සං, මොහප්පට්ඨස්සංති ආදීසුපි නෙතබ්බො.

103. තත්‍ර මජ්ඣන්තකායං. “ලිනුද්ධවචනං”ති චිත්තස්ස ලිනතා එකො විසමපක්ඛො. උද්ධට්ඨතා දුතියො විසමපක්ඛො. ලිනං චිත්තං කොසප්පෙ විසමපක්ඛෙ පතති. උද්ධට්ඨං චිත්තං උද්ධට්ඨවෙ විසමපක්ඛෙ පතති. තදුභයම්පි අකුසල පක්ඛිකං භොති. තථා චිත්තස්ස අති ලුඛතා එකො විසම පක්ඛො. අතිපහට්ඨතා එකොති ආදිනා සබ්බං බොජ්ඣංගවිධානං චිත්ථාරොතබ්බං. තත්‍ර මජ්ඣන්තකා පන සම්පයුත්ත ධම්මෙ උභොසු අන්තෙසු පාතෙතං අදත්ථා සයං මජ්ඣිමප්පට්ඨපදායං දළ්භං තිට්ඨති.

104. පස්සද්ධාදීසු. “තත්ථ තං චින්දන්ති”ති තෙසු පුඤ්ඤ කම්මෙසු තං චිත්ත සුඛං පටිලභන්ති.

105. ලහුතා ද්වයෙ. “තත්තපාසාණෙ”ති සන්තත්තෙ පාසාණපිට්ඨෙ. “තත්ථා”ති පුඤ්ඤකම්මෙසු.

106-110. මුදුතා ද්වයාදීසු සබ්බං සුවිඤ්ඤෙයාං.

111. විරතිත්තයෙ. “කථා, චෙතනා, විරති, වසෙනා”ති ‘කථාසම්මාවාචා, චෙතනා සම්මාවාචා, විරති සම්මාවාචා, වසෙන. තං කථාවාචං සමුට්ඨාපෙතීති තං සමුට්ඨාපිකා. යා පන පාප විරමණාකාරෙන චිත්තස්ස පවත්නීති යොජනා. “සමාදියන්තස්ස වා”ති මුසාවාදා විරමාමීති ආදිනා වච්ඡෙදං කත්වා සමාදියන්තස්ස වා. “අධිට්ඨන්තස්ස වා”ති වච්ඡෙදං අකත්වා චිත්තෙනෙව තථා අධිට්ඨන්තස්ස වා. ඉමෙහි ද්විහි පදෙහි සමාදාන විරතිප්පවත්තිං වදති. “අවිතික්කමන්තස්ස වා”ති එතෙන සම්පත්ත විරතිප්පවත්තිං වදති. “එතායා”ති සම්මාවාචා විරතියා. සා පන කත්තුතා ව ක්‍රියාය ව සහභාවිතී හුත්වා සමාදාන ක්‍රියං සුට්ඨුත්තං සාධෙති. තස්මා සා කරණ සාධනං නාම භොති. තෙනාහ “කරණත්ථෙවා කරණ වචන”න්ති. බහුසුචනවාරෙසු පවත්තමානෙසු පුරිම පුරිම ජවනවාරපරියාපන්නා සම්මාවාචා පච්ඡිම පච්ඡිම ජවනවාරසමුට්ඨිතාය සමාදාන ක්‍රියාය පච්චයො භොති. සා පන තාය ක්‍රියාය අසහභාවිත්තා කරණලක්ඛණං න සම්පජ්ජති. හෙතු ලක්ඛණෙ තිට්ඨති. තෙනාහ “හෙතු අත්ථෙවා කරණවචන”න්ති. ඉදඤ්ච අත්ථතො ලබ්භමානත්තා චුත්තං. සම්මාවාචාති පදං පන කිතසාධන පදත්තා කරණත්ථෙව එවසිද්ධං. න හි අකාරක භූතො හෙතු අත්ථො සාධනං නාම සම්භවති. “සමාදාන වචනාති”ති සම්මාවාචා සමුට්ඨිතාති සමාදාන වචනාති. “තතො”ති තතොපරං. “තෙසං”ති තෙ සංවදමානානං. ඉදඤ්ච සබ්බං සම්මාවාචාති වචනෙ වච්ඡෙදවාචං පධානං කත්වා චුත්තං. සම්පත්තවිරති සමුච්ඡෙද විරතිභූතාය පන සම්මාවාචාය වච්ඡෙදෙන කිච්චං නත්ථි. විරති කිච්ච මෙවපධානන්ති දස්සෙතං “අපිවා”ති ආදි චුත්තං. “පවත්තමානා”ති පවත්තමානත්තා. විසෙසන හෙතු පදමෙතං.

112-113. සම්මාකම්මන්තෙපි සම්මාආචීවෙපි වත්තබ්බං නත්ථි.

114. “සම්පත්තං වත්ථුං”ති පාණාති පාතාදිකම්මස්ස වත්ථුං. සාපච්චුප්පන්නාරම්මණායෙව. කස්මා, අත්තනො පච්චක්ඛෙ සම්පත්ත වසෙනවත්ථුස්සධරමානත්තා. “සමාදියන්තස්ස වා උප්පන්නා”ති පාණාති පාතාපට්ඨිවිරමාධිති ආදිනා සමාදියන්තස්සයා සමාදානක්ඛණෙ උප්පන්නා විරති. “සා පන පච්චුප්පන්නාරම්මණා භොති”ති එත්ථ කථං පච්චුප්පන්නා රම්මණා භොතීති. පාණාති පාතාපට්ඨිවිරමාධිති වදන්තස්ස චිත්තං අනුක්කමෙන පාණසද්දාදිනං අත්ථං ආරම්මණං කත්වා පවත්නති. තත්ථ “පාණො”ති වොභාරතො සත්තො. පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. සො ව සත්තො තඤ්චජීවිතින්ද්‍රියං ලොකෙ සබ්බකාලම්පි සංවිජ්ජතියෙව. එවරූපං ජීවිතින්ද්‍රිය සාමඤ්ඤං සන්ධාය පච්චුප්පන්නාරම්මණාති චුත්තං. අදින්නාදානා පට්ඨිවිරමාධිති ආදීසුපි එසෙව නයො. “අනාගතා රම්මණවා”ති එත්ථ එකදිවසං නියමෙත්වා සමාදියන්තස්ස තස්මිං දිවසෙ ධරමාන සත්තාපි අත්ථි. උප්පජ්ජිස්සමානසත්තාපි අත්ථි. තදුභයම්පි පාණවචනෙ සඬග්ගිතමෙව. පාණුපෙතං කත්වා සමාදියන්තස්ස වත්තබ්බමෙව නත්ථි. අපි ව අනාගතකාලිකම්පි සමාදානං අත්ථියෙව. අහං අසුකදිවසතො පට්ඨාය යාවජීවම්පි පාණාතිපාතා විරමාධිති ආදි. එවං සමාදාන විරති අනාගතා රම්මණාපි භොතීති. “පච්චයසමුච්ඡෙදවසෙනා”ති තං තං කිලෙසානුසය සබ්බාතස්ස පච්චයස්ස සමුච්ඡෙදවසෙන. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙයාං.

115-116. අප්පමඤ්ඤාද්වයෙ. අපිවාති ආදීසු. “කලිසම්භවෙහවෙ”ති දුක්ඛුප්පත්තිපච්චයභූතෙ සංසාරහවෙ. “පාපෙකලි පරාජයෙ”ති කලිසද්දො පාපෙ ව පරාජයෙ ව වත්තනීති අත්ථො. සත්තෙහි කලිං අවන්ති රක්ඛන්ති එතායාති කරුණා. සත්තෙහිති ව රක්ඛණත්ථයොගෙ ඉච්ඡිතස්මිං අත්ථෙ අපාදාන වචනං. යථා-කාකෙ රක්ඛන්ති තණ්ඩුලා-ති. සත්තෙවා කලිතො අවන්ති රක්ඛන්ති එතායාති කරුණා. කලිතොති ව රක්ඛණත්ථයොගෙ අනිච්ඡිතස්මිම්පි අපාදානවචනං. යථා-පාපාවිත්තං නිවාරයෙති. එකස්මිං සත්තෙ පවත්තාපි අප්පමඤ්ඤා එව නාම භොතීති. යථා තං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං එකස්මිං ආරම්මණෙ පවත්තම්පි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව භොතීති.

117. පඤ්ඤන්ද්‍රියෙ වත්තබ්බං නත්ථි.

118. එතං පරිමාණං අස්සාති එත්තාවං. “එත්තාවතා”ති එත්තාවන්තෙන-එස්සො, වෙදනා, සඤ්ඤා,තිආදිවචනක්කමෙන. “චිත්තුප්පාදෙසු”ති එත්ථ-කතමෙ ධම්මා දස්සනෙන පහාතබ්බා. වත්තාරො දිට්ඨිගතසම්පයුක්ත චිත්තුප්පාදා-තිආදියු චිත්තවෙතසික සමුහො චිත්තුප්පාදොති වුවවති. ඉධ පන චිත්තානි එව චිත්තුප්පාදාති වුවවන්තිති ආහ “චිත්තුප්පාදෙසුති චිත්තෙසු ඉව්වෙව අත්ථො”ති. “සබ්බද්ධිබලත්තා”ති සබ්බචිත්තෙහි දුබ්බලතරත්තා. “භාවනා බලෙනා”ති විතක්ක විරාගසත්ති යුත්තෙන උපචාර භාවනා බලෙන, වුවිධාන ගාමිති විපස්සනා භාවනා බලෙන ව. “බලනායකත්තා”ති බල ධම්මානං නායකත්තා, ජෙට්ඨකත්තා.

119. අකුසල වෙතසිකෙසු. “පච්ඡිමං”ති සබ්බෙසුපි ද්වාදසා කුසල චිත්තෙසුති වචනං. “පුරිමස්සා”ති සබ්බා කුසල සාධාරණා නාමාති වචනස්ස. “සමන්තන වචනං”ති-කස්මා සබ්බාකුසල සාධාරණා නාමාති. යස්මා සබ්බෙසුපි. ල. චිත්තෙසු ලබ්භන්ති, තස්මා සබ්බා කුසල සාධාරණා නාමා-ති එවං සාධන වචනං. යස්මා පන ඉමෙහි වතුහි විනානුප්පජ්ජන්ති, තස්මා තෙ සබ්බෙසු තෙසු ලබ්භන්තිති යොජනා. කස්මා විනා නුප්පජ්ජන්තිති ආහ “න හිනානි”තිආදි. “තෙහි”ති පාපෙහි. සබ්බ පාප ධම්මතොති අත්ථො. “තථා තථා ආමසිත්වා”ති දිට්ඨි ඛන්ධෙසු නිව්වො ධුවො සස්සතොතිආදිනා ආමසති. මානො අහන්ති වා සෙය්‍යො සදිසොතිආදිනා වා ආමසති. එවං තථා තථා ආමසිත්වා. “තෙසු”ති දිට්ඨිමානෙසු. නිද්ධාරණෙ භුමිමං. දිට්ඨි පරාමසන්ති පවත්තතිති යොජනා. “තං ගහිතාකාර”න්ති තං අහන්ති ගහිතං නිමිත්තාකාරං. සක්කාය දිට්ඨි එව ගති යෙසං තෙ දිට්ඨි ගතිකා. අචික්ඛම්හිත සක්කාය දිට්ඨිකා. “අහන්ති ගණ්හන්ති”ති මානෙන ගණ්හන්ති. “න හි මානස්ස වියා”ති යථා මානස්ස අත්තසම්පග්ගහණෙ බ්‍යාපාරො අත්ථි, න තථා දිට්ඨියා අත්තසම්පග්ගහණෙ බ්‍යාපාරො අත්ථිති යොජනා. එත්ථ ව අත්තසම්පග්ගහණං නාම පරෙහි සද්ධිං අත්තානං සෙය්‍යාදිවසෙන සුට්ඨුපග්ගහණං. “න ව දිට්ඨියා වියා”ති යථා දිට්ඨියා ධම්මානං අයාථාවපක්ඛපරිකප්පෙන බ්‍යාපාරො අත්ථිති යොජනා. තත්ථ අයාථාවපක්ඛො නාම අත්තා සස්සතො උච්ඡින්නොතිආදි. මච්ඡරියං අත්තසම්පත්තිසු ලග්ගනලොභසමුට්ඨිතත්තා ලොභසම්පයුත්තමෙව සියාති වොදනං පරිහරන්තො “මච්ඡරියං පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “තාසං”ති අත්තසම්පත්තිනං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

120. සෞභෂණවෙතසිකෙසු. “නිසු ඛන්ධෙසු”ති සීලක්ඛන්ධ සමාධික්ඛන්ධ පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙසු ව. “සම්මාදිට්ඨි පච්ඡිමකො”ති සම්මාදිට්ඨියා පච්ඡතො අනුඛන්ධකොති අත්ථො. සම්මාදිට්ඨියා පරිවා රමන්තොති චුත්තං හොති. “තස්මිං අසති පි”ති දුතියජ්ඣානික මග්ගාදියු තස්මිං සම්මාසධිකප්පෙ අසන්තෙපි. “සීලසමාධික්ඛන්ධ ධම්මෙසු පනා”ති ‘සම්මාචාලා, සම්මාකම්මන්තො, සම්මාආජීවො,ති ඉමෙ තයො ධම්මා සීලක්ඛන්ධ ධම්මා නාම. සම්මා වායාමො, සම්මාසති, සම්මාසමාධි,ති ඉමෙ තයො ධම්මා සමාධික්ඛන්ධා නාම. ඉමෙසු සීලක්ඛන්ධ සමාධික්ඛන්ධෙසු. “එකො එකස්ස කිව්චං න සාධෙති”ති තෙසු සම්මාචාලා සම්මාකම්මන්තස්ස කිව්චං න සාධෙති. සම්මා ආජීවස්ස කිව්චං න සාධෙති. සම්මාකම්මන්තො ව සම්මාචාලාය කිව්චං න සාධෙතිතිආදිනා සබ්බං වත්තබ්බං. “සීලෙසු පරිපූරකාරිතා වසෙනා”ති සීලප්පටිපක්ඛ ධම්මානං සමුච්ඡින්නදකාරිතා වසෙනාති අධිප්පායො. මුසාවාද වරති මුසාවාදමෙව පජ්ඣිතුං සක්කොති. න ඉතරානි පිසුණවාදාදීනිති යොජනා. එත්ථ සියා. මුසාවාදවරති නාම කුසල ධම්මො හොති. කුසල ධම්මො ව නාම සබ්බස්ස අකුසල ධම්මස්ස පටිපක්ඛො. එකස්මිමිපි කුසල ධම්මෙ උප්පජ්ජමානෙ තස්මිං සන්තානෙ සබ්බාති අකුසලානි පජ්ඣිතුං සක්කොන්තිති වත්තබ්බාති. අථ ව පන මුසාවාද වරති මුසාවාදමෙව පජ්ඣිතුං සක්කොති, න ඉතරානිති චුත්තං. කථමිදං දට්ඨබ්බන්ති. වුවවතෙ. පජ්ඣිතුං සක්කොතිති ඉදං පඤ්ඤා පහානෙසු තදභිගප්පහාන වචනං. තදභිගප්පහානන්ති ව තෙන තෙන කුසලභිගෙන තස්ස තස්ස අකුසලභිගස්ස පහානං තදභිගප්පහානං නාම. ඉදං චුත්තං හොති, ඉධ සප්පුරිසො පාණාතිපාතා පටිවරමාමිතිආදිනා විසුං විසුං සික්ඛාපදානි සමාදිශිත්වා පාණාති පාතවරති සඬබ්බතෙන කුසලභිගෙන පාණාතිපාත සඬබ්බතං අකුසලභිගං පජ්ඣිති. අදින්තාදාන වරති සඬබ්බතෙන කුසලභිගෙන අදින්තාදාන සඬබ්බතං අකුසලභිගං පජ්ඣිතිතිආදිනා විත්ථාරෙතබ්බං. එකස්මිමිපි කුසල ධම්මෙ උප්පජ්ජමානෙ තස්මිං සන්තානෙ සබ්බාති අකුසලානි න උප්පජ්ජන්තිති එත්ථ පන අනොකාසත්තා එව න උප්පජ්ජන්ති, න පහානත්තා. න හි තස්මිං සන්තානෙ තස්මිං බණෙ තානි අකුසලානි එව න උප්පජ්ජන්ති. අථො සබ්බාති අඤ්ඤාති කුසල චිත්තානි ව න උප්පජ්ජන්ති. සබ්බාති අබ්‍යාකත චිත්තානි ව න උප්පජ්ජන්ති. තානි අනොකා සත්තා එව න උප්පජ්ජන්ති. න පහානත්තා න උප්පජ්ජන්ති. තදභිගප්පහානාදි වසෙන පන පහානං සන්ධාය ඉධ පජ්ඣිතුං සක්කොති-න සක්කොතිති චුත්තං. එත්තාවතා තදභිගප්පහානං නාම සුපාකටං හොති. මුසාවාද වරති මුසාවාදමෙව පජ්ඣිතුං සක්කොති. න ඉතරානිති ඉදඤ්ඤා සුට්ඨු උපපන්නං හොතිති. “එත්ථ වා”තිආදියු කායභිගවොපනත්ථාය වාචභිගවොපනත්ථාය ව පවත්තාති කායවච්චො පන භාගියානි නාම. කාමාවචර කුසලෙස්වෙව වරතියො සන්දිස්සන්ති. “කාමාවචර කුසලෙසු පි”ති නිද්ධාරණෙ භුමිමවචනං. කාමභුමියං උප්පන්නෙසු එව කාමාවචර කුසලෙසු සන්දිස්සන්ති. තිවිධ කුහනවත්ථුනි ව වරිමිතබ්බවත්ථුට්ඨානෙධිතානි. එත්ථ ව කුහනං නාම විම්භාපනං ලාභසක්කාර සිලොකත්ථාය මනුස්සානං නානාමායාසාධෙය්‍යා කම්මානි කත්වා අච්ඡරියබ්බුත භාවකරණන්ති චුත්තං හොති. තං පන තිවිධං ‘පච්චයප්පටිසෙවනකුහනඤ්ඤා, සාමන්තප්පජන කුහනඤ්ඤා, ඉරියා පට්ඨණ්ඨා පන කුහනඤ්ඤා. තත්ථ මහිවිජොයෙව සමානො අප්පිච්ඡාකාරං දස්සෙත්වා ආදිතො ආගතා ගතෙ වතුපච්චයෙ පටික්ඛිපිත්වා පච්ඡා බහුං බහුං ආගතෙ පච්චයෙ පටිග්ගණ්හාති. ඉදං පච්චයප්පටිසෙවන කුහනං නාම. පාපිච්ඡොයෙව සමානො අයං ඤානලාභිති වා අභිඤ්ඤාලාභිති වා අරහාති වා ජනො මං සම්භාවෙතුති සම්භාවනං ඉච්ඡන්තො අත්තානං උත්තරි මනුස්ස ධම්මානං සන්තිකෙ තෙ වා අත්තනො සන්තිකෙ කත්වා වඤ්ඤෙවති. ඉදං සාමන්තප්පජන කුහනං නාම. පාපිච්ඡොයෙව සමානො අයං සන්තචුත්ති සමාහිතො ආරද්ධවිරියොති ජනො මං සම්භාවෙතුති සම්භාවනං ඉච්ඡන්තො ඉරියා පට්ඨනිස්සිතං නානාවඤ්ඤානං කරොති. ඉදං ඉරියා පට්ඨණ්ඨාපන කුහනං

නාම. “සික්කාපදස්ස වත්ථුනි”ති සුරා පාන විකාල භොජන නව්වගිතවාදින දස්සන සවනාදිනි. සුරාමෙරයපානා විරමාධිති සමාදියන්තස්ස සුරාමෙරයපාන වෙනනා විරමිතබ්බ වත්ථු නාම. විකාල භොජනා විරමාමිති සමාදියන්තස්ස විකාලෙ යාවකාලික වත්ථුස්ස පරිභුඤ්ජන වෙනනා විරමිතබ්බ වත්ථු නාම. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ලොකුත්තර චිත්තෙසු. ‘සබ්බථාපි,ති ව ‘නියතා’ති ව ‘එකතො වා’ති ව තිණි විසෙසනානි. ලොකියෙසු පන ‘කදාපී’ති ව ‘විසුං විසුං’ති ව ද්වෙ ද්වෙ විසෙසනානි. තත්ථ ලොකුත්තරෙසු ‘සබ්බථාපි’ති ඉදං සමුවිජ්ජෙද්දපහාන දස්සනං ලොකියෙසුපි තබ්බිපරිතං තදබ්ගප්පහාන දස්සනං අධිප්පෙතන්ති කත්වා “එකෙක දුච්චරිතප්පහානවසෙනෙ වා”ති වුත්තං.

121. අප්පමඤ්ඤාසු. “විභඩ්ගෙ”ති අප්පමඤ්ඤා විභඩ්ගෙ. “කාරුඤ්ඤප්පකතිකස්සා”ති කාරුඤ්ඤසභාවස්ස. “අනිස්සුකිනො”ති ඉස්සාධම්මරහිතස්ස. ථාමගතා කරුණා දොස සමුට්ඨිතං විහිංසං පජහති. ථාමගතා මුදිතා දොසසමුට්ඨිතං අරතිං පජහතිති වුත්තං. “විහිංසා අරතීනං නිස්සරණ භූතා”ති. එත්ථ ව අරති නාම සුඤ්ඤාගාරෙසු ව භාවනා කම්මෙසු ව නිබ්බිදා. දොස නිස්සරණෙ සති දොමනස්සනිස්සරණම්පි සිද්ධිමෙව. නිස්සරණඤ්ඤා නාම පටිපක්ඛ ධම්ම සණ්ඨානෙන භොති. තස්මා පුබ්බභාගෙපි අප්පමඤ්ඤාසු නිව්චං සොමනස්ස සණ්ඨානං වෙදිතබ්බන්ති අධිප්පායෙන “දොමනස්සප්පටිපක්ඛඤ්ඤා”තිආදිවාහ. “අට්ඨකථායපි සහ විරුද්ධො”ති අට්ඨසාලිතියං උපෙක්ඛා සහගත කාමාවචර කුසල චිත්තෙසු කරුණා මුදිතා පරිකම්මකාලෙපි හි ඉමෙසං උප්පත්ති මහාඅට්ඨකථායං අනුඤ්ඤාතා එවා-ති වුත්තං. තාය අට්ඨකථායපි සහ විරුද්ධො. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං. “පටිකුලා රම්මණෙසු පන...පෙ.... වත්තබ්බමෙව නත්ථි”ති පටිකුලා රම්මණානි නාම සොමනස්සෙන දුරෙ භොන්ති, තථා දුක්ඛිත සත්තා ව, තස්මා තදා රම්මණානි අසුභ භාවනා චිත්තානි ව කරුණා භාවනා චිත්තානි ව ආදිතො උපෙක්ඛා සහගතා නෙවාති වත්තබ්බමෙව නත්ථි. “සාහිවෙදනුපෙක්ඛා නාමා”ති කාමාවචර වෙදනුපෙක්ඛා වුත්තා. විභාවනිපායො, “අඤ්ඤවිහිතස්ස පි”ති අඤ්ඤං ආරම්මණං මනසිකරොන්තස්සපි. සප්ඤ්ඤායනං සම්පජ්ජති, සම්මසනං සම්පජ්ජතිති පාඨසෙසො. ඉති තස්මා. එත්ථ සියා “තං පටික්ඛිත්තං භොති”ති කස්මා වුත්තං. න නු තම්පි උපෙක්ඛා සහගත චිත්තෙසු කරුණා මුදිතානං සම්භවං සාධෙති යෙවාති. සච්චං සාධෙති යෙව. තෙන පන පරිවය වසෙන තෙසු තාසං සම්භවං දිපෙති. ඉධ පන “එත්ථ වා”තිආදිනා “පටිකුලා රම්මණෙසු”තිආදිනා ව පරිවයෙන විනා පකතියා තාසං උපෙක්ඛා වෙදනාය එව සහ පවත්ති බහුලතා වුත්තාති. “යොගකම්ම බලෙනා”ති යුඤ්ජන වීරිය කම්ම බලෙන.

122. වෙනො යුත්තානං චිත්ත වෙනසිකානං. “එත්ථ වා”තිආදිසු. හෙට්ඨා ව වුත්තො ‘කදාපි සන්දිස්සන්ති විසුං විසුං, කදාපි නානා හුත්වා ජායන්ති’ති. උපරි ව වක්ඛති ‘අප්පමඤ්ඤා විරතියො පනෙත්ථ පඤ්චපි පච්චෙකමෙව යොජෙතබ්බා’ති. ඉස්සාදිනඤ්ඤා නානා කදාපි යොගො උපරි ‘ඉස්සාමච්ඡෙර කුක්කුච්චානි පනෙත්ථ පච්චෙකමෙව යොජෙතබ්බානි’ති වක්ඛති. මානථින මිද්ධානං පන නානා කදාපි යොගො ඉධ වත්තබ්බො. “කදාපි”ති වත්වා තදත්ථං විවරති “තෙසං”තිආදිනා. “තෙසං”ති දිට්ඨි විප්පයුත්තානං. “නිද්දාහිභූත වසෙනා”ති නිදස්සන වචනමෙතං. තෙන කොසප්පාදිනම්පි ගහණං වෙදිතබ්බං. “අකම්මඤ්ඤතායා”ති අකම්මඤ්ඤභාවෙන. තෙහි ඉස්සාමච්ඡරිය කුක්කුච්චෙහි. තෙන ව මානෙන. කිච්ච විරොධෙ වා ආරම්මණ විරොධෙ වා නානාභාවො. අවිරොධෙ සහභාවො.

123. “යොගට්ඨානපරිච්ඡින්න වසෙනා”ති සබ්බචිත්ත සාධාරණා තාව සබ්බෙසුපි එකුනනවුතිචිත්තූප්පාදෙසු, විතක්කො පඤ්චපඤ්ඤා සචිත්තෙසුතිආදිනා යුත්තට්ඨාන භූතානං චිත්තානං ගණනසඬ්ඛාපරිච්ඡෙදවසෙන. “යුත්ත ධම්මරාසි පරිච්ඡින්න වසෙනා”ති අනුත්තරෙ ඡත්තිංස, මහග්ගතෙ පඤ්චතිංසානිආදිනා යුත්ත ධම්මරාසිනං ගණන සඬ්ඛා පරිච්ඡෙද වසෙන. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යං. “පාළියං”ති ධම්මසඬ්ඛණි පාළියං. “තෙසං නයානං”ති චතුක්ක පඤ්චක නයානං.

124. “කායච්චි විසොධන කිච්චා”ති කායද්වාරවච්චිද්වාර සොධන කිච්චා.

125. ලොකුත්තර විරතීනං ලොකුත්තර විපාකෙසුපි උප්පජ්ජනතො “ඉදඤ්ච...පෙ.... දට්ඨබ්බ”න්ති. තාසං අප්පමඤ්ඤානං. තෙසු මහාවිපාකෙසු. සත්තපඤ්ඤත්තාදිනි ආරම්මණානි යස්සාති විග්ගහො. “තෙනා”ති කුසලෙන. “විකප්ප රහිතත්තා”ති විවිධාකාර චිත්තන රහිතත්තා. අප්පනාපත්ත කම්ම විසෙසෙහි නිබ්බන්තා අප්පනාපත්තකම්ම විසෙස නිබ්බන්තා. පඤ්ඤත්ති විසෙසානි නාම පට්ඨිකසිණ නිමිත්තාදිනි. “අපි වා”තිආදිසු. න පඤ්ඤත්ති ධම්මෙහි අත්ථි. එවඤ්ඤා සති, කාමවිපාකානි කාමතණ්භාය ආරම්මණභූතා පඤ්ඤත්තියොපි ආලම්බෙය්‍යුන්ති. “සඬ්ගහනයහෙදකාරකා”ති පට් මජ්ඣානික චිත්තෙසු ඡත්තිංස. දුතියජ්ඣානික චිත්තෙසු පඤ්චතිංසානිආදිනා සඬ්ගහනයහෙදස්ස කාරකා.

126. “එත්ථ වා”තිආදිසු. “පඤ්චසු අසඬ්ඛාරිකෙසු”ති නිද්ධාරණ භූමිමච්චනං. තථා පඤ්චසු අසඬ්ඛාරිකෙසුති. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

128. “භූමි ජාති සම්පයොගාදිහෙදෙනා”ති එස්සොතාව චතුබ්බිධො භොති කාමාවචරො, රූපාවචරො, අරූපාවචරො වාති. අයං භූමිහෙදො.

ද්වාදසාකුසලා එස්සා, කුසලා එකවිසති;
ඡත්තිංසෙව විපාකා ව, විසති ක්‍රියා මතා.

ඉති අයං ජාතිභෙදො. සොමනස්ස සහගතො, දිට්ඨිගත සම්පයුත්තො, අසඬ්ඛාරිකො ව, සසඬ්ඛාරිකො වානිආදිනා සම්පයොගාදිභෙදො වත්තබ්බො. “චිත්තෙන සමං හෙද”න්ති අත්තනා වා සම්පයුත්තෙන චිත්තභෙදෙන සමං හෙදං. එකුනන චුතියා චිත්තෙසු වා. එත්ථ ව විචිකිච්ඡා චෙතසිකං එකස්මිං චිත්තෙ යුත්තන්ති එකමෙව හොති. දොසො, ඉස්සා, මච්ඡරියං, කුක්කුච්චන්ති ඉමෙ වත්තාරො ද්විසු චිත්තෙසු යුත්තන්ති විසුං විසුං ද්වෙ ද්වෙ හොන්ති. තථා දිට්ඨිමානා පච්චෙකං වත්තාරො. ටීනමිද්ධං පච්චෙකං පඤ්චානිආදිනා සබ්බං වත්තබ්බන්ති.

චෙතසිකසඬ්ඛගදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

3. පකිණ්ණකසඩගහඅනුදීපනා

129. පකිණ්ණකසඩගහෙ . උභින්නං චිත්ත වෙනසිකානං. “තෙපඤ්ඤාසා”ති තෙපඤ්ඤාසවිධා. “භාවො”ති විජ්ජමානකිරියා. යො ලක්ඛණ රසාදිසු ලක්ඛණන්ති වුවිච්ඡි. තෙනාහ “ධම්මානං”තිආදිං. පවත්තොති පාඨසෙස පදං. එතෙන ‘වෙදනා හෙදෙන චිත්තවෙනසිකානං සඩගහො’තිආදිසුපි වෙදනා හෙදෙන පවත්තො චිත්තවෙනසිකානං සඩගහොතිආදිනා සම්බන්ධං දස්සෙති. “වචනත්ථො දස්සිතො”ති, කථං දස්සිතොති ආහ “වෙදනා හෙදෙන චිත්තවෙනසිකානං සඩගහො”තිආදි. “තෙසං දානි යථාරහං”ති එත්ථ “තෙසං”ති චිත්තවෙනසිකානං, සඩගහො නාමාති සම්බන්ධො. එතෙන අයං සඩගහො චිත්ත වෙනසිකානං එව සඩගහොති සිද්ධං හොති. වෙදනා හෙතුතො. ල. ලම්බණවත්ථුතො සඩගහො නාමාති සම්බන්ධො. එතෙන උපරි වෙදනා සඩගහොතිආදිසු වෙදනාතො සඩගහො වෙදනා සඩගහො. ල. වත්ථුතො සඩගහො වත්ථු සඩගහොති සිද්ධං හොති, වෙදනාතොතිආදිසු ව වෙදනා හෙදතොතිආදි අත්ථතො සිද්ධං හොති. එවං ඡන්තං පකිණ්ණකසඩගහානං වචනත්ථො දස්සිතො. තෙනාහ “වෙදනා හෙදෙන”තිආදිං. ආදිනා දස්සිතොති සම්බන්ධො. “සඩගහො නාම නියාසෙ”ති වුත්තත්තා “නිතො නාම අත්ථි”ති වුත්තං. “නියාසෙ”ති ව පවත්තියතෙති අත්ථො. නනු තෙසං “සඩගහො නාම නියාසෙ”ති වුත්තත්තා ද්විභි චිත්ත වෙනසිකෙහි එව අයං සඩගහො නෙතබ්බොති. න. චිත්තෙන නිතෙ වෙනසිකෙහි විසුං නෙතබ්බ කිව්චස්ස අභාවතොති දස්සෙතුං “චිත්තෙ පන සිද්ධෙ”තිආදි වුත්තං.

130. වෙදනා සඩගහෙ. වෙදනා හෙදං නිස්සාය ඉමස්ස සඩගහස්ස පවත්තත්තා “නිස්සාය ධම්ම පරිග්ගහත්ථ”න්ති වුත්තං. “සංයුත්තකෙ”ති වෙදනා සංයුත්තකෙ. “ආරම්මණං අනුභොගන්ති”ති ආරම්මණ රසං අනුභොගන්ති. “තෙ”ති තෙජනා. “තං”ති තං ආරම්මණං. “සාතතො”ති සුඛාකාරතො. “අස්සාතතො”ති දුක්ඛා කාරතො . තතො අඤ්ඤාපකාරො නත්ථි, තස්මා වෙදනා අනුභවන ලක්ඛණෙන තිවිධා එව හොතිති යොජනා. “ද්වෙ”ති ද්වෙ වෙදනායො. උපෙක්ඛං සුඛෙ සඩගහෙන්වා සුඛදුක්ඛවසෙන වා ද්වෙ වෙදනා වුත්තාති යොජනා. “සන්තස්මිං එසා පණිතෙ සුඛෙ”ති කුමානසම්පයුත්තං අදුක්ඛම සුඛං සන්ධාය වුත්තං. පඤ්ච හෙදාදිසු විත්ථාරො වෙදනා සංයුත්තෙ ගහෙතබ්බො. වෙදයිතන්ති ව වෙදනාති ව අත්ථතො එකං. “සබ්බං තං දුක්ඛස්මිං”ති සබ්බං තං වෙදයිතං දුක්ඛස්මිං එව පවිට්ඨං හොති. සඩ්ධාර දුක්ඛතං ආනන්ද මයා සන්ධාය භාසිතං සඩ්ධාර විපරිණාමනඤ්ච, යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිංති පාළි. “ඉන්ද්‍රියහෙදවසෙන”ති සොමනස්ස සහගතං, උපෙක්ඛාසහගතං, දොමනස්ස සහගතං, සුඛසහගතං, දුක්ඛ සහගතන්ති එවං ඉන්ද්‍රිය හෙදවසෙන. “යෙසු ධම්මෙසු”ති සම්පයුත්ත ධම්මෙසු. “තෙසං”ති සම්පයුත්ත ධම්මානං. තත්ථ සුඛසම්පයුත්තා ධම්මා කායික සුඛ සම්පයුත්ත වෙනසික සුඛ සම්පයුත්ත වසෙන දුට්ඨා. එවං ඉස්සරට්ඨානභූතානං සම්පයුත්ත ධම්මානං දුට්ඨත්තා අනුභවන හෙදෙ තිසු වෙදනාසු එකං සුඛ වෙදනං ද්විධා භින්නිත්වා සුඛන්ද්‍රියං සොමනස්සින්ද්‍රියන්ති වුත්තං. දුක්ඛසම්පයුත්ත ධම්මෙසුපි එසෙවනායො. “අපි වා”ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. “තෙපි”ති උපෙක්ඛා සම්පයුත්තාපි ධම්මා. වක්ඛාදි පසාදකායා නාම වක්ඛු සොත සාන ජිව්හා පසාදකායා. තෙසු නිස්සිතා නාම වක්ඛු විඤ්ඤාණ චිත්තුප්පාදාදයො. “සබ්භාවා”ති සන්තභාවතො සංවිජ්ජමාන භාවතො දුට්ඨා හොන්තිති යොජනා. “එක රසත්තා”ති මජ්ඣන්තභාවෙන එකරසත්තා. “ඉතරානි”ති සොමනස්ස දොමනස්ස උපෙක්ඛිත්තියාති. සෙසමෙන්ථ සුවිඤ්ඤායාං.

131. හෙතුසඩගහෙ. “සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනං”ති සුට්ඨු පතිට්ඨගන්තිති සුප්පතිට්ඨිතා. සුප්පතිට්ඨිත භාවසාධනං හෙතු කිව්චං නාමාති යොජනා. “ඉමෙපි ධම්මා”ති ඉමෙපි ඡ හෙතු ධම්මා. “තත්ථා”ති තෙසු ආරම්මණෙසු, සාධෙන්නි. තස්මා සුප්පතිට්ඨිත භාවසාධනං හෙතුකිව්චං නාමාති වුත්තං. “අපරෙ පනා”ති පට්ඨානට්ඨ කථායං ආගතො රෙවතත්ථෙර වාදො. “ධම්මානං කුසලාදි භාවසාධනං”ති සහජාතධම්මානං කුසලභාවසාධනං අකුසලභාවසාධනං අබ්‍යාකතභාවසාධනං. “එවං සන්තෙ”තිආදි තං වාදං පටික්ඛිපන්නානං පටික්ඛෙපවචනං. “යෙස”න්ති මොහමුල චිත්ත ද්වයෙ මොහො ව අහෙතුක චිත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානි ව. “න සම්පජ්ජෙය්‍යා”ති සහජාත හෙතුතො අභාවා තස්ස මොහස්ස අකුසල භාවො, ඉතරෙ සඤ්ච අබ්‍යාකත භාවො න සම්පජ්ජෙය්‍යා. ඉදං වුත්තං හොති. හෙතු නාම සහජාත ධම්මානං කුසලාදිභාවං සාධෙන්නිති වුත්තං. එවං සති, සො මොහො සම්පයුත්ත ධම්මානං අකුසල භාවං සාධෙය්‍යා. අත්තතො පන අකුසල භාවං සාධෙන්නො සහජාතො අඤ්ඤො හෙතු නත්ථි. තස්මා තස්ස අකුසලභාවො න සම්පජ්ජෙය්‍යා. තථා අහෙතුක චිත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානඤ්ච අබ්‍යාකතභාවං සාධෙන්නො කොචි සහජාතො හෙතු නාම නත්ථිති තෙසම්පි අබ්‍යාකත භාවො න සම්පජ්ජෙය්‍යා. න ව න සම්පජ්ජති. තස්මා සො ථෙරවාදො න යුත්තොති. එත්ථ සියා. සොච මොහො අත්තතො ධම්මතාය අකුසලො හොති. තානි ව අහෙතුක චිත්තුප්පාදරූප නිබ්බානානි අත්තතො ධම්මතාය අබ්‍යාකතානි හොන්තිති. එවං සන්තෙ, යථා තෙ ධම්මා. තථා අඤ්ඤෙපි ධම්මා අත්තතො ධම්මතාය එව කුසලා කුසලා බ්‍යාකතා භවිස්සන්ති. න වෙන්ථ කාරණං අත්ථි, යෙනකාරණෙන තෙ එව ධම්මා අත්තතො ධම්මතාය අකුසලා බ්‍යාකතා හොන්ති. අඤ්ඤෙ පන ධම්මා අත්තතො ධම්මතාය කුසලා කුසලා බ්‍යාකතා න හොන්ති, හෙතුහි එව හොන්තිති. තස්මා තෙසං සබ්බෙසම්පි කුසලාදි භාවත්ථාය හෙතුහි පයොජනං නත්ථි. තස්මා සො ථෙරවාදො න යුත්තො යෙවාති. න කෙවලඤ්ච තස්මිං ථෙරවාදෙ එත්තකො දොසො අත්ථි. අථ බො අඤ්ඤොපි දොසො අත්ථිති දස්සෙතුං “යානි වා”තිආදිමාහ. තත්ථායං අධිප්පායො. සචෙ ධම්මානං කුසලාදි භාවො සහජාත හෙතුප්පට්ඨිතෙ සියා. එවං සති, හෙතු පව්චයෙ කුසල හෙතුතො ලද්ධ පව්චයානි රූපානි කුසලානි භවෙය්‍යං. අකුසල හෙතුතො ලද්ධ පව්චයානි රූපානි අකුසලානි භවෙය්‍යං. න ව භවන්ති. තස්මා සො වාදො අයුත්තො යෙවාති. ඉදානි පුන තං ථෙරවාදං පග්ගහෙතුං “යථාපනා”තිආදිමාහ. “ධම්මෙසු”ති චතුස්සව්ච ධම්මෙසු. මුස්ගනකිරියා නාම අන්ධකාර කිරියා. ධම්මචිත්තදො නාම දානං දාතුකාමො, සීලං පුරෙතුකාමො, භාවනං භාවෙතුකාමො ඉච්චාදිනා

පවත්නො ඡන්දො. “අක්කන්ති”ති අක්කමනං, අරොවනං, අමනාපො. පාප ධම්ම පාපා රම්මණ විරොධො නාම කාමරාගට්ඨානියෙහි සත්තවිධ මෙට්ඨන ධම්මාදීහි පාප ධම්මෙහි වෙව පඤ්චකාමගුණා රම්මණෙ හි ව චිත්තස්ස විරොධො, ජෙගුච්ඡො පටිකුලො. මුය්හනකිරියා පන එකන්ත අකුසල ජාතිකා එව හොති. එත්තාවතා මොහමුල චිත්ත ද්වයෙ මොහො අත්තනො ධම්මතාය අකුසලො හොතිති ඉමමත්ථං පතිට්ඨාපෙති. “එවං සන්තෙ”ති ආදිකං තත්ථ දොසාරොපනං විධමති. ඉදානි අහෙතුක චිත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානි අත්තනො ධම්මතාය අබ්බාකතානි හොන්තිති ඉමමත්ථං පතිට්ඨාපෙතුං. “යොව ධම්මො”ති ආදිමාහ. “එත්තකමෙවා”ති අඤ්ඤං දුක්කර කාරණං නත්ථීති අධිප්පායො. “අහෙතුක චිත්තානං”ති අහෙතුක චිත්තුප්පාදානං. අත්තනො ධම්මතාය එව සිද්ධො. එත්තාවතා- අහෙතුක. ල. නිබ්බානානි අත්තනො ධම්මතාය අබ්බාකතානි හොන්ති-ති ඉමමත්ථං පතිට්ඨාපෙති. “එවං සන්තෙ”ති ආදි තත්ථ දොසාරොපනං අපනෙති. ඉදානි සබ්බොපි මොහො අත්තනො ධම්මතාය අකුසල භාවෙය්ත්වා අඤ්ඤෙසං ඉච්ඡා නාම අත්ථි, අක්කන්ති නාම අත්ථිති එවං චුත්තානං ඉච්ඡා අක්කන්ති ධම්මානම්පි අකුසල භාවං සාධෙතිති දස්සෙතුං. “තත්ථ මොහො”ති ආදිමාහ. “මුය්හන නිස්සන්දානි එවා”ති මුය්හනකිරියාය නිස්සන්දප්පලානි එව. න කෙවලං සො ලොභාදීනං අකුසලභාවං සාධෙති, අප්ඨො අලොභාදීනම්පි කුසලභාවං සො එව සාධෙතිති දස්සෙතුං. “අලොභාදීනඤ්චා”ති ආදි චුත්තං. “අවිජ්ජානුසයෙන සහෙව සිද්ධො”ති තානි සත්තසන්තානෙ අවිජ්ජානුසයෙ අප්පභීනෙ කුසලානි හොන්ති. පභීනෙ කිරියානි හොන්තිති අධිප්පායො. ඉදානි ලොභ දොසානං අලොභාදීනඤ්ච හෙතු කිව්චං දස්සෙතුං. “තානි පන ලොභාදීනි”ති ආදි චුත්තං. රජ්ජන දුස්සනානං නිස්සන්දානි රජ්ජනාදිනිස්සන්දානි. “දිට්ඨි මානාදීනි”ති දිට්ඨි මාන ඉස්සා මච්ඡරියාදීනි. අරජ්ජන අදුස්සන අමුය්හනානං නිස්සන්දානි අරජ්ජනාදි නිස්සන්දානි. “සද්ධාදීනි”ති සද්ධා සති හිරි ඔත්තප්පාදීනි. “හෙතුමුඛෙනපි”ති අහෙතුක චිත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානං අබ්බාකතභාවො අත්තනො ධම්මතාය සිද්ධොති චුත්තො. සහෙතුක විපාක ක්‍රියානං අබ්බාකත භාවො පන අත්තනො ධම්මතාය සිද්ධොතිපි සහජාත හෙතුනං හෙතු කිව්චෙන සිද්ධොතිපි වත්තුං වට්ටනීති අධිප්පායො. විභාව නිපායෙ. “මග්ගිතබ්බො”ති ගවෙසිතබ්බො. අප්ඨ තෙසං කුසලාදි භාවො සෙසසම්පයුත්ත හෙතුප්පටි බද්ධො සියාති යොජනා. “අප්පටි බද්ධො”ති හෙතුනා අප්පටි බද්ධො. “කුසලාදිභාවො”ති කුසලාදිභාවො සියා. “සො”ති කුසලාදිභාවො. “අහෙතුකානං”ති අහෙතුක චිත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානං. ඉදානි ‘යානි ව ලද්ධහෙතු පච්චයානි’ති ආදි වචනං පටික්ඛිපන්තො “යථාචා”ති ආදිමාහ. “රූපාරූප ධම්මෙසු”ති නිද්ධාරණෙ භූමිම වචනං. “අරූප ධම්මෙසු එවා”ති නිද්ධාරණියං. න රූප ධම්මෙසු එරන්ති. එවං සති, කස්මා තෙ රූප ධම්මා කුතපච්චයුප්පන්තෙසු චුත්තානි ආහ “තෙ පනා”ති ආදි. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤෙය්සං. “තං පන තෙසං”ති තෙසං හංසාදීනං තං චණ්ණවිසෙසං. “යොනියො”ති මානාපිතු ජාතියො. “අබ්බාකතානං පනානි සබ්බං”ති අබ්බාකතානං පන අබ්බාකතභාවො නිරනුසය සන්තානප්පටි බද්ධො, කම්මප්පටි බද්ධො, අවිපාකභාවප්පටි බද්ධො වානි දට්ඨබ්බන්ති ඉදං සබ්බං. “චුත්ත පක්ඛෙපතති යෙවා”ති තස්මිං පක්ඛෙ අන්තොගධමෙවානි අධිප්පායො.

132. කිව්චසඬගහෙ. තස්මිං පරික්ඛිණෙති සම්බන්ධො. “කම්මස්සා”ති කම්මන්තරස්ස. චුත්තස්ස සත්තස්ස අභිනිබ්බන්තිති සම්බන්ධො. “භවන්තරාදිප්පටි සන්ධාන වසෙනා”ති භවන්තරස්ස ආදිකොටියා පටිසන්ධාන වසෙන. භවසන්තානස්ස පවත්නීති සම්බන්ධො. කථං පවත්නීති ආහ “යාව තං කම්මං”ති ආදි. “අවිච්ඡේදප්පවත්ති පච්චයඬගභාවෙනා”ති අවිච්ඡේදප්පවත්තියා පධාන පච්චය සඬබානෙන අඬගභාවෙන. එතෙන භවඬගපදෙ අඬගසද්දස්ස අත්ථං වදති. තෙනාහ “තස්සහි”ති ආදි. “තස්සා”ති භවඬගස්ස. ආවජ්ජනං ආවට්ටනන්ති එකො වචනත්ථො. තං වා ආවජ්ජෙතිති එකො. “තං”ති චිත්ත සන්තානං. ආවට්ටති වා තං එත්ථානි එකො. ආවට්ටති වා තං එතෙනානි එකො. “තං”ති චිත්ත සන්තානං. ආවජ්ජෙති වානි එකො. “වොට්ඨබ්බනං”ති වි-අව-ධපනංති පදවිච්ඡේදො. විභාවනි විචාරණායං. “එකාවජ්ජන පරිකම්ම චිත්තතො”ති මග්ගෙන වා අභිඤ්ඤාය වා එකං සමානං ආවජ්ජනං අස්සානි විග්ගහො. තස්සං වීථියං ‘ආවජ්ජනං, පරිකම්මං, උපවාරො, අනුලොමං, ගොත්‍රභූති එත්ථ පරිකම්ම ජවනචිත්තං ඉධ පරිකම්ම චිත්තන්ති චුත්තං. “තානි”ති මග්ගා භිඤ්ඤාප්පවනානි. “තත්ථා”ති තස්මිං විභාවනි පායෙ. “දීඝං අද්ධානං”ති සකලරත්තියං වා සකල දිවසං වා නිද්දොක්කමන වසෙන දීඝං කාලං. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤෙය්සං. “පටිසන්ධියාධානං”ති පටිසන්ධිකිව්චස්ස ධානං. කාලොහි නාම විසුං චිත්තස්ස ආරම්මණ භූතො එකො පඤ්ඤන්ති ධම්මොති එතෙන කාලො නාම සභාවතො අවිජ්ජමානත්තා කථං කිව්වානං පවත්නිට්ඨානං නාම සක්කා භවිතුන්ති ඉමං ආසඬකං විසොධෙති. “ඉතරථා”ති තථා අග්ගහෙත්වා අඤ්ඤථා කිව්වට්ඨානානං අහෙදෙ ගහිතෙ සතිති අත්ථො. “සයං සොමනස්ස යුත්තංපි”ති කදාචි සයං සොමනස්ස යුත්තංපි. “තං”ති සොමනස්ස සන්තීරණං. “ලද්ධපච්චය භාවෙනා”ති ලද්ධඅනන්තර පච්චයභාවෙන. “ආසෙවන භාව රහිතං පි”ති ආසෙවන ගුණ රහිතම්පි. තඤ්ඤි ආසෙවන පච්චයෙ පච්චයොපි න හොති, පච්චයුප්පන්තම්පි න හොතිති. “පරිකම්ම භාවනා බලෙන ව පවත්තත්තා”ති ඉදං එලසමාපත්ති වීථියං එලප්පනෙසු පාකටං. සෙසමෙත්ථ සුබොධමෙව.

133. ද්වාරසඬගහෙ. “ආදාසපට්ටමයො”ති ආදාසපට්ටෙන පකතො. “ද්වෙ එවා”ති ද්වෙ එව ද්වාරානි. “ද්වාර සදිසත්තා”ති නගර ද්වාර සදිසත්තා. “කම්මවිසෙස මහාභූත විසෙස සිද්ධොනා”ති එත්ථ කම්මවිසෙසෙන ව මහාභූත විසෙසෙන ව සිද්ධොති විග්ගහො. ආවජ්ජනාදීනි ව වීථි චිත්තානි ගණ්හන්ති. “යම්හි”ති යස්මිං වක්ඛුමිහි. තදෙව වක්ඛු වක්ඛුද්වාරං නාමානි සම්බන්ධො. “තෙසං ද්විත්තං”ති රූප නිමිත්තානඤ්ච ආවජ්ජනාදි වීථිචිත්තානඤ්ච. “විසය විසයි භාවුපගමනස්සා”ති එත්ථ රූප නිමිත්තානං විසයභාවස්ස උපගමනං නාම වක්ඛු මණ්ඩෙ ආපාතාගමනං චූචිවති. ආවජ්ජනාදීනං විසයි භාවස්ස උපගමනං නාම තෙසං නිමිත්තානං ආරම්මණ කරණං චූචිවති. “මුඛප්පභූතත්තා”ති මුඛමග්ගභූතත්තා. එවං ද්වාර සද්දස්ස කරණ සාධනායුත්තං දස්සෙත්වා ඉදානි අධිකරණ සාධන යුත්තං දස්සෙති “අථවා”ති ආදිනා. “රූපානං”ති රූප නිමිත්තානං. “වක්ඛුමෙව වක්ඛු ද්වාර”න්ති එතෙන වක්ඛුමෙව ද්වාරං වක්ඛු ද්වාරන්ති අවධාරණ සමාසං දස්සෙති. “කාරණං චුත්තමෙවා”ති හෙට්ඨා චිත්තසඬගහෙ මනොද්වාරාවජ්ජනපදෙ චුත්තමෙව. සබ්බං එකුත නචුතිවිධං චිත්තං මනොද්වාරමෙව නාම හොති. තථාහි චුත්තං අට්ඨසාලිතියං අයං.

නාමමනෝ මනෝද්වාරං නාම න භෝතිති න වත්තබ්බොති. “උපපත්ති ද්වාරමෙවා”ති උපපත්තිභව පරියාපන්නං කම්මපද්වාරමෙව. “ඉධ වා”ති ඉමස්මිං සඬිගහගන්ථෙ ව. යඤ්ච සාධක වචනාන්ති සම්බන්ධො. “තත්ථා”ති විභාවතියං. “තත්ථෙව තං යුත්තං”ති තස්මිං පාළිප්පදෙසෙ එව තං සාධක වචනං යුත්තං. ඉතරෙ ද්වෙ පච්චයාති සම්බන්ධො. “මනඤ්චාති එත්ථා”ති මනඤ්ච පටිච්ච ධම්මෙ ව උප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණංති වාක්‍යො මනඤ්චාතිපදෙ. තත්ථ පන ජවන මනෝවිඤ්ඤාණස්ස උප්පත්තියා වතුසු පච්චයෙසු මනඤ්චාති එත්ථ ද්වාරභූතං භවඬිගමනො ව ආවජ්ජන මනෝ වාති ද්වෙ පච්චයා ලබ්භන්ති. ධම්මෙ වාති පදෙ ධම්මාරම්මණ සඬිබානො එකො පච්චයො ලබ්භති. ව සද්දෙන මනෝවිඤ්ඤාණ සම්පයුත්තක්ඛන්ධා ගස්භන්ති. එවං වත්තාරො පච්චයා භොන්ති. “එත්ථ වා”ති ඉමස්මිං අට්ඨකථා වචනෙ. “සන්නිභිත පච්චයානං එව තත්ථ අධිප්පෙතත්තා”ති පටිච්ච සද්දසාමත්තියෙන ආසන්නෙ ධර්මානපච්චයානං එව තස්මිං පාළිවාක්‍යො අධිප්පෙතත්තා. “ද්වාරභාවාරහස්සා”ති විසය විසයීනං වූත්ත නයෙන පවත්ති මුඛභාවාරහස්ස. එතෙන ආරම්මණාති ආපාතං ආගච්ඡන්තු වා, මාවා, වීථි චිත්තාති පවත්තන්තුවා, මාවා, අප්පමාණං. පහස්සරප්පසන්නභාවෙන ද්වාරභාවා රහතා එව පමාණන්ති දිපෙති. “නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං”ති සන්නිට්ඨානං එත්ථ ගන්තබ්බං. ද්වාරවිකාර මූලකාති තාදිසාති කිච්චාති යෙසං තාති තං කිච්චවත්තාති. “කම්මවසෙන සිප්ඤ්ඤාති”ති සත්තසන්නානෙ පවත්තන්ති අධිප්පායො. තං කිච්චවත්තාති චිත්තාති. විභාවති පාඨෙ “මනෝද්වාර සඬිබාත භවඬිගතො”ති මනෝද්වාර සඬිබාත භවඬිග භාවතො ව. “ආරම්මණන්තරග්ගහණවසෙන අප්පවත්තිතො”ති පටිසන්ධි චිත්තෙන යථා ගහිතං කම්මකම්මනිමිත්තාදිකං ආරම්මණං මුඤ්චිත්ථා පවත්තිකාලෙ ඡසු ද්වාරෙසු ආපාතාගතස්ස ආරම්මණන්තරස්ස ගහණ වසෙන අප්පවත්තිතො ව. භෙට්ඨාපි පඤ්චද්වාරා වජ්ජන වක්ඛු විඤ්ඤාණ සම්පට්ච්ඡන සන්නිරණ වොට්ඨබ්බන කාමාවචරජවන තදා රම්මණ වසෙනාතිආදිනා කිච්චසිසෙනෙව. ල. වූත්තො. එත්ථභි ආවජ්ජන සම්පට්ච්ඡනාදීති කිච්ච විසෙසානං නාමාති භොන්ති. “වෙ”ති වෙ වදෙය්‍ය. “නා”ති න වත්තබ්බං. “තථා අස්සුතත්තා”ති එකුත විසති ද්වාර විමුත්තාතිති ව, ඡ ද්වාරිකාති වෙව ද්වාර විමුත්තාතිති ව, මහග්ගත විපාකාති ද්වාර විමුත්තානෙ වාති ව, සුතං. න පන ද්වාරික විමුත්තාතිති සුතං.

134. ආරම්මණ සඬිගහෙ. “දුබ්බල පුරිසෙන”ති ගෙලඤ්ඤාභිභූතත්තා වා ජරාභිභූතත්තා වා දණ්ඩෙන වා රජ්ජකෙන වා විනා උට්ඨාතුමිපි පතිට්ඨාතුමිපි අපරාපරං ගන්තුමිපි අසක්කොන්තෙන දුබ්බල පුරිසෙන දණ්ඩකං වා රජ්ජකං වා ආලම්බියති. ආලම්බිත්ථා උට්ඨාති. පතිට්ඨාති. අපරාපරං ගච්ඡති. එවමෙව. අමුඤ්ච මානෙහි හුත්ථාති පාඨසෙසො. “ආගන්ත්වා”ති ආරම්මණ කරණ වසෙන තතො තතො ආගන්ත්වා. “විසුං සිද්ධාති”ති ආලම්බියතිති එතස්මිං අත්ථෙ සති, ආලම්බණන්ති සිප්ඤ්ඤාති. ආරම්මණන්ති න සිප්ඤ්ඤාති. තාති එත්ථ ආගන්ත්වා රමන්තිති එතස්මිං අත්ථෙ සති, ආරම්මණන්ති සිප්ඤ්ඤාති. ආලම්බණන්ති න සිප්ඤ්ඤාති. එවඤ්ච සති එකං පදං ද්විච්චාක්‍යොහි දස්සනං න සුන්දරන්ති. “අඤ්ඤාති ආරම්මණාති”ති රූපාරම්මණතො අඤ්ඤාති සද්දාරම්මණාදීති. “ආගච්ඡති”ති ආවිභාවං ගච්ඡති, උප්පාදප්පවත්ති වසෙන පච්චක්ඛභාවං පාපුණාති. “ආගච්ඡිත්ථා”ති ආවිභාවං ගච්ඡිත්ථ, උප්පාදප්පවත්ති වසෙන පච්චක්ඛභාවං පාපුණිත්ථ. “අනාගතං”ති එත්ථ න කාරො අවත්ථා වසෙන පටිසෙධො. යො ධම්මො පච්චය සාමග්ගියං සති ආගමන ජාතිකො උප්පජ්ජන සිලො. සො එව ඉදාති ආගච්ඡති, ඉදාති ආගච්ඡිත්ථ, ඉදාති ආගමන ජාතියං ඨිතො, නාගච්ඡති නාගච්ඡිත්ථාති ඉමිනා අත්ථෙන සො අනාගතො නාම. නිබ්බාන පඤ්ඤත්තියො පන ආගමන ජාතිකා න භොන්ති. තස්මා ආගමනප්පසඬිගාභාවතො අනාගතාති න වූච්චන්තිති. තෙනාහ “උප්පාද ජාතිකා”තිආදිං. “තං විචාරෙතබ්බං”ති වත්ථා විචාරණාකාරං දස්සෙති “සබ්බෙපිහි”තිආදිනා. තෙ යදා වත්තබ්බ පක්ඛෙ තිට්ඨන්තිති සම්බන්ධො. උප්පාද ජාතිකානඤ්ඤෙව සඬිබන ධම්මානං. තාසං නිබ්බාන පඤ්ඤත්තීනං. “න තථා ඉමෙසං”ති ඉමෙසං ද්වාර විමුත්තානං ආරම්මණං පන තථා න භොතිති යොජනා. “තත්ථා”ති තස්මිං භව විසෙසෙ. විභාවතිපාඨෙ “ආවජ්ජනස්සවියා”ති ආවජ්ජනස්ස ආරම්මණං විය. අග්ගහිතමෙව හුත්ථා. “එකවජ්ජන වීරියං අග්ගහිත භාවො ඉධ න පමාණ”න්ති ඡ ද්වාරග්ගහිතන්ති ඉධ අප්පමාණං. භවත්තරෙ ගහිතස්ස අධිප්පෙතත්තා. “කාලවිමුත්ත සාමඤ්ඤං”වාති යං කිඤ්චිකාල විමුත්තං වා න භොතිති අධිප්පායො. ආගමසිද්ධි වොහාරො නාම “කම්මන්ති වා, කම්මනිමිත්තන්ති වා, ගති නිමිත්තන්ති වා, පසිද්ධො වොහාරො වූච්චති. අජාත සත්තුරාජා සඬිකිච්චජාතකෙපි පිතරං මාරෙති. තස්මා “ද්විසුභවෙසු”ති වූත්තං. “ඡ හි ද්වාරෙහි”ති කරණ භූතෙහි ඡහි වක්ඛාදි ද්වාරෙහි. “මරණාසන්න ජවනෙහි”ති කත්තු භූතෙහි මරණාසන්නෙ පවත්තෙහි ඡ ද්වාරික ජවනෙහි. “අනෙකං සභාවං”ති අනෙකන්ත භාවං. යඤ්ඤි ආරම්මණන්ති සම්බන්ධො. “කෙනවි ද්වාරෙන අග්ගහිතමෙව භොති”ති එත්ථ අසඤ්ඤි භවතො වූතානං සත්තානං කාමපටිසන්ධියා කම්මාදි ආරම්මණං භවත්තරෙ කෙනවි ද්වාරෙන අග්ගහිතන්ති යුත්තං. කස්මා, තස්මිං භවෙ කස්සවිද්වාරස්සෙව අභාවතො. අරූපභවතො වූතානං පන කාමපටිසන්ධියා ගති නිමිත්ත සම්මතං ආරම්මණං කථං භවත්තරෙ කෙනවි ද්වාරෙන අග්ගහිතං භවෙය්‍ය, මනෝද්වාරග්ගහිතමෙව භවෙය්‍යාති ඉමං වොදනං විසොධෙතුං. “එත්ථ ව යස්මා පට්ඨානෙ”තිආදි වූත්තං. තතො වූතානං සත්තානං යා කාමපටිසන්ධි, තස්සාකාමපටි සන්ධියා. පච්චුප්පන්නං ගතිනිමිත්තං ආරම්මණං එතිස්සාති විග්ගහො. කාමපටිසන්ධි. පරෙසං පයොග බලෙනාපි කම්මාදිනං උපට්ඨානං නාම භොතිතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “සුට්ඨු ආසෙවිතානං”ති වීරකාලං සඬ්ඝ වත්ත වෙතියවත්ත කරණාදිවසෙන තං තං භාවනා කම්මවසෙන ව සුට්ඨු ආසෙවිතානං කම්මකම්මනිමිත්තානං. “භොති යෙවා”ති කම්මාදිනං උපට්ඨානං නාම භොතියෙව. “ආගන්ත්වා”ති ඉමං මනුස්ස ලොකං ආගන්ත්වා ගණ්ඨන්තියෙව. තදාපි නිරයපාලෙහි දස්සිතං තං තං ගති නිමිත්තං ආරම්මණං කත්ථා වචන්ති. “තං”ති රෙවතිං නාම ඉත්ථිං. නනු නිරයපාලා නාම තාවතියා භවනං ගන්තුං න සක්කුණෙය්‍යුන්ති. නො නසක්කුණෙය්‍යුං. කස්මා, මහිද්ධික යක්ඛ ජාතිකත්තාති දස්සෙතුං “තෙහි”තිආදි වූත්තං. “වෙස්සවණ දූතා”ති වෙස්සවණමහාරාජස්ස දූතා. “උපවාරජ්ඣානෙය්‍යත්ථා”ති අප්පනාඤ්ඤානං අපත්තනාය උපවාරභාවනාභූතෙ කාමාවචරජ්ඣානෙය්‍යත්ථා. “තානෙව නිමිත්තාති”ති පට්ඨිකසිණ නිමිත්තාදීති පටිභාග නිමිත්තාති. “කාමපටිසන්ධියා ආරම්මණං”ති තෙහි නිමිත්තාරම්මණෙහි අඤ්ඤං උපවාර භාවනා කම්මං වා යං කිඤ්චි අනුරූපං ගති නිමිත්තං වා. “තානෙව නිමිත්තාති ගහෙත්ථා”ති වචනෙන තාති නිමිත්තාති මරණාසන්න ජවනෙහි ගහිතාතිති දස්සෙති. තාති ව පඤ්ඤත්ති ධම්මත්තා කාමපටිසන්ධියා ආරම්මණං න භොන්තිති.

“පව්වුප්පන්නගති නිමිත්තෙ සිද්ධෙ සිද්ධමෙවා” ති තස්මිං භවෙ ගතස්ස තත්ථ යාවජීවමපි අනු භවිතබ්බං ආරම්මණං නාම තස්මිං බණෙ ධරමානං පව්වුප්පන්නමපි අත්ථි. තතො වඩ්ඪමානං අනාගතමපි අත්ථි. තත්ථ පව්වුප්පන්නෙ උපට්ඨගන්නෙ පටිසන්ධියා ආරම්මණං සම්පජ්ජති. අනාගතං පන අනුපට්ඨගන්නමපි පව්වුප්පන්නෙ අන්තොගධසදිසං භොතිති අධිප්පායො. විභාවනි පාඨෙන ව පව්වුප්පන්න ගතිනිමිත්තං විය ආපාතමාගතං, කස්මා, පව්වුප්පන්න ගති නිමිත්තෙනෙව කිව්ව සිද්ධිතො-ති අධිප්පායො. සෙසමෙත්ථ සුඛොධං. “තානිහි” ති ආදියු. කෙව් වදන්ති. අනෙපොසන්ති මාරබ්භ. යං කාලමකරිමුනිති වුත්තත්තා සබ්බඤ්ඤා බුද්ධාදීනං පරිනිබ්බාන වුති විත්තං සන්ති ලක්ඛණං නිබ්බානං ආරම්මණං කරොතිති. තං සබ්බපාපි කාමාවචරා ලම්බණා නෙවාති ඉමිනා අපනෙතබ්බන්ති දස්සෙතුං “තා නිහි සබ්බඤ්ඤා බුද්ධානං උප්පන්නානි පි” ති ආදි වුත්තං. “ලොකුත්තර ධම්මා” ති ආදියු. “තානි” ති ද්වාදසා කුසල විත්තානි අට්ඨකුණ ව්ජ්ජයුත්ත කුසල ක්‍රිය ජවනානි ව. අප්ඤ්ඤාන ලාභිනො පුපුජ්ජනා මහග්ගතප්ඤ්ඤානානි ආලම්බිතුං න සක්කොන්තිති වුත්තං. “පඤ්ඤත්තියා සභ කාමාවචරා රම්මණානි” ති. “තානෙ වා” ති ඤාණ සම්පයුත්ත කාම කුසලානි එව. ඤානලාභිනං තානෙව ඤාණ සම්පයුත්තකාම කුසලානි. භෙට්ඨිම ඵලට්ඨානං තානෙව අත්තනා අධිගත මග්ගඵල නිබ්බානා රම්මණානි. “ඤානානි පත්ථෙත්ති” ති ආයති. ඤානලාභිනො භවෙය්‍යාමානි පත්ථනං කරොන්ති. “තෙසං පි” ති තෙසං පුපුජ්ජනානමපි. “තෙ” ති තෙ ලොකුත්තර ධම්මා. “අනුභොන්ති” ති සම්පාපුණන්ති. “නවනිපාතෙ” ති අභිගුත්තර නිකායෙ නවනිපාතෙ. සෙසං සබ්බං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

135. වත්ථුසඬගහෙ. “වත්ථු” ති නිස්සය විසෙසො වුවවති. තානි නිස්සය වත්ථුනි යෙසං තානි තබ්බත්ථුකානි. “තෙසඤ්ච සද්දො න යුජ්ජති” ති තෙසං වාදෙ ව සද්දො න යුජ්ජති. න හි අලුත්ත ව කාරං ද්වන්ද පදං නාම අත්ථිති. “පුබ්බපදෙසු ආනෙතබ්බො” ති වක්ඛු වත්ථු ව සොතවත්ථු වානිආදිනා ආනෙතබ්බො. සමාස පදං න යුජ්ජති. න හි සමාස පදතො එක දෙසං අඤ්ඤත්ථ ආනෙතුං යුජ්ජතිති. අවිභත්තික නිද්දෙසො නාම වක්ඛු, සොතං, සානං, ජීව්‍යා, කායො, හදයං, වත්ථු වානි වත්තබ්බෙ පුබ්බපදෙසු අවිභත්තික නිද්දෙසො. එවඤ්චසති වත්ථු සද්දො ව සද්දො ව පුබ්බපදෙසු ආනෙතුං ලබ්ගන්තිති. කාමතණ්හාය අධිනෙත ආයත්තෙන කාමාවචර කම්මෙන නිබ්බත්තා කාමතණ්හාධිත කම්ම නිබ්බත්තා. “රූපාදීනං පරිභොගො” ති රූපාදීනං පඤ්චකාමගුණානං පරිභොගො. “පරිත්තකම්මං පි” ති සබ්බං කාමාවචර කම්මමපි. “පුරයමානං” ති පරිපුරෙත්තං. වක්ඛු දස්සනානුත්තරියං නාම. සොතං සවනානුත්තරියං නාම. සබ්බෙසං දස්සන කිව්වානං මජ්ඣෙ බුද්ධ දස්සනා දිවසෙන අනුත්තරං දස්සනං ජනෙතිති දස්සනානුත්තරියං. එවං සවනානුත්තරියෙපි වතුසච්ච ධම්මස්සවනා දිවසෙනානි වත්තබ්බං. “අප්ඤ්ඤාන බහිද්ධ සන්තා නෙසු පි” ති අප්ඤ්ඤාන සන්තානෙපි බහිද්ධ සන්තානෙපි. “සුද්ධො” ති කෙනවි ආලොකෙන ව අන්ධකාරෙන ව විරහිතෙ. ආලොකො හි එකො රූප විසෙසො. තථා අන්ධකාරො ව. තෙ ව තත්ථ නත්ථි. “ඉමස්මිං සඬගහෙ” ති වත්ථු සඬගහෙ. විසිට්ඨං ජානනං විජානනං. තඤ්ච විජානනං තිසු මනොධාතුසු නත්ථිති වුත්තං. “විජානන කිව්වාභාවතො” ති. ආවජ්ජන කිව්ව. කිමෙතන්ති, මනසිකාර මත්තං භොති. සම්පට්ච්ඡන කිව්වඤ්ච පඤ්චවිඤ්ඤාණෙහි යථා ගහිතානෙව පඤ්චාරම්මණානි සම්පට්ච්ඡන මත්තං භොති. තෙනාහ “විසෙසජානන කිව්වානි න භොන්ති” ති. දස්සනං, සවනං, සායනං, සායනං, චුසන, න්ති ඉමානි කිව්වානි ථොකං විසෙස ජානන කිව්වානි භොන්තිති වුත්තං. “පව්වක්ඛතො දස්සනා දිවසෙනා” ති ආදි. ථොකං විසෙස ජානන කිව්වානි භොන්ති. තස්මා තානි පඤ්චවිඤ්ඤාණානිති වුත්තානි. අවසෙසා පන සන්තීරණාදයො මනොවිඤ්ඤාණධාතුයො නාමානි සම්බන්ධො. නනු මනනට්ඨෙන මනො ව තං විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණඤ්චානි වුත්තෙපි පඤ්චවිඤ්ඤාණෙහි විසෙසො නත්ථිති ආහ “අනිස්සය විසෙස ජානන ධාතුයොති අත්ථො” ති. එවං සන්තෙපි සො අත්ථො සද්දයුත්තියා සිද්ධො න භොති. යදිච්ඡා වසෙන වුත්තො භොතිති ආහ “පරියාය පදානං” ති ආදි. එතෙන සො අත්ථො සද්දයුත්තියා එව සිද්ධො. න යදිච්ඡාවසෙන වුත්තොති දස්සෙති. “විසෙසන සමාසෙ” ති මනො ව තං විඤ්ඤාණඤ්චානි මනොවිඤ්ඤාණන්ති එවරූපෙ කම්මධාරය සමාසෙ. “පදට්ඨානං” ති එත්ථ පදන්ති ව යානන්ති ව කාරණත්ථ වචනානි, තස්මා පරියාය සද්දා නාම. පදඤ්ච තං යානඤ්චානි වුත්තෙ අනිස්සය කාරණන්ති අත්ථො විඤ්ඤායති. තථා දුක්ඛ දුක්ඛං, රූප රූපං, රාජ රාජා, දෙවදෙවොනිආදීනි. “කත්ථවි දිස්සති යුජ්ජති වා” ති න හි කත්ථවි දිස්සති ව. සවෙපි කත්ථවි දිස්සෙය්‍ය, න හි යුජ්ජති වානි අත්ථො. “මනසො විඤ්ඤාණං” ති එත්ථ පටිසන්ධි විත්තතො පට්ඨාය යාවචුති විත්තා අන්තරෙ සබ්බං විත්ත සන්තානං සන්ත විඤ්ඤාණ ධාතුනං වසෙන විභාගං කත්ථා අත්ථො වත්තබ්බො. පඤ්චද්වාරා වජ්ජනඤ්ච සම්පට්ච්ඡන ද්වයඤ්ච මනොධාතු මත්තත්තා මනො නාම. පඤ්චවිඤ්ඤාණානි විඤ්ඤාණ මත්තානි නාම. අවසෙසානි සබ්බානි විඤ්ඤාණානි මනස්ස විඤ්ඤාණන්ති අත්ථොන මනොවිඤ්ඤාණානි නාම. තත්ථ “මනස්ස විඤ්ඤාණං” ති අනන්තර පච්චය භූතස්ස වා මනස්ස පච්චයුජ්ජන්න භූතං විඤ්ඤාණං. එත්ථ සම්පට්ච්ඡන ද්වයං පච්චයමනො නාම. සන්තීරණතො පට්ඨාය යාව ද්වාරන්තරෙ පඤ්චද්වාරා වජ්ජනං නාගච්ඡති, තාව අන්තරෙ සබ්බං මනොවිඤ්ඤාණ සන්තානං පච්චයුජ්ජන්න විඤ්ඤාණං නාම. පුන “මනස්ස විඤ්ඤාණං” න්ති පච්චයුජ්ජන්න භූතස්ස මනස්ස පච්චය භූතං විඤ්ඤාණං. එත්ථ පඤ්චද්වාරා වජ්ජනං පච්චයුජ්ජන්න මනො නාම. තතො පුරෙ සබ්බං මනොවිඤ්ඤාණ සන්තානං පච්චය මනො නාම. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යං. අවසෙසාපනානිආදියු. “මනොවිඤ්ඤාණධාතු භාවං සම්භාවෙති” ති අවසෙසා පන ධම්මා මනොවිඤ්ඤාණධාතු ව නාම භොන්ති, හදය වත්ථුඤ්ච නිස්සායයෙව වත්තන්තිති එවං තෙසං ධම්මානං මනොවිඤ්ඤාණධාතු භාවඤ්ච සම්භාවෙති, වණ්ණෙති. සුට්ඨු පකාසෙතිති අත්ථො. එත්ථ පනානිආදියු. “පාළියං” ති ඉන්ද්‍රිය සංයුත්ත පාළියං. දුතියප්ඤ්ඤානෙ එව අපරිසෙස නිරොධ වචනං විරුද්ධං සියා. කථං, සවෙ පටිසො අනිවරණා වත්ථො නාම නත්ථි. පථමප්ඤ්ඤානතො පුබ්බෙ එව සො නිරුද්ධො සියා. අථ දුතියප්ඤ්ඤානුපචාරෙපි සො උප්පජ්ජෙය්‍ය, පථමප්ඤ්ඤානමපි පරිහිනං සියා. තස්මිං පරිහිනෙ සති, දුතියප්ඤ්ඤානමපි නුප්පජ්ජෙය්‍ය. එවං විරුද්ධං සියා. “පුරිම කාරණමෙවා” ති අනිවරණා වත්ථස්ස පටිසෙස්ස අභාවතොති කාරණං එව. පරතොසොසො නාම සාවකානං සම්මාදිට්ඨිපටිලාභාය පධාන පච්චයො භොති. සො ව අරූපභවෙ නත්ථි. ධම්මානිසමයො නාම වතුසච්ච ධම්මප්පටිවෙධො, බුද්ධා ව පච්චෙක සම්බුද්ධා ව සයම්භූතො පරතො සොසෙන විනා ධම්මං පටිච්ඡිකුන්ති. තෙ ව

තත්ථ තුප්පජ්ජන්ති. “රූපවීරාග භාවනායා”ති රූපවීරාග භාවනා බලෙන. තෙසං රූපාවචර චිත්තානං.
“සමතික්කන්තත්තා”ති තෙසු නිකන්තිජ්ජහනවසෙන සුට්ඨු අතික්කන්තත්තා. සෙසං සබ්බං සුච්ඤ්ඤායං.

පකිණ්ණකසංඛගභදීපනියාඅනුදීපනානිච්ඨිතා.

4. විවිධ ස්වභාවයන්හි ප්‍රතිපත්ති

136. විවිධ ස්වභාවයන්හි . “තෙසසසසස වා” නි විත්ත වෙනස්කරන. එව. “වුත්තප්පකාරොනා” නි ‘තත්ථ විත්තං තාව චතුර්විධං හොති කාමාවචරං රූපාවචරං, තිආදිනා ඉච්චෙවං වුත්තප්පකාරොන. “පුබ්බා පරනියාමිතං” නි වා ද්වත්තිංස සුඛ පුඤ්ඤම්භාතිආදිනා නයෙන පුබ්බා පරනියාමිතං. “ආරබ්භගාථායා” නි.

විවි විත්තවසෙනෙවං, පවත්තිය මුදිරිතො;
පවත්ති ස්වභාවො නාම, සන්ධියං දානි වුවිවති.නි

එවං පවත්තිකාලෙ පවත්ති ස්වභාවො, පටිසන්ධිකාලෙ පවත්ති ස්වභාවොති සිද්ධො හොති. කෙවි වාදෙ “පටිසන්ධි පවත්තියං” නි නිද්ධාරණෙ ගහිතෙ ද්විසු පටිසන්ධි ස්වභාව පවත්ති ස්වභාවෙසු ඉදානි පවත්ති ස්වභාව පවත්තො, පච්ඡා පටිසන්ධි ස්වභාව පවත්තොති අත්ථො හොති. තත්ථ “පටිසන්ධි ස්වභාවො” නි පටිසන්ධිකාලෙ ස්වභාවො. “පවත්ති ස්වභාවො” නි පවත්තිකාලෙ ස්වභාවො. සො ච උපරිගාථාය න සමෙතිති දස්සෙතුං. “එවං සති” නිආදිමාහ. “තානි තිණි ඡක්කානි නික්ඛන්තානි” නි ඡක්කමත්තානි නික්ඛන්තානි, න සකලං. වත්ථු ද්වාරා ලම්භණ ස්වභාවොති අධිප්පායො. “සා පනා” නි සාවිසයප්පවත්ති පන. “කාවි සිසතමා” නි කාවි අතිරෙකතරං සිසා. “දන්ධා” නි සණ්කා, විරායිකා. “අනුපපන්නා” නි අසම්පන්නා. අසම්පන්න දොසො ආගච්ඡන්ති වුත්තං හොති. “ධාතුහෙදං” නි සත්ත විඤ්ඤාණ ධාතුනං විභාගං. “ධාතුනානත්තං” නි ධාරණ කිච්චනානත්තං. ඉති තස්මා මනොධාතු වීසුං වුත්තාති සම්බන්ධො. “මනනං” නි විජානනභාවං අපත්තං. ආවජ්ජනමත්ත සම්පට්ච්ඡනමත්ත ස්වභාවං ජානනමත්තං. “යං කිඤ්චි මනනං” නි අත්තමසො ආවජ්ජනමත්ත සම්පට්ච්ඡනමත්තං පිති අධිප්පායො. “සුද්ධො පන මනොවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො” නි මනොද්වාර විකාරං පටිච්ච පවත්තො මනොවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො. න භවභිග මනොවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො. සො හි විචිත්තත්තා ඉධ අප්පසභිගොති . මනොද්වාරෙ පන ද්විධාති සම්බන්ධො. බුද්ධස්ස භගවතො පට්ඨානිතිභාරකාලො නාම සුමෙධතාපසකාලෙ බුද්ධ භාවාය කාය විත්තානං අභිනිභාරකාලො. ආදිසද්දෙන පච්ඡිම භවෙ පටිසන්ධිග්ගහණාදි ස්වභාවොති. “ජාති ඵලිකක්ඛන්ධා විය සම්පජ්ජන්ති” නි තෙන ඔභාසෙන අප්පෙක්ඛන්තං ජාතිඵලිකක්ඛන්ධ සද්ධා හොන්තිති අධිප්පායො. “උපපත්ති දෙව බ්‍රහ්මානං පනා” නි උපපත්තිප්පටිසන්ධිකානං ඔපපාතික දෙව බ්‍රහ්මානං පන. “පසාද නිස්සය භූතානං” නි වක්ඛාදිනං පසාද වත්ථුනං නිස්සය මහාභූතානං.

“යානි පනා” නිආදිසු. ද්වත්ති විත්තක්ඛණානි අතික්කම්ම ආපාතං ආගච්ඡන්තිති යොජනා. එවං පරත්ථපි. විභූතස්සාති ච අවිභූතස්සාති ච ඉදං ආදිමිති මනොද්වාරෙ පන විභූතස්සාති ච අවිභූතස්සාති ච පදානං උද්ධරණං. “රූපා රූපානං” නි රූප ධම්මානඤ්ච අරූප ධම්මානඤ්ච. “තාවා” නි විවි විත්තප්පවත්ති දස්සනතො පට්ඨතරං එවාති අත්ථො. “අද්ධාන පරිච්ඡෙදං” නි ඛණකාල පරිච්ඡෙදං. විභාවනිපායෙ “අතිමහත්තා දිවසෙන වියය වචන්ථානං හොති” නි වචනෙන ආදිමිති ‘ඡවත්ථුනි, ඡ ද්වාරානි, ඡ ආරම්මණානි, ඡ විඤ්ඤාණානි, ඡ වීරියො, ඡ ධාවිසයප්පවත්ති, නි එවං වුත්තෙසු ඡසු ඡක්කෙසු ඡධාවිසයප්පවත්තිති පදමත්තං ස්වභාවොති. තං අනුපපන්නං හොති. තෙනාහ “එවඤ්චි සති” නිආදි. “වියය වචන්ථානත්ථ මෙවා” නි අතිමහත්තාදි වියය වචන්ථානත්ථමෙව වුත්තන්ති න ච සක්කා වත්තුං. රූපා රූප ධම්මානං අද්ධාන පරිච්ඡෙදො නාම අභිධම්මෙ සබ්බන්තං ඉච්ඡිතබ්බො. තස්මා තස්ස දස්සනත්ථම්පි තං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “සභාවජ්ජට්ඨාහො” නි විත්තන ඵ්ලසාදිනං පාතුභාවො වුවිවති. “අතිවත්ති” නි අනන්තරධානං වුවිවති. “පරිභාගිත්ථා” නි ජරා කිච්චං ආහ. “අච්ඡරාසඛිසාටක්ඛණස්සා” නි අභිගුලිනං සඛිසට්ඨානක්ඛණස්ස. ආවරියානන්දත්ථෙරො නාම අභිධම්ම ටිකාකාරො වුවිවති. “අස්සා විජ්ජුයාධීනි නාම වීසුං න පඤ්ඤායති” නි විජ්ජුප්පාදං පස්සන්තානං න පඤ්ඤායති. තථා විත්තම්පි වඩ්ඪනානන්තරමෙව භිජ්ජන්ති යොජනා. තෙනාහ “තං පි” නිආදි. උදයභාගො නාම වඩ්ඪනභාගො, වයභාගො නාම අන්තරධානභාගො. “එවඤ්ච කත්ථා” නි ලද්ධගුණ වචනං. “එකංවිත්තං දිවසං නිට්ඨති” නි පුච්ඡා වචනං. “ආමන්තා” නි පටිඤ්ඤා වචනං. “වයක්ඛණො” නි පුච්ඡා. “න භෙවං වත්තබ්බෙ” නි පටික්ඛෙපො. පච්චත්ත වචනස්ස එකාරත්තං. එවං නවත්තබ්බන්ති අත්ථො. “මහාපෙරෙනා” නි මොග්ගලි සුත්තතිස්ස මහාපෙරෙන. නනු සුත්තන්තෙසු වුත්තන්ති සම්බන්ධො. “නා” නි න උපලබ්භති. “ඉමස්ස වුත්තන්තා” නි ඉමස්ස වචනස්ස වුත්තන්තා. ස්වභාව ලක්ඛණං වියයො යෙසං තානි ස්වභාව වියය ලක්ඛණානි. ස්වභාව ධම්මමෙව ආභවිව තිට්ඨති. අයං අභිධම්මෙ ධම්මතානි අධිප්පායො. “ස්වභාව කාරොනා” නි ආවරිය බුද්ධසොසත්ථෙරං වදන්ති. “අත්ථික්ඛණං” නි ඛණද්වයමෙව වුවිවති. ඉති වත්ථා තමත්ථං සාධෙන්නිති සම්බන්ධො. ගාථායං. “තස්සෙවා” නි තස්සා ධීනියා එව භෙදො. සබ්බදා සබ්බපාණිනං මරණං නාම වුවිවතිති යොජනා. “තමත්ථං” නි තානි අත්ථික්ඛණං උපාදාය ලබ්භන්තිති අත්ථං. “අථවා” නි එකො පෙරවාදො. “සන්තති වසෙන යානං” නි ධීනාය අඤ්ඤාප්පත්තං පඤ්ඤායතිති එත්ථ ධීනභාවස්වභාවං යානං සන්තති ධීනිවසෙන වෙදිතබ්බන්ති වදන්ති. “ඉමස්මිං පන සුත්තෙ” නි වෙදනාය උප්පාදො පඤ්ඤායති, වයො පඤ්ඤායති, ධීනාය අඤ්ඤාප්පත්තං පඤ්ඤායතිති ඉදං සුත්තං වදන්ති. “අප්පට්ඨාහෙත්ථා” නි අනිවාරෙත්ථා. යාවඩ්ඪනස්ස නිවත්ති නාම අත්ථි. උදය පරියන්ත මත්තභූතා සා එව නිවත්ති. “ද්විභි බන්ධෙහි” නි රූප ජරා රූපක්ඛන්ධෙන ස්වභාවිතා. අරූප ජරා ස්වභාවක්ඛන්ධෙනානි එවං ද්විභි බන්ධෙහි. යඤ්ච තත්ථ වුත්තන්ති සම්බන්ධො. රූපස්ස උප්පාදො ද්විධානින්දිත්ථා දෙසිතො. කථං, උපවයො සන්තති තියොජනා. “විභාගා රහස්සා” නි උප්පාදො උප්පජ්ජ නට්ඨෙන එකො සමානො රූපානං වඩ්ඪන සමයෙ උප්පාදො. උපරි වඩ්ඪනට්ඨෙන උපවයොති වුත්තො. අවඩ්ඪිත්ථා ධීන සමයෙ උප්පාදො යථා ධීන නිභාරෙන විරකාලං පවත්ති අත්ථොන

“හවඬගපාතො” තිආදිසු. “ආවජ්ජනතො පටියාය උට්ඨිතං” ති කම්ම විපාකසන්නානතො ව තදාරම්මණතො ව මුඤ්චිත්වා විසුං ක්‍රියාමය ඛ්‍යාපාරෙන ආරම්මණන්තරං ගහෙන්වා උට්ඨිතං සමුට්ඨිතං. හවඬග වලනම්පි උට්ඨානස්ස ආදි හොති. තස්මා තම්පි උට්ඨිතෙ චිත්ත සන්නානෙ සඬගණ්හන්තො පටම හවඬග වලනතොයෙව වාති වුත්තං.

“ඉමස්මිං යානෙ” නි වීථි විත්තානං අනුක්කමෙන අත්තනො කිව්වෙහි ආරම්මණප්පවත්තිට්ඨානෙ.
 “දොචාරිකොපමා” නි බධිරදොචාරිකොපමා. “ගාමිල්ලොපමා” නි ගාමදාරකොපමා. “අමිබොපමා” නි
 අමිබස්ඵලොපමා. අඤ්ඤාපි උපමා අත්ථි. මක්කටසුත්තොපමා, උච්ඡ්‍රයන්තොපමා, ජව්චන්ධොපමා. තාසබ්බාපි
 අට්ඨසාලිනියං විපාකුද්ධාර කථානො ගහෙනබ්බා. “යත්ථනී” නිආදීසු. “කථං ඡ ඡක්ක යොජනා හොති” නි. වක්ඛු වත්ථු
 වචනඤ්ච, වක්ඛුද්ධාර වචනඤ්ච, රූපා රම්මණ වචනඤ්ච, වක්ඛු විඤ්ඤාණ වචනඤ්ච, වක්ඛුද්ධාර වීථි වක්ඛු
 විඤ්ඤාණ වීථි වචනඤ්ච, අනිමහන්තා රම්මණ වචනඤ්චා, නි එතානි ඡවචනානි. තෙහි ඡජක්කෙහි ආහරිත්වා ඉමස්සං
 වීථියං දස්සිතානි. සෙසවීථිසු යථාලාභං දස්සිතබ්බානි. එවං ඡජක්කයොජනා හොති. “එත්ථ ව යත්තකානී” නිආදීසු.
 “එකුන පඤ්ඤාස පරිමාණෙසු” නි එකස්සනිප්ඵන්ත රූපධම්මස්ස එකපඤ්ඤාස මත්තෙසු බුද්දකක්ඛණෙසු
 උප්පාදක්ඛණඤ්ච භඩ්ගක්ඛණඤ්ච යපෙත්වා මජ්ඣෙ එකුන පඤ්ඤාස මත්තානි ධීතික්ඛණානි සන්ති. තෙසු බණෙසු
 අනුක්කමෙන උප්පන්නා එකුන පඤ්ඤාස වක්ඛු පසාදා ව සන්ති. “කිස්මිඤ්චි” නි තෙසු කතරස්මිං නාම වක්ඛු පසාදෙ
 න සට්ටෙන්ති නි වත්තබ්බානි. “තෙසු පනා” නි නිද්ධාරණෙ භුමිමච්චනං. “යදෙව එකං වක්ඛු” නි නිද්ධාරණියං. තං
 පන කතමන්ති. අතීත භවඬගෙන සද්ධිං උප්පජ්ජිත්වා තං අතික්කම්ම භවඬග වලනක්ඛණෙ ලද්ධසට්ඨං එකං වක්ඛු.
 තං පන වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස වත්ථු භාවඤ්ච ද්වාරභාවඤ්ච සාධෙති. සෙසවිඤ්ඤාණානං ද්වාරභාවං සාධෙතිති.
 තෙනාහ “යථාරහං” නි. එතදෙව එතං එව වක්ඛු කිව්ව සාධනං නාම හොති වීථි විත්තූප්පත්තියා වත්ථු කිව්වද්ධාර
 කිව්වනං සාධනතො. “යං මජ්ඣිමායුකං” නි මන්දායුක අමන්දායුකානං මජ්ඣෙ පවත්තත්තා යං මජ්ඣිමායුකන්ති
 වදන්ති. තං කිව්ව සාධනං නාමානි යොජනා. “ඉතරානි පනා” නි එකුන පඤ්ඤාස පරිමාණෙසු වක්ඛු පසාදෙසුති
 චුත්තානි, තෙසු එකං කිව්ව සාධනං යපෙත්වා සෙසානි ඉතරානි අට්ඨ වත්තාලිය වක්ඛුති මොසවත්ථුති නාම හොන්ති.
 රූපා රම්මණෙහි සද්ධිං ලද්ධ සට්ටනානම්පි සතං වීථි විත්තූප්පත්තියා වත්ථු කිව්වද්ධාර කිව්වරහිත්තා. තෙසු
 කතමානි මන්දායුකානි නාමානි ආහ “තානි පනා” නිආදිං. කිව්ව සාධනතො පුරිමානි නාම අතීත භවඬගෙනො පුරෙ
 තෙරසසු භවඬගෙසු ආදි භවඬගස්ස භඩ්ගක්ඛණතො පට්ඨාය බණෙ බණෙ උප්පන්නා සත්තතිංස වක්ඛු පසාදා. තානි
 මන්දායුකානිති වදන්ති. කස්මා, කිව්ව සාධනතො අප්පතරායුකත්තා. කිව්ව සාධනතො පච්ඡිමානි නාම අතීත
 භවඬගස්ස ධීතික්ඛණතො පට්ඨාය බණෙ බණෙ උප්පන්නා එකාදස වක්ඛු පසාදා, තානි අමන්දායුකානිති වදන්ති.
 කස්මා, කිව්ව සාධනතො බහුතරායුකත්තා. තදුභයානිපි අට්ඨ වත්තාලිය මත්තානි වෙදිතබ්බානිති සම්බන්ධො.
 “තතො” නි තෙහි අට්ඨවත්තාලිය මත්තෙහි. “පුරිමතරානි” නි සත්තතිංස මන්දායුකෙහි පුරිමතරානි. තානි හි වක්ඛු
 විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ධීති භාවෙන අනුපලද්ධත්තා ඉධ න ගහිතානි. “පච්ඡිමතරානි” නි එකාදස
 අමන්දායුකෙහි පච්ඡිමතරානි. තානි ව වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නානිපි තස්මිං බණෙ ධීති භාවෙන
 අනුපලද්ධත්තා ඉධ න ගහිතානි. කස්මා පන වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ධීති භාවෙන අනුපලද්ධානි තදුභයානි
 ඉධ න ගහිතානිති. වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ධීති භාවෙන ධරමානානං අට්ඨවත්තාලිය මත්තානං වක්ඛුනං
 මජ්ඣෙ එව කතමං වක්ඛු වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස වත්ථු කිව්ව ද්වාර කිව්වං සාධෙතිති ආසඬකිතබ්බං හොති. එත්ථ ව
 පඤ්ච වත්ථුති නාම අත්තනො ධීතික්ඛණෙ එව පඤ්චවිඤ්ඤාණානං වත්ථුද්ධාර කිව්ව සාධකත්තා වක්ඛු
 විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ධීති භාවෙන අනුපලද්ධත්තා ඉධ න ගහිතානිති ව, වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ
 ධීති භාවෙන ධරමානානන්ති ව, චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

“එත්ථ සියා” නිආදීසු. “ඉමාය වීථියා” නි ඉමාය අනිමහන්තා රම්මණ වීථියා. “සමුදායග්ගාහිකා” නි රූපා
 රම්මණානං සමුග්ගගාහිකා. “චණ්ණසල්ලක්ඛණා” නි චණ්ණච්චත්ථානිකා. “වත්ථුග්ගාහිකා” නි දබ්බ
 සණ්ඨානග්ගාහිකා. “නාමග්ගාහිකා” නි නාම පඤ්ඤත්තිග්ගාහිකා. “අලාතවක්කස්ස ගාහිකා වියා” නි රත්තන්ධකාරෙ
 එකො අලාතං ගහෙත්වා පරිබ්භමති. අඤ්ඤො තං පස්සන්තො වක්කං විය මඤ්ඤති. තත්ථ අලාතස්ස ගතගතට්ඨානෙ
 පච්චුප්පන්නං රූපං ආරබ්භ වක්ඛුද්ධාර වීථියො උප්පජ්ජන්ති. මනොද්ධාර වීථියො පන පුරිම පුරිමානි වක්ඛුද්ධාර වීථිහි
 ගහිතානි අතීත රූපානි අමුඤ්චිත්වා එකතො සණ්ඨානඤ්ච සත්තතිඤ්ච කත්වා ගණහන්ති. තදා පස්සන්තස්ස වක්කං
 විය උපට්ඨාති. එවං අයං සමුදායග්ගාහිකා දට්ඨබ්බා. “නත්ථි තදාරම්මණුප්පාදො” නිආදීසු. “යස්සා” නි යස්ස
 ආරම්මණස්ස. විත්තානිති ව නානාරම්මණානිති ව කම්මපදානි. අවසෙසෙ තස්මිං ආරම්මණෙ. “සඬගහ කාරොනා” නි
 පොරාණ අට්ඨකථායො එකතො සඬගහෙත්වා කතත්තා බුද්ධසොසත්ථෙරෙන කතා සබ්බා අට්ඨකථායො
 සඬගහට්ඨකථා නාම. සො ව සඬගහ කාරොති චුච්චති. “ඉධ පි” නි ඉමස්මිං අභිධම්මත්ථ සඬගහෙපි. “ථෙරෙනා” නි
 අනුරුද්ධත්ථෙරෙන. “එකම්පි ඉච්ඡති යෙවා” නි. “යස්ස හි වත්තාරි” නිආදීසු යස්ස ආරම්මණස්ස වත්තාරි වා පඤ්චවා
 ඡවාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “ජවනම්පි අනුප්පජ්ජිත්වා” නිආදීසු. “අත්තනො පධාන ක්‍රියායා” නි අනුප්පජ්ජිත්වානි
 පදස්ස පරතො ‘යං පවත්තති’ නි අත්තනො පධාන ක්‍රියාපදං අත්ථි. තෙන අත්තනො ක්‍රියාපදෙන සද්ධන්ති අත්ථො.
 “කත්ථවි චුත්තා” නි කත්ථවි සද්දගන්ථෙසු චුත්තා. අපි ව, හෙතුමිති ත්වාපච්චයො ලක්ඛණෙ හෙතුමිති ව මානන්ත
 පච්චයා ජොතනීයට්ඨෙන චුත්තා, න වචනීයට්ඨෙනානි දට්ඨබ්බා. “පකති නියාමෙනා” නි එතෙන පච්චය විසෙසෙසති,
 වත්තාරි වා පඤ්චවා ඡවා ජවනානි උප්පජ්ජන්තිති දීපෙති. තෙනාහ “එත්ථපනා” නිආදිං. “ද්වත්තික්ඛත්තුං” නි
 වාසද්දත්ථෙ අඤ්ඤපදත්ථ සමාසපදත්ති චුත්තං. “ද්වික්ඛත්තුං වා තික්ඛත්තුං වා” නි. “වොට්ඨබ්බතස්ස
 ආසෙවනතා” නි ආසෙවන පච්චයතාවා පච්චයුප්පන්නතාවා. “ආවජ්ජනායා” නි එත්ථ වොට්ඨබ්බත කිව්වං
 ආවජ්ජනම්පි සඬගණ්හාති. ඉධපි ආරම්මණ දුබ්බලතාය වතුප්පඤ්ච ජවනුප්පත්ති ඉච්ඡි තබ්බානි යොජනා. තත්ථ “ඉධ
 පි” නි ඉමස්මිං පරිත්තා රම්මණ වාරෙපි. නිවොට්ඨබ්බනිකා පඤ්ච පරිත්තා රම්මණ වීථියොති යොජනා. “ඉතරානි” නි
 පරිත්ත මහන්තානි මහන්තා රම්මණානි. “උභයථාපි” නි ආපානා ගමන වසෙනපි ආරම්මණ කරණ වසෙනපි. ඉමස්ස
 පදස්ස.

137. “මනොද්ධාරෙ පනා” නිආදීසු. “පරිත්තක්ඛණො පි” නි විත්ත එස්සාදයො අප්පතරක්ඛණොපි. “අතීතානාගතා
 පි” නි අතීතානාගත ධම්මොපි. “සට්ටනො” නි රූපාදිනං සට්ටනො. “යත්ථා” නි යස්මිං භවඬගෙ. “පඤ්චද්ධාරානු

බන්ධකයා” නි පසුවද්වාර වීථි අනුගතය. අතීතය ආලම්බණය පවත්නෙහි යෙවැනි සම්බන්ධය. “යථාපාතා ගතමෙවා” නි පකතියා ආපාතා ගතප්පකාරමෙව. “තථා තථා” නි දිට්ඨ සම්බන්ධාදිනා තෙන තෙන පකාරෙන. “කිසද්වි” නි කිසද්වි ආරම්මණය. “දිස්වා” නි පච්චක්ඛය කත්වා. පසුවද්වාරග්ගහිතසද්ධි ආරම්මණය පච්චක්ඛකතටියෙන දිට්ඨන්ති වුවච්චි. යං කිසද්වි ආරම්මණය. “අනුමානෙන්තස්සා” නි එවමෙව හවිත්ථ, හවිස්සති, හවිතීති අනුමානසද්ධියෙන වින්තෙන්තස්ස. තං සදිසං ආරම්මණය. “පරස්ස සද්දහනා” නි පරවචනං සුත්වා යථා අයං වදති, තථෙ වෙනන්ති සද්දහනා. “දිට්ඨි” වුවච්චි සද්ධියෙහි වා ලද්ධි වා. “නිජ්ඣානං” නි සුවුට්ඨ ඔලොකනං. “බන්ති” නි බමනං සහනං. අසද්ධිපත්තං අගගතං. දිට්ඨියා නිජ්ඣානං දිට්ඨිනිජ්ඣානං. දිට්ඨිනිජ්ඣානස්ස බන්ති දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්ති. “සෙසං” නි නානාකම්ම බලෙනාතිආදිකං. “දෙවනො පසංභාරවසෙනා” නි දෙවනා කදාපි කෙසසද්ධි සුපිනන්තෙ නානාරම්මණානි උපසංහරිත්වා දස්සෙන්ති. එවං දෙවනො පසංභාර වසෙනාපි. අනුබොධො නාම ලොකියසද්ධියෙන වසෙන වතුස්සච්ච ධම්මානං අනුබුජ්ඣකං. පටිවෙධො නාම ලොකුත්තරසද්ධියෙන කිච්චං. අනන්ත රූප නිස්සය පච්චයග්ගහණෙන පකතු පනිස්සය පච්චයමිපි උපලක්ඛෙති. විත්ත සන්තානස්ස අනන්තරූපනිස්සය පච්චයභාවො නාමාති සම්බන්ධො. අනන්ත රූප නිස්සය පච්චයසත්ති නාම අනන්තර පරම්පර විජ්ජරණවසෙන මහාගතිකා හොතිති වුත්තං හොති. අනන්ත රූප නිස්සය පච්චයානු භාවොතිපි යුජ්ජති. කථං මහාවිජ්ජාරොති ආහ “සකිං පි” නිආදිං. “සුවුට්ඨ ආසෙවිත්වා” නි එත්ථ පච්ඡා අප්පමුස්සමානං කත්වා පුනප්පුනං සෙවනං සුවුට්ඨ ආසෙවනං නාම. න කෙවලං පුරිම විත්ත සන්තානස්ස සො උපනිස්සය පච්චයානුභාවො එව මහාවිජ්ජාරො හොති. පකතියා විත්තස්ස විචිත්ත භාව සඬබ්බානං විත්තනා කිච්චමිපි මහාවිජ්ජාරං හොතිති දස්සෙතුං. “විත්තසද්ධි නාමා” නිආදිවුත්තං. කථං මහාවිජ්ජාරං හොතිති ආහ “කිසද්වි නිමිත්තං” නිආදිං. “කිසද්වි නිමිත්තං” නි දිට්ඨාදිසු නානා රම්මණෙසු කිසද්වි අප්පමත්තකං දිට්ඨාදිකං ආරම්මණ නිමිත්තං. “තෙහි වකාරණෙහි” නි තෙහි කත්තුභූතෙහි දිට්ඨාදිහි කාරණෙහි. “වොදියමානං” නි පයොජියමානං. “අජ්ඣාසය යුත්තං” නි අජ්ඣාසයෙන සංයුත්තං. හවඬග විත්තස්ස ආරම්මණය නාම අවිභූතං හොති. හවඬගං වාලෙන්වා ආවජ්ජනං නියොජෙතිති සම්බන්ධො. “ලද්ධි පච්චයෙසු” නි ආලොකාදිවසෙන වා දිට්ඨාදිවසෙන වා ලද්ධි පච්චයවන්තෙසු. තදහිනින්තාකාරො නාම නිව්චකාලමිපි තෙසු ආරම්මණෙසු අභිමුඛං නින්තාකාරො. තෙන ආකාරෙන පවත්නො මනසිකාරො. තෙන සම්පයුත්තස්ස. එතෙහි වචනෙහි සුද්ධමනොද්වාරෙ ආරම්මණානං අපාතාගමනසද්ධි හවඬග වලනසද්ධි න කෙවලං ලද්ධි පච්චයානං ආරම්මණානං වසෙනෙව හොති. තාදිසෙන පන මනසිකාරෙන යුත්තස්ස සයසද්ධි වීථි විත්ත වින්තනා කිච්චස්ස විත්තස්ස වසෙනාපි හොතිති සිද්ධං හොති. න හි ආරම්මණන්තරෙ අභිනින්තාකාරො නාම නත්ථිති සක්කා වත්තුං. කස්මා, අභාවිත විත්තානං පමාද බහුලානං ජනානං කදාපි කරහවි භාවනා මනසිකාරෙ කරියමානෙපි වීථි විත්ත සන්තානස්ස බන්ධිතා නානාරම්මණෙසු අභිනින්තාකාරස්ස සන්දිස්සනතොති. “යථා වෙන්ථා” නි යථා එත්ථ මනොද්වාරෙ රූපාරූප සන්තානං විභූතා රම්මණෙපි තදා රම්මණුජ්ජාදො නත්ථි, එවන්ති යොජනා. සද්ධානවිභවධගට්ඨකථායං පන වොට්ඨබ්බිතවායොපි ආගතො. යථාහ සුපිනෙනෙව දිට්ඨං විය මෙ, සුතං විය මෙති කථනකාලෙපි අබ්බාකතො යෙවැනි. තත්ථ හි “අබ්බාකතො යෙවැ” නි සුපිනන්තෙ මනොද්වාරෙ ද්වන්තික්ඛන්තුං උජ්ජන්තස්ස ආවජ්ජනස්ස වසෙන අබ්බාකතොයෙව. තතො පරං හවඬගපාතො. අට්ඨසාලිනියමිපි වුත්තං අයං පන වාරො දිට්ඨං විය මෙ, සුතං විය මෙ තිආදිනි වදනකාලෙ ලබ්භතිති. තං පන පසද්ධි ද්වාරෙ පරිත්තාරම්මණෙ ද්වන්තික්ඛන්තුං උජ්ජන්තස්ස වොට්ඨබ්බිතස්ස වසෙන වුත්තං. “සොපි ඉධ ලද්ධං වට්ටති යෙවැ” නි සොපි වාරො ඉමස්මිං මනොද්වාරෙ ලද්ධං වට්ටතියෙව. “හවඬගෙ වලිතෙ නිවත්තනකචාරානං” නි ද්වික්ඛන්තුං හවඬග වලනමත්තෙ යත්වා වීථි විත්තානි අනුජ්ජජ්ජන්වා හවඬගපාතවසෙන නිවත්තනකානං මොසවායං මනොද්වාරෙපි පමාණං න හවිස්සතියෙව. අථ ඉමස්මිං වාරෙ වීථි විත්තප්පවත්ති නත්ථි. එවං සති, ඉමස්මිං වීථි සඬගහෙ සො වාරො න වත්තබ්බොති වෙ. වත්තබ්බොයෙව. කස්මා, ඡධා විසයජ්ජවත්තිති ඉමස්මිං ඡක්කෙ සඬගහිතත්තාති දස්සෙතුං. “විසයෙ ව ආපාතාගතෙ” නිආදි වුත්තං. ආරම්මණභූතා විසයජ්ජවත්ති. එකෙකස්මිං අනුබන්ධකවාරෙ. “තදාරම්මණ වාරාදයො” නි තදාරම්මණ වාරො ජවනවාරො වොට්ඨබ්බිත වාරො මොසවායො. තෙසු පන තදා රම්මණවාරො වත්ථුග්ගහණෙ ව නාමග්ගහණෙ ව න ලබ්භති. “වත්ථු” නි හි සණ්ඨාන පසද්ධිත්ති. “නාමං” නි නාම පසද්ධිත්ති. න ව තදා රම්මණය පසද්ධිත්තා රම්මණය හොතිති. තෙන වුත්තං “යථාරහං” නි. “තත්ථා” නි තෙසු දිට්ඨවාරාදිසු ඡසු වාරෙසු. එතරහි පන කෙවි ආවරියාති පායසෙසො. “අතීත හවඬග වසෙනා” නි එකං හවඬග අතික්කම්ම ආපාතා ගතෙ ආරම්මණෙ එකො වාරො, ද්වෙ හවඬගාති අතික්කම්ම ආපාතා ගතෙ එකොතිආදිනා අතීත හවඬග හෙදවසෙන. “තදා රම්මණ වසෙනා” නි තදා රම්මණස්ස උජ්ජන්තවායො අනුජ්ජන්ත වාරොති එවං තදා රම්මණ වසෙන. කප්පෙන්ති වින්තෙන්ති, විදහන්ති වා. “බණ වසෙන බලවද්ධබලතා සම්භවො” නි යථා පසද්ධිද්වාරෙ අතිගහන්තා රම්මණෙසුපි ආරම්මණ ධම්මා උජ්ජාදං පත්වා ආදිතො එකවිත්තක්ඛණමත්තෙ දුබ්බලා හොන්ති. අත්තනො ද්වාරෙසු ආපාතං ආගන්තුං න සක්කොන්ති. එක විත්තක්ඛණයං පන අතික්කම්ම බලවන්තා හොන්ති. අත්තනො ද්වාරෙසු ආපාතං ගන්තුං සක්කොන්ති. මහන්තා රම්මණාදිසු පන ද්වි විත්තක්ඛණමත්තෙ දුබ්බලා හොන්තිතිආදිනා වත්තබ්බා. න තථා මනොද්වාරෙ ආරම්මණානං බණ වසෙන බලවද්ධබලතා සම්භවො අත්ථි. කස්මා නත්ථිති ආහ “තදා” නිආදිං. තත්ථ “තදා” නි තස්මිං වීථි විත්තප්පවත්තිකාලෙ. “තත්ථා” නි මනොද්වාරෙ.

“එත්ථ සියා” නිආදිසු. “සියා” නි කෙසසද්ධි විවාරණා සියා. එකං ආවජ්ජනං අස්සාති එකාවජ්ජනා. “වීථි” නි වීථිවිත්තප්පවන්තො. එකාවජ්ජනා ව සා වීථි වාති විග්ගහො. “ආවජ්ජනං” නි ආවජ්ජන විත්තං. තං වා ආවජ්ජතිති සම්බන්ධො. “තං තං ජවෙනනා” නි තෙන තෙන ජවෙනන සහුජ්ජන්තං වා පරස්ස විත්තං ආවජ්ජති කින්නි යොජනා. “කිසද්වෙන්ථා” නි එත්ථ වචනෙ කිසද්වි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. යදි තාව ආවජ්ජනසද්ධි ජවනාති වාති අධිකාරො. “තසද්ධි විත්තං” නි පරස්ස විත්තං. “එවමිපි හින්තමෙවා” නි ජවනානං ධම්මතො හින්තමෙව. එත්ථ අට්ඨකථායං විනිවිජ්ජන්ති සම්බන්ධො. තං විත්තං නිරුද්ධමිපි ජවනානමිපි පච්චුජ්ජන්තමෙව හොතිති යොජනා. “අද්ධාවසෙන ගහිතං” නි අද්ධා පච්චුජ්ජන්ත වසෙන ගහිතං. “සන්තතිවසෙන ගහිතං” නි සන්තති පච්චුජ්ජන්තවසෙන ගහිතං.

ආවරියානන්දමනෙ. සබ්බෙසම්මි ආවජ්ජන ජවනානං. චිත්තමෙව හොති, තස්මා ධම්මතො අභින්නං. පච්චුප්පන්නඤ්ච හොති, තස්මා කාලතො අභින්නන්ති චුත්තං හොති. අනන්තරපච්චයෙ අතීතො ව පච්චුප්පන්නො ව ඛණ්ඩසෙන යුජ්ජති. යදි අද්ධාසන්නති වසෙන යුජ්ජෙය්‍යා, පච්චුප්පන්නො ධම්මො පච්චුප්පන්නස්ස ධම්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයොති චුත්තො භවෙය්‍යා. කස්මා, එකාවජ්ජන විටියඤ්ඤි සබ්බාති චිත්තාති අද්ධාසන්නති වසෙන පච්චුප්පන්නාති එව හොන්තිති.

138. අප්පනාවාරො. “අප්පනා ජවනං”ති කම්මපදං. “තදා රම්මණං”ති කත්තුපදං. “ඉන්ද්‍රිය සමතාදීහි”ති සද්ධාදීනං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනති වත්තනවසෙන සමතාදීහි. “පරිතො”ති සමන්තතො. “උපෙච්චා”ති උපගන්ත්වා. අප්පනං වහිතුං ජනෙතුං සමත්ථ භාවො අප්පනාවහසමත්ථභාවො. “යස්ස පවත්තියා”ති යස්ස උපචාර ජවනස්ස පවත්තිතො. “අවිරං කාලං”ති අවිරෙකාලෙ. පරිත්ත ජාතිකා නාම කාමාවචරජාති. “ගොත්තං”ති කම්මකත්තු පදං. “අභිභුයාති”ති භාවනා බලෙන අභිභුයාමානං හොති. අභිමද්දියමානං හොතිති අත්ථො. “ඡීප්පති”ති ඉදං පන අභිභවනස්ස සිබ්බාපත්ත දස්සනං. යා ව තං ගොත්තං ඡෙදං පාපුණාති, තා ව අභිභුයාති, මද්දියතීති චුත්තං හොති. ගොත්තං අභිභවතීති ගොත්‍රභුතිපි යුජ්ජති. “පඤ්චමං”ති පඤ්චමෙ චිත්තවාරො. “තදාහි ජවනං පතිතං නාම හොති”ති පකතියා ජවනප්පවත්තිනාම සත්තක්ඛන්තු පරමො හොති. වතුත්ථඤ්ච මුද්ධපත්තං. පඤ්චමතො පට්ඨාය පතිතං. තස්මා තස්මිං පඤ්චමවාරො ජවනං පතිතං නාම හොති. “දුතියෙන”ති දුතියෙන එව සද්දෙන. “දුතියං”ති දුතියෙ චිත්තවාරො. තදා අනුලොමං පට්මජවනං හොතිති චුත්තං “අලද්ධා සෙවනං අනුලොම”න්ති. “එතෙනෙවා”ති එතෙන එව සද්ද ද්වයෙ නෙව. අට්ඨසාලිනියං පන අනුඤ්ඤාතා විය දිස්සති. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ. මන්දපඤ්ඤස්ස වත්තාරි අනුලොමාති හොන්ති, පඤ්චමං ගොත්‍රභු, ඡට්ඨං මග්ගචිත්තං, සත්තමං ඵලන්ති. “ඉතරට්ඨකථාසු”ති විනයට්ඨ කථාදීසු. “පටිසිද්ධත්තා”ති පඤ්චමං ගොත්‍ර භුජ්ජවත්තියා පටිසිද්ධත්තා ආදිමහි අට්ඨන්තං අඤ්ඤත්‍රස්මිති චුත්තත්තා ඉධ නිරුද්ධෙති පදං අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බමෙවාති චුත්තං “නිරුද්ධෙ අනන්තරමෙවාති පදවිඡෙදො”ති. අනන්තර සද්දස්ස ව නිව්චං සම්බන්ධාපෙක්ඛත්තා තමෙවපදං විහත්ති පරිණාමෙන අධිකතන්ති ආහ “නිරුද්ධස්සාති අත්ථතො ලද්ධමෙවා”ති. “වසිභුතාපි”ති වසිභුතාපි සමානා. “එකචාරං ජචිත්වා”ති ඉදං ලොකියප්පනාවසෙන චුත්තං. ලොකුත්තර අප්පනාපන සත්තමම්පි උප්පජ්ජතියෙව. මූලට්ඨකා පායෙ “භුමන්තරපත්තියා”ති ගොත්‍රභු චිත්තං කාමභුමි හොති. අප්පනාපන මහග්ගතභුමි වා ලොකුත්තරභුමි වා හොති. එවං භුමන්තරපත්තියා. “ආරම්මණන්තර ලද්ධියා”ති එලසමාපත්ති විටියං එලජවනං සන්ධාය චුත්තං. තත්ථහි පුරිමාති අනුලොම ජවනාති සබ්බාරා රම්මණාති හොන්ති. එලජවනං නිබ්බානාරම්මණං. ඉදඤ්ච කාරණමත්තමෙව. යථාචුත්ත ලෙඩ්චුප්මා එව ඉධ යුත්තරූපාති දට්ඨබ්බං. “න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං”න්ති එතං අත්ථජාතං න ඛො එවං දට්ඨබ්බං. “අනද්ධනියා”ති අද්ධානං දීඝකාලං නඛ මන්තීති අනද්ධනියා. අසාරා. අසාරත්තා එව සීඝතරං රුහන්ති. සීඝතරං චුද්ධං විරුළ්භිං ආපජ්ජන්ති. සාරවත්තා පන සාරෙන සහ වඩ්ඪමානත්තා සීඝතරං නරුහන්ති. සීඝතරං චුද්ධං විරුළ්භිං නා පජ්ජන්ති. තෙනාහ “එකවස්සජීවිනො”තිආදිං. “එවමෙවා”තිආදීසු “පතිතජවනෙසු”ති පඤ්චම ඡට්ඨ සත්තම ජවනෙසු. “එත්ථ වා”තිආදීසු. “සුපක්කසාලිහත්ත සදිසාති”ති යථා සාලිහත්තාති සුපක්කත්තා එව මුදුතරාති හුත්වා දුබ්බලාති අවිරට්ඨිතිකාති. තස්මිං දිවසෙපි පුත්තිභාවං ගච්ඡන්ති. එවං අප්පනා ජවනාති. “යස්මා වා”තිආදීසු. “දුට්ඨස්ස නියමස්සා”ති ජවනනියමස්ස ව කාලනියමස්ස ව. “පටිසන්ධියා අනන්තර පච්චය භාවිතො”ති සත්තම ජවන වෙනනා අනන්තර පච්චයො, තදනන්තරෙ පවත්තං විපාක සත්තානං පච්චයුජ්ජන්නො, තමෙව ව අවසානෙ චුති චිත්තං හුත්වා භවත්තරෙ පටිසන්ධි චිත්තස්ස අනන්තර පච්චයො. එවං පටිසන්ධි චිත්තස්ස අනන්තර පච්චය භාවෙන අවස්සං භවිස්සමානස්සාති අත්ථො. ඉදඤ්ච කාරණ මත්තමෙව. මහාට්ඨකාවචනං පන කිඤ්චි වත්තබ්බ රූපන්ති න පටික්ඛිත්තං. “නිරන්තරප්පවත්තානං”ති ආදීසු. භින්තා අසදිසා වෙදනා යෙසං තාති භින්තවෙදනාති. “ආසෙවන පච්චනිකානං”ති ආසෙවන පච්චයප්පටි පක්ඛානං. අභින්තා වෙදනා යෙසන්ති විග්ගහො. ක්‍රියජවනානන්තරං අරහත්තඵලං එලසමාපත්ති විටියං දට්ඨබ්බං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

139. “සබ්බථා පි”තිආදීසු. ලොකෙ මජ්ඣිමකෙ හි මහාජනෙහි ඉච්ඡිතම්පි කිඤ්චි ආරම්මණං අතිඋක්කට්ඨෙහි මන්ධාතු රාජාදීහි ඉච්ඡිතං න හොති. තථා තෙහි මහාජනෙහි අතිච්ඡිතම්පි කිඤ්චි ආරම්මණං අතිදුග්ගතෙහි පච්චන්ත වාසීහි ඉච්ඡිතං හොති. තස්මා ආරම්මණානං ඉට්ඨානිට්ඨ වචන්ථානං පත්ථා අතිඋක්කට්ඨෙහි ව අතිදුග්ගතෙහි ව වචන්ථානං න ගච්ඡති, මජ්ඣිමකෙහි එව වචන්ථානං ගච්ඡති. තෙනාහ “තත්ථ වා”තිආදිං. “ආරම්මණං”ති කත්තුපදං. “විපාකචිත්තං”ති කම්මපදං. “කිඤ්චි”ති කිඤ්චි රූපං. “කිස්මිඤ්චි”ති කස්මිංචි එකස්මිං පූජ්ජෙ. “තෙන වා”ති තෙන වා සුඛසම්ඵස්සෙන වත්ථෙන. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

“වෙදනානියමොපනා”තිආදීසු. “ආදාසෙ මුඛනිමිත්තස්ස වියා”ති යථා ආදාසෙ මුඛ නිමිත්තස්ස වලන වචනාදියොගො නානාවණ්ණයොගො ව යථාමුඛමෙව සිද්ධො. තථා විපාකානං. වෙදනා යොගො පන යථාරම්මණමෙව සිද්ධොති යොජනා. තත්ථ “වෙදනායොගො”ති නානාවෙදනායොගො. “කප්පෙත්ථා”ති චිත්තෙත්ථා. “පකප්පෙත්ථා”ති නානප්පකාරතො චිත්තෙත්ථා. න කෙවලඤ්ච විපාකානං එව යථාරම්මණං වෙදනා යොගො හොතිති යොජනා.

“අයඤ්චා”තිආදීසු. “අට්ඨකථායං පි”ති පට්ඨාන අට්ඨකථායම්පි. “තදාරම්මණ වසෙනා”ති තදාරම්මණවසෙන පවත්තානන්ති පාඨසෙසො. “පඤ්චන්තං”ති සොමනස්ස සන්තිරණෙන සද්ධිං වත්තාරි මහාවිපාක සොමනස්සාති සන්ධාය චුත්තං. “පකති නිහාරෙනා”ති පකතියා නිව්චකාලං පවත්තප්පකාරෙන. පාළිපායෙ. භාවිතාති ඉන්ද්‍රියාති යෙනාති භාවිතින්ද්‍රියො. “මනාපං”ති මනොරම්මං. “අමනාපං”ති අමනොරම්මං. විහරෙය්‍යන්ති සවෙ කඩ්ඛතීති

සම්බන්ධයෙන්. “පටිකුලේ” නි අමනාපය. “අප්පටිකුල සඤ්ඤී” නි මනාපසඤ්ඤී. එවං සෙසෙසු. “තෙසං” නි ඛිණ්ණාසවානං. පාළිපාඨය. “සුමනෝ” නි සොමනස්සිනෝ. “දුමමනෝ” නි දොමනස්සිනෝ. පාළිපාඨය. “මෙත්තායවා ඵරතී” නි අයං සත්තෝ අවෙරොහොතුතිආදිනා මෙත්තාවිත්තෙන වා ඵරතී. “ධාතුසො උපසංහරතී” නි යථා ම ම කායොපි චතුර්ධාතු සමුස්සයො හොති. තත්ථ එකාපි ධාතු නාම පටිකුලා වා අප්පටිකුලා වා න හොති. කෙවලං තුච්ඡ සුඤ්ඤ සභාවමත්තා හොති. එවමෙව ඉමස්ස සත්තස්ස කායොපිතිආදිනා ධාතු සො උපසංහරතී. “අසුභාය වා” නි අසුභ භාවනාය වා. අසුභ භාවනා විත්තෙන වාති චුත්තං හොති. “අසුභායා” නි වා තස්ස අසුභභාවත්ථාය. දෙවනාටකා දෙවච්ඡරා නාම. කුටීනානි කුට්ඨානි යෙසං තානි කුටීන කුට්ඨානි. “සරිරානි” නි කායභිගානි. කුටීන කුට්ඨානි සරිරානි යස්ස සො කුටීනකුට්ඨසරිරෝ. “කුටීනානි” නි අබිභුක්තිරණානි. වෙදනා යුත්තානි හොත්ති ඉති අපරෙ වදන්තීති යොජනා. තස්මා පච්චයො හොතීති සම්බන්ධො. කථං පච්චයො හොතීති ආහ “යථා ආනිසංස දස්සනො” නිආදි. තත්ථ “අට්ඨකථායං” නි විසුද්ධි මග්ගට්ඨකථායං. “බුද්ධසුබුද්ධතා දස්සනො” නි අත්තනො සත්ථුභුතස්ස බුද්ධස්ස සුබුද්ධතා දස්සනෙන. “අත්තසම්පත්ති දස්සනො” නි මයං පන ඵවරූපා දුක්ඛා මුත්තාමිහානි එවං අත්තනො සම්පත්ති දස්සනෙන. “අට්ඨකභිකලිකපෙතරූපෙ” නි නිම්මං සලොහිතෙ අට්ඨිපුඤ්ජපෙතසරිරෙ. “කුට්ඨිනො” නි කුට්ඨසරිරස්ස. “අට්ඨකථායං” නි ධම්මපද අට්ඨකථායං. අති ඉටියෙ දෙවච්ඡර වණ්ණාදිකෙ. අති අනිටියෙ කුටීනකුට්ඨසරිරාදිකෙ. “වත්ථු භූතො” නි උප්පත්තිට්ඨාන භූතො. “තෙසං තෙසං සත්තානං” නි කත්තු අත්ථෙසාමිවචනං. “තදුභයං පි” නි උභයං තං ගහණංපි. “තෙසං” නි තෙසං ලොකීය මහාජනානං. “විපල්ලාසවසෙනෙව හොති” නි දෙවච්ඡරවණ්ණාදීසු අතිඉටියෙසු අතිඉට්ඨාකාරතො ගහණමිපි විපල්ලාස වසෙනෙව හොති. කස්මා, දෙවච්ඡර වණ්ණාදීසු අති ඉටිය සඤ්ඤාය විපල්ලාස සඤ්ඤාභාවතො.

විභාවනිපාඨය. “පචත්තියා” නි පචත්තනතො. අට්ඨකථාධිප්පායෙ යත්වා චුත්තත්තා අට්ඨකථාගාරවෙන” තං විචාරෙතබ්බ මෙවා” නි චුත්තං. අත්ථනො පන අයුත්තමෙවාති චුත්තං හොති. එසන යො අඤ්ඤත්ථපි. “ධම්ම වක්ඛුරහිතා” නි ධම්ම වචත්ථානඤ්ඤාණ වක්ඛු රහිතා. “කුසලාකුසලානි යෙවා” නි තෙසං ධම්ම වක්ඛු රහිතානං උප්පන්නානි කුසලාකුසලානියෙව. ගාථායං. “රූපා” නි රූපතො නප්පවෙධන්තීති සම්බන්ධො. “සද්දා” නිආදීසුපි එසෙවන යො. නප්පවෙධන්තීති ව න චලන්ති, න කම්පන්ති, විත්තඤ්ඤත්තං න ගච්ඡන්ති. තථා උපෙක්ඛා ක්‍රියජවනානන්තරමිපි තදාරම්මණානි සොමනස්සු පෙක්ඛාවෙදනා යුත්තානි එව සියුන්ති යොජනා. මූලට්ඨකාපාඨය. “තදාරම්මණතා” නි තදාරම්මණතාය තදාරම්මණභාවෙන. “කත්ථවි” නි කත්ථවි අභිධම්ම පාළියං. “විජ්ජමානෙ ව තස්මි” නි තස්මි ක්‍රියජවනානු බන්ධකෙ තදා රම්මණෙ විජ්ජමානෙ සති. එතං භවභිගුඤ්ඤ ව නාම අනුබන්ධතීති සම්බන්ධො. නදිසොතො පටිසොතගාමීනාවං අනුබන්ධති වියානි යොජනා. “සවිජ්ජාරිකං ඵචජවනං” නි කිලෙස ධම්මානං විපල්ලාස ධම්මානඤ්ඤ වසෙන බණ්ණමත්තෙපි අනෙකසතෙසු ආරම්මණෙසු විවිධාකාරෙන ඵරණවෙගසහිතං කුසලාකුසල ජවනමෙව අනුබන්ධතීති යුත්තං. න පන ක්‍රියජවනං අනුබන්ධතීති යුත්තන්ති යොජනා. “ජලභිගු පෙක්ඛාවතො” නි වක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති, න දුමමනො, උපෙක්ඛකො විහරතී-තිආදිනා චුත්තාය ඡ ද්වාරිකවසෙන ජලභිගු සමන්තාගතාය උපෙක්ඛාය සම්පන්නස්ස. වත්තනං චුත්ති. සත්තා චුත්ති අස්සාති සත්ත චුත්ති. තං විචාරෙත්තො “පට්ඨානෙ පනා” නිආදිමාහ. “යදි වෙතං චුච්චෙය්‍යා” නි එත්ථ “එතං” නි ක්‍රියා බ්‍යාකතෙතිආදිකං එතං වචනං. “තස්මි” නි තස්මි වචනෙ. “එවමාදිනා” නි එවමාදිනා න යෙන. විභාවනිපාඨය. “උත්තරං” නි පරිහාරං. “විපස්සනාවාර වසෙනා” නි විපස්සනා පචත්ති වසෙන. “තෙසං” නි සොමනස්ස දොමනස්සානං. “ඉතරිකරානන්තර පච්චයතා” නි අඤ්ඤමඤ්ඤානන්තර පච්චයතානි අත්ථො. “ථෙරෙනා” නි අනුරුද්ධත්ථෙරෙන. සබ්බානි තදා රම්මණානි, සබ්බානි භවභිගානි ව. “සමුදා වරන්ති” නි විරකාලං සඤ්චරන්ති. “එතානිහි” නිආදිනා තෙසං අට්ඨාරසන්නං ජවනානං අනන්තරං තදාරම්මණානං අනියමතො පචත්තියා කාරණයුත්තිං දස්සෙති. සම්භවති උප්පජ්ජති එතෙනානි සම්භවො. තදා රම්මණස්ස සම්භවො තදා රම්මණ සම්භවො. අථවා, සම්භවනං උප්පජ්ජනං සම්භවොති ඉමෙ ද්වෙ අත්ථෙ දස්සෙතුං “තදා රම්මණ සම්භවො” නිආදි චුත්තං. “යෙසං පනා” නිආදීසු. “යෙසං” නි යෙසං පුග්ගලානං. “ඉතරානි” නි උපෙක්ඛා සන්තීරණ ද්වයතො අඤ්ඤානි. “න හොත්තීති න වත්තබ්බානි” නි චුත්තං. එවංසති, කස්මා ථෙරෙන ඉධ න චුත්තානිති. අට්ඨසාලිනියං අචුත්තත්තා ඉධ න චුත්තානිති. අට්ඨසාලිනියං පන කස්මා න චුත්තානි. යෙභුයා නියමසොතෙ පතිත්තා න චුත්තානි. න පන අලබ්භමානත්තා න චුත්තානිති ඉමත්ථං දස්සෙත්තො “අට්ඨකථායං පනා” නිආදිමාහ. “උපෙක්ඛාසහගත සන්තීරණ ද්වයමෙව චුත්තං” නි ආගන්තුක භවභිගුභාවෙන චුත්තං. යථාහ අට්ඨස්ස යදා සොමනස්ස සහගතප්පටිසන්ධිකස්ස පචත්තෙ ක්‍රියානං නිබ්බත්තෙත්වා පමාදෙන පරිහිනජ්ඣානස්ස පණ්ණ ධම්මො මෙ නට්ඨොති පච්චවෙක්ඛතො විජ්ජට්ඨාරි වසෙන දොමනස්සං උප්පජ්ජති, තදා කිං උප්පජ්ජති. සොමනස්සානන්තරඤ්ඤි දොමනස්සං, දොමනස්සානන්තරඤ්ඤි සොමනස්සං පට්ඨානෙ පටිසිද්ධං. මහග්ගත ධම්මං ආරබ්භ ජවනෙ ජවිතෙ තදා රම්මණමිපි තත්ථෙව පටිසිද්ධන්ති. කුසල විපාකාවා අකුසලවිපාකාවා උපෙක්ඛා සහගතා හෙතුකමනොවිඤ්ඤාණ ධාතු උප්පජ්ජති. කිමස්සා රම්මණන්ති. රූපාදීසු පරිත්ත ධම්මෙසු අඤ්ඤතරං. එතෙසු හි යදෙව තස්මි සමයෙ ආපාතමාගතං හොති. තං ආරබ්භ එතං විත්තං උප්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං-ති. එවං දොමනස්සසහගත ජවනානුරූපං උපෙක්ඛාසහගත සන්තීරණ ද්වයමෙව ආගන්තුක භවභිගුභාවෙන අට්ඨකථායං චුත්තන්ති. “එතමිපි යුජ්ජති යෙවා” නි අකුසල ජවනාවසානෙ එතං සහෙතුකං ආගන්තුක භවභිගුපි යුජ්ජතියෙව. “දොමනස්ස ජවනානන්තරං භවභිගු පාතොව හොති” නි උපෙක්ඛා සහගත මූලභවභිගු පාතොව හොති. ආගන්තුක භවභිගුන කිච්චං නත්ථි. කස්මා, උපෙක්ඛා පටිසන්ධිකත්තා. නෙවතදාරම්මණ සම්භවො අත්ථි. කස්මා, තෙසු ආරම්මණෙසු තදාරම්මණවාරස්ස අසම්භවතො. න හි මහන්තාරම්මණෙසු ව අවිභූතාරම්මණෙසු ව තදාරම්මණවාරො සම්භවති. න ව මූලභවභිගු සම්භවො අත්ථි. කස්මා, මූලභවභිගු තස්ස සොමනස්ස භවභිගුස්ස දොමනස්ස ජවනෙන සහ විරුද්ධත්තා. “ඉති කත්ථා” නි ඉමිනා කාරණෙන. “එකං” නි එකං උපෙක්ඛාසහගත විපාකං. තථා තස්සෙව දොමනස්සං උප්පාදෙන්තස්ස නෙව තදාරම්මණ සම්භවො අත්ථි. න ව මූලභවභිගු සම්භවොති කත්ථා දොමනස්සානන්තරං ඡසු...පෙ.... පචත්තන්ති යොජනා. තත්ථ “තස්සෙවා” නි සොමනස්සප්පටිසන්ධිකස්සෙව.

නෙවනදාරම්මණ සම්භවො අත්ථි. කස්මා, ආරම්මණානං අතිමහන්තත්තෙපි අතිවිභූතත්තෙපි සති සොමනස්ස තදාරම්මණස්ස ජවනෙන සහ විරුද්ධත්තා. උපෙක්ඛා තදා රම්මණස්ස ව ආරම්මණෙන සහ විරුද්ධත්තා. න හි අති ඉට්ඨාරම්මණෙ උපෙක්ඛා තදාරම්මණං පවත්තති. මහග්ගහ පඤ්ඤත්තා රම්මණෙසු පන උභයමිපි තදාරම්මණං නුප්පජ්ජති යෙව. න ව මූලභවඨග සම්භවො අත්ථි. කස්මා, ජවනෙන සහ විරුද්ධත්තාති.

“එත්ථ වා”තිආදීසු. “සබ්බ ධම්මෙසු”ති සබ්බෙසු ආරම්මණ ධම්මෙසු. “පථම සමන්තාභාරො”ති ආවජ්ජන කිව්වං ආහ. සුත්තන්ත පායෙ. “තජ්ජො”ති තෙන ආරම්මණානං ආපාතා ගමනෙන ජාතො. “තජ්ජො”ති වා තදනුරූපොතිපි වදන්ති. “විඤ්ඤාණභාගස්සා”ති වක්ඛු ද්වාරික විඤ්ඤාණ කොට්ඨාසස්ස. “යතො”ති යස්මිං කාලෙ. කථං ආවජ්ජනෙන විනා නුප්පජ්ජති ආහ “සවෙ ආවජ්ජනො”තිආදිං. “එත්ථ සියා”තිආදීසු. යථා පන නිරාවජ්ජනං හොති හින්තා රම්මණඤ්ච, එවං තථාති යොජනා. “එකස්සපි”ති එකස්ස ආගන්තුක භවඨගස්සපි නත්ථි දොසො. මහාඅට්ඨකථායඤ්ච නත්ථි. අට්ඨසාලිනියං පන අත්ථි යෙව. “සවිජ්ජන්දනත්තා”ති එත්ථ අත්ථො සවිජ්ජාටිකත්ති පදෙ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. “ඉතරෙ සඤ්චා”ති මහග්ගහලොකුත්තර ජවනානඤ්ච. කාති වි පරිත්තාරම්මණාතිපි සමානාති. යදි තදාරම්මණු පතිස්ස යස්ස කාමභවඨගස්ස අභාවතො තදාරම්මණාති රූපාරූප බ්‍රහ්මානං නුප්පජ්ජන්ති. එවං සති, වක්ඛුසොත ද්වාරික විත්තාතිපි රූප බ්‍රහ්මානං නුප්පජ්ජෙය්‍යන්ති ආහ “වක්ඛු සොතවිඤ්ඤාණාති පනා”තිආදිං. “ඉන්ද්‍රියජ්ජවත්ති ආනුභාවතො”ති වක්ඛු වත්ථු සොතවත්ථු සඬබ්බානානං ඉන්ද්‍රිය වත්ථුනං රූප බ්‍රහ්ම සන්තානෙ පවත්තත්තා තෙසං පවත්ති ආනුභාවතො වක්ඛු සොතවිඤ්ඤාණාති රූපබ්‍රහ්මානං පවත්තත්තියෙ වාති දස්සෙතු. “සම්පට්ඨිජන සන්තීරණාති”තිආදි වුත්තං. “විකප්පබලො”ති කාමකුසලා කුසලානං විය විවිධෙන ආකාරෙන කප්පෙත්වා පකප්පෙත්වා ආරම්මණග්ගසාමන්ථියෙවාසති. “අප්පනාපත්ත භාවනා කම්මවිසෙසෙ වා”ති එත්ථ අභිඤ්ඤා ජවනාති විය මහග්ගහ විපාක ලොකුත්තර විපාකාති විය වාති වත්තබ්බං. “අට්ඨකථායං”ති පට්ඨව සමුප්පාද විභවගට්ඨකථායං. “විභාවනියං වුත්ත කාරණාති”ති අට්ඨකථාතො ආභරිත්වා විභාවනියං වුත්තාති ‘අජනකත්තා ජනක සමානත්තා භාවතො’තිආදීති කාරණාති.

140. ජවන නියමෙ. අට්ඨකථායමිපි ඡක්ඛන්තුං පවත්ති වුත්තා. යථාහ සවෙ පන බලවා රම්මණං ආපාතාගතං හොති. ක්‍රියමනොධාතුයා භවඨගෙ ආවට්ටිතෙ වක්ඛු විඤ්ඤාණාදීති උප්පජ්ජන්ති. ජවනට්ඨානෙ පන පථමකාමාවචර කුසල විත්තං ජවනං හුත්වා ඡසත්තවාරෙ ජවිත්වා තදාරම්මණස්ස වාරං දෙතිති. “මුදුතර භාවෙනා”ති මාතුකුච්ඡිමිති ධීතකාලෙවා සම්පති ජාතකාලෙ වා වත්ථුස්ස අතිමුදුතාවෙන. “කෙනවිඋපද්දුත භාවෙනා”ති බාල්ගගෙලඤ්ඤජාතකාලෙ කෙනවි වාතපිත්තසෙම්භාදිනා උපද්දුත භාවෙන. “අජ්ඣොත්ථට භාවෙනා”ති තස්ස වෙවචනමත්තං. මන්දිභුතො වෙගො යෙසං තාති මන්දිභුත වෙගාති. “අසස්භ රූපෙහි”ති දුක්ඛමසභාවෙහි. අභිභූතානං සත්තානං. තඤ්ච බො වචනං පාකතික සත්තානං වසෙනෙව වුත්තං. න සත්තවිසෙසානං වසෙන. එවං සති, සත්තවිසෙසානං වසෙන කථං දට්ඨබ්බන්ති ආහ “යෙ පනා”තිආදිං. “උපරි”ති මරණුප්පත්තිට්ඨානෙ. “වුත්තඤ්ඤි”ති විසුද්ධි මග්ගෙ වුත්තමෙව. “යමකප්පාටිභාරියං”ති යුගලවත්ථුනං එකතො පවත්ත අච්ඡරිය කම්මං. “ද්වෙ ඤානඨගාති”ති උපෙක්ඛෙකග්ගතා ඤානඨගාති.

“යොගකම්මසිද්ධියා”ති භාවනානු යොගකම්මසිද්ධස්ස. ඉද්ධි විකුබ්බනං නාම ඉද්ධියා නානාකම්මකරණං. “සිද්ධියා එවා”ති සිජ්ඣ නත්ථාය එව . අත්තතො අනන්තරෙ එව උප්පන්නං එලං එතිස්සාති ආනන්තරිකප්ඵලා. මග්ගවෙනනා. “ඉති”ති තස්මා. “මන්දස්සා”ති මන්ද පුග්ගලස්ස. “තික්ඛස්සා”ති තික්ඛ පුග්ගලස්ස. තිණ් එලවිත්තාති. “පයොගාභිසඬබාරස්සා”ති පථමජ්ඣානතො පට්ඨාය සමථ විපස්සනායුගනන්ධජ්ජවත්ති සඬබාතස්ස පුබ්බජ්ජයොගාභිසඬබාරස්ස. “අකතාධිකාරස්සා”ති ආසන්නෙ පුරිමභවෙ අකත ඤානපරිකම්මස්ස පුග්ගලස්ස. සබ්බෙසමිපි ඵලට්ඨානං විණ්ණවසිභාවානෙව හොන්තිති යොජනා.

ජවනනියමොතිට්ඨිතො.

141. දුග්ගෙකාදීසු. ජාති ද්විග්ගෙකාදියො එව අධිජ්ජෙතාති වුත්තං “පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණ සහගතා”තිආදිං. “තෙසං ද්වින්නං පි”ති ද්විග්ගෙකානමිපි අග්ගෙකානමිපි. භූසොඤාන මග්ගඵලාති වාරෙන්ති නිවාරෙන්තිති ආවරණාති. විපාකාති ව තාති ආවරණාති වාති විග්ගහො. “විපාකාති”ති අග්ගෙක ද්විග්ගෙක විපාකාති. තෙහි ගහිතප්පටිසන්ධිකානං ඉමස්මිං භවෙඤාන මග්ගඵලජ්ජට්ඨානො නාම නත්ථි. තෙනාහ “විපාකාවරණ සබ්භාවතො”තිආදිං. “තෙසං”ති දුග්ගති අග්ගෙක පුග්ගලානං. පුග්ගලානන්ති වුත්තං හොති. න ලබ්භන්තිති සම්බන්ධො. “ඉතරෙසං”ති තතො අඤ්ඤෙසං සුගති අග්ගෙක පුග්ගලානං.

“එත්ථ සියා”තිආදීසු. දුග්ගති පරියාපන්නානඤ්ච අග්ගෙකානං. “මූලභවඨගෙ”තිආදිමිති පටිසන්ධි විත්තං හුත්වා ආගතෙ මූලභවඨගෙ. “යං කිඤ්චි”ති යං කිඤ්චි භවඨග. “වුව්වතෙ”ති විසජ්ජනා වුව්වතෙ. “සබ්බ අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තො”ති අට්ඨසාලිනියං තාව විපාකද්ධාරකථායං සොළසසු කාමාවචර කුසල විපාකෙසු අට්ඨන්තං අග්ගෙක විපාකානං එව ආපායිකෙසු සත්තෙසු උප්පත්තිං දස්සෙති. න අට්ඨන්තං සහෙකුක විපාකානං. තථා පට්ඨව සමුප්පාදට්ඨ කථාසු ව විඤ්ඤාණ පදවණ්ණනාසු අඤ්ඤාසු ව අභිධම්මාවතාරාදීසුති එවං සබ්බට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තා නාම හොති. “යොගසා ධනියත්තා”ති පයොගෙන සාධෙතබ්බත්තා. කුසලාකුසලාති හි වඩ්ඪෙතුං වා භාපෙතුං වා පයොගෙ කතෙ වඩ්ඪන්ති වෙව භායන්ති ව. ඤාණවිජ්ජයුත්තභූතං ගහෙතුං යුත්තං. කස්මා, අග්ගෙකස්ස භවඨගස්සාති වුත්තස්ස මූලභවඨගස්ස අග්ගෙකත්තා. “ද්වින්නමිපි අග්ගෙකානං”ති දුග්ගති අග්ගෙකානඤ්ච සුගති අග්ගෙකානඤ්ච.

“අපරෙපනා” තිආදි විභාවනියං ආගතො අපරෙ වාදො. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ ‘අපරෙපන යථා අභේතුකානං සභේතුක තදාරම්මණං හොති, එවං ද්විභේතුකානං තිභේතුක තදාරම්මණංපි’ ති වණ්ණෙනති. තෙසංමනානුරොධෙන ච ඉධපි ඤාණසම්පයුත්ත විපාකජපටික්ඛේපො අභේතුකෙයෙව සන්ධායාති වදන්තිති. තං පන විපාකද්ධාරකථායං ‘එත්ථෙව ද්වාදස කමග්ගොපී’ ති ව, එත්ථෙව දසකමග්ගොපී’ ති ව ආගතෙහි න සමෙති. තත්ථ හි සොළසසුකුසලවිපාකෙසු ද්විභේතුක කම්මනිබ්බත්තානං ද්විත්තං ද්විභේතුකාභේතුක පුග්ගලානං චත්තාරි ඤාණසම්පයුත්ත විපාකානි වජ්ජේත්වා ද්වාදස කමග්ගො නාම හොති. පුන සෙසෙසු ද්වාදස විපාකෙසුපි අසඬ්ඛාරික කම්මනිබ්බත්තානං ද්වෙ ඤාණවිජ්ජයුත්ත සසඬ්ඛාරික විපාකානි, සසඬ්ඛාරික කම්මනිබ්බත්තානාඤ්ච ද්වෙ ඤාණවිජ්ජයුත්ත අසඬ්ඛාරික විපාකානි වජ්ජේත්වා දුතියත්ථෙර වාදෙ දසකමග්ගො නාම හොතිති. එත්ථ පන ද්වි භේතුකොපි පුග්ගලො අධිකෙන ඡන්දෙන වා වීරියෙන වා චිත්තෙන වා යුත්තො පරියත්ති ධම්මං වා නානාවිජ්ජාසිජ්ජානි වා බහුං ගණ්ණෙයා, සුඤ්ඤායා, ධාරෙයා, වාචෙයා, චිත්තෙයා. අථස්ස ඤාණසම්පයුත්ත ජවනං බහුලං සමුදා වරෙයා. තදා තස්ස නානාකම්මෙන ජවනානු රූපං ඤාණසම්පයුත්ත තදාරම්මණං න න සම්භවතිති චුත්තං. තං යුත්තං විය දිස්සතිති. “අට්ඨකථායං පිහි. ල. චුත්තා” ති කථං චුත්තා. එතානි හි මනුස්සෙසු ව කාමාවචර දෙවෙසු ව පුඤ්ඤවත්තානං ද්විභේතුකති භේතුකානං පටිසන්ධිකාලෙ පටිසන්ධි හුත්වා විපච්චන්තිතිආදිනා චුත්තානි. තෙ පන තිව්ධා, නවව්ධානි සම්බන්ධො. “තෙසං තබ්භාවො” ති කුසලානං කුසලභාවො, අකුසලානං අකුසලභාවො. “සික්ඛන ධම්මයුත්තා” ති තිහි සික්ඛාහි පහාතබ්බානං කිලෙසානං අත්ථිතාය සික්ඛිතබ්බතා පකතියං ධීතානි අධිජ්ජායො. “භෙට්ඨිමානඤ්චා” ති භෙට්ඨිම ඵලානඤ්ච. යානියානිසකානි යථාසකං. “උපරිමානං” ති උපරිමානං පුග්ගලානං. “පරිනිට්ඨිත සික්ඛා කිච්චත්තා” ති සික්ඛා කිච්චං නාම කිලෙස ධම්මානං පහාතත්ථාය එව හොතිති තෙසු සබ්බසො පභිනෙසු සික්ඛා කිච්චං පරිනිට්ඨිතං හොති. එවං පරිනිට්ඨිත සික්ඛා කිච්චත්තා. සුට්ඨු භබ්බොති සම්භවො. සම්භවොති විසෙසන පදමෙතන්ති ආහ “යථා සම්භවං” ති.

142. “එත්ථෙව” ති එතස්මිං කාමලොකෙ එව. “තං තං පසාදරහිතානං” ති තෙනතෙන පසාදෙන රහිතානං. තස්මිං තස්මිං ද්වාරෙ උජ්ජන්තානි තං තං ද්වාරිකානි. චතුසට්ඨිවීථි විත්තානි. ද්වෙ චත්තාලීස වීථි විත්තානි. “බ්‍රහ්මලොකෙ වා” තිආදීසු. ඉදං අට්ඨකථා වචනං. යථාහ රූපභවෙ චතුත්තං විඤ්ඤාණානං, තථෙව පච්චයො. පචත්තෙ, නොපටිසන්ධියං. සොච බො කාමාවචරෙ අනිට්ඨ රූපදස්සන සද්දසවනවසෙන, බ්‍රහ්මලොකෙ පන අනිට්ඨා රූපාදයො නාම නත්ථි. තථා කාමාවචර දෙවලොකෙ පිති. තානි චත්තාරි විත්තානි. “තත්ථා” ති තස්මිං රූපලොකෙ. විභාවනිපාඨෙ. “ඉධා” ති ඉමස්මිං වචනෙ. “තං තං භූමි පරියාපන්තෙ” ති තිස්සං තිස්සං භූමියං පරියාපන්තෙ. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායාං.

විථිසඬ්ඛනදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

5. විචිත්‍රත්තසඬගහඅනුදීපනා

143. විචිත්‍රත්තසඬගහෙ . “පවත්තිසඬගහං”ති විත්තුප්පාදානං පවත්තාකාරකථනසඬගහං. “පටිසන්ධියං”ති පටිසන්ධිකාලෙ. “තෙසං”ති විත්ත වෙනසිකානං. විභාවනිපායෙ. “තදාසන්නතායා”ති තායපටිසන්ධියා ආසන්නතාය. “තං ගහණෙන වා”ති සන්ධිග්ගහණෙන ඵල සන්ධිවචනෙන ඵල. “විසයප්පවත්ති නාමා”ති කම්ම කම්මනිමිත්තාදීනං විසයානං ද්වාරෙසු ආපාතා ගමන වසෙන පවත්ති නාම. “මරණුප්පත්තියං ඵල සිද්ධා”ති මරණුප්පත්තියං ජවනෙසු ඵල සිද්ධා. එතෙන මරණුප්පත්ති විධානං ජවනප්පධානං හොති, න චුතිප්පධානන්ති දිපෙති. න හි තස්මිං විධානෙ තස්ස චුතියං විසයප්පවත්ති වචනං නාම අත්ථි. ජවනෙසු ඵල අත්ථි. සා පන චුති තස්මිං භවෙ ආදිමහි පටිසන්ධි පවත්තියා සිද්ධාය සිප්ඤ්ඤාති යෙවොති. “තෙසං”ති විචිත්‍රත්තානං. “භවන්ති”ති පාතුබ්භවන්ති. “තතො”ති අයතො. “ගන්තබ්බා”ති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපපජ්ජිතබ්බා. “ගච්ඡන්ති”ති පවත්තන්ති. “තිරො”ති තිරියතො. “අඤ්ජිතා”ති ගතා පවත්තා, ආයතා වා. “සමානජාතිතායා”ති තිරච්ඡාන ගතජාති වසෙන සමානජාති භාවෙන. “යුවන්ති”ති මිස්සි භවන්ති. “සුඛසමුස්සයතො”ති සුඛසමුදායතො. “දිබ්බන්ති”ති විජ්ජොතන්ති. “ඉති කත්වා”ති ඉති වචනත්ථං කත්වා උපරිදෙවා සුරාති වුවචන්තිති යොජනා. “වෙපවිත්තිපභාරාදාදයො”ති වෙපවිත්ති අසුරින්ද පභාරාදඅසුරින්දාදිකෙ දෙවාසුරෙ. “සුරප්පටි පක්ඛා”ති තාවතිංසාදෙවප්පටිපක්ඛා. “සුරසදිසා”ති තාවතිංසාදෙව සදිසා. “වෙමානිකපෙතෙ”ති වෙමානික නාමකෙ පෙතෙ. “චිතිපාතිකෙ”ති චිතිපාතික නාමකෙ දුග්ගත දෙවජාතිකෙ. තෙසං පවත්ති උපරි ‘චිතිපාතිකාසුරානඤ්චා’ති පදෙ ආවි භවිස්සති. “තෙපි”ති ලොකන්තරික නෙරයික සත්තාපි. “කාලකඤ්චිකපෙතෙ”ති කාලකඤ්චික නාමකෙ පෙතෙ. ඵලං කථාවත්ථු පාළියං ආගතා වෙස්සභු ආදයො යමරාජානොපනාති සම්බන්ධො. වෙස්සභු ව නොත්ති ව සොමො ව යමො ව වෙස්සවණො ව ඉති ඉමෙ පෙත්ති රාජානො. “රජ්ජ”න්ති රාජභාවං රාජකිව්චං. යෙ ව යක්ඛරක්ඛසා නාම කරොන්තා විවරන්තිති සම්බන්ධො. “කුරුකම්මකාරිනො”ති දුද්දකම්මකාරිනො. “රෙවති විමානෙ”ති රෙවති විමාන වත්ථුමිහි. “ඉතො”ති මනුස්ස ලොකතො, සුගතිභවතො වා. තෙහි යක්ඛ රක්ඛසා නාම භූමට්ඨකාපි සන්ති, ආකාසට්ඨකාපි. “නානාකම්මකාරණායො”ති ද්වන්තිංස විධාති කම්මකරණ කිව්වාති. තෙසමිපි නිරයපාලානන්ති සම්බන්ධො. “තිස්සන්තං”ති තිස්සන්තං අපායභූමිනං. අපායභූමි.

උස්සිතො මනො එතෙසන්ති වා, උස්සන්තො මනො එතෙසන්ති වා, ද්විධාවිග්ගහො. “උස්සිතො”ති උග්ගතො. “උස්සන්තො”ති චිත්තලො. කස්මා තික්ඛතර විත්තා හොන්තිති චුත්තන්ති ආහ “පරිපුණ්ණානං”තිආදිං. පුබ්බවාකො අනන්ත වක්ඛවාළසාධාරණ වසෙන චුත්තත්තා පුන “ඉමස්මිං”තිආදි චුත්තං. වත්තබ්බං නත්ථි. ඉධෙව සබ්බඤ්ඤ ඛුද්ධාදීනං උප්පන්නතොති අධිප්පායො. “අධිග්ගණන්ති”ති අධිකං කත්වා ගණන්ති. “සුරා”ති පාපකල්‍යාණ කම්මෙසු සුරචන්තා. “සතිමන්තො”ති විපුලස්සතිකා. “ඉධ භුමිමවරියවාසො”ති ඉධෙව සික්ඛත්තයපුරණ සඩ්ධාතස්ස භුමිමවරියවාසස්ස අත්ථිතා. “මරියාදම්මෙසු”ති ලොකචාරිත්ත ධම්මෙසු. “ධතරට්ඨො”ති ධතරට්ඨො මහාරාජා. ඵලං විරුළ්භකොතිආදීසු. “ගන්ධරුක්ඛාධි වත්ථා”ති ගන්ධරුක්ඛෙසු අප්ඤ්ඤාචුත්ථා. “කුම්භණ්ඩා”ති කුචුවිචති පට්ඨි. පට්ඨි ගතාති රතනභණ්ඩාති යෙසං තෙති විග්ගහො. “දානවරක්ඛසා”ති දනුනාමදෙවධිතාය අපවිචන්ති අත්ථෙත දානව නාමකා රක්ඛසා. අවරුජ්ඤන්ති අන්තරායං කරොන්තිති අවරුද්ධකා. “විගච්ඡරුපො”ති විපන්නවණ්ණො. “නිහිනකම්මකතා”ති නිහිනානිපාපකම්මානි කත්වා ආගතා. කාවිගන්ධප්පියො ජායන්තිති සම්බන්ධො. යාගන්ධප්පියො ජොගිතිති ව චුවිචන්ති, පුණ්ණාති ව චුවිචන්තිති සම්බන්ධො. “අභිලක්ඛිතරත්තිසු”ති අභිඤ්ඤාතරත්තිසු. උපොසථරත්තිසුති චුත්තං හොති. “ගොවරප්පසුතකාලෙ”ති ගොවරත්ථාය විවරිතකාලෙ. “පුත්තිඅත්ථෙතා”ති විජ්ජොතනට්ඨෙත. වසුති ධනාති ධාරෙත්තිති වසුන්ධරා. වසුන්ධරා ව තෙ දෙව යක්ඛා වාති විග්ගහො. “නාගාත්ථෙව චුවිචන්ති”ති පාළියං නාගෙසු සඩ්ධග්ගන්තිති අධිප්පායො. “යා”ති යා භූමිමදෙවයක්ඛ ජාතියො. “යාසං”ති යාසං භූමිමදෙව යක්ඛජාතිනං. “කිළාපසුතවසෙනා”ති බොධිසත්තානඤ්ච ඛුද්ධානඤ්ච අච්ඡරිය ධම්මජාතකාලෙ උග්ගොසන කිළාකම්මවඩ්ඪනවසෙන. “යාසඤ්ච මන්තපදාති”ති යාසං නිග්ගහ පග්ගහපුජනාදි වසෙන පවත්තාති මන්තපදාති. “තෙසු”ති + තෙසු වතුසු අවරුද්ධකෙසු. “කිළාසොණ්ඩවසෙනා”ති කිළාඤ්ඤත්තවසෙන. “සාසසොණ්ඩවසෙනා”ති බාදනභුඤ්ජන ඤ්ඤත්තවසෙන. සොණො චුවිචති සුනබො. “සත්තෙ” නෙරයිකෙ වා පෙතෙවා. “කාමඤ්ච හොති”ති කිඤ්චාපි හොතිති අත්ථො. “නිබන්ධනොකාසො”ති නිව්චසම්බන්ධනොකාසො. “සමුදාගතෙසු”ති පරම්පරතො ආගතෙසු. “දෙවරාජට්ඨානෙසු”ති ඉමස්මිං වක්ඛවාළ තාවතිංසාභවතෙ දෙවරාජට්ඨානෙසුති අධිප්පායො. “පාළියං ඵලා”ති දීඝනිකායෙ ජනවසහසුත්තපාළියං ඵල. යච්ඡන්ති නියච්ඡන්ති ඵත්ථාති යාමො. “නියච්ඡන්ති”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉස්සාමච්ඡරිය මූලකෙහි කලභභණ්ඩනාදීහි විගච්ඡන්තිති අත්ථො. “තං සභවරිතත්තා”ති තෙන යාම නාමකෙන ඉස්සරදෙවකුලෙන නිව්චකාලං සහ පවත්තත්තා. “වසං වත්තෙන්ති”ති ඉච්ඡං පුරෙත්තිති චුත්තං හොති.

“පුරෙ”ති සම්මුඛට්ඨානෙ. තං පන යානං උච්චට්ඨානං නාම හොතිති ආහ “උච්චෙයානෙ”ති. “සහස්සො භුමිමා”තිආදීසු අත්තතො සරිරොභාසෙන සහස්සං වක්ඛවාළ ලොකං ඵරන්තො සහස්සොනාමාති අට්ඨකථායං අධිප්පෙතං. කුලදෙවතායො නාම කුල පරම්පර පුජිත දෙවතායො නාම. “උපට්ඨන්ති”ති යුත්තට්ඨානෙ දෙවචන්ථු දෙවමාලකාති කත්වා සමයෙ සමයෙ තත්ථ ගන්ත්වා ගන්ධමාලාදීහි පුජෙත්ති, වන්දන්ති, ථොමෙත්ති, වරං පත්ථෙත්තිති අත්ථො. “උපට්ඨකා ඵලසම්පජ්ජන්ති”ති උපට්ඨකමත්තාවහොන්තිති අධිප්පායො. “කස්සචි”ති කස්සචි භෙට්ඨිමස්ස. “තත්ථා”ති තාසු භුමිමභූමීසු. පුන “තත්ථා”ති තස්මිං දුතියතලෙ. “ආහා”ති සරිරාහා. නිච්ඡරන්ති අඬගපවිච්චිගෙහි නිග්ගච්ඡන්ති. “අවල සණ්ඨිතා”ති දුතිය තලෙ විය වලිතා න හොති. අප්ථං බො අවල සණ්ඨිතා.

“තෙසං” නි තෙසංවාදිනං පාඨෙ. බ්‍රහ්මපාරිසප්පාතිආදිකං නාමං නසිද්ධංති යොජනා. “ඉඤ්ජනජාතිකෙහි” නි වලනජාතිකෙහි. “හෙට්ඨිමනලානං ඉඤ්ජිනං පුඤ්ඤප්ඵලං අත්ථිති සම්බන්ධො. “ආනෙඤ්ජ ජාතිකොනා” නි අවලනජාතිකොන උපෙක්ඛාක්ඛානෙන නිබ්බන්ධානං වතුත්ථනලානං. “කෙනචි අන්තරායෙනා” නි තෙජොසංවට්ටාදිකෙන අන්තරායෙන. “එත්ථපි” නි එතස්මිං වතුත්ථනලෙපි. “ආයු වෙමත්තකායා” නි ආයුප්පමාණනාන්තස්ස. “ඔළාරිකානං” නි ඉදං පකතියා ඔළාරික සභාවතාය චුත්තං. න සුබ්බමානං අත්ථිතාය. නත්ථි විහඤ්ඤානං එතෙසන්ති අවිභා. කිං විහඤ්ඤානං නාමාති ආහ “සමට්ඨිපස්සනා කම්මෙසු අවිජ්ජාරිකතා පත්ති” නි. විත්තස්ස අවිජ්ජාරතා පජ්ජනං නාම නත්ථිති චුත්තං හොති. “පසාද දිබ්බ ධම්ම පඤ්ඤා වක්ඛුහි” නි “පසාද වක්ඛු, දිබ්බවක්ඛු, ධම්මවක්ඛු, පඤ්ඤා වක්ඛු, හි. තත්ථ පසාදවක්ඛු එව ඉධ දිබ්බවක්ඛුතිපි චුච්චති. “ධම්ම වක්ඛු” නි හෙට්ඨිමග්ගඤ්ඤාණං. “පඤ්ඤා වක්ඛු” නි විපස්සනා ඤාණපච්චවෙක්ඛනාඤාණෙහි සද්ධිං අවසෙසං සබ්බඤ්ඤාණං. “රුජිනං සත්තානං” නි රුජකායවන්තානං සත්තානං. “කනිට්ඨභාවො” නි අප්පතරභාවො. “අනාගාමිග්ගට්ඨස්සපි පටික්ඛෙපො” නි සකදාගාමිභාවෙය්වා භාවෙන්තස්සෙව අනාගාමිග්ගො උප්පජ්ජති. නො අඤ්ඤාපාති ආහ “සකදාගාමිනං පටික්ඛෙපෙනා” නිආදිං.

භූමිවතුක්කං නිට්ඨිතං.

144. භවන්තරෙ ඔක්කමන්ති එතායාති ඔක්කන්තිති පියුජ්ජති. “සොතරහිතො” නි පසාදසොතරහිතො. එවං සෙසෙසුපි. “ආසිත්තකාදිභාවෙනා” නි ආසිත්තකපණ්ඩකාදි භාවෙන. “ද්විති ඛ්‍යඤ්ජනෙහි” නි ද්විති නිමිත්තෙනි. “විබ්ච්චවෙනො” නි විපන්නවෙනො. “වත්ථු විපන්නස්සා” නි එත්ථ “වත්ථු” නි සම්භාර වක්ඛු චුච්චති. තස්ස ආදිතො පට්ඨාය විපන්නත්තා තෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො වත්ථුවිපන්නොති චුච්චති. “තස්ස තස්සා” නි වක්ඛුසො තාදිකස්ස. “පසුතියං යෙවා” නි විජායමානකාලෙයෙව. “පඤ්ඤාවෙය්‍යන්තියභාවස්සා” නි එත්ථ ඛ්‍යත්තස්ස භාවො වෙය්‍යන්තියං. “ඛ්‍යත්තස්සා” නි ඵරණඤ්ඤාණස්ස පුග්ගලස්ස. පඤ්ඤා සඬබ්බං වෙය්‍යන්තියං අස්සාති විග්ගහො. ද්විගෙතුක තිගෙතුකානංපි න සක්කා නියමෙතුන්ති සම්බන්ධො. කථං න සක්කාති ආහ “මාතුකුච්ඡිමිති විපත්ති නාම නත්ථි” නි. කතමෙසං විපත්තිති. උප්පන්නානම්පි වක්ඛු සොතානං විපත්ති. කෙනකාරණෙන විපත්තිති. පරුපක්කමෙනවා මාතුයා විසම පයොගෙන වා නානාබාධෙන වා විපත්තිති යොජනා. ධාතුපාඨෙ යක්ඛ පූජායංති පඨිතත්තා “පුජනීයට්ඨෙනා” නි චුත්තං. එතෙන යක්ඛිතබ්බා පුජිතබ්බා යක්ඛාති දස්සෙති. යෙ පන කිච්ඡජීවිකපත්තා විවරන්ති, තෙ භූමස්සිතා නාම හොන්තිති යොජනා. “භූමස්සිතා” නි පාඨෙ භූමියං සිතා නිස්සිතාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං. “පුඤ්ඤනිබ්බන්තස්සා” නිආදි චුත්තං. “විරූපා හුත්වා” නි තෙ වණ්ණතොපි දුබ්බණ්ණා හොන්ති. සණ්ඨානතොපි දුස්සණ්ඨානා. ජීවිකතොපි කිච්ඡජීවිකාතිආදිනා විපන්නරූපා හුත්වා. ‘විවසා හුත්වා නිපන්නති’ නි විනිපාතිකාතිපි වදන්ති. විවසාති ව අත්තතො වසෙන ඉවිජාය විනාති අත්ථො. “විචිත්තට්ඨානෙසු” නි ජනවිචිත්තෙසු ඨානෙසු. පරියෙසිත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්ති. පිළෙත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්ති. තාසෙත්වා පිළෙත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්තිති යොජනා. “වෙමානිකපෙනාපි” නි අත්තතො පුඤ්ඤනිබ්බන්තං දිබ්බවිමානං යෙසං අත්ථි, තෙ වෙමානිකා. තෙ පන පුඤ්ඤාපුඤ්ඤමිස්සක කම්මෙන නිබ්බන්තත්තා කෙචි දිවා දිබ්බසුඛං අනුභවන්ති, රත්තිං පෙනදුක්ඛං. කෙචි රත්තිං දිබ්බසුඛං අනුභවන්ති, දිවා පෙනදුක්ඛන්ති. පරෙහි දත්තං දින්නං පුඤ්ඤප්ඵලං උපනිස්සාය ජීවන්තිති පරදත්තුපජීවිතො. “පරෙහි දින්නං පුඤ්ඤප්ඵලං” නි ඤාතකෙහි පුඤ්ඤං කත්වා ඉදං මෙ පුඤ්ඤං පෙනානං කාලඬිකතානං ඤාතීනං දෙධිති එවං දින්නං පුඤ්ඤප්ඵලං. “සකලවක්කවාළපරියාපන්නා එකභූමිකා” නි යථා තාවතිංසාභූමි නාම සබ්බ වක්කවාළෙසුපි අත්ථි. සබ්බාපි දිබ්බෙන වස්සසහස්සෙන එකආයු පරිච්ඡෙදො හොති. ඉමස්මිං වක්කවාළෙ වත්තබ්බං නත්ථි. න තථා නිරයෙසු වා නිරවිජාන යොනියං වා පෙත්තිවිසයෙවා අසුරකායෙවා මනුස්සෙසුවා භූමිමදෙවෙසු වා එකපරිච්ඡෙදො නාම අත්ථි. වතුන්තං අපායානං ආයුප්පමාණ ගණනාය නියමො නත්ථිති චුත්තං, න නු බ්‍රහ්ම සංයුත්තෙ කොකාලිකං භික්ඛුං ආරබ්භ භගවතා චුත්තො දසන්නං නිරයානං විසුං විසුං අත්ථිති. සච්චං අත්ථි. තෙ පන දසනිරයා අවිචිතිරයෙ පරියාපන්නා හුත්වා තස්ස පදෙසමත්තා හොන්ති. න තෙහි පදෙ සමත්තෙහි සකලො අවිචිතිරයො නියතායු පරිමාණොති සක්කා වත්තුං. අපි ව සොපි තෙසං ආයුපරිච්ඡෙදො අවිචිභූමියා නියමෙන සිද්ධො න හොති. තෙන තෙන කම්මවිසෙසෙනෙව සිද්ධො. තස්මා යං චුත්තං “තත්ථ යෙභුයොන කම්මප්පමාණත්තා” නි, තං සු චුත්තං හොති. තෙනාහ “තත්ථ නිරයෙසු” නිආදිං. “එවං සන්තෙ” නි න ඉතර දීපවාසීනං ආයුකප්පස්ස ආරොහණඤ්ච ඔරොහණඤ්ච අත්ථිති චුත්තෙ සතිති අත්ථො. සමාවාරො නාම දසසුචරිතාති. විසමාවාරො නාම දසදුචරිතාති. තෙසං නිස්සන්දභූතා සම්පත්තිවිපත්තියොති සම්බන්ධො. “තෙසං පි” නි ඉතර දීපවාසීනංපි. සො එවපරිච්ඡෙදොති ආපජ්ජති. න ව සක්කා තථා භවිතුං. ආදිකප්පකාලෙ සබ්බෙසම්පි වතුදීප වාසීනං අසඬබ්බෙය්‍යායුකතා සම්භවතොති. අප් ඉතරදීපවාසීනම්පි ආයුකප්පස්ස ආරොහණං ඔරොහණඤ්ච අත්ථි. එවං සති, එතරහිපි තෙසං ආයුකප්පො ජම්බුදීපවාසීනං ආයුකප්පෙන එකගතිකො සියාති වොදනා. නිස්සන්දමත්තත්තාතිආදි පරිභාරො. නත්ථි ඉදං මම ඉදං මමාති පවත්තා පාටිපුග්ගලිකතණ්හා එතෙසන්ති “අමමා”. “අපරිග්ගහා” නි පුත්තදාරාදිපරිග්ගහරහිතා. “උපරිමෙ වාතුමහාරාජිකෙ” නි ආකාසට්ඨකවාතුමහාරාජිකෙ. දිවෙ දෙවලොකෙ සිද්ධාති දිබ්බාති. “යාව නිමිරාජකාලා” නි යාව අම්භාකං බොධිසත්තභූතස්ස නිමිරඤ්ඤො උප්පන්නකාලා. කස්ස පබ්බද්ධො පුරිමෙ අන්තරකප්පෙ උප්පන්නො. නිමිරාජා පන ඉමස්මිං අන්තර කප්පෙ උප්පන්නො. “මනුස්ස ලොකෙහි පඤ්ඤාසවස්සාති වාතුමහාරාජිකෙ එකොදිබ්බරත්තිදිවො හොති” නිආදි අභිධම්මෙ ධම්ම හදය විහඬිගෙ ආගතනයෙන චුත්තො. වතුග්ගුණවෙන. “උපරිමානං” නි උපරිමානං දෙවනං. එකං වස්සසහස්සං ආයුප්පමාණං හොතිති සම්බන්ධො. “ද්වෙ” නි ද්වෙ වස්සසහස්සාති. “අට්ඨා” නි අට්ඨවස්සසහස්සාති. “හෙට්ඨිමානං” නි හෙට්ඨිමානං දෙවනං. “උපරිමානං” නි උපරිමානං දෙවනං. යාමෙ එකො රත්තිදිවොතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “වත්තාරි” නි මනුස්සලොකෙ වත්තාරි වස්සසහාති. එවං සෙසෙසු. “ආදිඅන්ත දස්සනවසෙනා” නි

වාතුමහාරාජිකේ මනුස්සවස්සගණනා දස්සනං ආදිදස්සනං නාම. ඉදානි වසවත්තියං මනුස්සවස්සගණනා දස්සනං අන්ත දස්සනං නාම.

න අතිදුබ්බලංති නාතිදුබ්බලං. “තං”ති තං අවිතක්ක අවිචාරමත්තකුමාරං. “භූමන්තරෙ”ති පටමජ්ඣානභූමිතො අඤ්ඤාස්සං දුතියජ්ඣානභූමියං. කප්පවවනෙ. කප්පියති වස්ස, උතු, මාස, පක්ඛ, රත්ති, දිවා, දිවසෙන පරිච්ඡේදීයති කප්පො. කප්පියන්ති වා නානාධම්මප්පවත්තියො අතීතා දිවසෙන පරිච්ඡේදීයන්ති එතෙනාති කප්පො. කාලො. මහන්තො කප්පොති මහාකප්පො. වස්සානං සතභාගෙහිපි සහස්සභාගෙහිපි සතසහස්සභාගෙහිපි සඬබ්බාතුං අසක්කුණෙය්‍යාති අසඬබ්බෙය්‍යො. එකස්ස අසඬබ්බෙය්‍යස්ස අන්තරෙ දිස්සමානො කප්පො අන්තරකප්පො. සත්තානං නානාආයුපරිච්ඡේදො ආයුකප්පො. සො පන මනුස්සානං දසවස්සායුකකාලෙ දසවස්සෙන පරිච්ඡින්නො. නෙවසඤ්ඤා දෙවානං නිව්චකාලං චතුරාර්ථිති කප්පසහස්සෙහි පරිච්ඡින්නො. අන්තරකප්පො නාම චූළකප්පා චූච්චන්තිති සම්බන්ධො. විසතිප්පහෙදා චූළකප්පා චූච්චන්තිති කෙචි වදන්තිතිආදිනා යොජනා. “යෙ”ති යෙ චතුසට්ඨියාදිහෙදා අන්තරකප්පා. “යථාචිතට්ඨං”ති විතට්ඨප්පකාරෙන විතට්ඨප්පකතියා. වඬ්ඨමානො කප්පො විචට්ටො. “යථාචිචට්ටං”ති විචට්ටප්පකාරෙන විචට්ටප්පකතියා. අච්චයෙන අතික්කමනෙන. හරණෙන අපනයනෙන. “තත්ථා”ති තස්මිං කප්පවවනෙ. අට්ඨකථායං චුත්තත්තාති සම්බන්ධො. “තෙජෙනා”ති අග්ගිනා. “සංචට්ටති”ති විනස්සති තදා. “හෙට්ඨා”ති හෙට්ඨාලොකො. “චතුසට්ඨිවාරෙසු”ති නිද්ධාරණෙ භූමිමච්චනං.

ගාථාසු. “සත්තසත්තග්ගිනාවාරා”ති සත්තසත්තවාරා අග්ගිනා විනස්සන්ති. අථවා, භූමිමත්ථෙ පච්චන්තවචනං. සත්තසුසත්තසුචාරෙසු ලොකො අග්ගිනා විනස්සන්ති යොජනා. තෙනාහ “අට්ඨමෙ අට්ඨමෙ”ති. “දකා”ති උදකෙන. අට්ඨමෙ අට්ඨමෙචාරෙ ලොකො දකෙන විනස්සන්ති යොජනා. යදා චතුසට්ඨිවාරා පුණ්ණා, තදා එකො වායුචාරො සියා. තත්ථ “තදා”ති තස්මිං චතුසට්ඨිවාරෙ. “විචට්ටමානං”ති සණ්ඨගමානං. “විචට්ටති”ති සණ්ඨගති. “සංචට්ටමානං”ති විනස්සමානං. “සංචට්ටති”ති විනස්සති. “ද්වෙ අසඬබ්බෙය්‍යාති”ති අඬ්ඬද්වයං එකං අසඬබ්බෙය්‍යන්ති කත්වා උපවාසෙන චුත්තං. යථානං-ආහස්සරානං අට්ඨකප්පානීති. “උපඬ්ඬෙනා”ති උදකචාරෙ හෙට්ඨිමභූමියු උදකෙන විනස්සමානාසු දුතියජ්ඣානභූමි න තාව විනස්සති. සංචට්ටකප්පෙපි චිරකාලං තිට්ඨතෙයෙව. ඉදං සන්ධාය චුත්තං. සබ්බඤ්චෙන ලබ්ගමානත්තා චුත්තං. අසඬබ්බෙය්‍යකප්පං සන්ධාය චුත්තන්ති. ඉදමෙව පමාණන්ති.

පටිසන්ධිචතුක්කං නිට්ඨිතං.

145. කම්මචතුක්කෙ. “ජනෙති”ති අජනිතං ජනෙති. පාතුභාවෙති. “උපත්ථම්භති”ති ජනිතං උපත්ථම්භති. විරට්ඨිතිකං කරොති. “උපපිළෙති”ති ජනිතං උපපිළෙති, පරිභාපෙති. “උපසාතෙති”ති උපච්ඡින්නෙති. “කටත්තා රූපානං”ති කටත්තානාමකානං කම්මජරූපානං. “කම්මපට්ඨපත්තවා”ති එත්ථ පටිසන්ධිජනෙන සති, සබ්බමපි කම්මං කම්මපට්ඨපත්තං නාම භොතිති දට්ඨබ්බං. විපච්චිත්ථාති විපක්කං. විපක්කං විපාකං යෙසන්ති විපක්ක විපාකා. උපත්ථම්භමානා පවත්තති. සයංපි පච්චයලාභෙ සතිති අධිප්පායො. “අලද්ධොකාසස්සා”ති ඉදං නිදස්සන මත්තං. ලද්ධොකාසස්සපි උපත්ථම්භනං නාම ඉච්ඡිතබ්බමෙව. අඤ්ඤං අකුසලකම්මං ඔකාසං ලභතිති යොජනා. “වායං”ති වෙ අයං. “කාලඬ්ඬකරියා”ති කාලංකරෙය්‍ය. “අස්සා”ති ඉමස්ස පුග්ගලස්ස. “පසාදිතං”ති පසන්තං. “පදුසිතං”ති පදුට්ඨං. පුබ්බෙ ‘මරණාසන්න කාලෙ’ති චුත්තත්තා ඉධ ‘පවත්තිකාලෙපි’ති චුත්තං. “එතං”ති කම්මන්තරස්ස උපත්ථම්භනං. “ජීවිතපරික්ඛාරෙ”ති ජීවිතපරිචාරෙ පච්චයෙ. “සමුදානෙන්වා”ති සමාහ රිත්වා. “එත්ථා”ති උපත්ථම්භක කම්මට්ඨානෙ. ඛන්ධසන්තානස්ස උපබ්බහනන්ති සම්බන්ධො. “චුත්තනයෙනා”ති ‘ජීවිතන්තරායෙ අපනෙන්වා’තිආදිනා චුත්තනයෙන. ඛන්ධසන්තානස්ස විරතරප්පවත්තන්ති සම්බන්ධො. “චුත්තප්පකාරා”ති ‘විපච්චිතුං අලද්ධොකාසාවා විපක්ක විපාකා වා සබ්බාපි කුසලා කුසල වෙනනා’ති එවං චුත්තප්පකාරා. “දුබ්බලතරං කත්වා වා විබාධමානා”ති උපපිළක කම්මකිච්චං චුත්තං. “ජනක කම්මස්ස දුබ්බල ආයුහනකාලෙ”ති සමුච්චයනකාලෙ. “විහත සාමන්තියං”ති විනාසිතසත්තිකං. “මහෙසක්ඛෙසු”ති මහානුභාවෙසු. “උපත්ථම්භකම්පි තබ්බිපරියායෙන වෙදිතබ්බං”ති උපපිළක කම්මතො විපරියායෙන වෙදිතබ්බං. ‘උපරිභූමි නිබ්බන්තකම්පි සමානං හෙට්ඨාභූමියං නිබ්බන්තෙති’තිආදියු ‘හෙට්ඨාභූමි නිබ්බන්තකම්පි සමානං උපරිභූමියං නිබ්බන්තෙති’තිආදිනා වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො. අජාතසත්තුරාපවත්ථුමිති තස්ස රඤ්ඤො පිතුසාතකම්මං මහාඅච්චිතිරයෙ නිබ්බන්තකම්පි සමානං පච්ඡා බුද්ධු පට්ඨාන කම්මෙන බාධියමානං විහතසාමන්තියං හුත්වා තං උස්සදතිරයෙ නිබ්බන්තෙති. ඛන්ධසන්තානස්ස විබාධනං නාම සත්තස්ස දුක්ඛුප්පත්ති කරණන්ති සම්බන්ධො. කථං ගොමහිංසාදිනං පුත්තදාරඤ්ඤාතිත්තානාඤ්ච විපත්තිකරණං තස්ස සත්තස්ස උපපිළක කම්මකිච්චං හවෙය්‍ය. අඤ්ඤොහි සො පුග්ගලො, අඤ්ඤෙ ගොමහිංසාදෙයො. න ව අඤ්ඤෙන කතං කම්මං අඤ්ඤෙසං සත්තානං දුක්ඛුප්පත්තිං වා සුඛුප්පත්තිං වා කරෙය්‍යාති වොදනා. දුට්ඨන්තිආදිනා තං විස්සජ්ජෙති. ආනන්ද සෙට්ඨිවත්ථුමිති. සොසෙට්ඨි මහාමච්ඡරියො අහොසි. අඤ්ඤෙපි දානං දෙනෙන නිවාරෙසි. සො තතො චචිත්වා එකස්මිං ගාමකෙ එකිස්සා ඉත්තියාකුච්ඡිමිති ජාතො. තස්ස ජාතකාලතො පට්ඨාය තස්ස පාපකම්මෙන මාතරං ආදිං කත්වා සකලගාමිකානං ජනානං දුක්ඛුප්පත්ති භොතිති ධම්මපද අට්ඨකථායං චුත්තං. තස්මා නිස්සන්දඵලවසෙන අඤ්ඤෙන කතං කම්මං අඤ්ඤෙසං සත්තානං දුක්ඛුප්පත්තිං වා සුඛුප්පත්තිං වා කරොති යෙවාති දට්ඨබ්බං. [“කම්මපසන්තති සීසෙසු”ති පටිසන්ධිකාලතො පට්ඨාය උප්පන්නා එකෙකා කම්මජරූපසන්තති නාම අත්ථි. සා පච්ඡා අපරාපරං තාදිසාය කම්මජරූපසන්තතියා පවත්තත්ථාය සීසභුත්තා සන්තති සීසන්ති චූච්චති. යං කිඤ්චි එකං වාකම්මපසන්තති සීසං. ද්වෙ වාකම්මපසන්තති සීසාති], විසුද්ධිමග්ගපාඨෙ. “තදෙවා”ති තං උපසාතක කම්මමෙව. “ඉධ වා”ති ඉමස්මි.

අභිධම්මත්පසඬගහෙ. “ඉමස්ස පී”ති ඉමස්ස උපසාතක කම්මස්සපි. දුට්ඨගාමණි රඤ්ඤො වත්ථුම්භි ව සොණත්ථෙර පිතුනො වත්ථුම්භි ව තෙසං මරණාසන්නකාලෙ පටමං දුග්ගති නිමිත්තානි උපට්ඨන්ති. පච්ඡා රඤ්ඤො එකං පුබ්බකතං කල්‍යාණ කම්මං අනුස්සරන්නස්ස ථෙරපිතු ව තඬ්ඨණෙ එව එකං කල්‍යාණ කම්මං කරොන්නස්ස තානි දුග්ගති නිමිත්තානි අත්තරධායන්ති. සග්ගතිමිත්තානි පානුබ්භවන්ති. උභොපි වචිත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තන්ති. කුසලා කුසල කම්මානං ඛයං කරොතිති කුසලා කුසල කම්මක්ඛයකරො. “ආයු කම්මෙසු විජ්ජමානෙසු”ති තස්ස සත්තස්ස ආයු පරිච්ඡේදො ව පරියන්ත ගතො න භොති, කම්මානුභාවො ව පරික්ඛිණො න භොති. එවං ආයු කම්මෙසු විජ්ජමානෙසු. “අපරාධ කම්මස්සා”ති මාතෘපිතුසුවා ධම්මිකසමුඤ්ඤා වා අපරජ්ඣානවසෙන කතස්ස අපරාධකම්මස්ස. “සො පනා”ති මජ්ඣිමට්ඨකථාවාදො පන. “අරුච්චමානො වියා”ති අනිච්ඡයමානොවිය. “සො”ති මජ්ඣිමට්ඨකථා වාදො. “තත්ථ පනා”ති මජ්ඣිමට්ඨකථායං පන. “සබ්බඤ්චෙන”ති සබ්බඤ්ච එතං සුත්තවචනං, වසෙන චුත්තන්ති සම්බන්ධො. අනිච්ඡන්තෙහි ටිකා වරියෙහි. “විපාකං පටිඉච්ඡිතබ්බො”ති විපාකං පටිච්ච ඉච්ඡි තබ්බො. එත්ථ “විපාකං”ති කම්මනිබ්බත්තක්ඛන්ධ සන්නානං වුවිච්චි. තස්ස ජනකං කම්මං ජනක කම්මන්ති වුවිච්චි. තස්සෙව බන්ධසන්නාතස්ස උපත්ථම්භකං තස්සෙව උපපිළකං තස්සෙව උපසාතකං කම්මං උපසාතක කම්මන්ති වුවිච්චිති අධිප්පායො. “සාකෙත පඤ්ඤෙ”ති විපාකුද්ධාරෙ ආගතෙ සාකෙත පඤ්ඤෙ. ධම්මදින්නාය නාම උග්ගසෙන රඤ්ඤො දෙවියා වත්ථුම්භි සාදෙවි පුබ්බෙ එකං අජං ඝාතෙසී, තෙන කම්මෙන අපායෙසු පතිත්වා පච්ඡා පවත්ති විපාකවසෙන බහුසු භවෙසු අජසරීරෙ ලොමගණනාමත්තං අත්තනො සීසච්ඡේදන දුක්ඛං අනුභොසීති. “සා පනා”ති සා එකා පාණාතිපාත චෙතනා පන. මහාමොග්ගලාන වත්ථු නාම පඤ්චසක වොරානං ථෙරස්ස ඝාත න වත්ථු. ථෙරොහි අත්තනා පුබ්බකතෙන උපච්ඡේදක කම්මෙන වොරඝාතනං ලභිත්වා පරිනිබ්බුතො. සාමාවතීදෙවි ව වග්ගමුදානදිතීරවාසිනො පඤ්චසක භික්ඛු ව අත්තනො පුබ්බකතෙහි උපච්ඡේදක කම්මෙහි තාදිසං පරුපක්කමං ලභිත්වා සග්ගෙසු නිබ්බත්තා. දුස්සීමාරො නාම කකුසන්ධ බුද්ධකාලෙ මාරදෙව පුත්තො වුවිච්චි. කල්‍යාණාරාමානාම බන්ති වාදිතා පසස්ස ඝාතකො වුවිච්චි. තෙ පන තඬ්ඨණෙ අත්තනා කතෙන උපච්ඡේදක කම්මෙන තඬ්ඨණෙ එව වචිත්වා අවිච්චි නිබ්බත්තා. තත්ථ පුරිම වත්ථුසු උපච්ඡේදක කම්මං උපච්ඡින්නං මත්තං කරොති. න අත්තනො විපාකං දෙති. පච්ඡිමවත්ථුසු පන උපච්ඡින්නද්ධාදි කරොති, විපාකඤ්ච දෙතිති. විභාවතිපායො. “උපච්ඡේදන පුබ්බකං”ති උපච්ඡේදන පුබ්බකං විපාකං ජනෙතිති යොජනා. කම්මන්තරස්ස විපාකං උපච්ඡින්නද්ධාව අත්තනො විපාකං ජනෙතිති අධිප්පායො. තත්ථ “අත්තනො විපාකං ජනෙති”ති ඉධ කදාවි ජනෙති, කදාවි න ජනෙතිති එවං විභාගස්ස අකතන්තා “තං න සුත්තං”ති වුත්තං. තෙනාහ “ඉධ පුබ්බකතෙනා”තිආදි. “අට්ඨකථාසුයෙව ආගතන්තා”ති තෙසු වත්ථුසු තෙජනා උපච්ඡේදක කම්මෙන මරන්නීති එවං වත්වා ආගතන්තා. විපාකං නිබ්බත්තෙතිති විපාක නිබ්බත්තකං. තස්ස භාවො විපාක නිබ්බත්තකත්තං. විපාක නිබ්බත්තකත්තස්ස අභාවොති විග්ගහො.

ජනකවතුක්කං නිට්ඨිතං.

136. “නිකන්ති බලෙන වා පටිබාහියමානං විපාකං න දෙති”ති ඤානලාභිනො හුත්වාපි මරණකාලෙ උප්පජ්ජිතුං නිකන්ති යා සති, තං ඤානං විපාකං න දෙතිති අධිප්පායො. “එකස්සා”ති එකස්ස පුග්ගලස්ස. “තෙසං”ති මහග්ගකම්ම ආනන්තරිය කම්මානං. අන්තිම ජවනවිටියං කතං නාම වත්ථු දුබ්බලත්තා සයම්පි දුබ්බලං භොති. පටිසන්ධිං න ජනෙති. තෙනාහ “අන්තිම ජවනවිටිනො පුබ්බභාගෙ ආසන්නෙ කතං”ති. ඉදඤ්ච කම්මසාමඤ්ඤ වසෙන චුත්තං. කම්මවිසෙසෙ පන සති, න දෙතිති න වත්තබ්බන්ති දස්සෙතුං. “මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මං පනා”තිආදි වුත්තං. කතං ආසන්න කම්මං නාමාති ගහෙතබ්බන්ති යොජනා. පාළිපායො. අස්සපුග්ගලස්ස මරණකාලෙවා සම්මාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නා, මිච්ඡාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නාති යොජනා. පරතො පරිපුණ්ණං ආගමිස්සති. සොමනස්ස ජනකං පරචෙතනා පවත්තිවසෙන. සන්නාප ජනකං කුක්කුච්චවිජ්ජපටිසාරජ්ජවත්තිවසෙන. ඉදං ගරුක වතුක්කං නාම අනන්තරෙ භවෙ විපච්චනකානං කම්මානං වසෙන චුත්තන්ති ආහ “උපපජ්ජවෙදනීය කම්මානි එවා”ති. කම්මං නාම කුසලං වා භොතු, අකුසලං වා. පුනප්පුනං ලද්ධා සෙවනෙ සති, විපාකං දෙති. අසති න දෙති. කාමාවචරස්ස කුසලස්ස කම්මස්ස කතන්තා උපච්චිතන්තා විපාකං උප්පන්නං භොති වක්ඛු විඤ්ඤාණන්ති ව, අකුසලස්ස කම්මස්ස කතන්තා උපච්චිතන්තා විපාකං උප්පන්නං භොති වක්ඛු විඤ්ඤාණන්ති ව, පාළියං වුත්තං. එත්ථති කතන්තාති වත්වා පුන උපච්චිතන්තාති වචනං පුනප්පුනං වඩ්ඪනසඬ්ඛානෙ ආසෙවනෙ සති එව විපාකං දෙතිති ඤාපෙති. තස්මා කතමත්ත කම්මත්තා කටත්තා කම්මං නාමාති චුත්තෙපි අනන්තරභවෙ විපච්චනක කම්මස්සෙව ඉධ අධිප්පෙතන්තා පුනප්පුනං ලද්ධා සෙවනමෙව ඉධ ගහෙතබ්බන්ති දස්සෙතුං අට්ඨකථායං “පුනප්පුනං ලද්ධාසෙවනං”ති වුත්තං.

“එවඤ්ච කත්වා”තිආදියු. “යත්ථ තං පුබ්බකතං කම්මන්ති ආගතං”ති යස්මිං අට්ඨකථා පදෙසෙ තං කටත්තා කම්මං පුබ්බකතං කම්මංති ආගතං. “කස්මා ඉධා”තිආදියු. “ඉධා”ති ඉමස්මිං අභිධම්මත්පසඬගහෙ. පාළියං. යං ගරුකං, තං විපාකං දෙති. තස්මිං අසති, යං බහුලං. තස්මිං අසති, යං ආසන්නං. තස්මිං අසති, යං කටත්තා වා පන කම්මං, තං විපාකං දෙතිති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙයාං.

සුත්තන්තපායො. සුබ්බෙදනං ජනෙතිති සුබ්බෙදනියං. “සමත්තා”ති සුට්ඨගහිතා. “සමාදින්නා”ති තදත්ථවිචරණං. “පරියත්තං”ති සමත්ථං. තම්බදාධිකස්ස යාවජීවං බහුති පාපකම්මානි ආවිණ්ණාති. මරණ දිවසෙ පන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා වචිත්වා තෙන ආසන්න කම්මෙන සග්ගෙ නිබ්බන්ති. වාතකාලස්ස යාවජීවං බහුති කල්‍යාණ කම්මානි ආවිණ්ණාති. මරණ දිවසෙපන බුද්ධසාසනෙ විපරිත සඤ්ඤා කත්වා තෙන ආසන්න කම්මෙන අපායෙ නිබ්බන්ති.

147. දිට්ඨධම්මවතුක්කෙ. පස්සිතබ්බොති දිට්ඨො. “ධම්මො”ති බන්ධායතන ධම්ම සමුහො. දිට්ඨො ධම්මොති දිට්ඨ ධම්මො. වත්තමානො ධම්මසමුහො. යො අත්තභාවොති වුව්චති. අත්තසඬ්ඛාතස්ස දිට්ඨියා පරිකප්පිතසාරස්ස භාවො පවත්ති කාරණන්ති කත්වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “දිට්ඨ ධම්මො වුව්චති”ති ආදිමාහ. “විපාකං පටිසංවෙදෙති”ති එතෙන කථං කම්මසාධනං දස්සෙති. පටිසංවෙදන ක්‍රියාපදෙ විපාකන්ති කම්මපදං දිස්වා විපාකං නාම වෙදිතබ්බං වෙදනීයං. පටිසංවෙදිතබ්බං පටිසංවෙදනීයන්ති විඤ්ඤාතත්තා. “උපෙච්චා”ති උපගන්ත්වා. “උපපජ්ජන්ත්වා”ති උපෙච්ච පජ්ජන්ත්වා. පාපුණ්ත්වාති අත්ථො. විභාවනිපායො. “දිට්ඨ ධම්මතො”ති දිට්ඨ ධම්මස්ස. සාම්මතං පඤ්චමි. පාළියං වුත්තං. “එත්ථහි”ති ආදි පුබ්බවාකො වුත්ත නයමෙව. අපරසද්දො නිව්චං අපාදානා පෙක්ඛො. තඤ්ච අපාදානං නාම අනන්තරෙ වුත්තපදෙහි. “දිට්ඨධම්මා නාගතානන්තර භවෙහි”ති දිට්ඨධම්මතො ච අනාගතානන්තර භවතො වාති අත්ථො. “පරිවත්තො”ති පබ්බතො. අපරාපරියොති වා, අපරො ච අපරො ච අපරාපරො. අපරාපරෙ පවත්තො අපරාපරියොති අත්ථො. “උපපජ්ජන්ත්වා”ති අනාගතානන්තරභවං. අහොසි කම්මෙ “අහොසි”ති පදං අඤ්ඤාසි කොණ්ඩඤ්ඤාති පදෙවිය රුළුභිනාමපදන්ති ආහ “අහොසි නාමකං”ති. තං පන රුළුභිපදං කුතොපවත්තංති ආහ “අහොසි කම්මං”ති ආදි. “එවං වුත්ත පාඨවසෙනා”ති එත්ථ ඉධ වුත්තො පායො සා වසෙසො. පරිපුණ්ණපායො පන අහොසි කම්මං අහොසි කම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං නාහොසි කම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං අත්ථිකම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං නත්ථි කම්මවිපාකො, අහොසිකම්මං භවිස්සති කම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං න භවිස්සති කම්ම විපාකොති ආදිනා පටිසම්භිදා මග්ගෙ ආගතො. “සා”ති පථම ජවන චෙතනා. “අප්පතර විපාකා වාති”ති එත්ථ “ඉති”ති හෙතු අත්ථෙ නිපාතො, තස්මා අවිරට්ඨිති කත්තා දිට්ඨ ධම්මෙ එව එලං දත්වා විගච්ඡති, තස්මා අප්පතර විපාකත්තා අහෙතුකමත්තං එලං දත්වා විගච්ඡතිති යොජනා. “පච්චයොති වා”ති පච්චයං ලද්ධාති වුත්තො පච්චයොති ව. “සො”ති මහන්තං වුත්තො පච්චයො. “කාකච්චියාදිනං වියා”ති කාකච්චියාදිනං පුග්ගලානං දිට්ඨවෙදනීය කම්මං විය. “පාකට්ඨප්පදානං”ති සත්තාහබ්බන්තරෙ එව සෙට්ඨිට්ඨානප්පටි ලාභාදිවසෙන පාකට්ඨප්පදානකං කම්මවිසෙසං. කම්ම පථජවනසන්තානෙ පවත්තා පථමජවන චෙතනා වා ඉතරාපි පථම ජවන චෙතනා වාති යොජනා. “කාචි”ති එකච්චා පථමජවන චෙතනා. සෙසානි දිට්ඨධම්ම වෙදනීය කම්මානි.

උපපජ්ජකම්මෙ. “අත්ථ සාධකා”ති සන්නිට්ඨානත්ථසාධකා. පාණ්ණානාදි කිව්චසාධකානි වුත්තං හොති. සුට්ඨු නිට්ඨාපෙතිති සන්නිට්ඨාපිකා. “සෙසානි පි”ති සෙසානි උපපජ්ජ වෙදනීය කම්මානිපි. “ඉධා”ති ඉමස්මිං මනුස්ස ලොකෙ. “මිස්සකම්මානි”ති කුසලා කුසලමිස්සකානි කම්මානි. වෙමානිකපෙතවත්ථුනි විමානවත්ථු පාළියං ආගතානි. “සුගතියං විපත්තිං අනුභවන්තානි වත්ථුනි”ති එත්ථ “විපත්තිං”ති වක්ඛු සොනාදිනං අඬග පච්චඬගානං වා විපත්තිං. නානා දුක්ඛප්පත්තිභූතං වා විපත්තිං. “දුග්ගතියං සම්පත්තිං”ති මහිද්ධිනං නාගසුපණ්ණාදිනං සම්පත්තිං. “යථා වුත්ත වත්ථුනි”ති වෙමානික පෙතවත්ථාදිනි. අට්ඨකථාපායො. “තෙසං සඬ්කමනං නත්ථි”ති තෙසං කම්මානං විපච්චනකාල සඬ්කත්ති නාම නත්ථි. “යථායානෙයෙව පතිට්ඨන්ති”ති තානි දිට්ඨ ධම්මට්ඨානාදිවසෙන භගවතා යථා වුත්තට්ඨානෙ එව තිට්ඨන්ති. “එවං වුත්තං”ති තෙසං සඬ්කමනං නත්ථිආදිනෙයෙ වුත්තං. “යුත්තියා වා අභාවතො”ති එත්ථ දිට්ඨ ධම්ම වෙදනීයස්ස පටිසන්ධි විපාකාදි යුත්තියා අභාවතො.

දිට්ඨධම්මවතුක්කං.

148. පාකට්ඨානවතුක්කෙ. “කායාදිනං”ති වොපනකායාදිනං. කාය විඤ්ඤන්තාදිනන්ති වුත්තං හොති. “අතිපාතෙන්ති”ති අතික්කම්ම පයොගෙන අභිභවිත්වා පාතෙන්ති. තෙනාහ “අතිපාතනඤ්චෙන්ථා”ති ආදි. “අදින්නං”ති සාම්මතෙතෙතෙතං පරසන්තකං. අගමනීයවත්ථුනි නාම අවිතික්කමනත්ථාය අනුපගන්තබ්බානි මාතුරක්ඛිනාදිනි ඉත්ථි පුරිසසරිරානි. “තස්සා”ති පරපාණස්ස. “තතො”ති පරපරිග්ගහිත භාවතො. “අවිජ්ජන්දක චෙතනා”ති පරසන්තකස්ස අත්තතො සන්තකකරණවසෙන භූසං පරසන්තකා භාවච්ඡන්දක චෙතනා. විලුප්පන චෙතනානි වුත්තං හොති. “මග්ගෙන මග්ගප්පටිපාදකස්සා”ති අත්තතො මග්ගෙන පරමග්ග සම්පයොජකස්ස. “එත්ථපි”ති යථා අදින්නාදානෙ පරපරිග්ගහිත සඤ්ඤිතොති දුතියං අඬගපදං වුත්තං. එවං එත්ථපි. එත්ථ වදන්ති අගමනීය වත්ථු වසෙන විත්තන්ති අවත්වා තස්මිං සෙවන විත්තන්ති වුත්තං. තස්මා අගමනීය වත්ථු සඤ්ඤිතානි අවුත්තමිපි වුත්තසද්ධං හොතිති. න හොති. න හි තස්මිත්ති වචනං සඤ්ඤාච්චසෙස සහිතං අත්ථං වදති. ඊදිසෙසු ව යානෙසු සවෙ සඤ්ඤාපට්ඨානං හොති. පාණ්ණඤ්ඤිතා, පරපරිග්ගහිත සඤ්ඤිතා,ති අඬග පදං විය ඉධපි අගමනීය වත්ථු සඤ්ඤිතානි දුතියං අඬගපදං අවස්සං වත්තබ්බං හොති. කස්මා, අඬගනීයමට්ඨානත්තා. තෙනාහ “එතෙනා”ති ආදි. “චතුරඬ්ඨිකොව වුත්තො”ති තස්ස වත්තාරො සම්භාරා. අගමනීය වත්ථු, තස්මිං සෙවන විත්තං, සෙවනප්පයොගො, මග්ගෙන මග්ගප්පටිපත්ති අධිවාසනන්ති. “සා”ති හික්ඛුනි. “රක්ඛිතාසු සඬ්ගහිතා”ති මාතුරක්ඛිත පිතු රක්ඛිතාදිසු සඬ්ගහිතා. “ටිකාසු පනා”ති සුත්තන්තටිකාසු පන. “සා”ති හික්ඛුනි. පාසණ්ඩා වුව්චන්ති ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාදිනි. තං වාදිනො පාසණ්ඩියා නාම. තෙසං ධම්මො පාසණ්ඩිය ධම්මො නාම. මිච්ඡාචාරොපි දුස්සිලාය ඉත්ථියා චිතික්කමො අප්පසාචජ්ජො. තතො ගොරුප සීලිකාය මහාසාචජ්ජො. තතො සරණඬ්ගතාය, පඤ්ච සික්ඛා පදිකාය, සාමණෙරියා, පුටුප්පන හික්ඛුනියානි ආදි. අට්ඨකථා පායො. “එත්ථා”ති ඉමස්මිං අකුසලකායකම්මෙ. “න ගහිතං”ති ථෙරෙන වා අට්ඨකථාවරියෙහි වා න ගහිතං. සුරඤ්ච මෙරයඤ්ච පිවන්ති එතෙනානි සුරාමෙරය පානං. තදජ්ඣොභරණ චෙතනා කම්මං. “සබ්බ ලහුකො”ති සබ්බෙසං සුරාපාන කම්ම විපාකානං මජ්ඣෙ යො විපාකො ලහුකතරො, පවත්තිවිපාකමත්තොති වුත්තං හොති. “උම්මත්තකසංවත්තනිකො”ති උම්මත්තභාව සංවත්තනිකො. “පඤ්චපි”ති

සුරාපාන කම්මෙන සහ පඤ්චපි. මූලටිකා වචනෙ. “තස්සා”ති සුරාපාන කම්මස්ස. පටිසම්භිදා මග්ගටිකායං ඉමස්ස වාක්‍යස්ස සංවණ්ණනායං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. තත්ථ “තබ්බි රමණාදයො වා”ති තතො සුරාපානතො විරමණාදයො ව. “මදස්සා”ති මජ්ජනස්ස. “අපුඤ්ඤපථස්සා”ති අකුසල කම්ම පථස්ස. “තබ්බරති පි”ති තතො සුරාපානතො විරතිපි. “නිම්මදනායා”ති මජ්ජනරහිත භාවස්ස. “සා”ති නිම්මදනා. “පුඤ්ඤපථස්සා”ති කුසලකම්ම පථස්ස. “ඉති”ති තස්මා. “තානි”ති සුරාපාන කම්මතබ්බරති කම්මානි. “න ඉතරං”ති කම්මපථෙහි අසම්බන්ධං. සුරාපානං විසුං පටිසන්ධිං න දෙතීති යොජනා. තබ්බරති කම්මෙ පන සචෙ ඉදං සුරාපානං නාම පාපකම්මං දුච්චරිතන්ති ඤාත්වා සමාදාන විරති සම්පත්තවිරති වසෙන තං සික්ඛාපදං රක්ඛති. තං සීලං අඤ්ඤෙහි පුඤ්ඤපථෙහි අසම්බන්ධම්පි විසුං පටිසන්ධිං න දෙතීති න වත්තබ්බං. “ඵවම්දං පි”ති ඵවං ඉදම්පි සුරාපාන කම්මං කම්ම පථපත්තස්ස කම්මස්ස පරිවාරභූතං ඵව පටිසන්ධිං ජනෙතීති යොජනා. “තත්ථා”ති කම්මපථසුත්තෙසු. සරූපතො න චුත්තන්ති ව සක්කා වත්තුන්ති සම්බන්ධො. “යං”ති යං සුරාපාන කම්මං. “තත්ථා”ති තෙසු කම්මපථසුත්තෙසු. කම්ම ජනනං නාම දුච්චරිත කම්මානං ජනනං. සක්කෙන දෙවන මිත්තෙත තස්ස අපායගාමිතා චුත්තානි සම්බන්ධො. තස්සාසුරාය පුණ්ණං ඉමං සුරාකුම්භංකිණාපං. මූලං දෙප් ගණ්භාටානි අත්ථො. “තස්සා”ති සුරාපාන කම්මස්ස. අපායං ගමෙති සම්පාපෙතීති අපාය ගාමී. “යදිදං”ති යා අයං යථාලාභ යොජනා අත්ථි. මූලටිකා වචනෙ. “කම්මසහජානා”ති අකුසල කම්මසහජානා තණ්හා. “තෙසං”ති තෙසං පඤ්චන්තං කම්මානං. “කොට්ඨාසතො”ති ධම්මසඬ්ගණියං ඵස්සො හොති, වෙදනා හොතීතිආදිනා චුත්තෙ ධම්මද්දෙසවාරෙ ඤානාදිකොට්ඨාසා නාම ආගතා. තෙසු පඤ්ච සික්ඛාපදා කොට්ඨාසතො කම්මපථ කොට්ඨාසිකා ඵව. කම්මපථ කොට්ඨාසෙ අන්තොගධානි අත්ථො. “පුරිමානං චතුත්තං”ති පාණානි පාතාදීනං චතුත්තං කම්මානං. “පටික්ඛිත්තො”ති තස්ස කම්මපථභාවො පටික්ඛිත්තො. “තතීයං”ති තතීය සුත්තං. එතාසුපි ව අට්ඨකථාසු.

කායකම්මාදිසු. සසම්භාරකායො නාම සකලො රූපකායො. පසාදකායො නාම කායපසාදො ඵව. කාය විඤ්ඤත්ති වොපනකායො නාම. “වොපන”න්ති ව වලනං චූචිවති. “සො යෙවා”ති වොපනකායොයෙව. කායකම්ම නාම ලාභො ව හොති, තස්මා සො කම්මානං පවත්ති මුඛන්ති චූචිවති යොජනා. “කම්මානි විසෙසෙතුං”ති ඉදං කායකම්මං නාම, ඉදං වචිකම්මං නාමානි විසෙසෙතුං නියමෙතුං. “සක්කොන්ති”ති කම්මානි විසෙසෙතුං සක්කොන්ති. තස්මා කායද්වාරෙ චුත්තිතොති ව වචිද්වාරෙ චුත්තිතොති ව චුත්තන්ති අධිජපායො. මිච්ඡාවාරස්ස වචිද්වාරෙ අප්පවත්තිතො “පුරිමානි ද්වෙ”ති චුත්තං. “මජ්ඣිමානි වත්තාරි”ති මුසාවාදාදීනි වත්තාරි වචිකම්මානි. “ඡබ්බිධානි තානි වජ්ජානීති”ති “කායකම්මං ජහෙය්‍යු”න්තිආදීනි ඡබ්බිධානි තානි වජ්ජානී. කථං එකමෙකෙන බාහුල්ල සද්දෙන ඡබ්බිධානි තානි වජ්ජෙතීති. අත්ථයතො ව බ්‍යතිරෙකතො ව වජ්ජෙති. කථං, පාණානිපාන කම්මං කදාපි අප්පකෙන වචිද්වාරෙ උප්පත්තම්පි කායද්වාරෙ ඵව පවත්ති බහුලත්තා කායකම්මමෙව හොති. වචිකම්ම සඬ්ඛාං න ගච්ඡති. ද්වෙ වා අස්ස නාමානි න භවන්ති. වචිද්වාරෙ පන අප්පකචුත්තිත්තා වචිකම්මං නාම න හොති. කායකම්මන්ති නාමං න ජහති. ද්වෙ වා අස්ස නාමානි න භවන්ති ඵවං එකෙන කායද්වාරෙ බාහුල්ල චුත්තිවචනෙන පාණානිපාන කම්මෙ ඡබ්බිධානි වජ්ජානී වජ්ජෙතීති. ඵවං සෙසෙසු. වනවරකො නාම වනලුද්දකො. සො පන කදාපි අප්පකෙන ගාමෙ වරන්තොපි වනෙ බාහුල්ල වාරිත්තා වනවරකො ඵව හොති. ගාමවරකොති නාමං න ලභති. ද්වෙ වා අස්ස නාමානි න භවන්ති. ඵවං සඬ්ගාමාවචරකාපි. සඬ්ගාමාවචරො නාම සඬ්ගාමෙ බාහුල්ලාවචරො හන්ථි චූචිවති. එත්ථ මනොද්වාරං සබ්බ කම්ම සාධාරණත්තා කම්මානි විසෙසෙතුං න සක්කොතිති චුත්තං. ඵවඤ්චසති, ‘අභිජ්ඣා බ්‍යාපාදො මිච්ඡාදිට්ඨි වෙති මනස්සිං චුත්තිතො මනොකම්මං නාමා’ති ඉදං න වත්තබ්බන්ති. නො න වත්තබ්බං. කම්ම සිද්ධිං පටිච්ච අඤ්ඤද්වාරෙහි අසාධාරණත්තා . තෙනාහ “මනොකම්මානි පනා”තිආදි. “සිද්ධං”ති නිබ්බන්තං. “කායකම්මද්වාරං”ති එත්ථ තත්ථ වොපනකායො කායකම්මානං පවත්ති බහුලත්තා කායකම්ම ද්වාරං නාම. වොපනවාචා තත්ථ වචිකම්මානං පවත්ති බහුලත්තා වචිකම්මද්වාරං නාම. කුසලා කුසල ජවන චිත්තං පන මනොකම්මානං තත්ථෙව කම්ම කිච්ච සිද්ධිතො මනොකම්ම ද්වාරං නාමානි ඵවං කම්මෙන ද්වාර වචන්ථානං වෙදිතබ්බං. “තස්ස ද්වාරස්ස නාමං භින්දිතුං වා”ති කායොති නාමං භින්දිතුං වා. “අත්තනො නාමං දාතුන්ති වා”ති වචිති නාමං තස්ස දාතුං වා. “බ්‍රාහ්මණ ගාමාදීනං බ්‍රාහ්මණ ගාමාදිභාවො වියා”ති තස්මිං අඤ්ඤකුලෙසු වසන්තෙසුපි බ්‍රාහ්මණ කුලබහුලත්තා බ්‍රාහ්මණ ගාමොත්තෙව නාමං හොති. තස්මිං වනෙ අඤ්ඤරුක්ඛෙසු සන්තෙසුපි බදිරරුක්ඛ බහුලත්තා බදිරවනන්ත්තෙව නාමං හොතීති වත්තබ්බන්ති. කායකම්මං නිට්ඨිතං.

149. වචිකම්මෙ. “මුසා වදන්ති”ති අභූතතො වදන්ති. පිසති එතායානි පිසුණා. “නිරුන්ති නයෙනා”ති එත්ථ පියසුඤ්ඤ කරුණානි වත්තබ්බෙ අක්ඛර ලොපකරණං නිරුන්ති නයො නාම. “යෙනා”ති යෙනජනෙන. “සම්ඵං”ති එත්ථ සංසද්දො සම්මති දුක්ඛං එතෙනානි අත්ථෙත සුඛෙ භිතෙ වත්තනීති ආහ “සං සුඛං භිතඤ්චා”ති. කීදිසං සුඛං භිතඤ්චානි ආහ “සාධුජනෙහි අධිගන්තබ්බං”ති. එතෙන පාපජනෙහි අධිගන්තබ්බං භිතසුඛං පටික්ඛිපති. භිතසුඛස්ස විනාසනං නාම තස්ස ආගමන මග්ගභින්දනන්ති ආහ “භිතසුඛ මග්ගං භින්දති”ති. “තං වා”ති එත්ථ “තං”ති භිතසුඛං. “අත්ථ ධම්මා පගතස්සා”ති අත්ථතො ව ධම්මතො ව අපගතස්ස. “පටිභාණ චිත්තස්සා”ති සුණන්තානං චිත්තරති චිත්තභාසවඩ්ඪනත්ථාය පටිභාණඤ්ඤාණෙන චිත්තිකතස්ස. “යත්ථා”ති යස්මිං කථා මග්ගෙ. “අත්ථ ධම්ම විනයපදං”ති අත්ථ පදඤ්ච ධම්මපදඤ්ච විනය පදඤ්ච. තත්ථ අත්ථො නාම ආරොග්‍යසම්පත්ති, මිත්තසම්පත්ති, පඤ්ඤාසම්පත්ති, ධන සම්පත්ති, භොගසම්පත්තියො. තාසු කොසල්ලජනකං වාක්‍යපදං අත්ථපදං නාම. ඉදං සුචරිතං නාම සග්ගසංවත්තනිකං, ඉදං දුච්චරිතං නාම අපාය සංවත්තනිකන්ති ඵවං සභාව ධම්මෙසු කොසල්ල ජනකං වාක්‍ය පදං ධම්ම පදං නාම. ඵවං චිත්තං දමිතබ්බං, ඵවං ඉන්ද්‍රියානි දමිතබ්බානි, ඵවං රාගො විනෙතබ්බො, ඵවං දොසො විනෙතබ්බොතිආදිනා විනෙතබ්බෙසු විනය කොසල්ලජනකං වාක්‍යපදං විනය පදං නාම. යත්ථ ඵවරූපං අත්ථ පදඤ්ච ධම්ම පදඤ්ච විනය පදඤ්ච කිඤ්චි තත්ථි. තස්ස වාචා වත්ථුමත්තස්ස එතංනාමං හොතීති යොජනා. “සම්ඵං”ති චුත්තජප්පකාරං නිරන්ථකවචනං. “තත්ථා”ති තෙසු වචිකම්මෙසු. විසංවාදනං නාම විරජ්ඣා පනං. විසංවාදකො නාම

විරජ්ඣාපනකො. අත්ථං භඤ්ජනි විනාසෙතිති අත්ථ භඤ්ජනකො. “කම්මපට්ඨෙදො”ති පටිසන්ධි ජනකො කම්මපට්ඨෙසෙසො. “ඉතරො”ති අත්ථ භඤ්ජනකතො අඤ්ඤො මුසාවාදො. “කම්ම මෙවා”ති පවත්ති විපාක ජනකං වච්ඡකම්මමෙව. “රජානං”ති ධුලිනං. තාසු සුගති දුග්ගතිසු උප්පජ්ජන්තිති තදුප්පජ්ජනකානි. “පට්භුතත්තා”ති උප්පත්තිමග්ගභුතත්තා. “හෙද පුරෙක්ඛාරොනා”ති මිත්තහෙදපුරෙක්ඛාරොන. මිත්තං භින්දතීති හෙදකො. “සංකිලිට්ඨ වෙතනා”ති අත්ථ පුරෙක්ඛාර ධම්ම පුරෙක්ඛාර විනය පුරෙක්ඛාර අනුසාසනි පුරෙක්ඛාර රහිතා කෙවලං හෙදපුරෙක්ඛාර වෙතනා සංකිලිට්ඨ වෙතනා නාම. “පරෙ භින්තෙ යෙවා”ති පරජනෙ පරජනෙන මිටුහෙදවසෙන භින්තෙයෙව. “යං කිඤ්චි”ති යං කිඤ්චි අක්කොසවත්ථු. “අයං පි”ති අයං ඵරුසවාචාපි. එවං අක්කොසන කම්මංපි අක්කොසිතබ්බස්ස දුරෙ ධීතස්සපි මතස්සපි සම්පජ්ජතිති යොජනා. අනත්ථං නිරත්ථකවාචා වත්ථු මත්තං විඤ්ඤාපෙතිති අනත්ථවිඤ්ඤාපනකො. “සච්චතො ගණ්හන්තෙ යෙවා”ති යථා සො කට්ඨෙති, තථා තං වත්ථු උප්පන්න පුබ්බන්ති එවං සච්චතො ගණ්හන්තෙයෙව. කෙච්ඡි සච්චතො ගණ්හිත්වා කිඤ්චි වත්ථුං පූජනීය යානෙ යපෙත්වා ථොමෙත්තා පුජෙත්තා වන්දන්තා පරිහරන්ති. සම්පරාධි කත්ථාය තං සරණං ගච්ඡන්ති. සබ්බමෙතං නිරත්ථකං හොති. “තදස්සාදවසෙනා”ති තං රාජකථාදිං තත්ථ විත්තරතිං ලභිත්වා අස්සාදවසෙන කට්ඨන්තස්සෙව කම්මං හොති. අනිච්ච ලක්ඛණ විභාවනත්ථාය වා රතනත්තය ගුණවිභාවනත්ථාය වා පාප ගරහ කල්‍යාණ සම්භාවනාය වා කට්ඨන්තස්ස පන සත්ථකමෙව හොතිති අධිප්පායො. තෙනාහ “අත්ථ ධම්ම විනය නිස්සිතං”තිආදිං. සෙසමෙත්ථ කායද්වාරෙ දිපිතමෙව.

150. මනොකම්මෙ . “අභිඤ්ඤායන්ති”ති අතිරෙකතරං ඤායන්ති, වින්තෙන්ති, ඔලොකෙන්ති වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “අස්සාදමත්තෙ අයත්තවා”තිආදිමාහ. “ඛ්‍යාපාදෙන්ති”ති විගතභාවං ආපාදෙන්ති සම්පාපෙන්ති. තඤ්ච ආපාදනං න කායවාචාහි. අප්ඨං බො වින්තෙනෙවාති චුත්තං “වින්තෙන්ති”ති. “තබ්බි පරිතො”ති සප්පුරිස පඤ්ඤත්තිතො විපරිතෙන. “තත්ථා”ති තෙසු මනොකම්මෙසු. “ඉදං මමස්සා”ති ඉදං සන්තකං මමසන්තකං භවෙය්‍ය, අහො සාධු වතාති යොජනා. “අත්තනො කත්තවා”ති අත්තනො සන්තකං කත්තවා. “ලාභාවතිමෙ”ති එත්ථ සුලාභං ලභන්තිති ලාභා. “අත්තනො කරෙය්‍යං”ති අත්තනො සන්තකං කරෙය්‍යං. පරහණ්ඩං වත්ථු යස්සාති පරහණ්ඩ වත්ථුකො. “වත්ථු”ති ආරම්මණභූතං වත්ථු. යාච න පරිණාමෙති, තාච න කම්මපට්ඨෙදො හොතිති යොජනා. “චුත්තඤ්ඤෙතං අට්ඨකථාසු”ති අධිකාරො. “අයං”ති අයං සත්තො. “තස්සා”ති තස්ස සත්තස්ස. දසවත්ථුකාමිච්ඡාදිට්ඨි නාම ‘නත්ථිදින්නං, නත්ථිසිට්ඨං, නත්ථිහුතං’තිආදිකා මිච්ඡාදිට්ඨි. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතෙසු කාචිදිට්ඨියො නත්ථිකාදි සභාවා හොන්ති. ඉධ පන තබ්බහුලනයෙන කම්මමෙවාති චුත්තං. යථාචුත්තොති සම්බන්ධො. ගච්ඡන්තස්ස පුග්ගලස්ස. “විත්තුප්පාදො”ති මග්ගවිත්තුප්පාදො. “පස්සන්තො”ති තිණි ලක්ඛණානි පස්සන්තො. චුත්තොති සම්බන්ධො. “නියාමං”ති සම්මත්ත නියාමං. අවිපරිතනියාමන්ති අත්ථො. පුන “නියාමං”ති මිච්ඡත්තනියාමං. විපරිත නියාමන්ති අත්ථො. තිකිච්ඡිතුං අසක්කුණෙය්‍යාති අතෙකිච්ඡො. එකන්තෙන අපායගාමි හොතිති අත්ථො. “අපස්සිත්වා”ති දිට්ඨිට්ඨානානං අපස්සිත්වා. “මිච්ඡාධිමොක්ඛමත්තෙනා”ති තිත්ථා වරියෙසු සද්දහන මත්තෙනාති අධිප්පායො. “සකං ආවරියකං”ති අත්තනො ආවරියස්ස සන්තකභූතං. ධීතො පුග්ගලො. අට්ඨකථායං චුත්තො, යථාහ මිච්ඡත්තතිකෙ මිච්ඡාසභාවාති මිච්ඡත්තා. විපාකදානෙ සති, ඛන්ධහෙදානන්තරමෙව විපාකදානතො නියතා. මිච්ඡත්තා ව තෙ නියතා වාති මිච්ඡත්තනියතා. සම්මාස භාවාති සම්මත්තා. සම්මත්තා ව තෙ නියතා ව අනන්තරමෙව ඵලදාන නියමෙනාති සම්මත්තනියතාති . “තස්සා”ති මිච්ඡාදිට්ඨියා. “අවොපෙත්වා”ති අවාලෙන්වා. “එතෙනා”ති එතෙනපි සද්දෙන. “ඉමෙසං”ති මනොකම්මානං. “එතෙනා”ති මනස්මිං එවාති වචනෙන. “උපපන්නං”ති පරිපුණ්ණං. “උපලක්ඛණාදිවසෙනා”ති උපලක්ඛණනය නිදස්සනය පධානනයාදිවසෙන. “අත්ථන්තරප්පසඬිගො හොති”ති කථං හොති. එවසද්දෙන විනා පාණාතිපාන කම්මං කායද්වාරෙ ඛාහුල්ල චුත්තිතො කායකම්මං නාමාති චුත්තෙ ඉදං ලද්ධානපත්තො රාජකුමාරොති විය උපලක්ඛණනයමත්තං. තෙන සෙසද්වාරෙසුපි ඛාහුල්ල චුත්තිං උපසල්ලක්ඛෙතිති අත්ථන්තරප්පසඬිගො සියාති. එවං සෙසනයෙසුපිති. “අපිවා”ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති ජොතෙති. “තෙසු”ති පාණවධාදියු. “එකං අඬිගං”ති උපක්කමොති චතුත්ථං අඬිගං. “තං සහජාතා වා”ති වෙතනා සහජාතා ව. වෙතනා පක්ඛෙ භවාති වෙතනා පක්ඛිකා. වෙතනා විය කායකම්මභාවං ගච්ඡන්තිති චුත්තං හොති. “අබ්බොහාරිකත්තං ගච්ඡන්ති”ති මනොකම්මන්ති වොහරිතුං අප්පහොනකත්තං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. අත්තා පධානං යෙසං තෙ අත්තප්පධානා. අභිජ්ඣාදයො. අත්තප්පධානා න හොන්ති. වෙතනා පධානා හොන්ති. ඉධෙව තෙ අත්තප්පධානා හොන්තිති අත්ථො. “තථා තථා”ති අහොවන ඉදං මමස්සාතිආදිනා තෙන තෙන පකාරෙන. “තත්ථා”ති තෙසු මනොකම්මෙසු. “සබ්බෙන සබ්බං”ති පාටිපදිකපදමෙන. සබ්බප්පකාරතොති අත්ථො. “ඉධා”ති මනොකම්මට්ඨානෙන. “මනොකම්ම කිච්චිවිසෙසෙනා”ති අහොවන ඉදං මමස්සාතිආදිකෙන කිච්චි විසෙසෙන. මනොකම්ම දීපනා නිට්ඨිතා.

151. “එත්ථ ව දසන්නං පි”තිආදියු. “තාපි”ති තා පුබ්බාපරවෙතනායොපි. ආදිතො පට්ඨාය පවත්තා තාපිති සම්බන්ධො. “යානිපනා”තිආදියු. එකො එකස්ස වදති අහං ඉමං සත්තං මාරෙමි, ත්වං අසුකංසත්තං මාරෙහිති. එවං වත්ථා උහොපි උපක්කමං කරොන්ති. කම්මං පන උභින්නමිපි න සිජ්ඣති. තත්ථ ආණාපකස්ස ත්වං අසුකං සත්තං මාරෙහිති ආණාපන කම්මං සවෙ සිජ්ඣති. වච්ඡිද්වාරෙ පවත්තං කායකම්මන්ති චුච්චති. ඉධ පන අසිද්ධත්තා වච්ඡිද්වාරෙ දිස්ස මානං වච්ඡකම්මන්ති චුච්චති. වච්ඡිච්චරිතමත්තන්ති චුත්තං හොති. එසන යො සෙසෙසුපි.

“දොසමුලෙනා”තිආදියු. දොසො එව මූලං දොසමූලං. දොසො මූලං මස්සාති දොසමූලං. තං සම්පයුත්ත විත්තන්ති ද්විධා අත්ථො. ඛ්‍යාපාදො නාම දොසො එව. සො කථං දොසෙන මූලෙන ජායෙය්‍යාති චුත්තං “පුරිමො ඛ්‍යාපාදවජ්ජෙහි”ති. පරතො අභිජ්ඣායමිපි එසන යො. විභාවනිපායො. නිධිපායකා නාම රාජනිධි විධායකා. තත්ථ

වණ්ඩො නිග්ගහෙනබ්බොති ආගතත්තා දුට්ඨනිග්ගහත්ථන්ති චුත්තං. රාජුනං අදින්නාදානං මොහමුලෙන ජායතීති යොජනා. “බ්‍රාහ්මණානඤ්ච”ති සකසඤ්ඤාය ඵව යං කිඤ්චි හරන්තානං බ්‍රාහ්මණානඤ්ච කම්මඵලසම්බන්ධාපවාදිනඤ්ච. “ආහරණං”ති අදින්නාදානවසෙන හරණං. අවහරණන්ති චුත්තං හොති. යො පන මොහො රාජුනං උප්පන්නො, යො ච බ්‍රාහ්මණානං උප්පන්නො, යො ච කම්ම ඵලසම්බන්ධා පවාදිනං උප්පන්නොති සම්බන්ධො. “ලොහො නිදානං කම්මානං සමුදයායා”ති ලොහො කම්මානං සුට්ඨවඩ්ඪනාය නිදානං කාරණං හොතීති යොජනා. සඤ්ජාතා කඬ්ඨායෙසං තෙ සඤ්ජාතකඬ්ඨා. පරිතො උට්ඨාති ඵත්ථාති පරිසුට්ඨානං. කඬ්ඨාය පරිසුට්ඨානං කඬ්ඨාපරිසුට්ඨානං. ජනානං තාතිකම්මානීති සම්බන්ධො.

අකුසලකම්මදිපනානිට්ඨිතා.

157. කුසලකම්මෙ. අයං පන ඵවමාදිසු සුත්තපදෙසු ආගතොති සම්බන්ධො. “මෙත්තං කායකම්මං”ති මෙත්තාසහගතං කායකම්මං. ඵවං වචිකම්මෙපි. වෙනනා හෙත්ථ කම්මන්ති අධිප්පෙතා. මනොකම්මෙ පන වෙනනාපි යුජ්ජති. අබ්‍යාපාදොපි යුජ්ජති. ඤාණං අනුපරිවත්තීති ඤාණානුපරිවත්තං. ඤාණානුපරිවත්තීතිපි පායො, සො යෙවත්ථො. “පදක්ඛිණං”ති පවඩ්ඪිතං. අපරං පරියායං දස්සෙති “යස්මිං පනා”තිආදිනා. දුස්සීලස්ස භාවො දුස්සීලායං. පාණාතිපාතාදිකම්මං. “පවත්තමානෙ”ති කායද්වාරෙ පවත්තමානෙ. “යං පන කුසලං”ති පාණාති පාතාදිතො විරති කුසලං. “පවත්තමානං”ති විත්තෙ පවත්තමානං. “කිච්ච සීසෙනා”ති කිච්චප්පධානෙන. කිච්චං පධානං කත්ථාති අධිප්පායො. සෙසමෙත්ථ කායකම්මෙ සුවිඤ්ඤෙයායං.

“වචිකම්මෙපි ඵසෙවනායො”ති යස්මිං දුස්සීලො පවත්තමානෙ වාචා අපරිසුද්ධා හොති. වචී සංවරො හිජ්ජතීතිආදිනා වත්තබ්බං. “අවසෙසං පනා”ති තීහි කායකම්මෙහි වතුහි වචිකම්මෙහි අවසෙසං. තත්ථ “තීහි කායකම්මෙහි”ති තීහි කායදුච්චරිත විරති කම්මෙහි. “වතුහි වචිකම්මෙහි”ති වතුහි වචිදුච්චරිත විරති කම්මෙහි. “සබ්බංපි කල්‍යාණ කම්මං”ති සබ්බමපි දානකම්මං, සබ්බමපි භාවනා කම්මං, අපවායන කම්මං, වෙය්‍යාවච්චකම්මං, පත්තිදානකම්මං, පත්තානුමොදනාකම්මං, ධම්මසවන කම්මං, ධම්ම දෙසනා කම්මං, සබ්බමපි දිට්ඨිජුකම්මං. තිසුද්වාරෙසු පවත්තමපි මනොකම්මං නාමාති යොජනා. ඉමෙසු පන ද්විසු පරියායෙසු පච්ඡිමොයෙව පධානන්ති සම්බන්ධො. “යාව දෙවා”ති අන්තිම පරිච්ඡෙද පොතකො නිපාතො. මත්ථකපරිච්ඡෙදෙනාති අත්ථො.

සීලපදෙ. “සීලයති”ති සම්මා දහති ව උපධාරෙති වාති ද්විධා අත්ථො. “සුසමාහිතාති”ති සුජ්ජතිට්ඨිතාති. “උපරිමෙ කුසල ධම්මෙ”ති මහග්ග ලොකුත්තර කුසලධම්මෙ. සත්තසු විසුද්ධිසු උපරිමෙ විත්ත විසුද්ධාදි කුසලධම්මෙ. “අධිකුසල ධම්මෙ”ති අධිකෙ බොධිපක්ඛිය කුසල ධම්මෙ. පරෙහි දින්නං, තදෙව පත්තිං. සබ්බාති පන තාති දානාදීති කුසලාති. සොධෙත්ති සප්පුරිසාජනා. තාති ඵවපුඤ්ඤාති. ඵකමෙකං පුඤ්ඤක්‍රියවත්ථු. “ඉමිනා පච්චයෙනා”ති විවරාදි පච්චයෙන, අන්තපානාදි පච්චයෙන, ධන ධනඤ්ඤාදිපච්චයෙන වා. “සබ්බංපි වෙතං”ති සබ්බමපි ඵතං දසවිධං පුඤ්ඤං. “භීතෙන ඡන්දෙනා”ති යසකාමතාදිවසෙන භීතෙන ඡන්දෙන, භීතෙන විත්තෙන, භීතෙන විරියෙන, භීතාය විමංසාය. “මජ්ඣිමෙනා”ති පුඤ්ඤප්ඵලකාමතාදිවසෙන මජ්ඣිමෙන. “පණීතෙනා”ති කත්තබ්බමෙවිදන්ති අරියවංසානු බ්‍රහ්මනවසෙන පණීතෙන ඡන්දාදිනා පවත්ති තං පණීතන්ති යොජනා. “යසකාමතායා”ති කිත්ති සද්දකාමතාය වා, පරිවාරකාමතාය වා. “පුඤ්ඤප්ඵලකාමතායා”ති හවසම්පත්ති හොගසම්පත්තිකාමතාය. “අරියභාවං නිස්සායා”ති ඉදං දානං නාම අරියානං වංසො. අහම්පි අරියො. තස්මා මයාපි කත්තබ්බමෙවිදන්ති ඵවං අරියභාවං නිස්සායාති අත්ථො. ඵත්ථ ව “අරියො”ති ආචාර අරියොපි යුජ්ජති දස්සන අරියොපි. තත්ථ ආචාර අරියො නාම සප්පුරිසො පුපුජ්ජන කල්‍යාණකො චුච්චති. දස්සන අරියො නාම පරමත්ථ අරියො. “පාරමිතා දානං”ති සබ්බදානෙහි අග්ගපත්තං මහාබොධි සත්තානං පාරඩග්ගදානං. තඤ්චි සබ්බ සත්තවිමොක්ඛත්ථාය පවත්ති තත්තා අග්ගපත්තං හොති, පාරඩග්ගං. තතො උත්තරිතරස්ස කස්සවිදානස්ස අභාවතො. සෙසෙසුපි පුඤ්ඤ ක්‍රියවත්ථුසු. “තිකද්වයං”ති පුරිමාදි භීතාදි තිකද්වයං. “අන්තිම වත්ථුනා”ති අන්තිම වත්ථු අජ්ඣාපජ්ජනෙන වා. “දුස්සීලො නාමා”ති දුස්සීල භික්ඛු නාම. සො හි යාවභික්ඛුප්පට්ඨඤ්ඤං න විජ්ජති. තාව භික්ඛු ඵව. න සාමණෙරො, න ගිහි. තං වෙ අඤ්ඤො භික්ඛු අමුලකෙන අන්තිම වත්ථුනා අනුද්ධංසෙති. අනුද්ධංසෙන්තස්ස සඬ්ඝාදි සෙසො. ඔමසවාදෙ පාවිත්තියං. සහසෙය්‍යාට්ඨානෙ තෙන සහ අතිරෙක රත්තිං සයන්තස්සාපි ආපත්ති නත්ථි. තස්මා සො දුස්සීල භික්ඛුත්වෙව වත්තබ්බොති. “පුන කම්මවාචාය සමාදානබ්බන්ති නත්ථි”ති යථා සික්ඛං පච්චක්ඛන්තස්ස සබ්බං සමාදානං හිජ්ජති. පුන භික්ඛුභාවං ඉච්ඡන්තෙන පුන කම්මවාචාය සමාදානබ්බං හොති. ඵවං පුන කම්මවාචාය සමාදානබ්බන්ති නත්ථි. “ඉතරෙසු පනා”ති ලිඬගනාසනඬගතො අඤ්ඤෙසු දණ්ඩකම්මඬගෙසු. නිච්චසීලාදිසු. “යං නිච්චමෙව වට්ඨති”ති යං පාණාතිපාත විරති සීලං නිච්චමෙව රක්ඛිතුං වට්ඨති. අනිච්චං න වට්ඨති. කස්මා, පාණසාතාදිං කරොන්තස්ස සබ්බකාලමපි දුච්චරිත සම්භවතො. තෙනාහ “අනිච්චං සාවජ්ජං හොති”ති. දුච්චරිතං හොතීති අත්ථො. “යං නිච්චමපි වට්ඨති”ති පකති ගහට්ඨානං යං විකාල භොජනාදි විරති සීලං නිච්චමපි වට්ඨති. “අනිච්චමපි වට්ඨති”ති සමාදාන දිවසං අතික්කම්ත්වා විකාල භොජනාදිං කරොන්තස්ස විතික්කම දොසොවා දුච්චරිත දොසො වා නත්ථි අධිප්පායො. තෙනාහ “සාවජ්ජං න හොති”ති. දුච්චරිතං න හොතීති අත්ථො. තථා දසසීලඤ්ච පකති ගහට්ඨානං අනිච්චසීලං නාමාති යොජනා. “අනිච්චසීලමෙව හොති”ති පකති ගහට්ඨානං තං දසසීලං යාවජ්ජං නිච්චං කත්ථා සමාදිශිත්වා රක්ඛන්තානම්පි අපබ්බජිතත්තා පබ්බජිතෙසු ජාති සභාවෙනෙව සිද්ධං නිච්චසීලං නාම න හොති. යාවජ්ජං කත්ථා සමාදාන වසෙනෙව නිච්චං හොතීති අධිප්පායො. “වෙසධාරණෙන සහ සිද්ධත්තා”ති ඵත්ථ කථං වෙසධාරණෙන සිද්ධං හොතීති. වෙසධාරණං නාම ගිහිවත්ථං පභාය කාසාය වත්ථ ධාරණං. කාසායවත්ථඤ්ච නාම අරහත්තධපො හොති. න ව අරහත්තධපං ධාරොන්තස්ස සික්ඛාපදං අසමාදියන්තස්සපි විකාලෙ

භුඤ්ජිතං වට්ටති. තථා නව්වාදීනි පස්සිතුං, මාලාදීනි ධාරෙතුං, උච්චාසයනාදීසු වසිතුං, ජාතරූපාදීනි සාදිතුං. කස්මා ඉති වෙ, තෙසඤ්ඤි තං තං යථාසකං සීලං නිව්චං සුද්ධං කත්වා රක්ඛිතමෙව වට්ටතීතිආදීනා කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙවාති. “අප්පනං අපත්තාව අධිප්පෙනා”ති අප්පනාපත්තානං මහග්ගතභාවනානං විසුං උපරි වක්ඛමානත්තාති අධිප්පායො. “එත්ථෙවා”ති ඉමස්මිං භාවනා කම්මෙ එව. “තෙ සඤ්ඤෙවා”ති රතනත්තයාදීනං එව ව. ගන්තුං ආරද්ධො ගම්මො. අද්ධානං දීඝමග්ගං ගච්ඡන්තො අද්ධිකො. “පරිසුද්ධො”ති ලාභසක්කාරාදි නිරපෙක්ඛතාය අත්තුක්කං සන පරවම්භනාදි රහිතතාය ව පරිසුද්ධො. “හිතප්ඵරණ චිත්තෙනා”ති මයි කරොන්තෙ ඉමස්ස එත්තකං හිතසුඛං හවිස්සතීති එවං තෙසං හිතසුඛෙසු ඵරණ චිත්තෙන. මෙත්තචිත්තෙනාති චුත්තං හොති. “අත්තනො කිව්වෙසු වියා”ති එතෙන තෙසං සබ්බං කිව්වං අත්තනොභාරං කරොතීති දිපෙති. “සාධාරණ කරණං”ති අත්තනො පුඤ්ඤං පරෙසං දානං. අත්ත මනතාපවේදනියාධුසාධුති වච්ඡෙදකරණං. තඤ්ඤිදිත්තඤ්ඤානුමොදිතඤ්ඤි දිට්ඨධම්මවේදනියං ජාතන්ති සම්බන්ධො. “යොනිසොමනසිකාරො යත්වාති එත්ථ සීලොකාදිපක්ඛිකං අයොනිසොමනසිකාරං ජහිත්වා සුඤ්ඤත්තස්ස ඉමං ධම්මං සුත්වා අත්ථරසධම්මරසප්පට්ඨිකංවෙදී හවිස්සාමීති, දෙසෙත්තස්ස ඉමං දෙසෙත්තො ධම්මස්ස ව සුඤ්ඤත්තානඤ්ඤි අනුග්ගහං කරිස්සාමීති යොනිසොමනසිකාරො යත්වා. ලාභ සක්කාරාදි පක්ඛිකො මනසිකාරො අයොනි සොමනසිකාරො නාම. නියානත්ථ නිස්සරණත්ථ පක්ඛිකො යොනිසොමනසිකාරො නාම. නිරවජ්ජ කම්මාති නාම කසිගොරක්ඛාදි කම්මාති. නිරවජ්ජසිප්පාති නාම වඩ්ඪකිසිප්පාදීනි වෙජ්ජසිප්පාදීනි ව. නිරවජ්ජ විජ්ජායානාති නාම පරුපරොධර හිතාති අභිගච්ජා වෙදවිජ්ජා මන්තවිජ්ජාදීනි. “වොදාන කරණං”ති විසෙසෙන විසුද්ධකරණං. “තං සභාවත්තා”ති දානසභාවත්තා. “චාරිත්ත සීලත්තා”ති සප්පුරිසානං පකති චාරිත්ත සීලත්තා. පුන “තං සභාවත්තා”ති භාවනා සභාවත්තා. තථාහි දෙසෙත්තස්ස ව සුඤ්ඤත්තස්ස ව දෙසනාසොතානුසාරෙන චිත්තභාවනා ඤාණභාවනාවහත්තා දෙසනාසවනා සභාවා හොන්ති. අත්තනො දිට්ඨිං සයමෙව උජුං කරොන්තස්ස ව ඤාණභාවනා කම්මමෙව. තථා පරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා උජුං කරොන්තස්සාපීති. “ධම්මො නාම තත්ථි”ති දෙසනා ධම්මො නාම තත්ථි. කස්මා, දානසීලාති දෙසෙත්තෙනපි අත්තෙ ලක්ඛණත්තයෙන සහසව්වජ්ජකාසනස්ස කත්තබ්බත්තා. එතෙන දෙසනාසවනා අත්තෙ ලක්ඛණත්තයානුපස්සනා භාවනා කම්මට්ඨානෙ පතිට්ඨිතත්තා තං සභාවා හොන්තිති දස්සෙති. “මනොකම්ම මෙවා”ති පද්දධාරො. “මනස්මිං එවා”ති මනොද්වාරෙ එව. “කිව්වසිද්ධිතො”ති අප්පනාකිව්වස්ස සිප්ඤ්ඤානො. “අභිගහවා සම්භවතො”ති අප්පනා කිව්වසිද්ධියං අභිගහවා සම්භවතො. “තඤ්ඤාභාවනා මය”න්ති පද්දධාරො. “දානාදිවසෙනා”ති දානසීලවසෙන. දානවසෙන අප්පචත්තනතොති ඉදං තාව යුජ්ජති. සීලවසෙන අප්පචත්තනතොති ඉදං පන පාළියා න සමෙති. පාළියඤ්ඤි මහග්ගතප්ඤ්ඤානෙසුපි පහානං සීලං වෙරමණි සීලන්තිආදි චුත්තන්ති වොදනා. තං පරිහරන්තො “යං පනා”තිආදිමාහ. “පරියායෙන චුත්තං”ති කෙනපරියායෙන චුත්තන්ති. පකති චාරිත්තං සීලන්ති චුච්චති. උප්පන්නෙ ව පථමප්ඤ්ඤානෙ නිවරණානං පහානං නාම පකතිචාරිත්තමෙව පකති නියාමෙන පචත්තමෙව. ඉති පකතිචාරිත්තත්තා සීලන්ති චුත්තං. පුන නිවරණානං පහානමෙව තෙහි විගමනට්ඨෙන වෙරමණිති ව, පිදහනට්ඨෙන සංවරොති ව, පහාන කිව්වං අවිජ්ඣනට්ඨෙන අවිතික්කමොති ව, චුත්තං. වෙනනාසීලන්ති එත්ථ පන ඤානසම්පයුත්ත වෙනනා එව චුච්චති. සා ව සීලජාති කත්තා සීලන්ති චුත්තාති දට්ඨබ්බං. “අප්පනාපත්ත”න්ති පද්දධාරො. “ඤානානෙදෙනා”ති පන වත්තබ්බං. රූපාවචරකුසලඤ්ඤි ඤානානෙදෙන පඤ්ඤවිධං, ඤානමෙව පන ඤානානෙදෙන පඤ්ඤවිධන්ති.

කුසලකම්මදීපනා නිට්ඨිතා.

153. “එත්ථා”තිආදීසු. “ධම්මසඤ්ඤා”ති ධම්මසඤ්ඤාණි පාළියං. “දස්සනො”ති සොතාපත්ති මග්ගඤ්ඤාණෙන. “තං”ති උද්ධව වෙනනං. “භාවනායා”ති උපරිමග්ගත්තයසඤ්ඤාතාය භාවනාය. පාළිපාඨෙ. “චිත්තුප්පාදා”ති චිත්තචෙතසිකා චුච්චන්ති. “සියා”ති එකච්චෙති අත්ථෙ නිපාත පදං. ඉමෙසු ඡසු චිත්තුප්පාදෙසු එකච්චෙ ඡ චිත්තුප්පාදා සොතාපත්ති මග්ගෙන පහානබ්බා, එකච්චෙ ඡ චිත්තුප්පාදා තීහි උපරි මග්ගෙහි පහානබ්බාති අත්ථො. තත්ථ පථමපදෙ “එකච්චෙ ඡ චිත්තුප්පාදා”ති කම්මපථපත්තකම්මසහජාතා ඡ චිත්තුප්පාදා. දුතිය පදෙ “එකච්චෙ ඡ චිත්තුප්පාදා”ති අකම්මපථ පත්තා ධම්මිකෙසු යානෙසු අස්සාදනාහි නන්දාදිවසෙන පචත්තා ඡ චිත්තුප්පාදා. “තත්ථා”ති ධම්මසඤ්ඤානෙ. “ඉතරත්ථා”ති ඉතරෙසු භාවනාය පහානබ්බෙසු. “තස්සා”ති නානාක්ඛණික කම්මපච්චයස්ස. පාළිපාඨෙ. “සහජාතා”ති අත්තනො පච්චයුප්පන්නෙහි සහජාතා. “නානාක්ඛණිකා”ති අත්තනො පච්චයුප්පන්නෙහි අසහජාතා අතීතකාලභූතෙ නානාක්ඛණෙ පචත්තා පාණාතිපාතාදි වෙනනා. “යදි එවං”ති එවං යදි සියාති අත්ථො. යදි උද්ධව වෙනනා දස්සන පදෙ අනුද්ධටත්තා පටිසන්ධිං නාකඩ්ඪතීති විඤ්ඤායෙය්‍ය. එවං සතීති පාඨසෙසො. “වෙ”ති වෙ වදෙය්‍ය. “නා”ති න සක්කා වත්තුං. “තස්සා විපාකස්සා”ති තස්සා උද්ධව වෙනනාය විපාකස්ස. පාළිපාඨෙ. “ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං”ති ඉමෙ ධම්මෙ ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඤ්ඤාණං. “තෙසං විපාකෙ”ති උද්ධව සහගතානං විපාකෙ. “ඤාණං”ති තං විපාකං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඤ්ඤාණං. “සබ්බ දුබ්බලන්ති ව සක්කා වත්තුං”ති සම්බන්ධො. “අතිවිය කාලකධම්මත්තා”ති බුද්ධාදීසු මහත්තෙසු යානෙසු සද්ධාරනත්තස්ස අත්තරායං කත්වා පචත්තනතො අතියෙවකණ්ඨ ධම්මත්තා. තස්සා විචිකිච්ඡා වෙනනාය පටිසන්ධි ආකඩ්ඪනම්පි විඤ්ඤාතබ්බන්ති යොජනා. “සභාව විරුද්ධත්තා යෙවා”ති විචිකිච්ඡා අසන්තිට්ඨාන සභාවා. අධිමොක්ඛො සන්තිට්ඨාන සභාවොති එවං සභාව විරුද්ධත්තායෙව.

“සබ්බත්ථා”තිආදීසු. “විපච්චතිති විපාවෙති”ති වදන්ති. තං පන පදරූපෙන න සමෙතිති අඤ්ඤං අත්ථං වදන්තො “සබ්බම්පි වා”තිආදිමාහ. “මහාසම්පත්තියො සමුට්ඨාපෙත්වා”ති දෙවලොකෙ දෙවසම්පත්ති සදිසා දිබ්බවිමානාදිකා මහාසම්පත්තියො සමුට්ඨාපෙත්වා. ඉදං “ඕකාසං කත්වා”ති පදෙ විසෙසනං. තත්ථ “සුඛ විපාකං”ති ඉදං අට්ඨ අහෙතුක විපාකාති සන්ධාය චුත්තං. රූපලොකෙ බ්‍රහ්මානං රූපකායො රූපාවචර කම්මෙන නිබ්බන්තො. සො ව

කාමාවචර ධම්ම සමුහො ඵව. ඵවං සන්තෙ තස්මිං ලොකෙ පඤ්ච අහෙතුක විපාකානිපි රූපාවචර කම්මෙන නිබ්බත්තානි සියුන්ති වොදනා. තං පරිහරන්තො “රූපාවචර කුසලංහි”ති ආදිමාහ. “තානි”ති අපායභූමියං උප්පන්නානි අට්ඨ අහෙතුක විපාකානි. “සබ්බස්මිං කාමලොකෙ”ති එකාදස්විධෙ කාමලොකෙ. “තෙසු වා”ති තෙසු අට්ඨ අහෙතුක විපාකෙසු ව. “ආරම්මණන්තරෙ”ති කසිණ නිමිත්තාදිනො අඤ්ඤස්මිං ආරම්මණෙ. “නිමිත්තා රම්මණෙ”ති කසිණ නිමිත්තාදිකෙ නිමිත්ත පඤ්ඤත්තා රම්මණෙ. “තානි පඤ්චවිපාකානි”ති වක්ඛු විඤ්ඤාණාදීනි පඤ්ච අහෙතුක විපාකානි කාමාවචර කුසල කම්මස්සෙව විපාකානි භොන්තිති යොජනා. “සොළසක මග්ගො”ති සොළසකථා මග්ගො කථාපඤ්ඤො. ඵවං ද්වාදස කමග්ගො. “අහෙතුකට්ඨක”න්ති අහෙතුක විපාකට්ඨකං. සම්මා පකාරෙන ජානාතිති සම්පජානං. ඤාණං. සම්පජානෙන කතන්ති විග්ගහො. න සම්පජානකතං අසම්පජානකතං. “සද්දහිත්වා”ති එතෙන දිට්ඨුස්ස කම්මඤ්ඤාණ සම්පත්තිං දිපෙති. න හි තෙන ඤාණෙන අසම්පන්නො කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්ච සද්දහතිති. ජානිත්වාති වා පායො සියා. “එකමෙකං”ති එකමෙකං කුසලකම්මං. “කුසල සමයෙ”ති කුසල කම්ම කරණකාලෙ. කුසලුප්පත්තිකාලෙ වා. යස්සමෙ ඊදිසං පුඤ්ඤං පසුතං. තස්සමෙ භවලාභො භොගලාභො මිත්තලාභො සබ්බෙලාභා එකන්තෙන සුලාභාති අත්ථො. “සුලද්ධං”ති ඉදං පුඤ්ඤං සුලද්ධං. දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු සංසරිත්වාති පායසෙසො. “සෙසෙනා”ති තස්සකම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන. අට්ඨකථා පායෙ. “එකපිණ්ඩපාතස්මිං”ති එකවාරං පිණ්ඩපාතදානෙ. සංයුත්තට්ඨකථායං චුත්තං. තස්මා යං චුත්තං ‘එකා වෙනනා එකමෙව පටිසන්ධිං දෙති’ති, තං සුචුත්තන්ති අධිප්පායො. “පටිපක්ඛෙහි”ති පටිපක්ඛෙහි අකුසලෙහි. විසෙසෙන භුසං මුල්භො ඛායාමුල්භො. අතිවිය ඛායාමුල්භො අතිඛායාමුල්භො. අතිඛායාමුල්භත්ථාය පච්චයභුතන්ති විග්ගහො. අතිදුප්පඤ්ඤාය පච්චයභුතන්ති අත්ථො. සො හි ථෙරො වදන්ති සම්බන්ධො. “ඉති කත්වා”ති ඵවං මනසිකරිත්වා. “සන්නිහිතපච්චයමත්තෙනා”ති ආසන්නෙ සණ්ඨිතපච්චය මත්තෙන. “පුබ්බපයොග පච්චයමත්තෙනා”ති චුත්තං භොති. බලවකම්මවසෙන උප්පන්නත්තා තික්ඛතරං විපාකං. යදා පයොග රහිතෙන පච්චයගණෙන උප්පජ්ජති, තදා අසඬ්ඛාරිකං නාම. යදා පයොගසහිතෙන, තදා සසඬ්ඛාරිකං නාම. තත්ථ අසඬ්ඛාරිකං තික්ඛං නාම. සසඬ්ඛාරිකං මන්දං නාම. තථා දුබ්බල කම්මෙන උප්පන්නෙ මන්දවිපාකෙපි යොජෙතබ්බං. ඵවං තික්ඛමන්දානං මන්දතික්ඛතාපත්ති නාම සියා. න ව තථා සක්කා භවතුන්ති අධිප්පායො. එත්ථ සියා, යදි පුබ්බකම්මවසෙන අට්ඨන්තං මහාවිපාකානං සඬ්ඛාරහෙදො සිද්ධො සියා, අට්ඨන්තං අහෙතුක විපාකානම්පි සොසඬ්ඛාරහෙදො සිද්ධො භවෙය්‍ය. තානිපි හි කානිවි අසඬ්ඛාරිකෙන කම්මෙන නිබ්බත්තානි, කානිවි සසඬ්ඛාරිකෙනානි වොදනා. තං පරිහරන්තො “අහෙතුක විපාකානං පනා”ති ආදිමාහ. “උභයකම්ම නිබ්බත්තනං”ති තෙසං සඬ්ඛාර හෙදරහිතත්තා අසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි විරොධො නත්ථි. සසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි විරොධො නත්ථි. අසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි නිබ්බත්තන්ති. සසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි නිබ්බත්තන්ති. ඵවං උභයකම්ම නිබ්බත්තනං යුත්තං. “ඉති අධිප්පායො”ති තස්ස ථෙරස්ස අධිප්පායො. “න කම්මාගමන වසෙනා”ති කම්මසඬ්ඛාතස්ස විරකාලතො ආගමන පච්චයස්ස වසෙන. “ආගමනං”ති ව ආගච්ජති එතෙනානි ආගමනන්ති විග්ගහො. “කම්මහවෙ”ති අතීතෙ කම්මකරණහවෙ. “කෙවනා”ති කෙවි. අට්ඨසාලිනියං පන ආගතාති ව. පටිසම්භිදා මග්ගෙ පන ද්විහෙතුකා චුත්තාති ව සම්බන්ධො. ඉමස්මිං යානෙ පටිසම්භිදා මග්ගට්ඨකථා වචනම්පි වත්තබ්බන්ති වදන්තො “තත්ථ පනා”ති ආදිමාහ. “තිසුබ්බණෙසු”ති කම්මක්ඛණෙ නිකන්තික්ඛණෙ පටිසන්ධික්ඛණෙති තිසුබ්බණෙසු. “ටිකාකාරාපනා”ති අභිධම්මටිකාකාරාපන. “සාවසෙසපායො”ති පාළියං තිහෙතුකෙන කම්මෙන ද්විහෙතුක පටිසන්ධි, ද්විහෙතුකෙන කම්මෙන අහෙතුක පටිසන්ධි අවසෙසා භොති. ඵවං අවසෙස වාක්‍ය සහිතො පායො. සරික්ඛමෙව සරික්ඛකං. කම්මෙන සරික්ඛකං සදිසං කම්මසරික්ඛකං. විපාකං. “මහාථෙරෙනා”ති සාරිපුත්ත මහාථෙරෙන. ඵවඤ්ච කත්වාති ආදිනා ටිකාකාරානං වචනං උපත්ථම්භෙති.

කාමාවචරකම්මං නිට්ඨිතං.

154. රූපාවචරකම්මෙ. “අප්පගුණකායා”ති අපරිචිතකාය. අවධිඬ්ඛාය. “හිනෙහි ඡන්දාදිහි”ති ලාභසක්කාර සිලොකාදි සාපෙක්ඛකාය හිනෙහි ඡන්දාදිහි. “තෙ ධම්මා”ති ඡන්දාදයො ධම්මා. තානි ඉධ නාධිප්පෙතානි. කස්මා, උපපත්තිප්පහෙදස්ස අසාධකත්තාති අධිප්පායො. “ඉමානෙවා”ති ඉමානි ඵව ක්කානානි. “තිවිධාසු”ති එකස්මිංතලෙ ඛුභ්මපාරිසප්පාදි වසෙන තිවිධාසු. “අට්ඨාරසප්පහෙදෙන විහජිත්වා”ති තිසු හින මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙසු එකෙකස්මිං හින හිනං හින මජ්ඣිමං හින පණ්ණාසකත්ති ආදිනා විහත්තෙන නවවිධානි භොන්ති. පුන තෙසු තිණි මජ්ඣිමානි. මජ්ඣිමහිනං මජ්ඣිමමජ්ඣිමන්ති ආදිනා විහත්තානි නවවිධානි භොන්ති. ඵවං අට්ඨාරසහෙදෙන විහජිත්වා. “කම්මද්වාරානි නාමා”ති කම්මප්පවත්ති මුඛානි නාම. “ඉමෙහි පභාවිතත්තා”ති ඉමෙහි පභාවෙහි මූලකාරණෙහි පභාවිතත්තා පවත්තාපිතත්තා. “අට්ඨාරසබත්තියා”ති හිනමජ්ඣිමාදිහෙදෙන අට්ඨාරස බත්තියා. තථා අට්ඨාරස ඛුභ්මණාදයො. අට්ඨ වත්තාලිය ගොත්තානි නාම හිනමජ්ඣිමා දිවසෙන විහත්තානි ගොතමගොත්තාදීනි අට්ඨවත්තාලිය ගොත්තානි. තෙසං වාරිත්ත පටිපත්තිභුතානි වරණානිපි අට්ඨවත්තාලිය භොන්තිති. එත්ථ සියා. පුරිම වචනෙ හිනාදීනි ඛුභ්මලොකෙ, අට්ඨකථා වචනෙහිනාදීනි මනුස්සලොකෙති සාධෙතබ්බං අඤ්ඤං, සාධකං අඤ්ඤන්ති වොදනා. තං පරිහරති “එතෙනහි”ති ආදිනා. “උපලක්ඛෙති”ති පච්චක්ඛතො පාකට්ඨං එකදෙසං දස්සෙත්වා අපාකට්ඨො තාදිසෙපි ජානාපෙතිති අත්ථො. “සමත්ථා සමත්ථං වා”ති සමත්ථා සමත්ථභාවං වා. “තථා භානෙනා”ති තථාහි අනෙක ආවරියෙන. අනුරුද්ධා වරියෙනානි චුත්තං භොති. නාම රූප පරිච්ඡෙදෙ චුත්තන්ති සම්බන්ධො. සමානාසෙවනෙ ලද්ධෙ සති, මහබ්බලෙ චිප්පමානෙ මහග්ගතකම්මං විපාකං ජනෙති. තාදිසං හෙතුං අලද්ධා අලහිත්වා අභිඤ්ඤා වෙනනා විපාකං න පච්චතීති යොජනා. තත්ථ “සමානා සෙවනෙ”ති භූමිසමානතා වසෙන සමානාසෙවනෙ. කාමජවනං කාමජවනෙන සමානාසෙවනං. රූපජවනං රූපජවනෙන. අරූපජවනං අරූපජවනෙනානි දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං “සමානභූමිකතො”ති ආදි. තත්ථ “තදභාවතො”ති තාදිසස්ස බලවභාවස්ස අභාවතො. එකවාරමත්තභුතා මහග්ගත වෙනනා ව. “සබ්බ පට්ඨභුතා”ති සමාපත්ති වීරියු ගොත්තභුස්ස අනන්තරෙ මහග්ගත ජවනං සන්ධාය චුත්තං. ලොකුත්තර මග්ගවෙනනා කදාවිපි සමානා සෙවනං න ලහති. ඵවං සන්නෙපි අත්තනො අනන්තරතො පට්ඨාය

යාවජීවමිපි භවත්තරෙපි අරියඵලං ජනෙතියෙව. එවමෙවානි චුත්තං හොති. ඉදං පවත්තිඵලං නාම හොති, ඉධ පන පටිසන්ධි ඵලං විචාරිතං, තස්මා අසමානං ඉදං නිදස්සන්ති වෙ. චූචිවතෙ. මග්ගවෙනනා නාම තණ්හා සහායකං වට්ටගාමී කම්මං න හොති. අතණ්හා සහායකං විවට්ටගාමී කම්මං හොති. තස්මා පටිසන්ධිං න දෙති. සචෙ පන තං තණ්හා සහායකං වට්ටගාමීකම්මං භවෙයා. පටිසන්ධි කාලෙපි ඵලං දදෙයා. අසමානා සෙවනතා පමාණං න භවෙයා. එවං අඤ්ඤාකාරණත්තා අසමානං නිදස්සනං හොති. න අසමානා සෙවනතායානි දට්ඨබ්බං. “උපචිත්තතා”ති පුනස්සුනං ආසෙවන ලාභෙන වඩ්ඪිත්තතා. “සා වෙනතා”ති ආදිකම්මීකමභග්ගත වෙනතා ව. “නා”ති වොදනා, න සියාති අත්ථො. න ව සාපි සමානභූමක ධම්මතො ලද්ධා සෙවනා හොති. එවං සන්තෙපි කතත්තා භාවිත්තතාති චුත්තං. භාවිත්තතාති ව පුනස්සුනං ආසෙවන ලාභෙන වඩ්ඪිත්තතා ඉච්චෙවත්ථො. තස්මා විඤ්ඤායති අසමානභූමීකෙහි පුබ්බභාගප්පවත්තෙහි කාමජවනෙහි පරම්පරතො පුනස්සුනං ලද්ධා සෙවනතාය එව ඉධ උපචිත්තතාති චුත්තත්ති. තෙන චුත්තං “උභයත්ථ පනා”ති ආදි. තත්ථ “උභයත්ථා”ති උභයෙසු කතත්තා උපචිත්තතාති ව කතත්තා භාවිත්තතාති ව චුත්තෙසු පාඨෙසු. “පථම සමන්තාභාරතො පට්ටායා”ති මහග්ගප්ඤ්ඤානෙ අප්පනාචීතො පුරෙ ද්විසු පරිකම්ම භාවනා උපචාර භාවනාසු පරිකම්ම භාවනං භාවෙන්තස්ස පථවි පථවිති ආදිනා පථම සමන්තාභාරතො පට්ටාය. ලොකුත්තර මග්ගෙපන දසසු විපස්සනා ඤාණෙසු සබ්බපථමං සම්මසනඤ්ඤාණං භාවෙන්තස්ස රූපං අනිච්චං වෙදනා අනිච්චාති ආදිනා පථම සමන්තාභාරතො පට්ටායාති අත්ථො. උපචිතිත්ථාති ව භාවෙන්ථාති ව වඩ්ඪෙත්ථා ඉච්චෙව අත්ථො. “අබ්භුණ්හා”ති අභිනවාති චුත්තං හොති. “අයං වාදො”ති අනුරුද්ධා වරියස්ස වාදො. යදි එවං, අට්ඨකථාසු සඬ්ඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණ පද නිද්දෙසෙසු අභිඤ්ඤා වෙනතා පනෙන්ථ පරතො විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො න හොතිති න ගතිතාති චුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤං යුත්තං කාරණං වත්තබ්බන්ති, තං වදන්තො “චතුත්ථස්සාන සමාධිස්ස පනා”ති ආදිමාහ. “ටිකාකාරා”ති අභිධම්මටිකාකාරා. “තස්සා පනා”ති ආදි අත්තනොවාද දස්සනං. සාධෙත්ති යා අභිඤ්ඤා වෙනතාය. අචිත්තකභව පත්ථනාසහිතං සඤ්ඤා විරාගන්ති සම්බන්ධො. “ඉධා”ති මනුස්ස ලොකෙ.

“අනාගාමීනො පනා”ති ආදිසු. “එතෙනා”ති එතෙන අත්ථ වචනෙන. “සද්ධාධිකො”ති සන්ධිත්ථියාධිකො. එවං විරියාධිකාදිසුපි. “අත්තනා ලද්ධ සමාපත්තිනං”ති එකස්සපි පුග්ගලස්ස බහුතං අත්තනා ලද්ධ සමාපත්තිනං. තෙසු පුච්ඡජන සොතාපන්න සකදාගාමීසු. “පුච්ඡජනො”ති ඤානලාභි පුච්ඡජනො. “නිකන්ති යාසති”ති කාමභවනිකන්ති යා සති. “ඉතරෙ පනා”ති සොතාපන්න සකදාගාමීනො පන. පරිහීනප්ඤ්ඤානා එව තත්ථ නිබ්බන්තන්ති. න නිකන්ති බලෙනාති අධිප්පායො. විභාවනිපායෙ “තෙසං පි”ති ඤානලාභි සොතාපන්න සකදාගාමීනම්පි. ඉච්ඡන්තෙන ටිකාවරියෙන. තථා නිකන්ති යා සති පුච්ඡජනාදයො කාමාවචර කම්ම බලෙන කාමභවෙපි නිබ්බන්තන්ති යොජනා. වෙනොපණ්ඩි ඉජ්ඤාති. කස්මා, විසුද්ධත්තා. සීලවිසුද්ධත්තාති අධිප්පායො. “තෙ”ති ඤානලාභි සොතාපන්න සකදාගාමීනො. අඬගුත්තර පාඨෙ. “සහදස්සනුප්පාදා”ති සොතාපන්නි මග්ගඤ්ඤාණං දස්සනන්ති චූචිවති. දස්සනස්ස උප්පාදක්ඛණෙන සද්ධිං. නත්ථි තස්ස තං සංයොජනන්තිපි පාඨො. “ඉමං ලොකං”ති ඉමං කාමලොකං. “විපස්සනා නිකන්ති තණ්හා”ති තෙනෙව ධම්මරාගෙන තාය ධම්ම නන්දියාති එවං චුත්තා විපස්සනා සුඛෙ නිකන්ති තණ්හා. පච්චයෙ සති කුප්පන්ති නස්සන්තිති කුප්පා. කුප්පා ධම්මා යෙසං තෙ කුප්ප ධම්මා. “ධම්මා”ති මහග්ගත ධම්මා. ඉමෙ ද්වෙ සොතාපන්න සකදාගාමීනො සීලෙසු පරිපුරකාරිනො නාම. සීලප්පටි පක්ඛානං කිලෙසානං සබ්බසො පහීනත්තා. තස්මා තෙ සීලෙසු අකුප්ප ධම්මාති චූචිවත්ති. සමාධිස්මිං පන කුප්ප ධම්මා එව. “මහාබ්‍රහ්මෙසු න නිබ්බන්තන්ති”ති මහාබ්‍රහ්මත්තං න ලභන්තිති අධිප්පායො. “හීනප්ඤ්ඤාසයත්තා”ති එත්ථ ඉත්ථියො නාම පකති යාව හීනප්ඤ්ඤාසයා හොන්ති නිව ඡන්දා නිව චිත්තා මන්දවීරියා මන්දපඤ්ඤා. කස්මා, හීනලිඬගත්තා. කස්මා ව තා හීනලිඬගා හොන්ති. දුබ්බල කම්මනිබ්බන්තත්තා. දුබ්බල කම්මන්ති ව පුරිසත්ත ජනකං කම්මං උපාදාය චූචිවති. බ්‍රහ්මපුරොහිතානම්පි සඬගහණං වෙදිතබ්බං. කස්මා, බ්‍රහ්මපාරිසප්පානන්ති අට්ඨකථා වචනස්ස යෙභුයාවචනත්තා. තෙනාහ “න මහාබ්‍රහ්මානං”ති. ඉතරථා න බ්‍රහ්මපුරොහිතානං න ව මහාබ්‍රහ්මානන්ති චුත්තං සියා. න ව තථා සක්කා වත්තුං ‘බ්‍රහ්මත්තන්ති මහාබ්‍රහ්මත්ත’න්ති ඉමිනා වචනෙන විරුජ්ඣනතො. අයඤ්ච අත්ථො න කෙවලං යෙභුයානසමත්තෙන සිද්ධො. අථ බො බාඤ්ජන සාමන්ථියෙනාපි සිද්ධොති දස්සෙතුං “තෙහි”ති ආදිමාහ. තත්ථ “තෙ”ති බ්‍රහ්මපුරොහිතා. සංයුත්තපාඨෙ. “පටිභාතුතං”ති එත්ථ “තං”ති තුය්හං. ධම්මිකථා තුය්හං පටිභාතු, පාතුබ්බවතු. කපේතු ඉච්චෙව චුත්තං හොති. “බ්‍රාහ්මණා”ති අභිභූ භික්ඛුං ආලපති. “බ්‍රහ්මිනො”ති මහාබ්‍රහ්මිනො අත්ථාය. එවං සෙසෙසු ද්විසු. “තෙසං”ති බ්‍රහ්මපුරොහිතානං. විභාවනිපායෙ “ඉති අත්ථො දට්ඨබ්බං”ති “බ්‍රහ්මපාරිසප්පෙසු යෙවා”ති පුල්ලිඬග වචනත්තා පුග්ගලප්පධානං හොති. නභූමිප්පධානං. තස්මා අයමත්ථො යුත්තිවසෙන දට්ඨබ්බොති. “නිසුභවග්ගෙසු”ති වෙහප්ථලභූමි පුච්ඡජනභවග්ගො නාම හොති රූපලොකෙ. තතො උපරි පුච්ඡජනභූමියා අභාවතො. අකතිට්ඨභූමි අරියභවග්ගො නාම. තත්ථ ධීතානං අරියානං තත්ථෙව නිට්ඨානතො. නෙවසඤ්ඤාභූමි ලොකභවග්ගො නාම. තතො උපරි ලොකස්සෙව අභාවතොති.

කම්මවතුක්කානුදීපනා නිට්ඨිතා.

155. මරණුප්පත්තියං. “ආයුපරිමාණස්සා”ති ආයුකප්පස්ස. “තදුභයස්සා”ති ආයුකප්පස්ස ව කම්මස්ස ව. “උපසාතක කම්මෙනා”ති බලවත්තෙන පාණාතිපාතකම්මෙන. “දුස්සිමාර කලාබුරාජාදීනං වියා”ති තෙසං මරණං විය. උපරොධිතං බන්ධ සන්තාන මස්සාති විග්ගහො. “උපරොධිතං”ති උපගන්ත්ථා නිරොධාපිතං. කම්මං බියාතියෙව. එවං සති, සබ්බංපි මරණං එකෙන කම්මක්ඛයෙන සිද්ධං. තස්මා එකං කම්මක්ඛය මරණමෙව වත්තබ්බන්ති චුත්තං හොති. “ඉතරෙපි චුත්තා”ති ඉතරානිපි තිණි මරණානි චුත්තානිති වොදනා. චූචිවතෙ පරිභාරො. “සරසවසෙනෙවා”ති අත්තනො ධම්මතාවසෙනෙව. නානා ආයු කප්පං විදහන්ති සඬබරොන්තිති නානාආයුකප්ප

විධායකා, “සත්තනිකායෙ” නි සත්තසමුභෙ, නිව්වකාලං යිතිං කරොන්තිති යිතිකරා, කදාවි වුද්ධිං කරොන්ති, කදාවි භානිං කරොන්තිති වුද්ධිකරා භානිකරා ව. “තෙසං වසෙනා” නි තෙසං උතු ආභාරානං වසෙන. “තයොපි වෙනෙ” නි එතෙනයොපි යිතිකරාදයො, කම්මං විපව්වමානං දත්වා බියානිති සම්බන්ධො, එතෙන එවරුපෙයානෙ කම්මං අප්පධානන්ති දීපෙති. “තදනුරූපං එවා” නි තං දසවස්සකාලානු රූපං එව. “භො ගඤ්චා” නි ධනධක්ඤාදිපරිභොගඤ්ච. තෙසං උතුආභාරානං ගති එතෙසන්ති තග්ගතිකා, තෙසං උතුආභාරානං ගතිං අනුවත්තන්තිති වුත්තං භොති, තෙනාහ “තදනුවත්තිකා” නි, සඬ්ඛාරවිදුහි අඤ්ඤත්‍රානි සම්බන්ධො, සඬ්ඛාරවිදුනො යපෙත්වාති අත්ථො, ඉද්ධියා පකතාති ඉද්ධියො, “ඉද්ධියා” නි දෙවිද්ධියාවා භාවනාමයිද්ධියාවා, විජ්ජාය පකතාති විජ්ජාමයා, “විජ්ජායා” නි ගන්ධාරිවිජ්ජාය. අවධි න්භාරු මංස ලොහිතාදිකා රසධාතුයො අයන්ති වඩ්ඪන්ති එතෙහිති රසායනානි, තානි විදහන්ති එතෙහිති රසායන විධයො, නයුපදෙසා, විරට්ඨිති කත්ථාය ජීවිතං සඬ්ඛරොන්ති එතෙහිති ජීවිත සඬ්ඛාරා, ඉද්ධියෙ විජ්ජාමය ජීවිත සඬ්ඛාරෙසු ව රසායන විධිසඬ්ඛාරෙසු ජීවිත සඬ්ඛාරෙසු ව විදුනොති සමාසො, “ද්වි සමුට්ඨානික රූපධම්මෙසු” නි උතුසමුට්ඨානික රූපධම්මෙසු ව ආභාර සමුට්ඨානික රූපධම්මෙසු ව, “පරිණමන්තෙසු” නි විපරිණමන්තෙසු, තෙනාහ “ජියාමානෙසු” නිආදිං, “යාවමහන්තං පිති” සබ්බඤ්ඤාමුද්ධානං කම්මං විය කොට්ඨත්තවසෙන අතිමහන්තම්පි, “අස්සා” නි කම්මස්ස, “උපවිජ්ජෙක මරණෙපි නෙතබ්බො” නි බලවන්තෙ උපවිජ්ජෙක කම්මෙ ආගතෙ යාවමහන්තම්පි ජනක කම්මං අත්තනො විපාකාධිට්ඨාන විපත්තියා බියානියෙව, සො වස්සබ්බො න සරසෙන භොති, අප්ථං ධො උපවිජ්ජෙක කම්ම බලෙන භොතිති ඉධ උපවිජ්ජෙක මරණං විසුං ගහිතන්ති එවං උපවිජ්ජෙක මරණෙපි නෙතබ්බො, “අකාල මරණං” නි ආයුක්ඛයමරණාදිති තිණ් මරණානි කාලමරණානි නාම, මරණා රහකාලෙ මරණානිති වුත්තං භොති, තතො අඤ්ඤං යං කිඤ්චි මරණං අකාල මරණන්ති වුව්වති, තෙනාහ “තඤ්චි පවත්තමානං” නිආදිං, “මූලභෙදතො” නි මූලකාරණප්පභෙදතො, යස්මා පන මිලිනද පඤ්ඤෙ වුත්තන්ති සම්බන්ධො, සන්තිපත්තන්ති සන්තිපාතා, සන්තිපාතෙහි උප්පන්නා සන්තිපාතිකාති අත්ථං සන්ධාය “සන්තිපතිතානං” නි වුත්තං, අප්ථං, සන්තිපත්තං සන්තිපාතො, ද්විත්තං, තිණ්ණං වා දොසානං මිස්සකභාවො, සන්තිපාතෙන උප්පන්නා සන්තිපාතිකාතිපි යුජ්ජති, “අනිසම්මකාරිනං” නි අනිසාමෙත්වා අනුපධාරොත්වා කරණ සීලානං, පවත්තා ආබාධා විසමපරිහාරජානාමාති යොජනා, “අත්තනා වාකතානං පයොගානං” නි සත්ථහරණ, විසබ්බදන, උදකපාතනාදිවසෙන කතානං, “විනාසෙන්ති” නි සත්ථවස්ස වාලුකවස්සාදිති වස්සාපෙත්වාවා සමුද්ද විවිධො උට්ඨාපෙත්වාවා එවරුපෙ මහන්තෙ හයුපද්දවෙ කත්වා විනාසෙන්ති, “මනුස්ස පටෙ” නි මනුස්ස පදෙසෙ, “තෙ” නි වණ්ඨා යක්ඛා, “ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්ති” නි මනුස්සානං වා ගොමහිංසානං වා මෙදලොහිතානි පාතබ්බත්ථාය තෙසු නානාරොගන්තර කප්පානි උප්පාදෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්තිති අත්ථො, “වත්තබ්බමෙව නත්ථි” නි සකලං රජ්ජං වා රට්ඨං වා දීපකං වා විනාසෙන්තිති වුත්තෙ සකලං ජනපදං වා නගරං වා නිගමං වා ගාමං වා තං තං පුග්ගලං වා විනාසෙන්තිති විසුං වත්තබ්බං නත්ථිති අධිප්පායො, “සත්ථදුබ්බික්ඛරොගන්තර කප්පානි” නි සත්ථන්තර කප්පො දුබ්බික්ඛන්තර කප්පො රොගන්තර කප්පොති ඉමෙ තයො අන්තර කප්පාපි ඉධ වත්තබ්බාති අත්ථො, තෙසු පන රොගන්තර කප්පො යක්ඛා වාලෙ අමනුස්සෙ ඔස්සජ්ජන්ති, තෙන බහු මනුස්සා කාලඛකරොන්තිති ඉමීනා එකදෙසෙන වුත්තොයෙව, “උපපිළකො පසාතකානං කම්මානං විපව්වනවසෙනා” නි එත්ථ තෙසං කම්මානං ඔකාසප්පටිලාහෙන සත්තසන්තානෙ සුබසන්තානං විබාධෙත්වා මරණං වා පාපෙත්වා මරණ මත්තං වා දුක්ඛං ජනෙත්වා පිළුනඤ්ච සාතනඤ්ච ඉධ විපව්වන නාමෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, විපාකං පන ජනෙත්තුවා, මාවා, ඉධ අප්පමාණන්ති, එත්ථ සීයා, අට්ඨසු කාරණෙසු ඔපක්කම්කට්ඨානෙ ‘කුප්පිතාහි දෙවතා සකලං රජ්ජාදිකං අසෙසං කත්වා විනාසෙන්ති’ නි වුත්තං, තත්ථ විනාසිතා ජනා කිං නු ධො අත්තනො අත්තනො කම්ම විපාකපෙති ආබාධන දණ්ඩෙහි වා විනස්සන්ති, උදාහු විසුං ඔපක්කම්කෙහි ආබාධන දණ්ඩෙහි වා විනස්සන්ති, යඤ්චෙත්ථ වුත්තං ‘එවං අකාල මරණං උපවිජ්ජෙක කම්මුනා වා අඤ්ඤෙහි වා අනෙක සහස්සෙහි කාරණෙහි භොති’ නි, තත්ථ යස්ස උපවිජ්ජෙක කම්මං නාම නත්ථි, කිං තස්ස අඤ්ඤෙන කාරණෙන අකාල මරණං නාම භවෙය්‍යාති, එත්ථ වදෙය්‍යුං, තස්ස අඤ්ඤෙන කාරණෙන අකාල මරණං නාම න භවෙය්‍යා, සබ්බෙ සත්තා කම්මස්සකා, කම්මදායාදා, කම්මයොගී, කම්ම බන්ධු, කම්මප්පටිස්සරණානිති වුත්තංති, තෙසං තං වාදං භින්දන්තො “යෙහිකෙවි ලොකෙ දිස්සන්ති” නිආදිමාහ, පුන තදත්ථං දළ්භං කරොන්තො “යථාහා” නිආදිං වදති, තත්ථ දුට්ඨං කම්මඵලං, විපාක ඵලඤ්ච නිස්සන්ද ඵලඤ්ච, තත්ථ විපාක ඵලං නාම විපාකක්ඛන්ධා ව වක්ඛු සොතාදිති කට්ඨනා රූපානි ව, තං යෙන පුබ්බෙ කම්මං කතං, තස්සෙව සාධාරණං භොති, තස්ස සන්තානෙ එව පවත්තති, නිස්සන්ද ඵලං නාම තස්ස සුබුද්ධිපත්තියා වා දුක්ඛුද්ධිපත්තියා වා අත්තනො කම්මානුභාවෙන බහිද්ධා සමුට්ඨිතානි ඉට්ඨාරම්මණානි වා අනිට්ඨා රම්මණානි වා, තං පන අඤ්ඤෙසම්පි සාධාරණං භොති, තං සන්ධාය වුත්තං “සකකම්මසමුට්ඨිතා එව, ල, පරෙසං සාධාරණා එවා” නි, ලොකෙ අට්ඨලොක ධම්මා නාම සබ්බෙ කම්ම විපාකජා එවානි න වත්තබ්බා, ඉමෙ ව සත්තා සංසාරෙ සංසරන්තා අට්ඨසුලොක ධම්මෙසු නිමුජ්ජන්තා සංසරන්ති, තස්මා තෙ විනාපි උපපිළක කම්මෙන අඤ්ඤෙහි කාරණෙහි නානාදුක්ඛං ථුසන්තියෙව, තථා විනාපි උපවිජ්ජෙක කම්මෙන මරණ දුක්ඛං පාපුණන්තියෙව, තෙන වුත්තං “කම්මෙන විනා යතොකුතොපි සමුට්ඨිතා” නිආදි.

“තෙ උප්පජ්ජන්ති” නි තෙ නානාරොගාදයො උප්පජ්ජන්ති, “න උපාය කුසලා වා” නි තතො අත්තානං මොවෙනුං කාරණ කුසලා වා න භොන්ති, “න ව පටිකාර කුසලා වා” නි උප්පන්නං රොගාදිභයං අපනෙතුං වූපසමෙතුං පටිකාර කම්මෙහි කිව්ජකම්මෙ කුසලා වා න භොන්ති, “නාපි පරිහාර කුසලා වා” නි තතො මොවනත්ථං පරිහරිතුං දෙසන්තරං ගන්තුං කුසලා වා න භොන්තිති අත්ථො, සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං, “රොගාදයො එව තං බෙපෙන්තා පවත්තන්ති” නි කථං තෙ පුබ්බකම්මං බෙපෙන්තිති, තස්ස විපාකභූතං ජීවිත සන්තානං විනාසෙන්තා බෙපෙන්ති, විනට්ඨෙහි ජීවිත සන්තානෙ තං භවං ජනෙත්තං බියානි යෙවාති, තෙනාහ “යථාහි” නිආදිං, “කම්මස්සපි තට්ඨවා” නි තට්ඨ ව පුබ්බකම්මස්සපි තිණ්ග්ගෙ උස්සාව බින්දුස්සෙව පරිදුබ්බලතා සිද්ධා භොති, ජීවිතෙ පරික්ඛිණෙ තං භවං ජනෙත්තස්ස පුබ්බකම්මස්සපි පරික්ඛිණත්තා, “එවඤ්චෙතං” නි එතං කම්මප්පටි සංයුත්ත වචනං ඉධ අමිහෙහි වුත්තනයෙන සම්පට්ඨිතබ්බං, සබ්බං පුබ්බෙකතෙහෙදිට්ඨි නාම සබ්බං සුබං වා දුක්ඛං වා සුවර්තං වා දුවර්තං වා

පුබ්බභවෙ අත්තනා කතෙන පුබ්බකමමහෙතුනා එව උප්පජ්ජති එවං පවත්නා දිට්ඨි. “යං කිඤ්චායං”ති යං කිඤ්ච අයං. මහාබෝධිසත්තානං අධිමුත්තිකාලඤ්ඤානාම ඉධ මෙ චිරකාලං ධීනස්ස පාරමිපුරුෂ කිච්චං නත්ථි, ඉදානෙව ඉතො චචිත්වා මනුස්සලොකෙ උප්පජ්ජිස්සාමි, උපරුජ්ඣතු මෙ ඉදං ජීවිතන්ති අධිමුඤ්චිත්වා දළ්භං මනසිකරිත්වා කාලඤ්ඤායා. “සයමෙව සත්ථං ආභරිත්වා”ති සයමෙව අත්තනො ගීවං සත්ථෙවන හනිත්වාති අත්ථො. “එත්ථෙවං”ති අකාලමරණෙ එව.

“තථා වා”ති ආදිසු. “සමාපත්ති ලාභීනං”ති නිද්ධාරණෙහුම වචනං. “ජීවිත සමසිසිනං”ති අරහත්ත මග්ගං ලභිත්වා මග්ගපච්චෙක්ඛනවිටී එව මරණාසන්නවිටීං කත්වා පරිනිබ්බානත්තා සමං සිසං එතෙසන්ති සමසිසිනො. “සමං සිසං”ති ජීවිත සත්තාන පරියන්තෙන සමං වට්ටදුක්ඛ සත්තාන පරියන්තං වුවචති. “සබ්බෙසං පි”ති සබ්බෙසමපි බිණාසවානං. “ඉමං සුත්තපදං”ති මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ ආගතං සුත්තපදං. “තෙ”ති තෙ වාදිනො. “තෙනා”ති තෙන වාදවචනෙන. ක්‍රියමනොධාතු නාම පඤ්චද්වාරාවජ්ජනං. ක්‍රියාහෙතුකමනො විඤ්ඤාණධාතු නාම හසිතුප්පාදවිත්තං. “අස්සා”ති පරිනිබ්බායන්තස්ස බුද්ධස්ස. “න සමෙති යෙවා”ති සන්තිං අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වාති එත්ථ පරිනිබ්බාන ජවනෙහි ආරම්මණං කත්වාති වුත්තෙපි න සමෙතියෙව. තෙනාහ “තථාහි”ති ආදි. “භවධිගං ඔතරිත්වා පරිනිබ්බායති”ති එත්ථ පරිනිබ්බාන වුත්තිත්තමෙව භවධිගන්ති වුත්තං. වුත්තිත්තන්ති ච භවන්තරං ගච්ඡන්තස්සෙව වුවචති. ඉධ පන වොහාර මත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විභාවනිපායෙ. වුත්තිපරියොසානානං මරණාසන්න විත්තානං. යථා පන බුද්ධානං භගවත්තානං යාවජීවං උප්පන්නං මහාභවධිගවිත්තං කමමකමමනිමිත්තාදයො ආරම්මණං කරොතියෙව. තථා පරිනිබ්බාන වුත්තිත්තං පිති ආහ “න හි”ති ආදි. නනු මරණකාලෙ කමමකමමනිමිත්තාදීනං ගහණං නාම භවන්තර ගමනත්ථාය හොති, බුද්ධා ච භවන්තරං න ගච්ඡන්ති. තස්මා “න හි. ල. න කරොති”ති ඉදං න යුත්තන්ති. නො න යුත්තං. භවන්තර ගමනත්ථායාති ඉදං ජවනෙහි ගහණෙ දට්ඨබ්බං. ඉධ පන වුත්තිත්තෙන ගහණෙති දස්සෙන්නො “නවවුත්තියාගහිතාති”ති ආදිමාහ. “කමමසිද්ධියා”ති කමමසිජ්ඣානත්ථාය. “එත්ථ වා”ති ආදිසු. “තස්සා”ති සොණත්ථෙර පිතුනො. “කමමබලෙනා”ති ආදිසු. “අඤ්ඤෙතපි කාරණ බලෙනා”ති ආවිණ්ණභාවාදිකෙන කාරණබලෙන. ගතිනිමිත්තං පන කමමබලෙනෙවාති යුත්තං සියා. “තථොපට්ඨිතං”ති අත්තිමට්ඨිතො පුබ්බෙ බහුසුච්චිසු උපට්ඨිතප්පකාරන්ති අත්ථො. පාපපක්ඛියෙසු දුග්ගතිනිමිත්තෙසු. කල්‍යාණපක්ඛියාති සග්ගතිමිත්තාති. ධම්මාසොකරඤ්ඤො මරණකාලෙ පාපපක්ඛියානං උපට්ඨානං කත්ථි සිහලගන්ථෙ වුත්තං.

සකලං පථවිං භුත්වා,
දත්වා කොට්ඨකං ධනං;
අන්තෙ අධිභාමලකමත්තස්ස;
අසොකො ඉස්සරං ගතො; ති ව;
අසොකො සොක මාගතො; ති ව;

“තං”ති විපච්චමානකං කමමං. “නියාමක සහකාරි පච්චයභුතා”ති එත්ථ යථා නාවායං නියාමකො නාම නාවං ඉච්ඡිතදිසාහිමුඛං නියාමෙති, නියොපෙති. තථා අයං තණ්හාපි භවනිකන්ති හුත්වා විත්තසත්තානං ගන්තබ්බභවාහිමුඛං නියාමෙති, නියොපෙති. කමමස්ස ච අච්චායන්ත සහායභාවෙන සහකාරි පච්චයො හොතිති දට්ඨබ්බං. “කුසලාකුසල කමමනිමිත්තාති වා”ති අඤ්ඤානි කුසලා කුසලකමමනිමිත්තාති වා. “තදුපත්ථමිහිකා”ති තස්ස කමමස්ස උපත්ථමිහිකා. “නිමිත්තස්සාදගධිතං”ති මුඛනිමිත්තාදිසු අස්සාදෙන්තං ගිජ්ඣන්තං. “තිට්ඨමානං තිට්ඨති”ති තිට්ඨමානං හුත්වා තිට්ඨති. අමුඤ්චිත්වා තිට්ඨන්ති වුත්තං හොති. අනුබ්‍යාඤ්ජනං නාම පියසානරූපො කථිතලපිතාදි ක්‍රියාවිසෙසො. “අස්ස පුග්ගලස්සා”ති ආසන්න මරණස්ස පුග්ගලස්ස. අට්ඨකථා පායෙ. “කිලෙස බලවිනාමිතං”ති අච්ඡජා තණ්හාදීනං කිලෙසානං බලෙන විනාමිතං. පට්චජාදිකා ආදීන වා යස්සාති විග්ගහො. “තං”ති විත්තසත්තානං. “තස්මිං”ති කමමාදිවිසයෙ. අට්ඨකථාය න සමෙති. තස්මිං විසයෙතිහි තත්ථ වුත්තං. න වුත්තං තස්මිං භවෙති. “තස්මිං වුත්තා නං”ති තස්මිං “යෙභුයොන භවන්තරෙ ඡ ද්වාරග්ගහිතං”ති යානෙ ටිකාසු වුත්තානං. තං සදිස ජවනුප්පත්ති නාම කමමකරණකාලෙ පවත්ත ජවනෙහි සදිසානං ඉදානි ජවනානං උප්පත්ති. භවජ්ජවිච්ඡන්තඤ්ච කමමං අපාකටඤ්ච කමමං න තථා උපට්ඨාති. කෙවලං අත්තානං අභිනවකරණ වසෙන ද්වාරපත්තං හුත්වා උපට්ඨාතිති අධිප්පායො. “විසිද පත්තා”ති විසඤ්ඤාභාවෙන චිරූපං හුත්වා සිද්ධපත්තා. “තබ්බිපරිතෙන පාපකමම බහුලාපි වත්තබ්බා”ති තෙපිවිසිදන්තරෙ ආවුධ හත්ථා පාණ්ණානං කරොන්තා ගණ්හප්ඛන්ධථාති උග්ගොසත්තා දුට්ඨවිත්තා හොන්තිති ආදිනා වත්තබ්බා. අට්ඨකථා පායෙසු. උක්ඛිත්තො අසි යස්සාති උක්ඛිත්තා සිකො. පතුදන්ති විජ්ඣන්ති එතෙනාති පතොදනං. පාජනදණ්ඩො. තස්ස අග්ගෙ කතා සුචි පතොදන සුචි. “පතොදන දුක්ඛං”ති විජ්ඣන්ති දුක්ඛං. කථං පන උක්ඛිත්තාසිකාදිභාවෙන උපට්ඨානං කමමුපට්ඨානං නාම හොති. කථඤ්ච තං පටිසන්ධියා ආරම්මණභාවං උපෙතිති ආහ “සො වා”ති ආදි. උප්පජ්ජමානානං සත්තානං. “ඉතරෙසං පනා”ති රූපාරූප භවෙසු උප්පජ්ජමානානං පන. “පරිපුණ්ණං කත්වා”ති තදාරම්මණ පරියොසානායවා සුද්ධාය වා ජවනවිටියාති එවං පරිපුණ්ණං කත්වා. අයං පන භවධිගාවසානෙ වුත්තිත්තප්පත්ති නාම අට්ඨකථාසු නත්ථි. යඤ්ච භවධිගං ඔතරිත්වා පරිනිබ්බායතිති ආදි තත්ථ තත්ථ වුත්තං. තත්ථපි “භවධිගං”ති වුත්තිත්තමෙව ටිකාසු වණ්ණෙන්නි. තස්මා “භවධිගක්ඛයෙවා”ති ඉදං කථං යුජ්ජෙය්‍යාති ආහ “එත්ථ වා”ති ආදි. අනුරූපං සෙතිති අනුසයො. අනුබන්ධො හුත්වා සෙතිති අනුසයො. අනු අනු වා සෙතිති අනුසයො. එත්ථ ව අනුසයො නාම ජවනසහජාතො න හොති. ඉධ ව අනුසය නාමෙන වුත්තං. නානාජවන සහජාතා ව අච්ඡජා තණ්හා පටිසන්ධියා විසෙස පච්චයා හොන්තෙව. කථං තා ඉධ ගහිතා සියුන්ති ආහ “එත්ථ වා”ති ආදි. එවං සන්තෙ අච්ඡජා පරික්ඛිත්තෙන තණ්හාමූලකෙනාති වුත්තෙසු සුච්ඡු යුජ්ජති. අනුසයෙහි සහ

ජවනසහජාතානම්පි ලද්ධත්තා. තස්මා ඉධ අනුසය වචනං න යුත්තන්ති වොදනා. යුත්තමෙවාති දස්සෙන්තො “අපි වා”තිආදිමාහ. “පරියත්තා”ති සමත්තා. “සො පි”ති එස්සාදි ධම්ම සමුහොපි. “තථා රූපා යෙවං”ති අග්ගමග්ගෙන අප්පභීත රූපායෙව, අනුසයභූතායෙවාති වුත්තං හොති. “තං”ති චිත්ත සන්තානං. “තත්ථා”ති තදුභයස්මිං. කථං තං තත්ථ ඛිපන්තිති ආහ “තස්මිං”තිආදිං. “විජානනධාතුයා”ති විඤ්ඤාණ ධාතුයා. සඬකන්තා නාම නත්ථි. යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්තිති අධිප්පායො. කුතො මරණකාලෙ සඬකන්තා නාම අත්ථි විජ්ජන්තිති යොජනා. එවං සන්තෙ ඉදං වචනං අනමතග්ගිය සුත්තෙන විරුද්ධං සියාති. න විරුද්ධං. ඉදංඤ්ඤි අභිධම්ම වචනං, මුඛ්‍යවචනං, අනමතග්ගිය සුත්තං පන සුත්තන්ත වචනං පරියාය වචනන්ති දස්සෙන්තො “යඤ්චා”තිආදිමාහ. පරියායෙන වුත්තන්ති වත්ථා තං පරියායං දස්සෙති “යෙසඤ්ඤි”තිආදිනා. “සො”ති සො පුග්ගලො. “තෙසං”ති අවිජ්ජා තණ්හා සඬබාරානඤ්ච පටිසන්ධි නාම රූප ධම්මානඤ්ච. “හෙතුප්ඵලසම්බන්ධෙන භවන්තරං සන්ධාවති සංසරතිති චූච්චති”ති පුබ්බෙ කම්මකරණකාලෙපි තෙ අවිජ්ජා තණ්හා සඬබාරා එව සො සත්තොති චූච්චන්ති. පච්ඡා තෙසං ඵලභූතායං පටිසන්ධියා පාතුභවනකාලෙපි සාපටිසන්ධි එව සො සත්තොති චූච්චති. මජ්ඣිමනිකායෙපි සො සත්තොති චූච්චති. එවං හෙතුධම්මෙහි සද්ධිං ඵලධම්මෙ එකං සත්තං කරොන්තස්ස හෙතුප්ඵල සම්බන්ධො හොති. එවං හෙතුප්ඵල සම්බන්ධෙන සො එව කම්මං කරොති. තෙන කම්මෙන සො එව භවන්තරං සන්ධාවති සංසරතිති චූච්චති. එත්ථ ව අනමතග්ගො යං භික්ඛවෙ. ල. අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානංති එවං සත්තවොහාරෙන වුත්තත්තා සාධම්මදෙසනා පරියායදෙසනා හොති. පරියායදෙසනත්තා ව සන්ධාවනං සංසරතන්ති පරියායොපි සිජ්ඣති. යස්සං පන ධම්ම දෙසනායං ධම්මදෙසනාති වචනානු රූපං ධම්මමෙව දෙසෙති, න සත්තං, න පුග්ගලං. අයං ධම්මදෙසනා එව මුඛ්‍යදෙසනා නාම හොති. තත්ථ දෙසිත ධම්මා පන පකතිකාලෙපි දෙසන්තරං කාලන්තරං ඛණන්තරං සඬකන්තා නාම නත්ථි. යත්ථ යත්ථ උප්පන්නා, තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්ති. ඛයවයං ගච්ඡන්ති. තෙන වුත්තං ‘න හි උප්පන්නුප්පන්නා ධම්මා. ල. සඬකන්තා නාම අත්ථි’ති. පටිසොසො ව, පදීපො ව, මුද්දා ව. ආදිසද්දෙන පටිබ්බිඛවිජායා ව, බිජ්ජබ්බාරො ව, පාටිභොගො ව, බාලකුමාර සරිරෙසු උපයුත්තා විජ්ජාසිජ්ජොසධා වාති එවං අට්ඨකථා යං ආගතානි නිදස්සනානි සඬගස්සන්ති. “නිදස්සනා”නීති ව උපමායො චූච්චන්ති. තත්ථ “පටිසොසො”ති ගම්භිරලෙණ ද්වාරෙ යත්ථා සද්දං කරොන්තස්ස අන්තොලෙණෙ පටිසොසො පවත්ති. තත්ථ ද්වාරෙ උප්පන්නො මූලසද්දො අන්තොලෙණං න ගච්ඡති, උප්පන්නට්ඨානෙන එව නිරුජ්ඣති. පටිසොසො ව තතො ආගතො න හොති. න ව චිනා මූලසද්ද + පච්චයෙන අඤ්ඤතො පවත්ති. මූලසද්දපච්චයා එව තත්ථ පවත්තිති. තත්ථ මූලසද්දො විය අතීත කම්මං. පටිසොසො විය අනන්තරෙ පටිසන්ධි. එසනායො පදීප මුද්දා පටිබ්බිඛවිජායාසු. තත්ථ “පදීපො”ති පථමං එකං පදීපං ජාලෙන්වා තෙන අඤ්ඤං පදීපසකම්පි පදීප සහස්සම්පි ජාලෙති. “මුද්දා”ති ලඤ්ජනලෙඛා. තත්ථ එකෙන ලඤ්ජනක්ඛන්ධෙන, තෙන ලඤ්ජනලෙඛාසකම්පි ලඤ්ජනලෙඛා සහස්සම්පි කරොති. “පටිබ්බිඛවිජායා”ති පසන්තෙසු ආදාසපට්ටෙසුවා උදකෙසුවා උප්පන්නා සරිරවිජායා. එතෙහි නිදස්සනෙහි ඵලං නාම හෙතුතො ආගතං න හොති. හෙතුනා ව චිනා න සිජ්ඣතිති එත්තකමත්ථං දීපෙති. “බිජ්ජබ්බාරො”ති කාලන්තරෙ උප්පන්නෙසු පුප්ඵලලෙසු ඉච්ඡිතවණ්ණ ගන්ධරසපාතුභාවත්ථාය රොපනකාලෙ අම්බබිජාදීසු ඉච්ඡිතවණ්ණ ගන්ධරසධාතුනං පරිභාවනා. තත්ථ තප්පච්චයා කාලන්තරෙ පුප්ඵලලෙසු උප්පන්නෙසු තෙවණ්ණගන්ධරසා පාතුබ්බවන්ති. “පාටිභොගො”ති කිඤ්චි අත්ථං සාධෙතුං පරස්ස සන්තිකෙ ඉණං ගණ්හන්තස්ස තවධනං සංවච්ඡරෙන වුඩ්ඪියා සහ දස්සාමි, සවෙ නදදෙයාං. අසුකං නාම මමබෙත්තං වා වත්ථුවා තුය්හං හොතුති පටිඤ්ඤාඨපනං. තත්ථ තප්පච්චයා ධනං ලභිත්වා තං අත්ථඤ්ච සාධෙති. කාලෙ සම්පත්තෙ වුඩ්ඪියා සහ ඉණඤ්ච සොධෙති. “විජ්ජාසිජ්ජොසධා”ති ලොකෙ පුත්තකෙ යාවජීවං භිතත්ථාය දහරකාලෙ කිඤ්චි විජ්ජංවා සිජ්ජංවා සික්ඛාපෙන්නි. යාවජීවං බරරොගානං අනුප්පාදත්ථාය දහරකාලෙ ඔජ්ජවත්තං කිඤ්චි ඔසධං වා අජ්ඣොභාරෙන්නි. තත්ථ තප්පච්චයා පුත්තානං යාවජීවං භිතප්පට්ටාහො වා තාදිසානං රොගානං අනුප්පාදො වා හොතියෙව. එතෙහි යථා කාලන්තරෙ අසන්තෙසුයෙව පාටිභොගාදීසු මූලකම්මෙසු පුබ්බභාගෙ කතපච්චයා එව පච්ඡා අත්ථ සාධනාදීනි සිජ්ඣති. තථා කුසලා කුසල කම්මානි කත්ථා කාලන්තරෙ තෙසු අසන්තෙසුපි පුබ්බෙ කතන්තා එව පච්ඡා පටිසන්ධාදීනි ඵලානි පාතුබ්බවන්තිති දීපෙති. තෙනවුත්තං “පටිසොස පදීපමුද්දාදීනි වෙන්ථ නිදස්සනානි”ති. “කම්මදුබ්බලභාවෙනා”ති තදා ජීවිතින්ද්‍රියස්ස දුබ්බලත්තා කම්මම්පි දුබ්බලමෙව හොතිති කත්ථා වුත්තං. කාමඤ්චෙන්ථ අට්ඨකථායං වත්ථා දස්සිතං, තථාපි සම්භවතිති සම්බන්ධො. තත්ථ “තං පි”ති ගතිනිමිත්තම්පි. “තථා වචන්තානං”ති දිබ්බරථාදීනි ගතිනිමිත්තං කත්ථා වචන්තානං. “දය්හමානකායෙනා”ති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං. ගාථායං. පඤ්චද්ද්වාරෙ පටිසන්ධිකම්මං චිනා ද්විගොවරෙ සියාති යොජනා. තත්ථ “ද්විගොවරෙ”ති කම්මනිමිත්ත ගතිනිමිත්තභූතෙ ද්විගොවරෙ. තත්ථ පඤ්චද්ද්වාරෙ පටිසන්ධි නාම පඤ්චද්ද්වාරික මරණාසන්න විථිචිත්තානං අන්තෙ ව වන්තානං පටිසන්ධි. සාපි ගතිනිමිත්තභූතෙ ගොවරෙ සියාති වුත්තෙ පඤ්චද්ද්වාරික විථිචිත්තානි පඤ්චාරම්මණභූතානි ගතිනිමිත්තානි ආරම්මණං කරොන්තිතිපි සිද්ධං හොති. එවඤ්ච සති. තෙසං විථිචිත්තානං අන්තෙ අවචිත්ථා තදනුබන්ධක මනොද්වාරිකවිථිචිත්තෙහිපි කදාපි කෙසඤ්චි ව වනං නනාසම්භවතිති සක්කා වත්තුං. තෙසු පන අනුබන්ධක විථිසු අතීතග්ගණ සමුදායග්ගණණෙහි ව වන්තානං අතීතානිපි ගතිනිමිත්තානි ලබ්හන්ති. වත්ථුග්ගණනාමග්ගණණෙහි ව වන්තානං ධම්මා රම්මණංපි ලබ්හතියෙව. තස්මා යං වුත්තං ආවරියෙන කාමාවචර පටිසන්ධියා ඡ ද්වාරග්ගහිතං කම්මනිමිත්තං ගතිනිමිත්තඤ්ච පච්චුප්පන්නමනිතා රම්මණං උපලබ්හති. තං සුවුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. යං පන ‘තමෙව තථොපට්ඨිතං ආරම්මණං ආරබ්භ චිත්තසන්තානං අභිණ්හං පවත්ති’ති එවං අන්තිමවිටීතො පුබ්බභාගෙ බහුනං විථිවාරානං පවත්තනං ආවරියෙන වුත්තං. තං තථොපට්ඨිතං ගතිනිමිත්තං ආරබ්භානිපි ලද්ධං වට්ටතියෙව. එවඤ්චසති, ගතිනිමිත්තංපි අතීතං ලබ්හතිති දස්සෙතුං “යදාපනා”තිආදි වුත්තං. “සන්තති වසෙනා”ති සන්තති පච්චුප්පන්න වසෙන. “තස්සා”ති ගතිනිමිත්තස්ස. යෙභූයොන වුත්තො, න සබ්බසඬගාහිකෙන වුත්තොති අධිප්පායො. “මනොද්වාරික මරණාසන්න ජවනානංපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා”ති පුරෙජාතපච්චය භාවෙන ඉච්ඡිතබ්බත්තානි අධිප්පායො. “තදනුබන්ධායා”ති තානි මනොද්වාරික මරණාසන්න ජවනානි අනුගතාය. “පටිසන්ධියාපි සම්භවතො”ති තස්ස පුරෙජාත පච්චයස්ස පටිසන්ධියාපි පුරෙජාත පච්චයතා සම්භවතො. නනු ථෙරෙන භිත්තිත්ථා

අවුත්තේපි හින්දිතබ්බේ සති, හින්දනමෙව යුත්තන්ති වෙ. න යුත්තං. කස්මා, කම්මනිමිත්තෙන සමානගතිකත්තා. තෙනාහ “නවනං” තිආදිං. විභාවනියං යථාසම්භවං යොජෙතබ්බංති වත්වා අපරෙපන අවිසෙසනොව වණ්ණෙන්නීති අපරෙවාදොපි චුත්තො. තත්ථ “අවිසෙසනො වණ්ණෙන්නී” ති අහින්දිත්වා ව ණ්ණෙන්නීති චුත්තං හොති. පුන තං අපරෙවාදං අසම්පට්ච්ඡන්තො “අට්ඨකථායං පනා” තිආදිමාහ. ඉධ පන තං අපරෙවාදං පග්ගණ්හන්තො පුන “යඤ්ච තත්ථා” තිආදිමාහ. තත්ථ “තදාරම්මණායා” ති තං ගතිනිමිත්තා රම්මණාය. “තෙසං වචනං” ති අපරෙසං වචනං. “අඤ්ඤානු අවිචාරණායා” ති කස්මා චුත්තං. නනු අට්ඨකථායං පනාතිආදි සබ්බං විචාරණා වචනමෙව හොතීති. සච්චං යථා දිට්ඨපාඨවසෙන, සාවසෙස පාඨභාවං පන න විචාරෙතියෙව. තස්මා “අඤ්ඤානු අවිචාරණායා” ති චුත්තං. එත්ථ සියා. අට්ඨකථාපාඨො සාවසෙසො හොතු, මූලට්ඨකාපාඨො පන මනොද්ථාරෙ යෙවාති නියමෙත්වා චුත්තත්තා කථං සාවසෙසො සියාති. නියමෙත්වා චුත්තොපි ඉධ අධිජ්ජෙතත්ථෙ අපරිපුණ්ණෙ සාවසෙසො එව හොතීති. තෙන චුත්තං “අඤ්ඤං කාරණං නත්ථි අඤ්ඤානු අවිචාරණායා” ති. “පච්චුප්පන්නමතිනං” තිආදිසු. තදාරම්මණාවසානාය පඤ්චද්ථාරික ජවනවීරියා ව වනං හොතීති යොජනා. එවං අපරත්ථපි. බලවත්තෙපි සති. තදාරම්මණාවසානාය එව වීරියා. “චුත්තත්තා පනා” ති අට්ඨකථායං එව චුත්තත්තා පන. “පුරිමභාගෙ එවා” ති පඤ්චද්ථාරික අන්තිම වීරිතො පුබ්බභාගෙ එව. “තාහී” ති දෙයාධම්මවත්ථුහි. “යථානං” ති තං අත්ථජාතං කතමං වියාති අත්ථො. “ඉතො” ති මනුස්ස භවතො. නිමිත්ත සදිසං සද්දං වණ්ණෙන්නි සම්බන්ධො. “නට්ඨවකාරං” ති පතිතවකාරං. අට්ඨකථාපාඨෙ ඤාතකා මානාදයො පඤ්චද්ථාරෙ උපසංහරන්තීති සම්බන්ධො. “තවත්ථායා” ති තවඅත්ථාය. “චිතපට්ඨොමාරපට්ඨවසෙනා” ති චිතරට්ඨෙ පවත්තො පටො චිතපටො. තථා සොමාරපටෙපි. “තාහී” ති රසථොට්ඨබ්බාති. ථොට්ඨබ්බං පන අඤ්ඤංපි යුජ්ජතෙව. අත්ථිදානීති මනසිකතත්තා පච්චුප්පන්නභූතානීති චුත්තං. “අරුපිනං” ති අරුපබ්‍රහ්මානං. “තෙ” ති අරුපිනො. “තාහී” ති භෙට්ඨිමජ්ඣානානි. විස්සට්ඨං ලද්ධඤානං යෙසං තෙ විස්සට්ඨජ්ඣානා. “තතොයෙව වා” ති විස්සට්ඨජ්ඣානත්තායෙව ව. ආකඬ්ඪිතං මානසං චිත්තං එතෙසන්ති විග්ගහො. ඉදඤ්ච හෙතු විසෙසන පදං. ආකඬ්ඪිතමානසත්තා කාමභවෙ උප්පජ්ජමානානන්ති දිපෙති. තෙසං අරුපිනං. “අඤ්ඤං දුබ්බල කම්මං” ති උපචාරජ්ඣානකම්මතො අඤ්ඤං තිහෙතුකොමකං කම්මං. “තෙසං” ති රූපලොකතො ව වන්නානං. “සතො” ති සන්තස්ස සමානස්ස. “උපත්ථම්භනෙ කාරණං නත්ථි” ති ඉදං උපචාරජ්ඣාන කම්මස්ස ගරුක කම්මගතිකත්තා චුත්තං. එකන්ත ගරුකකම්මභූතංපි පන මහග්ගතජ්ඣාන කම්මං නාම නානානිකන්ති බලෙන පටිබාහීයමානං පටිසන්ධිං න දෙතියෙව. උපචාරජ්ඣාන කම්මෙ වත්තබ්බං නත්ථිති දට්ඨබ්බං. “තාදිසානී” ති තථා රූපානි ද්විහෙතුකොමක කම්මානි තෙසං ඔකාසං න ලභන්ති. නිවරණානං සුට්ඨවික්ඛම්භිතත්තායෙව. “යෙනා” ති යෙන ඡන්දාදිනං පවත්ති කාරණෙන. “නානාකම්මානි පි” ති උපචාරජ්ඣාන කම්මතො අඤ්ඤානි පච්චුප්පන්න කම්මානිපි අතීතභවෙසු කතානි අපරපරියාය කම්මානිපි. “යෙන වා” ති යෙන නානාකම්මානම්පි ඔකාස ලාභකාරණෙන ව. “තෙ” ති රූපි බ්‍රහ්මානො. “චුත්තන යෙනෙ වා” ති සුට්ඨවික්ඛම්භිතනිවරණානං තෙසං අප්පනා පත්තජ්ඣානවිසෙසෙන [යස්මා පනාතිආදිනා ව] පරිභාවිත චිත්තසන්තානත්තා’ ති ව චුත්තන යෙනෙව. “තං කාරණං” ති අහෙතුක පටිසන්ධියා අභාව කාරණං. පරම්පර භවෙසු වීරිමුත්තචිත්තානං පවත්තාකාරං දස්සෙතුන්ති සම්බන්ධො. “යථා තානියෙව ඔසධානී” ති ලොකෙ එකං ඔසධං ලභිත්වාතං දෙවසිකං භුඤ්ජති. එකොපමදිවසෙ භුඤ්ජන්තං දිස්වා කතමං නාම ත්ථං ඔසධං භුඤ්ජසීති පුච්ඡී. ඉදං නාම ඔසධං භුඤ්ජාමිති වදති. පුනදිවසෙසුපි ඔසධං භුඤ්ජන්තං දිස්වා තට්ඨ පුච්ඡී. තමෙව ඔසධං භුඤ්ජාමිති වදති. තත්ථ “තමෙව ඔසධං” ති යං පට්ඨදිවසෙ ඔසධං තයාව පුච්ඡිතං. මයා ව කථිතං. තමෙව අජ්ජ භුඤ්ජාමිති අත්ථො. තත්ථ පන පට්ඨදිවසෙ භුත්තං ඔසධං අඤ්ඤං. අජ්ජ භුත්තං අඤ්ඤං. තංසදිසං පන අඤ්ඤංපි තමෙවාති ලොකෙ වොහරන්ති තානියෙව ඔසධානි භුඤ්ජාමිති. එවං ඉධපි තස්සදිසෙ තබ්බොභාරො දට්ඨබ්බො. “තස්මි” ති භවඬගචිත්තෙ. අවත්තමානෙ උපපත්තිභවො ඔච්ඡිජ්ජති. වත්තමානෙ න ඔච්ඡිජ්ජති. තස්මා තස්ස උපපත්ති භවස්ස අනොච්ඡෙද අඬගත්ථාය කාරණත්තා භවඬගන්ති චුච්චතීති අධිජ්ජායො. “උපපත්ති භවො” ති ව කම්මජක්ඛන්ධසන්තානං චුච්චති. “පරසමයෙ” ති උච්ඡෙද දිට්ඨිතං වාදෙ. “වට්ඨමුලානී” ති අච්ඡජාතණ්භා චුච්චන්ති. වට්ඨමුලානි සුට්ඨඋච්ඡිජ්ජන්ති එත්ථාති විග්ගහො. “යස්ස අත්ථායා” ති සඋපාදිසෙසාදිකස්ස නිබ්බානස්ස පටිලාභත්ථාය. “පට්ඨපියන්ති” ති පවත්තාපියන්ති. පජ්ජන්ති පාපුණන්ති අරියා ජනා එත්ථාති පදං. පරතො සමන්තිපදෙ අනුපාදිසෙසස්ස ගස්භමානත්තා ඉධ සඋපාදිසෙසන්ති චුත්තං. බුජ්ඣන්තීති බුධා. සුට්ඨ සද්ධිං උච්ඡින්නං සිනෙහබන්ධනං යෙහි තෙ සුසමුච්ඡින්නසිනෙහබන්ධනා. කථඤ්ච සුට්ඨඋච්ඡින්නං, කෙහි ව සද්ධිං උච්ඡින්නන්තිආහ “අනුසයමත්තං පි” තිආදිං. “සෙසකිලෙසෙහි” ති තණ්හාසිනෙහ බන්ධනතො අවසෙස කිලෙසෙහි. “අධිසයිතං” ති වික්ඛම්භිතූපි අසක්කුණෙයාං හුත්වා අනිරොකතරං සයිතං. “අධිගමාවහං” ති අධිගමො චුච්චති නවට්ඨො ලොකුත්තර ධම්මො. තං ආවහතීති අධිගමාවහං. “සීලං” ති වතුපාරිසුද්ධිසීලං. “ධුතඬගං” ති තෙරසධුතඬගං. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤායාං.

වීරිමුත්තසඬගහදිපනියාඅනුදිපනා නිට්ඨිතා.

6. රූපසඬගහඅනුදීපනා

156. රූපසඬගහෙ . “විත්තවෙනසිකෙ”ති විත්තවෙනසික ධම්මෙ. “ද්විති පහෙදස්පවත්තිහි”ති ද්විති පහෙදසඬගහපවත්ති සඬගහෙහි. “යෙ වත්තන්ති”ති යෙ ධම්මා වත්තන්ති පවත්තන්ති. “එත්තාවතා”ති එත්තකෙන ‘තත්ථ චුත්තාහිධම්මන්ථා’තිආදිකෙන වචනක්කමෙන. නිපාතං ඉච්ඡන්තා එත්තකෙහි පඤ්චති පරිච්ඡේදෙහිති වණ්ණෙන්නි. වචනවිපල්ලාසං ඉච්ඡන්තාතිපි යුජ්ජති. “සමුට්ඨාති”ති සුට්ඨු උට්ඨාති, පාතුබ්භවති, විජ්ජමානතං ගච්ඡති. “කම්මාදි”ති කම්මාදිපච්චයො. “පිණ්ඩි”ති එකග්ගනතා වුවචති. උපාදාය මහන්තානි එව හුත්වාති සම්බන්ධො. ඉන්ද්‍රියබද්ධසන්තානං සත්තසන්තානං. අජ්ඣත්ත සන්තානංතිපි වුවචති. “විසංවාදකට්ඨෙයා”ති විරාධකට්ඨෙයා. භූතඤ්ච අභූතං කත්වා අභූතඤ්ච භූතං කත්වා සන්දස්සකට්ඨෙයාති චුත්තං හොති. භූතවජ්ජප්පට්ඨිජාදනකම්මං මහාමායා නාම. මායං කරොන්තිති මායාකාරා. ආවිසනං නාම සත්තානං සරිරෙසු ආවිසනං. ගහණං නාම සත්තානං අත්තනොවසං වත්තාපනං. තද්දුගයං කරොන්තා කත්ථ යත්වා කරොන්ති. අන්තොවායත්වා කරොන්ති, බහිවා යත්වා කරොන්තිති පාකතිකෙහි මනුස්සෙහි ජාතිතුං පස්සිතුං අසක්කුණෙයාත්තා අචිත්තෙයාට්ඨානං නාම. “වඤ්චකට්ඨෙයා”ති එතා පකතියා අතිදුබ්බණ්ණං අත්තානං දෙවච්ඡරාවණ්ණං කත්වා වඤ්චෙන්නි. වසනරුක්ඛගුම්බංපි දිබ්බවිමානං කත්වා වඤ්චෙන්නි. එවරූපෙන වඤ්චකට්ඨෙයා. “තෙනෙවට්ඨෙයා”ති විසංවාදකට්ඨාදිනා තිවිධෙනෙව අත්ථෙත. තානිපිති අසත්තභූතංයෙව අත්තානං සත්තොති විසංවාදෙන්නි. අරුක්ඛංයෙව අත්තානං රුක්ඛොති විසංවාදෙන්නි. අනිට්ඨං, අකන්තං, අමනාපංයෙව අත්තානං ඉට්ඨො, කන්තො, මනාපොති වඤ්චෙන්නි, තථා සහජාතානඤ්ච තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස අන්තො වා තිට්ඨන්ති. උදාහුබ්බිතාතිට්ඨන්තිති ජාතිතුං පස්සිතුං අසක්කුණෙයාං යානං හොතිති. “උග්ගන්ථපි”ති මායාකාරාදි මහාභූතෙසු ව පට්ටියාදිමහාභූතෙසු ව. “අභූතානි”ති අසත්තානි, අසච්චානි. “අබ්භූතානි”ති අච්ඡරියකම්මානි. “ඉමස්මිං පායෙ”ති චතුත්තං මහාභූතානන්ති එවං සම්බන්ධ පදසහිතෙ පායෙ. අඤ්ඤත්ථ පන උපාදාරූපං අනුපාදාරූපන්තිආදීසු යකාර වරහො දිට්ඨොති අධිජ්ජායො. ධාතුනං අනෙකත්ථත්තා “පට්ටියති පක්ඛායති”ති චුත්තං. “පුටු”ති පාටිපදිකපදං. තමෙව ජාතත්ථෙ නිරුත්තිනසෙන පට්ඨිති සිද්ධන්ති දස්සෙතුං “පුටුමහන්ති”තිආදි චුත්තං. පකාරෙන ට්ටියතිති අත්ථෙ පට්ඨිති ඉදං උජුකමෙව. “ආපෙති”ති බ්‍යාපෙති. “අජ්ජායති”ති භූසං පායති, වඩ්ඪෙති. තෙනාහ “සුට්ඨු බුහෙති”තිආදි. නිසානත්ථවසෙනෙව පරිපාවනත්ථොපි ලබ්භතිති ආහ “පරිපාවෙතිවා”ති. “සමීරෙති”ති සුට්ඨු ඊරෙති කම්පෙති. වායති වහතිති වායො අත්ථාතිස්සය නයෙන. “විත්ථම්භනං”ති විවිධෙන ආකාරෙන භූතසඬසාධානං ටම්භනං වහනං අභිනිහරණං. කක්ඛලතා නාම බරතා එරුසතා. සහජාතරූපානං පතිට්ඨානත්ථාය ටද්ධතා ථුලතා. සා සෙසභූතෙසු තත්ථිති ආහ “සෙසභූතත්තයං උපාදායා”ති. “අනවට්ඨානතා”ති එත්ථ අවට්ඨානං නාම අවලට්ඨානං. න අවට්ඨානන්ති අනවට්ඨානං. වලනන්ති චුත්තං හොති. තෙනාහ “මුදුභූතාපි”තිආදි. ආබන්ධකං නාම ආබන්ධිතබ්බෙ වත්ථුම්භි මුදුම්භි සති, දළ්භං න බන්ධති. ටද්ධෙසති, දළ්භං බන්ධතිති ඉදං ලොකතොව සිද්ධන්ති ආහ “ආබන්ධිතබ්බායා”තිආදි. “තබ්බාවං”ති පරිණතභාවං. “පරිපාවකතා දස්සනතො”ති හෙමන්තෙ අජ්ඣෙකාහපාභාරානං සුට්ඨුපරිපාවකතා දස්සනතොති වදන්ති. උසති දහතිති උණ්භං. “දහති”ති ව උණ්භතෙජොපි උණ්භතාවෙන දහති, සීතතෙජොපි සීතභාවෙන දහති. උණ්භෙන ථුට්ඨං වත්ථු උණ්භත්තං ගච්ඡති, සීතෙන ථුට්ඨං වත්ථු සීතත්තං ගච්ඡති. යඤ්ච උණ්භත්තං ගච්ඡති, තං උණ්භතෙජො උණ්භතාවෙන දහතිනාම. යඤ්ච සීතත්තං ගච්ඡති, තං සීතතෙජො සීතභාවෙන දහතිනාම. එවං සීතතෙජොපි උසතිදහතිති අත්ථෙත උණ්භත්ත ලක්ඛණොනාම හොතිති. එවංසත්තෙ නිලෙනවණ්ණෙන ථුට්ඨං වත්ථු නිලං හොති. පිතෙන ථුට්ඨං පිතං හොති. නිලංපි පිතංපි තං වත්ථුං දහතිනාමාති වෙ. නිලෙන වණ්ණෙන ථුට්ඨංනාම තත්ථි. තථා පිතෙන . කස්මා, නිලාදිනං උපාදාරූපානං ථුසන කිව්වා භාවතො. සම්මිස්සිතං නාම හොති. න ව සම්මිස්සනමත්තෙන දහති. ථුසන්තො එව දහති. ථුසන්තානංපි පට්ටිවාතානං දහනකිව්වං තත්ථි. පරිපාවනකිව්වං තත්ථිති අධිජ්ජායො. සවෙ සනට්ඨෙධෙ සිලාට්ඨිහෙ විත්ථම්භනං අත්ථි, සකලො සිලාට්ඨිහො කජ්ජාසපිචුගුල්ලොවිස සිටිලො ව ලහුකො ව භවෙයා. නව භවති. තස්මා තත්ථ විත්ථම්භනං තත්ථිති අධිජ්ජායෙන “සො පන සනට්ඨෙධෙසු සිලාට්ඨිහාදීසු න ලබ්භති”ති වොදෙති. තත්ථ පන විත්ථම්භනං ලබ්භමානං අධිමත්තෙන න ලබ්භති, සහජාතභූතානං උපත්ථම්භනමත්තෙන ලබ්භතිති දස්සෙන්නො “නා”ති වත්වා “තත්ථහි”තිආදිමාහ. තත්ථ “වහති”ති ටද්ධකක්ඛල කිව්වං වහති.

පසාදරූපෙසු. “සමවිසමං”ති සමට්ඨානඤ්ච විසමට්ඨානඤ්ච, සමදෙසඤ්ච විසමදෙසඤ්ච, සමපට්ඨඤ්ච විසමපට්ඨඤ්චාති එවමාදිං සමවිසමං. “ආවික්ඛති”ති ආවික්ඛන්තං විය තං ජානන කිව්වං සම්පාදෙති. තෙනාහ “සමවිසමජානනස්ස තං මූලකත්තා”ති. “අනිරාකරණතො”ති අජ්ජට්ඨිකිපනතො. “තං වා”ති රූපං වා. සුණන්ති ජනා. සුයාන්ති ජනෙහි. එවං සායන්තිතිආදීසු. “ජීවිත නිමිත්තං”ති ජීවිතජ්ජවත්තිකාරණභූතො. “නින්තතායා”ති විසයවිසයිභාවූපගමනෙන නින්තතාය. “ජීවිතචුත්ති සම්පාදකත්තා”ති නානාවච්ඡෙදවිකම්මජ්ජවත්තනෙනාති අධිජ්ජායො. ඉමෙ පන පඤ්ච වක්ඛු පසාදාදයොති සම්බන්ධො. “දට්ඨකාමතා”ති රූපතණ්භා වුවචති. ආදිසද්දෙන සොතුකාමතා සායිතුකාමතා සායිතුකාමතා ථුසිතුකාමතායො සඬග්ගන්ති. අත්ථතො සද්දතණ්භා ගන්ධතණ්භා රසතණ්භා ඵොට්ඨබ්බතණ්භා එව. “නිදානං”ති කාරණං. දට්ඨකාමතාදයො නිදාන මස්සාති විග්ගහො. කුසලා කුසලකම්මං. සමුට්ඨාති එතෙනාති සමුට්ඨානං. කම්මමෙව. දට්ඨකාමතාදිනිදානකම්මං සමුට්ඨානං යෙසන්ති සමාසො. පට්ටිආදිති භූතානි. තෙසං පසාදො ලක්ඛණං එතෙසන්ති විග්ගහො. දුතිය විකප්පෙ. රූපාදිනං පඤ්චාරම්මණානං අභිසානං අරහතිති රූපාදිඅභිසානාරහො. භූතානං පසාදො භූතජ්ජසාදො. සො ලක්ඛණං එතෙසන්ති විග්ගහො. වක්ඛු උභාසාරජ්ජමාණෙ දිට්ඨ මණ්ඩලෙ තිට්ඨතිති සම්බන්ධො. “දිට්ඨමණ්ඩලෙ”ති මහාජනෙහි පකති වක්ඛුනා දිට්ඨෙ පසන්තමණ්ඩලෙ. තෙලං සත්තපිචුපට්ටානි බ්‍යාපෙත්වා තිට්ඨතිවියාති යොජනා. “සොතබ්බලං” නාම සොතකුපො. “අඩ්ඛලිවෙයනා” නාම අඩ්ඛලිලිද්දිකා. “උපවිතතනුකම්බලොමං”ති රාසිකතඤ්ච වරලඤ්ච තම්බලොභවණ්ණඤ්ච

සුමුමලොමං. උපවිතං රාසිකතං තනුකම්බලොමං එත්ථානි විග්ගහො. “අප්පදසණ්ඨානං”ති අප්පස පාදෙන අක්කන්තපදසණ්ඨානවත්තං. “උප්පලදලං” නාම උප්පලපණ්ණං. උප්පලදලස්ස අග්ගසණ්ඨානවත්තං. “වට්ටි” නාම ඉධ මනුස්සානං සරිරාකාරසණ්ඨිතා ආයතපිණ්ඩි. “සුක්ඛවම්මානි ව යපෙන්වා”ති සම්බන්ධො. තෙ පන පඤ්චප්පසාදා. සමුදිරණං වඤ්චලනං. “යථාතං”ති කතමං විය තං. ඉමෙ පසාදා විචිත්තා, කථංවිචිත්තාති ආහ “අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසද්ධිසා”ති. කථං අසද්ධිසාති ආහ “තෙහි”තිආදි.

ගොවරරුපෙසු. “වණ්ණවිසෙසං”ති වණ්ණවිසෙසත්ථං. වණ්ණවිකාරන්ති චුත්තං හොති. හදයෙ ගතො පවත්තො භාවො හදයධගතභාවො. “භාවො”ති ව අධිප්පායො චුච්චති. තං පකාසෙති, මුලෙ වණ්ණවිකාරං දිස්වා අයං මෙ තුස්සති, අයං මෙ රුච්චති, අයං මෙ කුප්පති, අයං සොමනස්සිතො, අයං දොමනස්සිතොති එවං ජානනපච්චයත්තා. “පකතියා පි”ති වණ්ණවිසෙසං අනාපජ්ජිත්වාපිති අධිප්පායො. “යං කිඤ්චිදබ්බං”ති සවිඤ්ඤාණකවත්ථුං. සමවිසමං පුබ්බෙ පකාසිතං. තං තං අත්ථං වා ආචික්ඛති තං සුත්ථා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස ජානනතො. අත්තතො වත්ථුං වා ආචික්ඛති තං සුත්ථා තස්ස වත්ථුස්සපි ජානනතො. “අත්තතො වත්ථුං සුවෙති”ති ඉධ ඉදං නාම අත්ථීති පකාසෙති. “චුසියති”ති චුසිත්වා විජානියති. “තං”ති චුසනං. “තස්සා”ති ආපොධාතුයා. “ද්වතාවා”ති අද්දතින්තරසතාවා. චුසිත්වා ගය්හති, සා ව ආපොධාතු සියාති වොදෙති. චුච්චතෙ පරිහාරො. එවං පන න ලබ්භති, තස්මා සා තෙජොයෙව. න ආපොති. එත්ථ එවං අලබ්භමානාපි සාසිතතා ආපොයෙව, න තෙජො. කස්මා, ආපස්සපි සිතුණ්භවසෙන දුට්ඨතා සම්භවතො. තස්මිඤ්ඤි ලොහරසෙ උණ්භතා උණ්භආපො, සිතවත්ථුසු සිතතා සිතආපොති වෙ. එවං පන සති තෙජො නාම තත්ථීති ආපජ්ජතිති පරිහාරො. “සහ අප්පවත්තනතො”ති එකතො අප්පවත්තනතො. “ඔරපාරානං වියා”ති නදියං තීරං නාම ඉදං ඔරිමතීරං, ඉදං පාරිමන්ති නියමතො තත්ථී. යත්ථ සයං තිට්ඨති, තං ඔරිමන්ති, ඉතරං පාරිමන්ති වොහරති. එවං ඔරපාරානං අනවට්ඨානං හොතිති. එත්ථ ව “සිතුණ්භානං සහ අප්පවත්තනතො”ති එතෙන යදි තෙ සහ පවත්තෙය්‍යුං. තත්ථ සිතතා ආපොනාම, උණ්භතා තෙජොනාමාති වත්තබ්බා සියුං. න පන තෙ සහ පවත්තන්ති, තස්මා තථා න වත්තබ්බා හොන්තිති දස්සෙති. න න වත්තබ්බා. කස්මා, උණ්භතෙජෙන යුත්තොහි ආපො උණ්භත්තමෙව ගච්ඡති. යථාතං උණ්භතෙජෙන යුත්තා පථවිපි වායොපි උණ්භත්තමෙව ගච්ඡන්තිති. තස්මා තෙ සහ න පවත්තන්ති. සහ අප්පවත්තෙසුපි තෙසු අඤ්ඤත්ථ සිතවත්ථුසු සිතතා ආපොනාමාති වත්තබ්බමෙව හොතිති වොදනා. එවංසන්තෙ තස්මිං ලොහරසෙ සබ්බෙපි රුපධම්මා උණ්භත්තං ගච්ඡන්තිති සබ්බෙපි තෙජොභාවං පාපුණන්ති. ‘උණ්භත්ත ලක්ඛණො තෙජො’තිහි චුත්තං. යදි ව සිතවත්ථුසු සිතභාවො නාම සියා. තත්ථපි තෙන යුත්තා සබ්බෙපි රුපධම්මා සිතතං ගච්ඡන්තියෙව. තත්ථපි තවමතියා සබ්බෙපි ආපොභාවං පාපුණන්ති. න පන සක්කා තථා භවිතුං. න හි එවරුපං ලක්ඛණඤ්ඤත්තං නාම තෙසං අත්ථී. භාවඤ්ඤත්තමෙව අත්ථී. තත්ථ “ලක්ඛණඤ්ඤත්තං” නාම පථවි ආපොභාවං ගච්ඡති. ආපො පථවිභාවං ගච්ඡතිතිආදි. “භාවඤ්ඤත්තං” නාම පථවි කදාචි කක්ඛලා හොති. කදාචි මුදුකා. ආපො කදාචි ආබන්ධනමත්තො හොති. කදාචි පග්ගරණකො. තෙජො කදාචි උණ්භො, කදාචි සිතො. වායො කදාචි විත්ථම්භනමත්තො, කදාචි සමුදිරණොති. එවං එකමෙකස්සා ධාතුයා තික්ඛ මන්ද ඔමත්තාධිමත්තවසෙන ක්‍රියාසංඝාතන්ති නාම අත්ථීති. තස්මා යං චුත්තං ‘උණ්භතෙජෙන යුත්තොහි ආපො උණ්භත්තමෙව ගච්ඡති, යථා තං උණ්භතෙජෙන යුත්තා පථවිපි වායොපි උණ්භත්තමෙව ගච්ඡන්ති’ති. තං ලක්ඛණඤ්ඤත්තවචනං හොති. න යුජ්ජති. න හි උණ්භතෙජෙන යුත්තා සබ්බෙතෙධම්මා උණ්භත්තං ගච්ඡන්ති. අත්තතො අත්තතො සභාවං න විජහන්ති. තථාහි තස්මිං පක්කුටීතෙ සන්තත්තෙ ලොහරසෙ භාවො උණ්භත්තං න ගච්ඡති. ආබන්ධන සභාවං වා පග්ගරණ සභාවං වා න විජහති. යදි උණ්භත්තං ගච්ඡෙය්‍ය, තං සභාවං විජහෙය්‍ය. එවංසති, තස්මිං ලොහරසෙ ආබන්ධනාකාරො වා පග්ගරණාකාරො වා න පඤ්ඤායෙය්‍ය. සබ්බෙරුප ධම්මා වික්කිරෙය්‍යුං. වික්කිරිත්වා අන්තරධාරෙය්‍යුං. න ව න පඤ්ඤායති. නාපි වික්කිරන්ති. නොව තත්ථ ආබන්ධනාකාරො උණ්භත්තං ගච්ඡති. අඤ්ඤොහි ආබන්ධනාකාරො, අඤ්ඤං උණ්භත්තං. ආබන්ධනාකාරො ආපො, උණ්භත්තං තෙජො. තත්ථ පථවිවායෙසුපි එසෙවනෙයො. තස්මා යං චුත්තං “යදි තෙ සහ පවත්තෙය්‍යුං. තත්ථ සිතතා ආපොනාම, උණ්භතා තෙජො නාමාති වත්තබ්බා සියුං. න පන තෙ සහ පවත්තන්ති. තස්මා තථා න වත්තබ්බා හොන්තිති දස්සෙති”ති. තං සුචුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. “තෙසං අනවට්ඨානතො”ති එතෙන සවෙ තෙ සිතුණ්භා අවට්ඨිතා සියුං. අථ සබ්බකාලෙපි සිතතා ආපොනාම, උණ්භතා තෙජොනාමාති වත්තබ්බා සියුං. න පන තෙ අවට්ඨිතා හොන්ති. අනවට්ඨිතා එව හොන්ති. තස්මා තථා න වත්තබ්බා හොන්තිති දස්සෙති. එත්ථ ව අනවට්ඨිතෙසු සන්තෙසු යදි සිතතා ආපො නාම, උණ්භතා තෙජොනාමාති වදෙය්‍යුං. එවඤ්චසති, ආපතෙජාපි අනවට්ඨිතා සියුං. යො ඉදානි ආපො, සොයෙව බණන්තරෙ තෙජො නාම. යො වා ඉදානි තෙජො, සොයෙව බණන්තරෙ ආපො නාමාති ආපජ්ජෙය්‍යුං. න ව සක්කා තථා භවිතුං. ලක්ඛණඤ්ඤත්තෙ අසන්තෙ වොහාරඤ්ඤත්තස්සපි අසම්භවතො. තෙන චුත්තං “ඔරපාරානං විය තෙසං අනවට්ඨානතො ව විඤ්ඤායති”ති. තත්ථ “විඤ්ඤායති”ති සාසිතතා තෙජොයෙව, න ආපොති විඤ්ඤායතිති.

“අථ පනා”තිආදීසු. යං පුබ්බෙ පරෙන චුත්තං ‘නනු ද්වතා වා චුසිත්වා ගය්හති’ති. තං විචාරෙතුං “අථ පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “අථ පනා”ති යදි පන ගය්හති, එවංසතිති ව. එවඤ්චසති ආරම්මණ භූතො එව සියාති සම්බන්ධො. අයං පනෙත්ථා ධිප්පායො. සවෙ ද්වභාවභූතො ආපො චුසිත්වා ගය්හෙය්‍යා. එවං සති, අයොපිණ්ඩාදීසු ආබන්ධනමත්තභූතො ආපොපි චුසිත්වා ගහෙතබ්බො සියා. කස්මා, ආපභාවෙන එකත්තා. එවඤ්චසති, තෙසු අයොපිණ්ඩාදීසු සො ආපො තානි හත්ථෙත වා පාදෙන වා චුසන්තස්ස පහරන්තස්ස විනා ඉතර මහාභූතෙහි විසුං කායික සුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො සියා. යථාතං, තෙස්වෙව අයොපිණ්ඩාදීසු පථවිමහාභූතං විනා ඉතරමහාභූතෙහි විසුං කායිකසුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො හොති. එවං තෙජොවායෙසුපිති. න පන සො විසුං කායිකසුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො හොති. තස්මා සො ඵොට්ඨබ්බ සභාවො න හොති. යථා ව සො ඵොට්ඨබ්බසභාවො න හොති. තථා පකති උදකාදීසු ද්වභාවභූතොපි ආපො තානි චුසන්තස්ස පහරන්තස්ස කායිකසුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො න හොති. න ව ඵොට්ඨබ්බ සභාවොති. එවඤ්චසති, කථං අයොපිණ්ඩාදීසු

ආබන්ධනමත්තභූතො ආපො කායිකසුඛදුක්ඛානං පච්චයො න භොති. කථංඤ්ව තෙසු ඉතරමභාභූතානි විසුං විසුං කායිකසුඛදුක්ඛානං පච්චයා භොන්තිති. තං දස්සෙතුං “යඤ්භි”තිආදිමාහ. තත්ථ “සංඝභට්ඨධතාවසෙනවා”ති තෙසු ධීතාය පට්ඨිධාතුයා සංඝභට්ඨධතාවසෙන වා. සංඝභට්ඨවිසුඛවෙදනාය ථද්ධපට්ඨිදුක්ඛවෙදනාය ආරම්මණ පච්චයොති වුත්තං භොති. එවං සෙසෙසු. “අබ්භන්තරත්ථම්මභනස්සා”ති තෙසං අයොපිණ්ඩාදීනං අබ්භන්තරෙ ධීතස්ස විත්ථම්මභන සභාවස්ස. “නො අඤ්ඤා”ති තානිතිණි කාරණානි යපෙන්වා ආබන්ධන ක්‍රියං පට්ඨිව කායිකසුඛදුක්ඛවුත්තපත්ති නාම තත්ථිති අධිප්පායො. ඉදානි පකති උදකාදීසු ද්‍රවභාවභූතං ආපොධාතුමිපි පුසිත්වා ජානන්තිති මහාජනා මඤ්ඤන්ති. තබ්බිසොධනෙන සහ ලද්ධගුණං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ “පට්මං ද්‍රවතා සහිතානි. ලං ජානන්ති”ති ඉදං පධාන වචනං. ලොකෙ හත්ථෙන පරාමසිත්වා වා වක්ඛුනා දිස්වා වා ඉදං රස්සං, ඉදං දිසං, ඉදං වට්ටං, ඉදං මණ්ඩලන්තිආදීනා සංඝයානං ජානන්තා හත්ථ පුසනෙන වා වක්ඛු දස්සනෙන වා සහෙව තං ජානන්තිති මඤ්ඤන්ති. තත්ථ පන පුරිමභාගෙ කායද්වාරවිටී විත්තෙන පච්චුප්පන්තානි තිණ්භූතානි පුසිත්වා වා වක්ඛුද්වාර විටීවිත්තෙන පච්චුප්පන්තං රූපං දිස්වා වා පච්ඡා වත්ථුග්ගහණවිටීයා උප්පන්තාය එව සංඝයානං ජානන්ති. එසෙවනායො රත්තියං අලාතවක්කසංඝයානං ජානන්තස්සපි. තත්ථ පන බහුනිපි පුබ්බාපරවිටීවිත්තසන්තානානි ඉච්ඡිතබ්බානි. තථා ලොකෙ වක්ඛුනා දිස්වා ද්වාරවාතපානාදීනං ඡිද්දවිවරානි ජානන්තා වක්ඛුනා දස්සනෙන සහෙව තානි ජානන්තිති මඤ්ඤන්ති. තත්ථ පන පුරිමභාගෙ වක්ඛුද්වාරිකවිටී විත්තෙන පච්චුප්පන්තානි කවාටරූපහිත්ති රූපානි පුනප්පුනං දිස්වා පච්ඡා අලාතවක්කසං මජ්ඣෙ විවරංපි ජානන්තා විය විසුං උප්පන්තාය මනොද්වාරික විඤ්ඤාණවිටීයා එව තං ඡිද්දවිවරභූතං ආකාසං ජානන්ති. තථා හත්ථෙන උදකං පුසන්තස්ස පට්මං ද්‍රවසහිතානි විලිනානි මුදුනි තිණ්භොට්ඨබ්බ මහාභූතානි විසුං විසුං කායද්වාරික විටී විත්තෙහි පුසනකිව්වෙන ආරම්මණං කරිත්වා පච්ඡා විසුං සුද්ධාය මනොද්වාරික විටීයා එව ද්‍රවභාවසඬ්ඛානං පග්ගරණක ආපොධාතුං ජානන්ති. එවං සන්තෙපි තං ද්‍රවභාවංපි හත්ථෙන පුසනෙන සහෙව ජානන්තිති මඤ්ඤන්තිති අධිප්පායො.

ගාවො වරන්ති එත්ථානි ආහ “ගුන්තං වරණට්ඨානං”ති. අක්ඛර වියු පන ගොසද්දං ඉන්ද්‍රියත්ථෙපි ඉච්ඡන්තිති ආහ “ගොති වා”තිආදිං. තානි වක්ඛාදීනි එතෙසු රූපාදීසු වරන්ති, එතානි වා රූපාදීනි තෙසු වක්ඛාදීසු වරන්ති. තත්ථ පුරිමෙන ගාවො ඉන්ද්‍රියානි වරන්ති එතෙසුති ගොවරානිති දස්සෙති. පච්ඡිමෙන ගොසුඉන්ද්‍රියෙසු වරන්තිති ගොවරානිති. ඉමානි පන පඤ්ච රූපාදීනි.

භාවද්වයෙ. ඉච්ඡනට්ඨෙයන යානට්ඨෙයන යපනට්ඨෙයන ව ඉන්ථි. සාහිකාමරති අත්ථාය සයංපි අඤ්ඤංකාමිකං ඉච්ඡති. සයඤ්ච කාමිකෙන ඉච්ඡීයති. අඤ්ඤො ව කාමිකො සරාවාස සුබත්ථාය තත්ථ යානං උපෙති, පතිට්ඨානි. ආයතිඤ්ච කුලවංසප්පතිට්ඨානත්ථාය තත්ථ කුලවංස බිජං යපෙතිති. පුරණට්ඨෙයන ඉච්ඡනට්ඨෙයන ව පුරිසො. සොහි අත්තහිතඤ්ච පුරෙති, පරහිතඤ්ච ඉච්ඡති. ඉධලොකහිතඤ්ච පුරෙති, පරලොකහිතඤ්ච ඉච්ඡති. උභයලොකහිතඤ්ච පුරෙති, ලොකුත්තරහිතඤ්ච ඉච්ඡති, එසති, ගවෙසතිති. පුමස්සසකං පුංසකං. පුරිසලිඬිගාදි. නත්ථි පුංසකං එතස්සානි නපුංසකං. “යස්ස පන ධම්මස්සා”ති භාවරූපධම්මස්ස. “තං”ති බන්ධපඤ්චකං. මහාසංඝයානං සත්තානං ජානිහෙදං ලිඬිගෙහි ඤාපෙතිති ලිඬිගං. ලක්ඛණපායකා නිමිතන්ති සඤ්ජානන්ති කල්‍යාණ පාපකං කම්මවිපාකං එතෙනානි නිමිත්තං. කිරියා කුත්තං. ආයුකන්තං කප්පියති සඬ්ඛරියතිති ආකප්පො. සබ්බෙපෙතෙලිඬිගාදයො. සොච අවිසදාදිභාවො. “වචනෙසුවා”ති ඉන්ථිසද්දපුරිසසද්දාදීසු ව. “වචනත්ථෙසු වා”ති ඉන්ථි සංඝයාන පුරිසසංඝයානාදි අත්ථෙසු ව. “නිමිත්තසද්දො වියා”ති නිමිත්ත සද්දො අඬ්ඛනානෙ පාකටො වියානි. න පාකටො දිට්ඨො. අපාකටො පන කත්ථවි දිට්ඨොති අධිප්පායො. “හවන්ති සද්දබ්බද්ධියො”ති සද්දසත්ථනායො. “හවන්ති ලිඬිගාදීනි”ති අට්ඨකථානායො. තත්ථ හි ඉන්ථිලිඬිගාදීනං හෙතුභාව ලක්ඛණන්ති වුත්තං. “එතස්මිං සති”ති ව ජානියා සති, ජරාමරණං භොති. අසති න භොතිති එත්ථවිය හෙතු ඵලභාවපාකටත්ථං වුත්තං.

වත්ථුරූපෙ. නිරුත්තිතයෙන වචනත්ථා හවන්ති. ධාතු ද්වයං නාම මනොධාතු මනොවිඤ්ඤාණධාතු ද්වයං. “අවන්වා”ති හදය වත්ථුං අවන්වා. “තං”ති හදය වත්ථු රූපං. “පඤ්චා”ති පඤ්චවත්ථුනි. “තෙසං”ති තෙසං කුසලාදීනං. “තත්ථ වුත්තං”ති පට්ඨානෙ වුත්තං. “යං රූපං නිස්සායා”ති යං රූපං නිස්සාය මනොධාතු ව මනොවිඤ්ඤාණධාතු ව වත්තන්තිති ඉමං පායං නිද්දිසති. “අනඤ්ඤ සාධාරණෙසු යානෙසු”ති වක්ඛු වත්ථාදීහි අඤ්ඤවත්ථුහි අසාධාරණෙසු කුසලාකුසලට්ඨානෙසු.

ජීවිතරූපෙ. “ආධිප්පච්චයොගෙනා”ති අධිපතිභාවයොගෙන. “අධිපතිභාවො”ති ව ඉන්ද්‍රියපච්චය කිව්වං වුච්චති. න අධිපති පච්චයකිව්වං. “ජීවන්ති”ති හරිතභාවං න විජහන්තිති වුත්තං භොති. න හි තානි එකත්තෙන ජීවන්තානි නාම භොන්ති. ජීවිත රූපස්ස එකත්ත කම්මපස්ස බහිද්ධා අනුපලද්ධත්තා. කම්මජරූපානි ජීවන්ති යෙවානි සම්බන්ධො. “කම්මෙ අසන්තෙපි”ති කම්මවෙනනාය පුබ්බෙ නිරුද්ධත්තා වුත්තං. තදත්ථං බ්‍යතිරෙකතො පාකටං කරොන්තො “තථාහි”තිආදිමාහ. “ඉතර රූපානි”ති විත්තජරූපාදීනි. එකවිට්ඨාරො නාම පඤ්චද්වාරවිට්ඨාරො. මනොද්වාරවිට්ඨාරො එකජවන වාරොති වුත්තො. පරිච්ඡින්නං භොති. කස්මා, එකෙකස්මිං විට්ඨාරෙ නිරුද්ධෙ හවඬ්ග සමයෙ අසදිසස්ස රූපසන්තානස්ස පාකුබ්භාවතොති අධිප්පායො. තඤ්ච බො රූපවිසෙසං ජානන්තස්සෙව පාකටං භොති. අජානන්තස්ස පන තඬ්ඛණමත්තෙ අපාකටං. කස්මා, තාදිසස්සපි උතුජරූපසන්තානස්ස ථොකං පවත්තනතො. යස්සහි දොස සමුට්ඨිතෙන රූපසන්තානෙන මුඛරූපං දුබ්බණ්ණං භොති. තස්ස දොසෙ නිරුද්ධෙපි තං රූපං ථොකං දුබ්බණ්ණමෙව බායතිති. “උතුජාහාරජානඤ්ච සන්තති පච්චුප්පන්තං”ති අධිකාරො. එකං අද්ධාපච්චුප්පන්තමෙව භොතිති වුත්තං. න නු වක්ඛුසොතාදීනි කම්මජරූපසන්තානානිපි පවත්තිකාලෙ කදාවි සුප්පසන්තානි, කදාවි පසන්තානි, කදාවි අප්පසන්තානි දිස්සන්තිති. සච්චං, තථා පවත්ති පන සන්තාන විච්ඡෙදෙන න භොති,

නානාවිච්ඡින්නෙ ව එකෙකස්මිං සන්නානෙ තෙසං පුනසට්ඨං නාම නත්ථි. සකිං අන්ධො අන්ධොයෙව හොති. බධිරොව බධිරොයෙවාති අධිප්පායො. “යදි එවං”ති එවං යදි සියාති අත්ථො. “අරුප ධම්මානං සන්නති පච්චුප්පන්නං”ති අධිකාරො. “විපාකානි”ති භවධගුණානි විපාකානි. එකසන්නතිවසෙන පවත්තිස්සන්තියෙව, තස්මා තෙසං නානාසන්නති පච්චුප්පන්නං නාම න වත්තබ්බං. කස්මා, යාවජීවම්පි එක කම්මනිබ්බත්තත්තාති අධිප්පායො. “ඉතරානි පනා”ති කුසලා කුසල ක්‍රියවිත්තානි පන. “තදාරම්මණං”ති නිරුද්ධාරම්මණං. අද්ධානප්ඵරණානුභාවෙන පවත්තන්තියෙව. න පන විත්තජරුපාදීනි විය අත්තනො ජනකපච්චයෙ නිරුද්ධෙ නිරුප්ඤ්ඤාති. අයං අරුපධම්මානං ජීවත්තත්තෙ විසෙසොති අධිප්පායො. “අයමත්ථො වත්තබ්බො”ති අරුප ධම්මානං ජීවත්තතාවිසෙසො වත්තබ්බො. යථා රූපසන්නතියං අනන්තර පච්චයො නාම නත්ථි. චුතිකාලෙ භවන්තරරූපසන්නානස්ස කිඤ්චි පච්චයත්තං අනුපගන්ත්වා නිරුප්ඤ්ඤාති. තෙන භවන්තර පාතුබ්භාවො නාම තෙසං නත්ථි. න තථා අරුපසන්නතියං. තත්ථ පන චුතිවිත්තම්පි පටිසන්ධියා අනන්තර පච්චයො හුත්වා නිරුප්ඤ්ඤාති. තෙන භවන්තරපාතුබ්භාවො නාම තෙසං අත්ථි. අයම්පි අරුපධම්මානං ජීවත්තත්තෙ විසෙසො. තස්මා අරුපධම්මානංපි කම්මජරුපානං විය නිව්චං ජීවිතයොගෙන ජීවත්තත්තා සන්නති පච්චුප්පන්නං නාම න භවෙය්‍යාති න වොදෙතබ්බන්ති. කුසලා කුසල ක්‍රියවිත්තානි නාම අකම්මජාති හොන්ති. විත්තජරුපාදීනි විය අතීතං කම්මං අනපෙක්ඛිත්වා තඤ්ඤාකෙහි නානාපච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති. තස්මා තෙසං ජීවත්තානංපි සතං අජීවත්තානං විත්තජරුපාදීනං විය නානාසන්නති පච්චුප්පන්නං නාම අත්ථි. ජීවත්තතා විසෙසොපි අත්ථිති අධිප්පායො. එත්ථ කෙච්චි වදන්ති. රුක්ඛාදියුපි ජීවිතං නාම අත්ථි. යතො තෙසං භරිතතා ව අභරිතතා ව රුහනඤ්ච-අරුහනඤ්ච දිස්සන්ති. චුච්චතෙ, යදි තෙසං ජීවිතං නාම අත්ථි, අරුපජීවිතං වා සියා, රුපජීවිතං වා, තත්ථ සවෙ අරුපජීවිතං හොති. යථා තෙන සමන්තාගතො සත්තො පුනප්පුනං මරිත්වා පුනප්පුනං භවන්තරෙ පාතුබ්භවන්ති. තථා රුක්ඛාපි මරිත්වා භවන්තරෙ පාතුබ්භවෙය්‍යුං. අථ රුපජීවිතං සියා. යථා සත්තානං චක්ඛාදි අධිගෙසු ජීවිත සන්නානෙ භින්නෙ තාති අධිගානි පුන ජීවත්තානි කාතුං න සක්කොන්ති. තථා රුක්ඛාපි බන්ධෙසු වා සාබ්බසුවා ජින්නෙසු ජීවිතසන්නානෙ භින්නෙ තෙබන්ධාවා සාබ්බයො වා පුන අඤ්ඤත්ථ රොපෙතුං න සක්කා භවෙය්‍යුං. සක්කා එව භවන්ති. තස්මා තදුභයංපි ජීවිතං නාම තෙසං නත්ථිති දට්ඨබ්බං. විභාවනිපායෙ. න හි තෙසං කම්මංයෙව ධීතිකාරණං හොතීති එත්ථ කම්මං ධීතිකාරණං එව න හොතීති යොජෙතබ්බං. තෙනාහ “ආභාරජාදීනං”තිආදිං. එකකලාපෙ ගතා පවත්තා සහජාත පච්චයා, තෙහි ආයත්තා පටිබද්ධාති විග්ගහො. කම්මාදීනං රූපජනකපච්චයානං ජනකානුභාවො නාම රූපකලාපානං උප්පාදක්ඛණෙ එව ඵරති, න ධීතික්ඛණෙ. උපවයසන්නතියො ව උප්පාදක්ඛණෙ ලබ්භන්ති, න ධීතික්ඛණෙ. තස්මා තා ජනකපච්චයානුභාවක්ඛණෙ ලද්ධත්තා කුතොච්ජාතනාමං ලභන්ති. ජරතාපන ධීතික්ඛණෙ එව ලබ්භති, න උප්පාදක්ඛණෙ. තස්මා සා කුතොච්ජාත නාමං න ලභති. යදි පන ආභාරජාදීනං රූපධම්මානං ධීති නාම ආභාරාදි ජනකපච්චයායත්තා භවෙය්‍යා. ජරතාපි ජනකපච්චයානුභාවක්ඛණෙව ලබ්භමානා සියා. එවඤ්චසති, සාපි කුතොච්ජාත නාමං ලභෙය්‍යා. න පන ලභති. තස්මා තෙසං ධීති නාම ජනකපච්චයායත්තා න හොතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “ඉතරා”තිආදිමාහ. “උපත්ථම්මමානා”ති කලාපන්තරෙ යත්වා උපත්ථම්මමානා. “න ඛණධීතිප්පවත්තියා”ති ඛණධී තිභාවෙන පවත්තිඅත්ථාය උපත්ථම්මමානති, අනුපාලෙතීති යොජනා. සබ්බෙසංපි රූපාරූපධම්මානං. “තං”ති විභාවනිවචනං. “ඉදං පනා”ති ජීවිතරූපං පන.

ආභාරරූපෙ. “සවත්ථුකවචනං”ති හොජනාදි වත්ථුනා සහ පවත්තතීති සවත්ථුකං. වචනං. න හි නිබ්බන්තිතං ආභාර රූපං නාම කබලං කාතුං සක්කා හොතීති. “විවෙචිතානි”ති පාවන කිව්වෙන විභජිතානි. විසුං විසුං කතානි. “පඤ්චධා විභාගං ගච්ජන්ති”ති එකං භාගං පාණකා බාදන්ති. එකං භාගං උදරග්ගි ක්කාපෙති. එකො භාගො මුත්තං හොති. එකොභාගො කර්සං. එකොභාගො රසභාවං ආපජ්ජිත්වා සොණ්ණමංසාදිනි උපබ්බහයතීති එවං චුත්තනයෙන පඤ්චධා විභාගං ගච්ජන්ති. “ලොකෙ”ති ලොකිය ගන්ථෙ. “තතො”ති ආමාසයතො. අනුඵරන්තො හුත්වා. “තස්සා”ති රසභාගස්ස. “භූතෙසු”ති මහාභූතෙසු. සහ ඉන්ද්‍රියෙන වත්තතීති සෙන්ද්‍රියො. කායො. උදයතීති ඔජා. දකාරස්ස ජකාරො. අවති ජනෙතීති ඔජා. අවසද්දස්ස ඔකාරො. “අත්තනොවත්ථුං”ති අත්තනොනිස්සයභූතං රූපකායං.

“අඤ්ඤාපදෙසො” නාම රූපස්ස ලභ්‍යතාතිආදියු අඤ්ඤස්ස රූපස්ස ක්‍රියාමත්තභාවෙන අපදිසනං චුච්චති. “උජුකතොව නිජ්ජාදිතං”ති මුඛ්‍යතොව ජනිතං. යථාහි සබ්බං අනිජ්ජන්තරූපං අජාති ධම්මත්තා උජුකතො කම්මාදිහි ජාතං නාම න හොති. කම්මාදිහි ජාතං පන නිජ්ජන්තරූපං නිස්සාය දිස්සමානත්තා යානුපවාරෙන විඤ්ඤත්ති ද්වයං විත්තජංතිආදිනා චුච්චති. න තථා ඉදං නිජ්ජන්තරූපං. ඉදං පන ජාතිධම්මත්තා උජුකතොව කම්මාදිහි පච්චයෙහි නිජ්ජාදිතං ජනිතන්ති චුත්තං හොති. “රූපං”ති චුත්තෙ අනිජ්ජන්තරූපංපි ලබ්භතීති තතො විසෙසනත්ථං රූපරූපන්ති චුච්චතිති ආහ “රූප්පනලක්ඛණ සම්පන්නං”තිආදිං. තත්ථ “රූප්පනලක්ඛණං” නාම සීතුණ්භාදිහි විකාරපත්තිලක්ඛණං. තම්පන අනිජ්ජන්ත රූපෙ මුඛ්‍යතො න ලබ්භති. නිජ්ජන්තරූපෙ එව ලබ්භති. කස්මා, නිජ්ජන්තරූපස්සහි නානාවිකාරො විකාරරූපන්ති චුච්චති. ලක්ඛණං ලක්ඛණ රූපන්ති චුච්චති. විකාරස්ස පන විකාරො නාම නත්ථි. ලක්ඛණස්ස ව ලක්ඛණං නාම නත්ථි. යදි අත්ථිති වදෙය්‍යා. විකාරස්ස විකාරො, තස්ස ව විකාරො, තස්ස ව විකාරොති අපරියන්තමෙව සියා. තථා ලක්ඛණෙපිති.

ආකාසධාතුයං. “පකාසන්ති”ති ඉදං එකං ඉදං එකන්ති පඤ්ඤායන්ති. “පරිච්ඡින්නද්ධි”ති ආහ “පරිතො”තිආදිං. “අසම්මිස්සං”ති වත්වා තදත්ථං විවරති “එකත්තං අනුපගමනං”ති. පරිච්ඡින්නද්ධියතීති පරිච්ඡෙදොති ආහ “තෙහි වා”තිආදිං. “තෙහි වා”ති කලාපන්තරභූතෙහි වා. “අත්තනො වා පරෙසං වා අකත්වා”ති අත්තනොපක්ඛිකං වා පරෙසං පක්ඛිකං වා අකත්වා. පරිච්ඡෙද ක්‍රියාමත්තං පරිච්ඡෙදොති ආහ “තෙසං වා”තිආදිං. “තෙසං වා”ති කලාපන්තරභූතානං වා. “අයං පනා”ති අයං පරිච්ඡෙදො පන. “තස්සා”ති පරිච්ඡෙදස්ස. සො පාළියං චුත්තොති

සම්බන්ධයෙන්. “ඉති කන්වා” නි එවං මනසිකන්වා. “එතෙහි” නි එතෙහි මහාභූතෙහි. “අඤ්ඤමඤ්ඤ අබ්‍යාපිතතා” නි ද්විත්තං තිණ්ණං වා රූපකලාපානං එකකලාපත්තුපගමනං අඤ්ඤමඤ්ඤ අබ්‍යාපිතතා නාම, තථා අනුපගමනං අඤ්ඤමඤ්ඤ අබ්‍යාපිතතා නාම. තෙනාහ “එකත්තං” නි ආදිං. “තත්ථා” නි තිස්සං පාළියං. “නානාකලාපගතානං භූතානං” නි එතෙන කලාපපරියන්තතා එව චුත්තා හොති.

විඤ්ඤත්ති ද්වයෙ. “සයඤ්ඤා” නි විඤ්ඤත්ති සඬබ්‍යං සයඤ්ඤා. “තෙනා” නි වලමානෙන කායඬගෙන. “තෙහි” නි පච්චක්ඛෙ ධීතෙහි ජනෙහි. තත්ථාති ආදියු. “කායඬගවිකාරං කරොන්තස්සා” නි අභික්කමනාදි අත්ථාය හත්ථපාදාදිනං කායඬගානං වලන සඬබ්‍යං විකාරං කරොන්තස්ස. උප්පජ්ජන්තා ව සබ්බෙතෙ චිත්තජවාතකලාපා යථාධිප්පෙන දිසාහිමුඛා එව උප්පජ්ජන්තිති යොජනා. “යථා වා තථා වා අනුප්පජ්ජන්තවා” නි අනියමතො අනුප්පජ්ජන්තවාති චුත්තං හොති. යස්ස වොපන කායස්ස. “තෙහි” නි චිත්තජවාතකලාපෙහි. නියාමකො නාවානියොජකො. “තෙ වා” නි තෙච්ඡිත්තජවාතකලාපසඬසාධා. එතෙන සකලං කායඬගං නිදස්සෙති. සකලකායඬගං නාවාසදිසන්ති චුත්තං හොති. “වාරොන්වා” නි විගුහිත්වා. කථං පන සා නියාමකසදිසි හොතිති ආහ “යථාහි” නි ආදි. යදෙනං සක්කොතිති වචනං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. “කතීපයජවන වාරෙහි” නි ද්වන්ති ජවනවාරෙහි. “තතො” නි යස්මිං වාරෙ වලන සඬබ්‍යං දෙසන්තර පාපනං ජායති. තතො වලනවාරතො. සන්ථම්භන සන්ධාරණානි එව සම්පජ්ජන්ති, න වලනසඬබ්‍යං දෙසන්තර පාපනං. “එත්ථා” නි එතිස්සං අට්ඨකථායං. නානාජවනවිචීඝ්‍ය. ෧. උපත්ථම්භනෙ ව යුජ්ජති යෙව. න එකිස්සාය ජවනවිචීයං එව යුජ්ජතිති අධිප්පායො. යදි නානාජවනවිචීඝ්‍ය තථා උපත්ථම්භනඤ්ඤා ව ගස්සෙයා. එවංසති, අන්තරන්තරා බහු භවඬගවාරාපි සන්ති. තත්ථ කථං තදුපත්ථම්භනං සම්පජ්ජෙයාති ආහ “තථාහි” නි ආදිං. තත්ථ “උතුපරුපසඬසාධානි පී” නි භවඬගසමයෙ පවත්තානි උතුපරුපකලාපසන්ධානකානි. “තදාකාර වන්තානි” නි තස්සා චිත්තජරුපසන්තති යා ආකාර වන්තානි. පච්ඡිම පච්ඡිමානං රූපකලා පසඬසාධානං අපරාපරං උප්පජ්ජනන්ති සම්බන්ධො. පුරිමපුරිමානං රූපකලාපසඬසාධානං බණ්කධම්මතා ව තෙසං න සියා. න ව තෙ බණ්කධම්මතා න හොන්ති. අඤ්ඤා දෙසන්තර සඬකමනසඬබ්‍යං වලනං එව න සියා. වලනං තිහි නානාක්‍රියානං පාතුබ්‍හාවො චුච්චති. නානාක්‍රියා ව නාම නානාධම්මා එව. යස්මා ව අඬගපච්චිගානං බණ්කබණ්ක වලනං නාම ලොකෙ පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨං. තස්මා තෙසං බණ්කධම්මතාපි දට්ඨබ්බා හොතිති. එතෙන තෙසං බණ්කමරණං දස්සෙති, යං රූපාරූපධම්මානං අනිච්චලක්ඛණන්ති චුච්චති. අබ්‍යාපාර ධම්මතා ව අවසවන්තිතා ව තෙසං න සියා. න ව තෙ අබ්‍යාපාර ධම්මා, න අවසවන්ති ධම්මා ව න හොන්ති. අඤ්ඤා පච්චයායන්ත චුත්තිතා එව තෙසං න සියා. පච්චයායන්ත චුත්තිතාති ව පච්චයෙ සති, තෙ චත්තන්ති, අසති න චත්තන්තිති එවං පවත්තා පච්චයායන්ත චුත්තිතා යස්මා ව පච්චයසාමග්ගියං සති, තෙ චත්තන්තියෙව. තෙසං චත්තනත්ථාය කෙනවිබ්‍යාපාරෙන කිච්චං නත්ථී. තෙ මාවත්තන්තුති ව අත්තනො වසෙන චත්තන්ති. පච්චයෙ අසති, න චත්තන්තියෙව. තෙසං අවත්තනත්ථාය කෙනවිබ්‍යාපාරෙන කිච්චං නත්ථී. තෙමාවත්තන්තුති ව අත්තනො වසෙන චත්තන්ති. යස්මා ව තෙසං පච්චයායන්ත චුත්තිතා නාම ලොකෙ විඤ්ඤානං පච්චක්ඛන්තොදිට්ඨා. තස්මා තෙසං අබ්‍යාපාරතා ව අවසවන්තිතා ව දට්ඨබ්බා හොති. එතෙන තෙසං සබ්බෙහි සන්තපුග්ගල අත්තාකාරෙහි සබ්බසො සුඤ්ඤං දස්සෙති, යං රූපාරූපධම්මානං අනත්තලක්ඛණන්ති චුච්චතිති.

“වච්චෙදං” නි අක්ඛර පදභාවපත්තං වච්චියසද්දස්පකාරං. උපාදින්නකපට්ඨිධාතුයො නාම කම්මජ පට්ඨිධාතුයො. තාසු සඬසට්ටනන්ති සම්බන්ධො. අත්තනා සහජාතෙනයෙන ආකාරවිකාරෙන උපගච්ඡති, යෙන ව උපලබ්භිතීති සම්බන්ධො. අජ්ඣන්ත සන්තානගතා සබ්බෙ වතුපරුපධම්මාපි කත්ථවි උපාදින්නකාති චුච්චන්තිති ආහ “වතුපභූතාය එව වා” නි. ද්විසුඨාන කරණෙසු කරණපක්ඛෙ වලනාකාරජ්ජවන්තා චිත්තජපට්ඨිධාතු ඨානපක්ඛෙ පට්ඨිධාතුයං සඬසට්ටයමානා කම්මජපට්ඨියං එව සට්ටෙති. ඉතර පට්ඨියං න සට්ටෙතිති න සක්කා වත්තුංති කත්වා ඉධ එවග්ගණං කතං. “විකාර ද්වයඤ්ඤා” නි කායවිකාර වච්චිකාර ද්වයඤ්ඤා. කථං පන අසම්මිස්සං කත්වා වෙදිතබ්බන්ති ආහ “එත්ථා” නි ආදිං. යං පන තාසං සට්ටනජ්ජකාරවිධානං අත්ථීති සම්බන්ධො. “තාසං” චිත්තජපට්ඨිනං. “තං තං වණ්ණත්තපත්ති යා” නි ක, ඛ, දිවණ්ණත්තපත්තත්ථාය. යං පන කායවිඤ්ඤාත්තිට්ඨානෙ “අයඤ්ඤා අත්ථො උපරි අක්ඛරුප්පත්ති විචාරණායං පාකටො භවිස්සති” නි චුත්තං. තං ඉධ පාකටං කරොන්තො “එත්ථ වා” නි ආදිමාහ. තෙනෙව හි මූලට්ඨිකායං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. “එත්ථ වා” නි මූලට්ඨිකාපායො. “පුබ්බභාගෙ” නි පරිබ්‍යන්ත අක්ඛරජ්ජවත්තවිචීතො පුබ්බභාගෙ. “නානාජවනවිචීහි” නි නානජ්ජකාරෙහි ජවනවිචීවාරෙහි. “පට්මජවනචිත්තස්සපී” නි පරිබ්‍යන්ත අක්ඛරජ්ජවත්තිවිචීයං උප්පන්නපට්මජවන චිත්තස්සපී. තස්ස ආසෙවනඤ්ඤා නාම තතො පුරිමෙහි විචීවාරෙහි එව ලද්ධං සියාති අධිප්පායො. “ආසෙවනං” නි ව උපචාර වචනං දට්ඨබ්බන්ති හෙට්ඨා චුත්තමෙව. “තස්සා” නි පරිබ්‍යන්තක්ඛරස්ස. චුත්තඤ්ඤා සද්දසන්තෙසු. “දිසමුච්චරො” නි පඤ්චදිසා චුච්චන්ති. මිථිත්ද පඤ්භාපායො. “සාධකෙ චිච්චාහසනෙ” නි චිච්ඤ්ඤාපුරො සකටො චිච්චාහො නාම. චිච්චාහානං සාධකෙ සතස්මිං. අභිමඤ්ඤානං අභිමානො. “සෙසමෙත්ථ කායවිඤ්ඤාත්ති යං චුත්තනගෙ නා” නි තථාහි වලනචිත්තජරුපසන්තති යං පවත්තානිති ආදිනා චුත්ත නගෙනාති අත්ථො. ඉධ පන වච්චෙදකර චිත්තජසද්දසන්තති යං පවත්තානි උතුපරුපසඬසාධානිති ආදිනා චත්තබ්බං. තෙනාහ “යථාසම්භවං” නි. “පවත්තනත්ථො” නි අභික්කමනාදි සජ්ඣායනාදිනං පවත්තාපනත්ථො. “එත්ථ වා” නි ආදියු. “බොධෙතු කාමතා රහිතෙසු” නි අභික්කමනපටික්කමනාදියු කායවිඤ්ඤාත්ති ව, සුත්තන්ත සජ්ඣායනාදියු වච්චිඤ්ඤාත්ති ව පරං බොධෙතුකාමතා රහිතාති දට්ඨබ්බා. “ද්විසු බොධකවිඤ්ඤාත්තිසු” නි බොධකකායවිඤ්ඤාත්ති බොධකවච්චි විඤ්ඤාත්තිසු. පුරිමා කායවිඤ්ඤාත්ති, පච්ඡිමා ව වච්චිඤ්ඤාත්ති. පච්ඡා සුද්ධෙන මනොද්වාරික ජවනෙන එව විඤ්ඤායති, න පඤ්චද්වාරික ජවනෙනාති යොජනා. වක්ඛවිඤ්ඤාණ වච්චියා ගහෙත්වාති සම්බන්ධො. “කායවිඤ්ඤාණ වච්චියා” නි වච්චෙදං අකත්වා හත්ථග්ගණාදි වසෙන අධිප්පාය විඤ්ඤාපනෙ අයං කායවිඤ්ඤාණවච්චි දට්ඨබ්බා. කස්මා පන සයඤ්ඤාවිඤ්ඤායතිති විඤ්ඤාත්තිති අයං විකප්පො චුත්තොති ආහ “සාහි අත්තානං” නි ආදිං. “මජ්ඣෙ” නි විඤ්ඤාත්තිග්ගණවච්චි අධිප්පායග්ගණවච්චිනං.

මජ්ඣිමනිකායෙහි අධිප්පායං විඤ්ඤාපෙනි, සයඤ්ඤාදිඤ්ඤායනිති ද්වෙ අත්ථා ලබ්භන්තිති ආහ “ද්විසු පනා”තිආදිං. අයං අභික්කමති, අයං පටික්කමතිති ජානන්තා අභික්කමනපයොගඤ්ඤව තප්පයොග ජනකවිත්තඤ්ඤව ජානන්ති. “පරස්සකපං”ති බොධෙතුකාමනාරහිතමපි පරස්සවචනසද්දං. රාගවිත්තඤ්ඤව ජානන්ති. තෙන චුත්තං මූලචිකායං පරං බොධෙතුකාමනාය විනාපි අභික්කමනාදිප්පවත්තනෙන සොවිත්තසහභුචිකාරො අධිප්පායං. ල. ද්විධාපි විඤ්ඤත්ති යෙවාති.

විකාරරූපෙසු. “කම්මයොගං”ති අභික්කමනාදිකම්මෙසු යොජෙතුං යුත්තං. අදන්ධතා වුවුවති සීඝ්‍රප්පවත්ති. සා ලක්ඛණං අස්සාති විග්ගහො. සරිර ක්‍රියානුකූලො කම්මඤ්ඤභාවො ලක්ඛණං යස්සාති සමාසො. “ධාතුයො”ති මහාභුතධාතුයො වා, පිත්තසෙම්භාදිධාතුයො වා. සුත්තිමුඛස්පස්සධාතස්ස ආපස්ස පරිසුට්ඨානන්ති වාක්‍යං. අසය්භහාරො නාම වනිතුං අසක්කුණෙයාහාරො. “සා පවත්තති”ති කායලුහුතා පවත්තති. ථද්ධං කරොන්ති සරිරගතා ධාතුයොති අධිකාරො. භුසං මාරෙතිති ආමරිකො. දකාරො ආගමො. ගාමනිගම්චිලුප්පකො වොරගණො. තස්ස භයෙන පරිසුට්ඨිතං. “විච්චමානං”ති විරූපං හුත්වා ච්චන්තං. “මූලභූතා භොති”ති අසප්පාය සෙවනෙ සති, සා පථං පරිසුට්ඨාති. සිතාධිකාවා භොති, උණ්භාධිකාවා. තාය පරිසුට්ඨිතාය එව සබ්බපරිසුට්ඨානාති පවත්තන්තිති චුත්තං භොති. “ඉමාපනතිස්සො රූපජාතියො රූපකායස්ස විසෙසාකාරා භොන්ති. ඉති තස්මා විකාරරූපං නාමාති යොජනා.

ලක්ඛණරූපෙසු. “වයනං”ති සඤ්චිතභාවගමනං. “ආදිතො”තිආදිමිහි. “උපරිතො”ති උපරිභාගෙ. “ආවයො”තිආදිමිහි වයො. “උපවයො”ති උපරුපරිවයො. “අද්ධානපුරුණවසෙනා”ති වස්සසතමපි වස්සසහස්සමපි දීඝකාලං අත්තභාවං පුරුණවසෙන. “තෙන පරියායෙන”ති උපසද්දස්ස අත්ථනානත්තං අවින්තෙත්වා නිබ්බන්තිං වඩ්ඪියං අත්තොගධං කත්වා චුත්තෙන තෙනපරියායෙන. තස්ස ව එකෙකස්ස සන්තති පච්චුප්පන්තස්ස. තත්ථ විත්තජරූපෙසු අස්සාස පස්සාසානං වා පද්වාරහත්ථවාරාදිනං වා අක්ඛරානං වා නිබ්බන්ති වඩ්ඪී පවත්තියො දිස්සන්තියෙව. තථා නානාවිත්තසමුට්ඨිතානං නානාරූපසන්තතිනං පිති. උතුජරූපෙසු ඉරියා පථනානත්තං පටිච්ච සුඛදුක්ඛජනකානං නානාරූපසන්තතිනං නිබ්බන්තිවඩ්ඪීපවත්තියො දිස්සන්තියෙව. තථා බග්ගිද්ධා බාණුකණ්ටකාදිසම්ඵස්සෙන සීතුණ්භාදිසම්ඵස්සෙන වාතාතපාදිසම්ඵස්සෙන වා සරිරෙ උප්පන්තානං නානාරූපසන්තතිනමපි වක්ඛුරොගාදිරූපානමපිති. ආහාරජරූපෙසු ආහාරනානත්තං පටිච්ච සරිරෙ උප්පන්තානං සමවිසමරූපසන්තතිනං. “අයං නයො”ති බග්ගිද්ධාසන්තානෙන නිදස්සන නයො. තෙන අජ්ඣන්තසන්තානෙනපි සන්තසන්තානානං හත්ථපාදාදිසන්තානානං කෙසලොමාදි සන්තානානඤ්ඤව නිබ්බන්ති වඩ්ඪීපවත්තියො නිදස්සෙති. “ජීරණං”ති අභිනවාචත්ථතො භායනං. පාළිපාඨෙ. “ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං”ති අඤ්ඤො පකාරො අඤ්ඤාපා. අඤ්ඤාපා භාවො අඤ්ඤාපත්තං. එතෙන ජරාවසෙනවා නානාරොගාබාධාදිවසෙන වා විපරිණාමො චුත්තො. “තථා අවත්ථාහෙදයොගතො”ති ජාතිරූපමෙව ආදිමිහි නිබ්බන්ති භොති. තතොපරං තමෙව වඩ්ඪී භොති. තතො පරං තමෙව පවත්ති භොතිති එවං තථා අවත්ථාහෙදයොගතො. තෙනාහ “සාහි”තිආදිං. “පබන්ධයති”ති පබන්ධං කරොති. සඬගභගාථාදිසු පන සුචිඤ්ඤෙයා. “එත්ථ ව පච්චිමාති”තිආදිසු. වොහාරසිද්ධමත්තභාවං”ති පුග්ගලො සත්තො අත්තා ජීවොතිආදිකා පඤ්ඤත්ති නාම වොහාර සිද්ධමත්තා භොති. සභාවසිද්ධා න භොති. සාහි මහාජනෙහි බන්ධ පඤ්ඤවකං උපාදාය පුග්ගලො නාම අත්ථිති සම්මතත්තා වොහරිතත්තා වොහාරසිද්ධා නාම. සභාවසිද්ධා පන න භොති. තස්මා අරියානං වොහාරෙ පුග්ගලො නාම තත්ථිති සිජ්ඣති. ඉමානි පන රූපානි සභාවසිද්ධත්තා අරියානං වොහාරෙපි අත්ථිති සිජ්ඣන්ති. තෙනාහ “තාදිසෙනා”තිආදිං. “සුද්ධධම්මගතියා සිද්ධෙතො”ති පට්ඨිධාතු නාම සුද්ධධම්මො භොති. සා උප්පාදමපි ගච්ඡති, ජරමපි ගච්ඡති, හෙදමපි ගච්ඡති. තස්මා තස්සා උප්පාදොපි ජරාපි හෙදොපි සුද්ධධම්මගතියා සිද්ධො නාම. එවං ලක්ඛණරූපානං සුද්ධධම්මගතිසිද්ධං පරමත්ථලක්ඛණං වෙදිතබ්බං. තථා විඤ්ඤත්ති ද්වයස්සපි විකාරරූපත්තයස්සපි පරිච්ඡෙද රූපස්සපිති. යථා ව ඉමෙසං රූපානං. තථා නිබ්බානස්සපි සුද්ධධම්මගතිසිද්ධං පරමත්ථලක්ඛණං අත්ථියෙව. කිලෙසධම්මාහි අරියමග්ගෙ අභාවිතෙ භවපරම්පරාය උප්පාදං ගච්ඡන්තියෙව. භාවිතෙපන අනුප්පාදං නිරොධං ගච්ඡන්තියෙව. තස්මා කිලෙසධම්මානං අනුප්පාදනිරොධොපි සුද්ධධම්මගතියා සිද්ධො නාම. එවං නිබ්බානස්සපි සුද්ධධම්මගතිසිද්ධං පරමත්ථලක්ඛණං වෙදිතබ්බං. අත්ථි හික්ඛවෙ අජාතං අභූතන්ති ඉදං සුත්තංපි එත්ථ වත්තබ්බං. එතෙන අරියවොහාරෙ නිබ්බානස්ස එකන්තෙන අත්ථිතා භගවතා චුත්තා භොති. තෙනාහ “ඉතරථා”තිආදිං. “නසභාවතො අනුපලද්ධත්තා අනිප්ථන්තානි නාම භොන්ති”ති එතෙන එතානි අසභාවරූපානිති ව අලක්ඛණ රූපානිති ව අසම්මසනරූපානිති ව න සක්කා වත්තුංතිපි දිපෙති. කස්මා, යථාසකං සභාවෙහි සභාවචන්තත්තා යථාසකං ලක්ඛණෙ හි සලක්ඛණත්තා පටිසම්භිදාමග්ගෙ සම්මසනඤ්ඤාණ විහඩ්ගෙ ජාතිජරාමරණානමපි සම්මසිතබ්බධම්මෙසු ආගතත්තාති. අවධිසාලිනියමපි අයමත්ථො චුත්තොයෙව. යථාහ පරිනිප්ථන්තන්ති පන්තරසරූපානි පරිනිප්ථන්තානි නාම. දසරූපානි අපරිනිප්ථන්තානි නාම. යදි අපරිනිප්ථන්තානි නාම. එවංසති, අසඬබ්බතානි නාම සියුං. තෙසංයෙව පනරූපානං කායචිකාරො කායවිඤ්ඤත්ති නාම. වච්චිකාරො වච්චිඤ්ඤත්ති නාම. ඡද්දං විචරං ආකාසධාතු නාම. ලුහුභාවො ලුහුතා නාම. මුද්දභාවො මුද්දතා නාම. කම්මඤ්ඤභාවො කම්මඤ්ඤතා නාම. නිබ්බන්ති උපවයො නාම. පවත්ති සන්තති නාම. ජීරණාකාරො ජරතා නාම. හුත්වා අභාවාකාරො අනිච්චතා නාමාති සබ්බං පරිනිප්ථන්තං සබ්බතමෙවාති. තත්ථ “තෙසංයෙව රූපානං”ති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. තෙසංයෙව දසන්තං රූපානං මජ්ඣෙති චුත්තං භොති. “ඉතිසබ්බං”ති ඉදං සබ්බං දසවිධං රූපං පරිනිප්ථන්තමෙව සබ්බතමෙවාති අත්ථො. බන්ධවිහඩ්ගවිධකථායමපි චුත්තොව. යථාහ පඤ්ඤවිපනබන්ධා පරිනිප්ථන්තාව භොන්ති, නො අපරිනිප්ථන්තා. සබ්බතාව, නො අසබ්බතා. අපිච නිප්ථන්තාපි භොන්තියෙව. සභාවධම්මෙසුහි නිබ්බානමෙවෙකං අපරිනිප්ථන්තං අනිප්ථන්තඤ්ඤවාති ව. නිරොධසමාපත්ති ව නාම පඤ්ඤත්ති ව කථන්ති. නිරොධසමාපත්ති ලොකියලොකුත්තරාති වා සබ්බතාසබ්බතාති වා පරිනිප්ථන්තාපරිනිප්ථන්තාති වා න වත්තබ්බා. නිප්ථන්තා පන භොති. සමාපජ්ජන්තෙන සමාපජ්ජිතබ්බතො. තථා නාමපඤ්ඤත්ති, සාපිහි ලොකියාදිහෙදං නලභති. නිප්ථන්තා පන භොති. නො අනිප්ථන්තා. නාමග්ගභණ්ඤි ගණ්හන්තොව ගණ්හාතිති ව. එතෙන ලක්ඛණරූපානමපි

නිප්ඵන්තතා සිද්ධා හොති. විසුද්ධි මග්ගෙපන නිප්ඵන්තං අනිප්ඵන්තං නිදුකස්ස නිද්දෙසෙ. අට්ඨාරසවිධං රූපං පරිච්ඡෙදවිකාර ලක්ඛණභාවං අතික්කමිත්වා සභාවෙනෙව පරිග්ගහෙනබ්බතො නිප්ඵන්තං, සෙසං තබ්බපරිත්තය අනිප්ඵන්තන්ති ව. නිප්ඵන්තරූපං පන රූපරූපං නාමාති ව. යං චතුභි කම්මාදිභි ජාතං, තං චතුජං නාම. තං ලක්ඛණ රූපවජ්ජං අවසෙසරූපං. ලක්ඛණරූපං පන න කුතොච්ජාතන්ති ව චුත්තං. සබ්බඤ්චෙන ආවරියෙහි ගහිතනාමමත්තත්තා චත්තිච්ඡානුගතං හොති. යං රූච්චති, තං ගහෙත්වා කට්ඨකබ්බන්ති.

රූපසමුද්දෙසානුදීපනා නිවසිතා.

197. රූපවිභාගෙ . “එකවිධනයං තාව දස්සෙතුං” ති රූපවිභාගතො පටමං දස්සෙතුං. එතෙන එකවිධනයො රූපවිභාගො නාම න තාව හොතිති දස්සෙති. තං න සමෙති. කෙන න සමෙතිති ආහ “වක්ඛන්ති” ති ආදිං. “අජ්ඣන්තිකාදිභෙදෙන විභජන්ති විවක්ඛණා” ති එතෙන සබ්බරූපං අජ්ඣන්තිකබ්බාගිරවසෙන දුට්ඨන්ති ආදිකො දුට්ඨනයො එව රූපවිභාගනයො නාමාති විඤ්ඤායති. තස්මා තෙන න සමෙතිති චුත්තං හොති. අපිච පාළියං. සහෙතුකා ධම්මා, අහෙතුකා ධම්මාති ආදි දුකෙසු සබ්බරූපං අහෙතුකමෙව, න සහෙතුකන්ති ආදි නියමකරණම්පි රූපවිභාගො එවාති කත්වා තථා චුත්තන්ති ගහෙතබ්බං. “ඉතරාති පනා” ති කාමාවචරන්ති ආදිති පන. “ජනකෙන පච්චයෙනා” ති පධානවචනමෙතං. උපත්ථම්මකාදි පච්චයාපි ගහෙතබ්බා එව. “සඬගම්මා” ති සමාගන්ත්වා. “කරියති” ති නිප්ඵාදියති. යොධම්මොති ආදිසු. “පහිනො පි” ති ඡිත්තදනභිත්තදාදිවසෙන පහිනොපි. “තස්මිං සති” ති සමුදයප්පභානෙ සති. කිච්චපච්චයානං අරහත්ථස්ස ව සක්කත්ථස්ස ව දීපනතො දුට්ඨං අත්ථං දස්සෙතුං “අට්ඨානත්තා” ති ආදි චුත්තං. “තබ්බසයස්සා” ති රූපවිසයස්ස. “එවං” ති එවංසන්තෙ. “පහිනං භවිස්සති” ති අනාගතභවෙ පුන අනුප්පාදත්ථාය ඉධෙව පහිනං භවිස්සතිති අත්ථො. තෙනාහ “උච්ඡිත්තමුලං” ති ආදිං. “තාලාවත්ථුකතං” ති ඡිත්තතාලක්ඛණ්ණකං විය කතං භවිස්සති. “අනභාවං කතං” ති පුන අභාවං කතං. “පාකටො” ති දස්සනාදිකිච්චවිසෙසෙහි පඤ්ඤාතො. “තදුපාදායා” ති තං උපනිධාය. විභාවනිපායො. “අජ්ඣන්තිකරූපං” ති පදුද්ධාරණං. අත්තානං අධිකිච්ච පවත්තං අජ්ඣන්තං. අජ්ඣන්තමෙව අජ්ඣන්තිකන්ති දස්සෙති “අත්තභාවසඬබ්බාතං” ති ආදිනා. තං න සුන්දරං. කස්මා, අජ්ඣන්තධම්ම අජ්ඣන්තික ධම්මානඤ්ච අවිසෙසො ආපජ්ජතිති වක්ඛමානකාරණත්තා. “ද්වාරරූපං නාමා” ති පදුද්ධාරපදං. කස්මා ද්වාරරූපං නාමාති ආහ “යථාක්කමං” ති ආදිං. පරතොපි එසන යො. “දෙසනාහෙද රක්ඛණත්ථං” ති දුකදෙසනාහෙදතො රක්ඛණත්ථං. තත්ථ දෙසනාහෙදො නාම රූපකණ්ඨෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණානං වත්ථු රූපඤ්ච, න වත්ථු රූපඤ්ච, ආරම්මණ රූපඤ්ච, න ආරම්මණ රූපඤ්ච වත්ථා මනොවිඤ්ඤාණස්ස න චුත්තං. යදි චුච්චෙයා, ආරම්මණදුකෙ මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණ රූපං, න ආරම්මණ රූපන්ති දුකපදං න ලබ්භෙයා. අයං දෙසනාහෙදො නාම. වත්ථුදුකෙසු භදයවත්ථුචසෙන ලබ්භමානං මනොවිඤ්ඤාණදුකං න චුත්තන්ති. “ථුලසභාවත්තා” ති සුබ්බරූපං උපාදාය චුත්තං. “දුරෙ පවත්තස්සපි” ති යථා සුබ්බරූපං අත්තතො සරීරෙ පවත්තම්පි ඤාණෙන සීසං පරිග්ගහෙතුං න සක්කා හොති, තථා ඉදං. ඉමස්ස පන දුරෙ පවත්තස්සපි. “ගහණයොග්ගත්තා” ති ඤාණෙන පරිග්ගහණපත්තත්තාති අධිප්පායො. විභාවනිපායො. “සයංනිස්සයවසෙන වා” ති සයඤ්ච නිස්සය මහාභුතවසෙන ව. තත්ථ සයං සම්පත්තා නාම ථොට්ඨබ්බධාතුයො. නිස්සයවසෙන සම්පත්තා නාම ගන්ධරසා. උභයථාපි අසම්පත්තා නාම වක්ඛු රූප, සොත සද්දා. යො පටිමුඛභාවො අත්ථි, යං අඤ්ඤමඤ්ඤපනනං අත්ථිති යොජනා. න ව තාති අඤ්ඤප්පකාරාති එව සක්කා භවිතුන්ති සම්බන්ධො. “අනුග්ගහ උපසාතවසෙනා” ති වඩ්ඪන්ත්ථාය අනුග්ගහවසෙන, භායනාදි අත්ථාය උපසාතවසෙන. “යං කිඤ්චි” ති චතුසමුට්ඨානිකරූපං ගණ්භාති. “ආදින්තපරාමට්ඨන්තා” ති තණ්හාමානෙහි එතං මම එසොගමස්මිති ආදින්තන්තා, දිට්ඨියා එසො මෙ අත්තාති පරාමට්ඨන්තා ව. “නිච්චකාලං පවත්තිවසෙනා” ති එකෙන ජනකකම්මෙන පටිසන්ධික්ඛණතො පට්ඨාය නිච්චකාලං පවත්තිවසෙන. “උපවරියති” ති වොහරියති. “අත්ථවිසෙසබොධො” ති රූපාරම්මණස්ස කිච්චවිසෙසබොධො. “අසම්පත්තවසෙනා” ති විසයට්ඨානං සයං අසම්පජ්ජනවසෙන. අත්තතොයානං වා විසයස්ස අසම්පජ්ජනවසෙන. තත්ථ විසයස්ස අසම්පත්තං දස්සෙන්නො “තත්ථා” ති ආදිමාහ. තථා සොතසද්දෙසු ව අඤ්ඤමඤ්ඤං ලග්ගිත්වා උප්පජ්ජමානෙසු. “සම්පත්තියා එවා” ති සම්පජ්ජනත්ථාය එව. තථා ආපො ව සම්පත්තියා එව පච්චයොති යොජනා. දුබ්බලපථවි එව සන්තිස්සයො යස්සාති විග්ගහො. “අස්සා” ති වක්ඛුස්ස. “සොතස්සපනකථං” ති සොතස්ස අසම්පත්තග්ගහණං කථං පාකටං. සම්පත්තග්ගහණං එව පාකටන්ති දීපෙති. තෙනාහ “තත්ථති” ති ආදිං. දක්ඛිණපස්සතො වා සුයාති, චෙතියාදිකස්ස පුරත්ථිමදිසාභාගෙ ධීතානන්ති අධිප්පායො. “පටිසට්ටනානිසංසො” ති සොතෙසු පටිසට්ටනවෙගො. “තෙසං” ති ආසන්නොවා දුරෙ වා ධීතානං. හොතු දුරෙ ධීතානං චිරෙන සුතොති අභිමානො. කස්මා පන උජුකං අසුත්වා දක්ඛිණපස්සතොවා උත්තරපස්සතො වා සුභෙයා, අසුයාමානො භවෙයාති පුච්ඡා. තං කට්ඨන්තො “අපිචා” ති ආදිමාහ. විභාවනිපායො. “ගන්ත්වා විසයදෙසං තං, ඵරිත්වා ගණ්භාතිති වෙ” ති තං වක්ඛුසොත ද්වයං දුරෙවිසයානං උප්පන්නදෙසං ඵරිත්වා ගණ්භාතිති වෙවදෙයාති අත්ථො. දුරෙයත්වා පස්සන්තො සුභන්තො ව මහන්තම්පිපබ්බතං එකක්ඛණෙ පස්සති, මහන්තංපි මෙසසද්දං එකක්ඛණෙ සුභාති. තස්මා උභයං අසම්පත්තගොචරන්ති විඤ්ඤායති. ඉමස්මිං වචනෙ යත්වා ඉදං පරිකප්පවචනං දස්සෙති තං ද්වයං විසයප්පදෙසං ගන්ත්වා මහන්තංපි පබ්බතං වා මෙසසද්දං වා ඵරිත්වා ගණ්භාති. තස්මා මහන්තංපි පස්සති, සුභාති. න අසම්පත්තගොචරත්තා මහන්තං පස්සති සුභාතිති කොච්ච වදෙයාති චුත්තං හොති. අධිට්ඨානවිධානෙපි තස්ස සො ගොචරො සීයාති. එවංසති, දිබ්බවක්ඛු දිබ්බසොතාභිඤ්ඤානං අධිට්ඨානවිධානෙපි සො රූපසද්දවිසයො තස්ස පසාදවක්ඛුසොතස්ස ගොචරො සීයාති අභිඤ්ඤාධිට්ඨාන කිච්චං නාම නත්ථි. වක්ඛුසොතං දෙවලොකම්පි ගන්ත්වා දිබ්බරූපම්පි දිබ්බසද්දම්පි ගණ්භෙයා. න පන ගණ්භාති. තස්මා තස්ස විසයදෙසගමනඤ්ච මහන්තදෙසථරණඤ්ච න වින්තෙතබ්බන්ති චුත්තං හොති.

158. රූපසමුට්ඨානෙ. සුත්තන්තෙසු වෙනනාසම්පයුත්තා අභිජ්ඣාදයොපි කම්මන්ති චුත්තා. තෙ පන පට්ඨානෙ කම්මපච්චයං පත්වා තප්පච්චයකිච්චං න සාධෙත්ති, වෙනනා එව සාධෙත්ති ආහ “සා යෙවා”තිආදිං. “තං සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං”ති හෙතුහි ව හෙතුසම්පයුත්තකම්මමෙහි ව සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානන්ති අත්ථවසෙන වෙනසිකධම්මානම්පි රූපසමුට්ඨාපකතා සිද්ධා හොති. සො හි උදයති පසවතීති සම්බන්ධො. “කප්පසණ්ඨාපනවසෙනා”ති කප්පප්පතිට්ඨාපනවසෙන. අජ්ඣන්තිකසද්දො ඡසු වක්ඛාදිසු අජ්ඣන්තිකායනනෙ ස්වෙව පවත්ති. ඉධ පන සකලං අජ්ඣන්තසන්නානං අධිප්පෙනන්ති ආහ “අජ්ඣන්ත සන්නානෙති පන වත්තබ්බං”ති. “බණ්ණෙ බණ්ණෙ”ති විච්ඡාවචනං. “විච්ඡා”ති ව බහුසුබණ්ණෙසු බ්‍යාපනන්ති ආහ “තිසුතිසුබණ්ණෙසු”ති.

යමකපායෙසු. යස්ස වා පන පුග්ගලස්ස. “නිරුජ්ඣති”ති හඬගක්ඛණ සමඬගිතමාහ. “උප්පජ්ජති”ති උප්පාදක්ඛණ සමඬගිතං. “ඉති”ති අයං පුච්ඡා. “නො”ති පටික්ඛෙපො. සමුදයසච්චස්ස හඬගක්ඛණෙ දුක්ඛසච්චභූතස්ස රූපස්සවා නාමස්සවා උප්පාදො නාම නත්ථීති චුත්තං හොති. යස්ස කුසලා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, යස්ස අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජන්තිති ද්වෙ පාඨාගහෙනබ්බා. “නො”ති කුසලාකුසල ධම්මානං උප්පාදක්ඛණෙ අබ්‍යාකතභූතානං රූපානං වා නාමානං වා නිරොධො නාම නත්ථීති චුත්තං හොති. තෙසුපායෙසු කෙසඤ්චිවාදිනං වචනොකාසං දස්සෙතුං “අරූපභවං”තිආදි චුත්තං. “වෙ”ති කොවිවාදි වෙවදෙයා. “නා”ති න වත්තබ්බං. “උප්පජ්ජති”ති ව උද්ධටා සියුන්ති සම්බන්ධො. “ඉතරත්ථ වා”ති තතො ඉතරස්මිං යස්ස කුසලා ධම්මාතිආදිපායෙ ව. “තම්පි නා”ති තම්පි වචනං න වත්තබ්බන්ති අත්ථො. “පුරිමකොට්ඨාසෙ”ති අසඤ්ඤසන්නානං තෙසං තත්ථාති ඉමස්මිං පුරිමපක්ඛෙති අධිප්පායො. “පච්ඡිමකොට්ඨාසෙ”ති සබ්බෙසං වචන්තානං පවත්තෙ චිත්තස්සහඬගක්ඛණෙති ඉමස්මිං පච්ඡිම පක්ඛෙ. වචන්තානං ඉච්චෙව චුත්තං සියා, න පවත්තෙ චිත්තස්ස හඬගක්ඛණෙති, නො ව න චුත්තං, තස්මා විඤ්ඤායති පවත්තෙ චිත්තස්ස හඬගක්ඛණෙ රූපජීවිතින්ද්‍රියමිපි න උප්පජ්ජතිති. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ ව අනුප්පජ්ජමානෙ සති, සබ්බාති කම්මපරූපාති උතුපරූපාති ආහාරපරූපාති ව චිත්තස්ස හඬගක්ඛණෙ නුප්පජ්ජන්තිති විඤ්ඤාතබ්බං හොතිති අධිප්පායො. “පච්ඡිමකොට්ඨාසෙ”ති සබ්බෙසං වචන්තානං පවත්තෙ චිත්තස්ස හඬගක්ඛණෙති ඉමස්මිං පච්ඡිමපක්ඛෙ. තත්ථ ව පවත්තෙ චිත්තස්ස හඬගක්ඛණෙති ඉදං අධිප්පෙනං. එවං පාළිසාධකං දස්සෙත්වා ඉදාති යුත්තිසාධකං දස්සෙත්තො “යස්මා වා”තිආදිමාහ. “තස්සා”ති ආනන්දා වරියස්ස මූලට්ඨාකාරස්ස. විභාවතියං. හඬගෙ රූපස්ස නුප්පාදො, චිත්තජානං වසෙන වා. ආරූපං වාපි සන්ධාය, භාසිතො යමකස්ස හි. න චිත්තට්ඨිති හඬගෙ ව, න රූපස්ස අසම්භවො. ති චුත්තං. තත්ථ “න හි න චිත්තට්ඨිති”ති චිත්තස්සධීති නාම න හි නත්ථී. “හඬගෙවා”ති චිත්තස්සහඬගක්ඛණෙ ව. තං අසම්භාවෙන්තො “යමකපාළියො පනා”තිආදිමාහ. “නානත්ථා නානාබාඤ්ජනා”ති එතෙන පාළිසංසන්දනා නාම ගරුකත්තබ්බාති දීපෙති. “ගම්භිරො ව සන්ත්‍රු අධිප්පායො”ති එතෙන අත්තානං සන්ත්‍රුමඤ්ඤං කත්වා ඉදං සන්ධාය එතං සන්ධායාති වත්තුං දුක්කරන්ති දීපෙති. “සුද්ධං අරූපමෙවා”ති සුද්ධං අරූපප්පට්ඨසන්ධිං එව. ඡ වත්තාලියචිත්තාති රූපං ජනෙතුං න සක්කොන්ති. එවං සති අරූපවිපාකවජ්ජිතන්ති කස්මා චුත්තන්ති ආහ “අරූපවිපාකාපනා”තිආදිං. විභාවතිපායෙ. “හෙතුනො”ති රූපවිරාගභාවනා කම්මසඬබ්බාතස්ස හෙතුස්ස. “තබ්බිධුරතායා”ති රූපවිරුද්ධතාය. රූපාරූපවිරාගභාවනාභූතො මග්ගො. තෙන නිබ්බන්තස්ස. රූපොකාසො නාම කාමරූපභවො. විභාවතිපායෙ. “එකුන න චුතිභවඬගස්සෙ වා”ති පවත්තිකාලෙ රූපජනකස්ස එකුන න චුතිභවඬග චිත්තස්සාති අත්ථො. තත්ථ පන අරූපවිපාකං පවත්තිකාලෙපි රූපජනකං න හොතිති ආහ “තත්ථා”තිආදිං. කෙච් පන පටිසන්ධි චිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ රූපං පච්ඡාජාත පච්චයං න ලභති. ධීතික්ඛණෙ රූපං පරතො භවඬගචිත්තතො පච්ඡාජාතපච්චයං ලභතීති වදන්ති. තං න ගහෙනබ්බන්ති දස්සෙතුං “න හි අත්තනා”තිආදි චුත්තං. සයං විජ්ජමානො හුත්වා උපකාරකො පච්චයො අත්ථිපච්චයො. පච්ඡාජාතො ව තස්ස එකදෙසො. “ආයුසඬබ්බාරානං”ති උස්මාදිනං. “තං”ති බිණ්ණසවානං චුතිචිත්තං. “යථාහා”ති සො ථෙරො කිං ආහ. “චුත්තං”ති අට්ඨකථායං චුත්තං. ඉති පන වචනතො අඤ්ඤෙසංපි චුතිචිත්තං රූපං න සමුට්ඨාපෙතිති විඤ්ඤායතිති පධානවචනං. පන සද්දො අරුචි ජොතකො. “තථා චුත්තෙපි”ති ජොතෙති. වච්ඡිඬබ්බාරො නාම විතක්ඛවිචාරො. කායසඬබ්බාරො නාම අස්සාසපස්සාසවානො. සො සබ්බෙසංපි කාමසන්නානං චුති චිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ව තතො පුරිමචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ ව නනිරුජ්ඣතිති වචනෙන චුතිචිත්තතො පුබ්බභාගෙයෙව අස්සාසපස්සාසානං අභාවං ඤාපෙති. නනු ඉමිස්සං පාළියං චුතිකාලෙ අස්සාසපස්සාසස්ස අභාවං වදති. අඤ්ඤෙසං චිත්තපරූපානං අභාවං න වදති. තස්මා ඉමාය පාළියා සබ්බෙසමිපි චුතිචිත්තං අස්සාසපස්සාසං න ජනෙතිති විඤ්ඤායති. න අඤ්ඤාති චිත්තපරූපාතීති වොදනා. තං පරිහරන්තො “න හි”තිආදිමාහ. න හි රූපසමුට්ඨාපකචිත්තස්ස කායසඬබ්බාර සමුට්ඨාපනං අත්ථීති සම්බන්ධො. “ගබ්භගමනාදිචිතිබද්ධාභාවෙ”ති මාතුකුච්ඡිමිති ගතස්ස අස්සාසපස්සාසො න උප්පජ්ජති, තථා උදකෙ නිමුග්ගස්ස. බාළ්භං විසඤ්ඤිභූතස්ස. චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජන්තස්ස. නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තස්ස. රූපාරූපභවෙ ධීතස්සාති. තස්මා එතෙගබ්භගමනාදයො අස්සාසපස්සාසං චිතිබද්ධන්ති නීවාරෙන්තිති ගබ්භගමනාදිචිතිබද්ධා. තෙසං අභාවොති විග්ගහො. විනා ඉමෙහි කාරණෙහි අස්සාසපස්සාසස්ස ව අඤ්ඤචිත්තපරූපානඤ්ච විසෙසො නත්ථීති චුත්තං හොති. අඤ්ඤංපි යුත්තිං දස්සෙති “චුතො වා”තිආදිනා. චුතො ව හොති, අස්ස චිත්තසමුට්ඨාන රූපඤ්ච පවත්තතිති න ව යුත්තන්ති යොජනා. සො ව සුචිට්ඨ ඔළාරිකො රූපධම්මො. ඉති තස්මා න සක්කා වත්තුංති සම්බන්ධො. “ඉමස්ස අත්ථස්සා”ති වත්ථා තං අත්ථං වදති “ඔළාරිකස්සා”තිආදිනා. “කතීපය බණ්ණන්තං”ති පන්තරසබ්බණ්ණෙසුබණ්ණමත්තං. “චිත්තපරූපප්පවත්තියා”ති චිත්තපරූපප්පවත්තනතො. දුබ්බලා හොන්ති, තදා පඤ්චාරම්මණානිපි පඤ්චද්ධාරෙසු ආපාතං නාගච්ජන්ති. “පච්චයපරිත්තතාය වා”ති තදා පච්ඡාජාතපච්චයස්ස අලාභතො චුත්තං. දුබ්බලා හොන්ති. තදා දුබ්බලත්තා එව පඤ්චාරම්මණානි පඤ්චද්ධාරෙසු ආපාතං නාගච්ජන්ති. පරියොසානෙපි එකචිත්තක්ඛණමත්තෙ. වත්ථුස්ස ආදිඅන්තනිස්සිනාති පටිසන්ධික්ඛණෙ ආදිමිති නිස්සිනාති.

මරණාසන්නකාලෙ අන්තෙ නිස්සිතානි. සමදුබ්බලානි එව භොන්ති. තස්මා යථා සබ්බපට්ඨසන්ධිවිත්තමපි රූපං න ජනෙති, තථා සබ්බචූතිවිත්තමපි රූපං න ජනෙති සක්කා විඤ්ඤානුන්ති. “පාළිවිරොධං” නි පුබ්බෙ දස්සිතාය සබ්බාර යමකපාළියා විරොධං. “කාරණං චූත්තමෙව” නි විත්තඤ්ඤි උප්පාදක්ඛණෙ එව පරිපුණ්ණං පච්චයං ලභිත්වා බලවං භොතිති චූත්තමෙව. “තං” නි අප්පනාපචනං. අවලමානං හුත්වා. “අබ්බොකිණ්ණෙ” නි වීථිවිත්ත වාරෙන අවොකිණ්ණෙ. න තථා පචත්තමානෙසු අධිගානි ඔසිදන්ති, යථා ය්පිතානෙව හුත්වා පචත්තන්ති. “න තතොපරං” නි තතො අතිරෙකං රූපවිසෙසං න ජනෙති. “කිඤ්චි” නි කිඤ්චිවිත්තං. “උත්තරකිවචං” නි උපරූපරිකිවචං. “අට්ඨ පුට්ඨජනානං” නි අට්ඨ සොමනස්ස ජවනානි භසනංපි ජනෙත්ති. ඡ ජවනානි පඤ්චජවනානීති අධිකාරො. තෙසං බුද්ධානං. සිතකම්මස්සාති සම්බන්ධො. සිතකම්මං නාම මිහිතකම්මං. “කාරණං චූත්තමෙව” නි ‘රූපස්ස පන උපත්ථම්භකභූතා උතුආභාරා පච්ඡාජාතපච්චය ධම්මා ව ධීතික්ඛණෙ එව ඵරන්ති’ නි එවං කාරණං චූත්තමෙව. “උතුනො බලවභාවො” නි රූපුප්පාදනත්ථාය බලවභාවො. සන්තතිධීතියා බලවභාවො පන පච්ඡාජාතපච්චයායත්තො භොති. රූපං න සමුට්ඨාපෙය්‍යා. නො න සමුට්ඨාපෙතිති ආහ “වක්ඛති වා” නිආදිං. අප්පකුත්ත සන්තානගතො ව බහිද්ධාසන්තානගතො ව දුට්ඨාභාරොති සම්බන්ධො.

එත්ථවාතිආදීසු. උතු පඤ්චවිධො. අප්පකුත්තසන්තානෙ වතුජවසෙන වතුබ්බිධො, බහිද්ධා සන්තානෙ උතුජවසෙන එකො. තථා ආභාරොපි පඤ්චවිධො. තෙසු යංපෙත්වා බහිද්ධාභාරං අවසෙසානං අප්පකුත්ත සන්තානෙ රූපසමුට්ඨාපනෙ විවාදො නත්ථි. බහිද්ධාභාරස්ස පන අප්පකුත්තසන්තානෙ රූපසමුට්ඨාපනෙ විවාදො අත්ථිති තං දස්සෙතුං “එත්ථ වා” නිආදිමාහ. “උතුඔජානං වියා” නි උතුඔජානං අප්පකුත්තසන්තානෙ රූපසමුට්ඨාපනං විය. අට්ඨකථාපායො. “දන්තවිචුණ්ණිකං පනා” නි දන්තෙහි සබ්බාදිත්වා විචුණ්ණං කතං පන. “සිත්ථං” නි භත්තචුණ්ණසිත්ථං. ටිකාපායො. “සා” නි බහිද්ධා ඔජා. “නසඬබාදිතො” නි න සුට්ඨබාදිතො. “තත්තකෙනපි” නි මුලෙය්පිතමත්තෙනපි. “අබ්භන්තරස්සා” නි අප්පකුත්තභාරස්ස. “අට්ඨඅට්ඨරූපානි සමුට්ඨාපෙති” නි උපත්ථම්භනවසෙන සමුට්ඨාපෙති, ජනන වසෙන පන අප්පකුත්තකාභාරො එව සමුට්ඨාපෙතිති අධිප්පායො. “උපාදින්නකා” නි අප්පකුත්ත සම්භූතා චූච්චන්ති. බහිද්ධා ඔජාපි රූපං සමුට්ඨාපෙති යෙවාති සම්බන්ධො. “තෙනඋතුනා” නි අප්පකුත්ත උතුනා. “සෙදියමානා” නි උස්මාපියමානා. “තාය ව ඔජායා” නි අප්පකුත්ත ඔජාය. “මෙදසිනෙහුපචය වසෙනා” නි මෙදකොට්ඨාසරසසිනෙහ කොට්ඨාසානං වඬ්ඨනවසෙන. ඉතරානි පන තිණ්ණරූපසමුට්ඨානානි. පාළිපායො. “ඉන්ද්‍රියානි” නි වක්ඛාදීති ඉන්ද්‍රිය රූපානි. “විභාරො” නි සමාපත්ති එව චූච්චති. සමාපත්ති විත්තෙන ජාතත්තා තානි ඉන්ද්‍රියානි විප්පසන්න නීති කත්වා කස්මා චූත්තන්ති පුච්ඡති. “උපවර්තත්තා” නි යානුපචාරෙන වොහරිත්තත්තා. “තෙසං න වන්නං” නි ඉන්ද්‍රියරූපානං. නිධිකණ්ඩපායො. සුන්දරො වණ්ණො යස්සාති සුවණ්ණො. සුවණ්ණස්ස භාවො සුවණ්ණතා. තථාසුස්සරතා. “සරො” නි ව සද්දො චූච්චති. “සුසණ්ඨානං” නි අඬගපච්චධිගානං සුට්ඨසණ්ඨානං. “සුරූපතා” නි සුන්දරරූපකායතා. “යථා” නි යෙනආකාරෙන සණ්ඨිතෙ සති. තථා තෙන ආකාරෙන සණ්ඨිතා භොතිති යොජනා.

ලභ්‍යතාදිත්තයෙ. දන්ධත්තාදිකරානං ධාතුක්ඛොභානං පට්ඨකක්ඛෙහි පච්චයෙහි සමුට්ඨානීති විග්ගහො. “එතස්සා” නි ලභ්‍යතාදිත්තයස්ස චූත්තා. තස්මා එතං ලභ්‍යතාදිත්තයං කම්මසමුට්ඨානන්ති වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො. “යමකෙසුපි අද්ධාපච්චුප්පන්නෙනෙව ගහිතො” නි යස්ස වක්ඛායතනං උප්පජ්ජති, තස්ස සොනායතනං උප්පජ්ජතිති. සවක්ඛුකානං අසොතකානං උප්පජ්ජන්නානං තෙසං වක්ඛායතනං උප්පජ්ජතිතිආදීසු උප්පාදවාරෙ පට්ඨසන්ධිවසෙන, නිරොධවාරෙ චූතිවසෙන අද්ධාපච්චුප්පන්නං ච චූත්තන්ති අධිප්පායො. අකම්මජානං පචත්තිකාලෙ කාලභෙදො චූත්තොති. “කම්මවිපාකජා ආබාධානි චූත්තං” නි වීථිමුත්තසඬගහෙ උපච්ඡෙදකකම්මදීපතියං ‘අත්ථි වාත සමුට්ඨිතා ආබාධා. ල. අත්ථි කම්මවිපාකජා ආබාධා’ නි චූත්තං. තානි උපච්ඡෙදකපසාතක කම්මානිපි විපත්තියො ලභමානානි එව බොහෙත්වා නානාබාධෙ උප්පාදෙන්තිති සම්බන්ධො. සරිරෙ යන්ති නිට්ඨන්තිති සරිරට්ඨකා. “තදනුගතිකානි එව භොන්ති” නි කම්මජාදීනිපි බුබ්භිතානි එව භොන්තිති අධිප්පායො. එතෙන අට්ඨසු කාරණෙසු යෙනකෙනවිකාරණෙන වක්ඛුරොගාදිකෙ ආබාධෙ ජාතෙ තස්මිං අඬගෙ පවත්තානි සබ්බානි රොගසමුට්ඨානානි ආබාධභාවං ගච්ඡන්තියෙව. එවං සන්තෙපි තප්පරියාපන්නානි කම්මපරූපානි තදනුගතිකභාවෙන ආබාධභාවං ගච්ඡන්ති, න උපුකතො කම්මවසෙනානි දීපෙති. කම්මසමුට්ඨානො ආබාධො නාම නත්ථි. තථාපි අට්ඨසු ආබාධෙසුපි අත්ථි වාතසමුට්ඨානා ආබාධානිආදීසු විය අත්ථි කම්මසමුට්ඨානා ආබාධානි අවත්වා අත්ථි කම්මවිපාකජා ආබාධානි චූත්තං. තත්ථ උපච්ඡෙදකො පසාතකකම්මානංවසෙන උප්පන්නො යොකොවිධාතුක්ඛොභො සුත්තන්තපරියායෙ න කම්මවිපාකොති චූච්චතියෙව. තතො ජාතො යොකොවි ආබාධො කම්මවිපාකජොති චූත්තොති. සුගම්භීරමීදංයානං. සුට්ඨවිවාරෙන්වා කට්ඨකබ්බං. “යතො” නි යස්මා කම්මසමුට්ඨානා බාධපච්චයා. ල. ලබ්භමානො සියා. කෙවලං සො කම්මසමුට්ඨානො ආබාධො නාම නත්ථි යොජනා. “අවිහිංසා කම්මනිබ්බත්තා” නි මෙත්තාකරුණාකම්මනිබ්බත්තා. සුවිදුරතායෙව නිරාබාධා භොන්තිති සම්බන්ධො. “සණ්ඨිතියා” නි දුක්ඛොභතියෙ විසෙසනපදං. හෙතුපදං වා දට්ඨබ්බං. බොහෙතුං දුක්කරා දුක්ඛොභතියා. “කාමං” නි කිඤ්චාපිති අත්ථෙ නිපාතපදං. සෙසමෙන්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යාං.

“චූච්චතෙ” නිආදීසු. රූපපච්චයධම්මානං පච්චයකිවචං නිවිධං. ජනනඤ්ච උපත්ථම්භනඤ්ච අනුපාලනඤ්ච. තත්ථ ජනනකිවචං ජනෙනබ්බානං ජාතික්ඛණෙ එව ලබ්භති. සෙසද්වයං පන ධීතික්ඛණෙපි ලබ්භති. භධගක්ඛණෙ පන සබ්බං පච්චයකිවචං නත්ථි. තත්ථ ජනනකිවචවසෙන විවාරෙන්තො “රූපජනකානං” නිආදිමාහ. “අපිවා” නිආදීසු. “තාසං” නි උපච්චයසන්නන්තිනං, ජරතා අනිච්චතානඤ්ච. “තෙසු” නි කුතොව සමුට්ඨානෙසු. ඉධ පන අභිධම්මන්ථ සඬගහෙපන. “එවං සන්තෙපි” නි පච්චයවිසෙසෙන අදිස්සමානවිසෙසත්ථෙපි. “සාරතර” නි අතිසාරභූතං. “සෙය්‍යො” නි සෙට්ඨො.

169. කලාපයොජනායං . “සඬ්ඛානෙ”ති ගණනෙ. “තෙනා”ති සඬ්ඛානට්ඨෙත එකසද්දෙන දස්සෙතිති සම්බන්ධො. “පිණ්ඩි”ති එකග්ගනො. මූලට්ඨකාපායෙ. “උප්පාදාදිප්පවත්තිතො”ති උප්පාදාදිවසෙන පවත්තනතො. “ඉති”ති තස්මා. උප්පාදාරූපානි ත්වෙව චූළිවන්ති. “එවං විකාරපරිච්ඡේද රූපානි ව යොජෙතඛ්ඛානි”ති පඤ්චවිකාරරූපානි කලාපස්සෙව වොපනාදිසභවා හොත්ති, න එකමෙකස්ස රූපස්ස. තස්මා තානි එකෙකස්මිං කලාපෙ එකෙකානි එව හොත්ති. පරිච්ඡේදරූපං පන කලාපපරියාපන්නං රූපං න හොති. තස්මා ද්විත්තං ද්විත්තං කලාපානං අත්තරා තංපි එකෙකමෙව හොතිති දට්ඨබ්බං. “චතුත්තං මහාභූතානං නිස්සයනා සම්භවතො”ති එත්ථ චතුත්තං මහාභූතානංපි ලක්ඛණමත්තෙන නානත්තං හොති, පවත්තිවසෙන පන එකග්ගනත්තා සඬ්ඛානට්ඨෙතපි එකො නිස්සයොති වත්තඛ්ඛමෙව. එවඤ්ඡිසති එකසද්දස්ස අත්ථ වලනං නත්ථිති. “තෙන සද්දෙනා”ති විත්තජසද්දෙන. අත්තානං මොවෙත්තො “අධිප්පායෙනා”ති ආහ. ථෙරස්ස අධිප්පායෙනාති චූත්තං හොති. අත්තනො අධිප්පායං දස්සෙත්තො “එත්ථ පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “සද්දෙනා”ති විත්තජසද්දෙන. “තායවාවායා”ති වච්ඡමයසද්දෙනාති අත්ථො. “විඤ්ඤත්ති”ති විඤ්ඤාපනං ඉච්චෙවත්ථො. විඤ්ඤාපෙතිති විඤ්ඤාපිතො. තස්ස භාවො විඤ්ඤාවිතත්තං. විතක්කච්ඡ්ථාරසද්දො නාම කස්සපි මහත්තං අත්ථං විත්තෙන්තස්ස සොකවසෙන වා තුට්ඨිවසෙන වා බලවච්ඡිකකො පවත්තති. සො සොකං වා තුට්ඨිං වා සන්ධාරෙ තුං අසක්කොත්තො දුතියෙන සද්ධිං මන්තෙන්තො විය අත්තනො මුඛෙයෙව අබ්‍යන්තං සද්දං කත්වා සමුදිරති. පකතිජනො තං සද්දමත්තං සුඤ්ඤාති වා න වාසුඤ්ඤාති. සුඤ්ඤාත්තොපි අක්ඛරං වා අත්ථං වා අධිප්පායං වා න ජානාති. දිබ්බසොතෙන වා විජ්ජාසොතෙන වාසුඤ්ඤාත්තො අක්ඛරංපි අත්ථංපි අධිප්පායංපි ජානාති. ජානිත්වා එවංපි තෙ මනො, ඉත්ථංපි තෙ මනොතිආදිසති. අයං විතක්කච්ඡ්ථාරසද්දො නාම. සො විඤ්ඤත්තිරගිතො සොතවිඤ්ඤෙයොයාති මහාඅට්ඨකථායං චූත්තො. සඬ්ගහකාරොපන වච්ඡමයසද්දොනාම විඤ්ඤත්තිරගිතොති වා අසොතවිඤ්ඤෙයොයාති වා නත්ථිති පටික්ඛිපති. “ආගතෙ”ති අට්ඨකථාසු ආගතෙ. “පච්චෙතඛ්ඛා”ති සද්ධාතඛ්ඛා. “ට්ඨකාසුපනස්සා”ති අස්සච්චසඬ්ඛෙපස්ස ද්විසුට්ඨකාසු. අක්ඛරඤ්ච පදඤ්ච බ්‍යඤ්ජනඤ්ච අත්ථො වාති ද්වන්ද්වො. අප්පඤ්ඤායමානා අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනත්ථා යස්සාති විග්ගහො. “අන්ධදම්මොදිනං”ති අන්ධජාතිකදම්මොදිනං මිලක්ඛනං. “උක්කාසිතසද්දො ව බිපිතසද්දො ව වම්භසද්දො ව ඡඩ්ඛිතසද්දො වාති ද්වන්ද්වො. ආදිසද්දෙන තාදිසා උග්ගාර භික්කාර හසිත රොදිතාදියො සඬ්ගණ්හාති. සෙසමෙත්ථසු විඤ්ඤෙයොයං.

161. රූපප්පවත්තික්කමෙ. නපුග්ගලවසෙන විසෙසනං හොති. භූමිවසෙන විසෙසනං හොති. තඤ්ච ඛො පවත්තිකාලවසෙනාති අධිප්පායො.

එත්ථවාතිආදිසු. පුරිමෙසු ද්විසු යොනිසු පාළිනයෙන වෙදිතඛ්ඛානි සම්බන්ධො. නික්ඛන්තා, ඉති තස්මා අණ්ඩජාති ව ජලාබ්‍රජාති ව චූළිවන්ති. කථං අයං නයො පාළිනයො නාම හොතිති. පාළියං අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසං අභිනිබ්භිජ්ජ අභිනිබ්භිජ්ජ ජායන්තිති වචනෙන අණ්ඩතො ජලාබ්‍රතො ජාතා විජාතා නික්ඛන්තාති අත්ථො විඤ්ඤායති. අට්ඨකථායං පන අණ්ඩෙජාතා ජලාබ්‍රමිඡාතාති චූත්තං. ගබ්භපලිවෙද්නාසයො නාම යෙන පලිවෙදිතො ගබ්භො නිට්ඨති. විභාවනිපායෙ “උක්කංසගති පරිච්ඡේදවසෙනා”ති උක්කට්ඨජ්ජවත්තිනියමනවසෙන. උක්කට්ඨනයවසෙනාති චූත්තං හොති. අභිරූපස්ස කඤ්ඤා දාතඛ්ඛානි එත්ථ කඤ්ඤා දාතඛ්ඛානි සාමඤ්ඤතො චූත්තෙපි අභිරූපස්ස පුරිසස්සාති චූත්තත්තා කඤ්ඤාපි අභිරූපකඤ්ඤා එව විඤ්ඤායති. අයං උක්කට්ඨනයො නාම. “තත්ථ තානි සඛ්ඛානි”තිආදිසු. තානිසඛ්ඛානිපි වක්ඛු සොත සාන භාව ද්වයානි න ඔමකෙන කම්මෙන ලබ්භති. උක්කට්ඨෙන කම්මෙන එව ලබ්භතිති අධිප්පායො. විහඬිගපායෙ. සද්දායනනං නාම පටිසන්ධිකාලෙ න ලබ්භතිති චූත්තං “එකාදසායනනානි”ති. වක්ඛුවෙකල්ලස්ස දස, සොතවෙකල්ලස්ස අපරානිදස, වක්ඛු සොතවෙකල්ලස්සනව , ගබ්භසෙයාස්සවසෙන සත්තායනනානි. පාළියං ඔපජාති කගබ්භසෙයාකානං එව චූත්තත්තා “පාළියං අචූත්තංපිපනා”ති චූත්තං. අචූත්තම්පි වක්ඛාදිවෙකල්ලං. “අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිනාභාවචූත්තිතා චූත්තා”ති කථං චූත්තා යස්ස සානායනනං උප්පජ්ජති, තස්ස ජිව්භායනනං උප්පජ්ජතිති, ආමන්තා. යස්ස වා පන ජිව්භායනනං උප්පජ්ජති, තස්ස සානායනනං උප්පජ්ජතිති, ආමන්තාතිආදිනා චූත්තා පෙය්‍යාලමුඛෙන. ආවරියානන්දන්තෙරෙර න පන ඉච්ඡිතන්ති සම්බන්ධො. “ජිව්භාවෙකල්ලතාවියා”ති ජිව්භාවෙකල්ලතානාම නත්ථි විය. “සානවෙකල්ලතාපි අත්ථිති යුත්තං”ති එත්ථ පාළියං අසානකානං ඉත්ථිනං පුරිසානංති ඉදං මාතුගබ්භෙ සානායනනෙ අනුප්පන්නෙයෙව පුරෙතරඤ්ච වන්තානං ඉත්ථිපුරිසානං වසෙන චූත්තං. න සානවෙකල්ලානං අත්ථිතායානිපි වදන්ති. ගබ්භෙ සෙන්තිති ගබ්භසයා. ගබ්භසයා එව ගබ්භසෙයායා.

පවත්තිකාලෙතිආදිසු. මූලට්ඨකාපායෙ. “ඔරතො”ති පටිසන්ධිං උප්පාදාය චූත්තං. එකාදසමසත්තාහෙ අනාගතෙති චූත්තං හොති. රූපායනනං නුප්පජ්ජිස්සති. නො ව වක්ඛායනනං නුප්පජ්ජිස්සතිති ඉදං අද්ධාපච්චුප්පන්නවසෙන චූත්තං. තස්මා පටිසන්ධිතො පට්ඨාය උප්පන්නං රූපායනනං යාවජිවංපි උප්පන්නන්තෙවෙව චූළිවති. න උප්පජ්ජිස්සමානන්ති. වක්ඛායනනං පන එකාදසමසත්තාහා ඔරතො ධීතස්ස න උප්පන්නං. තදා අනුප්පන්නත්තා එකාදසමෙ සත්තාහෙ සම්පත්තෙ උප්පජ්ජිස්සතිති වත්තඛ්ඛං හොති. පච්ඡිම භවිකත්තා පන තදුභයම්පි භවත්තරෙ නුප්පජ්ජිස්සතියෙවාති. සානායනනං නිබ්බන්තෙතිති සානායනනානිබ්බන්තනං, කම්මං. තෙන කම්මෙන ගහිතප්පටිසන්ධිකානං. ඉදඤ්ච යදි තන්තිබ්බන්තකෙන කම්මෙන පටිසන්ධිං ගණ්හෙය්‍යං. සානායනනෙ අනුප්පන්නෙ

අන්තරා න කාලඛකරෙයුන්ති කත්වා චුත්තං. තන්තිබ්බත්තකෙන කම්මෙන පටිසන්ධිං ගණ්හන්තාපි තතො බලවන්තෙ උපච්ඡේදකම්මෙ ආගතෙ සති. සානායනනුප්පත්තිකාලං අපත්වා අන්තරා නකාලඛකරොන්තිති නත්ථි. “චක්ඛුසානෙසු චුත්තෙසු”ති ටිකායං චුත්තෙසු. “අත්ථතො සිද්ධා ඵවා”ති එකාදසමසත්තාගෙ උප්පන්නාති සිද්ධා ඵව. “ඊදිසෙසුයානෙසු”ති සභාවං විචාරෙ තුං දුක්කරෙසු යානෙසු. අට්ඨකථායෙව පමාණං කාතුං යුත්තාති අධිප්පායො. අට්ඨකථාපායො. “පුරිමං භවචක්කං”ති අවිජ්ජාමූලකං වෙදනාවසානං භවචක්කං. “අනුපුබ්බප්පත්තිදීපනතො”ති යථා පච්ඡිමෙ තණ්හාමූලකෙ භවචක්කෙ උප්පත්තිභවප්පත්තිං වදන්තෙන භවපච්චයාජාතීති ඵවං එකතො කත්වා චුත්තා, න තථා පුරිමෙ භවචක්කෙ. තත්ථ පන සඬබරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණ පච්චයා නාම රූපත්තිආදිනා අනුපුබ්බප්පත්තිදීපනතො. “සො පටික්ඛිත්තොයෙවා”ති ආයතනානං කම්මතො චිතිච්ඡයට්ඨානෙ දෙසනාක්කමොව යුත්තොති වත්වා සො උප්පත්තික්කමො පටික්ඛිත්තො.

සංයුත්තකෙ යක්ඛසංයුත්තපාළියං. ගාථාසු. “කලලා”ති කලලතො. “අබ්බදා”ති අබ්බදතො. “පෙසියා”ති පෙසිතො. “සනා”ති සනතො. “ජාතිඋණ්ණංසුභි”ති සුද්ධජාතිකස්ස ඵලකස්ස ලොමංසුභි. “පරිපක්කසමුහකං”ති කලලතො පරං ථොකං පරිපක්කස්ස සමුහාකාරස්ස භුත්වා. “විවත්තමානං තබ්බාවං”ති කලලභාවං විජිත්ථා වත්තමානං. “විලිනති පුසදිසා”ති අග්ගිමිති විලිනතිපුරසසදිසා. “මුවිච්ඡි”ති කපාලෙ නලග්ගති. එතාතිජායන්තිති ඵවං අට්ඨකථායස්ස චුත්තං. “ද්වා වත්තාලියමෙ සත්තාගෙ”ති නවමාසෙ අතික්කම්ම වීසතිමෙදිවසෙ. යදි ඵවං, පඤ්චමෙසත්තාගෙ පඤ්චප්පසාඛා ජායන්ති, එකාදසමෙසත්තාගෙ වත්තාරි ආයතනාති ජායන්ති, මජ්ඣෙපන පඤ්චසත්තාහා අත්ථි. තත්ථ කථන්ති ආහ “එත්ථ වා”තිආදිං. “ජසත්තාහා”ති එකාදසමෙන සද්ධිං ජසත්තාහා. එකාදසමෙපි හි පච්ඡිමෙදිවසෙ ජාතත්තා ඡදිවසාති අවසිට්ඨාති හොන්ති. “පරිණතකාලා”ති පරිපක්කකාලා. පරිපාකගතා ඵව හි කම්මජමහාභූතා සුප්පසන්නා හොන්ති. තෙසස්ස පසාදගුණා පසාදරූපා හොන්තිති. “තස්සා”ති කලලස්ස. වණ්ණජාතං වා සණ්ඨානං වාති සම්බන්ධො. “ආකාසකොට්ඨාසිකො”ති මනුස්සෙහි ආකාසකොට්ඨාසෙ යපිතො. භුත්වාති පායසෙසො. කථං පරමාණුතො පරිත්තකං සියාති ආහ “සොහි”තිආදිං. “සො”ති පරමාණු. පටිසන්ධික්ඛණෙ කලලරූපං කලාපත්තයපරිමාණං. පරමාණු පන එකුනපඤ්ඤාසකලාපපරිමාණො. තස්මා තං තතො පරිත්තකන්ති චුත්තං හොති. පටිසන්ධික්ඛණතො පරං පන තංපි බණෙබණෙ උපචිතමෙව හොති. “ධාතුනං”ති චතුර්ධාතුවචත්ථානෙ ආගතානං චතුත්තං මහාභූතානං. කලලස්සවා උපචිතප්පමාණං ගහෙත්වා චුත්තන්තිපි යුජ්ජති. “වත්ථුස්මි”ති අබ්බදාදිවත්ථුස්මි. “ජලාබ්බුලානුසාරොනා”ති ජලාබ්බුජාතකාලෙ තස්ස මූලානු සාරොනාති අධිප්පායො. ගාථායං. “මාතුතිරො කුච්ඡිගතො”ති වත්තබ්බෙ ගාථාබන්ධවසෙන “මාතුකුච්ඡිගතො තිරො”ති චුත්තං. තෙනාහ “මාතුයා තිරොකුච්ඡි ගතො”ති. “ජිද්දො”ති සුබ්බමෙහි ජිද්දෙහි සමන්තාගතො. ලද්ධංවා පානභොජනං. “තතො පට්ඨායා”ති සත්තරසමභවඬගචිත්තතො පට්ඨාය. “රූපසමුට්ඨානෙ චුත්තමෙවා”ති රූපසමුට්ඨානෙ මූලට්ඨකාචාද විචාරණායං ‘යං පිතත්ථ න ව යුත්ත’න්තිආදිනා චුත්තමෙව. “අජ්ඣොභට්ඨාභාරාභාවතො”ති බහිද්ධාභාරාභාවතොති අධිප්පායො. “තත්ථා”ති රූපබ්බුත්තලොකෙ. අභාවං වණ්ණෙති. කස්මාපන වණ්ණෙති, නනු වණ්ණෙන්තස්ස අට්ඨකථා විරොධො සියාති. විරොධො වා හොතු, අවිරොධො වා. පාළියෙව පමාණන්ති දස්සෙන්නො “රූපධාතුයා”තිආදිනා විභවගෙ පාළිං ආහරි. තත්ථ “රූපධාතුයා”ති රූපලොකධාතුයා. රූප බ්බුත්තලොකෙති චුත්තං හොති. “උප්පත්තික්කණෙ”ති පටිසන්ධික්ඛණෙ. ආවරියස්ස අධිප්පායං විභාවෙන්තො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. “ථොට්ඨබ්බෙ පටික්ඛිත්තෙපි”ති පඤ්චායතනාතිති වා පඤ්චධාතුයොති වා පරිච්ඡේදකරණමෙව පටික්ඛි පන දට්ඨබ්බං. “කිච්චන්තර සබ්බාවා”ති ථොට්ඨබ්බකිච්චතො කිච්චන්තරස්ස විජ්ජමානත්තා. කම්මපන කිච්චන්තරන්ති. රූපකායස්ස පවත්තියා හෙතුපච්චයකිච්චං. මහාභූතා හෙතු මහාභූතා පච්චයා රූපක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායාති හි භගවතා චුත්තං. තත්ථ හෙතුකිච්චං නාම රූපජනනකිච්චං. පච්චය කිච්චං නාම රූපුපත්ථමහන කිච්චං. කිච්චන්තරමෙවනත්ථි සානාදිනං විසය ගොචරභාවකිච්චං තෙසං කිච්චං නාම, තතො අඤ්ඤා කිච්චං නාම නත්ථි. “යෙනා”ති කිච්චන්තරෙන. “තෙ”ති ගන්ධාදයො. ඉදාති අට්ඨක තානුගතං වාදං දස්සෙන්නො “යථාපනා”තිආදිමාහ. “යෙන කිච්චවිසෙසෙන”ති විසයගොචරභාවකිච්චවිසෙසෙන. රූපජනනරූපුපත්ථමහන කිච්චවිසෙසෙන ව. “සබ්බත්ථා”ති සබ්බස්මිං පාළිප්පදෙසෙ. “තෙසං”ති ගන්ධාදිනං. “තත්ථා”ති රූපලොකෙ. “නිස්සන්ද ධම්මමත්තභාවෙනා”ති එත්ථ යථා අග්ගිමිති ජාතෙ තස්ස නිස්සන්දා නාම ඉච්ඡන්තස්සපි අනිච්ඡන්තස්සපි ජායන්තියෙව. වණ්ණොපි ජායති, ඔභාසොපි, ගන්ධොපි, රසොපි, ධූමොපි, පුප්පුල්ලානිපි කදාච ජායන්තියෙව. තෙහි වණ්ණාදිති කරණියෙ කිච්චවිසෙසෙ සතිපි අසතිපි. තථා මහාභූතෙසු ජාතෙසු තෙසං නිස්සන්දා නාම ඉච්ඡන්තස්සපි අනිච්ඡන්තස්සපි කිච්චවිසෙසෙ සතිපි අසතිපි ජායන්තියෙව. ඵවං නිස්සන්දධම්මමත්තභාවෙන. අනුප්පවෙසො යුත්තො සියා අජ්ඣත්ත සන්තානෙති අධිප්පායො. බහිද්ධා සන්තානෙ පන වත්ථා භරණ විමානාදිසු තෙසං භාවො ඉච්ඡි තබ්බො සියා. අජ්ඣත්තෙපි වා කායං ඔළාරිකං කත්වා මාපිතකාලෙති. එත්ථ ව “ධම්මායතන ධම්මධාතුසු අනුප්පවෙසො”ති එත්ථ අට්ඨසාලිනියං තාව. යෙ පන අනාපානාගතා රූපාදයොපි ධම්මාරම්මණම්චිවෙව වදන්තිති චුත්තං. තං තත්ථ පටික්ඛිත්තං. අනාපානාගමනං නාම විසයගොචර කිච්චරහිතතා වූච්චති. තඤ්ච මනුස්සානම්පි දෙවනම්පි බ්බුත්තානම්පි පසාදරූපෙසු අනාපානා ගමනමෙව අධිප්පෙන. තං පන අත්ථිතන්ථිති විචාරෙන්වා කථෙතබ්බං. අපි ව නිස්සන්දධම්මා නාම ඔළාරිකානං මහාභූතානං විවිධාකාරාපි භවෙයුං. බ්බුත්තානං පන අජ්ඣත්ත රූපං අප්පනා පත්තකම්මවිසෙසෙන පවත්තං අනිසුබ්බං හොති. තස්මා කාමසත්ත සන්තානෙ විය තත්ථ පරිපුණ්ණං නිස්සන්දරූපං නාම විචාරෙතබ්බමෙව. ධම්මා රම්මණස්ස වූඛ්ඛධම්මාරම්මණං අනුලොම ධම්මායතනන්ති පාළියං චුත්තං නත්ථි යෙවාති. “ජීවිත ඡක්කඤ්චා”ති වත්තබ්බං රූපලොකෙ. “තත්ථා”ති අසඤ්ඤසත්තෙ. කාමලොකෙ ජීවිතනවකං කස්මා විසුං න චුත්තන්ති. පටිසන්ධික්ඛණෙ කස්මා න චුත්තං. පවත්තිකාලෙපි විසුං න චුත්තමෙව. “ආභාරූපත්ථමහකස්සා”ති ආභාරසඬබ්බාතස්ස රූපුපත්ථමහකස්ස. “සකලසරිරි බ්බාපිනො අනුපාලකජීවිතස්සා”ති කායදසකභාවදසකෙසු පරියාපන්නස්ස ජීවිතස්ස. “එත දෙවා”ති ජීවිතනවකමෙව. “තත්ථා”ති රූපලොකෙ. උදයභූතස්සා”ති වඩ්ඪිභූතස්ස. “ද්විසු අග්ගිසු”ති පාවකග්ගිස්මිඤ්ච කායග්ගිස්මිඤ්ච. ආතඬකො වූච්චති රොගො.

බහුකෝ ආතඬකෝ යස්සාති විග්ගහො, “විසමවෙපාකිනියා”ති විසමං පාවෙන්තියා, “ගහණියා”ති උදරග්ගිනා, “පධානක්ඛමායා”ති පධාන සඬබාතං භාවනාරබ්භකිවිචං බමන්තියා, “එතං”ති ජීවිතනවකං, “ටෙරෙන වා”ති අනුරුද්ධන්ටෙරෙන ව, “එතං”ති ජීවිත නවකං, “නිරොධක්කමො”ති මරණාසන්නකාලෙ නිරොධක්කමො, “එත්ථා”ති රූපලොකෙ, කළෙවරං වුව්වති මහසරිරං, තස්ස නික්ඛෙපො කළෙවරනික්ඛෙපො, අඤ්ඤෙසඤ්ච ඔපපාතිකානං කළෙවරනික්ඛෙපො නාම නත්ථී, කස්මා පන තෙසං කළෙවරනික්ඛෙපො නාම නත්ථීති ආහ “තෙසඤ්ඨි”තිආදිං, විභාවනිපායේ, සබ්බෙසංපි රූපබ්‍රහ්මානං, ආභාරසමුට්ඨානානං රූපානං අභාවතො තිසමුට්ඨානානීති වුත්තං, අසඤ්ඤසත්තෙ විත්තසමුට්ඨානානාමිපි අභාවතො ද්විසමුට්ඨානානීති වුත්තං, “තානී”ති මරණාසන්න විත්තසමුට්ඨානානී, තං පරිමාණං අස්සාති තාවත්තකං, “ලහුකගරුකාදිවිකාරො”ති සකලරූපකායස්ස ලහුකගරුකාදිවිකාරො, අපි ව තත්ථ දන්ධන්තාදිකර ධාතුක්ඛොභපච්චියානං සබ්බෙසො අභාවතො නිව්වකාලමිපි සකලසරිරස්ස ලහුකාදිගුණො වත්තතියෙව, කිං තත්ථ පටිපක්ඛ ධම්මප්පවත්ති විත්තාය, තථා අසඤ්ඤසත්තෙපි රූප්පනවිකාර විත්තායාති,

රූප්පවත්තික්කමානුදිපනා නිට්ඨිතා,

161. නිබ්බානසඬගහෙ, ද්විසු නිබ්බානපදෙසු පට්මපදං අවිඤ්ඤාතත්ථං සාමඤ්ඤ පදං, දුතියං විඤ්ඤා තත්ථං විසෙසපදං, කිලෙසෙ සමෙතීති සමණො, අරියපුග්ගලො, සමණස්ස භාවො සාමඤ්ඤං, අරියමග්ගො, සාමඤ්ඤස්ස ඵලානි සාමඤ්ඤඵලානි, ලොකතො උත්තරති අතික්කමතීති ලොකුත්තරං, ලොකෙ න පඤ්ඤාවියතීති පඤ්ඤත්තීති ඉමමත්ථං සන්ධාය “නභී”තිආදිමාහ , වත්තාරිමග්ගඤ්ඤාණානි චතුමග්ගඤ්ඤාණානි ඵලං සමාසවසෙන එකවචනන්තං පදං වාක්‍යං පත්ථා බහුවචනන්තං හොතීතිආහ “චතුභි අරියමග්ගඤ්ඤාණෙහි”ති, “තාදිසමාහ”ති අරියමග්ගසදිසමාහ, “විමුඛානං”ති පරමිමුඛානං, “ජච්චන්ධානං වියා”ති ජච්චන්ධානං වන්දමණ්ඩලස්ස අවිසයභාවො විය, “තස්සා”ති නිබ්බානස්ස, තත්ථ “ජච්චන්ධානං”ති අවිසයපදෙ සාමිපදං, “තස්සා”ති භාවපදං, “යං කිඤ්චි”ති කිඤ්චියං අත්ථජාතං, අස්සනිබ්බානස්ස සිද්ධන්තී සම්බන්ධො, අපාකටස්ස ධම්මස්ස, වායාමොපි නාම න අත්ථී, කුතො තස්ස සවිජ්ඣාතං භවිස්සතීති අධිප්පායො, “යෙනා”ති වායාමෙන, “නිබ්බානෙන විනා”ති නිබ්බානාරම්මණං අලභිත්ථාති වුත්තං හොති, “අකිච්චසිද්ධිං”ති කිලෙසප්පභාන කිච්චස්ස අසිද්ධිං, “තතො”ති තස්මා, “වධායා”ති වධිතුං, “පරිසක්කන්තා”ති වායමන්තා, ගාථායං, “අන්තොජටා”ති අප්ඤ්ඤාතසන්නානො තණ්හාජටා, තණ්හාවිනද්ධා, “බහිජටා”ති බහිද්ධාසන්නානො තණ්හාජටා, තණ්හාවිනද්ධා, “තස්සා”ති තණ්හාය, “වත්ථුතො”ති විසුංවිසුං ජාතසරූපතො, පරිනිබ්බායිංසු, පරිනිබ්බායන්ති, පරිනිබ්බායිස්සන්තීති පරිනිබ්බුතා, තකාරපච්චියස්ස කාලත්තයෙපි පවත්තනතො, යථා දිට්ඨා, සුතා, මුතා, විඤ්ඤාතා,ති, විසිට්ඨං කත්ථා ජාතිතබ්බන්ති විඤ්ඤාණං, න නිදස්සිතබ්බන්ති අනිදස්සනං, නත්ථී අන්තො එතස්සාති අනන්තං, සබ්බතො පවත්තා ගුණප්පභා එතස්සාති සබ්බතොපහං, “භගවතා වුත්තං”ති දීඝනිකායෙ කෙවට්ටසුත්තෙ වුත්තං, “සවන්තියො”ති මහානදියො වා කුන්තදියො වා, “අප්පෙන්නී”ති පවිසන්ති, “ධාරාති” මෙසවුට්ඨිධාරා, බුද්ධෙසු අනුප්පජ්ජන්තෙසු එකසත්තොපි පරිනිබ්බාතුං න සක්කොතීති ඉදං බුද්ධුප්පාදකප්පෙ ඵල පච්චෙක සම්බුද්ධාපි උප්පජ්ජන්තීති කත්ථා වුත්තං, අපදාන පාළියං පන බුද්ධසුඤ්ඤකප්පෙපි පච්චෙකසම්බුද්ධානං උප්පත්ති ආගතා ඵල, “එකසත්තොපි”ති වා සාවකසත්තො ගහෙතබ්බො, ඵලඤ්ඨි සති අපදානපාළියා අවිරොධො හොති, “ආරාධෙන්තී”ති සාධෙන්ති පටිලභන්ති, සබ්බතො පවත්තා ගුණප්පභා එතස්සාති අත්ථං සන්ධාය “සබ්බතොපහා සම්පන්නං”ති වුත්තං, “ජොති වත්ත තරොවා”ති ඔභාසවත්තතරො වා, සබ්බත්ථ පභවති සංවිජ්ජතීති සබ්බතොපහන්ති ඉමමත්ථං සන්ධාය සබ්බතො වා පභුතමෙව හොතීති වුත්තං, තෙනාහ “න කත්ථවි නත්ථී”ති, “ඵලංසන්නෙ පි”ති ඵලං වුත්තනනෙයන එකවිධෙ සන්නෙපි, “උපවරිතුං”ති උපවාරවසෙන වොහරිතුං, “යථාහා”ති තස්මිං යෙවසුත්තෙ පුත කිං ආහ, භවං නෙතීති භවනෙත්ති, භවතණ්හා ඵල, “සම්පරායිකා”ති වුතිඅනන්තරෙ පත්තබ්බො, ද්විත්තං බිණාසවානං අනුපාදියෙසනා වුත්තාති සම්බන්ධො, එත්ථ “අනුපාදියෙසනා”ති අනුපාදියෙසනිබ්බානං වුව්වති, සෙක්ඛෙසු අරහත්තමග්ගට්ඨස්ස සෙක්ඛස්ස කිලෙසුපාදියෙස වසෙන අනුපාදියෙසනා වුත්තා, “කිලෙසුපාදියෙසො”ති ච කිලෙස සඬබාතො උපාදියෙසො, තථා බන්ධුපාදියෙසොපි, අන්තරාපරිනිබ්බායිතිආදියු පරිනිබ්බානං නාම කිලෙසපරිනිබ්බානං වුත්තං, උභතො භග විමුත්තාදීනං පදන්ථො නවමපරිච්ඡෙදෙ ආගමිස්සති, “කිලෙසක්ඛයෙන සහෙව බියාන්තී”ති පච්චුප්පන්නහවෙ අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ කිලෙසක්ඛයෙන සද්ධිං ඵල බියාන්තී, අනුප්පාද ධම්මතං ගච්ජන්ති, තථා අනාගාමී පුග්ගලස්ස කාමපටිසන්ධික්ඛන්ධාපි අනාගාමීග්ගක්ඛණෙ, සොනාපන්නස්ස සත්තභවෙය්පෙන්වා අවසෙස කාමපටිසන්ධික්ඛන්ධා සොනාපන්නී මග්ගක්ඛණෙ තං තං කිලෙසක්ඛයෙන සහෙව බියාන්තීති, පච්චුප්පන්නක්ඛන්ධා පන කිලෙසක්ඛයෙන සහබියාන්තී, බන්ධුපාදියෙසා නාම හුත්ථා යාවමරණකාලා බිණාසවානමිපි පවත්තන්ති, කස්මා පවත්තන්තීති ආහ “යාවවුතියා පවත්තමානං”තිආදිං, පච්චුප්පන්නක්ඛන්ධසන්නානං පන ධම්මතාසිද්ධන්ති සම්බන්ධො, “ඵලනිස්සන්දභුතං”ති විපාකඵලභුතඤ්ච නිස්සන්දඵලභුතඤ්ච හුත්ථා, “තෙනසහෙවා”ති කිලෙසක්ඛයෙන සහෙව, “යස්මාපනා”තිආදියු, පරිසමන්තතො බුත්තන්ති නිවාරෙන්ති, සන්තිසුඛස්ස අන්තරායං කරොන්තීති පලිබොධා, කිලෙසාභිසඬබරණ කිච්චානි, කම්මාභිසඬබරණකිච්චානි, බන්ධාභිසඬබරණ කිච්චානි ව, පලිබොධෙහි සහ වත්තන්තීති සපලිබොධා, සඬබාර නිමිත්තෙහි සහ වත්තන්තීති සනිමිත්තා, තණ්හාපණ්ඩිති සහ වත්තන්තීති සපණ්ඩිතා, “තතො”ති පාපකම්මතො, අපායදුක්ඛතො ව, “කොච්චි”ති කොච්චිධම්මො, “නිරොධෙතුං සක්කොති”ති සක්කායදිට්ඨියා නිරුද්ධාය තෙ නිරුප්ඤ්ඤාති, අනිරුද්ධාය නනිරුප්ඤ්ඤාති, තස්මා සක්කායදිට්ඨි නිරොධො නිබ්‍යාපාරධම්මොපි සමානො තෙ පලිබොධෙ නිරොධෙති නාම, “නිරොධෙතුං සක්කොති”ති ච අබ්‍යාපාරෙ බ්‍යාපාරපරිකප්පනාති දට්ඨබ්බං, සක්කායදිට්ඨිනිරොධොයෙව තෙ පලිබොධෙ නිරොධෙතුං සක්කොතිති එත්ථ ද්විත්තමිපි නිරොධො එකොයෙව, ඵලං සන්නෙපි අවිජ්ජා නිරොධා සඬබාර නිරොධොතිආදියු විය අහෙදෙ හෙදපරිකප්පනා හොතීති, උප්පාදො ව පවත්තො ව උප්පාදප්පවත්තා, තෙ මූලං යස්සාති විග්ගහො, යෙන

ඔළාරිකාකාරෙන, මාරෙන්ති මාරා, වධකපව්වත්ථිකානි චුත්තං හොති. කිලෙසමාරාදයො. මාරා දහන්ති තිට්ඨන්ති එතෙසුති මාරධෙය්‍යා. මාරෙති වාවෙති වානි මච්චු. මරණමෙව. මච්චුදහති තිට්ඨති එතෙසුති මච්චුධෙය්‍යා. “නත්ථි තස්මිං නිමිත්තං”ති චුත්තෙ පඤ්ඤත්තිධම්මෙසුපි උප්පාදප්පවත්තමුලං නිමිත්තං නාම නත්ථි. එවංසති, තෙහි නිබ්බානස්ස අවිසෙසො ආපජ්ජතිති වොදනා. තං පරිහරන්තො “තඤ්ඨි”ති ආදිමාහ. විද්ධංසෙත්වානි ව සාධෙත්තන්ති ව අත්ථවිසෙස පාකටත්ථාය අබ්‍යාපාරෙ බ්‍යාපාර පරිකප්පනා එව. පණිතාදිහෙදෙ. ඉදං බුද්ධානං නිබ්බානං පණිතං. ඉදං පච්චෙකබුද්ධානං නිබ්බානං මජ්ඣිමං. ඉදං බුද්ධසාවකානං නිබ්බානං භීනන්ති භීන්තං න හොතිති යොජෙතබ්බං. නානප්පකාරෙන චිත්තං නිධෙති එතෙනානි පණිහිතං. “නිධෙති”ති ආරම්මණෙසු නින්තං පොණං පබ්භාරං කත්වා යපෙතිති අත්ථො. තථා පණිධානපණ්ඩිසු. අත්ථන්තො එකං ආසාතණ්භාය නාමං. “ලබ්භමානාපි”ති භවසම්පත්ති හොගසම්පත්තියො ලබ්භමානාපි. “පිපාසවිනය ධම්මත්තා”ති පාතං පරිභුඤ්ජිතුං ඉච්ඡා පිපාසා. පිපාසං විනෙති විගමෙතිති පිපාසවිනයො. “වෙදයිතසුඛං”ති වෙදනාසුඛං. “කතමං තං ආවුසො”ති පාළිපාඨෙ “තං”ති තස්මා. “යදෙත්ථ වෙදයිතං නත්ථි”ති යස්මා එත්ථ වෙදයිතං නත්ථි. තස්මා නිබ්බානෙ සුඛං නාම කතමන්ති යොජනා. “එත්ථා”ති එතස්මිං නිබ්බානෙ. “එතදෙවෙත්ථා”ති ආදිමිති. “එත දෙවා”ති එසොඵව. යස්මා එත්ථ වෙදයිතං නත්ථි. තස්මා එසො වෙදයිතස්ස නත්ථිභාවො එව එත්ථනිබ්බානෙ සුඛන්ති යොජනා.

“එත්ථ වා”ති ආදියු. යදෙනං බිය්‍යනං නිරුජ්ඣනං අත්ථිති සම්බන්ධො. කෙච්ඡ පන තංබිය්‍යන නිරුජ්ඣන ක්‍රියාමත්තං නිබ්බානං න හොති. අභාව පඤ්ඤත්තිමත්තං හොතිති වදන්ති. තං පටිසෙධෙත්තො “න භිතං”ති ආදිමාහ. “පඤ්ඤත්තිරූපං”ති පඤ්ඤත්තිසභාවො. පාළිපාඨෙ. “පදහති”ති චීරියං දල්භං කරොති. පහිතො අත්තා අනෙනානි පහිතත්තො. “පහිතො”ති පදහිතො. අනිවත්තභාවෙ යපිතො. පෙසිතොතිපි වණ්ණෙත්ති. “කායෙනා”ති නාමකායෙන. තණ්භාවසෙ වත්තන්තිති තණ්භාවසිකා. “තෙසං පි”ති තෙසං වාදෙපි. තස්මිං බය නිරොධමත්තෙ අනන්තගුණා නාම නත්ථිති ඉමං වාදං විසොධෙතුං “නිබ්බානස්ස වා”ති ආදි චුත්තං. “පටිපක්ඛවසෙන සිජ්ඣන්ති”ති එතෙන වට්ඨධම්මෙසු මහත්තං ආදිනවං පස්සන්තා එව තෙසං නිරොධෙ මහත්තං ගුණානිසංසං පස්සන්තිති දීපෙති. යෙ පන යථාචුත්තං බයනිරොධං පරමත්ථනිබ්බානන්ති න ජානන්ති, තෙසං වත්තබ්බමෙව නත්ථි. එවං ගුණපදානං ගම්භීරත්තා තංබයනිරොධමත්තං අනන්තගුණානං වත්ථු න හොතිති මඤ්ඤන්ති. ඉදානි නිබ්බානං පරමං සුඛන්ති චුත්තං. කථං තං බයනිරොධමත්තං පරමසුඛං නාම භවෙය්‍යානි ඉමං වාදං විසොධෙතුං “සන්තිසුඛඤ්චනාමා”ති ආදි චුත්තං. අත්ථිභික්ඛවෙති සුත්තෙ. “නොවෙතං අභවිස්සා”ති එතං අජාතං නොවෙ සන්තං විජ්ජමානං න භවෙය්‍යා. “නයිමස්සා”ති න ඉමස්ස. පච්චක්ඛතුං බන්ධපඤ්චකං දස්සෙත්තො “ඉමස්සා”ති වදති. නිස්සක්කත්ථෙ ව සාම්ච්චනං. ඉමස්මා ජාතා භූතා කතා සඬබ්බා සත්තානං නිස්සරණං නාම න පඤ්ඤායෙය්‍යානි යොජනා. පරත්ථපි එසනෙයො. එසනෙයො සබ්බෙසුති ආදියු. දුච්චරිත ධම්මා නාම පච්චයෙ සති, ජායන්ති. අසති, න ජායන්තිති එවං ජාතං විය අජාතම්පි තෙසං අත්ථි. යදි ව අජාතං නාම නත්ථි. ජාතමෙව අත්ථි. එවංසති, අත්තනි දුච්චරිතානං අජාතත්ථාය සම්මාපටිපජ්ජන්තානංපි සබ්බෙ දුච්චරිත ධම්මා අත්තනි ජාතායෙව සියුං, නො අජාතා. කස්මා, අජාතස්ස නාම නත්ථිතායානි ආදිනා යොජෙතබ්බං.

“එත්තාවතා”ති , අත්ථි භික්ඛවෙ අජාතංති ආදිනා පාළිවචනෙන. සබ්බෙසඬබ්බාරා සමන්ති වූපසමන්ති එත්ථානි සබ්බෙසඬබ්බාර සමථො. සබ්බෙ උපධයො එත්ථ නිස්සජ්ජන්ති අරියාජනානි සබ්බුපධිනිස්සග්ගො. “උපලබ්භමානො”ති සන්තිලක්ඛණෙන ඤාණෙන උපලබ්භමානො. “එසිංසු”ති කත්වා එසනකිච්චස්ස සිබාපත්තං අත්ථං දස්සෙතුං “අධිගච්ඡි”ති චුත්තං.

නිබ්බානසඬගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

රූපසඬගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

7. සමුච්චය සඳහා අනුදීපනා

162. සමුච්චය සඳහා . අත්තනො ආවේණිකභූතෙන සාමඤ්ඤ ලක්ඛණෙන නි ව සම්බන්ධො. අඤ්ඤාපදෙසෙන එව තදුගයලක්ඛණෙන සලක්ඛණානි නාම වුවුවන්ති අධිප්පායො. “නිබ්බානස්සපි සරූපතො ලබ්භමානසභාවතා”ති අඤ්ඤානිස්සය රහිතෙන ලබ්භමානසභාවතා. නනු නිබ්බානම්පි රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයොති ආදිනා අඤ්ඤානිස්සයදස්සනං අත්ථි යෙවාති. දස්සනමත්තං අත්ථි. නිබ්බානං පන රාගාදීහි පටිබද්ධං න හොති. අප්ඨ ඛො තෙහි දුරතරං හොති. පටිපක්ඛතරං, පටිච්චරුද්ධතරං. යඤ්ඤි රූපස්ස ඛයො වයො හෙදො අනිච්චාති වුත්තං. තත්ථ රූපස්ස උප්පජ්ජන්වා ඛයො වුත්තොති සො රූපස්ස නිස්සිතො එව හොති. ඉධ පන රාගාදීනං පුන උප්පාදස්සපි අභාවො වුත්තොති සො රාගාදීසු අනිස්සිතො එව. න කෙවලං අනිස්සිතො. අප්ඨ ඛො තෙහි දුරතරො ව පටිපක්ඛතරො ව තෙසං පටිපක්ඛගුණෙහි ඉමස්සසිද්ධත්තාති. අනිප්ඵන්තරූපානිපි අධිප්පෙනානි එව තෙසම්පි බන්ධායතනධාතු සච්චෙසු සඳහන්තා.

ආසවාදීසු. “පාරිවාසියට්ඨෙනා”ති පරිවාසකරණට්ඨෙන. “මදනීයට්ඨෙනා”ති මදනජනකට්ඨෙන. “පරිවාසං ගණ්හන්ති”ති දොසවෙපුල්ලං ආපජ්ජන්තිති වුත්තං හොති. පුන “පරිවාසං”ති දුග්ගන්ධතාදිපරිවාසං. “ආසවහරිතමෙවා”ති ආසවෙහි පුරිතමෙව. “ජ්ජාරම්මණානි දුසෙන්නි”ති තානි සාසවාදිභාවං පාපෙන්තිති අධිප්පායො. “භවතො”ති භූමිතො ඉවිච්චන්තො. අවධියති පරිච්ඡින්නදියති එතස්මාති අවධි. අපාදානං වුවිති. මරියාදො නාම පරියන්තපරිච්ඡෙදො. මරියාදමත්තභූතො ක්‍රියාවිසයො මරියාදවිසයො. අවධි නාම බ්‍යාපන විධානං, ක්‍රියා බ්‍යාපනස්ස විසයො අභිවිධිවිසයො. “යස්සා”ති අවධි වත්ථුස්ස. “අත්තානං”ති අවධිවත්ථු. “බහිකත්වා”ති සම්පත්තමත්තං කත්වාති අධිප්පායො. අවධිවිචාරණායං. “සද්දස්සා”ති භගවතො කිත්තිසද්දස්ස. “තං”ති අවධිභූතං අත්ථං. “යසො”ති කිත්තිසද්දො. “ඉතරං”ති අනභිවිධිවිසයං බහි කත්වා පවත්නති.

කාමාසවාදීසු. “තත්තාමෙනා”ති කාමනාමෙන. “තදාරම්මණා”ති කාමධම්මාරම්මණා. “අයමත්තො වා”ති කාමීයතිති ආදිනා වුත්තො පච්ඡිකත්තො. “මහග්ගතකුසලධම්මා”ති ඉධාධිප්පෙනං කම්මභවං සන්ධාය වුත්තං. “තං නිබ්බන්තා”ති තෙන නිබ්බන්තා. “තදාරම්මණා”ති දුට්ඨභවාරම්මණා. “තණ්හා එවා”ති භවතණ්හා එව. “භවො එවා”ති භවාරම්මණතාය භවනාමිකා තණ්හා එව. “ඉමෙ එවා”ති තණ්හාදිට්ඨි අවිජ්ජා එව. “පරිවුත්තං සති”ති පරිවසිතෙ සති. “කාමවිසයා”ති කාමධම්මවිසයා. “තස්මිං”ති කාමාසවෙ. භවවිසයා මානාදයො පරිවුත්තං එවාති ආදිනා යොජෙතබ්බං. තවා දිට්ඨිවිසයාති පදෙපි.

“අනස්සාසිකං කත්වා”ති අස්සාසපස්සාසරහිතං කත්වා. “අවහනනට්ඨෙනා”ති අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා මාරණට්ඨෙන. අධොකත්වා මාරණට්ඨෙනානිපි යුජ්ජති. “දුත්තරට්ඨෙනා”ති තත්ථ පතන්තස්ස තරිතුං දුක්කරට්ඨෙන. “වුත්තනයෙනා”ති ආසවෙසු වුත්තනයෙන.

“වට්ඨස්මිං”ති තිව්ධවට්ඨස්මිං. “භවයන්තකෙ”ති අවිජ්ජාසඳ්ධාරාදිකෙ භවවක්කෙ. “ආමසනං”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙති “තවා තවා කප්පෙන්වා ගහණ”න්ති. “සාසනෙ”ති පරියන්තිසාසනෙ තස්මිං තස්මිං සුත්තන්තෙ. “දිට්ඨියො දිට්ඨපාදානං”ති දිට්ඨිවත්ථුසු දළ්භග්ගාහට්ඨෙන දිට්ඨියො එව දිට්ඨපාදානං. අත්තවාදපාදානෙ. පරිකප්ප බුද්ධි නාම මිච්ඡාඤ්ඤාණං වුවිති. “ඉස්සර නිම්මිතං”ති සකලලොකිස්සරෙන මහාබ්‍රහ්මනා ආදිකප්පකාලෙ නිම්මිතං. “අධිච්ච සමුප්පන්නං”ති අහෙතු අපච්චයා සමුප්පන්නං. “අච්චන්තසස්සනං”ති භවපරම්පරාසු සස්සනං. “එකච්චසස්සනං”ති භවවිසෙසං පත්වා එකච්චානං සත්තානං සස්සනං. “උච්ඡින්නං”ති යත්ථකත්ථවි පරම්මරණා උච්ඡින්නං. පුරාණඤ්චකම්මං පරික්ඛිණං, නවඤ්චකම්මං අකනං. එවං සංසාර සුද්ධිති ආදිනා ගහණන්ති අත්තො. සන්තො කායො සක්කායො. “සන්තො”ති පරමත්ථතො විජ්ජමානො. “කායො”ති රූපකායො, නාමකායො. අත්තනො අත්තනො කායො වා සක්කායො. පච්චන්තකායො, පාටිපුග්ගලිකා කායොති වුත්තං හොති. යථාවුත්තකාය ද්වයමෙව. සක්කායෙ දිට්ඨි සක්කායදිට්ඨි. තත්ථ “සක්කායෙ දිට්ඨි”ති පුබ්බන්තාපරන්ත කප්පිකානං විය පුබ්බන්තා පරන්තෙඅච්චන්තෙත්වා සබ්බසත්තානංපි අත්තනො බන්ධෙසු එව ‘රූපං මෙ අත්තාති වා’ අත්තා මෙ රූපවාති වා, අත්තනි මෙ රූපන්ති වා, රූපස්මිං මෙ අත්තාති වා, එවමාදිනා ධම්මතා සිද්ධා දිට්ඨිති වුත්තං හොති. “අස්සුතවා”ති බන්ධදෙසනාදිකෙ සුඤ්ඤාධම්මප්පට්ඨිං යුත්තෙ දෙසනා ධම්මෙ අස්සුත පුබ්බන්තා නත්ථි සුතං එතස්සාති අස්සුතවා. “පුපුජ්ජනො”ති ලොකියමහාපනො. තත්ථ පරියාපන්නො පන එකපුග්ගලොපි පුපුජ්ජනොත්තෙව වුවිති. සො සුතවාපි අත්ථි, අස්සුතවාපි අත්ථි. ඉධ අස්සුතවා අධිප්පෙනො. අරිය පුග්ගලො පන තත්ථ පරියාපන්නො න හොති. අහන්තිවා, මමාති වා, මයිති වා, මෙති වා, පරාමසන පදානි නාම. “සෙසධම්මෙවා ගහෙන්වා”ති රූපතො අවසෙසෙ නාමක්ඛන්ධ ධම්මෙ අත්තා මෙති ගහෙන්වා වා. “ධම්ම මුත්තකං වා අත්තානං ගහෙන්වා”ති පඤ්චක්ඛන්ධධම්මවිමුත්තං පරිකප්පසිද්ධං අත්තානං වා ගහෙන්වා. වතස්සො අවත්ථා යස්සාති වතුරාවත්ථිකා. වෙදනාය සම්භොගරසත්තා “සංභුඤ්ජිං”ති වුත්තං. “සුබ්බතො”ති සුබ්බවෙදනාය සමඬ්ඨිපුග්ගලො. ධම්මතො බන්ධ පඤ්චකමෙව. තත්ථ පන සුබ්බවෙදනාපධානත්තා තවා සමනුපස්සන්තො වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති නාම. “සමුහතො ගහෙන්වා”ති අහමස්මි, අහං එකො සත්තොති ආදිනා සමුහතො. “වත්ථු”ති පඤ්චක්ඛන්ධා වුවිත්තති. ඤාතපරිඤ්ඤාදිවසෙන අපරිඤ්ඤාතානි වත්ථුති එතෙහිති අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකා. එකමුහුත්තමත්තෙපි කාලෙ. රූපං අත්තනො සමනුපස්සතිති ආදිකං වතුරාවත්ථං සන්ධාය “කදාචි අත්තතො”ති ආදි වුත්තං. “අත්තනිම්මිතං”ති අභික්කමනාදීසු කායවච්චතො ක්‍රියාසු අහං අභික්කමාමි, අහං පටික්කමාමිති ආදිනා විත්තෙ දිස්සමානා අත්තවිජ්ජා වුවිති.

“කාමනටියෙනා”නි ඉච්ඡනටියෙන. “ඡන්දනටියෙනා”නි පත්ථනටියෙන. ලීනභාවො නාම චිත්තවෙතසිකානං පටිකුටනං. ආපාදියතෙ ආපාදනං. ලීනභාවස්ස ආපාදනන්ති විග්ගහො. “තන්දි”නි ආලසාං චූච්චති. “විජම්භිතතා” නාම කිලෙසවසෙන කායඛිගානං විජම්භනං සමිඤ්ජනප්පසාරණාදිකරණං. සා එව පච්චයො එතස්සාති විග්ගහො.

අනුසයපදත්ථෙ. “උප්පජ්ජන්ති”නි උප්පජ්ජිතුං සක්කොන්ති. න පන එකන්තතො උප්පජ්ජන්ති. සන්තෙසුභි එකන්තතො උප්පජ්ජන්තෙසු අනුසයා නාම න භොන්ති සයනකිච්චස්සෙව අභාවතො. “උප්පජ්ජන්ති”නි චා උප්පජ්ජිතුං පභොන්ති. පත්ථොදනො ඛහුනං ජනානං පභොතිතිආදියු විය. පඤ්ඤත්තියොභි අසභාවධම්මජාතිකත්තා කාරණ ලාභෙපි උප්පජ්ජිතුං නප්පභොන්ති. ඉමෙ පන සභාවධම්මජාතිකත්තා කාරණ ලාභෙ සති උප්පජ්ජිතුං පභොන්තිති. එවඤ්ඤිසති, උප්පාදං අපත්තානංපි තෙසං පරමත්ථජාතිකතා සිද්ධා භොතිති. “සහ අනුසෙන්නි”නි එකතො අනුසෙන්නිති චූත්තා කාමරාගානුසයො ව පටිසානුසයො ව මානානුසයො ව දිට්ඨානුසයො ව විචිකිච්ඡානුසයො ව. ඉමෙසං සත්තානං සත්තසත්තානෙ අනුසයකිච්චමත්තං යපෙත්වා එකතො උප්පත්ති නාම තත්ථි. යදි එකතො උප්පජ්ජෙය්‍යං. ද්වාදසා කුසලචිත්තාති සත්තසත්තානෙ නිච්චකාලම්පි එකතො උප්පජ්ජෙය්‍යං. න ච උප්පජ්ජන්ති. තස්මා විඤ්ඤායති උප්පජ්ජනං නාම අප්පභිනටියෙන උප්පජ්ජනාරභාවො චූත්තොති. සෙන්නිති චත්ථා තදත්ථං දස්සෙති “විසුං”තිආදිනා. “අචුට්ඨිතා”නි උප්පාදං අපත්තා. “තථාපචත්තා”නි වාලනාකාරෙන පචත්තා. පුන “තථාපචත්තා”නි ජවනසහජාතාකාරෙන පචත්තා. “යෙසං”නි කාමරාගානුසයාදිනං. “ආචජ්ජනං”නි ආචජ්ජනචිත්තං. “දමථං”නි සුදන්තභාවං. “තථා පචත්තා”නි චිත්තසත්තානානුසයනාකාරෙන පචත්තා. තාඅචත්ථා යෙසං තෙ තදචත්ථිකා. යදි තෙ උප්පාදං අපත්තා. එවංසති, තෙ පරමත්ථාපි නාම න භවෙය්‍යන්ති වොදනං පරිහරති “තෙ පනා”තිආදිනා. සචෙ තෙ කුසලාබ්‍යාකත චිත්තසත්තානම්පි අනුගතා. එවංසති, තෙ කුසලාබ්‍යාකතාති නාම සියුන්ති වොදනං පරිහරති “න චා”තිආදිනා. අථ තෙ එකන්ත අකුසලා සියුං. එවංසති, කුසලාබ්‍යාකතෙහි චිරුද්ධා භවෙය්‍යන්ති වොදනං පරිහරති “නාපි”තිආදිනා. යදි උප්පාදං අපත්තා. එවංසති, කාලචිත්තා සියුන්ති ආහ “නාපිකාලත්තය චිතිමුත්තා”තිආදි. “සානුසයෙ චිත්තසත්තානෙ”නි සෙක්ඛපුප්පජනානං චිත්තසත්තානෙ. “සහ මග්ගුප්පාදා”නි මග්ගුප්පාදෙන සභෙව. “තත්ථ තත්ථ චූත්තො”නි අට්ඨකථාට්ඨිකාසු චූත්තො. “අනාගතසාමඤ්ඤං”නි අනාගතසද්ධිසං. න එකන්ත අනාගතන්තිපි වදන්ති. කථං තෙ සඛිකජාතිකා භොන්තිති ආහ “තෙහි මග්ගෙ”තිආදි. විභාවනිපායෙ. “අප්පභිනා”නි මග්ගෙන අප්පභිනා. “තදචත්ථා”නි උප්පජ්ජනාරභාවත්ථා. “තං සභාවත්තා”නි කාමරාගාදි සභාවත්තා. “තථා චූච්චන්ති”නි අනුසයාති චූච්චන්ති. අනාගතා නාම න භොන්ති. චිත්තසත්තානෙ චත්තමානභාවෙන සිද්ධත්තා. “හඤ්චි පජහති”නි යදිපජහති. “තෙනහි”නි තතො එව. “රත්තො”නි රාගසමඛිගී හුත්වා. “දුට්ඨො”නි දොසසමඛිගී හුත්වා. “මුළ්භො”නි මොහසමඛිගී හුත්වා පජහතිති දොසො ආපජ්ජන්ති චූත්තං භොති. පරිසුට්ඨාන පත්තානං රාගාදිනං. “මග්ගචජ්ඣං”නි මග්ගෙන වධිතබ්බං. “උප්පන්නං”නි පච්චුප්පන්නං. චත්තමානඤ්ච තං උප්පන්නඤ්චාති චත්තමානුප්පන්නං. “භුත්වා”නි ආරම්මණං පරිභුඤ්ජිත්වා. විගච්ඡතිති විගතං. භුත්වා විගතඤ්ච තං උප්පන්නඤ්චාති භුත්වා විගතුප්පන්නං. විපච්චනත්ථාය ඔකාසං කරොන්තිති ඔකාසකතං. ඔකාසකතඤ්ච තං උප්පන්නඤ්චාති ඔකාසකතුප්පන්නං. සමුදාචාරො චූච්චති හියො පචත්තනං. සමුදාචාරො ව සො උප්පන්නඤ්චාති සමුදාචාරුප්පන්නං. ඛන්ධපඤ්චක සඛිකාතං භූමිං ලහතිති භූමිලද්ධං. භූමිලද්ධඤ්ච තං උප්පන්නඤ්චාති භූමිලද්ධුප්පන්නං. ආරම්මණං අධිකතරං ගණ්භාතිති ආරම්මණාධිග්ගහිතං. ආරම්මණාධිග්ගහිතඤ්ච තං උප්පන්නඤ්චාති ආරම්මණාධිග්ගහිතුප්පන්නං. මහග්ගතජ්ඣානෙන අවික්ඛම්භිතඤ්ච තං උප්පන්නඤ්චාති අවික්ඛම්භිතුප්පන්නං. මග්ගෙන අසමුග්ගාට්ඨකඤ්ච තං උප්පන්නඤ්චාති අසමුග්ගාට්ඨකුප්පන්නං. එවං මග්ගචජ්ඣානං අනුසයානං උප්පන්නභාවෙන චූත්තත්තා පච්චුප්පන්නතා පරියායොව තෙසං චත්තබ්බොති. “සෙක්ඛා”නි සත්තසෙක්ඛපුග්ගලා.

ඔරම්භාගො චූච්චති කාමලොකොවෙව පුප්පජ්ජනභාවො ව. ඔරම්භාගෙ සන්දිස්සන්තිති ඔරම්භාගියාති. උද්ධංභාගො චූච්චති මහග්ගතභාවොවෙව අරියභාවො ව. උද්ධංභාගෙ සන්දිස්සන්තිති උද්ධංභාගියාති. තත්ථ. කාමච්ඡන්දො, බ්‍යාපාදො,ති ඉමානි ද්වෙසං යොජනාති කාමලොකසඛිකාතෙ ඔරම්භාගෙ එව සන්දිස්සන්ති. දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, සීලබ්බතපරාමාසො,ති ඉමානි තිණි පුප්පජ්ජනභාව සඛිකාතෙ. සෙසානි පන පඤ්ච මහග්ගතභාවසඛිකාතෙ ව අරියභාවසඛිකාතෙව උද්ධංභාගෙපි සන්දිස්සන්ති. අථවා. පුරිමානි පඤ්චයස්ස තානි මග්ගෙන අප්පභිනානි, තං උපරිභවග්ගෙ ධීනංපි කාමලොකසඛිකාතං ඔරම්භාගං ආකඩ්ඪන්ති, තස්මා ඔරම්භාගාය සංචත්තන්තිති ඔරම්භාගියාති. පච්ඡිමානි පඤ්ච යස්ස තානි අප්පභිනානි, තං කාමලොකෙ ධීනංපි උද්ධංභාගං ආකඩ්ඪන්ති, තස්මා උද්ධංභාගාය සංචත්තන්තිති උද්ධංභාගියාති. තත්ථහි ද්වෙරුපාරුපරාගා එකන්තෙන මහග්ගතභාවං ආකඩ්ඪන්තියෙව. මානො ව උද්ධච්චඤ්ච අවිජ්ජාචාති ඉමානි ව රුපාරුපරාගසහගතානි හුත්වා ආකඩ්ඪන්ති. ඔරං හෙට්ඨිමං කාමලොකං හපන්තිති ඔරම්භාගියාති. උද්ධං රුපාරුපලොකං හපන්තිති උද්ධංභාගියානිතිපි වණ්ණෙත්තං. “ඉතරානි පනා”නි ද්වෙ ඉස්සා සංයොජන මච්ඡරියසංයොජනානි. “කමොපන ද්වින්නං පි”නි ඉධ සඬිගහෙ ද්වින්නංපි අනුක්කමොපන.

“විබාධෙන්ති”නි විහිංසන්ති. “උපතාපෙන්තිවා”නි උපගන්ත්වා සත්තාපෙන්ති. සෙසමෙත්ථ සුවඤ්ඤෙය්‍යං.

අකුසලසඬිගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

163. මිස්සකසඬිගහෙ. “චිත්තප්පට්ඨාදනං චිත්තනියොජනං. “සුගති දුගති විචට්ටසඬිකාතාසු වා”නි සුගතිභව දුගති භවනිබ්බානසඬිකාතාසු ව. නිබ්බානඤ්චි වට්ටනො ගිගතත්තා විචට්ටන්ති චූච්චති. “දස්සනාදිහි එවා”නි දස්සනසඬිකප්පනාදිහි එව. උජුගති නාම හිතසුබ්බසංචත්තනිකා පචත්ති චූච්චති. වඬිකගතිනාම අහිත දුක්ඛසංචත්තනිකා

පවත්නි. “පට්ඨගානී”නි පට්ඨසමග්ගස්ස අඩ්ගානි. මග්ගොති ව උපායො වුවුවනිති ආහ “උපායඩ්ගානී”නි. “ඉතරානී”නි සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඩ්ධිකප්පාදීනි අඩ්ගානි. උජුගනියා ගමනස්ස උපායඩ්ගානි. ඉමෙපි වත්තාරො මග්ගඩ්ග ධම්මා ධම්මා නාම ආගතා. “තථා තථා පවත්තානං”නි මුසාවාදාදිවසෙන පවත්තානං. “නා නාමග්ගොවා”නි මිච්ඡාමග්ගො ව සම්මාමග්ගො ව.

“අත්තාධිනවුත්තිකෙ”නි අත්තායත්තප්පවත්තිකෙ. අත්තනො ගති නාම වක්ඛන්දියාදීනං දස්සනාදි කිව්වමෙව වුවුවනි. “ඉස්සරා අධිපතිනො”නි ඉදං ආධිප්පව්වත්ථාකටත්ථං වුත්තං. අත්ථො පන භාවප්පධානවසෙන ගහෙතබ්බො. ඉන්ද්‍රියං ඉස්සරියං ආධිප්පව්වත්තිහි ඉමෙ එකත්ථාති. “ඉත්ථාකාරානි” නාම ඉත්ථිලිඛිගපුරිසලිඛිගාදි. “අඤ්ඤා ආප්පවත්තියං”නි ඉත්ථිසංඝයානෙ පුරිසලිඛිගාදීනං, පුරිසසංඝයානෙ ඉත්ථිලිඛිගාදීනං ආප්පවත්තියං. තෙනාහ “තථාහි”නිආදිං. මනො විජානනකිව්වෙ සම්පයුත්තධම්මානං ඉස්සරො හොති අනඤ්ඤාහිභවනීයභාවෙන පවත්තනතොති සම්බන්ධො. එවං පරත්ථං. “ආරම්මණාධිමුව්වනෙ”නි ආරම්මණෙ නිරාසඩ්ධිකප්පවත්තියං. “ආරම්මණුපට්ඨානෙ”නි විත්තෙ බුද්ධගුණාධිකස්ස ආරම්මණස්ස උපට්ඨානෙ. “වතුසව්වධම්මො”නි තෙන පුග්ගලෙන අනඤ්ඤාන පුබ්බො වතුසව්ව ධම්මො. අනඤ්ඤාන පුබ්බං අමතං වා පදං. අනඤ්ඤාතං ඤස්සාමි ඉති පවත්තං ඉන්ද්‍රියන්ති සමාසො. පටිපන්නස්සාති පන අත්ථතො සිද්ධත්තා වුත්තං. “විප්පකතභාවෙනා”නි අනිට්ඨභිගතභාවෙන. පුනස්පුනං ජානනකිව්වයුත්තානං මජ්ඣෙ ඡන්තංසෙක්ඛානං. එතෙන අවසද්දස්සයාව සබ්බකිලෙසප්පභානා ජානනන්ති අත්ථං දිපෙති. පට්ඨ මග්ගෙන ඤාතං මරියාදං අනතික්කම්ම ජානනන්තිපි වණ්ණෙත්ති. ආජානිතත්ථාති අඤ්ඤාතාවි. අරහා ඛිණ්ණසවො කතකිව්වො වුසිත බ්‍රහ්මචරියො. අඤ්ඤාතාවිනො ඉන්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤාතාවිත්තියන්ති අත්ථං දස්සෙතුං. “පරිනිට්ඨිත ආජානනකිව්වස්සා”නිආදි වුත්තං. “තබ්බිමුත්ති”නි අත්තග්ගාහ විමුත්ති. “තස්මිං වා”නි තස්මිං අත්තනිවා. “සංකිලිට්ඨො”නි නානාකිලෙසෙහි සංකිලෙසිතො. “විප්ඵන්දිතො”නි නානාසුඛදුක්ඛෙහි සංකම්පිතො. “වොදානපත්තියා”නි විසුද්ධිපත්තත්ථාය. “තායපටි පත්තියා”නි කරණත්ථෙ, හෙතු අත්ථෙ වා කරණවචනං. “වොදානපත්තියා”නි සාමීඅත්ථෙ සාමීවචනං.

“බලියන්ති”නි නාමධාතුනිද්දෙසො. තෙනාහ “බලසා කරොන්ති”නි. “බලසා”නි බලෙන. පරිතො සමන්තතො සෙන්ති පරිවාරෙන්තිති පරිස්සයා. අස්සද්ධස්ස භාවො අස්සද්ධියං. කොසප්පසඩ්ධාතෙන පටිපක්ඛධම්මෙන. මුට්ඨා නට්ඨා සති යස්සාති මුට්ඨස්සති. මුට්ඨස්සතිස්ස භාවො මුට්ඨස්සවිචං. “සෙසදුක ද්වයං”නි අභිරිකදුකං හිරිදුකඤ්ච.

ගහපති, ජායම්පති, තිආදිසු විය පතිසද්දො සාමිඉස්සර පරියායොති ආහ “පතීති සාමිඉස්සරො”නි. “පරෙසං”නි සහජාතෙසු පරෙසං ඉන්ද්‍රියානං. “පරෙහි”නි කම්මත්ථෙ කරණවචනං. පරෙ සහජාතෙ ඉන්ද්‍රිය ධම්මෙහි අත්ථො. “අධිකො”නි අධිකතරො. “අත්තාධින වුත්තිනං”නි අත්තායත්තවුත්තිනං. “ඡන්දාගමනවසෙන වා”නි එත්ථ ආගච්ඡති එලං එතෙනාති ආගමනං. ආදිකාරණං, මූලකාරණං, පභවකාරණං. ඡන්දො එව ආගමනං ඡන්දාගමනං. තෙනාහ “පුබ්බෙ අතීතභවෙසු”නිආදිං. සම්පයුත්ත ධම්මෙ අත්තපරාධිනෙ කත්ථාති සම්බන්ධො. මහොසො තිණපණ්ණකසටෙ අත්තපරාධිනෙ කරොන්තො වියාති යොජනා. තත්ථ “අත්තපරාධිනෙ”නි අත්තසඩ්ධාතොපරො අත්තපරො. අත්තපරෙන අධිනා අත්තපරාධිනාති අත්ථො. “සෙසෙසුපි”නි සෙසෙසු වීරිය විත්ත විමංසාධිපතීසුපි. එතෙන ‘වීරියමෙව අධිපති වීරියාධිපති. වීරියවතො කිං නාම කම්මං න සිජ්ඣාතිති එවං පුබ්බාහිසඩ්ධාරවසෙන වා පුබ්බෙ අතීතභවෙසු සුට්ඨ ආසෙවිතවීරියාගමනවසෙන වා තෙසු තෙසු කල්‍යාණ පාපකම්මෙසු සම්පයුත්ත ධම්මෙ මහොසො විය තිණපණ්ණකසටෙ අත්තපරාධිනෙ නිව්වං පග්ගහිතධුරෙකත්ථා පවත්තං වීරිය’න්තිආදිතයං අතිදිස්සති. “පච්ඡිමා තයො ධම්මා”නි වීරිය විත්ත විමංසා ධම්මා. පරවසෙපි වත්තන්ති, තදා තෙසං අධිපතිභාවො නත්ථීති වොදනා. අධිපති කිව්වං නාම ධුරවාහිනාති සම්බන්ධො. “තං තං කිව්ව විසෙසං අනපෙක්ඛිත්වා”නි වක්ඛන්දියං දස්සන කිව්වෙ ඉස්සරො, සොතින්ද්‍රියං සවන කිව්වෙතිආදිසු තං තං කිව්වවිසෙසං අපෙක්ඛති, තථා අනපෙක්ඛිත්වා. “විජානනාදි කිව්වං”නි “මනො ආරම්මණ විජානනෙ”නිආදිනා වුත්තං සබ්බං ඉන්ද්‍රිය කිව්වං.

භුසො හරන්ති වහන්තිති ආහාරො. “භුසො”නි අතිරෙකතරන්ති අත්ථො. කථං පන භුසො හරන්තිති ආහ “සහජාතාදි”නිආදිං. තෙන පච්චය ධම්මා තෙන පච්චයුප්පන්න ධම්මා වාති යොජනා. “එත්ථා”නි ඉමිස්සං පාළියං. “පච්චයාහාරො වා”නි එත්ථ හෙතු ආරම්මණාදිකො සබ්බොපච්චයො පච්චයාහාරො නාම. ආහාර පච්චයොපන විසුං එකො පච්චයවිසෙසො. “පච්චයට්ඨොනා”නි හෙතු ආරම්මණාදි පච්චයට්ඨොන. “ආහාරභූතා”නි උපත්ථම්භනකිව්වවිසෙසභූතාති වුත්තං හොති. “කළීරඩ්ධකුරානං”නි කම්මත්ථෙ සාමීවචනං. “වඩ්ඪියා”නි වඩ්ඪනත්ථාය. “ධීතියා”නි ධීතත්ථාය. ඉමෙසත්තා වට්ටෙ පවත්තන්තිති සම්බන්ධො. සෙසමෙත්ථ සුවඤ්ඤෙයාං. “පක්ඛෙ වියුහිත්වා”නි පක්ඛෙ සඤ්චාලෙන්වාති වුත්තං හොති. “පක්ඛෙ”නි වා පක්ඛෙහි වාතං බ්‍රහ්මිත්වා. “තදනුසයිතස්සා”නි තස්මිං විජාක සන්තානෙ අනුසයි තස්ස. “විභාවෙන්වා”නි පච්චක්ඛතො විභූතං පාකටං කත්ථා. “අලහිත්වා”නි වක්ඛම්හි අලහිත්වා. අපස්සිත්වාති වුත්තං හොති. “තත්ථෙව”නි නිවාසට්ඨානෙ එව. “සම්පයුත්තා”නි විඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තා. හවිංසු වඩ්ඪිං සුති භූතා. සම්භවං වුඩ්ඪිකාරණං එසන්ති ගවෙසන්තිති සම්භවෙසිතො. “වුත්තනෙයනා”නි ‘යථා යවඛිජානං වා සාලිඛිජානං වා’නිආදිනා වුත්තනෙයන. “ආහාරෙති”නි පවත්තෙති. “මනොසඤ්චෙනනාහාරො”නි කුසලාකුසල කම්මභූතො මනොසඤ්චෙනනාහාරො. “තයො භවෙ”නි තයො කාමභවාදිකෙ උපපත්තිභවෙ. ධීතියාති ව අනුග්ගහායාති ව වුත්තං. ඉතරථා උප්පත්තියාති ව වුත්තං සියාති අධිප්පායො.

“දුබ්බලකිව්වට්ඨානවත්ථුකත්තා”නි දුබ්බලකිව්වත්තා දුබ්බලට්ඨානත්තා දුබ්බලවත්ථුකත්තා. “අභිනිපාන මත්තාති හොන්ති”නි දස්සන සවනාදි මත්තාති හොන්තිති අධිප්පායො. “විතක්ක පච්ඡිමකං ඤානං”නි ඤානාති නාම

විකක්කස්ස පවිජානුගතං භොතිති අත්ථො. “තත්ථා”ති තෙසුපඤ්චවිඤ්ඤාණෙසු. “තා”ති වෙදනා එකග්ගතා. “තං”ති ඤානකිව්වං. එකග්ගතා බලවතී න භොතිති සම්බන්ධො. “මග්ගින්ද්‍රිය බලභාවායා”ති මග්ගින්ද්‍රිය බලභාවත්ථාය. ලොකුත්තරවිජාකානි ජවනකිව්වානි ව සාධිපතිකානි ව භොන්තිති චුත්තං “නිභුමකානි”තිආදි. සෙසමෙන්ට සුබොධං.

මිස්සකසඬගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

164. බොධිපක්ඛියසඬගහෙ. “සතිපට්ඨානා”ති එත්ථ පසද්දො පමුඛත්ථො පධානත්ථොති ආහ “පමුඛා පධානා හුත්වා”ති. යාසද්දො ගතිනිවත්ති අත්ථොති ආහ “චිත්තගමනං නිවත්තෙන්වා පවත්තන්ති”ති. “කායෙ අනුපස්සනා”ති කායෙ පවත්තා අනුපස්සනා, පුනප්පුනං පස්සන්ති යොගිනො එතායාති අනුපස්සනා. කතමං පස්සන්තිති ආහ “අස්සාසපස්සාසාදිකස්සා”තිආදි. කථස්ථවනං පස්සන්තිති චුත්තං “තං තං කායභාවෙනා”තිආදි. ඉදානි පුනප්පුනා සද්දස්ස අත්ථං දස්සෙන්තො “යාවා”තිආදිමාහ. වෙදනානු පස්සනාදිසුපි එසෙවනායො. තං න සුන්දරං. කස්මා, සකලස්ස රූපකායස්ස අධිප්පෙතත්තා. සෙසමෙන්ට සුච්ඤ්ඤායාං. යදි එවන්තිආදිසු. “ඉතරාපි සිද්ධා”ති කායානුපස්සනාදයොපි සිද්ධා. කස්මා, ධම්මානුපස්සනාය අන්තොගධත්තා. “තථා අනුපස්සන්තස්සා”ති රූප්පනලක්ඛණතො අනුපස්සන්තස්ස. “තං තං සමුහභුතරූපධම්මවසෙනා”ති අස්සාසපස්සාසාදි සමුහභුතස්ස රූප ධම්මස්ස වසෙන. “සුභාදිවිපල්ලාසස්සා”ති සුභ සුඛ නිව්චිවිපල්ලාසස්ස. “ඔළාරිකස්සා”ති සුභාකට්ඨසෙන ඔළාරිකස්ස. “අත්තුපනිබන්ධා”ති අත්තෙන උපනිබන්ධා, පටිබද්ධා.

“කාමං”ති එකත්තෙන. උපසුස්සතුති සම්බන්ධො. “යන්තං”ති ඤානාභිඤ්ඤා මග්ගඵලනිබ්බානං. “විරියස්ස සණ්ඨානං”ති විරියගමනස්ස විරියප්පවත්තනස්ස නිවත්තිවසෙන සණ්ඨානං. උප්පන්නසද්දෙන අතීත කිලෙසාපි පව්චුප්පන්න කිලෙසාපි ගහෙතබ්බා භොන්තිති ආහ “අසුකස්මිං කාලෙ”තිආදි. “මය්හං උප්පන්නං”ති ඉදානි උප්පන්නං. “පහානායා”ති එත්ථ සමුච්ඡේදප්පහානං අධිප්පෙතන්ති ආහ “අනුප්පාද ධම්මතාපාදනකරණත්ථං”ති. තත්ථ අනුප්පාදො ධම්මො යෙසං තෙ අනුප්පාද ධම්මා. මග්ගෙන පහිනා අකුසල ධම්මා. අනුප්පාද ධම්මානං භාවොති විග්ගහො. අනුප්පාද ධම්මතාය ආපාදනං. තස්ස කරණන්ති සමාසො. “දිස්වා”ති තෙසං උප්පත්ති වත්ථුං දිස්වා. “පව්වයසමුච්ඡින්නත්ථං”ති පව්වයභුතස්ස අනුසයස්ස සමුච්ඡින්නත්ථං. “අපත්තා”ති ඉදානි අපත්තා. “සමයෙ”ති බුද්ධුප්පාදනවමක්ඛණෙ. “නියාමං න ඔක්කමන්ති”ති අරියමග්ගසඬ්ඛානං සම්මත්තනියාමං න ඔක්කමන්ති. නප්පවිසන්ති. කිලෙසෙහි අකොපෙතබ්බතාය අකුප්පො ධම්මො යස්සාති අකුප්ප ධම්මො. ඛිණාසවො. අකුප්ප ධම්මස්ස භාවො අකුප්ප ධම්මතා. අරහත්ත ඵලං. “තෙසං”ති කුසලානං ධම්මානං. උප්පන්නානං පාපකානං පහානායාති කත්වා විසුද්ධිධම්මෙසු යොගං කරොන්තස්ස අනුක්කමෙන භාවනා කම්මෙ මත්ථකං පත්තෙආදිතො පට්ඨාය උප්පන්නාපි පාපකා පහියන්ති. අනුප්පන්නාපි නුප්පජ්ජන්ති. අනුප්පන්නාපි කුසලා උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නාපි භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති. එසනායො අනුප්පන්නානං පාපකානං අනුප්පාදායාතිආදිසු. එවං චතුසු මුඛෙසු එකෙකමුඛෙනපි සම්මා පදහන්තස්ස සම්මප්පධානං චතුකිව්වසාධකං භොති. තෙනාහ “එතෙසු පනා”තිආදි.

අභිවිසිට්ඨෙන ධම්මවචන්ථානඤ්ඤාණෙන ඤාතබ්බා සබ්බෙ පරමත්ථ ධම්මා අභිඤ්ඤායා නාම. “අභිඤ්ඤා සිද්ධි”ති අභිජානන කිව්වසිද්ධි. විසුං විසුං පරිච්ඡින්නත්ථා ඤාතබ්බා චතුසව්ව ධම්මා පරිඤ්ඤායා නාම. තෙහි දුක්ඛසව්ව ධම්මා පරිඤ්ඤාතබ්බභාවෙන, සමුදය සව්ව ධම්මා පහාතබ්බ භාවෙන, නිරොධසව්ව ධම්මා සව්ච්ඡිකාතබ්බ භාවෙන, මග්ගසව්ව ධම්මා භාවෙනබ්බභාවෙන ඤාතබ්බා භොන්තිති. “භාවනාසිද්ධි”ති භාවනාකිව්ව සිද්ධි. තං සංයුත්තකෙ ඉමායපාළියා සමෙතීති සම්බන්ධො. “විහඬගෙ පනා”ති ඉද්ධිපාදවිහඬගෙ පන. “චිත්ත වෙනසිකරාසි”ති සහ පුබ්බභාගභාවනාය උත්තර මනුස්ස ධම්මපරියා පන්නා චිත්තවෙනසිකරාසි. “තත්ථ පනා”ති විහඬගෙ තස්මිං උත්තරවුළභාජනියෙ පන. “ඉධා”ති ඉමස්මිං සඬගහෙ.

චත්තාරි සොතාපත්තියඬගානි නාම බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො. ධම්මෙ, සඬ්ඝෙ, අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතොති එවං චුත්තාරි සොතාපත්තියා අඬගානි. තත්ථ “අරියකන්තෙහි”ති අරියජනෙහි කාමිතෙහි ඉච්ඡිතෙහි. “සීලෙහි”ති පඤ්චනිව්වසීලෙහි, ආර්ථිට්ඨමකසීලෙහි වා. “සම්මප්පධානෙසු”ති සම්මප්පධානකිව්වෙසු.

“සොළසතිකිව්වෙහි”ති එකෙකස්මිං සව්වෙ චත්තාරි චත්තාරි කත්වා සොළසති කිව්වෙහි. පිළනට්ඨො, සඬ්ඛනට්ඨො, තිආදිහි සොළසති අත්ථෙහිති චුත්තං භොති. තෙ ව අත්ථා පරතො ආගමිස්සන්ති. සති එව සම්බොජ්ඣාධිගොති චුත්තං, කථං පන සාසති සම්බොධිං සමුට්ඨාපෙතිති ආහ “සාහි”තිආදි. එසනායො සෙසබොජ්ඣාධිගෙසුපි. “තෙසු ධම්මෙසු”ති අප්ඤ්ඤාතබ්බිද්ධා ධම්මෙසු. “ලිනසඬ්ඛකොව කොසජ්ජපක්ඛං”ති ලිනපක්ඛ සඬ්ඛකොව පක්ඛකොසජ්ජ පක්ඛං. ධුරං සුට්ඨ පග්ගණ්හාති උක්ඛිපතිති ධුරසම්පග්ගහො. “ධුරං”ති සමට්ඨුරං විපස්සනා ධුරස්ථ. “අරති උක්කණ්ඨ පක්ඛං”ති අරතිපක්ඛ නිබ්බිදාපක්ඛං. ධම්මෙ රති ධම්මරති. ධම්මෙ නන්දි ධම්මනන්දි. ධම්මෙ ආරාමො ධම්මාරාමො. “සාරම්භො” නාම චිත්තවිභෙසා. “දරථො” නාම චිත්තසන්තාපො. සමාහිතො හික්ඛවෙ යථාභූතං පජානාති පස්සතිති වචනතො පඤ්ඤාය සමාධි පාදකතා පාකටාති චුත්තං. “තස්සා”තිආදි. සමං අවිසමං අත්තතො කිව්වං වහති සීලෙනාති සමවාහී. සමවාහිස්ස භාවො සමවාහිතා.

සා පන චතුබ්බිධා භොතිති සම්බන්ධො. “තස්සා”ති සම්මාදිට්ඨියා. “විසාබා”ති ආලපන පදං. ‘සබ්බෙ ලොකුත්තරෙ භොන්ති’ති වචනස්ස සම්බන්ධං දස්සෙතුං “තෙ පන සත්තතිංසප්පහෙදා”තිආදිමාහ. න වට්ඨානානි අස්ස අත්ථිති නවට්ඨානිකං. “ලොකුත්තරෙ”ති ලොකුත්තර චිත්තෙ. “අත්තප්පට්ඨකානං”ති අත්තනා

උප්ප්පට්ඨකානං. “තෙ”ති බොධිපක්ඛිය ධම්මා. එතෙන දස්සෙතීති සම්බන්ධො. “කුණ්ඩලියා”ති එවං නාමකං බ්‍රාහ්මණං ආලපති. “චිප්පා”ති මග්ගචිප්පා. “චිමුත්ති”ති ඵලචිමුත්ති.

බොධිපක්ඛියානුදීපනා නිට්ඨිතා.

165. සබ්බසංඛගහෙ. “පඤ්චරාසයො”ති පඤ්චසංඛගහා. “අතිතාදිභෙදභින්නානං”ති අතිතානාගතපච්චුප්පන්නභෙදෙන, අප්ඤ්ඤාත්ත බහිද්ධාභෙදෙන, ඔළාරිකසුබ්බභෙදෙන, භීතපණ්ණිකභෙදෙන, දුරස්ථානිකභෙදෙන ව භින්නානං. “උපපත්ති ද්වාරෙසු”ති වක්ඛාදි ද්වාරෙසු. “කම්මද්වාරෙසු”ති කායකම්මද්වාරාදියු. “සංඛගම්මා”ති සංඛගත්ත්වා. “සමාගම්මා”ති සමාගත්ත්වා. “සාධාරණ කිව්වානි වා”ති සබ්බිරියාපථෙහි සාධාරණ කිව්වානිවා. පාළිපාඨෙ. “කිඤ්චා”ති කස්මා ව. “සංඛාරොවදෙඨා”ති සංඛාරා සංඛාරා ඉති තුම්භෙ වදෙථ. “කිඤ්චසංඛගතං”ති කතමඤ්චසංඛගතං. “රූපං රූපත්ථායා”ති රූපවිකතියා ජාතත්ථාය රූපසංඛාතං සංඛගතං. අභිසංඛාරොත්තිති අත්ථො. උපහොගො නාම වත්ථාහරණාදිකො අන්තොහොගො. පරිහොගො නාම මඤ්චපීඨාදිකො බාහිර පරිහොගො. සම්පරායිකඤ්ච වෙදනන්ති අධිකාරො. සෙසෙසුපි සඤ්ඤාසංඛාර විඤ්ඤාණෙසුපි. “දානං දානත්ථායා”ති දානපුඤ්ඤස්ස ජාතත්ථාය. දානසංඛාතං සංඛගතං. අභිසංඛාරොත්තිති අත්ථො. අප්චා දානස්ස අත්ථො දානත්ථො. “අත්ථො”ති ව විපාකත්ථො ඵලත්ථො. දානවිපාකත්ථාය දානඵලත්ථාය දානපුඤ්ඤසංඛාතං සංඛගතං. අභිසංඛාරොත්තිති අත්ථො. එවං සෙසෙසුපි. “අනුසුඤ්ජන්තා”ති විපස්සනා කම්මං. අනුසුඤ්ජන්තා. “නිසු ධම්මෙසු කිලමිස්සන්ති”ති චුත්තං. කපං කිලමිස්සන්තිති ආහ “තථාහි යථා”ති ආදිං. “සුඛසඤ්ඤාතෙසු පටිසරණෙසු”ති චිත්තසාතචිත්තරති පටිලාභත්ථාය පටිසරණෙසු ආරම්මණෙසු. “තාහි”ති සම්පත්තිහි. “තා”ති සම්පත්තියො. පරමුක්ඛංසගතං සුඛසඤ්ඤාත්තවිධානං හොති. තස්මා තත්ථ දුක්ඛානුපස්සනාඤ්ඤාණං අතිරෙකතරං පවත්තෙතබ්බන්ති තදත්ථාය භගවා තං වෙදනං චියුං එකං බන්ධං කත්වා බන්ධ දෙසනං දෙසෙතීති අධිප්පායො. එසනායො පරත්ථපි. “ඤාණසම්මතං”ති පුපුප්පනෙහි ඤාණසම්මතං. “පරමං අත්තානං කත්වා”ති ලොකෙ විඤ්ඤත්තං පරමං හොති, තස්මා විජානනං පරමං අත්තානං කත්වා. සෙසමෙත්ථ සුපාකටං. “යත්ථභුඤ්ජති”ති ආදියු. “යත්ථ භුඤ්ජති”ති යස්මිං භාජනෙ භුඤ්ජති. “යඤ්ච භුඤ්ජති”ති යඤ්ච භොජනං භුඤ්ජති. “යෙන ව භුඤ්ජති”ති යෙනාබ්බඤ්ජනෙන භුඤ්ජති. “යො ව භොජකො”ති සමීපෙ යත්වා පරිවෙසකො. “යො ව භුඤ්ජතා”ති යො ව භුඤ්ජකො.

“සාසවා එවා”ති සාසවා නාම ලොකීය ධම්මා. “උස්සාහන්තා විය හොන්ති”ති අබ්‍යාපාර ධම්මත්තා චුත්තං. න හි අබ්‍යාපාර ධම්මානං එකන්තෙන උස්සාහො නාම අත්ථි. ඵලස්ස නිබ්බත්තනතො ඵලත්ථාය උස්සාහන්තා විය හොන්තිති. “ආකිරිත්වා”ති පත්ථරිත්වා. සෙසමෙත්ථ සුබොධං.

ධාතුසංඛගහෙ. “අත්තනො එව සභාවං”ති අත්තනො සභාවං එවානිපි යුජ්ජති. “රීහා ව බ්‍යාපාරො වා”ති අභික්කමාමි පටික්කමාමිති ආදිනා උස්සාහො ව, අභික්කමනාදි බ්‍යාපාරො ව. “න ව ජීවයොගා”ති න ව ලොකීයමහාජන සම්මතෙන ජීවෙන යුත්තා. අට්ඨකථාපාඨෙ. යායති එත්ථානි යන්තං. උදුක්ඛලං. යන්ත වක්කයට්ඨිනාම යන්ත වක්කසම්බන්ධා මුසලයට්ඨි. අරණි චුච්චති අග්ගිතිබ්බත්තකත්ථාය කතා ද්වෙ සාරසට්ඨිකා. අධරාරණි නාම භෙට්ඨාරණි. උත්තරාරණි නාම උද්ධාරණි. “සල්ලම්වා”ති කණ්ඩොවිය. “සුල්ලම්වා”ති විජ්ඣානකදණ්ඩො විය. “ආතුරාවියා”ති තෙහිසල්ලසුලෙහි විද්ධගිලානා විය. අයථාභුච්ච නිමිත්තං නාම අයථාභුතං සත්තපුග්ගලාදිනිමිත්තං. “වනම්ගො වියා”ති නිණ රූපෙ පුරිස සඤ්ඤාලාභො වනම්ගො විය. “අභිගාරකාසුයං”ති අභිගාරකූපෙ. “නානාවිධුපද්දව නිමිත්තතො”ති නානාවිධානං උපද්දවානං උප්පත්ති පච්චයතො. “වනමක්කටො වියා”ති වනවානරො විය. දුක්ඛෙන දමනං අස්සාති දුද්දමනො. “අස්සඛච්චකො”ති දුට්ඨ අස්සො. “යත්ථ කාමනිපාතිතො”ති යස්මිං යස්මිං ආරම්මණෙ පනිතුං කාමෙති ඉච්ඡති, තත්ථ තත්ථ නිපාතිතො. පුග්ගලවසෙ අවත්තිත්වා ආරම්මණෙසු යදිච්ඡකං නිපතනතොති චුත්තං හොති. “රභිගනටො වියා”ති සමප්පනටකො විය. සභාවතො අත්ථි සංවිජ්ජතිති සන්තො. තථොති ව අවිතථොති ව අත්ථතො එකං. අඤ්ඤා පකාරො අඤ්ඤාථා. නත්ථි අඤ්ඤාථා අස්සාති අනඤ්ඤාථං. දුක්ඛදුක්ඛං නාම කායිකදුක්ඛ වෙතසිකදුක්ඛං. “කම්මජානං”ති විපාකක්ඛන්ධකටන්තා රූපානං. “උප්පත්තියා”ති උප්පාදත්ථාය. “පගෙවා”ති පුරෙතරමෙව. “උප්පන්නං පි”ති උප්පන්නම්පි වක්ඛු. “පවත්තියා”ති සත්තානට්ඨිතියා ධීතත්ථාය. “පටිජග්ගන දුක්ඛං”ති සොධන දුක්ඛං. පච්චයවෙකල්ලං නාම ආහාරවිජේදාදිකං. නනු භිජ්ජනභයෙන පගෙව පච්චයසම්පාදනං නාම සංඛාර දුක්ඛමෙව සියාති. සච්චං. ඉධ පන ආසන්නෙ භිජ්ජනනිමිත්තං දිස්වා කතං පච්චය සම්පාදනං අධිප්පෙතං. “රක්ඛාවරණගුත්ති සංවිධාන දුක්ඛං”ති නානාභයතො රක්ඛණස්ස ව ආවරණස්ස ව ගොපනස්ස ව සංවිධාන දුක්ඛං. “තදුභයෙන සහෙව සිජ්ඣති”ති කසිගොරක්ඛාදීනි සංඛාර කම්මානි වා රක්ඛාවරණ ගුත්තිසං විධානාදීනිවා කරොන්තානං තං දුක්ඛ දුක්ඛං තදුභයෙන දුක්ඛෙන සහෙව සිජ්ඣති. “තෙසං”ති වක්ඛාදීනි අස්සාදෙන්තානං න මුච්චතිති සම්බන්ධො. “පවත්ති නිරොධ භූතස්සා”ති පවත්තියා නිරොධ භූතස්ස. “තං පජහති යෙවා”ති තං ලොභං පජහතියෙව. “යාවදෙවා”ති උපරිමපරියන්තෙන. අහං අස්මිති පවත්තො මානො අස්මිමානො. තස්ස සමුග්ගානං සමුච්ඡින්නං. “පරිඤ්ඤාතෙසු”ති තෙසු අනුසයිතාය තණ්හාය පහානවසෙන පරිඤ්ඤාතෙසු. “තබ්බිපරිතෙන පනා”ති තතො විපරිතෙන පන. අස්මිමානස්ස අනට්ඨිතානභූතානි ආදි අත්ථෙත. අනිත්ථියබද්ධ ධම්මා නාම පථවිපබ්බතාදියු පවත්තා රූප ධම්මා.

සත්තෙ අනුක්කණ්ණයමානෙ කරොතිති සම්බන්ධො. “ඉති”ති තස්මා. තෙසං සත්තානං. දුජ්ජහො නාම නත්ථි. තස්මා ලොභොයෙව දුක්ඛසමුදයාරිය සච්චං නාමාති යොජනා. සාසවා කුසලා කුසල ධම්මා සමුදයසච්චං නාම, දුක්ඛ සච්චභූතානං විපාකක්ඛන්ධකටත්තා රූපානං සමුදයත්තා සංවඨිඨන්තා. මූලභාවෙන චුත්තා ‘අවිජ්ජා පච්චයා සඨ්ඛාරා’තිආදීසු. “නන්දනසද්දිසං”ති දෙවලොකෙ නන්දනචක්ඛයානසද්දිසං. “ආදිපභවපධානභූතා”ති දුක්ඛ ධම්මානං ආදිභූතා, පභවභූතා, පධානභූතා. “පභවභූතා”ති ව පටමුජ්ජපත්තිහෙතුභූතා. “තෙසං”ති දුක්ඛ ධම්මානං.

“කත්ථව්”ති කාමභවාදීසු කිස්මිඤ්ඤවිභවෙ. “කදාවි”ති අනිතාදිකාලෙසු කිස්මිඤ්ඤවිකාලෙ. “කෙසඤ්චි”ති දෙවමනුස්සාදීසු සත්තෙසු කෙසඤ්චිසත්තානං. “කුතොචි”ති ඛණ්ණකාරණෙසු කුතොචිකාරණා. “කථඤ්චි”ති කෙනවිපකාරෙන.

“පරිණාමො”ති පරිණාමනං අඤ්ඤාථාභාවො. “තං සමඨිගිනං”ති තෙහි වක්ඛාදිහි සමඨිගිනං පුග්ගලං. පාළිපායො. “ආදිත්තං”තිආදීපිතං සමුජ්ජලන්තං. “කෙනා”ති කරණභූතෙන කෙන අග්ගිනා. තථා අරියමග්ගො විපරිණාම ධම්මො ව භොති. සොච්චරිණාම දුක්ඛෙතපි පුග්ගලං භුසං පිළෙතියෙවාති යොජනා. “නා”ති න සියා. සමනං වූපසමනං සන්ති. සබ්බදුක්ඛානං සන්තිති විග්ගහො. සබ්බං වට්ටදුක්ඛන්ති සම්බන්ධො. “තස්සා”ති අරියමග්ගස්ස. “පචත්තමානා වා”ති සන්තතිධීතිවසෙන වත්තමානා ව. “මහන්තං පරිලාභදුක්ඛං”ති සොක පරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්සුපායාසානං පවත්තිවසෙන මහන්තං පරිලාභ දුක්ඛං. නිබ්බානස්ස අනුප්පාද ධම්මන්තා උප්පාදත්ථාය පච්චයො නාම නත්ථි. තථා අප්පචත්ති ධම්මන්තා පචත්තත්ථාය. සම්පාපුණ්ණිකබ්බන්තා පන සම්පාපනත්ථාය පච්චයො අත්ථිති ආහ “සම්පාපක පච්චයාහිසඨ්ඛරණලෙසං”ති. සම්පාපක පච්චයා නාම අරිය මග්ගො ව තස්ස පච්චයා ව.

භවාභවසඨ්ඛාතස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති සම්බන්ධො. “තදෙවා”ති තං දුක්ඛක්ඛන්ධං එව. අනුපුනර්ජප්පනං පදියතෙ අනුප්පදානං. “නියානනට්ඨො”ති හන්ද ගණ්හාති සම්පට්ඨිජාපනට්ඨො. “තතො”ති වට්ටදුක්ඛතො. “මුච්චනුපායස්සා”ති දානසීලනික්ඛමාදිකස්ස මුච්චනුපායස්ස. “නිස්සරණවිමුත්තියා”ති නිස්සරණ සඨ්ඛාතාය විමුත්තියා. සඨ්ඛාර දුක්ඛස්ස අභාවට්ඨො. “සම්මොහස්ස පභානවසෙනා”ති එතෙන ඉධ දස්සනං නාම ඉතො පට්ඨාය වතුසු සච්චෙසු අසම්මොහ භාවපත්ති එව ආලොකපත්ති එව වූච්චතිති දස්සෙති. තෙනාහ “පට්ඨිජ්ඣනට්ඨො”ති. තණ්හාය දාසො තණ්හාදාසො. තණ්හාදාසස්ස භාවො තණ්හාදාසබ්බං. පරවසතො විමුත්තිවසෙන අපරාධිනතා භුජිස්සභාවො නාම. ලොකියමග්ගාහි තණ්හාදාසබ්බං නාතිවත්තන්ති. තණ්හාවසං පූරයමානා තණ්හාවිසං විපාකං ජනෙත්ති. අයං අරියමග්ගො එව තණ්හාය අනාරම්මණභාවෙ ධීතො තණ්හාදාසබ්බං අතිවත්තති. තණ්හාවසං හින්දමානො තණ්හාය අවිසං විපාකං ජනෙත්ති අධිප්පායො. “දුක්ඛමුත්තියා”ති දුක්ඛතො මුච්චනත්ථං. “දුක්ඛවඨිසීයා”ති දුක්ඛවඨිසිනත්ථාය. සෙසමෙත්ථ සුබ්බොධං. “බයවිරාග නිරොධ භූතො”ති එත්ථ කිලෙස ධම්මානං විරජ්ජනං විගමනං අන්තරධානං විරාගො. “අනත්ථ පදානි”ති අහිතපදානි. භයාදීනවපදානි. “ද්වාරජක්කආරම්මණ ඡක්කභෙදෙනා”ති ද්වාරජක්කං ධම්මාරම්මණං භොති. එවංසති, ආරම්මණ ඡක්කන්ති න වත්තබ්බං ධම්මාරම්මණස්ස විසුං ගහිතත්තාති. නො නවත්තබ්බං. කස්මා, ද්වාරජක්කතො සෙසානං ධම්මාරම්මණානං අත්ථිතායාති දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි චුත්තං. පරතො “එත්ථපි”තිආදීසු සෙසවනයොති.

සබ්බසඨ්ඨභානුදීපනා නිට්ඨිතා.

සමුච්චයසඨ්ඨගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

8. පව්වය සඳහා අනුදීපනා

166. යෙහිපකාරෙහි යථා, තෙසං විභාගො තං විභාගො, අයඤ්චනිද්දෙසො එකසෙසනිද්දෙසො, විච්ඡාලොපනිද්දෙසොවානි දස්සෙතුං “තෙසං” තිආදිමාහ. න සමෙති. ගාථායං ‘යෙසං’ තිආදිනා තිහි-ය-සද්දෙහි දස්සිතානං තිණ්ණං අත්ථානං-ත-සද්දත්ථං සම්භවතො. ත-සද්දත්ථානඤ්ච අනුසන්ධියං පරිපුණ්ණං කත්වා වත්තබ්බතො. “සමුප්පජ්ජති” ති සුට්ඨ පරිපුණ්ණං කත්වා උප්පජ්ජති, පාතුහවති. “අවිනා” ති අවිනා හුත්වා. “සහජාත ධම්මෙහි” ති අවිජ්ජා පව්වයා සඬ්ඛාරාතිආදිසු සඬ්ඛාරාදීනං සහජාත ධම්මෙහි සහෙව උප්පජ්ජනං. “කලාපවසෙනා” ති සුද්ධ ධම්ම කලාපවසෙන. “සාමඤ්ඤ ලක්ඛණං” ති සාධාරණ ලක්ඛණං. “අත්ථො” ති ඉද්දප්පව්වයනා සද්දස්ස අත්ථො. “අයමත්ථො පටික්ඛිත්තො” ති ‘සමුප්පජ්ජනං සමුප්පාදො’ ති අයංභාවසාධනත්ථො පටික්ඛිත්තො. “අයමෙවා” ති අයං භාවසාධනත්ථො එව. ජරාමරණං සම්භවතිති යොජනා. “උප්පාදාවා තථාගතානං” ති සම්මාසම්බුද්ධානං උප්පාදො සති. “අනුප්පාදාවා” ති අනුප්පාදො සති. “ධීතාව සාධාතු” ති ඡාතියා සති ජරාමරණස්ස පවත්තිසභාවො ලොකෙ ධීතොයෙව. කතමා පන සාධාතුති ආහ “ධම්මට්ඨිතතා” තිආදිං. තත්ථ “ධම්මට්ඨිතතා” ති කෙනවි අකතා සභාවට්ඨිතතා. “ධම්මනියාමතා” ති සභාවනියාමතා. “තත්ත තථතා” ති තස්මිං සාමඤ්ඤලක්ඛණෙ සඬ්ඛත ධම්මානං තථතා. සාමඤ්ඤ ලක්ඛණමෙව පටිච්චසමුප්පාදො නාමාති දස්සෙති, න අවිජ්ජාදිකො පව්වය ධම්මො. කස්මා, තෙහි වචනෙහි ධම්මනියාමතා මත්තස්ස දස්සිතත්තා. අවිජ්ජාදීනං ධම්ම සරුපානං අදස්සිතත්තා. “ධම්මනියාමතාමත්තං” ති ව යථා චුත්තසාමඤ්ඤ ලක්ඛණමෙව චූචිවති. යදි භාවසාධනං ඉච්ඡෙය්‍ය, භාවසාධනං නාම කත්තුරහිතං භවෙය්‍ය. කත්තුරහිතෙ ව සති, කථං පටිච්ච ක්‍රියාය සමානකත්තුකතා ලබ්භති. අලද්ධෙ ව සමානකත්තුකත්තෙ කථඤ්ච පුබ්බකාලෙත්වා පව්වයසම්භවොති. අයං භාවසාධනං ඉච්ඡන්තස්ස ඛාඤ්ජනායුත්තිවිරොධො. තං පරිහරන්තො න චෙත්ථාතිආදිමාහ. ගම්භිරොවානන්ද පටිච්චසමුප්පාදො ගම්භිරාව භාසොවානි භගවතා චුත්තං. භාවසාධනෙ ව කතෙ උප්පජ්ජන ක්‍රියාමත්තං නාම විසුං එකො ධම්මො න භොතිති කථං තං ගම්භිරං සියාති. අයං භාවසාධනං ඉච්ඡන්තස්ස ගම්භිරවචන විරොධො. තං පරිහරන්තො “සඬ්ඛත ධම්මෙසු වා” තිආදිමාහ. අපි ව සඬ්ඛත ලක්ඛණං නාම සඬ්ඛත ධම්මතොපි ගම්භිරං භොති. තථාහි චිත්තං නාම සඬ්ඛත ධම්මො. තඤ්ච අත්ථි මෙචිත්තං නාමාති සත්තානං පාකටං භොති. තස්ස පන අනිච්චතා සඬ්ඛාතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං අපාකටං භොති සුට්ඨ සත්තනියා පටිච්ඡන්තං. තථා වෙදනා නාම සුඛවා දුක්ඛවා සඬ්ඛත ධම්මො. සා ව අත්ථි මෙවෙදනාති සත්තානං පාකටා භොති. තස්සා පන අනිච්චතා සඬ්ඛාතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං අපාකටං භොති සුට්ඨ සත්තනියා පටිච්ඡන්තං. එවං සෙසෙසු නාමධම්මෙසු ව රුපධම්මෙසු ව. යතො සත්තසු විසුද්ධිසු සඬ්ඛත ධම්ම වචන්ථාන සඬ්ඛාතං දිට්ඨිවිසුද්ධිඤ්ඤාණඤ්ච අවිජ්ජාදිපව්වය පරිග්ගහ සඬ්ඛාතං කඬ්ඛාවිතරණ විසුද්ධිඤ්ඤාණඤ්ච පථමං සම්පාදෙත්වා පච්ඡා දසවිධාති සඬ්ඛත ලක්ඛණානුපස්සනා ඤාණාති සම්පාදෙතබ්බාති භොන්තිති. යථා ව අනිච්චතා සඬ්ඛාතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං සඬ්ඛත ධම්මතො ගම්භිරං භොති. තථා ඉදම්පි පටිච්චසමුප්පාද සඬ්ඛාතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං සඬ්ඛත ධම්මතො ගම්භිරං භොතිති දට්ඨබ්බං.

“තබ්භාවභාවිභාවො” ති එත්ථ භවති සංවිජ්ජතිති භාවො. සො සො අවිජ්ජාදිකො භාවො තබ්භාවො. තබ්භාවෙ භවන්ති සම්භවන්ති සිලෙනාති තබ්භාවභාවිනො. සඬ්ඛාරාදයො. “භාවො” ති උප්පත්තිකාරණං. තබ්භාවභාවිනං භාවොති තබ්භාවභාවි භාවොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “තස්මිං තස්මිං” තිආදිමාහ. අපි ව “භාවො” ති විජ්ජමානතා චූචිවති. තස්ස තස්ස පව්වය ධම්මස්ස භාවොති තබ්භාවො. තබ්භාවෙ සති භවන්ති සම්භවන්ති ධම්මතායාති තබ්භාවභාවිනො. තෙසං භාවොතිපි යුජ්ජතියෙව. “හෙත්වාදි පව්වය සත්තිනියාමං” ති හෙතුපව්වයො, ආරම්මණ පව්වයො, තිආදිසු හෙතුසද්ද ආරම්මණ සද්දාදයො ලොභාදීනං රූපාරම්මණාදීනඤ්ච ධම්මානං තං තං පව්වය සත්තිවිසෙසං දීපෙන්නි. තෙසඤ්ච සො සො පව්වය සත්තිවිසෙසො විසුං ධම්මනියාමො භොති, එවං හෙත්වාදි පව්වයසත්තිනියාමං නිවත්තෙති. “තථා තථා” ති මූලවිධිගොචරවිසයට්ඨාදිකෙන තෙන තෙන පව්වයාකාරෙන. සො හි චූචිවතිති සම්බන්ධො. “පව්වය ධම්මුද්ධාර මත්තෙ අයත්තවා” ති පව්වය ධම්මානං නාම සඤ්ඤාවසෙන උද්ධරණමත්තං අකත්වාති අධිප්පායො. “ආහව්වා” ති ආහනිත්වා තං තං පව්වයසත්ති විසෙසං පාපෙත්වාති අත්ථො. තෙනාහ “මත්ථකං පාපෙත්වා” ති. පව්වයසත්ති විසෙසො හි හෙතුප්පදීපෙන තතො උත්තරි වත්තබ්බ කිච්චාභාවතො මත්ථකං නාම භොතිති. “අනොසක්කමානා” ති අනිවත්තමානා. “එතායා” ති පව්වය සත්තියා. පපඤ්චෙන්තෙ ආවරියෙ.

එතස්මා කාරණා එලං එතදෙව පටිච්ච අනාගතපක්ඛතො පව්වුප්පන්තපක්ඛං ආගච්ඡති පාතුබ්භවතිති පව්වයො. උප්පත්තිකාරණං පවත්තිකාරණඤ්ච. තත්ථ උප්පත්තිකාරණං ජනකපව්වයො. පවත්තිකාරණං උපත්ථම්භක පව්වයො. “එතෙනා” ති හෙතුනා. “කායවිච්චි මනොකම්මං” ති එත්ථ “කම්මං” ති ක්‍රියාචූචිවති, ගමන ධාන නිසජ්ජසයනාදිකං කායික ක්‍රියඤ්ච. ආලාප සල්ලාප කථන සජ්ඣායන ගායනාදිකං වාචික ක්‍රියඤ්ච. විජානන චිත්තන විමංසනාදිකං මානසික ක්‍රියඤ්ච. “අභිසඬ්ඛරොන්ති” ති අභිනිප්ථාදෙන්ති. “එතෙහි” ති එතෙහි ලොකීයකුසලා කුසල චෙතනා ධම්මෙහි. අපි ව සඬ්ඛරොන්ති සත්තා එතෙහිති සඬ්ඛාරා. “සඬ්ඛරොන්ති” ති කිං සඬ්ඛරොන්ති. අත්තභාවං සඬ්ඛරොන්ති. භවාභවං සඬ්ඛරොන්ති. දිට්ඨධම්මිකම්පි අත්ථං වා අනත්ථං වා සඬ්ඛරොන්ති. සම්පරායිකම්පි අත්ථං වා අනත්ථං වා සඬ්ඛරොන්තිතිආදිනා. වක්ඛම්පි සඬ්ඛරොන්ති, සොතංපි සඬ්ඛරොන්තිතිආදිනා. දස්සනම්පි සඬ්ඛරොන්ති, සවනම්පි සඬ්ඛරොන්තිතිආදිනා ව වත්තුං වට්ටතියෙව. “විජානාති” ති විච්චෙත ජානාති. භූතෙනපි ජානාති, අභූතෙනපි ජානාති. “නමති” ති ගොචර විසයත්ථාය නමති. “රුජ්ජති” ති කුජ්ජති, බොහති. “චූසති” ති සංභනති. “වෙදයති” ති විදිතං කරොති. තං තං ආරම්මණං ලග්ගනවසෙන භුසං නහති බන්ධනි, මුඤ්චිතුං න දෙතිති තණ්හාතිපි යුජ්ජති. “උපාදියති” ති දළ්භං ගණ්හාති. තෙනාහ “අමුඤ්චග්ගාහං ගණ්හාති” ති. භවතිති භවො.

උපපත්තිහවො. භවන්ති එතෙනානි හවො. කම්මහවො. “ජනනං”ති අභිනවස්ස පාතුබ්බවනං. “ජීරණං”ති අභිනවභාවතො භායනං. “සොවනං”ති චිත්තසන්තාපනං. “පරිදෙවනං”ති රොදනං. “දුක්ඛං”ති කායරුජ්ජනං. “දොමනස්සං”ති චිත්තරුජ්ජනං. “විසිදනං”ති බාළ්භං චිත්තකිලමථභාවෙන විරූපං හුත්වා චිත්තස්සවිදනං. ථාමබලබ්බයානං. යතො අස්සාසපස්සාසානං විරූපජ්ජවත්තිවා තඨබ්බෙණ සබ්බසො උපරුජ්ඣනං වා භොතිති. “කෙනවි සුබ්බෙනා”ති දුක්ඛසච්චතො විමුක්තෙන කෙනවි සන්තිසුබ්බෙන.

“දුක්ඛජ්ජවිච්ඡාදිකා”ති භයට්ඨෙත දුක්ඛභූතානං තෙභුමික ධම්මානං දුක්ඛභාවජ්ජවිච්ඡාදිකා. “සමුදයජ්ජවිච්ඡාදිකා”ති තණ්හාය දුක්ඛ සමුදය භාවජ්ජවිච්ඡාදිකා. “නිරොධජ්ජවිච්ඡාදිකා”ති තණ්හානිරොධස්සෙව දුක්ඛනිරොධ භාවජ්ජවිච්ඡාදිකා. “මග්ගජ්ජවිච්ඡාදිකා”ති අට්ඨකිගික මග්ගස්සෙව දුක්ඛනිරොධ මග්ගභාවජ්ජවිච්ඡාදිකා. පුබ්බන්තො වුවුවති අතීතෙකාලෙ භවපරම්පරා. අපරන්තො වුවුවති අනාගතෙ භවපරම්පරා. පුබ්බන්තා පරන්තො වුවුවති තදුභයං. “පට්ඨවසමුප්පාදජ්ජවිච්ඡාදිකා”ති පට්ඨුප්පන්තහවෙ බන්ධානං පට්ඨවසමුප්පාදජ්ජවිච්ඡාදිකා. “සුත්තන්තිකතයෙනා”ති අභිධම්මෙපි විභවිගෙ සුත්තන්ත භාජනීයං නාම ආගතං. තෙන සුත්තන්ත භාජනීයනගෙන. සාසවා කුසලා කුසල වෙනනා සඨාරා නාමාති යොජනා. “අභිධම්මනගෙනා”ති විභවිගෙ අභිධම්මභාජනීයනගෙන. අට්ඨකථාපායේ. අවිජ්ජා කිරිය ධම්මානං නෙව උපනිස්සය පච්චයත්තං ලභති. කුසලා කුසලමූලාති කිරිය ධම්මානං න උපනිස්සය පච්චයත්තං ලභන්තිති යොජනා. කිරිය ධම්මා අවිජ්ජාතො ව කුසලා කුසල මූලෙහි ව උපනිස්සය පච්චයං න ලභන්තිති වුත්තං භොති. “පච්චයාකාරො”ති පට්ඨව සමුප්පාදො. “අවිජ්ජාචාරාගා”ති අවිජ්ජා විගමනතො. තෙසංපිකිරිය ධම්මානං. විඤ්ඤාණාදිසුපි කිරිය විඤ්ඤාණං, කිරිය නාමං, කිරිය මනායනනං, කිරියඵස්සො, කිරිය වෙදනාති අත්ථිතාය “ඵසනගො විඤ්ඤාණාදිසුපි”ති වුත්තං. “කුසලා කුසල විපාකසම්පයුත්තං”ති කුසල විඤ්ඤාණ සම්පයුත්තං, අකුසලවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තං, විපාක විඤ්ඤාණ සම්පයුත්තං. “තං අනුපපන්නං”ති පවත්තිවිපාකවිඤ්ඤාණ සහගතස්ස බන්ධන්තයස්ස තං සහජාතස්ස චිත්තජරූපස්ස ව අවසිට්ඨත්තා තං න සම්පන්නාති අත්ථො. තත්ථ හි විඤ්ඤාණපදෙ පවත්තිවසෙන ද්වන්තිසවිධං විපාකචිත්තං විඤ්ඤාණං නාමාති වුත්තං. ඵවඤ්ඤාති, නාම රූපපදෙපි පවත්තිවසෙන තදුභයං පවත්තිවිඤ්ඤාණසහගතංපි ගහෙනබ්බමෙවාති. “තං තං විඤ්ඤාණ සම්පයුත්තා”ති පට්ඨන්ධිවිඤ්ඤාණ පවත්ති විඤ්ඤාණසම්පයුත්තා. “තණ්හුපාදානානිපාකටානි”ති ජ තණ්හා රූපතණ්හා සද්දතණ්හාදිවසෙන. වත්තාරි උපාදානානි කාමුපාදානාදිවසෙනාති ඵවං පාකටානියෙව. “ලක්ඛණමත්තානි”ති සඨබ්බ ධම්මානං සඨබ්බභාවසල්ලක්ඛණ නිමිත්තමත්තානි. “ඤාතිබ්බසනාදිහි”ති ඤාතිවිනාසනාදිහි. “ඤාතිබ්බසනාදිනිමිත්තං”ති ඤාතිවිනාසනාදිකාරණා.

“බන්ධදුක්ඛෙ”ති පච්චක්ඛන්ධසඨබ්බාතෙ දුක්ඛසච්චෙ. බන්ධජ්ජවත්ති මග්ගො නාම තණ්හාසමුදයො ඵව. බන්ධනිරොධ මග්ගො නාම අරියමග්ගො. “බන්ධ සමුදයභූතා”ති බන්ධජ්ජවත්තියා කාරණභූතා. “අවිජ්ජාති වුටානං”ති අවිජ්ජායතිවාරිතානං පිහිතානං. “අජ්ජනිත භවානිලාසානං”ති මග්ගෙන අජ්ජනිත භවපත්ථනානං. අජ්ජනිතභවතණ්හානන්ති වුත්තං භොති. “විබන්ධො”ති අන්තරායො. “උදයභූතානං”ති වඩ්ඪිභූතානං. “අවස්සයො”ති නිස්සයො. සුබ්බවෙදනා විසෙසතො තණ්හාය පච්චයො භොතිති වුත්තං “සුබ්බවෙදනාසදිසො”තිආදි. දොමනස්සානං පන තස්සා පච්චයභාවො පරතො පරියෙට්ඨිතණ්හායං පාකටො භවිස්සති. උපෙක්ඛා වෙදනාපි දුක්ඛෙන පිළිතස්ස සුබ්බානෙ තිට්ඨති. සුබ්බං විය තං පත්ථෙතිති. සමුදා වරිත්වා පරිවයිත්වා. “තණ්හා ඵවා”ති කාමතණ්හා ඵව. “අත්තනි වා”ති දිට්ඨියඤ්ඤාති අධිප්පායො. “අත්තනො ආරම්මණෙසු”ති අත්ත ජීව ලොකාදිසු දිට්ඨියාගහිතා රම්මණෙසු. “අස්සාදන බ්මනරොවනභූතායා”ති සාධුවතායං මමදස්සනන්ති ඵවං රජ්ජන කුස්සන කන්තිභූතාය. “උපාදානීයස්සා”ති දළ්භං ගහෙනබ්බස්ස. “අත්ථස්සා”ති අත්තනො අත්තාදිකස්ස අත්ථස්ස. ගාථායං. “භවං භොති”ති භවන්තො වඩ්ඪන්තො භොති. “පරාභවො”ති විනාසන්තො.

“අද්ධානවන්තෙ ධම්මෙ”ති තෙකාලිකසඨබ්බ ධම්මෙ. අපතමානෙ කත්ථාති පාඨසෙසො. යථා උපාදානංති දිස්වා උපාදාරූපංති පදෙ ආදාසද්දො විඤ්ඤායති. න උපුබ්බ පදසද්දො. ඉතරථා උපාදානන්ති නසිජ්ඣති. ඵවං අද්ධා, අද්ධාන, පදෙසුපි. තෙනාහ “අද්ධානං”ති නසිජ්ඣතිති. සංඛිපන්ති විසතාකාරා එතෙසුති සඨබ්බෙපා. සඨගහා. “වට්ටධම්මා”ති සඨාරාදයො ධම්මා. “ඵත්ථා”ති ඵතාසු අවිජ්ජාතණ්හාසු. කථං තිට්ඨන්තිති ආහ “තදායත්තවුත්තිතායා”ති. “පනිට්ඨා”ති සුප්පනිට්ඨිතට්ඨානානි. “පභවා”ති වට්ටධම්මපරම්පරජ්ජවත්තියා මූල පධාන කාරණානි. තත්ථ හෙතු ව දෙසෙනබ්බො භොති. ඉතරථා ඉස්සරනිම්මානදිට්ඨි අහෙතුක දිට්ඨිනං ඔකාසො සියාති. ඵලඤ්ච දෙසෙනබ්බං භොති. ඉතරථා උච්ඡෙදදිට්ඨියා ඔකාසො සියාති. “අද්ධුතො”ති දීඝකාලස්ස. “නිවත්තෙති”ති සමුච්ඡින්නෙති. “අහෙතු අපච්චයා සත්තා පවත්තන්ති”ති පුබ්බහෙතුරහිතා පුබ්බපච්චයරහිතා හුත්වා ඉමෙසත්තා පවත්තන්ති. “අවිජ්ජාදිහි සාධෙතබ්බො න භොති”ති භවපරම්පරාසු නිව්චො හුත්වා සන්ධාවන්තස්ස අවිජ්ජාදිහි කත්තබ්බ කිව්චං න භොතිති අධිප්පායො. “කෙසඤ්ච න සම්භවන්තියෙවා”ති අනාගාමීනං අරහන්තානඤ්ච න සම්භවන්තියෙව. මහාආදීනවරාසිදස්සනත්ථං සොකාදිවචනං භොතිති යොජනා. “තෙසං”ති අඤ්ඤෙසං පච්චයානං. “ලද්ධා”ති අත්ථතො ලද්ධා. “තද්විනාභාවිභාවලක්ඛණෙනා”ති ඵත්ථ තෙන තෙන පච්චයෙන අවිනාභාවිනං භාවො, සො ඵව ලක්ඛණන්ති විග්ගහො. “පරත්ථ පී”ති ඉතො පරෙසු තණ්හුපාදාන භවග්ගහණෙනාතිආදිසුපි. “ආදිතො”තිආදිමිහි. විභාවනිපායේ. “කිලෙසභාවසාමඤ්ඤතො”ති කිලෙසභාවෙන සමානත්තා සදිසත්තා. “ලක්ඛිතබ්බ ධම්මෙහි”ති විඤ්ඤාණාදිහි. “පථමෙන දුතියස්සා”ති පථමසඨබ්බෙපෙන සද්ධිං දුතියස්ස සඨබ්බෙපස්ස ඵකා සන්ධිතිආදිනා යොජෙනබ්බං. “ලොකස්ස පාකට වොභාරොනා”ති කිලෙසධම්මා කම්මධම්මා ව ලොකෙ හෙතුති පාකටා භොන්ති. විපාකධම්මා පන ඵලන්ති පාකටා. ඵවං ලොකෙ පාකට වොභාරොන. ඉධ පන කිලෙසධම්මකම්මධම්මා වා භොන්තු, විපාකධම්මා වා, යො යො පච්චයපක්ඛෙ යීතො, සො සො හෙතුතිපි

වත්තබ්බොයෙව. යො යො පච්චයුජ්ජන්ත පක්ඛෙ ධීනො, සො සො ඵලන්තිදස්සෙන්තො
“හෙතුඵලසද්දාපනා”තිආදිමාහ. අට්ඨකථා පායෙ. “සජ්ජන්තස්සා”ති සංවිදහන්තස්ස. “ආයුහන සඬ්ඛාරා
නාමා”තිආදිතො පට්ඨාය සමුච්චයනසඬ්ඛාරා නාම. “දක්ඛිණං”ති දානවත්ථුං. දක්ඛිණොදකං වා. “ඵත්ථ වා”ති
ඉමස්මිං තතියපඤ්චකෙ ව. “චුත්තනයෙනෙ වා”ති පට්ඨපඤ්චකෙ චුත්තනයෙනෙව. විභාවනිපායෙ. “ආයතිං
පටිසන්ධියා පච්චයවෙනනා හවො නාමා”ති ඉදං උද්දෙසපාළියං යථාදිට්ඨපාඨවසෙනෙව චුත්තං. තථා
පුරිමකම්මහවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පච්චයවෙනනා සඬ්ඛාරා නාමාති ඉදඤ්ච. ඉධ පන පුබ්බෙයෙව
ද්විසුහෙතුපඤ්චකෙසු ද්විත්තං සඬ්ඛාර කම්මහවානං සඬ්ගහිත්තං අට්ඨකථායං චුත්තනයෙනෙව ද්විත්තං සඬ්ඛාර
කම්මහවානං විසෙසො යුත්තො. තෙනාහ “තං ඉධ න යුජ්ජති”ති. “සඬ්ගහිත්තං”ති පුබ්බෙයෙව සඬ්ගහිත්තං.
“ඵතං”ති විභාවනි වචනං. “ධම්මවිභාගරක්ඛණත්ථං”ති විභවිගෙ හවපදෙ උපපත්තිහවස්සපි විභත්තත්තං ඵවං
විභත්තස්ස ධම්මවිභාගස්ස රක්ඛණත්ථං. ඵලපඤ්චකතො අනඤ්ඤංපි උපපත්තිහවං අඤ්ඤංවිය කත්වා
‘උපපත්තිහවස්සධාතො හවෙකදෙසො’ති චුත්තං. සො ව උපපත්තිහවො නාම පච්චුජ්ජන්තහෙතුහි නිබ්බත්තත්තං
චතුත්ථෙ ඵලපඤ්චකෙ ඵව සඬ්ගහිතො. තස්මා තෙන උපපත්තිහවසද්දෙන චතුත්ථ පඤ්චකමෙව ගහිත්තති යුත්තං.
ඉතරථා ද්වෙ ඵලපඤ්චකානි විපාකවට්ටන්ති චුත්තෙ සිද්ධමෙව හොති. ඵලඤ්චසති අවසෙසා වානි ඵත්ථ
දුතියඵලපඤ්චකමෙව අවසිට්ඨං හොතිති දට්ඨබ්බං. “අවිජ්ජා නාම මොහො, සො ව අකුසල මූල”න්තිආදි අභිධම්මෙ
මූලයමකෙ මූලනාමෙන ආගතත්තං චුත්තං. ද්විසුපනහව වක්කෙසු පුරිමවක්කෙ අවිජ්ජා ආදි හොති. පච්ඡිමවක්කෙ
තණ්හා. ආදි ව නාම මූලන්ති ව සිසන්ති ව වත්තුං වට්ටන්ති පරියායං දස්සෙතුං “අට්ඨා”තිආදි චුත්තං.
“ආගමනසම්භාරෙසු”ති අතීතහවතො ඉමංහවං ආගමනසම්භාරෙසු. තණ්හා ඵව සිසං කත්වා චුත්තාති යොජනා.
“තෙසං අන්තරෙ”ති අවිජ්ජාසඬ්ඛාරානං අන්තරෙ. තණ්හාස ඔකාසො නත්ථීති කස්මා චුත්තං. නනු අවිජ්ජාස සති,
තණ්හා නාම ඵකන්තෙන සම්භවතියෙව. සා ව සඬ්ඛාරානං බලවපච්චයො හොති. තස්මා සා අවිජ්ජා පච්චයා තණ්හා,
තණ්හා පච්චයා සඬ්ඛාරාති වත්තබ්බා සියාති. තං පරිහරිතුං “අයඤ්ඡී”තිආදිචුත්තං. පටිලොමපට්චිවසමුජ්ජාදො නාම
අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධොති ඵවං පවත්තො පට්චිවසමුජ්ජාදො. “ජරාමරණමුච්ඡායාතිආදි නවත්තබ්බං සියා”ති
ජරාමරණමුච්ඡායාතිආදිවචනං අනුලොමපට්චිවසමුජ්ජාද සම්බන්ධ වචනන්ති කත්වා චුත්තං. “උපරිවට්ටමූල
ධම්මජ්ජපටිපාදකානං”ති උපරි දුතියානාගතභාවාදිසු අවිජ්ජාතණ්හා සඬ්ඛාතානං වට්ටමූලධම්මානං නියොජකානං. “තෙ
පි”ති සොකාදයො දුක්ඛධම්මාපි. “ආසවසම්භූතා”ති ආසවෙහි සම්භූතා සඤ්ජානා. “තෙසං”ති සොකාදිනං
දුක්ඛධම්මානං. “ජරාමරණධගෙ ගහණං”ති ද්වාදසසු අධගෙසු ජරාමරණධගෙ සඬ්ගහණං. “පච්චිඨති”ති භුසං වඬ්ඨති.
“ආසවසමුදයා”ති ආසවසමුජ්ජාදො. “අවිජ්ජාසමුදයො”ති අවිජ්ජාසමුජ්ජාදො. “අවිජ්ජාපච්චයාසඬ්ඛාරාති”ති ඵත්ථ
ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො. “නානාත්ථාසන ඵුට්ඨස්සා”ති ඤාතිත්ථාසනාදීනි නානාත්ථාසනෙහි ඵුට්ඨස්ස, විහිංසිතස්ස.
“යතො”ති යං කාරණං, අවිජ්ජාතණ්හානං වඬ්ඨනකාරණං. “වට්ටං”ති සඬ්ඛාරාදිකං හවචක්කං. සංමුය්හනං
සම්මොහො. පරියෙසනං පරියෙට්ඨි. විපච්චතිති විපාකො. විපාකො ඵව වෙපක්කං. සම්මොහො වෙපක්කං අස්සාති
සම්මොහවෙපක්කං. තථා පරියෙට්ඨිවෙ පක්කඤ්චාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “තදුභයං”තිආදිනා. තදුභයං විපාකං
ඵතස්සාති කත්වා දුක්ඛං සම්මොහවෙපක්කන්ති ව පරියෙට්ඨිවෙපක්කන්ති ව චුච්චතිති යොජනා. අපි ව, සම්මොහං
විපාකෙහි සඤ්ජනෙතිති සම්මොහ වෙපක්කං. ඵවං පරියෙට්ඨිවෙපක්කන්තිපි යුජ්ජති. “කිච්ඡං”ති කසිරං දුක්ඛං
ආපන්නො. “මියාති”ති මරති. “ව චති”ති සඬ්කමති. “උපපජ්ජති”ති හවත්තරං උපෙති. “අට්ඨ පනා”ති ඵවංභූතස්ස
සතො. “ජරාමරණස්සා”ති ජරාමරණ සඬ්ඛාතස්ස ඉමස්ස දුක්ඛස්සාති සම්බන්ධො. “නිස්සරණං”ති නිග්ගමනං.
“නජ්ජපානාති”ති අයං ලොකො නජ්ජපානාති. “ආගතියා”ති ඉමස්මිං හවෙ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණුජ්ජන්තිවසෙන
ආගමනෙන. “ගතියා වා”ති අනාගතහවෙ ජාතිපාකුඛ්භාවවසෙන ගමනෙන ව. ආදිසඬ්ඛාතො පුබ්බපරියන්තො යස්ස
අත්ථීතිආදිමන්තං. න ආදිමන්තං අනාදිමන්තං. “වට්ටජ්ජවත්තස්සා”ති තිව්ධවට්ටසඬ්ඛාතස්ස පබ්බන්ධජ්ජවත්තස්ස.
ජාතියා චුත්තාය සබ්බාති තස්සා නිදානාති චුත්තාති ඵව හොන්තිති කත්වා “ජාතියා ඵව වා”ති චුත්තං. “ඉච්චෙවං”ති
ඉති ඵවං. තත්ථ අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරාතිආදිනා නයෙන පට්ඨපෙසි මහාමුනීති සම්බන්ධො. ආවරිය වාදෙපන
“ඉච්චෙවං”ති ජරාමරණ මුච්ඡායාතිආදිනානයෙන. ආබන්ධං අනාදිකන්ති සම්බන්ධො. ඉධපි තමෙව සම්බන්ධං
ගහෙත්වා යොජෙති “ඉච්චෙවං ආබන්ධන්ති. ල. පුනජ්ජුනං ආබන්ධං”ති. අවිජ්ජා ආදිමිති චුත්තා. තස්මා සා සයං
අහෙතු අපච්චයා හුත්වා වට්ටස්ස ආදිපච්චයභූතා හොතිති වොදනා. තං පරිහරති “වට්ටස්සා”තිආදිනා. “වට්ටකථාය
සිසභූතත්තා”ති වට්ටස්ස ආදිනාම නත්ථී. තස්ස පන පවත්ති නිවත්තියො අත්ථී. ජානන්තෙහි තාසං පකාසනත්ථාය
පට්චිවසමුජ්ජාදකථානාම වට්ටකථා ඵකන්තෙන කට්ඨකථා හොති. කට්ඨන්තෙහි ව වට්ටධම්මානං මජ්ඣිකා කතමස්ස
ධම්මස්ස කිච්චං වට්ටජ්ජවත්තත්ථාය පධානතරං හොතිති ජාතිතබ්බං හොති. තදා කිච්චවසෙන පධානතරං ඵකං ධම්මං
මූලං සිසං කත්වා වට්ටකථා කට්ඨකථාති. ඉදං වට්ටකථාය සිසං නාම. තත්ථ අවිජ්ජා නාම මොහො. සො ව
මුය්හනකිරියා. අන්ධභාවකරණඤ්චස්ස කිච්චං. න ව පඤ්ඤා වක්ඛුස්ස අන්ධභාවකරණ සදිසං අඤ්ඤං වට්ටස්ස
පවත්තත්ථාය පධානකිච්චං නාම අත්ථී. තස්මා අවිජ්ජා ඵවෙන්ථ සබ්බජ්ජපධාන කිච්චත්තා වට්ටකථාය සිසභූතා හොති.
ඵවං වට්ටකථාය සිසභූතත්තා සා ආදිමිති චුත්තාති. “අනාදිකභාවො ඵව දස්සිතො”ති අනාදිකභාවො දස්සිතො ඵව.
නො න දස්සිතොති අත්ථො. ඉති ඵතං අත්ථජාතං පච්චක්ඛතො සිද්ධං. “ඉධා”ති ඉමස්මිංහවෙ. “තස්සා”ති අතීත
හවපරියාපන්නාය අවිජ්ජාය. “අඤ්ඤාය අවිජ්ජාය ඵවා”ති අතීතහවතොපි පුරිමහවෙ සිද්ධාය අඤ්ඤාය අවිජ්ජාය ඵව.
“තස්සාපි”ති පුරිමතරහවෙ අවිජ්ජායපි. “අත්තභාවො”ති පුරිමතරො අත්තභාවො. “පධාන පච්චයභූතත්තා”ති පුබ්බෙ
චුත්තනයෙන අන්ධභාවකරණ කිච්චත්තා වට්ටජ්ජවත්තියා පධාන පච්චයභූතා හොති. ඵවං පධානපච්චයභූතත්තා.
“තස්ස තස්සාති නිට්ඨානමෙව න පඤ්ඤායෙයා”ති තස්ස පච්චයස්ස පච්චයො වත්තබ්බො. තස්සපි පච්චයස්ස
පච්චයො වත්තබ්බොති ඵවං වස්සසතම්පි වස්සසහස්සංපි නිට්ඨානමෙව න පඤ්ඤායෙයා. “චුත්තොයෙවා”ති
අවිජ්ජාය පච්චයො චුත්තොයෙව. “පඤ්චනිවරණාතිස්සවචනියං”ති පඤ්චනිවරණ ධම්මා අවිජ්ජාය ආභාරොති
වචනියං හවෙයා. තත්ථ “ආභාරො”ති බලවපච්චයො චුච්චතිති.

167. පටිච්චානනායෙ. “හෙතු ව සො පච්චයො වා”ති එත්ථ ලොහො හෙතුජාතිකත්තා හෙතු ව හොති. ආරම්මණානන්තරාදි පච්චයෙන අඤ්ඤාධම්මස්ස පච්චයො ව හොතිති අත්ථස්ස සම්භවතො “හෙතු හුත්වා පච්චයො”ති වණ්ණෙති. එවං වණ්ණෙතෙපි “හෙතු හුත්වා පච්චයො”ති හෙතු හොත්තො පච්චයොති අත්ථෙ සති, සො යෙවත්ථො සම්භවතිති “පුන හෙතුභාවෙන පච්චයො”ති වණ්ණෙති. එත්ථ සියා, හෙතු ව සො පච්චයො වාති එත්ථ පද ද්වයං එකධම්මාධිකරණත්තා තුල්‍යාධිකරණං හොති. හෙතුභාවෙන පච්චයොති එත්ථ පන පදද්වයං තුල්‍යාධිකරණං න හොති. පුරිම පදඤ්ඤි ධම්ම භාවජ්ජයානං, පච්ඡිමං ධම්මජ්ජයානන්ති. එවං සන්නෙ තුල්‍යාධිකරණං වාක්‍යං භින්නාධිකරණං කත්වා වණ්ණෙතිති න යුත්තමෙතන්ති. නො න යුත්තං. මුඛොපචාරමත්තෙන නානත්ථත්තා. පච්ඡිමවාක්‍යංහි මුඛාවචනං. පුරිමවාක්‍යං උපචාර වචනං. උපචාරවචනෙ ව උපචාරත්ථො යුජ්ජති. මුඛාවචනෙ මුඛත්ථොති. “හෙට්ඨාචුත්තමෙවා”ති පකිණ්ණකසඬගහෙ චුත්තමෙව. හිනොන්ති එත්ථාති හෙතු. හිනොන්ති එතෙනාති හෙතු. තත්ථ “හිනොන්ති”ති සුට්ඨපතිට්ඨගන්ති. කෙ පතිට්ඨගන්තිති ආහ “සහජාත ධම්මා”ති. කථඤ්ච සුට්ඨපතිට්ඨගන්තිති ආහ “චුද්ධි විරුළුහි වෙපුල්ලපත්තවසෙනා”ති. කස්මා තෙ සුට්ඨ පතිට්ඨගන්තිති. පතිට්ඨිතට්ඨානස්ස පතිට්ඨිතකාරණස්ස වා ථාමබලසම්පන්නත්තාති දස්සෙතුං “ආරම්මණෙ දළ්භනිපාතිනා ථාමබලසම්පන්නෙනා”ති චුත්තං. හෙතුවිසෙසනඤ්චෙනං. ආරම්මණෙ දළ්භනිපාතිමිති ථාමබලසම්පන්නෙ එත්ථ ධම්මෙතිපි යොජෙතබ්බං. උපකාරකොති ව උපලද්ධියෙවාති සම්බන්ධො. “යාදිසෙනසභාවෙනා”ති හෙතුභාවාදිසභාවෙන. “උපලද්ධියෙවා”ති කස්මා චුත්තං. නතු උපකාරක සද්දො කත්තාරං වා කාරොතාරං වා වදන්ති. වොහාරමත්තෙන වදති. ධම්මතො පන කත්තා වා කාරොතා වා නත්ථීති දස්සෙතුං “න හි සභාව ධම්මෙසු”තිආදිමාහ. යදි ධම්මතො කත්තවා කාරොතවා නත්ථී. කස්මා උපකාරකොති චුච්චිති ආහ “තථා උපලද්ධියං පනා”තිආදිං.

ආරම්මණපච්චයෙ. “අජ්ඣොලම්බමානා”ති ආරම්මණ කරණවසෙන අධිඔලම්බමානා. “ආරම්මණභාවෙනා”ති ගොචරවිසයභාවෙන.

අධිපතිපච්චයෙ. “ගරුකතා”ති අස්සාදනාභිනන්දනාදිවසෙන වා සද්ධාපසාදාදිවසෙන වා ගරුකතා. “සාමිනො විය දාසෙ”ති සාමිනො අත්තනොදාසෙ අත්තනොවසෙ වත්තයමානා විය. සහජාතාධිපති පන හෙට්ඨා සමුච්චය සඬගහෙ චුත්තොති ඉධ න චුත්තො.

අනන්තරපච්චයද්වයෙ. “අන්තරං”ති ඡිද්දං විවරං. “සන්තානං”ති චිත්තසන්තානං. “සන්තානානුබන්ධවසෙනා”ති චිත්තසන්තානං පුනස්පුනං බන්ධනවසෙන. උප්පාදනන්ති සම්බන්ධො. “ධම්මන්තරස්සා”ති නාමක්බන්ධ ධම්මන්තරස්ස. “අනන්තර පච්චයතා”ති අනන්තරපච්චය කිච්චන්ති චුත්තං හොති. යං කිඤ්චි ධම්මන්තරං. “පුරිමපච්ඡිමභාගජ්ජවත්තානං”ති නිරොධස්ස අසඤ්ඤිභවස්ස ව පුරිමභාගෙ ව පච්ඡිමභාගෙ ව පවත්තානං. “චිත්තූප්පාදානං පි”ති නිරොධස්ස පුබ්බභාගෙ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසල ක්‍රිය චිත්තූප්පාදානං. පච්ඡාභාගෙ අනාගාමිඵල අරහත්තඵලචිත්තූප්පාදානං. අසඤ්ඤිභවස්ස පුබ්බභාගෙ කාමහවෙ චුති චිත්තූප්පාදානං. පච්ඡාභාගෙ කාමහවෙ එව පටිසන්ධි චිත්තූප්පාදානං. තෙසු පන කථං අනන්තරං නාම සියා. ද්විත්තං ද්විත්තං පුරිමභාග පච්ඡිම භාගානං මජ්ඣෙ අචිත්තකස්ස කාලස්ස අචිත්තකස්ස රූපසන්තානස්ස ව අන්තරිකත්තාති වොදනා. තං පරිහරිතුං “න හි අභාවභූතො”තිආදි චුත්තං. “තෙසං”ති ද්විත්තං ද්විත්තං චිත්තූප්පාදානං. රූපධම්මො අන්තරං න ව කරොති නාම. අරූපධම්මානං අනන්තරතා නාමාතිආදිනා යොජනා හොති. “තථාපවත්තන සමත්ථතා”ති එකිභූතානං විය අත්තනො අනන්තරෙ ධම්මන්තරං උප්පාදනෙ සමත්ථතා.

සහජාතපච්චයෙ. “යෙ පන ධම්මා”ති පච්චයුජ්ජන්න ධම්මා. “අත්තනී”ති පච්චය ධම්මො චුච්චති.

“අඤ්ඤාමඤ්ඤං උපත්ථම්භන්නං තිදණ්ඩං වියා”ති භූමියං අඤ්ඤාමඤ්ඤං නිස්සාය උස්සිතා තයොදණ්ඩා අඤ්ඤාමඤ්ඤං උපත්ථම්භන්නා විය. “පුරිමෙනා”ති පුරිමෙන සහජාත පච්චයෙන. “ඉතරිතරො පත්ථම්භනං”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤො පත්ථම්භනං.

“සුදො”ති භත්තකාරකො. “උක්ඛලි”ති භත්තපවනකුමිහි. “චුට්ඨිධාරා”ති මෙසචුට්ඨිධාරා. “උපනිස්සයො”ති භත්තූප්පත්තියා උපනිස්සයො. “තාසු අසනී”ති සාලික්ඛෙත්ත චුට්ඨිධාරාසු අසනී. “බලවතරට්ඨෙතා”ති බලවතරනිස්සයට්ඨෙත. “පකතූපනිස්සයො”ති එත්ථ “පකතො”ති භූසං කතො. තෙනාහ “සුට්ඨකතො”ති. කරණඤ්ච අත්තනො සන්නානෙ සුට්ඨඋප්පාදනඤ්ච සුට්ඨඋපසෙවනඤ්ච දට්ඨබ්බන්ති සම්බන්ධො. “චුත්තජ්ජකාරොතා”ති යථා කතෙ සනී”තිආදිනා චුත්තජ්ජකාරොත.

“නිස්සයාරම්මණ ධම්මා එවා”ති නිස්සය පච්චය ධම්ම ආරම්මණ පච්චය ධම්මා එව. “පුරෙජාතතාමත්තවිසිට්ඨා”ති එත්ථ මත්තසද්දෙන නිස්සයාරම්මණසත්තිතො විසුං පුරෙජාතසත්ති නාම නත්ථීති දස්සෙති. විසුං පුරෙජාතසත්ති නාම අත්ථීතිපි වදන්ති. තං වාදං දස්සෙතුං “ආචරියානන්දත්ථෙරොතා”තිආදිමාහ. එත්ථ පඤ්චවත්ථුති ව පඤ්චාරම්මණාති ව පුරෙජාතත්තා එව සුට්ඨබලවතාය පඤ්චවිඤ්ඤාණානං වත්ථු කිච්ච ආරම්මණ කිච්චාති සාධෙත්ති. තථා හදයවත්ථු ව මනොධාතු මනොවිඤ්ඤාණධාතු නන්ති. අයං විසුං පුරෙජාතසත්ති විසෙසොති වදෙයා. සච්චං. සුද්ධමනො ද්වාරෙපන ඉධ යත්වා නිරයෙසු එවරූපාති නිරයග්ගිරූපාති අත්ථී. ඉදානි දෙවෙසු ව

එවරුපානි දිබ්බරුපානි අත්ථිති චිත්තයන්තානම්පි, තෙසු පුරෙ එවරුපානි උප්පජ්ජිංසුති වා, තෙසු අනාගතෙ එවරුපානි උප්පජ්ජිස්සන්තිති වා චිත්තයන්තානංපිතානි රුපානි නිබ්බිසෙසානි හුත්වා මනොවිඤ්ඤාණානං ආරම්මණ පච්චයන්තං ගච්ඡන්ති. තත්ථ පුරෙ ජාතානි හුත්වා තදා විජ්ජමානානි පච්චුප්පන්තරුපානි ආරම්මණ පුරෙජාතපච්චයො. ඉතරානි ආරම්මණ පච්චයො එව. න චෙත්ථ පුරෙජාතානං පච්චුප්පන්තරුපානං පුරෙජාතත්තෙන විසෙසො අත්ථි. න ච තානි පුරෙජාතපච්චයො න භොන්ති. යදි විසුං පුරෙජාතස්සත්තිවිසෙසො පුරෙජාතපච්චයොති වදෙයා. තානි පුරෙජාතපච්චයො නාම න භවෙය්සං. කස්මා, තාදිස්සස්ස විසෙසස්ස නත්ථිතාය. න ච නභවන්ති. කස්මා, පුරෙජාතමත්තිවිසෙසස්ස අත්ථිතාය. එත්ථ වදෙය්සං, පඤ්චද්වාරෙසු පන පුබ්බෙ චුත්තනයෙන විසුං පුරෙජාතස්සත්තිවිසෙසො දිස්සන්ති. කිඤ්චාපිදිස්සති. සො පන බහුවිධානං නිස්සය පච්චය ආරම්මණපච්චයානං මජ්ඣෙ නිස්සය සත්තිවිසෙසො එව, ආරම්මණ සත්තිවිසෙසො එව වාති. අපි ව විසුං පුරෙජාත සත්තිවිසෙසො නාම නත්ථිති ඉදං යථාචුත්තෙ සුද්ධමනොද්වාරෙ තබ්බිසෙසාභාවං සන්ධාය චුත්තං. විසුං පුරෙජාත සත්තිවිසෙසො නාම අත්ථිති ඉදං පඤ්චද්වාරෙසු තබ්බිසෙසස්ස අත්ථිභාවං සන්ධාය චුත්තන්ති. යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බං.

පච්ඡාජාතපච්චයෙ. “රුක්ඛපොතකානං වියා”ති පච්ඡා ආසිඤ්චියමානං උදකං රුක්ඛපොතකානං චුද්ධවිරුළුභහාවං පාපෙත්වා උපත්ථම්භනවසෙන උපකාරකො වියාති යොජනා. ආභාරං ආසිං සතීති ආභාරාසා. ජිස්ච්ඡා, පිපාසා, තණ්හා. තාය සම්පයුත්තා චෙතනාති විග්ගහො. සා පන ආභාරාසා චෙතනා උපත්ථම්භති යෙවාති සම්බන්ධො. “අයමත්ථො”ති ‘සුපාකටෙනා’තිආදිනා චුත්තො අයමත්ථො. සබ්බාවෙසාවිචාරණා ගිජ්ඣොපමාය උපමාමත්තභාවං නිවාරෙතා භොතිති.

ආසෙවන්ති තං පච්චය ධම්මං පච්චයුප්පන්තා ධම්මාති ආසෙවනං. එතෙන භුසො පච්චයුප්පන්ත ධම්මෙහි ආසෙවිතබ්බත්තා ආසෙවනන්ති චුච්චතිති දස්සෙතිති. “තං”ති තං පුරිමං පුරිමං පච්චය ධම්මං. “භජන්ති”ති උපෙන්නි. කෙ භජන්තිති ආහ “අපරාපරං උප්පජ්ජමානා ධම්මා”ති. “ධම්මා”ති ව අනන්තරුප්පන්තා චිත්තචෙතසිකා ධම්මා. කථංඤ්ච තං තෙභජන්තිති ආහ “සුචුද්ධසෙවමානා විය භජමානා විය පචත්තන්ති”ති. විය සද්දෙන ලොකෙ කිඤ්චිජනං කෙච්ජනා කෙනචි අත්ථෙත සුචුද්ධසෙවන්තා වියාති දස්සෙති. කථං සුචුද්ධසෙවියමානා විය භොන්තිති ආහ “තස්ස පුරිමස්සා”තිආදිං. පුරිමස්ස අනන්තරස්ස චිත්තූප්පාදස්සාති අත්ථො. “සබ්බපරිපූරං ආකාරං”ති ජවචෙගසහිතෙහි විජානන චුසනාදිහි සාවජ්ජාන චජ්ජාදිහි ව සබ්බෙහි ජවනගුණෙහි පරිපූරං ආකාරං. “ආසෙවෙති”ති මං සුචුද්ධ සෙව්වාති නියොජෙත්තං විය භොති. තෙනාහ “අත්තනො වාසං”තිආදිං. තත්ථ “වාසං”ති වාසනං. “සුචුද්ධ ගාභාපෙති”ති පරිපුණ්ණං දෙතිති චුත්තං භොති. එතෙන යථා ලොකෙ එකො පරෙසං යථිච්ඡිතං දෙති. එවං දෙන්තං පන පරෙ භජන්තියෙව. මං භජ්වාති නියොජනකිච්චං නත්ථි. එවමෙව ඉධපි සුචුද්ධවාසදානමෙව භජාපනං නාමාති දස්සෙති. “වඩ්ඪෙති වා”ති එතෙන ආසෙවනා භාවනා වඩ්ඪනාති ඉමංපරියායත්ථං වදති. පුරිමාහියොගො නාම ආදිතො පට්ඨාය සජ්ඣායනාදිකම්මෙසු යථාසත්ති යථාබලං වා යාමකරණං. තථා කරොන්තස්ස තං උග්ගහණ කම්මං උපරුපරි පගුණභාවං ගච්ඡන්ති. “ආසෙවනට්ඨො”ති වඩ්ඪාපනට්ඨොන, උපකාරකොති සම්බන්ධො. “සජාතියානං”ති කුසලාදිභාවෙන සමානජාතිකානං.

කායභිගාහිසඬ්ඛරණං නාම කායසඤ්චෙතනාකිච්චං. වාචභිගාහිසඬ්ඛරණං වච්ඡසඤ්චෙතනාකිච්චං. චිත්තභිගාහිසඬ්ඛරණං මනොසඤ්චෙතනාකිච්චං. “කිරියාභාවෙනා”ති දස්සනසවනාදිකිච්චෙසු ගමනායාන නිසජ්ජාදිකිච්චෙසු සංවිධානකිරියාභාවෙන. “චත්ථුම්භි”ති ගබ්භචත්ථුම්භි. යථාචුත්තාහිසඬ්ඛරණකිච්චං නාම කායභිගවාවඬ්ඛ චිත්තභිගාහිසඬ්ඛරණ කිච්චං. “තදහිසඬ්ඛරණචෙගජ්ජිතං”ති තස්ස කායභිගාදිකස්ස අහිසඬ්ඛරණචෙගෙන ජනිතං කිරියාවිසෙස නිධානකිච්චන්ති සම්බන්ධො. “සන්තානෙ”ති චිත්තසන්තානෙ.

විපච්චනභාවො ව නාම පාත්තභාවොති සම්බන්ධො. නිරුස්සාහ සන්තභාවො නාම කුසලා කුසලානං විය කායභිගවාවඬ්ඛාහිසඬ්ඛරණ කිච්චෙසු ව ආයතිං විපච්චන කිච්චෙසු ව නිරුස්සාහභාවෙන සන්තභාවො. න කිලෙසු පසන්තභාවෙන. චිත්තාහිසඬ්ඛරණ කිච්චෙසුපන සම්පයුත්තචෙතනාවසෙන යථොපට්ඨිතෙසු ආරම්මණෙසු සම්පයුත්තධම්මානං එකතො සන්තිපාතගමනුස්සාහමත්තං අත්ථි. තතොපරං පන සුපින දස්සන කිච්චංපි නත්ථිති. “මන්දමන්දාකාරෙනා”ති මන්දතො අතිමන්දාකාරෙන. කිඤ්චිජානන චිත්තං නාම කම්මාදි ආරම්මණං අප්පමත්තකංපි ජානනං වීථිචිත්තං. තස්ස පචත්තියා.

“අරුපිනො”ති අරුපලක්ඛණ සමඬ්ඛිතො. නාමලක්ඛණ සමඬ්ඛිතොති චුත්තං භොති. “ජනයන්තාපි”ති සහජාන ධම්මෙ ජනෙන්නාපි. “සන්තානට්ඨිතියා”ති පබ්බතප්පතිට්ඨානස්ස.

“කස්මාපනෙත්ථා”තිආදියු. “භාවිත්ථිය ද්වයං”ති ඉත්ථිත්ථිය පුරිසිත්ථිය ද්වයං. “ඉධා”ති ඉමස්මිං ඉත්ථියපච්චයෙ. කස්මා න ගහිතං. නනු ඉත්ථිලිඬ්ඛාදීනං පචත්තිකාරණත්තා ඉධ ගහෙතබ්බමෙවාති අධිජ්ජායො. ජනකත්තං නාම ජනක කිච්චං. එවං සෙසෙසුපි. “එතංතයංපි නත්ථි”ති ජනකත්තාදිකිච්චත්තයංපි නත්ථි. එවංසන්තෙකථං ලිඬ්ඛාදීනං පචත්තිකාරණං භොතිතිආහ “කෙවලං පනා”තිආදිං. “ද්වයං”ති ඉත්ථිභාවප්‍රමුභාව ද්වයං. න ඉත්ථිය පච්චයත්තෙන ඉත්ථියං නාම භොති. යථාහි එකො රාජා අත්තනො විජිතෙ ගෙහාති කරොන්ති. එවං කරොන්තුති ගෙහසණ්ඨානං පට්ඨපෙති. සබ්බෙජනා තථෙව කරොන්ති, නො අඤ්ඤා. තත්ථ රාජා ගෙහුප්පත්තියා ව ගෙහට්ඨිතියා ව කිඤ්චි කිච්චං න කරොති. ගෙහසාමිකාවා ගෙහවඩ්ඪකිනො වා කරොන්ති. කරොන්තා පන රඤ්ඤා පට්ඨපිතං සණ්ඨානං අනතික්කම්ත්ථාව කරොන්ති. එවමෙව මීදං දට්ඨබ්බං. උපගන්ත්වා ක්‍රියානට්ඨොනාති

සම්බන්ධයෙන්. උපසඳ්දො උපනිස්සය පදෙවිය උපරි අත්ථො. “උපරි” ති ව ටාමබලවුද්ධිවසෙනාති ආහ “තස්මිං වා” තිආදිං. “තස්මිං” ති ආරම්මණෙ.

“සුගති දුගති නිබ්බාන සම්පාපකට්ඨයෙනා” ති වුත්තං. සො අත්ථො අබ්බාසකමග්ගඤ්ඤානං. එවඤ්ඤාසනි තාති කථං මග්ගපච්චයත්තං ගච්ඡන්තිති ආහ “එත්ථ වා” තිආදිං. “සම්මාදස්සනාදිනා” ති සම්මාදස්සන සංකප්පනාදිනා. “තෙසං” ති සම්මාදිට්ඨිතං. “තෙසං පි” ති අබ්බාසක භූතානං සම්මාදිට්ඨිතමිපි. “තෙනෙවට්ඨයෙනා” ති සම්මාදස්සනාදිනා ලක්ඛණවට්ඨයෙන. අප්චා. “තෙනෙවට්ඨයෙනා” ති සුගති නිබ්බාන සම්පාපකට්ඨයෙන වාති අත්ථො. එවඤ්ඤාසනි සහෙතුකා විපාක ක්‍රියා බ්බාසකධම්මාපි තෙනෙවට්ඨයෙන සබ්බසො කුසලසද්ධිසා සිද්ධන්ති. න සිද්ධං, පච්චය වෙකල්ලන්තා. විපාකාබ්බාසකාහි කම්මවෙගෙන සන්තානෙන පතිතමත්තන්තා නිරුස්සාහසන්තසභාවතො තං සම්පයුත්තා වෙනතා නානක්ඛණික කම්මපච්චයත්තං න ගච්ඡති. කිරියාබ්බාසකා ව නිරනුසයසන්තානෙන උප්පන්නන්තා තං සම්පයුත්තවෙනතාපි තප්පච්චයත්තං න ගච්ඡතියෙව. තස්මා තෙසු විපාක ක්‍රියාබ්බාසකතෙසු සම්මාදිට්ඨාදිතිපි සුගති සම්පාපකට්ඨං න සාධෙන්නි. කිලෙසප්පහාන කිච්චස්ස අභාවතො නිබ්බාන සම්පාපකට්ඨමිපි නසාධෙන්නි. සභාව ලක්ඛණවෙකල්ලනාපන තෙසං සම්මාදිට්ඨාදිනං නත්ථියෙව. තස්මා තාති මග්ගපච්චයෙ සංකප්පනාතිති. ඉන්ද්‍රිය ධම්මෙසු අරුපින්ද්‍රියානං ආධිප්පච්ච කිච්චං අරුපධම්මෙ ස්වෙව ඵරති. රුපධම්මා පන තං සමුට්ඨිතන්තා එව තප්පච්චයුප්පන්නෙසු වුත්තා. තථා හෙතු කම්ම මග්ග ඤානෙසු. තෙන වුත්තං “එසනායො කම්මින්ද්‍රියඤ්ඤානපච්චයෙසුපි” ති. තත්ථ කම්මසද්දෙන නානක්ඛණික පච්චයො ගහෙතබ්බො.

“සම්පයුත්තසංකප්පා සම්භවති” ති සහජාතා නාමධම්මා තං සමුට්ඨාන රූපෙහි, පච්ඡාජාතා ව අත්තනො අත්තනො පච්චයුප්පන්නරූපෙහි, වත්ථු ධම්මා ව තත්තිස්සිතනාමධම්මෙහි කාලතො ව යානතො ව එක සම්බන්ධන්තා තෙසු සම්පයුත්තසංකප්පා සම්භවති. “විප්පයුත්තපච්චයප්පසංකප්පා නත්ථි” ති ආරම්මණානන්තරාදිපච්චයාපි අත්තනො පච්චයුප්පන්නෙහි සම්පයුත්තා න භොන්ති. තස්මා තෙපි විප්පයුත්තපච්චය භාවෙන වත්තබ්බාති එවරූපො විප්පයුත්තපච්චයප්පසංකප්පා තෙසු ආරම්මණ පච්චයාදිසු නත්ථිති අධිප්පායො.

“හෙට්ඨාචුත්තප්පකාරෙසු එවා” ති එත්ථ එවසද්දෙන පච්චයන්තරං න භොතිති දස්සෙති. යදි පච්චයන්තරං න භොති, න වත්තබ්බොයෙව. තස්මා, දෙසකස්ස පුනරුත්තිනිරන්ථකවාදිනා පත්තිතොති. නො න වත්තබ්බො. තස්මා, ලොකෙ යො සයං නත්ථි, විගතො භොති. සො කස්ස පච්චයො භවිතුං අරහතිති එවරූපස්ස මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස පහානතො. තෙන ඉමමත්ථං ඤාපෙති, ලොකෙ කෙවිධම්මා සයං අත්ථිකාලෙ එව අඤ්ඤෙසං පච්චයා භොන්ති, නො නත්ථිකාලෙ. කෙවි ධම්මා සයං නත්ථිකාලෙ එව අඤ්ඤෙසං පච්චයා භොන්ති, නො අත්ථිකාලෙති අයඤ්චවිභාගො අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බො යෙවාති. “ඔකාසදානසංකප්පානෙතා” ති තස්ස අඤ්ඤස්ස විත්තුප්පාදස්ස උප්පන්නියා ඔකාසදානසංකප්පානෙන.

සුත්තන්තෙ, අත්ථිති අය මෙකො අත්තොති සන්තානං සෙට්ඨසාරභූතො අත්තානාම අනමතග්ගෙ සංසාරෙ නිව්වකාලං අත්ථි. උච්ඡෙදො වා විමොක්ඛො වා සබ්බසො නත්ථි. අයං සස්සතවාදො නාම එකොවිසමන්තො එකාච්ඡිමාකොටි. නත්ථිති සත්තොනාම එකභවපරමො භොති, මරණතො පරං නත්ථි. එකත්තෙන උච්ඡිජ්ජති. අයං උච්ඡෙදවාදො නාම දුතියො විසමන්තො දුතියාච්ඡිමකොටි. ඉමෙ පටිච්ච සමුප්පාදං අජානන්තානං උභොවිසමන්තා නාම. ජානන්තානං පන තාදිසො අත්තානාම නත්ථි, යො අත්ථිති වා නත්ථිති වා වත්තබ්බො භවෙයා. සුද්ධධම්මප්පබන්ධො එව අත්ථි. තස්ස ව යාව අච්ඡා අප්පභිනා භොති, තාව උච්ඡෙදො නාම නත්ථි. අච්ඡාය පන පභිනාය තතොපරං න පවත්ති. අත්ථි නාම න භොති. අයං අත්තද්වයමුත්තො මජ්ඣිමඤ්ඤායො නාම. බහුං නානත්ථ සම්භවං චණ්ණෙන්තියෙව. චණ්ණෙන්තානංපි තෙසං බහු පයොජනං නත්ථි යෙවාති අධිප්පායො.

පච්චයුද්දෙසානුදිපනා නිට්ඨිතා.

168. පච්චයනිද්දෙසෙ. “පඤ්චධා” ති පඤ්චවිධෙහි පච්චයෙහි. “එකධා” ති එකවිධෙන පච්චයෙන. එවං සෙසෙසුපි. “අච්චිඡෙදායා” ති අච්චිඡෙදත්ථාය. “පටිපාදනායා” ති යොජනත්ථාය. යො කොචි විත්තුප්පාදො අච්චිද්ධස්ස යස්ස කස්සවි විත්තුප්පාදස්ස පච්චයො න න භොතිති යොජනා. “පුනුප්පන්නානං” ති නිරුප්ඤ්ඤිත්වා පුන උප්පන්නානං. “පුරිමානි ජවනානි” ති එත්ථ මග්ගො ගොත්‍රභූතො ආසෙවන පච්චයං ලහති. එලස්ස පන සො භින්නජාතිකත්තා ආසෙවන පච්චයො න භොති. එලං පන සබ්බසො ආසෙවන මුත්තං භොති. තස්මා තදුභයං ඉධ පුරිමජවනසංකප්පං න ගච්ඡතිති වුත්තං. “මග්ග එලජවනවජ්ජානි” ති. එලජවනවජ්ජානං පච්ඡිමානං ජවනානං. “සබ්බාකාරපාරිපුරං” ති එත්ථ කුසලාදිජාතිපි සංකප්පනාති වුත්තං. “ජාතිමත්තෙනපි” ති. අභින්නා එව සිද්ධං. න පන භින්නා භොන්ති. කදාචි කෙවිභින්නා එව භොන්ති. තස්මා භින්නජාතිකා ධම්මා. ල. න සක්කොන්තිති යොජනා. “කාමාවචරභාවතො මහග්ගනානුත්තරභාවපත්ති නාමා” ති විත්තසන්තානස්සාති අධිප්පායො. ගොත්‍ර භූවිත්තං කාමභූමි. ඤානවිත්තං මහග්ගභූමි. මග්ගවිත්තං ලොකුත්තර භූමි. කම්මවෙනනාය නිරුද්ධායපි තස්සා පවත්තාකාරො නනිරුප්ඤ්ඤිති. විත්තසන්තානං අනුගච්ඡති. සො එව ආයතිං විපාකධම්මරාසි හුත්වා පාතුබ්භවති. තස්මා සො විපාකස්ස බිජ්ජසංකප්පං ගච්ඡති. සො ව යාව න විපච්චති. තාව සංසාරප්පවත්තියා සති, අත්තරා විනට්ඨො නාම න භොති. තස්මා කම්මවෙනනා උප්පජ්ජමානා විත්තසන්තානෙන තස්ස බිජ්ජස්ස නිධානත්ථාය උප්පජ්ජති, නිරුප්ඤ්ඤිමානා ව නිරුප්ඤ්ඤිති වුත්තං. “අත්තනො පවත්තාකාරසංකප්පාන බිජ්ජනිධානඤ්ඤා” ති. “වෙනනාය භොති” ති වෙනනාය සාධාරණං භොති. පුරෙජාතා සාලරුක්ඛපොතකා පච්චයා භොන්තිති සම්බන්ධො. පුරිමවිත්තක්ඛණෙසු උප්පන්නා

වතුසමුට්ඨානිකරූපධම්මානි සම්බන්ධිතබ්බං. “ආහාරජකායො”නි එවං චුත්තානි පාඨසෙසො. “පච්ඡා ජාතෙනා”නි පච්ඡාජාතපච්චයෙන පයොජනං නත්ථි. ජීර්ණපතරුක්ඛස්ස උදකාසිඤ්ඤානං විය භොතීති අධිප්පායො. “යදග්ගෙනා”නි යෙනකාරණං කොට්ඨාසෙන. “වත්ථු රූපං”නි නිරොධාසන්නං හදයවත්ථු රූපං. “එවමයං පි”නි එවං අයං පච්ඡාජාතපච්චයොපි. විවිධෙන ආකාරෙන එරණං කාලන්තර දෙසන්නර ගමනං විප්ථාරො. මහන්නො විප්ථාරො යස්සානි සමාසො. “වත්ථුමිහි”නි හදයවත්ථුමිහි. පඤ්චගි බන්ධෙහි වොකිණ්ණො සම්මිස්සොති පඤ්චවොකාරො. කාම රූපහවො. විනා උප්පජ්ජිතුං න සක්කොති. රූපවිරාගභාවනාබලෙන රූපස්ස අවික්ඛම්භිතත්තානි අධිප්පායො. “පුරෙජාතං වා”නි එකවිත්තක්ඛණානිතෙ පුරෙජාතං වා. “වඩ්ඪනපක්ඛෙ ධීතං වා”නි තතො පච්ඡා යාච අට්ඨම විත්තක්ඛණා වඩ්ඪනපක්ඛෙ ධීතං වා. “උප්පන්නං වත්ථු”නි උප්පන්නං වත්ථුරූපං. “එත්ථා”නි ඉමස්මිං පුරෙජාත පච්චයෙ. කිඤ්චාපි දිස්සතිති සම්බන්ධො. “පච්චනියෙ”නි පච්චනිය වාරෙ. “තං”නි ආරම්මණපුරෙජාතං. තස්ස ආරම්මණස්ස අපරිබ්බන්තත්තාවානි සම්බන්ධො. කාරණං වදන්ති පට්ඨානට්ඨකාවරියා. අරූපහවෙ මරණාසන්නකාලෙ කස්සවි ගතිනිමිත්තු පට්ඨානං අට්ඨකථාසු චුත්තමෙව. එවඤ්චසති, තත්ථ ආරම්මණ පුරෙජාතං ලද්ධබ්බමෙව. පට්ඨානෙපන තස්මිංහවෙ සබ්බං පුරෙජාතපච්චයං පටික්ඛිපති. කස්මා ඉති වෙ, වත්ථු පුරෙජාතපච්චයස්ස තත්ථ අලද්ධබ්බත්තානි ඉමිනා අධිප්පායෙන “ආරූප්පෙවියා”නි චුත්තං. එත්ථ ව පට්ඨානෙ අරූපහවෙ ද්වෙපි පුරෙජාතපච්චයා පටික්ඛිත්තා, තස්මා සබ්බෙපි අරූප පුග්ගලා සබ්බංපි රූපධම්මං ආරම්මණං න කරොන්තිති වදන්ති. එවඤ්ච කත්ථා ආරම්මණ සම්බන්ධපනියං ‘අසඤ්ඤිතවතො චුත්තානං විය අරූපහවතො චුත්තානංපි ගතිනිමිත්තභූතං කාමපටිසන්ධියා ආරම්මණං භවත්තරෙ කෙනවිද්ධාරෙන අග්ගහිතං, කෙවලං කම්මබලෙනෙව උපට්ඨාපිත්ත’න්ති චුත්තං. “ගුට්ඨකුණාදීනි”නි ගුට්ඨඤ්ච මතපුත්තිසරිරානි ව. “එවං චුත්තෙහි”නි පට්ඨානෙ චුත්තෙහි. තෙ පන අකුසලා ධම්මා කථං වතුභූමික කුසලානං උපනිස්සය පච්චයා භොන්තිති ආහ “තත්ථ ආනන්තරිය වජ්ජානි”නිආදි. තත්ථ ආනන්තරිය කම්මකතානං කිලෙසාවරණ කම්මාවරණෙහි සමන්තාගතත්තා ඤානමග්ගපට්ටලාහො නාම නත්ථිති චුත්තං “ආනන්තරිය වජ්ජානි”නි. “තානි”නි රාගාදීනි අකුසලානි වතුභූමික කුසලානං උප්පත්තියා බලවනිස්සයා භොන්තිති යොජනා. “සමතික්කමමුඛෙනා”නි පට්ඨානෙ අකුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයොති එතස්ස පඤ්ඤස්ස විහඩ්ගෙ පාණං භන්ත්වා තස්ස පටිඝා තත්ථාය දානං දෙනි, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති, ඤානං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනිති චුත්තං. තත්ථ “තස්ස පටිඝාතත්ථායා”නි තස්ස පාණානිපාතකම්මස්ස පටිභනනත්ථාය පභානත්ථාය සමතික්කමනත්ථායානි චුත්තං භොති. සො වෙ පාණානිපාති පුග්ගලො පුන සංවෙගං ආපජ්ජිත්වා තස්ස කම්මස්ස සමතික්කමනත්ථාය දානං දෙනි, සීලං සමාදියති, උපොසථ කම්මං කරොති. තදා තං පාණානි පාතකම්මං තං පුග්ගලං දානකම්මෙතියොජෙති නාම. තථා සීලකම්මෙ උපොසථ කම්මෙති. යථාහි රාජා එවං වදෙය්‍ය ඉමස්මිං දිවසෙ යො උපොසථං නුපවසති, තං ඝාතෙස්සාමිති. තදා සබ්බෙපි නාගරා උපොසථං උපවසෙය්‍යං. එවමිදං දට්ඨබ්බං. රාජාවිය හි තස්ස පාණානිපාතකම්මං. නාගරා විය සො පාණානිපාතකො. උපොසථ කම්ම කුසලානි විය තස්ස දානසීල උපොසථ කම්ම කුසලානිති. “ඤානං උප්පාදෙනි, මග්ගං උප්පාදෙනි, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙනි”නි පදෙසුපි එසෙවනයො. එවං සමතික්කමමුඛෙන එකංපි අකුසලං සබ්බානි වතුභූමික කුසලානි උපනිස්සය සත්තියා ජනෙති පවත්තෙතිති වෙදිතබ්බං. “තානියෙව සබ්බානි”නි ආනන්තරිය කම්මසහිතානිසබ්බානි අකුසලානියෙව සබ්බෙසං අකුසලානං අබ්‍යාකත ධම්මානං උප්පත්තියා බලවනිස්සයා භොන්තිති යොජනා. දානසීලාදයො කුසලා ධම්මා. සුට්ඨු බලවං කම්මං අධිප්පෙනං, න දුබ්බලං. උපනිස්සයට්ඨානත්තා. තෙසංපි රූපධම්මානං බලවනිස්සයා නනුභොන්තිති සම්බන්ධො. කථං භොන්තිති ආහ “බහිද්ධාරුක්ඛිණාදීනං”නිආදි. තත්ථ පථවීරස ආපොරසවස්සොදක ඛිජානි රුක්ඛිණාදීනං බලවනිස්සයා භොන්ති. මූලභෙසජ්ජාදීනි අප්ඤ්ඤානං සන්නානං බලවනිස්සයා භොන්තිති යොජනා. “පකතස්සෙවා”නි පථමතරං කතස්ස උප්පාදනාදිකම්මස්සෙව. “න එවං රූපසන්නානෙනා”නි එවං රූපසන්නානෙන උප්පාදිතා උපසෙවිතා ධම්මා නත්ථි. “තං”නි උතුබ්භාදිකං. කම්මාදිකඤ්ච. “පකතං”නි පුරෙතරං උප්පාදිතඤ්ච උපසෙවිතඤ්ච. සවෙනතස්සෙව වෙනතං පකප්පනං පකරණන්ති සම්බන්ධො. වෙනතං පකප්පනං පකරණං නාමානි අත්ථො. “පකප්පනං”නි ව සංවිධානං. “කිඤ්චි”නි කිඤ්චිකම්මාදිකං උතුභොජනාදිකඤ්ච. අත්තනො ව උප්පන්නා රාගාදයො පරස්ස ව සන්නානෙ පරස්ස ව උප්පන්නා රාගාදයො අත්තනො ව සන්නානෙති යොජනා. “නිදස්සනං”නි උදාහරණං භොති. මනොපදොසිකදෙවා අඤ්ඤාමඤ්ඤං දිස්වා අත්තනො මනං පදුසෙන්නි. බාල්භං ඉස්සාධම්මං උප්පාදෙන්නි. තස්මිංයෙව බණෙ වචන්ති. තෙසං ද්වෙ ඉස්සාධම්මා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස බලවනිස්සයා භොන්තිති. කාමාවචර කුසලස්ස බලවනිස්සයා භොන්තිතිආදිනා යොජෙතබ්බං. විභාවනිපායෙ. ඤාන මග්ග එල විපස්සනාදිහෙදං ආලම්බණං පච්චවෙක්ඛන අස්සාදනාදි ධම්මෙ අත්තාධිනෙ කරොතිති යොජනා. “අත්තාධිනෙ”නි අත්තායත්තෙ අත්තාබද්ධෙ. පට්ඨානෙ පඤ්ඤාචාරෙ දානං දත්වා සීලංසමාදියිත්වා උපොසථකම්මං කත්ථා තං ගරුං කත්ථා පච්චවෙක්ඛති. පුබ්බෙ සුවිණ්ණානි ගරුං කත්ථා පච්චවෙක්ඛන්තිආදිනා ආගතත්තදාන සීල. ල. නිබ්බානානි වෙවානි චුත්තං. රාගං ගරුංකත්ථා අස්සාදෙන්නි, අභිනන්දන්තිආදිනා, වක්ඛුං ගරුං කත්ථා අස්සාදෙන්නිආදිනා ව ආගතත්තා “රාග දිට්ඨි වක්ඛු සොනාදිනිවා”නි චුත්තං. “පරත්ථ පි”නි පරතො නිස්සය පච්චයාදිසුපි. “සො එවා”නි පච්චුපත්ථම්භකො එව. “කිඤ්චි”නි කිඤ්චිමත්තංපි. මහාභූතෙ කිඤ්චි උපත්ථම්භෙතුං න සක්කොන්තිති යොජනා. නනු ආහාර රූපං මහාභූතෙ උපත්ථම්භෙතුං සක්කොති. ජීවිතරූපඤ්ච කම්මප්මහාභූතෙ අනුපාලෙතුන්ති. සච්චං. ඉධ පන සහජාතපච්චය කිච්චං අධිප්පෙනං. තෙසඤ්ච ද්වින්නං සහජාතපච්චය කිච්චං නත්ථි. තං පරතො ආවි භවිස්සතිති. “වත්ථු විපාකානං”නි වත්ථුරූපං විපාකානං. පට්ඨානපායෙ. ආරම්මණඤ්ච, නිස්සයො ව, පුරෙජාතඤ්ච, විප්පයුත්තො ව, අත්ථි ව, අවිගතො වා,නි ඡසුපච්චයෙසු සට්ඨෙසු තිණි විසජ්ජනානි ලබ්භන්තිති යොජනා. තිණි විසජ්ජනානි නාම වත්ථු කුසලානං බන්ධානං ඡ හි පච්චයෙහි පච්චයො. වත්ථු අකුසලානං, වත්ථු අබ්‍යාකතානන්ති. එත්ථ ව අත්තනො අප්ඤ්ඤානං වත්ථු ආරබ්භ වත්ථු මෙ අනිච්චන්තිආදිනා සම්මසන්නස්ස වත්ථුරූපං කුසලානං බන්ධානං ඡහි පච්චයෙහි පච්චයො. එතං මම, එසො භමස්මි, එසො මෙ අත්තා,නි උපාදියන්තස්ස වත්ථු රූපං අකුසලානං. උභයත්ථපි ආවජ්ජනක්ඛණෙ අබ්‍යාකතානං. අරහතො පන තං අනිච්චන්තිආදිනා සම්මසන්නස්ස ක්‍රියාබ්‍යාකතානං බන්ධානන්ති. තෙනාහ

“පව්වුප්පන්නං වත්ථුං”තිආදී. තත්ථ “පව්වුප්පන්නං වත්ථුං”ති අත්තනො පව්වුප්පන්නං වත්ථුං. අධිට්ඨානවිධානෙ පන ආකාස ගමනෙ රූපකායං ආරබ්භවිත්තං විය කායං ලහුකං අධිට්ඨනන්තස්ස තප්පරියාපන්නං වත්ථු අභිඤ්ඤාවිත්ත ද්වයස්සාති යොජෙතබ්බං. “අනිට්ඨෙය්‍යානෙ”ති ජවනවිත්තස්ස ආවජ්ජනෙන විනා උප්පජ්ජනං නාම කත්ථවි ඉච්ඡිතබ්බං හොති. කත්ථවි අනිච්ඡිතබ්බං. තත්ථ නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨානෙ, මග්ගවිථිසු ගොත්‍රභූවොදානට්ඨානෙ, ආගන්තුක භවඤ්ඤාට්ඨානෙති ඉදං ඉච්ඡිතබ්බට්ඨානං නාම. ඉතො අඤ්ඤං අනිච්ඡිතට්ඨානං නාම. එවං අනිච්ඡිතබ්බෙ යානෙති අත්ථො. “පකතිකාලෙ”ති මරණාසන්නකාලතො අඤ්ඤස්මිංකාලෙ. “නානිවා”ති අත්තනො අත්තනො නිස්සයවත්ථුනිවා. “අඤ්ඤං වා”ති වත්ථුතො අඤ්ඤං රූපාදිකං වා. “භින්නාරම්මණානි නාමා”ති අඤ්ඤං ආවජ්ජනස්ස ආරම්මණං, අඤ්ඤං ජවනානන්ති එවං ජවනානි ආවජ්ජනෙන භින්නාරම්මණානි වා. තෙන වුත්තං “පච්ඡාඋප්පන්නානි”තිආදී. “තෙසං”ති වීථිචිත්තානං. “තදෙවා”ති තං එවවත්ථු රූපං. “වත්ථු වා”ති නිස්සයො ව. “තෙසං”ති අට්ඨකථාවරියානං. න භි ගහෙතුං සක්කොන්තිති සම්බන්ධො. සෙසමෙත්ථ සුබොධං. “කස්මා වුත්තං”තිආදීසු. “තස්ස යක්ඛස්සා”ති ඉන්දකනාමස්ස තස්සයක්ඛස්ස. “ඉතරෙසංපි”ති සංසෙදජොපපාතිකානංපි. “දුට්ඨෙතා”ති රූපජනන කිව්චං රූපුපත්ථම්භන කිව්චන්ති එවං දුට්ඨෙත. අථවා “දුට්ඨෙතා”ති අප්ඤ්ඤානාභාරස්ස උපත්ථම්භනං බහිද්ධාභාරස්ස උපත්ථම්භනන්ති එවං දුට්ඨෙත. “තථාරූපානඤ්ඤා”ති අප්පනාපත්තකම්මවිසෙසෙන සිද්ධානඤ්ඤා. “අප්ඤ්ඤානාභාරොපි”ති පිසද්දෙන යථාචුත්තච්චිතින්ද්‍රියඤ්ඤා අරූපාභාරෙ ව සම්පිණ්ඩෙති. “වත්ථුච්චාකානං”ති වත්ථුරූපං ච්චාකානං. “සබ්බථා”ති අඛ්‍යායපදං. තඤ්ඤා සබ්බච්චන්තියුත්තං. ඉධ පන පව්වත්තවචනන්ති ආහ “සබ්බථා”ති සබ්බජ්ජකාරන්ති. පකාරො ව වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො. කථං වෙදිතබ්බොති ආහ “තිව්ධො”තිආදී. “සහජාතෙ සඬගහෙතබ්බං”ති පච්චයභාවෙන සඬගහෙතබ්බං. සහජනනං නාම අත්තනා සහ ජනෙන්නස්ස සහජනනං. තඤ්ඤා කම්මචිත්තාදීනං විය විසුං ජනනකිව්චං න හොති. අත්තනි උප්පජ්ජන්තෙ එව ඉතරානි රූපානි උප්පජ්ජන්ති. අනුප්පජ්ජන්තෙ න උප්පජ්ජන්තිති එවරූපං ජනනකිව්චං වෙදිතබ්බං. “විනා ව සහුප්පාදනකිව්චෙනා”ති අත්තනා සහුප්පාදනකිව්චෙ ආභාරස්ස ඛ්‍යාපාරො නත්ථිති අධිප්පායො. තෙනෙව සහජානානි උපත්ථම්භන්තොපි සහජාතපච්චයත්තං න ගච්ඡති. එසන යො රූපජීවිතින්ද්‍රියෙපි. තෙන වුත්තං “ජීවිතංපි”තිආදී. “නිසු”ති ආරම්මණඤ්ඤා උපනිස්සයො ව අත්ථිවාති ඉමෙසු නිසු. ආරම්මණාධිපතිමිහි පුරෙජාතා රම්මණාධිපතිපි අත්ථි. සො පුරෙජාතත්ථි පච්චයො එවාති අත්ථිපච්චයෙ සඬගහිතො. “තස්මිං කතෙ පවත්තමානානං”ති තස්මිං කම්මෙ කතෙ තස්ස කතත්තා එව පවත්තමානානං. ආරම්මණාකාරො ගොචරවිසයාකාරො. “සන්තානවිසෙසං කත්වා”ති ඛිජ්ජිධානං කත්වාති අධිප්පායො. “තෙ”ති ආරම්මණපච්චය කම්ම පච්චයා. “අකාලිකො”ති මග්ගවෙනනාවසෙන අකාලිකො. සොභි අත්තනො අනන්තරෙඵලං ජනෙති. තස්මා ආගමෙතබ්බස්ස ආයතිකාලස්ස අභාවා අකාලිකොති වුච්චති. අවසෙසො නානක්ඛණිකපච්චයො කාලිකො. “පච්චයට්ඨෙතා”ති පච්චයකිව්චෙන. ලොකජ්ජවත්තියා කම්මහෙතුකත්තාති සම්බන්ධො. “ඵලහෙතු පචාරොනා”ති ඵලභුතාය සබ්බලොකජ්ජවත්තියා හෙතුභුතස්ස කම්මස්ස නාමං ඵලමිහි ආරොපෙත්වා වොහාරොන සබ්බෙපි තෙවිසතිපච්චයා කම්මසභාවං නාතිවත්තන්තිති යොජනා. කම්මපච්චය සඬඛං ගච්ඡන්තිති වුත්තං හොති. “චිජ්ජමානා යෙවා”ති අත්ථිපච්චයා එවාති වුත්තං හොති. “සාසනායුත්තියා විරුද්ධමෙවා”ති එත්ථ සාසනායුත්ති නාම තිණ්ඩිට්ඨකානි. “විරුද්ධමෙවා”ති ආරම්මණ පච්චයභුතා සබ්බෙ පථවි පබ්බත නදිසමුද්ද අප්පකාසාදයො ව සබ්බාපඤ්ඤන්තියො ව නිබ්බානඤ්ඤා කම්මසඬඛං ගච්ඡන්තිති වදන්තො ව, සබ්බෙ අතීතානාගත ධම්මා අත්ථිපච්චයා එවාති වදන්තො ව, තිහි පිටකෙහිපි විරුප්ඤ්ඤායෙව. පට්ඨානපාළියා පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි. අත්ථි සද්දොභි පට්ඨානෙ පව්වුප්පන්නභාවෙන චිජ්ජමානත්ථො. න පරමත්ථ ධම්ම භාවෙන. නාපිලොක සම්මුතිවසෙන. න භි පරමත්ථ ධම්ම භූතාපි අතීතානාගතධම්මා ඉධ අත්ථි සඬඛං ගච්ඡන්ති. නාපිපඤ්ඤන්ති හොති. “අඤ්ඤාමඤ්ඤාප්පට්ඨධම්මකාසෙ”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤා නිස්සයනිස්සිතභාවෙ න පට්ඨෙධෙ කාමරූපභවොකාසෙ. “යතො”ති යම්භාපටිසන්ධි විඤ්ඤාණතො. “යතො”ති වා යම්භාසිසතො, යම්භාබිජතො නිබ්බන්තිති යොජනා. “බිජතො විය මහාරුක්ඛස්සා”ති බිජපච්චයා කළීරඬකුරාදිකස්ස මහාරුක්ඛස්සන්තානස්ස නිබ්බන්තිවිය. පාළිපායෙ. “න ඔක්කමිස්සථා”ති සවෙ න ඔක්කමෙය්‍ය. “සමුච්චිස්සථා”ති අපිනුබො සමුච්චෙය්‍ය, වඬ්චෙය්‍ය. “වොක්කමිස්සථා”ති සවෙ විගමෙය්‍ය, විනාසෙය්‍ය. “අභිනිබ්බන්තිස්සථා”ති අපිනුබො අභිනිබ්බන්තෙය්‍ය, පානුභවෙය්‍ය. “වොච්ඡිජ්ජිස්සථා”ති සවෙ උච්ඡිජ්ජෙය්‍ය. “ආපජ්ජිස්සථා”ති අපිනුබො ආපජ්ජෙය්‍ය. “යදිදං”ති යං ඉදං. “ඉදං”ති නිපාතමත්තං. “විඤ්ඤාණං”ති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං. යං විඤ්ඤාණං අත්ථි. එසෙව විඤ්ඤාණ ධම්මොති යොජනා. “රූපුප්පත්තියා”ති රූපුප්පාදස්ස. විඤ්ඤාණං පච්චයො එතස්සාති විඤ්ඤාණ පච්චයා. රූපුප්පත්ති. “රූපජ්ජවෙණියා”ති කම්මජරූපසන්නතියා. “උතුආභාරාපි”ති අප්ඤ්ඤාත උතුඅප්ඤ්ඤාත ආභාරාපි. ඉදඤ්ඤා සම්භවයුත්ති වසෙන වුත්තං. අත්ථතො පන පුරිමුප්පන්නාය රූපජ්ජවෙණියා අසති, අප්ඤ්ඤාතෙ උතුආභාරාපි නත්ථියෙව. බහිද්ධා උතුපන අසතිපි පුරිමුප්පන්නාය රූපජ්ජවෙණියා රූපං න ජනෙතිති න වත්තබ්බං. ටිකාපායෙ. “අරූපං පනා”ති අරූපභූමිපන. “යස්මිංරූපෙ”ති කම්මජරූපෙ. “පච්චයභාවො අත්ථි”ති පච්ඡිමරූපුප්පත්තියා පච්චයසත්ති අත්ථි. කස්මා විඤ්ඤායතිති වෙ. “පුත්තස්සා”තිආදිමාහ. “බිජභාවසඬඛානං”ති අම්බබිජාදීනං බිජභාවසඬඛානං. “නියාමරූපං නාමා”ති උතුච්චසෙසමාහ. “යථා වා තථා වා”ති අනියමතොති වුත්තං හොති. “යොනිභාවසඬඛානං”ති තං තං ගොත්තකුලජාතීනං ජාතිභාවසඬඛානං. “නියාමරූපං”ති උතුච්චසෙස සඬඛානං නියාමරූපං. සදිසානි රූපසණ්ඨානානි යෙසන්ති විග්ගහො. “පටිසන්ධිරූපස්සෙව ආනුභාවො”ති කලලකාලාදීසු උප්පන්නස්ස පටිසන්ධිරූපස්සෙව ආනුභාවො. පුන තමෙවත්ථං විසෙසෙත්වා දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිමාහ. “සමුදාගතං”ති සුට්ඨ උපරූපරිආගතං. ඉත්ථිභාවාදිරූපං බිජරූපඤ්ඤා නියාමෙතිති සම්බන්ධො. “නියාමකං”ති නානාවණ්ණසණ්ඨානාදීනං නියාමකං. “තත්ථ ඉමස්මිං භවෙ”තිආදීසු. ධනඤ්ඤා ධඤ්ඤාඤ්ඤා තතො අවසෙසා සබ්බෙඋපභොගපරිභොගාවාති විග්ගහො. විජ්ජා ව සිප්පඤ්ඤා නානාබහුස්සුතඤ්ඤා පරියන්ති වාති ද්වන්දො. “අනාගතානං තාසං”ති තාසං අභිනවධනධඤ්ඤාදිසම්පත්තිනං. “උපනිස්සය පච්චයතා”ති පුබ්බයොගකම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයතා. තත්ථ ධනධඤ්ඤාභොගානං පටිලාභත්ථාය පුබ්බයොගකරණං නාම කසිකම්ම වාණිජ්ජකම්මාදීනං කරණං. තත්ථ කසිකම්මෙ තාව ධනධඤ්ඤාභොගානං

පටිලාහත්ථාය කසිකම්මකරණෙ ධනධස්සකභොගා අනාගතපනිස්සය පව්වයො. ඉදානි කසිකම්මකරණං තස්ස පව්වයුප්පන්නං. ධනධස්සකභොගානං පටිලාහපරිභොගකාලෙසු කසිකම්මකරණං අනිතුපනිස්සය පව්වයො. තෙසං පටිලාහො ව පරිභොගො ව තස්ස පව්වයුප්පන්නො. කසිකම්මකරණක්ඛණෙ පන ඛෙත්ත, වත්ථු, බීජ, මෙසවුට්ඨියො ව නඩගලාදීනි කසිහණ්ඩානි ව ගොමහිංසා ව කම්මකාරක පුරිසා ව පව්වුප්පන්නුපනිස්සයො. කසිකම්මකරණං තස්ස පව්වයුප්පන්නං. කම්මසාධකස්ස මාතාපිතාදයො පුබ්බපුරිසා තස්ස කම්මස්ස අනිතුපනිස්සය පව්වයො. තං කම්මං තස්ස පව්වයුප්පන්නන්ති. එවං සෙසෙසුපි. සෙසං සුවිඤ්ඤායං.

“පඤ්චවිධ” න්ති ආදියු. “සණ්ඨානත්තං” නි අණු, තප්පාරි, රථරෙණු, ලික්ඛාදීනි උපාදාය සබ්බෙසං රූපසණ්ඨානානං භාවො සණ්ඨානත්තං. “භාවො” නි ව තෙසං පවත්ති වුවවති. “පවත්ති හෙතු” නි ව පරමත්ථ රූප ධම්මා එව. “අනුපගමනතො” නි එත්ථ සභාවතො අතිසුඤ්ඤානං අනුපගමනං වෙදිතබ්බං. අධිවචනසඬ්ඛානං නාමාහිධානන්ති විග්ගහො. “අධිවචනං” නි ව අත්ථප්පකාසකත්තා අධිකං වචනං අධිවචනං. “නාමාහිධාන” න්ති ව නාමපඤ්ඤත්ති වුවවති. “ගහෙතබ්බ භාවො” නි ඉදං චිත්තං නාම, අයං එස්සොනාමානිආදිනා කටේත්තානං සන්තිකා නාමාහිධානං සුත්වා තදනුරූපස්ස සභාවත්ථස්ස ජානනවසෙන ඤාණෙන ගහෙතබ්බභාවො. නාම පඤ්ඤත්තානුසාරෙන ජානිතබ්බත්තා නාමත්ති වුවවති වුත්තං හොති. ආරම්මණෙ නමතිති නාමං. ආරම්මණික ධම්මා වා එත්ථ නමත්තිති නාමත්තිපි යුජ්ජති.

ඉමස්මිං පව්වයසඬ්ඛගහෙ පව්වයධම්මෙසු පඤ්ඤත්තිනංපි සඬ්ඛගහිතත්තා පඤ්ඤත්ති සඬ්ඛගහොපි ථෙරෙන ඉධ නික්ඛිත්තො. තත්ථ “පඤ්ඤාචියති” නි එත්ථ පඤ්ඤාපනං නාම වොභාරට්ඨපනං. තඤ්චධ්වපනං ද්විභිකාරණෙහි සිජ්ඣානි වදන්තානං වොභාරෙන ව, සුභන්තානං සම්පට්ච්ඡනෙන වානි දස්සෙතුං “අයං පි” නි ආදිමාහ. “සම්පට්ච්ඡියති” නි යථා පුබ්බපුරිසෙහි වොහරියති, තථා පච්ඡිම ජනපරම්පරාහි වොහරියතිති වුත්තං හොති. පකාරෙන ඤාපියතිති පඤ්ඤත්තිනිපි යුජ්ජති. “බාඤ්ජනත්ථො” නි මනුස්ස, දෙව, පථවී, පබ්බතාදිකො සද්දත්ථො. “පඤ්ඤා පියන්ති” නි පකාරෙන යපියන්ති. සද්දපඤ්ඤත්තිං ආහානි අධිකාරො. අධිමත්තභාවප්පකාරො නාම පථවීපබ්බතාදියු පථවීධාතුයා අධිමත්ත භාවවිසෙසො. නදි සමුද්දොදකාදියු ආපොධාතුයා. අග්ගික්ඛන්ධෙසු තෙජොධාතුයා. වාතක්ඛන්ධෙසු වායොධාතුයානි එවං අධිමත්ත භාවවිසෙසො. විවිධෙන පකාරෙන පරිණමනං විපරිණාමොති ආහ තථා තථා විපරිණාමාකාරන්ති. පථවීපබ්බතාදිවොභාරො සණ්ඨිතාකාරං නිස්සාය පවත්තො න හොති. පථවී නාම එවං සණ්ඨානා, පබ්බතො නාම එවං සණ්ඨානොති සණ්ඨානනියමො නත්ථි. පංසුසිලානං රාසිපුඤ්ජප්පවත්තිමත්තෙන වොභාරො සිද්ධොති වුත්තං “න හි ඉධ සණ්ඨානං පධානං” නි. “කට්ඨාදයො එව වුවවන්ති” නි තෙ එවසණ්ඨානනානත්තං පටිච්ච නානාවොභාරෙන වුවවන්ති. පථවී පබ්බත නදි සමුද්දොදියු විය භූතානං පවත්තිවිසෙසාකාරොනානි වුත්තං “න හි ඉධ සමුහො පධානං” නි. “උපාදාපඤ්ඤත්ති” නි පඤ්චක්ඛන්ධ ධම්මෙ උපාදාය තෙහි අනඤ්ඤං එකිභූතං කත්වා පඤ්ඤත්ති. න ආකාස පඤ්ඤත්ති දිසාදෙසපඤ්ඤත්තියො විය තෙහි ඛන්ධෙහි මුඤ්චිත්වා පඤ්ඤත්ති. “යතො” නි යම්භාදිසතො. “ලද්ධප්පකාසත්තා” නි ලද්ධප්පකාසත්තා. “අභස්සා” නි දිවස්සය. උද්ධුමානකාදීනි “උද්ධුමානකං පටිකුලං” නි ආදිනා පටිකුලවසෙන මනසිකරොත්තස්සපි නිමිත්තං. උපට්ඨගන්තං භූතවිකාරප්පකාරෙන උපට්ඨගන්ති කත්වා භූතනිමිත්තෙ සඬ්ඛණ්හානි. “අට්ඨකථායං” නි පුග්ගලපඤ්ඤත්ති අට්ඨකථායං. “තාසං” නි භූමිපබ්බතාදිකානං අත්ථ පඤ්ඤත්තිනං. “තථා තථා” නි අයං භූමි, අයං පබ්බතො, තිආදිනා තෙන තෙන වොභාරෙන. අත්ථානං පරමත්ථානං ඡායානි අත්ථවිජායා. “ඡායා” නි ව නිමිත්තවිජායායො වුවවන්ති. අත්ථවිජායානං ආකාරො අත්ථවිජායාකාරො. “ආකාරො” නි ව නානාසමුහ නානාසණ්ඨානාදිකො ආකාරො. අත්ථොති වා සද්දාහිධෙයො වචනත්ථො. සොයෙව සමුහාකාරාදි නිමිත්ත මත්තත්තා අත්ථවිජායාකාරොති වුවවති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සද්දාහිධෙයා සඬ්ඛාතෙනා” නි ආදිනා. “දබ්බප්පට්ඨිමිබාකාරොනා” නි දබ්බසඬ්ඛාතෙන පට්ඨිමිබාකාරෙන. “ඔලම්බියා” නි අවලම්බිත්වා. “ගණනුපගං කත්වා” නි අය මෙකො අත්ථො, ඉදමෙකං වත්ථුනි එවං ගණනුපගං කත්වා. “ඉමෙජා” නි ඉමෙ ජස්ද්දපඤ්ඤත්ති වොභාරා නාම නාමකම්මාදි නාම. “අත්තනි” නි නාමපද සඬ්ඛාතෙ අත්තනි. අත්ථ විසයං එව හුත්වා පවත්තනි භාසඤ්ඤානන්ති අධිප්පායො. “නාමෙ සති” නි අක්ඛරසමුහො පදං, පදසමුහො වාක්‍යන්ති එවං වුත්තෙන නාමපදෙ විජ්ජමානෙ සති. “තදුග්ගණන්තානං” නි තං තං නාමපදං වාචුග්ගකරණ වසෙන උග්ගණන්තානං ජනානං. “තදත්ථා” නි තස්ස තස්ස නාම පදස්ස අත්ථා. “ආගච්ඡන්ති යෙවා” නි භාසඤ්ඤානං ඤාණාහිමුඛං ආගච්ඡන්තියෙව. එතෙන අත්තනි අත්ථස්ස නාමනං නාම අත්ථජොතන කිව්වමෙවානි දිපෙති. “සුභන්තානං ඤාණං” නි එත්ථ “ඤාණං” නි උපලක්ඛණ වචනං, අකුසල විඤ්ඤාණස්සපි අධිප්පෙත්තත්තා. “තං තං අත්ථාහිමුඛං නාමෙති” නි ආරම්මණ කරණවසෙන නාමෙති. “නාමග්ගහණ වසෙනා” නි අයං අසුකොනාම හොතුනි එවං නාමග්ගහණවසෙන. “ධාරියති” නි යාවජීවංපි අප්පමුස්සමානං කත්වා ධාරියති. නිහරිත්වා වුවවති අත්ථො එතායානි නිරුත්ති. “එතායා” නි කරණභූතාය එතායනාමජාතියා. “අවිදිතපක්ඛෙ” නි නාමපදං අස්සුතකාලෙ අවිඤ්ඤාතපක්ඛෙ. “තතො නිහරිත්වා” නි අවිදිතපක්ඛතො ඤාණෙන නිහරිත්වා. “කටියති” නි තං සුතකාලෙ වදන්තෙන සුභන්තස්ස ආවික්ඛියති ජානාපියති. “අත්ථස්සා” නි අවිදිතපක්ඛෙ ධීතස්ස අත්ථස්ස. “එතස්සෙ වා” නි නාමපදස්සෙව. නාමපදන්ති ව ක්‍රිය පදංපි, උපසග්ගපදම්පි, නිපාතපදම්පි, පාටිපදිකපදංපි, ඉධ නාමපදන්ත්ථෙව වුවවති. “විසෙසනභූතානං” නි අඤ්ඤපදන්ත්ථසමාසෙ සමාසපදානං අත්ථා විසෙසනා නාම. එවං විසෙසනභූතානං. “පුග්ගලස්සා” නි අඤ්ඤපදන්ත්ථභූතස්ස අභිඤ්ඤාලාහි පුග්ගලස්ස. “වදන්ති” නි ආනන්දාවරියං සන්ධාය වුත්තං. සො හි ධම්මසඬ්ඛණියං පඤ්ඤත්තිදුක්ඛනිද්දෙසෙ මුලට්ඨකායං තථා වදති. “තබ්භාවං” නි අක්ඛර පදබාඤ්ජනභාවං. “අස්සා” නි නාමපඤ්ඤත්තියා. අක්ඛරපදබාඤ්ජනං ගොවරො ආරම්මණං අස්සානි විග්ගහො. “අනුසාරෙනා” නි අනුගමනෙන. “ලොකසඬ්ඛකෙ නිමිත්තා” නි ලොකසඬ්ඛකෙතඤ්ඤාණෙන පවත්තිතා. “ලොකසඬ්ඛකෙතඤ්ඤාණං” නි ව ඉදං නාමං ඉමස්සත්ථස්ස නාමං, අයමත්ථො ඉමස්ස නාමස්ස අත්ථොති එවං පුරෙතරං ලොකසඤ්ඤාණ ජානනකඤ්ඤාණං.

“අතීත සද්දමත්තාරම්මණා”ති සොනවිඤ්ඤාණ වීරියා ආරම්මණං හුත්වා නිරුද්ධං අතීත සද්දමත්තං කුරුමානා.
“තෙන චුත්තවචනෙ”ති තෙන සික්ඛං පච්චක්ඛන්තෙන භික්ඛුනා සික්ඛං පච්චක්ඛාමීති චුත්තවචනෙ. පච්චුප්පන්තං
සද්දං සොනවිඤ්ඤාණ වීරියා, අතීතඤ්ඤාණ සද්දං මනොවිඤ්ඤාණ වීරියානි යොජනා. “තානි අක්ඛරානී”ති සික්ඛං
පච්චක්ඛාමීති වාකො අවයවක්ඛරානි. “අයං අක්ඛර සමුභො”ති ඉදං නාමපදන්ති චුත්තං භොති. එතස්ස අත්ථස්ස.
“චිනිච්ඡයවීරී”ති අක්ඛර පදසල්ලක්ඛණවීරීඤ්ඤාණං. “එකක්ඛරෙ සද්දෙ”ති ‘ගො’ ඉච්චාදිකෙ එකක්ඛරෙ පඤ්ඤාත්ති
සද්දෙ. “යා”ති නාම පඤ්ඤාත්ති. “වදන්තස්ස මනසා”ති සම්ඛන්ධො. “පුබ්බභාගෙ”ති යං කිඤ්චි අත්ථං පරෙසං
වත්තුකාමො වදන්තො තස්ස තස්ස අත්ථස්ස නාමං පථමං මනොද්වාරවීරියා නියමෙත්වා එව වදති, තං නාමං
පුබ්බභාගෙ වදන්තෙන මනසා වචන්ථාපිතා නාමපඤ්ඤාත්තිති චුච්චති. පටිපාටිකථනං පවත්තික්කමකථනං.
“චුත්තං”ති අට්ඨකථාසූ චුත්තං. තථා අද්ධමත්තිකන්ති ව චුත්තන්ති සම්ඛන්ධො. “චුත්තං”ති ව සද්දසත්ථෙසූ චුත්තං.

ගාථායං. “මත්තා”ති එකවිජ්ජුප්පාදක්ඛණං චුච්චති. එකා මත්තායස්සාති එකමත්තො. “දීඝමුච්චනෙ”ති දීඝො
නාම චුච්චනෙ. “ජ්ලුතො”ති නානප්පකාරෙන රුතො ගායිතොති පරුතො . සො එව රකාරස්ස ලකාරං කත්වා පකාරෙ
ව සරලොපං කත්වා ජ්ලුතොති චුච්චති. ගීතන්ති චුත්තං භොති. “පරමත්ථ සද්දසඬ්ඝාටානං”ති පරම්පරා පවත්තානං
පරමත්ථ සද්දරාසිනං. “අනෙකකොට්ඨකසහස්සානි චිත්තානී”ති ජවනවීරීනං අන්තරන්තරා භවඬ්ගචිත්තෙහි සද්ධිං
අනෙකකොට්ඨකසහස්සානි චිත්තානි.

පට්ඨානනායානුදීපනා නිට්ඨිතා.

පච්චයසඬ්ගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

9. කම්මට්ඨානසඬගහඅනුදීපනා

170. කම්මට්ඨානසඬගහෙ . විදිනො විඤ්ඤානො නාමරූප විභාගො යෙනාති විග්ගහො. යොගී පුග්ගලො. “කිලෙසෙ සමෙති”ති කාමච්ඡන්දාදිකෙ නිවරණකිලෙසෙ උපසමෙති. “තථා පචත්තො”ති භාවනාවසෙන පචත්තො. වුපසමනවසෙන වා පචත්තො. “තායා”ති තායභාවනා පඤ්ඤාය, පස්සන්තීති සම්බන්ධො. “පස්සිතං”ති සමනුපස්සිතං. කථං කසිණභාවනාදිකං යොගකම්මං අත්තාව අත්තනො යානං හොතිති වුත්තං. “ආදිමජ්ඣපරියොසානානංහි”තිආදි. විභාවනිපායො. “පදට්ඨානතායා”ති එතෙන තිට්ඨති අනිවත්තමානං පචත්තති එතෙනාති යානන්ති අත්ථොන පදට්ඨානමෙව යානන්ති වුච්චන්ති දීපෙති. “සුඛවිසෙසානං”ති ක්කානසුඛ මග්ගසුඛ ඵලසුඛානං. “දසකසිණානි”තිආදීසු මුඛ්‍යතො වා උපචාරතො වා ද්විධාපි අත්ථං දස්සෙතුං “දසකසිණානි”තිආදි වුත්තං. “සෙසානිපි”ති අප්පමඤ්ඤාදීති සෙසකම්මට්ඨානානිපි. යං යං අනුරූපං යථානුරූපං. “සමුදාවරණං”ති පුනස්පුනං භුසං පචත්තනං. “සංසග්ග හෙදො”ති එකමෙකස්ස පුග්ගලස්ස කස්සචි ද්වෙවරියා, කස්සචි තිස්සොතිආදිනා සම්මිස්ස විභාගො. අට්ඨකථායං”ති විසුද්ධිමග්ග අට්ඨකථායං. “සබ්බායපි අප්පනායා”ති ක්කානප්පනාය ව මග්ගප්පනාය ව ඵලප්පනාය ව. “යා ආසන්නෙ පචත්තා දුරෙ පචත්තාති අධිකාරො. “ඉතරා පනා”ති දුරෙ පචත්තාපන. “තාසං පනා”ති තිස්සන්තං භාවනානං පන. “තෙසං පි”ති ද්විත්තං නිමිත්තානංපි. “විදත්ථිචතුරඬගුලං” නාම විත්ථාරතො චතුරඬගුලාධිකං විදත්ථිප්පමාණං. විදත්ථිප්පමාණං වා චතුරඬගුලප්පමාණං වාතිපි යුජ්ජති. තථාහි විසුද්ධිමග්ගෙ වායොකසිණ විධානෙ චතුරඬගුලප්පමාණං සීසං වාතෙන පහරියමානං දිස්වාති වුත්තං. බලමණ්ඩලං නාම කස්සකානං කස්සමද්දනභූමිභාගමණ්ඩලං. “කතං වා”ති නිලාදිවණ්ණවිසෙසරහිතං අරුණවණ්ණං මත්තිකක්ඛණ්ඩං උදකෙන මද්දිත්වා චක්කමණ්ඩලං විය පරිමණ්ඩලං සුමට්ඨතලං පට්ඨමණ්ඩලං කරොන්ති. එවං කතං වා. “අකතං වා”ති කත්ථවි භූමිභාගෙ කෙනවි අකතං සයං ජාතං වා. “කසිණෙන ජම්බුදීපස්සා”ති එත්ථ.

බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පිති;
වරමෙව හි සාපිති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්සාති.

ගාථාසෙසො. තත්ථ ජම්බුදීපස්ස කසිණතො සාපිතිවරා එවාති යොජනා. “කසිණතො”ති ව සකලමණ්ඩලතො. සකලස්ස ජම්බුදීපමණ්ඩලස්ස ඉස්සරියාධිපතීතො පිති වුත්තං හොති. “සන්තිට්ඨා”ති සමං සණ්ඨිතා. “සණ්ඨාන පඤ්ඤත්ති”ති මණ්ඩලසණ්ඨානෙන උපට්ඨිතා නිමිත්තපඤ්ඤත්ති එව වුච්චති. “ථුට්ඨට්ඨානෙ”ති කායෙවා රුක්ඛග්ගාදීසුචා වාතෙන පහතට්ඨානෙ. “වායු වට්ඨි”ති වාතපරිමණ්ඩලං. වන්දසුරියානං අග්ගිස්ස ව ඔභාසෙන විසිට්ඨාති සමාසො. “විසිට්ඨා”ති විසෙසිතා.

“ධුමානං”ති ධුමාසිතං. ධුමපුරිතපටං වියාති වුත්තං හොති. තෙනාහ “සුනභාවං ගතං”ති. අන්තෙ කකාරො නින්දත්ථොතකොති වුත්තං “කුච්ඡිතත්තා”ති. ජෙගුච්ඡි තබ්බත්තාති අත්ථො. “ජවසරිරස්සා”ති ලාමකසරිරස්ස. “තදෙවා”ති ජවසරිරමෙව. විපුඛබ්බං විච්ඡින්නකං නාමාති සම්බන්ධො. තත්ථ විසෙසෙන නිලන්තිවිනිලං. තමෙව කුච්ඡිතත්තා විනිලකං. “තදෙව පුන පච්චිත්වා”ති විනිලකසරිරමෙව පුන කාලාතික්කමෙ පච්චිත්වා. පුතිලොභිතානං පරිපක්කභාවං පත්ථාති අත්ථො. තතො තතො ද්වාරච්ඡිද්දතො. යුත්තං තදෙව සරිරන්ති සම්බන්ධො. විච්ඡින්නකං නාම, විච්ඡිද්දකන්තිපි පඨන්ති. “අපකඩ්ඪිත්වා”ති බණ්ඩාති සරිරතො මොවෙත්වා තං තං පදෙසං කඩ්ඪිත්වා. “පග්ගරිතලොභිත සරිරං”ති ඡින්නවිද්ධට්ඨානෙසු වණ්ණුබෙහි පග්ගරිතලොභිතසරිරං.

“බුද්ධානුස්සති”ති එත්ථ බුද්ධසද්දො ගුණපුප්ඵාර වචනං හොති. ගුණතො දබ්බස්ස නාමෙන ගුණානං ගහෙනබ්බත්තාති වුත්තං “බුද්ධගුණස්ස අනුස්සති බුද්ධානුස්සති”ති. එසන යො ධම්මානුස්සතාදීසු. “අරහතාදී”ති අරහතාදිගුණො. විගතාති දුස්සියාදි මලාති ව මච්ඡෙරඤ්ච යස්ස තං විගතමලමච්ඡෙරං. තස්ස භාවොති විග්ගහො. “අත්තනා අධිගතනිබ්බානඤ්චා”ති එතෙන අරියපුග්ගලානං කිලෙසානං අච්චන්තවුපසමො වුත්තො. “යං ආරබ්භා”ති යං පුග්ගලං ආරබ්භ. හිතුපසංභාරො නාම අයං පුග්ගලො අවෙරො හොතු, අබ්බාපජ්ජො හොතුතිආදිනා අවෙරතාදීති හිතසුඛාති තස්මිං පුග්ගලෙ විත්තෙන උපසංභරණං. කරුණා, මුදිතා, හෙට්ඨා වෙතසිකසඬගහෙ වුත්තත්ථා එව. හිතුපසංභාරො ව හිතමොදනා ව අභිනාපනායනඤ්චාති ද්වන්දො. තත්ථ හිතුපසංභාරො මෙත්තාය කිච්චං. හිතමොදනා මුදිතාය. අභිනාපනායනං කරුණාය කිච්චං. තත්ථ පරං හිතසුඛසම්පන්නං දිස්වා තෙන පරහිතෙන අත්තති පිතිපාමොජ්ජවඩ්ඪනං හිතමොදනා නාම. පරං දුක්ඛිතං දිස්වා අයං ඉමමිභාදුක්ඛා මුච්චතු, මාකිලමතුති එවං විත්තෙන පරස්මිං අභිතස්ස දුක්ඛස්ස අපනායනං අභිනාපනායනං නාම. “තෙසං”ති පරසත්තානං. සස්ස අත්තනො ඉදන්ති සකං. “ඉදං” සුඛදුක්ඛකාරණං. අත්තනා කතකම්මං එව සකං යෙසං තෙ කම්මස්සකා. පරසත්තා එව. තෙසං භාවො. තස්ස අනුබුතන්ති විග්ගහො. “සීමසම්භෙදො”ති අත්තා ව පියපුග්ගලො ව මජ්ඣන්තපුග්ගලො ව වෙරිපුග්ගලො වාති වතස්සො සීමා. සම්භින්නං සම්භෙදො. සම්මිස්සනං අනානත්තකරණන්ති අත්ථො. සීමානං සම්භෙදො සීමසම්භෙදො. සබ්බා ඉත්ථියො, සබ්බෙපුරිසාතිආදිනා ඔධිසො පරිච්ඡෙදතො ඵරණං ඔධිසොඵරණං නාම. සබ්බෙසත්තා, සබ්බෙපාණා, සබ්බෙභුතාතිආදිනා අනොධිසො අපරිච්ඡෙදතො ඵරණං අනොධිසොඵරණං නාම. පුරත්ථිමායදිසාය සබ්බෙසත්තා අවෙරාහොන්තුතිආදිනා දිසාවිභාගවසෙන ඵරණං දිසාඵරණං නාම. “තං සමඬගිනො වා”ති තාහි අප්පමඤ්ඤාහි සමඬගිනො පුග්ගලො. “නිච්චං සොම්මහදයභාවෙනා”ති සබ්බකාලං සන්තසිතල හදයභාවෙන. බ්‍රහ්මසද්දො වා සෙට්ඨපරියායො ‘බ්‍රහ්මං පුඤ්ඤං පසවති’තිආදීසු විය. අසිතබ්බං භුඤ්ජිතබ්බන්ති අසිතං.

පඤ්චභෝජනං. පාතබ්බන්ති පීතං. අට්ඨවිධං පානං. දන්තෙන බායිතබ්බං බාදිතබ්බන්ති බායිතං. පුළුක්ඛප්පඵලක්ඛප්පාදිකං නානාබාදනීයං. අඩ්ගුලීහි ගහෙන්වා සායිතබ්බං ලෙහිතබ්බන්ති සායිතං. මධුප්ඵාණිතාදිකං සායනීයං. සරසප්පට්ඨකුලනා නාම අත්තනො සභාවතො පට්ඨකුලනා. චතුබ්බිධොපි හි ආභාරො භාජනෙසු වා හත්ථමුඛාදිසු වා යත්ථ යත්ථ සම්මක්ඛෙති, ලග්ගති, ලිම්පති. තං උදකෙන ධොවිතබ්බං හොති. අධොතං පන තම්පි ජෙගුච්ඡනීයං හොති. ආසයනො පට්ඨකුලනා නාම තස්ස අප්ඤ්ඤාභරියමානස්ස කණ්ඨාදිසු ධීතෙහි පිත්තසෙම්භාදිහි ආසයෙහි සම්මිස්සනවසෙන පට්ඨකුලනා. නිධානනො පට්ඨකුලනා නාම නිධානනො පට්ඨකුලනා. “නිධානං”ති ව ආමාසයො වුවවති. පක්කනො පට්ඨකුලනා නාම තස්ස නිධානගතස්ස පරිපක්කකාලෙ ගුප්තත්තාදිභාවපත්තිතො පට්ඨකුලනා. අපක්කනො පට්ඨකුලනා නාම තස්මිං අපරිපක්කෙ අප්ඤ්ඤා සති සරිරෙ නානාරොගුප්පත්තිවසෙන පට්ඨකුලනා. ඵලනො පට්ඨකුලනා නාම තස්ස පරිපක්කකාලනො පට්ඨාය සරිරෙ කෙසලොමාදිනං පට්ඨකුලරාසිනං වඩ්ඪනවසෙන පට්ඨකුලනා. නිස්සන්දනො පට්ඨකුලනා නාම තස්ස න වහිද්වාරෙහි වා ලොමකුපෙහිවා අඤ්ඤෙහි නානාවණමුඛෙති වා උග්ගරණ පග්ගරණාදිවසෙන පට්ඨකුලනා. “තත්ථා”ති තස්මිං චතුබ්බිධෙ ආභාරෙ. “නිකන්තිප්පභානසඤ්ඤා”ති කන්තාරමග්ගෙ මාතාපිතුනං කන්තාරනිත්තරණත්ථාය පුත්ත මංසබාදනෙ විය අති මනුඤ්ඤෙපි ආභාරෙ රසතණ්හා පභානවසෙන පවත්තා සඤ්ඤා. “සලක්ඛණාදිවසෙනා”ති සලක්ඛණසම්භාරාදිවසෙන. “රාගෙන වරති”ති එත්ථ “රාගෙනා”ති කරණත්ථෙ, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙවා කරණ වචනං. තත්ථ කරණත්ථෙතාව “රාගෙන වරති”ති චතුසු ඉරියාපථෙසු යෙභුයොන රාගචිත්තෙන වරති. රාගචිත්තෙන නියාමානො විවරතිති වුත්තං හොති. ඉත්ථම්භුත ලක්ඛණෙ පන “රාගෙන වරති”ති තෙසු රාගකෙතු රාගධජො හුත්වා විවරතිති වුත්තං හොති. “අස්සා”ති තස්සපුග්ගලස්ස. “උස්සන්තො”ති උග්ගතො පාකටතරො. බහුතරොතිපි වදන්ති. “පභානායා”ති එත්ථ ඉතිසද්දො ආදි අත්ථො. තෙන කරුණා භාවෙනබ්බා විහිංසාය පභානාය. මුදිතා භාවෙනබ්බා අරතියා පභානායාති ඉමං පාළිසෙසං සධිගණ්හාති. “නිස්සරණතාවචනතො”ති නිස්සරණඤ්ඤෙනං බ්‍යාපාදස්ස යදිදං මෙත්තාවෙතො විමුත්ති. නිස්සරණඤ්ඤෙනං විහෙසායයදිදං කරුණා වෙතොවිමුත්ති. නිස්සරණඤ්ඤෙනං අරතියා යදිදං මුදිතා වෙතො විමුත්තිති එවං නිස්සරණ භාවචචනතො ව. වතස්සො අප්පමඤ්ඤායො. ල. දොස වරිතස්සාති වුත්තං. “දොස වත්ථුත්තාභාවතො වා”ති දොසුප්පත්තියා වත්ථු භාවස්සකරණ භාවස්ස අභාවතො ව. නිලාදිති වත්තාරි කසිණාති දොස වරිතස්සාති වුත්තං. කස්මාපනෙන්ථ දොස වරිතස්ස උපෙක්ඛා සප්පායකාරණං විසුං න වුත්තන්ති. අඤ්ඤාකාරණත්තා න වුත්තන්ති දස්සෙන්තො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. “තිස්සො”ති තිස්සො අප්පමඤ්ඤායො. “මනාපියරූපානි”ති මනාපියවණ්ණානි. වික්ඛිත්තචිත්තො ව හොතිති අධිකාරො. “තස්සා”ති පමාද බහුලස්ස වික්ඛිත්තචිත්තස්ස ව පුග්ගලස්ස. වුත්තං සියා. විසුද්ධි මග්ගෙ පන එවං වුත්තං නත්ථීති අධිප්පායො. විභාවනිපායො. “බුද්ධිවිසය භාවෙනා”ති වුත්තං. යදි බුද්ධිවිසයත්තා මොහවරිතස්ස සප්පායං. බුද්ධිවිසයභුතාති මරණ උපසම්පඤ්ඤා වචත්ථානානිපි මොහවරිතස්ස සප්පායාති සියුන්ති වුත්තං “එවඤ්ඤිසති”තිආදි. “භුතකසිණානි”ති පථවිකසිණාදිති මහාභුතකසිණානි. “තත්ථාපි”ති වා තෙසු වත්තාලිස කම්මට්ඨානෙසුපි. එවංසති වණ්ණකසිණානං පුපුලබුද්දකතාපි එත්ථ සධිගහිතා හොතිති. “මහන්තං”ති විදන්ථී චතුරභිගුලතො මහන්තං. යදි එවසද්දො යථාරුතමෙව යුජ්ජෙය්‍ය. එවංසති බුද්දකං විතක්කවරිතස්සෙව සප්පායං, න බුද්ධිවරිතාදිනන්ති එවමත්ථොපි ගණ්හෙය්‍ය. අථ බුද්ධිවරිතස්ස පන අසප්පායං නාම නත්ථීති අට්ඨකථාවචනෙන විරුජ්ඤායාති ඉමිනා අධිප්පායෙන “බුද්දකන්ති පදෙයුජ්ජති”ති වුත්තං. අථවා, පුපුලං මොහවරිතස්ස, බුද්දකං විතක්කවරිතස්සෙව, නමොහවරිතස්සාති අත්ථෙ සති, බුද්ධිවරිතාදිනං පන පුපුලංපි බුද්දකංපි අනුඤ්ඤාතං හොතිති දට්ඨබ්බං. “සබ්බඤ්ඤෙව”ති සබ්බඤ්ඤෙව එතංවරිතවිභාගවචනං. උපුට්ඨවචනිකවසෙන තිසු අකුසල වරිතෙසු පුග්ගලෙසු. විතක්ක වරිතෙ ව අතිසප්පායතාය සද්ධාබුද්ධි වරිතෙසුති අධිප්පායො. තෙනාහ “රාගාදිනං පන අවික්ඛම්භිකා”තිආදි.

“බුද්ධධම්ම. ල. ගුණානං”ති එත්ථ ගුණසද්දො පුබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බො බුද්ධගුණානඤ්ච ධම්මගුණානඤ්චාතිආදිනා. “තත්ථා”ති තස්මිං ගුණපදෙ. න තප්පෙතිති අතප්පනීයො. තප්පනං සන්තුට්ඨිං න ජනෙතිති අත්ථො. සංවෙජනං සංවෙගං ජනෙතිති සංවෙජනීයො. “ධම්මො”ති සභාවො. සංවෙජනීයො ධම්මො යස්සාති සංවෙජනීය ධම්මං. මරණං. “පඤ්චමජ්ඣානසමාධිස්සා”ති රූපාවචර පඤ්චමජ්ඣාන සමාධිස්ස. “උදයමත්තානි”ති වඩ්ඪිතමත්තානි. “තත්ථා”ති පට්ඨකුලාරම්මණෙසු. “පුබ්බවිජට්ඨකස්සා”ති පුරාණවිජට්ඨකස්ස. ගුප්තත්තවිස්සජ්ජන කස්සාති වුත්තං හොති. තෙනාහ “ගුප්තාසි දස්සෙන වියා”ති. න තෙ කදාපි සොමනස්සෙන විනා අප්පනං පාපුණන්ති. බ්‍යාපාදවිහිංසා අරතීනං දුර්භාවෙන සොමනස්සුප්පත්තියා අතිසුකරත්තා පඤ්චමජ්ඣානෙ විය සුබසොමනස්සානඤ්ච අවික්ඛම්භනතො. “උදාසිනපක්ඛෙ”ති අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනපක්ඛෙ. “දළ්භං”ති භුසං. “විභුතං”ති පාකටං. නිමිත්තං දළ්භවිභුතං කත්වා ගහණං දළ්භ විභුතග්ගහණං. “කස්සපි ආරම්මණස්සා”ති බුද්ධගුණාදි ආරම්මණස්ස. “පට්ඨාගනිමිත්තං”ති එත්ථ පට්ඨාගසද්දො තස්ස දිසෙ පවත්තොති ආහ “තාදිසෙ”තිආදි. “තංසණ්ඨානෙ”ති එතෙන පථවිමණ්ඩලාදිසු විය සණ්ඨානාකාරෙන ධීතෙසු සභාව ධම්ම පුඤ්ඤෙසු එව තස්සදිසං පට්ඨාගනිමිත්තං නාම සිජ්ඣාතිති දස්සෙති. “එව”න්ති සමථසධිගහෙ තාව දසකසිණානි, දසඅසුභානිආදිනා වුත්තෙන වචනක්කමෙන. “උග්ගහකොසල්ලං”ති භාවනාකම්මං ආරභිතුකාමෙන භික්ඛුනා ආවරියස්ස සන්තිකෙ සබ්බස්ස කම්මට්ඨාන විධානස්ස උග්ගහණං උග්ගහො. තස්මිං කොසල්ලං උග්ගහකොසල්ලං. අපිවෙන්ථ. සබ්බං උග්ගහිතුං අසක්කොන්තෙන යං අත්තනා ආරභිස්සති. තස්ස එකස්ස විධානං පරිපුණ්ණං උග්ගහෙනබ්බං. “උග්ගණ්හන්තස්සා”ති එත්ථ උකාරො උපරි අත්ථො. “ගහණං”ති ව යථා චිත්තෙ අවිතස්සමානං හුත්වා ලබ්භති, තථා කත්වා චිත්තෙන ගහණන්ති දස්සෙතුං “උපරුපරි”තිආදි වුත්තං. “සමනුපස්සන්තස්සා”ති සම්මා පුනප්පුනං වක්ඛුනා දස්සනසදිසං කරොන්තස්ස. පරිතො සමන්තතො කරණං පරිකම්මං. තස්මිං නිමිත්තග්ගහණකම්මෙ යං යං කත්තබ්බවිධානං අත්ථී, තං තං පරිපුණ්ණං කත්වා ගහණන්ති වුත්තං හොති. භාවනානි වඩ්ඪනානි ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “පුනප්පුන”න්තිආදිමාහ. “නිරන්තරං පදහන්තස්සා”ති රත්තිදිවං නිරන්තරං ආරහන්තස්ස. උග්ගහ නිමිත්තෙ සණ්ඨානං ගණ්හන්තොපි වණ්ණරූපාදිනා සභාව ධම්මෙන සහෙව ගණ්හාති. පට්ඨාගනිමිත්තෙ පන

සභාවධර්මය මුඤ්චිත්වා තස්ස දිසං නිමිත්ත පඤ්ඤාත්ති සඬබ්බතං සුද්ධසංස්ථානමෙව ගණ්හාති. එත්ථ සියා, පටිභාගනිමිත්තෙපි වණ්ණො නාම සන්දිස්සති යෙවාති. සච්චං. සො පන පටිභාගමත්තං හොති. න එකන්තවණ්ණො. තෙනාහ “තප්පටිභාගං වත්ථු ධම්මවිමුච්චිතං”ති. “සන්තිසිත්තං”ති අවලං. “පචෙසිතං”ති භාවනාවිත්තස්ස අබ්භන්තරෙ පක්ඛිත්තං විය හොතිති අධිප්පායො. ඔභාසනීති ඔභාසො. ඔභාසො හුත්වා ජාතන්ති ඔභාසජාතං. ඔභාසනං වා ඔභාසො. ජාතො ඔභාසො අස්සාති ඔභාසජාතං. “පාතෙන්ති”ති පටිපාතෙන්ති. පුන උප්පජ්ජනවසෙන උට්ඨාතුං න දෙන්ති. “එතායා”ති කත්තු අත්ථෙ කරණවචනං. “නිමිත්තරක්ඛණවිධානං”ති සමුප්පන්නස්ස නිමිත්තස්ස අනස්සන්නථාය සත්තවිධෙහි පලිබොධ ධම්මෙහි රක්ඛණත්ථං. කතමෙ පන තෙසත්තවිධා පලිබොධධම්මා නාමාති. ඉධ අම්භෙහි වත්තබ්බං නත්ථි. විසුද්ධි මග්ගෙ එව තෙ වුත්තාති දස්සෙතුං ගාථමාහ. “ආවාසො”ති අසප්පායාවාසො. “ගොවරො”ති අසප්පායගොවරගාමො. “හස්සං”ති අසප්පායවචනං. එවං පුග්ගලාදිසු. “සෙවෙට්ඨා”ති සෙවෙය්ස. “එවඤ්ඤිපටිපජ්ජතො”ති එවංභිවජ්ජිතබ්බෙ වජ්ජනවසෙන සෙවිතබ්බෙ සෙවනවසෙන පටිපජ්ජන්නස්ස. “කාමතණ්හාය විසයභාවං අතික්කමිත්වා”ති එතෙන කාමභූමි කාමභවසමතික්කමො, රූපභූමි රූපභව ඔක්කමො ව වුත්තො. වසනං වසී. සත්ති. සාමත්ථියන්ති අත්ථො. වසීං භූතං පත්තන්ති වසීභූතං. වසී එව වසිතා. යථා පාරමිතාති. “තතො විචාරන්ති” එත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන තතො පීතංතිආදිං සඬගණ්හාති. ඉච්ඡන්තානං තෙසං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධානං. “යත්ථා”ති යෙසුද්ධිසුභවඩ්ගෙසු. “භවඩ්ගභාරො”ති භවඩ්ගප්පවත්තියං. “දන්ධායිතත්තං”ති දන්ධං හුත්වා අයති පවත්තතිති දන්ධායිතං. තස්ස භාවො දන්ධායිතත්තං. “යපෙතුං”ති අධිට්ඨානං කත්වා යපෙතුං. තතො අනතික්කමිතුං. “යත්ථිවජ්ජකං”තිආදීති ක්‍රියාවිසෙසනපදානි. “යත්ථිවජ්ජකං”ති යත්ථ යත්ථ යානෙ ඉච්ඡානු රූපං. යදිච්ඡකන්තියස්මිං යස්මිං ඛණෙ ඉච්ඡානු රූපං. “යාවතිච්ඡකං”ති යත්තකෙන පමාණෙන ඉච්ඡානු රූපං. “චිතක්කාදිකං ඔළාරිකභිගං පභානායා”ති එත්ථ කස්ස ඛලෙන පභානං හොති. තං තං විරාග භාවනා ඛලෙන පභානං හොති. කාච තං තං විරාගභාවනා නාම හොති. අප්ප්ඤ්ඤාය විසෙස පරිග්ගහිතා උපචාරභාවනා එවාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “පට්මජ්ඣානං තාවා”තිආදි වුත්තං. “ආතාපවිරියං”ති යෙනවිරියෙන යොගිතො අත්තානං වා කිලෙස ධම්මෙ වා ආතාපෙන්ති පරිතාපෙන්ති. තං ආතාපවිරියං නාම. උග්ගාටියමානමිපි ආකාසමෙව හොති. තං ආරබ්භ උපරිඤ්ඤානන්තරූපත්තියා භාවනං කරොත්තස්සපි පුනප්පුනං තමෙව පඤ්චමජ්ඣානං උප්පජ්ජති. ආරම්මණෙ ව අනතික්කන්තෙ ඤානංපි අනතික්කන්තමෙව හොතිති. “තත්ථා”ති තස්මිං ආකාසකසිණෙ. “තදතික්කමනසම්භවො”ති කසිණ නිමිත්තාතික්කමනසම්භවො. “යථාදිට්ඨෙ”ති ඤානවක්ඛුනා දිට්ඨප්පකාරො. “සම්භාවෙන්වා”ති ථොමෙන්වා. සම්මා අනුස්සරණං සමනුස්සරණං. “ඉතරෙසංපි වා”ති පුට්ඨජන පණ්ඩිතානංපි වා. මරණ සඤ්ඤා වචන්ථානෙසු පරිකම්මඤ්ච සමාධියති, උපචාරො ව සම්පජ්ජතිති යොජනා තික්ඛපඤ්ඤානං පන පුට්ඨජනානංපි සතං බුද්ධගුණාදිසුපි උපචාර සම්භවො අට්ඨකථායං වුත්තොයෙව. “සමප්ප්ඣානෙසු”ති ඉදං අධිකාරවසෙන වුත්තං. විපස්සනා කම්මංපි ගහෙතබ්බමෙවාති දට්ඨබ්බං. පුබ්බෙදානං දත්වා ඉමිනා පුඤ්ඤෙන ආයතිං ඤානාභිඤ්ඤායො වා මග්ගඵලානි වා පටිලභිස්සාමිති පත්ථනං කත්වා ආගතොපි කතාධිකාරො එවාතිපි වදන්ති. කතමො පන කතාධිකාරො නාමාති ආහ “ආසන්නභවෙ”තිආදිං. අට්ඨවිධෙසු චතුක්කනයවසෙන, නවවිධෙසු පඤ්චකනයවසෙන වුත්තොති තෙසං වාදිනං සාධකවචනං. විචාරෙන්වා පන ගහෙතබ්බං. ආකාස කසිණෙන විනා අරූපජ්ඣානාති ලභිත්වා පුන අභිඤ්ඤත්ථාය පරිකම්මෙකතෙ ආකාසකසිණෙපි කත්තබ්බත්තා තස්ස අභිඤ්ඤාපාදකතා සම්භවො වුත්තොති අත්ථස්ස සම්භවතො. පුබ්බෙ අභාවිත භාවනොති ව අකතාධිකාරොති ව අත්ථතො එකං. “ආදිකම්මිකො”ති අභිඤ්ඤාකම්මෙ ආදිකම්මිකො. “තාදිසානං”ති පුබ්බෙ අකතාධිකාරානං අභාවිතභාවනානං ඉදානි ඉද්ධිවිකුබ්බනං කරිස්සාමිති ආරභන්තානං අභිඤ්ඤාකම්මෙ ආදිකම්මිකකුලපුත්තානන්ති සම්බන්ධො. “ඉද්ධිවිකුබ්බනං”ති ව උපලක්ඛණවචනං. දිබ්බාය සොතධාතුයා සද්දං සවනං කරිස්සාමිතිආදිකංපි ගහෙතබ්බං. ඉදඤ්ච ආදිකම්මිකවිධානාධිකාරත්තා වුත්තං. අභිඤ්ඤාසු වසිපත්තානමිපි තං පඤ්චමජ්ඣානං ඡසුආරම්මණෙසු යථාරහං අප්පෙතියෙව. “අධිට්ඨානබ්බං”ති යථිච්ඡිත නිප්ඵන්තත්ථාය සතං හොතු සහස්සං හොතුතිආදිනා විත්තෙන අභිවිධානබ්බං. අභිනිභරිතබ්බන්ති වුත්තං හොති. “සතං හොමි, සහස්සං හොමිති වා”ති අත්තානං සතං වා සහස්සං වා නිමිමිනනවසෙන වුත්තං. සෙසං පන අඤ්ඤාපාතිමිමිනනවසෙන. සොතුං වා සද්දං, පස්සිතුං වා රූපං, ජානිතුං වා පරචිත්තං. අනුස්සරිතුං වා පුබ්බෙතිවුත්තං. අට්ඨකථාපායෙ. “අධිට්ඨානී”ති අභිඤ්ඤාය අධිට්ඨානී. අභිවිධානී නිබ්බන්තෙතිති වුත්තං හොති. දුට්ඨංභි අධිට්ඨානං පරිකම්මෙන අධිට්ඨානං අභිඤ්ඤාය අධිට්ඨානන්ති. ඉධ පන අභිඤ්ඤාය අධිට්ඨානං වුත්තං. “අධිට්ඨාන විත්තෙනා”ති අභිඤ්ඤාවිත්තෙනාති වුත්තං හොති. “පරිකම්මචිත්තස්සා”ති පුබ්බභාගෙ ආවජ්ජන පරිකම්ම අධිට්ඨානපරිකම්මචිත්තස්ස. පච්ඡිමං පන පාදකජ්ඣාන සමාපජ්ජනං. පරිකම්මචිත්තස්ස සමාධානත්ථායාති වුත්තං. පරිකම්මචිත්තෙ සමාහිතෙ කිං පයොජනන්ති ආහ “තථාහි”තිආදිං. “සෙසාභිඤ්ඤාසුපි යථාරහං වත්තබ්බො”ති දිබ්බසොතපරිකම්මෙ තෙනෙවපරිකම්ම සමාධිඤ්ඤාණසොතෙන ආසන්නෙ දිබ්බවිසයංපි සද්දං සුණාතිතිආදිනා වත්තබ්බො. “ඉති කත්වා”ති ඉති මනසිකත්වා. “තං”ති පච්ඡිමං පාදකජ්ඣාන සමාපජ්ජනං. “ඉධ නගහිතන්ති දට්ඨබ්බං”ති ථෙරස්ස මතෙන දට්ඨබ්බන්ති අධිප්පායො. ඉධ පන ආදිකම්මිකවිධානප්පධානත්තා පච්ඡිමංපි පාදකජ්ඣාන සමාපජ්ජනං වත්තබ්බමෙවාති. “කායගතිකං අධිට්ඨන්තිවා”ති අයං කායො විය ඉදං විත්තංපි දන්ධගමනං හොතුති එවං විත්තං කායගතිකං කරණෙන අධිට්ඨන්තිවා. “දිස්සමානෙන කායෙනා”ති දන්ධගමනෙන ගච්ඡන්තත්තා බහුජනානමිපි දිස්සමානෙන රූපකායෙන. තබ්බි පරිතෙන සිසගමනං චෙදිතබ්බං. “ආරම්මණමත්තං හොති”ති අතිප්ඵන්තරූපං සන්ධාය වුත්තං. “ආරම්මණ පුරෙජාතං”ති නිප්ඵන්තරූපං. ඉතරං පන හදය වත්ථුරූපං සන්ධාය වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. පරචිත්ත විජානනට්ඨානෙ අට්ඨකථාටිකාවරියානං විචාරණා අත්ථිති තං දස්සෙතුං “එත්ථ ව අට්ඨකථායං තාවා”තිආදි වුත්තං. “අට්ඨකථායං”ති ධම්මසඬගණි අට්ඨකථායංපි විසුද්ධිමග්ග අට්ඨකථායංපි. “ඛණිකවසෙනා”ති ඛණිකපච්චුප්පන්නවසෙන. ආවජ්ජනෙ නිරුද්ධෙති සම්බන්ධො. “එකං විත්තං”ති පරස්ස විත්තං. තදෙව අතීතං විත්තං ගණ්හන්ති. “තානි”ති ජවනානි. “තෙසං”ති ජවනානං. “තෙනා”ති ආවජ්ජනෙන. “ඉතරථා”ති අඤ්ඤාපා සන්නති අද්ධාවසෙන වුත්තන්ති ගහිතෙ සති. වුත්තො සියා. කස්මා, සන්නති අද්ධාවසෙන පච්චුප්පන්නෙ ගහිතෙ සති, සබ්බාය

එකජවනවිටියා එකපව්වුප්පන්නත්තා. “සබ්බානි විත්තානී” ති ජවනවිත්තානි. “සහුප්පන්නානී” ති ඉදං සහුප්පන්නානංපි අත්ථිතාය වුත්තං. ආවජ්ජනාදීනි පන බණ්ණෙදං ගගණ්ණන්ති. සබ්බං පරස්ස විත්තං එකවිත්තමිව ගණ්ණන්ති. තස්මා කාලභෙදොපි තත්ථිති දට්ඨබ්බං. “නිබ්බානඤ්ච” ති වුත්තං, කථං නිබ්බානං පුබ්බෙනිවුත්ථං නාම සියාති. අතීතෙ පටිනිබ්බුතානං මග්ගඵලානි අනුස්සරණකාලෙ තෙසං ආරම්මණභූතං නිබ්බානංපි අනුස්සරතියෙව. තත්ථ තෙසං මග්ගඵලානං අතීතත්තා නිබ්බානංපි පුබ්බෙනිවුත්ථං නාම හොතිති.

“යං යං අධිට්ඨාති” ති යං යං සනාදිකං සංවිධාති. “යථා යථා අධිට්ඨාති” ති යෙන යෙන ආවිභාවාදිකෙන පකාරෙන සංවිධාති. “පකතිවණ්ණං” ති පකතිසණ්ඨානං. “තස්සෙවා” ති පකතිවණ්ණස්සෙව. දෙවනං පසාදසොනන්ති සම්බන්ධො. “ආරම්මණ සම්පට්ඨිත සමත්ථං” ති ආරම්මණස්ස උපට්ඨානං සම්පට්ඨිත සමත්ථං. තදෙව වෙනොපරියඤාණන්ති චූච්චති සම්බන්ධො. “වෙනො” ති චිත්තං. “පරිච්ඡිජ්ජා” ති ඉදං සරාගචිත්තං, ඉදං විරාගචිත්තන්ති ආදිනා පරිච්ඡින්නිවා. “ගොවර නිවාසවසෙනා” ති ගොවරං කත්වා නිවසනවසෙන. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණගතිකං සබ්බඤ්ඤානුද්ධානං අනාගතං සඤ්ඤාණන්ති අධිජ්ජායො. අනාගතෙ සත්තදිවසනො ඔරිමා චිත්තවෙනසික ධම්මා වෙනොපරියඤ්ඤාණස්ස විසයොති කත්වා අනාගතෙ සත්තදිවසනොති චූත්තං. පට්ඨාය පචත්තමානාති පාඨසෙසො. ඉමස්මිං දිවසෙ ව අනාගතපක්කෙ සබ්බං පි ආරම්මණං පකතිඤාණස්ස විසයොති කත්වා “දුතියදිවසනො පට්ඨායා” ති චූත්තං. “ඵතං” ති ඵතං අනාගතං සඤ්ඤාණං. “යථා වෙතං” ති යථා ව ඵතං ඉමස්මිං භවෙ අනාගත ධම්මෙ ජානාති. “අසාධාරණකාලවසෙනා” ති අඤ්ඤෙනඤාණෙන අසාධාරණ කාලවසෙන. පච්චජ්ජන්තභවොහි අඤ්ඤඤාණසාධාරණොති.

සමථකම්මට්ඨානානුදීපනා නිව්ඨිතා.

171. විපස්සනාකම්මටියානෙ. “යථාදිට්ඨං”ති සක්කායදිට්ඨියා යථාදිට්ඨං. නිච්චනිමිත්තං නාම සත්තපුත්ඟලාදිනිමිත්තමෙව. සත්තනිමිත්තඤ්ඤි පඤ්ඤාත්ති ධම්මත්තා ඛණෙඛණෙ ඛයවයහෙදාභාවතො සො ඵගච්ඡති සො ඵග නිට්ඨතිතිආදිනා නිච්චාකාරසංශ්ඨිතං භොතිති. “ධ්‍රැවනිමිත්තං”ති ටීරනිමිත්තං. ඉදම්පි සො ගච්ඡන්තොපි නනස්සති, නිට්ඨන්තොපි නනස්සතිතිආදිනා ටීරාකාරසංශ්ඨිතං සත්තනිමිත්තමෙව. “සුඛනිමිත්තං”ති ඛණෙඛණෙ ඛයවයහෙද දුක්ඛානං අභාවතො සුඛිතො නිද්දුක්ඛො නිබ්භයොතිආදිනා සුඛාකාරසංශ්ඨිතං සත්තනිමිත්තමෙව. “අත්තනිමිත්තං”ති ගන්තුං ඉච්ඡන්තො ගච්ඡති, යාතුං ඉච්ඡන්තො නිට්ඨතිතිආදිනා වසවත්තනාකාර සංශ්ඨිතං සත්තනිමිත්තමෙව. “කිරියා”ති භාවනාකිරියා.

විසුඡ්ඤානීති විසුද්ධි. විසොධෙතීති වා විසුද්ධි. සිලමෙව විසුද්ධි සිලවිසුද්ධිති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “නිව්චසිලමෙවා”ති ආදිමාහ. තත්ථ නිව්චසිලමෙව උපරිඤානාදිවිසෙසානං අධිට්ඨාන කිව්චසාධකත්තා ඉධ අධිජ්ජෙතන්ති චුත්තං. “නිව්චසිලමෙවා”ති. සමාධි අධිජ්ජෙතො. වක්ඛතීහි “දුට්ඨොපි සමාධි චිත්තවිසුද්ධි නාමා”ති. එතෙන විසුඡ්ඤානි එතායාති විසුද්ධි. චිත්තස්ස විසුද්ධි චිත්තවිසුද්ධි. සමාධි එවානිපි දීපෙති. විසුඡ්ඤානං වා විසුද්ධි. චිත්තස්ස විසුද්ධි චිත්තවිසුද්ධි. අත්ථනොපන විසුද්ධචිත්තමෙව චුච්චතීතිපි යුජ්ජති. විසුද්ධිසද්ද සමිපන්නෙ හි සති, චිත්තවිසුද්ධි ඉච්චෙව චුච්චති. න සමාධිවිසුද්ධිති. “සොළසවිධං කඛ්ඨං”ති අහොසිං නු බො අහ මතීතමද්ධානන්ති ආදිනා සුත්තන්තෙ ආගතං සොළසවිධං විචිකිච්ඡං. “අට්ඨවිධං වා කඛ්ඨං”ති සත්ථරිකඛ්ඨතීති ආදිනා අභිධම්මෙ ආගතං අට්ඨවිධං විචිකිච්ඡං. විසමහෙනුදිට්ඨි නාම සත්තානං උජ්ජන්තියා අකාරණමෙව කාරණං කත්වා ගහණදිට්ඨි. “මනසිකාරවිධි”ති අනිව්චලක්ඛණාදිසු මනසිකාරවිධි. අනුපායභූතො මනසිකාරො නාම නිව්චාදිවසෙන මනසිකාරො. අධිමානවත්ථු නාම ඔහාසාදීති. “මග්ගතො”ති මග්ගභාවෙන. “අමග්ගතො”ති අමග්ගභාවෙන. “දස්සනඤ්චා”ති තෙසං අධිමානවත්ථුනං අනිව්චතාදිදස්සනඤ්ච. තමෙව විසුද්ධිනාමාති සම්බන්ධො. “සම්මොහමලතො”ති චතුසච්චජ්ජපට්චිජාදක සම්මොහමලතො. නනු දස්සනන්ති ඤාණමෙව. එචංසති, ඤාණන්ති චුත්තෙ සිද්ධෙ කත්වා දස්සනසද්දෙන සහ ඤාණදස්සනන්ති චුත්තන්ති ආහ “එත්ථවා”ති ආදිං. “සුතමයාදිවසෙනා”ති සුතමය චිත්තාමයවසෙන. තත්ථ යථාසුතස්ස පාළිධම්මස්ස අත්ථමත්තජානනං සුතමයඤ්ඤාණං නාම. අත්ථං ඤන්වා අත්ථානුරූපස්ස සභාවලක්ඛණස්ස චිත්තනාවසෙන උජ්ජන්තං ඤාණං චිත්තාමයඤ්ඤාණං නාම. “අනුමානාදිඤාණංපි”ති නාමරූප ධම්මෙසු සභාවානුමානඤ්ඤාණං සභාවජානනඤ්ඤාණංපි. “අත්තපච්චක්ඛඤ්ඤාණමෙවා”ති අත්තනා පච්චක්ඛකරණඤ්ඤාණමෙව. “සබ්බත්ථා”ති මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනාදිසු සබ්බෙසු යානෙසු. එත්ථ ව දසසු විපස්සනාඤාණෙසුපි විපස්සනා වචනෙන පච්චක්ඛදස්සනමෙව අධිජ්ජෙතන්ති කත්වා සබ්බත්ථග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. සම්මසනඤ්ඤාණතො පට්ඨාය හි දස්සනමෙව අධිජ්ජෙතං. න සභාවජානනමත්තං. යතො වක්ඛුනා පස්සන්තස්සෙව සුට්ඨු පච්චක්ඛතො දස්සනත්ථාය පුනජ්ජනං භාවනා කම්මං නාම තත්ථ ඉච්ඡිතබ්බං හොති.

“ධම්මා”නි සඨබ්බ ධම්මා. අනිච්චතා එව ලක්ඛණන්ති අනිච්චලක්ඛණං. අනිච්චානං වා සඨබ්බ ධම්මානං ලක්ඛණන්ති අනිච්චලක්ඛණන්තිපි යුජ්ජති. “අභිණ්හසම්පට්ඨපිළිනාකාරො”නි යථා සීඝ්‍රසොතායං නදියං නාවාය උද්ධං ගච්ඡන්තං සානාවා අභිසංඛාරණුදුක්ඛෙන අභිණ්හං සුච්ඡු පට්ඨපිළෙති. කස්මා, අසති අභිසංඛාරෙ තඨබ්බණෙ එව අධොවුස්භනතො. අධොවුස්භනඤ්ඤි නාවාය පකති කිච්චං. උද්ධං ආරුහනං අභිසංඛාර සිද්ධං. එවමෙව සීඝ්‍රසොතෙ සංසාරෙ අත්තභාවෙන උද්ධං බණතො බණං දිවසතො දිවසං ගච්ඡන්තං පුග්ගලං අයං අත්තභාවො අභිසංඛාරණු දුක්ඛෙන අභිණ්හං සුච්ඡු පට්ඨපිළෙති. කස්මා, අසති අභිසංඛාරෙ, පච්චයවෙකල්ලෙ ව සති, තඨබ්බණෙ එව විපරිණමනතො. විපරිණමනඤ්ඤි අත්තභාවස්ස පකති කිච්චං. උද්ධංගමනං අභිසංඛාර සිද්ධං. එවං අභිණ්හ

සම්පටිප්පිළනං වෙදිතබ්බං. එත්ථ ච සංසාරස්ස සීඝ්‍රසොතතා නාම අත්තභාවපරියාපන්නානං නාම රූපධම්මානං පවත්තිතිවත්ති සීඝ්‍රතා වුවවති. එත්ථ ච මරණං දුට්ඨං සම්මුති මරණඤ්ච පරමත්ථ මරණඤ්ච. තත්ථ සම්මුති මරණං නාම සම්මුති සච්චභුතස්ස සත්තස්ස මරණං. තං එකභවපරියන්තෙ සන්දිස්සති. පරමත්ථ මරණං නාම පරමත්ථ සච්චභුතානං නාමරූප ධම්මානං මරණං. ඉදමෙව එකත්තමරණං, සච්චමරණං, සභාවමරණං හොති. ඉමස්මීං විපස්සනා කම්මෙ ඉදං පරමත්ථ මරණං එව අනිච්චතාති ච වුවවති. ධම්මානං සුසානක්ඛේතන්ති ච සුසානභූමීති ච වුවවති. සා ච සුසානභූමීනාම සත්තානං පටිසන්ධිතො පට්ඨාය සත්තානං අනුබන්ධතියෙව. අනුබන්ධත්තා ච සත්තානං පටිසන්ධිතො පට්ඨාය සො නාම සමයො නත්ථි, යත්ථ සත්තා න මරන්තිති. ඉදඤ්ච අනුබන්ධනං සත්තානං අභිණ්භසම්පටිප්පිළනමෙව හොති. තෙසං සබ්බිරියාපට්ඨ පීඨිතස්ස ච අභිගපච්චඛිගානඤ්ච කායවච්චිතො කම්මානඤ්ච සම්බාධපත්තිතො. අවසවත්තනාකාරො පන අභිසංඛාර දුක්ඛං අභිණ්භං පච්චනුභවන්නානං පාකටොයෙව. වසවත්තනෙහි සති, අභිසංඛාරණ කිච්චස්ස ඔකාසො නත්ථි. වසවත්තනෙනෙව යථිච්ඡි තස්ස කිච්චස්ස සම්පජ්ජනතො. ලොකස්මිඤ්චි සබ්බංපි අභිසංඛාර කිච්චං නාම අත්තමසො අස්සාසනපස්සාසන කිච්චං උපාදාය ධම්මානං වසවත්තනාභාවතො කරොන්තිති.

අනිච්චස්ස ධම්මස්ස අනුඅනුපස්සනාති සම්බන්ධො. “අනුඅනුපස්සනා”ති ව ඤාණවක්ඛුනා පුනප්පුනං නිජ්ඣායනා ඔලොකනා. “ධම්මානං”ති පඤ්චක්ඛන්ධ ධම්මානං. “යත්ථ යත්ථා”ති යස්මිං යස්මිං සරිරිඛිගෙ. “පුරාණ ධම්මානං”ති පුරාණානං පාතූඛුතානං, වඩ්ඪිතානඤ්ච ධම්මකොට්ඨාසානං අන්තරධානං වයො වුවවති. විපස්සනා කම්මං පත්ථා ඛණ්කවසෙන එකෙකධම්මවිභාගවසෙන ච අනුපස්සනා කිච්චං නත්ථිති ආහ “සමුභ සත්තතිවසෙන පනා”ති. එකෙකධම්මවිභාගවසෙන අනුපස්සනාපි පන පකතියා සුපාකටෙසු චිත්තවෙදනාදීසු ඉච්ඡිතබ්බායෙව. “අනිච්චතාය පරමාකොට්ඨ”ති තතො උත්තරි අනිච්චතා නාම නත්ථිති අධිප්පායො. ධම්මානං තථා තථා භාගිතබ්බප්පකාරො නාම පඤ්චක්ඛන්ධෙ ‘අනිච්චතො, දුක්ඛතො, රොගතො, ගණ්ඨතො, සල්ලතො, අසතො, ආබාධතො, තිආදිනා වුත්තො භාගිතබ්බප්පකාරො. තස්ස සමනුපස්සනාඤාණං භයඤාණං. එතෙන අපායදුක්ඛ සංසාර දුක්ඛභිරුකෙහි පනෙහි භාගිතබ්බන්ති භයං. තෙ වා භායන්ති එතස්මාති භයං. භයස්ස සමනු පස්සනාඤාණං භයඤාණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති. “කිඤ්චිභයවත්ථුං”ති සීභබ්‍රාහ්මණාදිකං භයවත්ථුං. “පටිස්සරණෙ”ති ගුහාලෙණාදිකෙ පටිස්සරණෙ. “තෙසං”ති භිජ්ජනසභාවානං ධම්මානං. “තෙහි”ති භිජ්ජනසභාවෙහි. උක්කණ්ඨතා නාම චිත්තස්ස විරුද්ධතා නික්ඛමාහිමුඛතා. “චත්තාලියාය ආකාරෙහි”ති පඤ්චක්ඛන්ධෙ ‘අනිච්චතො, දුක්ඛතො, රොගතො, ගණ්ඨතො, සල්ලතො, අසතො, ආබාධතො, පරතො, පලොකතො, ඊතීතො, උපද්දවතො, භයතො, උපසග්ගතො, චලතො, පහඬිගුතො, අද්ධුවතො, අතාණතො, අලෙණතො, අස්සරණතො, රිත්තතො, තුව්ඡතො, සුඤ්ඤතො, අනත්තතො, ආදීනවතො, විපරිණාම ධම්මතො, අසාරකතො, අසමුලතො, වධකතො, විභවතො, සාසවතො, සංඛිඛතො, මාරාමිසතො, ජාතිධම්මතො, ජරාධම්මතො, බ්‍රාහ්මධම්මතො, මරණධම්මතො, සොකපරිදෙවධම්මතො, දුක්ඛදොමතස්ස ධම්මතො, උපායාස ධම්මතො, සංකිලෙසික ධම්මතො, පස්සන්තො සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛන්ති එවං මහානිද්දෙසෙ මොසපඤ්ඤනිද්දෙසෙ ආගතෙහි චත්තාලියාය ආකාරෙහි. තත්ථ පඤ්චක්ඛන්ධෙ අනිච්චතො පස්සන්තොතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “අනිච්චතො”ති ච අනිච්චභාවෙනාති අත්ථො. සබ්බෙපි පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා එවාති පස්සන්තොති වුත්තං හොති. කථං පන අනිච්චතො පස්සන්තො සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛන්ති. නිච්චගුණ සුඤ්ඤතාය සුඤ්ඤතො පඤ්චක්ඛන්ධභූතං ලොකං අවෙක්ඛති. සෙසපදෙසුපි එසෙවනෙයො. තත්ථ “අනිච්චා එවා”ති පටිසන්ධික්ඛණතො පට්ඨාය යදාකදාචි මරණ ධම්මත්තා අනිච්චා එව. “දුක්ඛා එවා”ති අනිච්ච ධම්මත්තායෙව දුක්ඛා එව. යදනිච්චං, තං දුක්ඛංතිහි වුත්තං. දුක්ඛ සච්චධම්මත්තා වා. “රොගා එවා”ති රොගජාතිකත්තා රොගා එව. යෙහි කෙචි ලොකෙ වක්ඛු රොගාදිකා අනෙකසභස්සා රොගා නාම සන්දිස්සන්ති. සබ්බෙතෙ ඉමෙපඤ්චක්ඛන්ධා එව. ඉතො අඤ්ඤොකොචි රොගො නාම නත්ථි. තස්මා තෙ එකත්තෙන රොගජාතිකා එවාති. අපි ව, දුක්ඛසච්ච ධම්මත්තාතිහි දුක්ඛතාහි වතුහි දුක්ඛට්ඨෙහි ච අභිණ්භසම්පටිප්පිළනතො රුජ්ජනට්ඨෙන රොගා එව. තත්ථ “තිහි දුක්ඛතාහි”ති දුක්ඛදුක්ඛතා සංඛාර දුක්ඛතා විපරිණාම දුක්ඛතාහි ඉමාහි තිහිදුක්ඛතාහි. “වතුහි දුක්ඛට්ඨෙහි”ති දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො, සංඛිඛට්ඨො, සත්තාපට්ඨො, විපරිණාමට්ඨො,ති ඉමෙහි වතුහි දුක්ඛට්ඨෙහි. දුක්ඛ කිච්චෙහිති අත්ථො. එසනෙයො ගණ්ඨාදීසු. තත්ථ ගණ්ඨොනාම පිළකාබාධො. සල්ලං නාම විජ්ඣනට්ඨෙන කිලෙස සල්ලඤ්ච දුක්ඛසල්ලඤ්ච. අසන්ති නිරත්ථකං. ඉමෙ ව බන්ධා විපත්තිපරියොසානත්තා නිරත්ථකා එව හොන්ති. සබ්බාසම්පත්තියො විපත්තිපරියොසානාති හි වුත්තං. අවිස්සාසිකට්ඨෙන පරෙ එව. න හි තෙ එතං මම, එසො භමස්මි, එසො මෙ අත්තාති එවං විස්සාසං අරහන්ති. තථා විස්සාසං කරොන්තස්ස නානාදුක්ඛෙහි නිච්චං විහිංසනතො. පටිසන්ධිතො පට්ඨාය යදාකදාචි පලුජ්ජනධම්මත්තා පලොකධම්මා එව. “ඊතී”ති අන්තරායො වුවවති. බන්ධා අන්තරාය ජාතිකා එවාති වුත්තං හොති. අජ්ඣත්තභාවං උපගන්ත්වා දුතත්තා විබාධකත්තා උපද්දවා එව. භාගිතබ්බත්තා භයා එව. අනත්තා එව සමානා අජ්ඣත්තභාවං උපගන්ත්වා සජ්ජනතො ලග්ගනතො දුම්මො වයතො උපසග්ගා එව. නිච්චකාලං ලොකධම්මෙහි චලනත්තා විජ්ජන්දනත්තා වලාච්ච. නානප්පකාරෙන භඤ්ජනධම්මත්තා පහඬිගුතො එව. ඛණමත්තමපි අරීරත්තා අද්ධුවා එව. ජරාමරණාදිතො අපායවිනිපතනාදිතො භයතො තායති රක්ඛන්ති තාණං. තෙ ව බන්ධා කස්සචිතාණා න හොන්ති. තෙසඤ්ච කිඤ්චිතාණං නාම නත්ථි. තස්මා අතාණා එව. භයතො භිරුකා ජනා ලියන්ති නිලියන්ති එත්ථාති ලෙණං. තෙ ව කස්සචිලෙණා න හොන්ති. තෙසඤ්ච කිඤ්චිලෙණං නාම නත්ථි. තස්මා අලෙණා එව. භයං සරතිහිංසතිහි සරණං. තෙ ව කස්සචිසරණං න හොන්ති. තෙසඤ්ච කිඤ්චිසරණං නාම නත්ථි. තස්මා අස්සරණා එව. නිච්චතාදීහි සබ්බෙහි සොභණගුණෙහි සබ්බෙසො රහිතත්තා තුව්ඡත්තා සුඤ්ඤත්තාරිත්තා එව. තුව්ඡා එව. සුඤ්ඤා එව. අත්තා වුවවති යස්සකස්සචි කොචි සාරභූතො පටිස්සරණො. තෙ සයඤ්ච කස්සචි අත්තාන හොන්ති. අත්තතො ව කොචි අත්තානාම නත්ථි. තස්මා අනත්තා එව. අනිච්චතාදීහි ආදීනවෙහි දොසෙහි සම්පුණ්ණත්තා ආදීනවා එව. විපරිණාම සභාවත්තා විපරිණාමා එව. සාරභූතස්ස කස්සචි අධිට්ඨානස්ස අභාවා අසාරාච්ච. අසස්ස සබ්බනිරත්ථකස්ස පතිට්ඨානත්තා අසමුලා එව. තෙ සයං මරණ

ධම්මසම්මඤ්චිනො හුත්වා තෙන මරණසත්තං මරණානුධානං සංසාරෙ සත්තානං නිව්චං මාරකත්තා ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදකත්තා වධකා ඵලං. නිව්චස්සබ්බින චුඩ්ඪිග්ගතත්තා චිහවා ඵලං. ආසවෙහි පරිග්ගහිතත්තා සාසවා ඵලං. නිව්චකාලං පච්චයායත්තචුත්තිකත්තා සඬබ්බා ඵලං. කිලෙසමාරම්ච්චුමාරානං ආමිසාභාරත්තා මාරාමිසා ඵලං. අනිව්ඡන්තස්සෙව සතො වක්ඛුරොගාදිභාවෙන අපායභවාදිභාවෙන ජාතසභාවත්තා ජාතිධම්මා ඵලං. අනිව්ඡන්තස්සෙව සතො භායනමරණසභාවත්තා ජරාමරණ ධම්මා ඵලං. සොකාදීනං වත්ථුභාවෙන ධාරණත්තා සොකාදි ධම්මා ඵලං. තණ්හා සංකිලෙස දිට්ඨිසංකිලෙස දුච්චරිත සංකිලෙසෙහි නියුත්තත්තා සංකිලෙසික ධම්මා ඵලාති. තෙන චුත්තං “වත්තාලිසාය ආකාරෙහි”ති. “පටිසම්බානාවසෙනා”ති පරිච්චංසනාවසෙන. “නිකන්තියා”ති නිකන්තිතණ්හාය. “පරියාදිත්තායා”ති සුක්ඛභාවපත්තාය. “භයඤ්චා”ති භයඤ්ඤාණවසෙන උප්පන්නං ඔත්තප්පභයඤ්ච.

ලොකෙ අත්තජීවා නාම සත්තානං අප්ඤ්ඤානික ධම්මෙසු සාරධම්මා භොන්ති. තෙසු විගතෙසු සෙසධම්මා නිස්සත්ත නිප්පේචභාවං පත්වා ඵෙග්ගුභූතා කවචරභූතාති ලොකස්ස අභිමානො. තෙ ව අත්තජීවා නාම සබ්බසො නත්තීති දිට්ඨෙ ඛන්ධෙසු කවචරභාවදස්සනං අත්තජීව සුඤ්ඤාතා දස්සනං නාම. “විමුච්චමානො”ති එතෙන විමුච්චතිති විමොක්ඛොති අත්තං දස්සෙති. විමුච්චන්ති එතෙනාති විමොක්ඛොතිපි යුජ්ජති. “නිමිත්තානි”ති විපල්ලාසධම්මෙහි නිමිත්තානි නිව්චනිමිත්ත සුබනිමිත්ත අත්තනිමිත්ත ජීවනිමිත්තානි. සත්ත පුග්ගල ඉත්ථි පුරිස භත්ථ පාද සීස ගීවාදීනි නිමිත්තානි ව. තත්ථ සඬබ්බාරානං ඛණික ධම්මත්තා අනිව්චානංයෙව සතං සත්තති සතෙන පටිච්ඡන්තත්තා හිංසාපි සො ඵලං, අප්පජි සො ඵලාතිආදිනා නිව්චාකාරෙන උපට්ඨානං නිව්චනිමිත්තං නාම. කිලෙසමලෙහි පරිග්ගහිතත්තා අසුභානංයෙව සතං අවිජ්ජාය පටිච්ඡන්තත්තා ඉදං ඉට්ඨං, කන්තං, මනාපං, පියරූප, න්තිආදිනා සුභාකාරෙන උපට්ඨානං සුභනිමිත්තං නාම. භයට්ඨෙන අබෙමට්ඨෙන දුක්ඛානංපි සතං තායෙව පටිච්ඡන්තත්තා ඉදං සුඛං, නිබ්භයං, බෙමං, සාතරූප, න්තිආදිනා සුඛාකාරෙන උපට්ඨානං සුබනිමිත්තං නාම. පච්චයා යත්තචුත්තිකත්තා පච්චයෙන විනා කෙවලං අත්තතො වසායත්තචුත්තිකා භාවතො අත්තතානංයෙව සතං අත්තතො ඉච්ඡාවසෙන කරොති, කට්ඨති, චිත්තෙති, ගන්තුං ඉච්ඡන්තො ගච්ඡති, යාතුං ඉච්ඡන්තො තිට්ඨති, තිආදිනා වසවත්තනාකාරෙන උපට්ඨානං අත්තනිමිත්තං නාම. තථා සත්තොනාම සත්තාහංපි ජීවති, මාසංපි ජීවති, සංවච්ඡරංපි ජීවතිතිආදිනා ජීවාකාරෙන උපට්ඨානං ජීවනිමිත්තං නාම. නනු චෙත්ථ අත්තතො ඉච්ඡාවසෙන කරොතිතිආදියු ඉච්ඡානාම තණ්හාවාජන්දො වා. තදුභයමිපි චිත්තසම්පයුත්තං. කරණඤ්ච නාම කායිකක්‍රියාභූතානං චිත්තජරූපකලාපානං පවත්තිවිසෙසො. ඵලඤ්චසති තෙසං චිත්තවසෙන පවත්තත්තා අත්තතො ඉච්ඡාවසෙන කරොතිති ඉදං අභිධම්මවිරුද්ධං න භොතිති. න න භොති. අත්තතොති ව කරොතිති ව චුත්තත්තා. න හි අත්තතානාම අත්ථි, යො අත්තතොති වුවිචෙයා. න ව කත්තානාම අත්ථි, යො කරොතිති වුවිචෙයා. ඉධ පන තස්මිං සමයෙ පවත්තං ඛන්ධපඤ්චකමෙව අත්තාති ව කත්තාති ව ගහෙත්වා අත්තතොති ව කරොතිති ව චුත්තං. “අවස්සයො භොති”ති පතිට්ඨා භොති. “විධම්මවා”ති ඤාණෙන අත්තරධාපෙත්වා. සභාවතො විජ්ජමානානි න භොන්තිති දස්සනඤාණෙන විනිවිජයං පාපෙත්වාති චුත්තං භොති. භාවදස්සනං නාම සොකදුක්ඛාදීනං අභාවදස්සනං.

“තං තං සනවිතිබ්බුජ්ජනවසෙනා”ති සමුභසන්තති සනාදීනං භින්දන ඡින්දනවසෙන. තත්ථ සමුභසනභින්දනං ආදිතො ධම්මවචන්ටානඤ්ඤාණකිව්චං. තදා අත්තදිට්ඨි වික්ඛම්භිතා භොති. ජීවදිට්ඨි ව නාම සුබ්බුමතරා අත්තදිට්ඨි ඵල චුවිචති. මග්ගක්ඛණං පත්වා ඵල තදුභයංපි සබ්බසො සමුච්ඡින්නීති දට්ඨබ්බං. “පණ්ණිතගුණස්සා”ති පත්ථිතගුණස්ස.

“පාතිමොක්ඛ”න්ති එත්ථ “පති”ති ජෙට්ඨකො චුවිචති. “මුඛං”ති මූලකාරණං. පති ව සො මුඛඤ්චාති පතිමුඛං. පතිමුඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “තං හි”තිආදිමාහ. සබ්බලොකියසීලානි නාම චතුපාරිසුද්ධිසීලානි. තෙසං මජ්ඣෙ. “ජෙට්ඨකත්තා”ති ජෙට්ඨකසීලත්තා. “තමෙවා”ති විනයපඤ්ඤාත්තිසීලමෙව +. “යෙසං ධම්මානං”ති උද්ධච්ච මුට්ඨස්සච්චාදි ධම්මානං. “විජ්ජන්දිතානි නාමා”ති විජ්ජකිණ්ණානි නාමාති අධිප්පායො. තෙනාහ “ලොලානි නාමා”ති. “තදනුඛන්ධා”ති තානිවිජ්ජන්දිතානි ඉන්ද්‍රියානි අනුගතා. “බුද්ධප්පටිකුට්ඨෙහි”ති බුද්ධෙනහගචනා පටික්කොසිතෙහි නිවාරිතෙහි. “මිච්ඡාපයොගෙහි”ති අට්ඨකුලදුසනකම්මෙහි වෙව එකවිසතිඅනෙසනකම්මෙහි ව. “නිවිධකුහනවත්ථුහි”ති පච්චයප්පටිසෙවනඤ්ච, සාමන්තප්ප්පනඤ්ච, ඉරියා පථ සන්තිස්සිතඤ්චාති ඉමෙහි නිවිධෙහි කුහනවත්ථුහි. නිවිධෙහි අවිජරිය කම්මවිධානෙහිති චුත්තං භොති. පරිසුජ්ඣතිති පරිසුද්ධි. පරිසුද්ධි ඵල පාරිසුද්ධි. “සම්මොහස්සා”ති ධාතුමනසිකාරාදියු සම්මුය්හනස්ස. “ගෙධස්සා”ති සම්මොහත්තායෙව පච්චයෙසු භත්තනික්ඛිත්තකා කස්සවිය ගෙධස්ස, අභිකඩ්ඛස්ස. “මදස්සා”ති ලාභසක්කාරා දිමුලකස්ස මානමදස්ස. “පමාදස්සා”ති කුසලෙසු ධම්මෙසු පමාදස්ස මුට්ඨස්සච්චිස්ස. තං තං පයොජන මරියාදො නාම විචරපච්චයෙ තාව සීතප්පටිසාතාදිකො පයොජනමරියාදො. “මරියාදො”ති ව යාවදෙව්නි පදෙන දස්සිතො සීතප්පටිසාතාදිකො විචරප්පයොජන පරිච්ඡේදො. සො ව විචරපච්චයෙ සම්මොහාදිකො සාවිජ්ජපක්ඛෙ අපනනත්ථාය යපිතො. තෙන චුත්තං “සම්මොහස්ස ගෙධස්ස මදස්ස පමාදස්ස පහානත්ථං”ති. එසනයො පිණ්ඩපාතපච්චයාදියුපි. එතෙන පච්චවෙක්ඛනාපායෙසු අයමත්ථො දස්සිතො. ඉධ භික්ඛු විචරං පටිසෙවති යාවදෙව සීතස්ස පටිසාතාය උණ්හස්ස පටිසාතායාතිආදියු යාවදෙව සීතස්ස පටිසාතාය පටිසෙවති. න තතො උත්තරි සම්මොහත්ථාය ගෙධත්ථාය මදත්ථාය පමාදත්ථාය පටිසෙවතිතිආදි. ඵලඤ්චසති, යං විචරං පටිසෙවන්තස්ස සම්මොහගෙධමදප්පමාදා උප්පජ්ජන්ති. තං න සෙවිතබ්බං. ඉතරං සෙවිතබ්බන්ති දස්සිතං භොතිති.

“පච්චන්තසභාවො”ති පච්චෙකසභාවො. “කාරියසඬබ්බානං”ති කාතබ්බං අභිනිප්පාදෙනබ්බන්ති කාරියං. ආසන්නප්ඵලං. තෙනාහ “අග්ගිස්සධුමොවියා”ති. ආසන්නකාරණං පදට්ඨානං නාම අග්ගිකාරකො විය. පජ්ජති ගච්ඡති පවත්තති ඵලං එතෙනාති පදං. තිට්ඨති ඵලං එත්ථාති යානං. උභයංපි කාරණ පරියායො ඵලං. තෙන

අතිස්සයන්ටොපි සිප්ඤ්ඤානීති ආහ “ආසන්නකාරණං”ති. “සද්ධිං සඤ්ඤා චිත්ත විපල්ලාසෙහි”ති දිට්ඨිසම්පයුත්තෙහිති අධිප්පායො. දිට්ඨිවිප්පයුත්තා පන සඤ්ඤා චිත්ත විපල්ලාසා වික්ඛම්භිතුං සක්කොතිති න චන්තබ්බා. “සාසන ධම්මෙ”ති අනන්තලක්ඛණ සුත්තන්තාදිකෙ සුඤ්ඤත ධම්මප්පටිසංයුත්තෙ දෙසනාධම්මෙ. “දිට්ඨිවිපල්ලාසො වික්ඛම්භිතො”ති තාදිසං ධම්මදෙසනං සුත්වා දෙසකෙ සත්ථරි ව දෙසිතෙ ධම්මෙ ව සද්ධං පටිලභිත්වා සච්චමෙව භගවා ආහ, අහං පන එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා,ති ගණ්භාමි, මිච්ඡාවතායං මමගාහොති එවං වික්ඛම්භිතො හොති. තතො පටිඨාය එසො මෙ අත්තාති වදන්තොපි දිට්ඨිසම්පයුත්තචිත්තෙන න වදති. දිට්ඨිවිප්පයුත්තචිත්තෙන එව වදතිති අධිප්පායො. ඉදම්පන දල්භග්ගාහ වික්ඛම්භනමත්තං එව . න අත්තදස්සන වික්ඛම්භනං. තං පන ධම්මවචන්ටානඤ්ඤාණෙ සිද්ධෙ එව සිප්ඤ්ඤානීති වදන්ති. චතුත්තං ආභාරානං වසෙන චතුධා නාමරූපං පරිග්ගහෙතබ්බමෙව. කස්මා, චන්තාරො ආභාරෙ පරිග්ගහෙත්වා තෙස්වෙව ලක්ඛණත්තයං සමනුපස්සන්තස්ස අත්තෙ ලොකුත්තරඤ්ඤාණදස්සනප්පටිලාභකිච්චස්ස සිද්ධත්තාති අධිප්පායො. පඤ්චධානිආදීසු එසනායො. ආදිකම්මිකානං අවිසයො, විසුං විසුං ලක්ඛණ රසාදීහි පරිග්ගහෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා. පරිග්ගහණෙ සක්කොත්තස්සපි විපස්සනා කම්මෙ විසුං විසුං පස්සිතුං අසක්කුණෙයාත්තා ව. තථාහි චක්ඛති “කලාපවසෙන සංඛිපිත්වා”ති. “අඤ්ඤස්ස කස්සවි”ති අත්තජීවාදිකස්ස. සො කරොති කුසලාකුසලං කම්මං. සො පටිසංවෙදෙති භවන්තරං පත්වා තබ්බිපාකං. සංසරති භවතො භවං. සන්ධාවති කම්මවෙගෙන ඛිත්තො. සුද්ධෙ නාමෙ එව වා රූපෙ එව වා ඊභාබ්බාපාරානං අභාවදස්සනතොති යොජනා. පුග්ගලසත්තානං ක්‍රියායොති සඤ්ඤිතාති විග්ගහො. “අත්තාති පචන්තා දිට්ඨි”ති කාරක දිට්ඨි. “තදත්ථා භිතිවෙසවසෙනා”ති සත්තො, පුග්ගලො, තිආදි වොභාරස්ස සබ්භාවතො තස්ස අත්ථභුතො සත්තපුග්ගලාදිකොපි සභාවතො අත්ථියෙව. නො නත්ථිති එවං දල්භං භදයෙ සන්තිධානකරණ වසෙන. “අතිධාවනඤ්ඤා”ති වොභාර පඤ්ඤන්තිමත්තෙ අට්ඨත්වා තං අතික්කම්මිත්වා පඤ්චක්ඛන්ධෙ සත්තාදිභාවෙන ගහණඤ්ඤාති අධිප්පායො.

“කම්මචිත්තොක්කාභාරවසෙනා”ති එත්ථ කකාරො සන්ධි වසෙන ආගමො. කම්මවසෙන චිත්තවසෙන උතුචසෙන ආභාරවසෙනාති අත්ථො. අනුරූපානං පච්චයානං සාමග්ගීති විග්ගහො. “අඤ්ඤථා පචන්තියා”ති අඤ්ඤෙන පකාරෙන පචන්තනස්ස. “හෙතුසම්භාරපච්චයෙහි”ති හෙතුපච්චය සම්භාරපච්චයෙහි. ජනක පච්චයා හෙතුපච්චයා නාම. පරිවාරපච්චයා සම්භාරපච්චයා නාම. “කම්මප්පචන්තියා”ති කම්මප්පචන්තිතො. “විපාකප්පචන්තියා”ති විපාකප්පචන්තිතො. එකස්ස සත්තස්ස අනමතග්ගෙ සංසාරෙ සංසරන්තස්ස රූපකායොපි අත්ථි නාමකායොපි අත්ථි. තතො අඤ්ඤො කොවිසභාවො නාම නත්ථි. ද්වෙ ව කායා පඤ්චවොකාරෙ සංසරන්තස්ස එකතො පචන්තන්ති. අසඤ්ඤසත්තෙ සංසරන්තස්ස රූපකායො එව පචන්තති. සො එව තත්ථ එකොසත්තොති සඬ්ඛාං ගච්ඡති. අරූපෙ සංසරන්තස්ස නාම කායො එව පචන්තති. සො එව තත්ථ එකො සත්තොති සඬ්ඛාං ගච්ඡති. “සඬ්ඛාං ගච්ඡති”ති ව පඤ්ඤන්තිමත්තං ගච්ඡතිති අධිප්පායො. තෙසු ව කායෙසු රූපකායෙ චුති පටිසන්ධිනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනන්තර පච්චයනා නාම නත්ථි. එකමෙකස්මිං භවෙ එකමෙකො හුත්වා චුතිකාලෙ භිජ්ජති. රූපසන්තති ඡිජ්ජති. පටිසන්ධිරූපෙන සහ පච්චය පච්චයුප්පන්නා පබන්ධො නප්පචන්තති. නාම කායෙ පන චුති පටිසන්ධිනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනන්තරපච්චයනා අත්ථි. චුතිකාලෙපි නාමසන්තති න ඡිජ්ජති. පටිසන්ධි නාමෙන සහ පච්චය පච්චයුප්පන්නා පබන්ධො පචන්තතියෙව. තත්ථ පටිච්චසමුප්පාද කුසලො භික්ඛු පටිච්චසමුප්පාදඤ්ඤාණෙ යත්ථා එකස්මිංභවෙ එකස්ස සත්තස්ස පචන්ති. පස්සන්තො සත්තං නාම න පස්සති. පුග්ගලං නාම න පස්සති. අහන්තිපි න පස්සති. පරොතිපි න පස්සති. අහං අතීතෙසු භවෙසු අහොසින්නිපි න පස්සති. ඉමස්මිංභවෙ අස්මින්නිපි න පස්සති. අනාගතෙසු භවිස්සාමිතිපි න පස්සති. අථ ඛො අච්ඡේදා පච්චයා සඬ්ඛාරා පචන්තන්ති. සඬ්ඛාර පච්චයා භවන්තරෙ විඤ්ඤාණං පචන්තතිතිආදිනා නයෙන නාමරූප ධම්මානං හෙතුඵල පරම්පරාවසෙන අච්චිජ්ජෙද්ද්වත්තමෙව පස්සති. එකස්මිංභවෙ පචන්ති. පස්සන්තෙ සති, අනමතග්ගෙසංසාරෙ අනන්තෙසු භවෙසු තස්ස සත්තස්ස පචන්ති දිට්ඨා එව හොති තත්ථපි එවමෙව, තත්ථපි එවමෙවති. තදා තස්ස සොළසවිධා කඬ්ඛා පභියතිති ඉමමත්ථං “දස්සෙන්තො අනමතග්ගෙ සංසාරෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ කතමා සොළසවිධා කඬ්ඛාති. අහොසිං නු ඛො අහං අතීතමද්ධානං. න නු ඛො අහොසිං. කිං නු ඛො අහොසිං. කථං නු ඛො අහොසිං. කිං හුත්වා කිං අහොසිං නු ඛො අහං අතීතමද්ධානන්ති එවං පුබ්බන්තෙ පඤ්චවිධා කඬ්ඛාවුත්තා. භවිස්සාමි නු ඛො අහං අනාගතමද්ධානං. න නු ඛො භවිස්සාමි. කිං නු ඛො භවිස්සාමි. කථං නු ඛො භවිස්සාමි. කිං හුත්වා කිං භවිස්සාමි නු ඛො අහං අනාගතමද්ධානන්ති එවං අපරන්තෙ පඤ්චවිධා කඬ්ඛා වුත්තා . අහං නු ඛො ස්මි. නො නු ඛො ස්මි. කින්නු ඛො ස්මි. කථං නු ඛො ස්මි. අහං නු ඛො සත්තො කුතො ආගතො. සො කුහිං ගාමි භවිස්සාමිති එවං පච්චුප්පන්නෙ ඡබ්බිධා කඬ්ඛා වුත්තා. ඉමා සොළසවිධා කඬ්ඛාති. තත්ථ අහොසිං නු ඛො, න නු ඛො අහොසින්නි ඉමිනා පද්ද්වයෙන අතීතකාලෙ අත්තතො අත්ථි නත්ථිභාවෙ කඬ්ඛති. සවෙ අත්ථි, කිං නු ඛො අහොසින්නි කඬ්ඛති. කෙනචි හෙතුනා පච්චයෙන වා අහොසිං. කෙනචි ඉද්ධිමන්තෙන වා නිම්මිතො අහොසිං. අහෙතු අපච්චයා වා අනිම්මිතො වා සයංජාතො අහොසින්නි අත්ථො. යදි තෙසුපකාරෙසු අඤ්ඤතරෙන අහොසිං. කථං නු ඛො අහොසිං. අපාදකොවා අහොසිං. ද්විපාදකො වා. චතුප්පාදකොවා. ඛුප්පාදකොවා. රූපිවා. අරූපිවා. සඤ්ඤිවා. අසඤ්ඤිවා ඉච්චාදි. අථ තෙසු අපාදකාදීසු අඤ්ඤතරො අහං අහොසිං. කිං හුත්වා කිං අහොසිං. පථමභවෙ කිං හුත්වා දුතිය භවාදීසු කිං අහොසින්නි ඉදං භවපරම්පරාවසෙන වුත්තං. එසනායො අපරන්තෙපි. පච්චුප්පන්නෙ “අහං නු ඛො ස්මි, නො නු ඛො ස්මි”ති යථා බුද්දකචත්ථු විභඩ්ගෙ අට්ඨසත්තණ්භාවිවරිතෙසු. සත්තස්මිති හොති. සිත්තස්මිති හොතිති වුත්තං. තත්ථ “සත්තස්මි”ති අහං සස්සතො වා භවාමි. “සිත්තස්මි”ති අහං උච්ඡින්නොවා භවාමිති අත්ථො. යථා ව. අත්ථිති ඛො එකො අත්තො. නත්ථිති ඛො දුතියො අත්තොති වුත්තං. තත්ථ “අත්ථි”ති අත්තානාම භවාභවෙසු නිච්චකාලං අත්ථි. “නත්ථි”ති තථා නත්ථි, උච්ඡිජ්ජති. න හොති පරම්මරණාති අත්ථො. තථා ඉධාපි අහං නු ඛො ස්මි. නො නු ඛො ස්මිති කඬ්ඛති. තත්ථ “අහං නු ඛොස්මි”ති අයං අහං නාම භවාභවෙසු නිච්චකාලං අස්මි නු ඛො, මම අත්තානාම සස්සතො හුත්වා සබ්බකාලං අත්ථි නු ඛොති වුත්තං හොති. “නො නු ඛො ස්මි”ති තථා නො අස්මි නු ඛො. මම අත්තා තථා නත්ථි නු ඛොති අත්ථො.

එත් එ ව “හවාහවෙසු” නි පවත්නෙපි පව්වුප්පන්නෙ වත්තමානං අත්තානං ගහෙන්වා පවත්නා පව්වුප්පන්නෙ සඩ්ගහිනන්ති දිට්ඨිබ්බං. “කිං නු බො ස්මි” නි අහං නාම සන්නො ජාතො කිං නු බො අස්මි. කෙනවි හෙතුනා පව්වයෙන වා අස්මි නු බො. කෙනවි ඉද්ධිමන්තෙන වා නිමිමිතො හවාමි නු බො. උදාහු අහෙතු අපච්චයා වා කෙනවි අනිමිමිතො වා සයං නු බො හවාමි නු බොති අත්ථො. “කථං නු බො ස්මි” නි එත් එ පන අපදාදිහි අයොජෙත්වා අහං නු බො කිං ගොත්තො හවාමි. ගොතමගොත්තො වා වාසෙට්ඨ ගොත්තො වා තිආදිනා යොජෙත්වං. ආදි කප්පකාලෙ තානි ගොත්තානි එතරහි සම්භෙදං ගවිජන්ති. තස්මා තෙසු කඩ්ඛන්තො කඩ්ඛනියෙව. “අහං කුතො ආගතො” නි අහං අතීතෙ කුතොභවතො ආගතො අස්මි. “සොකුහිංගාමි හවිස්සාමි” නි සො අහං ආයතිං භවෙ කුහිං ගාමිකො හවිස්සාමිති කඩ්ඛති. “කඩ්ඛාය අතික්කමො” නි සො භික්ඛු පටිච්චසමුප්පාදෙ අවිජ්ජාදිකං අතීතහෙතු පඤ්චකං පස්සන්තො තස්මිංභවෙ සබ්බං පටිච්චසමුප්පාදං පස්සන්තියෙව. එවං පස්සන්තො න තත් එ අහං නාම කොවි අත්ථි, යං පටිච්ච අතීත විසයා පඤ්චවිධා කඩ්ඛා උප්පජ්ජති. ධම්ම මත්තමෙව තත් එ අත්ථිති එවං අතීතෙ කඩ්ඛා වත්ථුස්ස අභාවදස්සනෙන පඤ්චවිධාය කඩ්ඛාය අතික්කමො හොති. නනු තථා පස්සන්තස්සපි කථං නු බො ස්මි, කිං හුත්වා කිං අහොසිං නු බොති අයං කඩ්ඛා අත්ථියෙව. තථා පස්සන්තොපි හි විනා පුබ්බන්තවාසඤ්ඤාණෙන අතීතෙ භවෙ අහං ද්විපාදකො අහොසින්නිවා චතුප්පාදකො අහොසින්නි වා තතො වුතො අසුකභවෙ උප්පන්නොති වා න ජානාති න පස්සතිති. වුච්චතෙ. සා පන කඩ්ඛා ධම්ම මත්තප්පවත්ති දස්සනතො පටිඨාය අත්තරාශික කඩ්ඛා න හොති. විචිකිච්ඡා පටිරුපිකා එව. සා හි අරියානංපි ලබ්භති යෙවාති. තථා අනාගතෙ ඵලපඤ්චකං පස්සන්තො අපරන්තෙ පඤ්චවිධං කඩ්ඛං අතික්කමති. පව්වුප්පන්නෙ ඵලපඤ්චකඤ්ච හෙතුපඤ්චකඤ්ච පස්සන්තො පව්වුප්පන්නෙ කඩ්ඛා ඡක්කං අතික්කමති. සෙසං සබ්බං පුබ්බන්තෙ වුත්තනයමෙවාති. අට්ඨවිධාය කඩ්ඛාය අතික්කමනෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමප්පිලොමං පස්සන්තො දෙසනා ධම්මෙ ව ලොකුත්තර ධම්මෙසු ව කඩ්ඛං අතික්කමති. ධම්මෙ කඩ්ඛාතික්කමනෙන සහෙව දෙසෙන්නෙ සත්ථරි ව, යථානුසිට්ඨං පටිපන්නෙ සඩ්ධිසෙ ව, තිසු සික්ඛාසු ව, යථාචුත්තෙ පුබ්බන්තෙ ව, අපරන්තෙ ව, පුබ්බන්තා පරන්තෙසු ව, පටිච්චසමුප්පාදෙන සහ පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු ව සබ්බං කඩ්ඛං අතික්කමතියෙව. තෙනාහ “සභාව ධම්මප්පවත්තියා” තිආදිං. තත් එ “සභාවධම්මප්පවත්තියා වා” නි පච්චයපරම්පරාවසෙන සභාවධම්මානං පරම්පරප්පවත්තියා ව. ධම්මසු ධම්මතා නාම දෙසනා ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතාදිභාවෙන සුන්දර ධම්මතා. අනවජ්ජධම්මතා. බුද්ධසුබුද්ධතා නාම තං ධම්මං දෙසෙන්නස්ස බුද්ධස්ස සබ්බඤ්ඤබුද්ධතා.

පරිසුට්ඨිතානං දිට්ඨිවිචිකිච්ඡානං වික්ඛම්භනං නාම හෙට්ඨා ධම්මවචන්ථාන වසෙන පච්චයපරිග්ගභවසෙන ව සිජ්ඣති. විපස්සනා කම්මං පන අනුසයභුතානං දිට්ඨිවිචිකිච්ඡානං සල්ලිඛනත්ථාය කරියතීති වුත්තං. “අනුසය සමුහනනත්ථඤ්චා” තිආදි. “තත් එ පනා” නි තස්මිං පටිසම්භිදා මග්ගෙ පන. විහත්තෙසුති පාඨසෙසො. “යස්සා” නි යොගී පුග්ගලස්ස. “යං දුරෙ සන්නිකෙවා” නි යං දුරෙ පවත්තං රූපං වා, සන්නිකෙ පවත්තං රූපංවාති පාඨසෙසො. “තදත්ථස්ස පනා” නි සම්මසිතධම්මද්ධාරත්ථස්ස. “ඤ්ඤාණෙන දළ්භං ගහෙන්වා” නි ධම්මවචන්ථානඤ්ඤාණෙන සුට්ඨුච්ඡිතං කත්ථාති අධිප්පායො. ඉදානි යං යං දළ්භං ගහෙන්වං. තං තං සරූපතො දස්සෙතුං “තත්ථා” තිආදිමාහ. පුන දළ්භං ගහිතස්ස රූපස්ස අනිච්චලක්ඛණං දස්සෙතුං “සා ව ක්‍රියා” තිආදි වුත්තං. “නස්සන්ති” නි හිජ්ජන්ති. අනිච්චතං ගවිජන්ති. “විත්ථම්භන ක්‍රියා” නි එත් එ විවිධෙන ඵම්භනං විත්ථම්භනං. නානාදිසාහිමුඛවසෙන ඵම්භනං චහනන්ති අත්ථො. “ඉමාසඤ්චා” නි චතුත්තං මහාභුතානඤ්ච. විසුං විසුන්ති වුත්තන්තා තාසං අඤ්ඤාමඤ්ඤාඤ්ච සහජාතෙසු ගහණං සම්භවතිති වුත්තං “ආපාදිනං” නි. ආපාදිනං සෙසමහාභුතානඤ්චාති අත්ථො. සන්නිතියා සරිරානි සන්නති සරිරානි. “තථා තථා කප්පෙත්වා” නි රූපධම්මානං සන්නති පරිවත්ති නාම අභික්කමන්තස්ස එවං භවෙයා, පටික්කමන්තස්ස එවං භවෙයා, තථා සම්ඤ්ජන්තස්ස පසාරොන්තස්සාතිආදිනා පරිකප්පෙත්වා. “සෙසබ්බන්ධෙසුපි තං තං සන්නති නානත්තං” නි වෙදනාක්ඛන්ධෙ තාව කායෙ කායිකසුඛසන්නති දුක්ඛසන්නතිනං නානත්තං. විත්තෙ සොමනස්ස දොමනස්ස සන්නතිනං. උපෙක්ඛා සන්නති පන අවිභුතා හොති. කප්පෙත්වා ගහෙන්වං. යදා විත්තෙ සොමනස්ස දොමනස්සානි න සන්දිස්සන්ති, තදා ඉදානි උපෙක්ඛා මෙ වෙදනා පවත්තතිති වා, යදා තානි සන්දිස්සන්ති , තදා සා නිරුජ්ඣතිති වා එවං තක්කෙත්වා සම්මසිතබ්බාති වුත්තං හොති. සඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ රූපසඤ්ඤාසද්දසඤ්ඤාදිනං වසෙන. සඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙ රූපසඤ්ඤාවෙන නාසද්දසඤ්ඤාවෙන නාදිනං වසෙන, නානාවිතක්ක විචාරාදිනං වසෙන, ලොභාලොභ දොසාදොස මොහාමොහාදිනං වසෙන ව. විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිනං, කුසලා කුසලවිඤ්ඤාණාදිනඤ්ච වසෙන සන්නති නානත්තං වෙදිතබ්බං. විස්සාසං කරොතීති වත්ථා තදත්ථං විවරති “එතං මෙ” තිආදිනා. තත් එ තයොවිස්සාසා තණ්හාවිස්සාසො, මානවිස්සාසො, දිට්ඨිවිස්සාසො. තත් එ එතං මමාති තණ්හාවිස්සාසො. එසොහමස්මිති මානවිස්සාසො. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිවිස්සාසො. “පරිහරති” නි හවාහවෙසු පරිග්ගහෙන්වා හරති චහති. “පරමජ්ඣක්තභාවෙනා” නි පධානඅජ්ඣක්තභාවෙන. අජ්ඣක්තසාරභාවෙනාති වුත්තං හොති. “පරිග්ගහිතො” නි එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිපරිග්ගහෙන පරිග්ගහිතො. තයො හි පරිග්ගහා තණ්හා පරිග්ගහො, මානපරිග්ගහො, දිට්ඨිපරිග්ගහොති. වසෙ සබ්බසො වත්තන්තො නාම කෙවලං වසායත්තවුත්තිකො එව සියා, න පච්චයායත්තවුත්තිකොති දස්සෙන්නො “යථාචුත්තෙහි” තිආදිමාහ. තත් එ “යථාචුත්තෙහි” නි සබ්බසඩ්ගහෙ වුත්තප්පකාරෙහි කම්මාහිසඩ්ඛරණාදිහි. “තථාපරිග්ගහෙන්වං” නි එසො මෙ අත්තාති එවං පරමජ්ඣක්තභාවෙන පරිග්ගහෙන්වං. තථා හි යො අත්තතො වසෙන වත්තති, තස්මිං අත්තතො සාම්භාවො නත්ථි. යස්මිඤ්ච සාම්භාවො නත්ථි, තස්මිං රූපාදිකෙ ධම්මෙ අත්තානං සාමිකං කත්ථා එසො මම අත්තාති පරිග්ගහො නාම මිච්ඡා එව. තථා යො ව බණ්ක ධම්මො හොති, බණ්ක බණ්ක හිජ්ජති, තං රූපාදිකං බන්ධපඤ්චකං අත්තතො සාරං කත්ථා තථා පරිග්ගහොපි මිච්ඡා එව. එත් එ ව “මිච්ඡා එවා” නි පරමත්ථ සච්චං පත්ථා මිච්ඡා එව. විපල්ලාසො එවාති වුත්තං හොති. “සුඛං විද්ධංසෙති” නි කායිකසුඛඤ්ච චෙතසික සුඛඤ්ච විද්ධංසෙති. විනාසෙති. “නානාදුක්ඛං ජනෙති” නි කායිකදුක්ඛඤ්ච චෙතසික දුක්ඛඤ්ච ජනෙති උප්පාදෙති. “ඉදඤ්ච රූපං එදිසමෙව හොති” නි කථං හොති. මනුස්සත්තභාවෙ ඨිතානං සන්නානං යථාපවත්තං මනුස්ස සුඛං විද්ධංසෙති, ජිණ්ණහින්නභාවං පාපෙති,

නානාදුක්ඛං ජනෙති. සයං අපායත්තභාවං ගහෙත්වා තෙසං නානාඅපාය දුක්ඛං ජනෙති. තථා දෙවත්තභාවෙ සක්කත්තභාවෙ බ්‍රහ්මත්තභාවෙ ධීතානන්තිආදීනා වත්තබ්බං. තථා මනුස්සත්තභාවෙ ධීතානං නානාවිපරිණාම කිච්චෙහි යථාපවත්තං සුඛං විද්ධංසෙති, නානාපච්චයාහිසඬ්ඛණකිච්චෙහි නානාදුක්ඛං ජනෙති. තෙන වුත්තං “ඉදඤ්ච රූපං ඵදිසමෙවා”ති. “සාරොනාම ථාමබලවිසෙසො වුව්චති”ති එතෙන ථාමබලවිසෙසෙන සම්පන්නං වත්ථුංපි සඬගණ්හාති. “අසාරකථිදෙතා”ති එත්ථ සාරො ඵව සාරකං, න සාරකං අසාරකන්ති ඉමමත්ථං සන්ධාය “රූපං පන සයංපි ඵවරූපො සාරො න භොති”ති වුත්තං. සත්තානං අත්තසාරො ජීවසාරො න භොතිති අත්ථො. නත්ථි සාරො එතස්සාති අසාරකන්ති ඉමමත්ථං සන්ධාය “න ව ඵවරූපෙන සාරෙන යුත්තං”ති වුත්තං. අත්තසාරෙන ජීවසාරෙන සංයුත්තං භොතිති අත්ථො. තත්ථ පුරිමො අත්ථො රූපං අත්තතො සමනුපස්සතිති ඉදං සන්ධාය වුත්තො. පච්ඡිමො රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තනි වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානංති ඉමානි සන්ධාය වුත්තො. එතෙන අසාරකථිදෙතාති අසාරභාවෙන, අසාරයුත්තභාවෙන වාති ව. අනත්තාති එත්ථපි න අත්තා අනත්තා, නත්ථි අත්තා එතස්සාති වා අනත්තාති ව ද්විධා අත්ථො සිජ්ඣති. “යඤ්චා”ති යඤ්ච රූපං. “පිළෙති”ති තං සමඬගී පුග්ගලං පිළෙති. එතෙන අනත්තභාවෙ සිද්ධෙ දුක්ඛභාවොපි සිද්ධොති දස්සෙති. “තිණ්ණං වයානං වසෙන අද්ධාහෙදො යොජෙතබ්බො”ති පථමවයෙ පවත්තං රූපං දුතියවයං න පාපුණාති, පථමවයෙ ඵව නිරුජ්ඣතිතිආදීනා අද්ධාපච්චුප්පන්නෙ අන්තොගධහෙදො යොජෙතබ්බො. “සභාගෙකසන්නානවසෙනා”ති සභාගානං ධම්මානං සභාගට්ඨෙත එකිභුතා සන්නති සභාගෙකසන්නති. “සභාගානං ධම්මානං”ති ව චිත්තපෙසුතාව නිරන්තරප්පවත්තෙන ලොභසම්පයුත්තචිත්තෙන සහජාතා රූපධම්මා සභාගරූපධම්මා නාම. තථා නාම ධම්මා ව. ඵවං දොසසම්පයුත්තාදීසුපි. උතුපෙසු නිරන්තරප්පවත්තෙන සිතඋතුතා සමුට්ඨිතා රූපධම්මා සභාගරූප ධම්මා නාම. තථා උණ්හඋතුතා සමුට්ඨිතා. එසන යො ආභාරපෙසුපිති ඵවං සභාගෙකසන්නතිවසෙන. “සම්පාපුණ්තුං”ති ඤාණෙන සම්පාපුණ්තුං. “අද්ධාසන්නතිවසෙනා”ති එත්ථ සන්නතිවසෙන සම්මසනං විසෙසතො අධිප්පෙනං. ඵවඤ්ච කත්ථා හෙට්ඨා අනිච්චං බයට්ඨෙතාති පදෙ වතුත්තං මහාභුතානං සන්නති විභාගනයො සුට්ඨු දස්සිතොති. “අනිච්චලක්ඛණ දස්සනමෙව පධානං”ති ඉමස්මිං ඤාණෙපි උදයබ්බයඤ්ඤාණෙපි හඬගඤ්ඤාණෙපි අනිච්චලක්ඛණ දස්සනමෙව පධානං. භයඤ්ඤාණෙ ව ආදීනවඤ්ඤාණෙ ව නිබ්බිදාඤ්ඤාණෙ ව දුක්ඛලක්ඛණ දස්සනං පධානං. උපරි වතුසු ඤාණෙසු අනත්තලක්ඛණ දස්සනං පධානන්ති. “සමුදිතෙසු”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං අවිනාභාවසභායභාවෙන සමුප්පන්නෙසු. ඉදඤ්ච අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො. තණ්හාසමුදයා උපාදාන සමුදයො. ආභාර සමුදයා රූපසමුදයොති පාළිවසෙන වුත්තං. අප්පභීන වසෙනාති පාළිපදෙ පන අවිජ්ජා තණ්හා දිට්ඨානුසයානං අප්පභීනට්ඨෙත සන්නානෙ විජ්ජමානතා ඵව පමාණන්ති දට්ඨබ්බං. “සමුදෙන්ති”ති පටිසන්ධිතො පට්ඨාය එකතො උදෙන්ති. උපරුපරි එන්ති. ආගච්ඡන්තිති අත්ථො. එකභවභාවෙන පාතුබ්භවන්තිති අධිප්පායො. තෙනාහ “යාවමරණකාලා”තිආදිං. “පසවන්ති”ති පවඩ්ඪමානා සවන්ති, පවත්තන්ති, සන්දන්ති. “තෙසු පනා”ති අවිජ්ජා තණ්හාපාදාන කම්මෙසු. “නිරුජ්ඣන්ති”ති තස්මිංභවෙ ඵව නිරුජ්ඣන්ති. තස්මිං භවෙ නිරොධො නාම භවත්තරෙ පුන අනුප්පාදො යෙවාති වුත්තං “භවත්තරෙ”තිආදි. “තං සන්නතියං”ති තස්මිං පච්චුප්පන්න භවෙති වුත්තං භොති. “පුන අනුප්පාදසඬ්ඛාතං නිරොධං”ති සන්නති නිරොධො නාම වුත්තො. න නිබ්බාන නිරොධො. එතාහි පච්චයෙ සති, භවත්තරෙ උප්පජ්ජීස්සන්ති යෙවාති. ඉදාති යථාපවත්ත සන්නතිසු පරියාපන්නානං සබ්බපච්ඡිමානං නාමරූපානං බණ්කතිරොධවසෙන අත්ථං වදන්තො “යථාපවත්ත සන්නතියො වා ජීජ්ජන්ති භිජ්ජන්ති”ති වුත්තං. “උදයබ්බයං සමනුපස්සන්තස්ස වා”ති එත්ථ කතමො උදයො නාම, කතමො වයො නාම, කථඤ්ච තදුභයං සමනුපස්සතිති ආහ “උදයබ්බයං පස්සන්තස්සාති එත්ථ යථා නාමා”තිආදිං. තත්ථ “තමො බන්ධො”ති තමොරාසි. “වෙති”ති විගච්ඡති. අන්තර ධායති. “උදයො”ති උප්පාදො වෙව වඩ්ඪී ව. “වයො”ති විගමනං, අන්තරධානං. “නානාපයොගවසෙනවා”ති සමිඤ්ජනප්පසාරණාදි නානාපයොගවසෙන වා. උදයපක්ඛානං නානාසන්නතීනං උදයඤ්ච උදයතො. වයපක්ඛානං නානාසන්නතීනං වයඤ්ච වයතොති යොජනා.

බොජ්ඣංග ධම්මෙහි සම්පන්නත්තා ආරාධෙති අත්තතො චිත්තංති ආරද්ධො. තුට්ඨචිත්තොති අත්ථො. විපස්සතිති විපස්සකො. ආරද්ධො හුත්ථා විපස්සකො ආරද්ධවිපස්සකො. දුට්ඨොහි විපස්සකො තරුණ විපස්සකො ව ආරද්ධ විපස්සකො ව. තත්ථ බන්ධානං උදයබ්බයං සුට්ඨු අපස්සන්තො දුබ්බලවිපස්සකො තරුණ විපස්සකො නාම. බන්ධානං උදයබ්බයං සුට්ඨු පස්සන්තො විපස්සනා කම්මෙ ආරාධිත චිත්තො බලවිපස්සකො ආරද්ධවිපස්සකො නාම. යං සන්ධාය වුත්තං.

[ක]

‘සුඤ්ඤාගාරෙ පටිට්ඨස්ස, සන්නචිත්තස්ස භික්ඛුතො;
අමානුසී රතී භොති, සම්ම ධම්මං විපස්සතො,ති ව.

[ඛ]

‘යො ව වස්සසනං ජීවෙ, අපස්සං උදයබ්බයං;
එකාහං ජීවිතං සෙයොයා, පස්සතො උදයබ්බයං,ති ව.

අයමිධ අධිප්පෙනො. විපස්සනං උපෙච්ච කිලෙසෙන්ති, මලීනභාවං ගමෙන්තිති විපස්සනුපක්කිලෙසා. පරිබන්ධන්ති නිවාරෙන්තිති පරිබන්ධකාති හෙට්ඨා වුත්තමෙව අන්තරායික ධම්මානං නාම. “සරිරොභාසො”ති සකලසරිරතො නික්ඛන්තො ඔභාසො. “පඤ්චවිධා පීති”ති බුද්දිකා පීති, බණ්කා පීති, ඔක්කන්තිකා පීති, උබ්බෙතා

පිති, එරණා පිතිති. “දුට්ඨා පස්සද්ධි” ති අතිබලවන්ති කායපස්සද්ධිවෙව චිත්තපස්සද්ධි ව. විපස්සනා කම්මෙ ඔකප්පනාකාරප්පවන්තා සද්ධාඵව අධිමුච්චනටියෙන අධිමොක්ඛො සද්ධාධිමොක්ඛො. “වීරියං” ති තස්මිං කම්මෙ අනික්ඛිත්තධුරං පග්ගහිතසිසං වීරියං. “සුඛං” ති චිත්තසුඛං. තෙනාහ “සොමනස්සං” ති. “විපස්සනාඤාණං” ති ඉන්ද්‍රියස්සට්ඨවජීරසද්ධිසං බලවිපස්සනාඤාණං. “සනී” ති තස්මිං කම්මෙ අප්පමුට්ඨා සනී. “තත්‍රමජ්ඣන්තූපෙක්ඛා” ති චිත්තස්ස ලිනුද්ධවචාදිති විසමන්තෙහි විමුක්තා තත්‍රමජ්ඣන්තූපෙක්ඛානා උපෙක්ඛා. “ආවජ්ජනුපෙක්ඛා” ති වසිභාවපත්තා ආවජ්ජනසංඛිතානා උපෙක්ඛා. “ආලයං” ති තණ්හාලයං. “කුරුමානා” ති කරොන්ති. “සුබ්බමා තණ්හා” ති කුසලෙහි මිස්සකත්තා ඉදං අකුසලන්තිපි ජානිතුං අසක්කුණෙය්‍යා සුබ්බමතණ්හා. “න වතමෙ” ති මම න උප්පන්නපුබ්බොවතාති යොජනා. “අස්සාදසහිතා” ති ඔභාසාදිසු අස්සාදතණ්හා සහිතා. “අධිමාන වසෙනා” ති අධිකතරං මඤ්ඤනාවසෙන. “තාවදෙවා” ති නිකන්තිසා උප්පත්තික්ඛණෙයෙව. “නිකාමනාකාරො” ති ඉච්ඡනාකාරො. අස්සාදනාකාරො. “නිකාමනස්සවන්ත්‍ර” ති නිකන්තිසා වන්ත්‍ර. “අද්ධා” ති එකන්තෙන. “හන්දා” ති චිත්තවිස්සට්ඨකරණෙ නිපාතපදං. ඉදානෙව නං විසොධෙමි, න වීරං පවත්තිතුං දස්සාමිති ඉමමත්ථං දීපෙති. “තෙස්වෙවා” ති තෙසුඔභාසාදිසු ඵව. අට්ඨකථාය න සමෙති. අට්ඨකථායං නිකන්ති වික්ඛම්භනස්ස විසුං චුත්තත්තාති අධිප්පායො. විපස්සනාපරිපාකො නාම විසෙසන්තරප්පවන්තෙන පාකටොති දස්සෙතුං “සංඛිතාරුපෙක්ඛාභාවං පත්තා” ති අදිමාහ. චුට්ඨානගාමිති විපස්සනාභාවපත්තෙනාති චුත්තං හොති. “ද්වෙ විපස්සනා චිත්තානී” ති උපචාරානුලොමචිත්තානී. සො හි චුට්ඨානන්ති චුට්ඨතීති සම්බන්ධො. සංඛිතාර නිමිත්තතො වා චුට්ඨානී. නිබ්බානං ආරම්භ පවත්තිතො. යදි ඵවං ගොත්‍රභූපි චුට්ඨානං නාම සියාති. න සියා. මග්ගස්ස ආවජ්ජනමත්තෙ ධීතත්තා. පටිවෙධකිච්චස්සව සම්මොහ සමුච්ඡේදකිච්චස්ස අභාවතො. “සයං” ති මග්ගසංඛිතාතො සයං. “තං සමඛිතිපුග්ගලං වා” ති තෙන මග්ගෙන සමඛිතිපුග්ගලං වා. “වට්ටප්පවත්තතො වා” ති ආයතිං භවෙසු අපායවට්ටප්පවත්තතො වා, අට්ඨම භවතො පට්ඨාය කාමසුගති වට්ටප්පවත්තතො වා. අවස්සං චුට්ඨානං ගමෙති සම්පාපෙතිති චුට්ඨානගාමිතිති වචනත්ථො. “අවස්සං චුට්ඨානං ගච්ඡන්ති” ති ඉධ ධීතානං චුට්ඨානතො නිවත්ති නාම නත්ථිති අධිප්පායො. ඉදඤ්ච පටිවෙකඤ්චධානං ඤ්චධසාවකානඤ්ච වසෙන දට්ඨබ්බං. සබ්බඤ්ඤා බොධිසත්තා පන පුබ්බඤ්චධානං සාසනෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනා කම්මං ආරභන්තා අනුලොමඤ්ඤාණං ආභවිව ය්‍පෙන්නීති අට්ඨක ථාසු චුත්තං. තත්ථ “ආභවිවා” ති ඉදං සංඛිතාරුපෙක්ඛාඤාණස්ස මත්ථකපත්තිදස්සනත්ථං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “ආවජ්ජනට්ඨානියං” ති තතො පුබ්බභාගෙ කෙනවි චිත්තෙන අග්ගහිතෙ නිබ්බානා රම්මණෙ ආවජ්ජනට්ඨානියං. “තං” ති ගොත්‍රභූඤ්ඤාණං. ගොත්තං භවති අභිභවති ඡිත්තද්විති ගොත්‍රභූ. ගොත්තං වා අභිසම්භූණාති පාපුණාතීති ගොත්‍රභූති වචනත්ථො. කථං පන ගොත්‍රභූ චිත්තං ගොත්‍රභූඤ්ඤාණං පුපුජ්ජනගොත්තං ඡිත්තද්වි, අරියගොත්තං පාපුණාතීති යුජ්ජෙය්‍ය, සොහි පුග්ගලො තස්මිංඛණෙ පුපුජ්ජනගොත්තපරියාපන්නොඵවාති. සච්චං. අත්තනි පන ඡිත්තත්තා සයං ඡිත්තද්වි නාම. නිබ්බානස්ස ව අරියගොචරත්තා තං ආරම්මණ කරණවසෙන අරියගොත්තං පාපුණාති නාමාති දට්ඨබ්බං. පටිවයසත්තිවිසෙසෙන අත්තතො අනන්තරෙ අරියගොත්තං භාවෙති, පාත්‍රභාවෙතිති ගොත්‍රභූතිපි යුජ්ජති. “පරිච්ඡිජ්ජා” ති පරිච්ඡිත්තදිත්වා. දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාදිති සබ්බවිජ්ජන්තෙනෙහි මුඤ්චිත්වාති චුත්තං හොති. සම්මොහස්ස පහානමෙව දට්ඨබ්බං. න තෙ ධම්මෙ ආරම්මණ කරණ වසෙන ජානනං. කථං තෙ ධම්මෙ ආරම්මණං අකරොන්තො මග්ගො තෙ ධම්මෙ පරිජානාති නාමාති. කිච්චසිද්ධි වසෙන. සො හි සම්මොහං පජ්ඣන්තො ආරම්මණං කරොන්තානිපි හි පුබ්බභාගඤ්ඤාණාති තප්පහානකිච්චස්ස අසාධකත්තා දුක්ඛ සච්චං පරිජානන්තානිති න චුට්ඨන්ති. මග්ගො පන ආරම්මණං අකරොන්තොපි තප්පහානකිච්චස්ස සාධකත්තාතං සච්චං පරිජානාතීති චුට්ඨති. කස්මා. තතො පට්ඨාය තස්සපුග්ගලස්ස සබ්බකාලං තස්මිංසච්චෙ පරිජානන කිච්චස්ස සිද්ධත්තා. යථාහි එකො පුරිසො වක්ඛමිති පිත්තසෙම්භාදිදොසෙහි පලිඤ්ඤාත්තා අන්ධො හොති. න කිඤ්චි පස්සති. යදා පන සො එකං තෙජවත්තං අඤ්ජනං ලභිත්වා වක්ඛුං අඤ්ජයන්තො සබ්බරත්තිං නිද්දායති. තස්ස නිද්දායන්තස්සෙව වක්ඛමිති සබ්බදොසා තස්සන්ති. වක්ඛු විජ්ජසන්තං හොති. තඬ්ඬණතො පට්ඨාය සො නිද්දායන්තොපි රූපානි පස්සතිති චුට්ඨති. කස්මා, අන්ධභාවවිගමෙන දස්සනකිච්චස්ස සිද්ධත්තා. ඵවමෙවමිදං දට්ඨබ්බන්ති. එකදෙසෙන වා හෙට්ඨිමමග්ගෙසු, අනවසෙසෙන වා අරභන්තමග්ගෙ. “අපච්ඡාවත්තිකං” ති එත්ථ පච්ඡතො ආවත්තනං පච්ඡාවත්තං. නත්ථි පච්ඡාවත්තං අස්සාති අපච්ඡාවත්තිකන්ති විග්ගහො. “පුන අනුප්පාදධම්මතාපත්තිවසෙන නිරොධසංඛිතානං” ති මග්ගක්ඛණෙ ඵව තානිවට්ටානි පුන අනුප්පාදසභාවං ආපජ්ජන්ති, නිරුජ්ඣන්ති. තථා නිරොධසංඛිතානං. “උප්පාදනසංඛිතාය භාවනායා” ති එතෙන මග්ගස්ස එකචිත්තක්ඛණිකත්තා වඩ්ඪනසංඛිතාය භාවනාය ඔකාසො නත්ථිති කත්වා චුත්තං. අරියමග්ගං පටිලාභත්ථාය පන පවත්තිතා පුබ්බභාගභාවනාපි මග්ගභාවනා ඵව. සා ව අරියමග්ගං පත්වා මත්ථකපත්තා හොති. තස්මා අරියමග්ගො ඵව මත්ථකපත්තො භාවනානුත්තරො හොතිති ඉමිනාපරියායෙන වඩ්ඪන සංඛිතාය භාවනායාතිපි යුජ්ජතිසෙව. අත්තතො අනන්තරෙ පවත්තං ආනන්තරිකං. ආනන්තරිකං ඵලං එතස්සාති විග්ගහො. තස්ස ව තතොපරං ද්වෙ වා තිණි වා ඵලචිත්තානි පවත්තන්තිති ඉමිනා සම්බන්ධො. අපනීතො අග්ගි එතස්මාති අපනීතග්ගිකො. “නිබ්බාපෙන්තො වියා” ති එතෙන පටිපස්සම්භනප්පහානකිච්චෙන මග්ගානුකූලප්පවත්තිං දස්සෙති. “තෙසං” ති තෙසං වක්ඛනං. තං රූපං තස්ස පාකටං න තාව හොතිති සම්බන්ධො. “තස්සා” ති තස්ස පුග්ගලස්ස. “පට්ඨවෙක්ඛනවාරෙසු” ති එත්ථ පසාදවක්ඛනා දිට්ඨෙ පවත්තා අනුබන්ධක වීරියොපි සංගිග්ගන්ති.

උපරිමග්ගෙහි වධිතබ්බා මාරොතබ්බාති උපරිමග්ගවජ්ඣා. “කිලෙසවිභාගෙසු” ති අසුකමග්ගෙන අසුකාකිලෙසා පභියන්තිති ඵවං කිලෙසවිභාගෙසු. “පාළියං” ති පටිසම්භිදා මග්ගපාළියං. චුට්ඨමානෙ පන වත්තබ්බන්ති සම්බන්ධො. මග්ගඬ්ඨගබ්බාදිනං පට්ඨවෙක්ඛනං නාම මග්ගපට්ඨවෙක්ඛනමෙව. තථා පච්ඡා වා පවත්තතිති සිද්ධං. “අවිරුද්ධා හොති” ති විසුද්ධිමග්ගෙන අසමෙන්නාපි පට්ඨවෙක්ඛන්තානං ඉච්ඡානුරූපසම්භවතොති අධිප්පායො. “අධිමානනිද්දෙස අට්ඨකථාසු” ති විනයෙ වතුත්ථපාරාජිකෙ අධිමානපදනිද්දෙස අට්ඨකථාසු. “සො” ති අරියභූතො හික්ඛු. “නො ලද්ධං න වට්ටති” ති අලද්ධං න වට්ටතිති අත්ථො. ලද්ධං නො න වට්ටතිති වා යොජනා. වතුබ්බිධං මග්ගඤ්ඤාණං ගහිතං. ඤාණදස්සනවිසුද්ධි නාමාති චුත්තත්තා.

“අභිනිවිසන” කි අප්කුත්තං දළ්භතරං පතිට්ඨානං. “නිබ්බාසිනෙරුපා දස්සවියා” කි තස්ස පවත්තනං විය. “කෙවලං පච්චයායත්ත චුත්තිතාය අදිට්ඨත්තා” කි එතෙන එසො මෙ අත්තා, න පරස්ස අත්තාති එවං අත්තානං අත්තස්ස සාමිකං කත්වා ගහණකාරණං වදති. තත්ථ කෙවලසද්දෙන පරමත්ථ සච්චං පත්වා අත්තස්සෙව අභාවතො ඛන්ධපඤ්චකස්ස අත්තනොවසායත්ත චුත්තිතං නිවත්තෙති. සම්මුති සච්චං පන පත්වා අත්තස්ස චිජ්ජමානත්තා මහාජනො අත්තනො ඛන්ධපඤ්චකං අත්තනො වසායත්ත චුත්තිං මඤ්ඤමානො එසො මෙ අත්තාති ගණ්හාති. “ඛණ්ඩගස්ස ව අදිට්ඨත්තා” කි එතෙන එසො මෙ සාරට්ඨේන අත්තා. එසො මම සාරො. එතං මම සරීරං. යාව වස්සසතංපි වස්සසහස්සමිපි එතං ඛන්ධපඤ්චකං න භිජ්ජති, න විනස්සති. තාව අහං න මරාමි. යදා එතං භිජ්ජති, විනස්සති. තදා අහං මරාමි. අහඤ්ච මම ඛන්ධපඤ්චකඤ්ච අද්වයං අනානත්තන්ති එවං ගහණකාරණං වදති. තත්ථ “ඛණ්ඩගස්ස” කි නාමරූපධම්මානං ඛණෙ ඛණෙ හඤ්ජනස්ස භිජ්ජනස්ස මරණස්ස. ඉදම්පනමරණං සම්මුති සච්චෙ තත්ථී. පරමත්ථ සච්චෙ එව අත්ථී. තස්මා තං අපස්සන්තො මහාජනො අත්තනො ඛන්ධපඤ්චකං අත්තනොසාරං මඤ්ඤමානො එසො මෙ අත්තාති ගණ්හාති. “තං ද්වයං සුදිට්ඨං කත්වා” කි ඛන්ධපඤ්චකස්ස කෙවලං පච්චයායත්ත චුත්තිතඤ්ච ඛණ්ඩගඤ්ච ඤාණ වක්ඛුනා සුට්ඨුදිට්ඨං කත්වා. තත්ථ පඤ්චන්තං ඛන්ධානං පටිච්චසමුප්පාදං සුට්ඨුපස්සන්තො කෙවලං පච්චයායත්ත චුත්තිතඤ්ච අවසායත්ත චුත්තිතඤ්ච සුට්ඨු පස්සති. යො ව අත්තනො වසායත්තචුත්ති න හොති. සො පරමත්ථසච්චං පත්වා එසො මම සත්තකන්තිපි වත්තුං නාරහති. කුතො මම අත්තාති. අපි ව, සත්තො නාම සභාවතො නත්ථී. පඤ්ඤත්තිමත්තං හොති. යො ‘අහන්ති වා, මෙති වා, මමාති වා, ගය්භෙයා. අසන්තෙ ව අත්තස්මිං කො මම අත්තා නාම භවෙය්‍යාති. ඛණ්ඩගො හොති. ඛණෙ ඛණෙ භිජ්ජති. සත්තො ව නාම එකස්මිංභවෙ ආදිමිහි සකිං එව ජායති. අන්තෙ සකිං එව මරති. අන්තරා වස්සසතංපි වස්සසහස්සංපි මරණං නාම තත්ථී. අඤ්ඤාහි ඛණිකධම්මානං ගති. අඤ්ඤා සත්තස්ස. එවංසන්තෙ කථං ඛණිකධම්මා සත්තස්ස සාරට්ඨේන අත්තානාම භවෙය්‍යුන්ති. තස්මා තෙ අවසවත්තනට්ඨේන අසාරකට්ඨේන ව අනත්තා එව. අපිව “අවසවත්තනට්ඨේනා” කි එත්ථ වසො නාම සත්තසත්තානෙ එකො පට්ඨානධම්මො. සවෙ අත්තානාම අත්ථී. සො එව පට්ඨානභූතස්ස වස්සසපි අත්තා භවෙය්‍යා. එවංසති, යො වසො, සො අත්තා. යො අත්තා, සො වසොති භවෙය්‍යා. තථා ව සති, රූපං අත්තාති ගණ්හන්තො රූපඤ්ච වසඤ්ච අත්තානඤ්ච එකත්තං කත්වා ගණ්හාති නාම. තථා වෙදනං අත්තාති. සඤ්ඤං, සඬ්ඛාරෙ, විඤ්ඤාණං අත්තාති ගණ්හන්තෙපි. එවඤ්චසති, සත්තො ව ඛන්ධපඤ්චකඤ්ච වසො ව අත්තා ව සබ්බමෙතං එකත්තං ගච්ජති, එකො සත්තොති සබ්බං ගච්ජති. න හි ඉමස්මිං වසවත්තනට්ඨේ එකස්සසත්තස්ස ද්වෙ අත්තා තයො අත්තා බහුඅත්තාති සක්කා භවිතුං. අථ යථා යථා සත්තස්ස වසො වත්තති, ඉච්ඡා පවත්තති. තථා තථා ඛන්ධපඤ්චකමිපි නිව්චකාලං සත්තස්සවසං අනුගච්ජෙය්‍යා. කස්මා, සත්තස්ස ව ඛන්ධපඤ්චකස්ස ව වසස්ස ව නානත්තාභාවතො. එවං අනුගච්ජන්තෙ සති. රූපං මෙ අත්තා, වෙදනා මෙ අත්තාතිආදිගහණං වට්ටෙය්‍යා. සභාවතො අචිරුද්ධං භවෙය්‍යා. න පන තථා අනුගච්ජති. න හි දුබ්බණ්ණො දුරුපො සුරිපො අත්තනො රූපකායං අත්තනො වසෙනෙව සුවණ්ණං සුරුපං කාතුං සක්කොති. තථා දුස්සද්දොවා සුසද්දං, දුග්ගන්ධොවා සුගන්ධං. න ව අන්ධොවා අනන්ධං. බධිරොවා අබධිරං. රොගීවා අරොගං. කුට්ඨීවා අකුට්ඨං. ගණ්ඩීවා අගණ්ඩං. ජිණ්ණොවා තරුණං. අජරං වා අමරණං වා කාතුං සක්කොති. නාපි අපායෙසු ව අපනත්තං. පතිත්තා වා තතො විමුත්තං කාතුං සක්කොති. තථා දෙවො වා දෙවත්තා අවාචෙතුං. සක්කොවා සක්කත්තා, මාරො වා මාරත්තා, බ්‍රහ්මා වා බ්‍රහ්මත්තාති. එසනෙයො සෙසබන්ධෙසුපි. තථා පන අවසානුගමනතො පරමත්ථ සච්චං පත්වා ඛන්ධපඤ්චකෙ අත්තනො සාමිකිච්චං ඉස්සරකිච්චං නාම තත්ථී. අසාමිකමෙව තං හොති, අනිස්සරං. තථා ව සති, අත්තානං තස්ස සාමිං ඉස්සරං කත්වා රූපං මෙ අත්තාති ගහණං මිච්ඡාගහණං නාම හොති. ලොකෙ පන මහාජනො ධම්මානං පටිච්චසමුප්පාදං න ජානන්ති, න පස්සන්ති, න පටිච්ජිකුන්ති. තෙසං පරම්පර පච්චයවසෙන පවත්තමානෙ ඛන්ධසත්තානෙ සම්මුති සච්චවසෙන නානාවසවත්තනාකාරා නාම සන්ති. නානාසාමි ඉස්සරාධිපතිවොහාරා ව ලොකෙ සන්දිස්සන්ති. තෙ සම්මුති සච්චවසෙන උප්පන්නෙසු තෙසු සාමිඉස්සරාධිපති වොහාරෙසු වොහාරමත්තෙ අයත්තා සභාවසච්චං මඤ්ඤන්තා මිච්ඡාගහණං ගණ්හන්ති. එත්ථ සියා. න නු වසොනාම ඉච්ඡා. සත්තො ව ගන්තුං ඉච්ජන්තො ගච්ජති. යාතුං ඉච්ජන්තො තිට්ඨති. එවංසති. තස්ස ඛන්ධපඤ්චකං තස්ස වසායත්ත චුත්ති එව හොති. න හොති. කස්මා, පච්චයායත්ත චුත්තිත්තා එව. තථාහි ගන්තුං ඉච්ඡානාම බහිද්ධා ධනභෙතුවා උප්පජ්ජෙය්‍යා. නානාභොගභෙතු වා. අඤ්ඤෙන වා නානාකාරණෙන. තත්ථ යෙසං ධනෙ අසති, යං යං දුක්ඛං ආගච්ජෙය්‍යා කායිකං වා චෙතසිකං වා. තෙසං තං තං දුක්ඛපච්චයා ධනිච්ඡා නාම උප්පජ්ජති. ධනිච්ඡා පච්චයා ගන්තිච්ඡාදයො උප්පජ්ජන්ති. තථා නානාභොගිච්ඡා නානාකම්මිච්ඡාසු වාති. නානාදුක්ඛසුපද්දවමුලිකාසු ඉච්ඡාසු වත්තබ්බ මෙව තත්ථී. තථා නානාරම්මණානං පලොභන දුක්ඛමුලිකාසු ව නානාවිතක්කානං විජ්ජන්දනමුලිකාසු ව ඉච්ඡාසු. එවං වසොපි පච්චයායත්ත චුත්තිකො එව හොති. “ගමනං” කි ගමනාකාරෙන පවත්තං ඛන්ධපඤ්චකං. යෙනයෙනධනාදිභෙතුනා සො සො වසො උප්පජ්ජති. ගමනමිපි තෙන තෙනෙව උප්පජ්ජති ආහාරූපත්ථිභනාදිපච්චයෙන ව. වසො පන ගමනස්ස පච්චයෙක දෙසමත්තං හොති. සො හි තදඤ්ඤපච්චයෙහි විනා සයං උප්පජ්ජිතුං න සක්කොති. කුතො ගමනං උප්පාදෙතුං. එවං යානාදිසු. එවඤ්ච සති, ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං පච්චයායත්ත චුත්තිකන්තිච්චෙව වත්තුං අරහති. නො වසායත්ත චුත්තිකන්ති. අපි ව ගන්තුං ඉච්ජන්තො ගච්ජති පඤ්ඤත්ති මත්තභූතො සත්තො ගච්ජති. ඛන්ධපඤ්චකං පන ඛණික ධම්මත්තා න ගච්ජති. උප්පන්නුප්පන්නං තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජති. සත්තති වසෙන ගමනාකාර නිමිත්තං පඤ්ඤායති. එවං අවසවත්තනං හොති. හොතු තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජනං. අවිච්ඡෙදප්පවත්තියා සති, ගමනං සම්පජ්ජතියෙව. ගමනෙ ව සම්පජ්ජමානෙ ඛණිකභිජ්ජනෙන දොසො තත්ථීති වෙ. අත්ථී. ඛණිකමරණඤ්ච සත්තස්ස සුසානභූමි නාම හොති. අන්තරායෙවා ආගතෙ පක්ඛලන්තෙ වා සති, ගච්ජන්තො සත්තො යදා කදාව මරණං වා නිගච්ජති මරණ මත්තං වා දුක්ඛන්ති. කිලෙසෙ නිමිතාති පවත්තෙති නිමිත්තන්ති වචනත්ථො. “විපල්ලාසනිමිත්තං” කි ව විපල්ලාස ධම්මානං වසෙන උපට්ඨිතං කිච්ච නිමිත්තං. තණ්හා එව පණ්ඩිති සම්බන්ධො. මහත්තානං ආදීනවානං රාසි මහාආදීනවරාසි. බන්ධෙසු සුඤ්ඤතලක්ඛණං නාම අති ගම්භීරං හොති. ඤාණස්සෙව විසයභූතං. සුඤ්ඤත දස්සනඤ්ච දිට්ඨියා උප්පජ්ජපිපක්ඛන්ති ආහ “සඬ්ඛාරෙසු සුඤ්ඤතදස්සනවසෙනා” කිආදි. තත්ථ

“අත්ථ සිද්ධි නාමා” නි මග්ගඵලප්පටිලාභසඬ්ඛානස්ස අත්ථස්ස සිද්ධි නාම. අත්තාති අභිනිවෙසො අත්තාභිනිවෙසො. ගණ්හාතිති ගාහො. උපාදියතීති අත්ථො. දිට්ඨිසඬ්ඛානො ගාහො දිට්ඨිග්ගාහො. අත්ථාභිනිවෙසො ච සො දිට්ඨිග්ගාහො වාති විග්ගහො. තස්ස පටිපක්ඛං අනත්තානුපස්සනාඤාණං. අනු අනු භවනං ආනුභාවො. පරම්පරතො වඩ්ඪනන්ති අත්ථො. “තථා සමනුපස්සිත්වා” නි සුඤ්ඤතා කාරොන සමනුපස්සිත්වා. විමුඤ්චන්තස්ස අරියපුග්ගලස්ස. “අනිව්චලක්ඛණං නාම නාති ගම්භිරං හොති. සද්ධායපි විසයභූතං. උන්තතිලක්ඛණො ච අභං මානො ඛන්ධෙසු නිව්ච්චවිපල්ලාසමූලකො සද්ධාය ච පටිපක්ඛොති ආහ “අනිව්චදස්සනවසෙනා” නිආදිං. “නිමිත්තාභිනිවෙසභූතස්සා” නි නිව්ච්චවනිමිත්තාභිනිවෙසභූතස්ස. “මානග්ගාහස්සා” නි මානසඬ්ඛානස්ස ගාහස්ස. “සද්ධාය පි” නිපිසද්දෙන ඤාණං සම්පිණ්ඩෙති. දුක්ඛලක්ඛණං නාම භයසංවෙග ජනකං හොති. ආරම්මණෙසු තණ්හාලොලස්ස තණ්හාවිප්ඵන්දනස්ස පටිපක්ඛං. විසෙසතො සමාධිස්ස අනුරූපන්ති ආහ “දුක්ඛදස්සන වසෙනා” නිආදිං. “තිණ්ණං ධම්මානං” නි පඤ්ඤන්ද්‍රිය සද්ධින්ද්‍රිය සමාධින්ද්‍රිය සඬ්ඛාතානං තිණ්ණං ඉන්ද්‍රිය ධම්මානං. “විපස්සනා ගමනවසෙනෙ වා” නි වුට්ඨානගාමීනි විපස්සනා සඬ්ඛාතස්ස ආගමන කාරණස්ස වසෙනෙව.

ඉදානි පුබ්බෙ යං වුත්තං ‘සත්තඅරිය පුග්ගලවිභාගස්ස පච්චයභාවපත්තියා වා’ නි. තත්ථ සත්ත අරියපුග්ගලවිභාගං දස්සෙතුං “තත්ථා” නිආදි වුත්තං. ධම්මානුසාරී නාමාති එත්ථ “ධම්මො” නි පඤ්ඤා වුච්චති ‘සච්චං, ධම්මො, ධීති, වාගො,ති එත්ථ විය. තික්ඛතරං ධම්මං අනුස්සරතීති ධම්මානුසාරී. පඤ්ඤාබලානුසාරොන ආදිමිති මග්ගං ලභතීති වුත්තං හොති. අථවා. “ධම්මො” නි නිස්සත්තනිජ්ජිවට්ඨෙන සඬ්ඛාර ධම්මො වුච්චති. සුඤ්ඤතදස්සනඤ්ච නාම විසෙසතො සුද්ධධම්ම දස්සනං නාම. ඉති සුද්ධධම්මං අනුස්සරතී, ඤාණගතියා අනුගච්ඡතීති ධම්මානුසාරී. දිට්ඨිපත්තොති එත්ථ දිට්ඨිනාම දස්සනඤ්ඤාණං වුච්චති. ආදිතො පට්ඨාය පරිසුද්ධ දස්සනසම්පන්නත්තා දිට්ඨිබලෙනෙව සුබෙන තං තං මග්ගඵලං පත්තොති දිට්ඨිපත්තො. තෙනෙව දස්සන පඤ්ඤාබලෙන කිලෙසඛන්ධනතො විමුත්තොති පඤ්ඤාවිමුත්තො. සඬ්ඛාර ධම්මානං ඛණික ධම්මභාවෙ සුට්ඨු සද්දහනං අවෙච්චප්පසාදො සද්ධා නාම. තත්ථ “අවෙච්චප්පසාදො” නි ඤාණසම්පයුත්තප්පසාදො. “ඤාණං” නි ච සඬ්ඛාර ධම්මානං ඛණිකභාවනිමිත්තානං දස්සනඤ්ඤාණං. තාදිසෙ හි ඤාණෙ සති, තත්ථ අවෙච්චප්පසාදො නාම ජායති, නො අඤ්ඤාති. සද්ධං අනුස්සරතීති සද්ධානුසාරී. සද්ධාබලෙනෙව ආදිමිති අරියමග්ගං පාපුණාතීති වුත්තං හොති. සද්ධාබලෙන විමුත්තොති සද්ධාවිමුත්තො. “කායසක්ඛි නාමා” නි එත්ථ සක්ඛංති සන්දිට්ඨං. යං සාධකන්තිපි වුච්චති. අත්තතො කායෙ ඵ්ච ලද්ධං සක්ඛං යස්සාති කායසක්ඛි. දුක්ඛානු පස්සි පුග්ගලො හි සංවෙග බහුලො හොති. සංවෙගො ච පධාන වීරියස්ස පදට්ඨානං. සංවිග්ගො යොනිසො පදහතීති හි වුත්තං. තස්මා සො සංවෙගවසෙන භාවනං අනුයුඤ්ජන්තො යං යං පුරිසථාමෙන පත්තබ්බං හොති. තං තං පාපුණාති. පාපුණන්තො ච අත්තතො කායෙ ඵ්ච සක්ඛං ලභති. සන්දිට්ඨං ඤානසුඛං වා මග්ගඵලසුඛං වා ලභතීති වුත්තං හොති. “උභතොභාග විමුත්තො” නි අරූපජ්ඣානෙන රූපකායතො අරහත්තමග්ගඵලෙහි නාමකායතොති ඵ්ච උභොහි කායභාගෙහි විමුත්තො. එත්ථ ච තයො අරියපුග්ගලා පඤ්ඤාධිකො ච සද්ධාධිකො ච වීරියාධිකො ච. තත්ථ ධම්මානුසාරී ච දිට්ඨිපත්තො ච පඤ්ඤාවිමුත්තො ච පඤ්ඤාධිකො නාම. සද්ධානුසාරී ච සද්ධාවිමුත්තො ච සද්ධාධිකො නාම. කායසක්ඛි ච උභතොභාගවිමුත්තො ච වීරියාධිකො නාමාති දට්ඨබ්බං. අයඤ්ච පුග්ගලවිභාගනයො පටිසම්භිදාමග්ගනයෙන වුත්තො. අභිධම්මෙ පන පුග්ගල පඤ්ඤත්තියං සද්ධාවිමුත්තො ච කායසක්ඛි ච ද්වෙපුග්ගලා සෙක්ඛෙසු ඵ්ච වුත්තා. අරහත්තං පත්තා පන එතෙ ද්වෙපි පඤ්ඤාවිමුත්තා ඵ්චාති දට්ඨබ්බා. එත්ථ සියා, සඬ්ඛාර ධම්මානං ඛණික ධම්මභාවෙ සුට්ඨු සද්දහනං අවෙච්චප්පසාදො සද්ධා නාමාති වුත්තං. කිං පන තාදිසෙන සද්ධාමත්තෙන සොනාපත්තී මග්ගං පාපුණාතීති. එත්ථ අම්භෙහි වත්තබ්බං නත්ථී. භගවතා ඵ්ච වුත්තං. යථාහ මභාවග්ගෙ ඔක්කන්ත සංයුත්තෙ වක්ඛු භික්ඛවෙ අනිව්චං විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවී, යො ඵ්ච සද්දහති, ඵ්ච අධිමුච්චති. අයං වුච්චති සද්ධානුසාරී. ඔක්කන්තො අරියභූමිං. අතික්කන්තො පුට්ඨජනභූමිං. සො යෙනකම්මෙන අපායං දුග්ගති. චිනිපාතං උප්පජ්ජෙය්‍යා. න තං කම්මං කරොතීති. සොතං භික්ඛවෙ අනිව්චං. විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවීආදිනා ද්වාදසායනනාති විත්ථාරෙ තබ්බාති. තත්ථ “විපරිණාමී” නි විපරිණාමො යස්ස අත්ථීති විපරිණාමී. විපරිණාමොති ච බණෙ බණෙ ජීරණතා භිජ්ජනතා වුච්චති. “අඤ්ඤාභාවී” නි තස්සෙව වෙච්චනං. “ඵ්ච අධිමුච්චති” නි එතෙන ඤාණසම්පයුත්තසද්ධං දීපෙති. සා ඵ්ච සොනාපත්තියඬ්ගෙසු බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො, ධම්මෙ, සඬ්ඛෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතොති වුත්තා. තත්ථ ඤාණසම්පයුත්තසද්ධා නාම වක්ඛාදීනං අනිව්චනිමිත්ත දස්සනඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තා ඔකප්පනසද්ධා. අනිව්චනිමිත්තඤ්ච නාම රූපං අනිව්චං බයට්ඨෙනාතිපදෙ වුත්තනයෙන වක්ඛාදිනිස්සයානං මභාභූතානං සන්තති පරිවත්තනාදිකං වුච්චති. තඤ්ඤි පස්සන්තො වක්ඛාදීනං අනිව්චභාවෙ සද්දහති, අධිමුච්චති. තානිපි බණෙ බණෙ එකන්තෙන භිජ්ජති යෙවාති සද්ධාධිමොක්ඛං සද්ධාවිනිව්චයං පටිලභතීති අත්ථො. “බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙනා” නි එත්ථ පන අරහතා සම්මාසම්බුද්ධතාදීනං බුද්ධගුණාදීනං දස්සනඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තො පසාදො අවෙච්චප්පසාදො නාම. අරියභූමි නාම දිට්ඨානුසය විචිකිච්ඡානුසයෙහි පරිසුද්ධා අවත්ථාභූමි වුච්චති. තෙහි සහිතා අවත්ථාභූමි පුට්ඨජනභූමි නාම. කථං පන තස්ස පුග්ගලස්ස පුට්ඨජනභූමිං අතික්කන්තතා අරියභූමිං ඔක්කන්තතා ච විඤ්ඤායතීති ආහ “සො යෙනා” නිආදිං. යො අත්තතො ජීවිතභෙතූපි කිඤ්චි කම්මපථපත්තං අපායගාමී කම්මං න කරොති. සො එකන්තෙන පුට්ඨජනභූමිං අතික්කන්තො, අරියභූමිං ඔක්කන්තොති විඤ්ඤායතීති වුත්තං හොති. ඉදං සද්ධානුසාරිසුත්තං. අපරංපි වුත්තං වක්ඛු භික්ඛවෙ විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවී. යස්ස ඵ්ච මත්තසො නිජ්ඣානං බමති. අයං වුච්චති ධම්මානුසාරී නිආදි. තත්ථ “මත්තසො නිජ්ඣානං බමති” නි සද්ධානුසාරීවිය සද්දහනමත්තෙ අට්ඨන්වා වක්ඛාදීනං තාදිසං අනිව්චනං සමනුපස්සන්තො ථොකං ථොකං දස්සනං ලභතියෙව. ඵ්චංසති, වක්ඛාදීනි තස්ස පුග්ගලස්ස නිජ්ඣානං ඔලොකනං මත්තසො බමන්ති නාම. ඉදං ධම්මානුසාරිසුත්තං. අපරංපි වුත්තං වක්ඛු භික්ඛවෙ අනිව්චං විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවී. යො ඵ්ච පජානාති පස්සති. අයං වුච්චති සොනාපන්තො නිආදි. තත්ථ “පජානාති පස්සති” නි ධම්මානුසාරීවිය මත්තසො නිජ්ඣානක්ඛමමත්තෙ අට්ඨන්වා පඤ්ඤාය පජානාති, ඤාණවක්ඛුනො පච්චක්ඛතො පස්සතීති අත්ථො. ඉදං දිට්ඨිපත්තාදීනං සුත්තං.

“යථා සකං ඵලං” නි එත්ථ සස්ස අත්තනො ඉදං සකං. යං යං සකං යථාසකන්ති අත්ථං දස්සෙති සොතාපන්නස්සාතිආදිනා. ඵලසමාපත්ති වීරියං පන අනුලොමජවනානි ඵව ඵලානං ආසන්නකාරණානි, න මග්ගජවනානිති ආහ “න මග්ගාගමනවසෙනා” ති. “සො” ති මග්ගො. සන්නො සංවිජ්ජමානො සබ්බාවො. “අස්සා” ති මග්ගස්ස.

අනිච්චානුපස්සනා කිව්වතො අනිමිත්තා හොති. සභාවතො සනිමිත්තාඵව. නිව්චනිමිත්තසභිතාඵව. යතො සා ඵසොහමස්මිතිග්ගහණං ලභති. ඉදංපි විපස්සනාඤ්ඤාණං අනිච්චං ඛයට්ඨයෙනාති සමනුපස්සිතබ්බා ව හොතිති. තත්ථ ව අභිධම්මං පත්වා සභාවජ්ජධානං හොති, න කිව්වජ්ජධානං. තස්මා අභිධම්ම නයෙන විපස්සනා අත්තනො නිමිත්ත නාමං මග්ගස්ස දාතුං න සක්කොති. අයං අට්ඨකථාය අධිජ්ජායො. කිලෙස ධම්මා නාම යස්ස උජ්ජප්පන්නි, තං පුග්ගලං පලිබ්බන්ධන්ති. සම්බාධං කරොන්ති. තස්මා පලිබ්බාධකරානාම. තං පුග්ගලං නිව්චනිමිත්ත සුභනිමිත්ත සුබනිමිත්ත අත්තනිමිත්තානි ගාහෙත්ති. තස්මා නිමිත්තකරානාම. තං පුග්ගලං ආරම්මණෙසු භුසං නිහිතං නිව්චයං කරොන්ති. තස්මා පණ්ඩිකරානාම. තෙ ව මග්ගඵලානි ආරම්මණං න කරොන්ති. මග්ගඵලෙහි ව සම්පයොගං න ගව්ජන්ති. ඵවං ආරම්මණකරණා දිවසෙන මග්ගඵලෙසු තෙසං අභාවො. අභාවත්තාඵව ව තානි මග්ගඵලානි අත්තනො ධම්මතාය තිණ්ණාමානි ලභන්තිති දස්සෙතුං “ආරම්මණ කරණවසෙනවා” තිආදි චුත්තං. “අත්තනො සභාවෙනා” ති අත්තනො ධම්මතාය.

“අත්තදිට්ඨියා උජ්ජපන්නාය උජ්ජප්පන්නි” ති ඉදං තාසං දිට්ඨිවිච්චිකිව්ජානං අත්තදිට්ඨියා අවිනාභාවං දීපෙති. න පන අත්තදිට්ඨියා තාහි අවිනාභාවන්ති දට්ඨබ්බං. විපච්චන්තිති අපායෙසු විපච්චන්ති. අපායපටිසන්ධිං ජනෙත්ති. දිට්ඨසච්චානඤ්ඤා අරියපුග්ගලානං. දිට්ඨිවිච්චිකිව්ජාසම්පයුත්තා අකුසලධම්මා දිට්ඨිවිච්චිකිව්ජාග්ගහණෙන ගහිතාති ආහ “දිට්ඨිවිච්චිකිව්ජා විජ්ජයුත්තා” ති. “අකුසලධම්මාවෙ වා” ති පච්චුජ්ජන්නභූතා දසාකුසලකම්මපථ ධම්මා වෙව. “සත්තභි භවෙහි” ති ක්‍රියාපච්චගෙ කරණවචනං. යථා සත්තභි මාසෙහි විහාරං නිට්ඨාපෙතිති. ක්‍රියාපච්චගොතිව ක්‍රියායසීඝ්‍රතරං නිට්ඨාපනං චුච්චති. “සත්තක්ඛන්තු” ති සත්තවාරා. තිණ්ණ සංයොජනානිනාම ‘සක්කායදිට්ඨි, විච්චිකිව්ජා, සීලබ්බතපරාමාසසංයොජනානි, “අවිනිපාත ධම්මො” ති විරූපං හුත්වා පතනං විනිපාතො. අපායනිපාතොති චුත්තං හොති. “ධම්මො” ති සභාවො. තත්ථි විනිපාතො ධම්මො යස්සාති විග්ගහො. “නියතො” ති සුගතිභවෙසු නියත ගතිකො. සම්මා බුද්ධිකිති සම්බොධි. මග්ගඤ්ඤාණං. “පරායනං” ති පරභාගෙ ගත්තබ්බට්ඨානං චුච්චති. සම්බොධිසම්බාතං පරායනං අස්සාති සම්බොධිපරායනො. “අනියමත්ථො” ති වාසද්දත්ථොති චුත්තං හොති. වා සද්දත්ථොසු ව අනියමත්ථො. න විකප්පත්ථො. විකප්පත්ථොහි සති ද්වෙ ඵව සත්තක්ඛන්තුපරමා ලබ්භන්ති. මිස්සකභවොන ලබ්භති. අනියමත්ථො තයොපි ලබ්භන්ති. අට්ඨකථායං පන සමුච්චයත්ථස්ස ගහිතත්තා ඵකො මිස්සකභවො ඵව ලබ්භති. නනු ව සද්දො නාම සමුච්චයත්ථො පාකටො, න අනියමත්ථො. තස්මා සමුච්චයත්ථොව ඉධ යුත්තොති වෙ. න යුත්තො. කස්මා. ද්විත්තං අසඬගහිතත්තා. අට්ඨකථායං පන සමුච්චයත්ථං ගහෙත්වා තෙ ද්වෙ පුග්ගලා ඉමස්මිං පායෙ අසඬගහිතාති චුත්තං. යදි තෙ ඉමස්මිං පායෙ අසඬගහිතා. කත්ථතෙ සඬගහිතා භවෙය්‍යං. න හි කොචි සත්තක්ඛන්තු පරමො නාම ඉධ අසඬගහිතොති යුත්තොති. “අස්සා” ති තස්සපාළිපාඨස්ස. “ඵත්ථ ව යස්මා. ල. පරමො නාම චුත්තො” ති ඉදං උපරි ‘යෙ කාමභවෙ යෙවා’ තිආදිනා ‘යෙදිට්ඨ ධම්මෙ වා’ තිආදිනා ව යොජෙතබ්බං. සො ව සුක්ඛවිපස්සකො වා පරිභීනජ්ඣානො වා දට්ඨබ්බොති සම්බන්ධො. “පාළියං” ති පුග්ගලපඤ්ඤන්ති පාළියං. “ඉධ නිට්ඨා” ති ඉමස්මිං කාමලොකෙ ආසවක්ඛයං පත්වා බන්ධපරිනිබ්බානපත්ති වසෙන නිට්ඨා. නිට්ඨානං පරියොසානන්ති අත්ථො. කුලතො කුලං ගව්ජන්ති කොලංකොලො. භවතො භවං ගව්ජන්ති අත්ථො. ඵකමෙව පටිසන්ධිසම්බාතං භවබ්ජං අස්ස අත්ථිති ඵකබ්ජී. යො ව දිට්ඨොව ධම්මෙ අරභා. තස්ස ව ඉධ නිට්ඨාති යොජනා. කෙන පන තිණ්ණං සොතාපන්නානං විසෙසො කතොති. සත්තක්ඛන්තු පරමො තාව කෙවලං පථමමග්ග සම්පයුත්තෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි කතො. ඉතරෙ ද්වෙ උපරිමග්ගත්ථාය පචන්තිතෙහි විපස්සනින්ද්‍රියෙහි කතොති. තත්ථ සත්තක්ඛන්තු පරමො සබ්බමුදුකො හොති. තතො කොලංකොලො තික්ඛො. සො පන ඡ භවිකො, පඤ්චභවිකො, චතුභවිකො, තිභවිකො, ද්විභවිකොති පඤ්චවිධො. තත්ථ පඤ්චභවිකො තික්ඛො. සෙසා අනුක්කමෙන තික්ඛතරාති දට්ඨබ්බා. ඵකබ්ජී පන ඵකභවිකො සබ්බතික්ඛො. තත්ථ සත්තක්ඛන්තු පරමො කෙවලෙන පථමමග්ගානුභාවෙන සිද්ධන්තා සබ්බමුදුකො හොති. ඉතරෙ ද්වෙපකතියා සත්තක්ඛන්තු පරමභාවෙ යත්වා උපරිමග්ගත්ථාය විපස්සනා කම්මං පට්ඨපෙත්ති. තදා තෙසං ඉන්ද්‍රියානි පුන විසෙස පත්තාති හොන්ති, තික්ඛානි. තස්මා තෙ සත්තක්ඛන්තු පරමතො තික්ඛානාම හොන්තිති. “සත්තවාරතො ඔරං වා” ති ඉදං කොලංකොල ඵකබ්ජීනො සන්ධාය චුත්තං. “උපරි තිණ්ණං මග්ගානං විපස්සනා නියාමෙති” ති ඉදං උපරිමෙ ද්වෙසොතාපන්නෙ සන්ධාය චුත්තං. සත්තක්ඛන්තු පරමොපන පථමමග්ගෙනෙව නියමිතොති දට්ඨබ්බං. තථාහි සොයෙව සඬගහපායෙ සරූපතො ආගතො සොතාපන්නි මග්ග භාවෙත්වා දිට්ඨිවිච්චිකිව්ජාපහානෙන පභිනාපායගමනො සත්තක්ඛන්තු පරමො සොතාපන්නො නාම හොතිති. ඉතරෙ පන ද්වෙ පාළියං සොතාපන්න පුග්ගලවිභාගට්ඨානෙස්වෙව ආගතාති. “යෙ පනා” ති යෙ සොතාපන්න පුග්ගලාපන. ගාථායං “ඉතොසත්තා” ති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ සත්ත සංසරානි. “තතොසත්තා” ති තස්මිං දෙවලොකෙ සත්තානි අත්ථො. අඬගුත්තරපායෙ “තෙනවිත්තජ්ජසාදෙනා” ති මහාසහස්සිලොකධාතුං සරෙන විඤ්ඤාපෙතුං සමත්ථස්ස සත්ථුගුණෙ විත්තජ්ජසාදො ජායති. තෙන විත්තජ්ජසාදෙන. “තෙන පරියායෙනා” ති සවෙ සො දෙවෙසු ඵව සංසරති. සත්තක්ඛන්තු ඔපපාතික පටිසන්ධියො ගණිතිත්වා තත්ථොව පරිනිබ්බායිස්සති. යදි මනුස්සෙසු ඵව සංසරති. සත්තගබ්බසෙයාක පටිසන්ධියො ගණිතිත්වා ඵත්ථොව පරිනිබ්බායිස්සති. ඵවං දෙසනා වාරෙන චුද්දස කත්වා දෙසිතෙන පරියායෙනාති අත්ථො. “තං විමංසිතබ්බං” ති වදන්තෙන ටිකාවරියෙන සයං චුද්දසපටිසන්ධියොව ඉව්ජන්ති දීපෙති. ඉදානි තං චුද්දසපටිසන්ධිවාදං පටික්ඛිපන්නො “විභඬගෙ පනා” තිආදිමාහ. “විභඬගෙ” ති අභිධම්මෙ ඤ්ඤාණවිභඬගෙ. තත්ථි යානමස්සාති අට්ඨානං. “යානං” ති මූලකාරණං. තත්ථි අවකාසො අස්සාති අනවකාසො. “අවකාසො” ති පච්චයකාරණං. “යං” ති ක්‍රියාපරාමසනං. යං නිබ්බන්තෙයා, තං නිබ්බන්තනං අට්ඨානං. සො

නිබ්බන්තන ධම්මො අනවකාසොති යොජනා. “අභිසංඛාර විඤ්ඤාණස්ස” නි සත්තභවතො උද්ධං කාමභවෙ පටිසන්ධිපනකස්ස කුසලා කුසලකම්ම විඤ්ඤාණස්ස. “නිරොධෙනා” නි සොතාපන්නි මග්ගක්ඛණෙ එව නිරොධෙනෙ. නිරුප්ඤ්ඤානිති සම්බන්ධො. “නාමඤ්ච රූපඤ්චා” නි යෙ නාම රූපධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යුං. එතෙ නාම රූපධම්මා එත්ථ එතස්මිං අභිසංඛාර විඤ්ඤාණ නිරොධක්ඛණෙ නිරුප්ඤ්ඤානිති යොජනා. “යථාචුත්තතයෙනො” නි තෙන පරියායෙනාති චුත්තජ්ජකාරනයෙනෙව. “තදෙකට්ඨමොහස්සා” නි තෙන රාගෙන තෙන දොසෙන එකස්මිං චිත්තෙ එකතො ධීතස්ස මොහස්ස. න දිට්ඨිවිච්චිච්ඡා සම්පයුත්තස්ස මොහස්ස. තස්ස පට්මමග්ගෙ එව පනීනන්තා. නාපි උද්ධච්චිත්තසම්පයුත්තස්ස මොහස්ස. තස්ස චතුත්ථමග්ගෙ එව පහාතබ්බන්තා. උප්පජ්ජන්තා රාගදොසමොහා. “ධම්මිකෙසු” නි ධම්මෙන සමෙන උප්පන්නෙසු. “යතො” නි යංකාරණා. බලවත්තකාරණාති අත්ථො. “තෙසං” නි සොතාපන්නානං. “සල්ලිඛන වසෙනා” නි බහලපක්ඛං පුලභාගං සුට්ඨලිඛනවසෙන. අධිවිචුප්පන්නි නාම පුබ්බෙ යථාපවත්තං කාලං අධිවිච අතික්කම්ම උප්පන්නි. උප්පජ්ජන්තානම්පි රාගදොසමොහානං. “තෙසං පි” නි සකදාගාමීනම්පි. “මෙටුනවත්ථු සමායොගො ඉච්ඡිතො” නි ජායම්පන්නං මෙටුනකම්මසමායොගො නාම සකදාගාමීනං අත්ථිති ඉච්ඡිතො. ථෙරොහි අධිවිචුප්පන්නිමත්තං ඉච්ඡති. පරිසුට්ඨානමත්තද්ධං න ඉච්ඡති. සකදාගාමීනං පුත්තධීතරොපි සන්දිස්සන්තිති වදති. “මහාඅට්ඨකථායං පටික්ඛිත්තො” නි ථෙරස්ස මනොරථමත්තංති වත්ථා පටික්ඛිත්තො. ඉදං සබ්බං අට්ඨසාලිනියං චුත්තං. “ජක්කතිපාතෙ” නි අභිගුත්තරෙ ජක්කතිපාතෙ. “මිගාසාලවත්ථුම්භී” නි මිගාසාලනාමිකාය උපාසිකාය වත්ථුම්භී. කෙච්ඡි ඉමං වත්ථුං දිස්වා මහාඅට්ඨකථාවාදං න රොචෙන්ති. මහාසිවත්ථෙරවාදං රොචෙන්ති. “අබ්බුත්ථාරිතො” නි මෙටුන ධම්මා අප්පට්චිරතස්ස. “සකදාගාමිත්තං බ්‍යාකතං” නි තස්මිං කාලධිකතෙ සො බ්‍රාහ්මණො ඉධ සකදාගාමිභාවං පත්වා තුසිතාකායං උපපන්නොති එවං තස්ස යං සකදාගාමිත්තං භගවතා බ්‍යාකතං. “අධිගමවසෙනා” නි සකදාගාමිභාවං පටිලාභවසෙන. න පන අබ්බුත්ථාරිතො සතො අධිගමවසෙනාති අධිප්පායො. මරණාසන්නකාලෙපි හි සික්ඛාපදාධිට්ඨානෙන සහ උපරිමග්ගඵලාධිගමනං නාම තික්ඛපඤ්ඤස්ස අරියසාවකස්ස න දුක්කරන්ති. එතෙන කෙසඤ්ච ථෙරවාදරොචනං පටික්ඛිත්තං හොති. “සක්ඛිදෙව ඉමංලොකං ආගන්ත්වා” නි එතෙන ඉතො පරලොකං ගමනස්ස ව තතො පුන ඉධාගමනස්ස ව සිද්ධන්තා අයං පුග්ගලො සුද්ධෙන මග්ගනියාමෙන කාමභවෙ ද්වික්ඛන්තු පරමොනාම හොතිති සිද්ධො. කථං. ඉධ පත්වා තත්ථ නිබ්බන්තිත්වා ඉධ පරිනිබ්බාසී, තත්ථ පත්වා ඉධ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ පරිනිබ්බාසීති. සෙසාපන වත්තාරො විපස්සනානියාමෙන සිද්ධා හොන්තිති විඤ්ඤායති. කතමෙ වත්තාරො. ඉධ පත්වා ඉධ පරිනිබ්බාසී. තත්ථ පත්වා තත්ථ පරිනිබ්බාසී. ඉධ පත්වා තත්ථ පරිනිබ්බාසී. තත්ථ පත්වා ඉධ පරිනිබ්බාසීති. එත්ථ ව තිසු සොතාපන්නෙසු එකොසත්තක්ඛන්තු පරමො එව මග්ගනියාමෙන සිද්ධො. සෙසා පන ද්වෙ සොතාපන්නා විපස්සනානියාමෙන සිද්ධා. ඡ සකදාගාමීසු ද්වෙ එව මග්ගනියාමෙන සිද්ධා. සෙසා පන වත්තාරො විපස්සනානියාමෙන සිද්ධා. තත්ථ මග්ගසිද්ධෙසු සොතාපන්න සකදාගාමීසු සඬ්ඛරො නත්ථි. විපස්සනාසිද්ධෙසු පන සඬ්ඛරො අත්ථි. අත්ථතො අවිරුද්ධෙ සති, වොහාරමත්තෙන සඬ්ඛරෙ දොසො නත්ථිති දිට්ඨිබ්බං. ආගන්ත්වාති පාඨවසෙන ආගමනතොති චුත්තං. ආගන්තාති පන පාඨො යුත්තො. ආගමනසීලො ආගමන ධම්මො හුත්වා සකදාගාමී නාමාති අත්ථො. අනාගන්ත්වා ඉත්ථත්තන්ති එත්ථපි එසෙවනයො. අරහතො භාවො අරහත්තං. අරහත්ත මග්ගං. දක්ඛිණාය විපත්තිකරානාම අප්පජ්ජල අප්පානිසංසකරා. සම්පත්තිකරා නාම මහජ්ජල මහානිසංසකරා. සීලක්ඛන්ධාදිගුණා නාම සීලක්ඛන්ධ සමාධික්ඛන්ධ පඤ්ඤාක්ඛන්ධ විමුත්තික්ඛන්ධ විමුත්තිඤ්ඤාණ දස්සනක්ඛන්ධගුණා. “දක්ඛිණෙයොසු” නි දක්ඛිණාරහ පුග්ගලෙසු. “ධුරං” නි පධානසීසට්ඨානියං චුච්චති. සද්ධා එව ධුරං අස්සාති සද්ධාධුරො. එවං පඤ්ඤාධුරො. කස්මා පනෙත්ථ වීරියධුරො න ගතිතොති. පාළියං සද්ධාවාහී මග්ගං භාවෙති, පඤ්ඤාවාහී මග්ගං භාවෙතිති චුත්තං. න පන චුත්තං වීරියවාහී මග්ගං භාවෙතිති. තස්මා න ගතිතොති. කස්මා පන වීරියවාහී මග්ගං භාවෙතිති න චුත්තන්ති. චුච්චතෙ. මග්ගං භාවෙන්තස්ස නාම ආදිමහි දිට්ඨිවිච්චිච්ඡානං පහානාය කම්මං මහන්තං හොති. කස්මා, අපායමුලකන්තා. තත්ථ සද්ධා ව විච්චිච්ඡා ව ද්වෙ උප්පජ්ජිතස්ස භොන්ති. යස්මිං ආරම්මණෙ සද්ධා නිවිසති, තස්මිං විච්චිච්ඡා නත්ථි. යස්මිං විච්චිච්ඡා නිවිසති, තස්මිං සද්ධා නත්ථි. තථා පඤ්ඤාදිට්ඨියො ව උප්පජ්ජිතස්ස. යත්ථ පඤ්ඤා, න තත්ථ දිට්ඨි. යත්ථ දිට්ඨි, න තත්ථ පඤ්ඤාති. අපි ව සද්ධා අත්තතො විසයෙ දිට්ඨිං විධමතියෙව. පඤ්ඤාය විච්චිච්ඡාවිධමතෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. තස්මා ආරද්ධ විපස්සකො අනිච්චාදිසු අවෙච්චප්පසාදමත්තෙනපි දිට්ඨිවිච්චිච්ඡායො පජ්ඣන්වා සද්ධානුසාරිභාවඤ්ච සුට්ඨතරං පසිදිත්වා සද්ධාවිමුත්තභාවඤ්ච පාපුණාති. පඤ්ඤාය අනිච්චාදීනි නිප්ඤ්ඤානක්ඛමං කත්වා ධම්මානුසාරිභාවඤ්ච සුට්ඨතරං පස්සිත්වා දිට්ඨිපත්තපඤ්ඤා විමුත්තභාවඤ්ච පාපුණාති. වීරියං පන දිට්ඨිවිච්චිච්ඡානං පටිපක්ඛමත්තම්පි න හොති. අථ ඛො තාසං සහායොපි හොති, ධුරගුතඤ්ච. පග්ගලක්ඛණඤ්ච වීරියං. තං සද්ධංපි පග්ගණහාති, පඤ්ඤංපි පග්ගණහාති, දිට්ඨිංපි පග්ගණහාති, විච්චිච්ඡම්පි පග්ගණහාතියෙව. කුතොපන අත්තතො සභාවෙන දිට්ඨිවිච්චිච්ඡායො පජ්ඣන්තු. සක්ඛිස්සති. තස්මා ඉමස්මිං යානෙ වීරියවාහීති ව වීරියධුරොති ව න චුත්තොති. කායසක්ඛිමිති පන සද්ධා ව පඤ්ඤා ව සමබලා හොන්ති. වීරියඤ්ච සයං සම්මජ්ජපධානට්ඨානෙ යත්ථා තදුභයං උපබ්බුහෙති. සො ව පුග්ගලො තදුභයබලෙන දිට්ඨිවිච්චිච්ඡාදයො පජ්ඣන්වා කායසක්ඛිභාවං පාපුණාති. අට්ඨවිමොක්ඛෙ වා උප්පාදෙන්වා උභතොභාග විමුත්තභාවං පාපුණාති. ඉමෙසු පන ද්විසු පුග්ගලෙසු වීරියස්ස ථාමො සුට්ඨ පාකටො. තස්මා ඉමෙ ද්වෙ වීරියාධිකාත්තෙව වත්තබ්බා. න වීරියධුරොති. චතුප්පට්ඨපදා නාම දුක්ඛාපට්ඨපදා දන්ධාහිඤ්ඤා. දුක්ඛාපට්ඨපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා. සුඛාපට්ඨපදා දන්ධාහිඤ්ඤා. සුඛාපට්ඨපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤා. තිවිධවිමොක්ඛො නාම සුඤ්ඤානො විමොක්ඛො. අනිමිත්තො විමොක්ඛො. අප්පණ්ණිතො විමොක්ඛො. “තයො අත්තරා පරිනිබ්බාසිතො” නි එත්ථ ආයුකප්පස්ස පරියන්තං අපත්වා අත්තරා එව කිලෙසපරිනිබ්බානපත්තා අත්තරාපරිනිබ්බාසී නාම. සො තිවිධො. ආයුකප්පස්ස පට්මභාගෙ පරිනිබ්බාසී, දුතියභාගෙ, තතීයභාගෙති. ඉමෙ තයො අත්තරා පරිනිබ්බාසිතො නාම. උපභව්වපරිනිබ්බාසී නාම ආයුකප්ප පරියන්තෙ පරිනිබ්බාසී. උද්ධං මුඛො වට්ටසොතො එතස්සාති උද්ධංසොතො. අකනිට්ඨං අවස්සං ගම්ස්සන්ති අකනිට්ඨගාමී. විපස්සනා කම්මං සසංඛාරං සප්පයොගං කත්වා පරිනිබ්බාසී සසංඛාර පරිනිබ්බාසී. සංඛාරරහිතෙන සුඛෙන විපස්සනා කම්මෙන පරිනිබ්බාසී අසංඛාර

පරිනිබ්බායි. “ද්වාදස සොනාපන්නා”නි එකබ්ජිකා තයො. තෙ එව වතුහි පටිපදාහි ගුණිකා ද්වාදස. ද්වාදස සකදාගාමිනො පුබ්බෙ චුත්තතයා එව.

එකච්චානං එව අනාගාමි අරහන්තානං එව. “අප්ඤ්ඤාසිතස්සා”නි අධිඤ්ඤාසස්ස. මමෙවිදන්ති නිට්ඨානං කත්වා යපිතස්ස. ගිලිත්වා යපිතස්සාති චුත්තං හොති. බහලෙන ථුලෙන කාමරාගෙන විමුත්තා බහලරාගවිමුත්තා. ආරුප්පෙසු ව තස්සො අරුපසමාපන්නියො එව අත්ථි. න වතස්සො රුපසමාපන්නියො. තස්මා තත්ථ අනුපුබ්බනිරොධො න ලබ්භති. “ආදිනො පටියායා”නි අටියස්ස සමාපන්නිස්ස පට්මප්ඤ්ඤාන සමාපන්නිආදි. තනො පටියාය. අනුපුබ්බනිරොධො නාම පට්මප්ඤ්ඤානෙ පටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤානං නිරොධො. පටිසසඤ්ඤා නාම පඤ්චවිඤ්ඤාණසඤ්ඤා. නානත්තසඤ්ඤා නාම කසිණ නිමිත්තතො අඤ්ඤෙසු නානාරම්මණෙසු පවත්තමනොවිඤ්ඤාණ සඤ්ඤා. දුතියප්ඤ්ඤානෙ විතක්ක විචාරානං නිරොධොතිආදිනා අනුපුබ්බ නිරොධො. “තනො පඤ්චමප්ඤ්ඤානං”නි පඤ්චකතයෙන චුත්තං. අටියසමාපන්නි වචනං පන චතුක්කතයෙන චුත්තං. තදුභයංපි පුග්ගලානුරූපං ලබ්භතියෙව. යුගනන්ධං නාම ද්වන්ද්වන්ධනං, සමථවිපස්සනානං යුගනන්ධන්ති විග්ගහො. “සමාපජ්ජන චුට්ඨාන විපස්සනාවසෙනා”නි එත්ථ වසිභාවපත්තං සමාපජ්ජනඤ්ච චුට්ඨානඤ්ච ගහෙතබ්බං. අත්තනො සරිරා බද්ධෙසු පරික්ඛාරෙසු සමාපන්නිබලෙනෙව අත්තරායාභාවතො විසුං අධිට්ඨානබ්බ කිච්චං නත්ථිති චුත්තං “අත්තනො සරිරාබද්ධෙ පරික්ඛාරෙ යපෙත්වා”නි. “නානාබද්ධාති”නි නානායානෙහි ආබද්ධාති. නානායානෙසු යපිතානිති චුත්තං හොති. “පරිස්සයෙනා”නි අත්තරායෙන. මාවිතස්සන්තුති වා නානාබද්ධ අවිකොපනං අධිට්ඨානබ්බං. තදා චුට්ඨභාමිතිවා සධ්දිසප්පතිමානනං අධිට්ඨානබ්බං. එවං සත්ථුපක්කොසනංපි. “අද්ධානපරිච්ඡෙදො”නි අත්තනො ජීවිතකාලස්ස උපපරික්ඛණං. මරණඤ්ඤි නාම සමාපන්නිබලෙනපි පටිබාහිතුං න සක්කාහොති. අත්තො සමාපන්නියඤ්ච මරණෙ සති සමුග්ගවාරිස්ස කත්තබ්බවත්තං න කරෙය්‍ය. එතඤ්ඤි වත්තං යං අරියසාවකානං මරණාසන්නෙ සමුග්ගවාරිනං වා උපටියාකානං වා අප්පමාදකථානු සාසනිකම්මං. සමාපන්නියං වා අඤ්ඤතිත්ථියානං ගරභා විචජ්ජනත්ථං. එවඤ්ඤි තෙ ගරභෙය්‍යං. ගොතමසාවකානං නිරොධසමාපන්නි නාම එකං මරණමුඛං. යං සමාපජ්ජන්තො අසුකො හික්ඛු මරණං ගච්ඡති. අනරිය කම්මං හෙතන්ති.

“යදන්ථං”නි පටිපත්ති රසස්සාදන්ථං. “තදන්ථෙ”නි තස්මිං අත්ථෙ. නිරාමිස සුඛං නාම ආමිසරහිත සුඛං. දුට්ඨඤ්ඤි සුඛං සාමිසසුඛඤ්ච නිරාමිසසුඛඤ්ච. තත්ථ යෙ ලොකෙ ඉටිය කත්ත මනාපියා පඤ්චකාමගුණා නාම අත්ථි. තෙ කිලෙසෙහි ආමිසිතබ්බත්තා ආමිසා නාම. යඤ්චසුඛං තෙ ආමිසෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති, තං සාමිසසුඛං නාම. යං ලොකෙ දිබ්බං සුඛං මානුසකං සුඛන්ති මමායන්ති. යඤ්ච අනුභවන්තං මහාජනං සබ්බානි අපායභය වට්ටභයානි සම්පරිවාරෙන්ති. කුසාසුඛ මග්ගසුඛ ඵලසුඛ නිබ්බානසුඛං පන නිරාමිසසුඛං නාම. යං තෙක්ඛම්මසුඛන්ති ව පවිච්චකසුඛන්ති ව උපසමසුඛන්ති ව සම්බොධිසුඛන්ති ව විමුත්තිසුඛන්ති ව අරියසුඛන්ති ව අනවජ්ජසුඛන්ති ව චුච්චති. යඤ්ච අනුභවන්තං අරියජනං සබ්බානි අපායභය වට්ටභයානි සම්පරිවජ්ජන්ති. “අස්සාදිතබ්බට්ඨෙයා”නි කිලෙසපලිබොධෙහි විමුත්තත්තා විපුල ගම්භීර සන්ත පණ්ණරසත්තා ව අහොසුඛං අහොසුඛන්ති උදාහරන්තෙනපි අස්සාදිතබ්බට්ඨෙයානි.

කම්මට්ඨානසඛිගහානුදීපනා නිට්ඨිකා.

නිගමගාථාසු.

262. වරිතබ්බන්ති වාරිත්තං. දසකුසලකම්මපට්ඨම්මජානං. “කුලාචාරොනා”නි කුලපරම්පරතො ආගතෙන ආචාරෙන. “ඤ්ඤාති මිත්ත ධන භොගසම්පන්නියා”නි හෙතුඅත්ථෙ කරුණවචනං. “විසාලෙ”නි විපුලෙ. “තෙනා”නි තස්සපදස්ස විභ්‍යාන්ත දස්සනං. “සද්ධායා”නි රතනත්තයෙ අවෙච්චප්පසාදසද්ධාවසෙන. “අභිවුඩ්ඪානං”නි භානභාගිය ධීතිභාගියභාවං අතික්කම්මවිසෙසභාගිය නිබ්බේධභාගිය භාවපත්තිවසෙන අතිස්සය වුඩ්ඪානං. “පරිසුද්ධානඤ්චා”නි අත්තුක්කංසන පරම්මහනාදි දොසෙහි පරිසුද්ධානඤ්ච. නං නං ජනං පාතිරක්ඛන්ති නම්පො. දිට්ඨදිට්ඨෙසු මෙත්තාවිහාරිති චුත්තං හොති. ආවිහාතබ්බොති අවිභයො. නාමං. නම්පො ඉති අවිභයො අස්සාති නම්පවිභයොති වචනත්ථො. “පණ්ඩායා”නි පත්ථෙත්වාති අත්ථං නිවත්තෙති “භුසං නිධායා”නිආදිනා. “උපාදාය පටිච්චා”නි තස්ස පදස්ස පරියායදස්සනමෙතං. “අත්තනො මන්දබුද්ධිනං”නි පච්චක්ඛෙ ධර්මානානන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “පච්ඡිම ජනානං වා”නි. අනුකම්පනං අනුකම්පො. කථං නු බො ඉමෙ ජනා අභිධම්මත්ථෙසු සුබෙන ආජානෙය්‍යන්ති එවං පවත්තො විත්තබ්බාපාරො. අත්ථතො අනුදයසඛිබාතා කරුණායෙව. තෙනාහ “අනුදයං කාරුඤ්ඤං”නි. “පත්ථිතං”නි වා සාධුචතස්ස යං ථෙරො එවරූපං පකරණං කරෙය්‍යාති එවං චිරකාලං පත්ථිතං ආසිංසිතන්ති අත්ථො. “බුද්දසික්ඛාට්ඨකායං”නි පොරාණට්ඨකං සන්ධාය චුත්තං. සොමවිහාරොත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ තස්මිං දීපෙති අධිප්පායො. ගාථායං “අථා”නි තස්මිංකාලෙ. “එත්ථා”නි එතස්මිං නගරෙ. “සද්දො”නි කස්මා රාජා එවරූපං මඬගලහත්ථිං බ්‍රාහ්මණානං අදාසි. තෙනං පතිරූපං යං රඤ්ඤා කතන්ති එවං පවත්තො අමනාපසද්දො. “හෙරවො”නි හීරුතාජනකො භයානකො. “සිච්චිනං”නි සිච්චිට්ඨවාසිනං. “රට්ඨවඩ්ඪනෙ”නි රට්ඨං වඩ්ඪෙතිති රට්ඨවඩ්ඪනො. හත්ථිනාගො. සො හි ලක්ඛණසම්පන්නො ආජානියො හොති. යස්මිං රට්ඨෙ තං අභිමඬිගලං කරොන්ති, තස්මිං රට්ඨෙ දෙවො සම්මා වස්සති, නානාභයුපද්දවා තස්මිං නුප්පජ්ජන්තිති ලොකසම්මතො මඬිගලහත්ථි හොති. තෙන චුත්තං “සිච්චිනං රට්ඨවඩ්ඪනෙ”නි. “විත්ථිණ්ණො”නි විත්ථාරිතො. අතිවිත්ථාරොති චුත්තං හොති. ධනියන්ති මහාජනෙහි දට්ඨං පත්ථියන්තිති ධඤ්ඤා. මහිද්ධිකා. අධිවසන්ති එත්ථාති අධිවාසො. ධඤ්ඤානං අධිවාසොති සමාසො. අප්ඤ්ඤාසිතස්ස එත්ථාති අප්ඤ්ඤාචුත්තං. කිත්තිගුණවසෙන උදෙන්ති උග්ගච්ඡන්තිති උදිතා.

උදිතානංපි උදිතොති විග්ගහො. තෙනාහ “නහමජ්ඣෙ”තිආදිං. සාරජ්ජනං සාරදො. විගතො සාරදො යස්සාති විසාරදො. විසාරදස්ස භාවො වෙසාරජ්ජං. පරියත්තියං වෙසාරජ්ජං පරියත්තිවෙසාරජ්ජං. තෙපිටකපරියත්තියං වෙයාත්තියක්ඛාණං. තං ආදි එතිස්සා පක්ඛායාති පරියත්තිවෙසාරජ්ජාදි පක්ඛා. පාපතො ලජ්ජනසීලාති ලජ්ජිනොති ආහ “පාපගර්හිනො”ති. පාපං ධම්මං ගරහන්තිආදීනවං කථයන්ති සීලෙනාති පාපගර්හිනො. “අනුස්සරන්තු”ති පුනප්පුනං සරන්තු. විසෙසෙන භවන්ති වෙපුල්ලං ගච්ඡන්තිති විභවා. පුක්ඛාති ව තාති විභවාතාති පුක්ඛාතිවිභවා. විපුලපුක්ඛාතීති දස්සෙතුං “විපුලානං”තිආදිමාහ. අනුත්තරිය ධම්මා නාම දස්සනානුත්තරිය සවනානුත්තරියාදයො. ලොකෙ බහුසු දස්සනෙසු ඉතො උත්තරං අක්ඛං දස්සනං නාම නත්ථීති දස්සනානුත්තරියං. රතනත්තයදස්සනං. චතුසච්චදස්සනක්ඛං. රතනත්තයගුණකථාසවනං, බන්ධායතන ධාතු සච්චපට්චවසමුප්පාදකථාසවනක්ඛං සවනානුත්තරියං නාම. තෙසු රතනත්තයාදීසු සද්ධා පටිලාභො ලාභානුත්තරියං නාම. තෙසමෙව පුනප්පුනං සරණං අනුස්සනානුත්තරියං නාම. රතනත්තයෙ චතුභි පච්චයෙහි වා චත්තප්පට්චත්තකරණෙන වා පරිවරණං පාරිවරියානුත්තරියං නාම. බුද්ධපක්ඛාත්තසු තිසු සික්ඛාසු සමාදාය සික්ඛනං සික්ඛානුත්තරියං නාම. තාදිසෙ පක්ඛාද්දාතගුණසොභාදිකෙ ගුණෙ අවස්සං භජන්ති පාපුණන්ති තාදිසගුණභාගිනො. “භවිස්සාමා”ති භවිතුං උස්සාහං කරිස්සාමාති චුත්තං හොති.

දීපනියා නිගමගාථාසු.

“බස්හසුසුක්ඛද්ධමමෙකමිති”ති එත්ථ “බස්හසු”ති අට්ඨසඬ්ඛායාය සඬ්ඛකෙන වචනං. “වම්මං”ති ද්විසඬ්ඛායාය. එකක්ඛද්ධ උකක්ඛද්ධ සුක්ඛද්ධද්ධ අට්ඨවාති ගණනක්කමො. සහස්ස ද්විසත අට්ඨසඬ්ඛාතෙ සාකෙති අත්ථො. එසනායො පරතො “නවපක්ඛද්ධ වම්මෙකමිති”ති පදෙපි. ගාථාවණ්ණනාසු. නගරති න චචතීති නගරං. ථාවරියන්ති චුත්තං හොති. “රක්ඛපෙති”ති රමෙති. බෙමසුභික්ඛතාදිගුණෙහි අනාගතෙ ජනෙ ගමාපෙති, ආගතෙ අක්ඛද්ධත්ථ ගන්තුං න දෙනීති චුත්තං හොති. රොහිතමීගා නාම සුවණ්ණවණ්ණමීගා. “සාකෙ”ති සාකනාමෙන රක්ඛා පුන සඬ්ඛතත්තා ඉමං කලියුගං සාකන්ති චුච්චති. යං එතරහි සාකුරාජන්තිපි වොහරන්ති. සාකුරාජා ව නාම උත්තරාපට්ඨෙසු එකො ගන්ධාරාජා. යං ජෙට්ඨකං කත්වා භින්තලද්ධිකා වජ්ජිභික්ඛු ඉමං ධම්ම විනයං මහාසඬ්ඛිකං නාම සඬ්ඛනං ආරොපෙත්ති. සො ව ධම්මවිනයසඬ්ඛගො උත්තරාපට්ඨෙසු චත්තති. වෙසාලියං යසත්ථෙර සඬ්ඛගො පන දක්ඛිණාපට්ඨෙසුති. චත්තාරියුගාති නාම ලොකෙ පක්ඛද්ධපෙත්ති සත්තායුගං, ද්වාපරයුගං, තෙත්රයුගං, කලියුගන්ති. යුගන්ති ව ආයුපරිමාණං චුච්චති. ඉදාතිපන කලියුගං චත්තති. තෙන චුත්තං “සාකෙති කලියුගෙ”ති. පාපයුගෙහි අත්ථො. “ල තී”ති සාලික්ඛෙත්තානං සොධනට්ඨානත්තා එවං මුම්මදෙසවොහාරෙන ලද්ධනාමං අරක්ඛං. තං පන මුංථ්වානගරස්ස එසන්තෙ පක්ඛද්ධනුසතිකෙ පදෙසෙ ජාතං. “විස්සුතෙ”ති විසෙසෙන කිත්තිතෙ. සාරක්ඛද්ධ අසාරක්ඛද්ධ විවෙචෙන්ති විචාරෙන්වා ජානන්තිසීලෙනාති සාරාසාර විවෙකිනොති වචනත්ථොති.

ඉති පරමත්ථදීපනියා අනුදීපනා නිට්ඨිතා.

1. පරමත්ථදීපනී නාම, යෙන ථෙරෙන සා කතා.

තෙනෙවෙ සා කතා හොති, අයං තස්සානු දීපනී.

2. අට්ඨසත්තද්ධයෙකමිති, සාකෙ සා ජෙට්ඨමාසකෙ.

කාලෙ නවමියං දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ නිට්ඨං ගතා.

අනුදීපනී නිට්ඨිතා.